

နတ်တောင်ရွယ်

မဂ္ဂဇင်း

BURMESE CLASSIC .COM

အပိုင်...
fatigon
 ဓာတုပစ္စည်း

နုပျာ တာယ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ

ဒို့တာဝန် အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု ပြိုကွဲရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု ပြိုကွဲရေး
အချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး

...ဒို့အရေး
...ဒို့အရေး
...ဒို့အရေး

နုပျာရွှေရောင်ခြည်

နုပျာရွှေရောင်ခြည်

နုပျာရွှေရောင်ခြည်

လော ကိ ပ ညာ ရ သ ခုံ ပ ဂ္ဂ စင်း

နတ္ထလောကီ

နာယကကြီး

ဒေါက်တာ ဆောင်နိုင်

M.B.B.S (Yen)

ဒ-ဘ-ဝ (တိုင်ရင်ဆောင်)

M.Med.Sc (Pharmacology)

Advanced Pharmacokinetics

Training (London)

M.C.P.A. A.T.C.M

(Wuhan), D.M.A

Senior Fellowship of Aryuvatic

Medicine (India)

သာသနာ့အကျိုးဆောင်
ကောလိသ ဆရာအောင်

တိုင်းရင်းဆေးပညာရပ်ဆိုင်ရာ

အကြံပေး

ဒေါက်တာရည်ထွေ

B.Sc Bot, Dip. T.Med.

ဦးဝင်းထိန်ကျော်

B.A (Philos), Dip. T.Med.

TJ, R.M (INDIA)

အနောက်တိုင်း ဆေးကဏ္ဍ

အယ်ဒီတာ

ကိုကိုမောင်

စာတည်းချုပ်

ဦးကျော်မိုးသိန်း

တာဝန်ခံစာတည်း

ဓမ္မဇာဝ

နယ်လှည့်အယ်ဒီတာ

ဘောင်ဝ (L.L.B) ကို ဦးဆန်း။

သန်းထွန်း (ဘားဘား)

ပါဠိ အယ်ဒီတာ

ဦးစံတင့်

(စတုရီကာယကောဝိဒ၊ ဝိနယဓရ၊ ဝိဇ္ဇာဓရိယ)

ဥပဒေအကြံပေး

ဦးထွန်းစိန်

B.A (Myanmar), B.G.P.R.I (Advocate)

ပန်းချီဆိုင်ပညာရှင်

ကိုတင်ဦး

တင်တင်နွယ်

မျက်နှာဖွဲ့ပန်းချီ

မြတ်မင်းဟန်

ဖြန့်ချိရေးမှူး

ယဉ်ကျေးဇေ

တွန်းပျံ့တာစာစီ

ပါရမီ ကွန်ပျူတာစာစီလုပ်ငန်း

အတွင်းစလင်

ပါရမီ

ဤဆင်းတုတော်အတွင်း၌
ရွှေလှေစုတနာ ဌာပနာများကို
ပုဒ်တော်ကိုညွှတ်၍လှူငွေ ရယူပါသောကြောင့်...
* ၈-၅၄

ထုတ်ဝေသူ
ဦးဝင်းမောင်ဝင်း (၁၃၄၇) * ကုမ္ပဏီအုပ်ချုပ်ရေးပေးစိုက်
၂၃၃ ၂၂ လမ်း ရန်ကင်းမြို့၊
အာရှတိုင်းနှင့် မျက်နှာဖွဲ့ပန်းချီ
ဦးဝင်းမောင်ဝင်း (၁၅၅၄) * ဝါရံစတုရံဆက်၊
ဆပုတ် ၅၅၃ ရန်ကင်းအောင်လမ်း
၅-ရပ်ကွက် မနန်းတန်းမြို့နယ်
ရန်ကင်းမြို့၊
မန္တလေးမြို့နယ်
နဂါးစာပေ
ရှမ်းဟောင်းကား၊ မြန်မာ့
ပိယာစာပေ (တောင်ကြီး)
ဝါရံစတုရံဆက် (တောင်ကြီး)
ရွှေမြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်မြို့နယ်
ကျော်ကျော်စာပေ (မော်လမြိုင်)
မြန်မာ့
ကျော်မိုးသိန်းစာပေ ၂၃၃ ၂၂ လမ်း ရန်ကင်းမြို့၊
* ၀၁ ၂၄၂၂၅၄

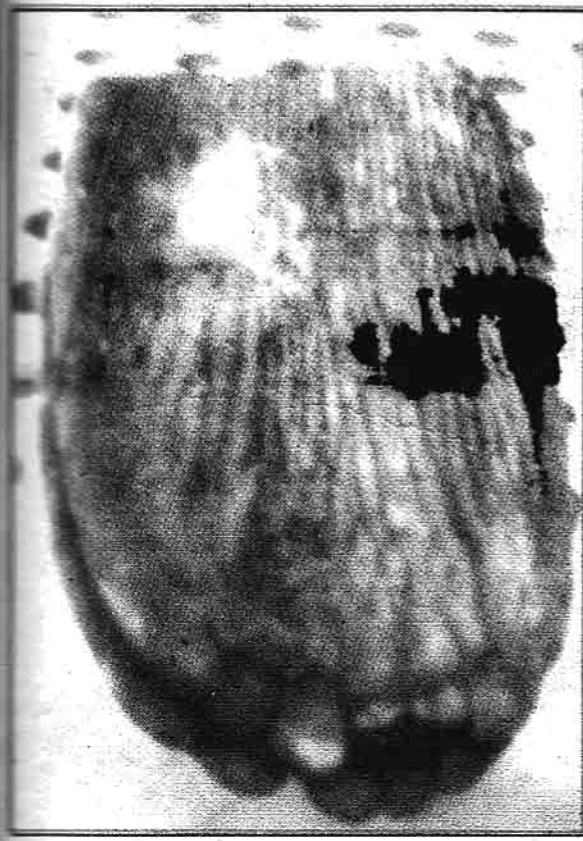
ကြော်ငြာငွာနမူနာ - ကိုတင်မောင်ဓမ္မာ
မဂ်လက စီးပွားရေးကြော်ငြာလုပ်ငန်း

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ
အမှတ် ၃၀၈
အုပ်စု
၀၀၀၀
ငါးရာကျပ် (၅၀၀/-)
* ၀၁ ၂၄၂၂၅၄

သေလာဂီရိမောရပဗ္ဗတကျောင်းတော်တောင်၌
အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လိုသူသည်
ဗားမဲ့ဗားကရာသုရာသီမိတော်နေရာ၌... ၈-၁၃၀

ကျောက်လက်ဝါးခဲ၊ သူ့ခြင်စွာအမာလာမယ်
အိမ်မက်နိမိတ်ကောင်းကို
စောင့်စောင့်ပါလို့... ၈-၁၀၈

★ ရွှေဘုံခြင်းမောင်ခြည် ★
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊
ကျွန်းဟပါစေ တိုင်းရင်းဆေးခန်း ဆရာဝန်သိဟ
(တဆ-၀၇၉၈၀)၏ အနာပင်ဆရာဝန်၊ ဆီးချိုဆရာဝန်၊
နောက်ဆက်တွဲ အနာပင်ဆရာဝန်၊
သီတောင်းရာများနှင့် ကုထုံး (မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်) ၃၃

● ပညာပေးမောင်ခြည် ●
လူတိုင်းအတွက် တရုတ်နို့ရာ
အိမ်မက်ရှင်းတမ်း (၆၄) (ထက်မင်းကျော်စွာ) ၁၂၄
သင်္ကေတများ၏ တာသားကား (၁၉) ၁၆၆
တရုတ်ကြီးထုံးပညာ (၇၄) (ဟုဂျင်းဖီ) ၂၂၀

☯ ဝက္ကလာပမောင်ခြည် ☯
အိမ်မဲမြို့ ဆန်းဓမ္မသီရိကျောင်းတိုက် ပဓာန နှာယက
သက်တော်ရွယ် ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တကင်္ဂဝေ၏
လက္ခဏာပုံရိပ်များ (သန်းပညာ) ၁၀၅
အိမ်ထောင်ရေး ကံခေတ်သော လက္ခဏာ
[ဆရာ ဦးစင်မောင်လင်း-ရွှေဘို(I.S.)] ၁၁၈
သူတယ်လိုလူစားလဲ ၁၃၄
လက်မ ထောင်ကြည့်ပါ (ကောင်းသုခ) ၁၄၈
လက္ခဏာပဟေဠိ အမြေညိုကြမို့
(ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပစေဘွဲ့) ၁၇၉
သားသမီးချမ်း၊ မချမ်းနှင့် ကျွန်ုပ်အမြင်
(ဦးသော်ခင်-ဟင်္သာက) ၂၀၈

● ဝက်ချွန်မောင်ခြည် ●
ဖိတ်တောင်၏ လျောင်းတော်မူ(ပိန်ဂိုင်း-ပြည်လုံးချမ်းသာ) ၁၅
ဂိုဏ်းတောင်ထန်းမှ သတ္တဝါ သာသနာပြုရေး
ဆီသို့ (၃) (ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်) ၄၉
ဓာတ်တော်ချောက်မှ ဆေးဖက်ဝင် ရေမခန်းကျောက်
(ဟုဂျင်းဖီ) ၁၃၃
အစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ကလေးမြို့နယ်
ရာဇဂြိုဟ်ရွာမှ ဝဋ်ရေရေကန်ကြီး (အရှင်ဝိသုဒ္ဓ) ၂၀၉

○ အရူးကျောက်ခြည် ○
သရက်နီ ကိုယ်စားထော် ဓမ္မလျော်တော်မူသည့်
ဆင်ကန်ရွှေစေတီတော် (၁) (ဝိသုန်းသာ) ၉
ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ် မဟိန္ဒီရောင်
သိန္ဒီရောင်များအကြောင်း (၂) (မင်းသစ္စာ) ၃၈
ဖောင်အတိတ်ဆောင် သိင်္ဂီနိက်တောင်မိုးဆီမှ
ပုထိုးစေတီ နေရာတူးများ (၅) (ထက်မင်းကျော်စွာ) ၅၄
ပေါင်လောင်ရှင်ကယာပမထေရ် ကောင်းမှုစေတီများ
ပူဇော်မှုခံရ(ကျောက်မျက်ရွှေခြင်တင်စေတီ-၄)
(ဝိသုန်းသာ) ၆၅
ကံမမြို့နယ် မြောက်အစွန်အဖျားဆီက ကျောက်အမွန်
ရှင်တောင်ဘုရားထံသို့ (၃) (ထက်မင်းကျော်စွာ) ၇၃
ပြာဠာခိုင် အကွက်ဆန်းထွင်ပါတဲ့ ရုပ်မတာမြိုင် ရက်ကန်စင်
တောင်တော်ဦးဆီသို့ (၉) (ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်) ၈၀

နီတိထွေဖျော်ခြင်း နီ

ထူးထူးခြားခြား စေ့စား ပေါ်နေသည့် -
 စရကပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး၏ လက်ဖဝါး (အောင်ထက်) ၉၇
 ကျွန်ုပ်၏ တောတွင်းအတွေ့အကြုံများ ပြစ်ရပ်မှန်(၈၀)
 (ဦးသန်းစိုး-ချောင်းနက်) ၁၄၀
 ပဲ ဝါးစွန်းသာ စားသုံးတဲ့ သာသနာပြုအာရုံစေ့ကြီးနှင့်
 တွေ့ကြုံခဲ့ရစဉ်က (၂) (ခင်သူ-မော်လမြိုင်) ၂၄၁
 လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၆၀)ခန့်က ရေပေါ်မှာ ပေါ်လွက်
 ဘုရားရှိခိုးသူ အမေနန်း (ပျိုချွန်-စည်ပင်၊ ငြိမ်း) ၂၆၅
 ဘုရားဖူးတဲ့ သက်တံလေးလား သိသူများမှ
 ဖော်ပြပေးကြပါ (ရွှေစံကင်း) ၂၇၇
 ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ထူး ဖူးတွေ့ဖူးသူများ
 (ရွှေမုန်မြေ-မောင်ကြည်သိန်း) ၂၉၇

*** ထူးခြားဆန်းကြယ်ဖျော်ခြင်း ***

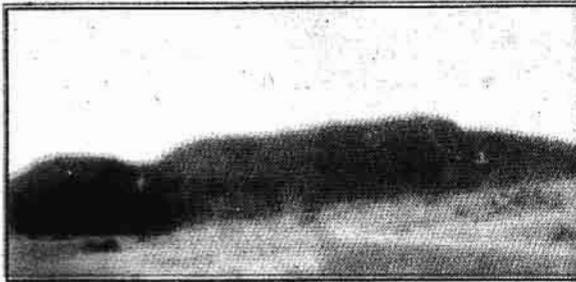
တော့တာတော့ရမြေမှ သာသနာပြုရွှေကြီး မိနန်းဝေ
 (ခင်ညိုငယ်) ၁၇
 တွန့်ခက်နှင့် သာမည ဆရာတော်ကြီး၏ ထူးခြားဆန်းကြယ်
 ပြစ်ရပ်ဆန်းများ (၂) (လင်းလက်ထိန်-မှော်ဘီ) ၂၂၅
 ပဲခူးမြို့မ တောင်ညိုတောင်ကြီးမှ ကိုယ်တိုင်
 တွေ့မြင်ခဲ့ရသော ထူးဆန်းသည့် အလင်းတန်းကြီး
 (အေးရွှေ-စီးကုန်း) ၂၄၉
 ဂန္ဓမာဝန်တောင်နှင့် ပတ်သက်သော
 ဝတ္ထုသီခြစ်ရပ်ဆန်းများ (၁) (မြတ်သခင်ဦး) ၂၆၇

*** ဆေးဖြိုးဖျော်ခြင်း ***

သွေးတိုးအတွက် နှင်းဆီ (မောင်လှယဉ်-မော်လမြိုင်) ၁၁၉
 ချဉ်ပေါင်စားလျှင် ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်
 (ဖေမောင်-ညောင်လေးပင်) ၁၄၄
 ဝဲနှင်းခူအတွက် စိတ်မပျက်နှင့် (ကိုစနေ) ၁၇၆
 လိပ်ခေါင်းရောဂါအတွက် ဗာခံခေ
 (အောင်ဝင်းသန်း-ရေခဲမြေ) ၁၉၂
 ပတုတုလို့ မသေနိုင်တဲ့ဆေး (သာထက်စော်-မကျွေး) ၂၁၅
 အဖွမ်းထက်မြက် သင်္ဘောရွက် (ကျော်ရင်-ပညာ၊ ဟင်္သာတ) ၂၂၃

◆ ဆေးဖော်ဖျော်ခြင်း ◆

ကြွက်နို့နှင့် ဝါးမျက်စိဆေးနည်း (နေမဝင်-နတ်မောက်) ၁၂၈
 ဝါးစင်စပ်၏ ဆေးအာနိသင် (ရွှန်စိုင်းဝမ်း) ၁၅၀
 သွေးဝမ်းအတွက် ဆေးတစ်ခွက်
 (မောင်မောင်ထိန်လင်း-တိုင်းရင်းဆေး၊ ကောလင်း) ၁၅၂
 သည်းကြီးရင်ကား အရပ်သုံးဆေးဝါးကိုစား ၁၅၉
 ဖူးနာခါးနာဆို့လျှင် သက်သာပျောက်ကင်းတဲ့ဆေး
 (မြို့သစ် မြင့်နောင်-) ၂၀၀
 အဖို့သမီးများ နို့ရည်မထွက်သော်
 (အောင်နိုင်ဝင်း-မိဿလင်ကျင်း) ၂၂၄
 ၄ နာမဂ္ဂဆေးဖျော်ခြင်းမဂ္ဂစာစဉ်

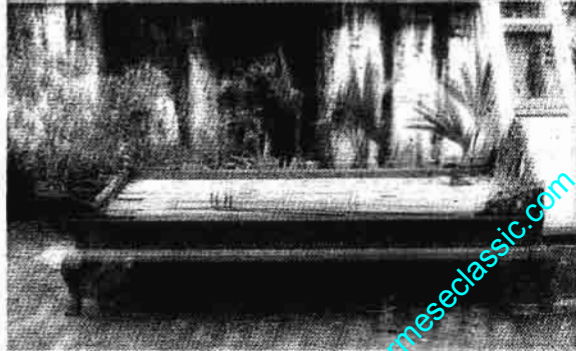
**အကယ်၍ ပုံမှန်ပြုကျင့်ရောက်ခဲ့ရင်
 ဒိုင်းတောင်၏ လျှောက်တော်မူပုံတော်ကို
 သွားရောက် မှူးမြော်ကြည့်ရှုလေ့လာဖို့... ၈-၁၅**

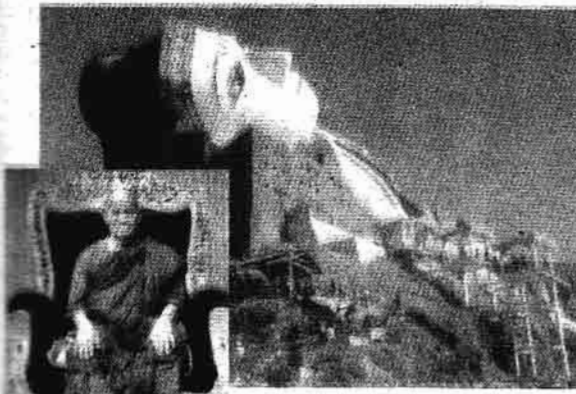
သီးချိုသပြေသေတို့ စစ်သေးပြီး
 ဒီကျောက်သင်းရေတို့ ရေသစ်
 သေဆုံးစေရင်... နှစ်ရက်သဖြာ... ၈-၁၇၀

BURMESE CLASSIC .COM

**ဤရတင်ပေါ်၌ အမောမြေ အိပ်စက်ကြရာ
 ရတင်ပေါ်မှ တွန်းချခြင်း
 ကြောက်မက်စွယ်အာရုံထင်မြင်ခြင်းကို... ၈-၁၁၄**

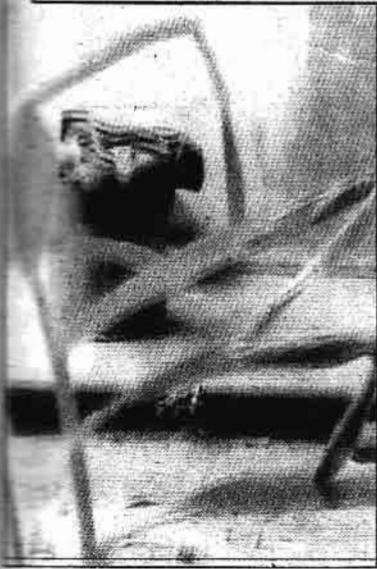
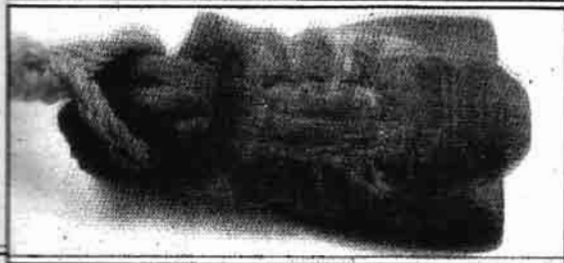

ဒေသံ
လူမျိုးစုငတွရဲ၊
ဒာငဘောင်တစ်ခုပဲ
သားငယောက်ပွားငေး
ငပွေးငဒောင်တဲ့...
◀ ၈၁-၁၇၇

ဒာတောင်
လေးကုငြည့်
လျောင်းတော်ရနှင့်
ငင်းစိန်တောက
ဆရာတော်ကြီးတို့...
▶ ၈၁-၄၀

မိသလင်ပင်
က
သုံးဆင့်
နွယ်ကွင်းထိုးရို့...
ဒါကြောင့်
လာဘ်တွေရွှင်
စီးပွား
သိသိသာသာ
တိုးလာတာ...
▶ ၈၁-၁၂၁

● အင်းစပေညာရောင်ခြည် ●

ရှားပါးသော ဗုည်အက္ခရာတို့၏ သိန္နဲတူး
(ဝေးသစ္စာ ဆရာဝရအောင်-ကလေးမြို့) ၁၃၅
(၃၂)လုံး လိုရာသုံးအင်း (ဒိုလ်မင်း-မင်းလှ) ၂၃၈

* ကျင့်စဉ်ရောင်ခြည် *

ဉာဏ်ပညာထက်မြက်အောင် ဤကျင့်စဉ်ကိုဆောင်
(မောင်စိုးမွယ်-နတ်မောက်) ၈၆
သေလာဂီရိမောရပဗ္ဗတတောင်တော်ရှိ
နဝင်းအဓိဋ္ဌာန်ဝင်နည်း (သီဟတင်ဇော်) ၁၂၉
ပုတီးကျင့်စဉ်နှင့် မြစ်စဉ်များ (တက္ကသိုလ် အပန်ငယ်) ၁၈၀
မနောမြှင့်တင် စိတ်ကျင့်စဉ်(မင်းဇေယျာ-ကျောင်းကျန်း) ၁၈၇
ရက္ခန်းစင်တောင်ဆရာတော်ကြီး တရားအားထုတ်သွားခဲ့
သော မနောမယအောင်တော်ဘုရားနှင့် ကရာကုန်ကျောင်း
ဆရာတော်ဦးကေသရ၏ ကျင့်စဉ် ဗုဒ္ဓါနုဿတီ
(နေနီလင်း-ကောလင်း) ၂၀၁
မိုးဦးတောင်တန်း ပြည်ထွက်စခန်းဝင်(၁) (နေဝန်းနီ) ၂၇၃

ဂရီရဝတ္ထုရောင်ခြည်

နန်းခွရွာသွား တောလား (တက္ကသိုလ် မောင်လှလှ) ၂၉၂

✽ ငရုစဉ်သုံးဘဝလမ်းညွှန်ရောင်ခြည် ✽

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွင်း
စည်းစိမ်ဂုဏ်သိန် ပြည့်စုံစေဖို့ (ထက်မင်းကျော်စွာ) ၉၄
၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွင်း
ပုံရိပ်ရှင်တို့၏ တိကြမှာ (ဟူဂျင်းစီ) ၁၉၈
၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက်
ခုနစ်ရက်သာသနာမီး ဟောစာတမ်း (ဆရာ ရောင်ခြည်) ၂၀၆

* မိတ်စွမ်းအင်ရောင်ခြည် *

စိပ်မက်ထဲက မြစ်ရပ်ဆန်း (ဦးကျန်းမြင့်-ဟင်္သာတ) ၂၅၅

● အပီအဖျင်ရောင်ခြည် ●

ချမ်းသာသပပြည့်စုံကြစေရာဟူသော(ဗုဒ္ဓဟူးညနေဝိုင်း
များ)နှင့် ကြာသပတေးသားသမီးအတွက်
(ခင်-စာသင်၊ ဓရာမြေ) ၉၉
သားယောက်ဖွားလေး ဓမ္မဖွားစေသည့် အဆောင်
(ဟူဂျင်းစီ) ၁၇၇
ထူးထူးခြားခြား မိုးတားလေတား
(ကြည်စိုး-မနောမယီဒို၊ ဓရာမြေ) ၁၈၅
လွန်မြို့ ပြည်တော်ပြန်ဝါတာနှင့် ဆီမီတိုင် စီရင်နည်း
(မောင်ဗဟိန်း-အင်းတော်) ၁၉၃
ဆေးမတိုးသော၊ ဆေးမတွေ့သော လူနာအတွက်
ပြုဖွယ်ယကြာ (နတ်မောက် လှမြင့်သစ်) ၁၉၉
မြေဖမ်းလျှင် စီလိုလုပ်ပါ (ဦးသန်းဦး-အိကဆွေ) ၂၁၁
မှာတပ် အဆောင်အစီအရင် (မေတ္တာမောင်) ၂၁၉
နတ္ထရောင်ခြည်စုစည်း ၅

+ ထူးခြားသစ်ပင်ရောင်ခြည် +

မိသားစုကင်းလင်းစွာ စီးပွားတိုး (နတ်မောက် မင်းချစ်နော်) ၁၂၁
တိုက်ပွဲဝင်ခြင်း (သို့မဟုတ်) ခြားခြားစုစုအဖို့
(ထက်မင်းကျော်စွာ) ၁၄၅
မရိုက်သင့်သော ဂမုန်းများနှင့် တူမှုပြောကြားဂမုန်း
(ခေန္ဒာရိုး-တောင်ငူ) ၁၆၉

□ အပူရစ်ရောင်ခြည် □

သွပ်လမ်း (ဦးသီဟ) ၁၂၃
ဆေးဝမ်းအသုံးချနည်း (ဦးသူမန-မရိုးရိမ်) ၂၂၂
အန္တောရန်နာ လမ်းနှစ်ပြား (၃) (ရွှေတောင် ဝင်းမောင်ကြည်) ၂၃၃

*** ဂါထာပစ္စုန်ရောင်ခြည် ***

ကိုးသင်္ချာဝင်ခွဲစဉ်က ရှိခဲ့ပြီး အရမ်းသတ္တိထူးများနှင့်
စန့်မခန်းအကျိုးပေးသည့် ဝါထာတစ်ပုဒ်
(ဆရာနေမျိုး-ဘီအေ) ၁၄၅
အစဉ်အလာ ကြီးမားသော ဝါထာထူးနှင့် မဂ္ဂင်ရစ်ပါး
အဋ္ဌလက်ဖွဲ့ (ဦးဝင်းမောင်သန်း-အ.မ.က၊ ပခန်းတန်း) ၁၄၇
ဘေးရန်ကင်းကွာ သိရသို့ဝါထာ
(ဦးကျော်ဆောင်း-H. A. မန္တလေး) ၁၆၁

*** မထူးသုတရောင်ခြည် ***

ပထမဦးဆုံး သံလွင်မြစ်ကူးတံတား
(ဘုန်းကျော်စွာ-မြိုင်တက္ကသိုလ်) ၁၅၁
သူ့အရပ်၊ သူ့ခေသ၊ သူ့ခလေထုံးစံများ (ဝင်းမွေလွင်
နတ်တင်ရတဲ့ တန်ခိုးမရွှေ) (ကိုးသက်ရှည်) ၁၉၀

† ထူးခြားပစ္စုန်ရောင်ခြည် †

စိန်ကျောက်အလား ထူးခြားသည့် မြေကြီးသွား
(သန်းကျွန်းသိန်း-ဘားအံ) ၂၂
သစ်ဖောက်တုံးပေါ် မမြတ်စွာဘုရား (ယောနက ဘိုးထောင်) ၈၇
ကြက်ဥကြီးထဲက ကြက်ဥကလေး
(ကျော်ချစ်သူ-နတ်မောက်) ၁၀၁
ကုန်းတော ရွှေတွင်းပေါ်က ကျောက်လတ်ပါးများ
(ညိုမင်းထက်-မြန်မာစာ မော်လမြိုင်) ၁၀၈
ကျောက်ကုန်းတော်စောက် ရွှေဟောင်းသလွန်
(ခရီးသည် သုတေသီ) ၁၁၃

● ကိုယ်ခံပညာရောင်ခြည် ●

သိုင်းပညာရှင် ဆရာကြီး မင်းယကွဲ၏ ဘဝအတွေ့
အကြုံများ (၁၃) (ဆရာကြီး မင်းယကွဲ-တိုက်ပွဲဝင်) ၁၉၅

△ အမျိုးသမီးအထူးရောင်ခြည် △

ထမင်းဟင်းချက်သည် ဝန်ထိုက်များအား မိမိမိမိ
မမည်းရန် ပြုလုပ်နည်း (ဦးသန်းကျော်-မီးကုန်း) ၁၀၇
သိုးမွေးဆွယ်တာ ဖွပ်လျှော်နည်း
(ဝေဝသန်းဝင်း-ပဲခူးယံကုန်း) ၁၅၈
အသားဆန်ပြုတ် ညှိနှိုင်းပျောက်အောင် (အေးဝင်းသန္တာ) ၂၂၀
၆။ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

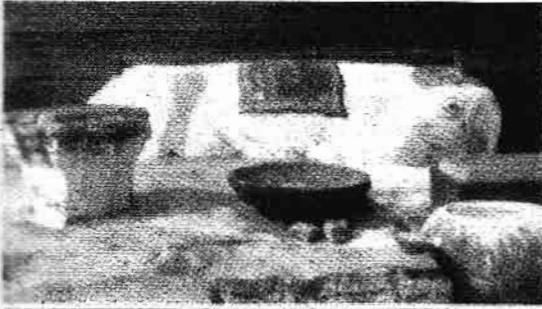
တစ်ညမှာ
ဒိပ်မက်တစ်ခု
မက်တယ်
မိနန်းဝေဆိုတဲ့
ဒါယိကာမက...
➔ စာ-၁၇

ဒါရမေပန်းသား
ဘုတ်ကုသွင်းပြီး
တစ်ခုစီနှင့် ရုနစ်လ
ဒါကြာ
ဘုတ်ကုကို
ဖွင့်ပေးကြည့်ရှု...
➔ စာ-၂၆၅

ဒိန္နပင်ကြီး
သူးလိုက်
လာလိုက်
လုပ်ပြီး
ဘုရားစာ
သက်ရောက်ရင်...
➔ စာ-၀၅

ရင်ပြင်တော်တောင်ဘက်မှ ဆင်ရုပ်နှင့်
အောက်ဘက်မှ ကျဆုပ်တို့ကို
ထုပြားစွာတွေ့ရသည်။ ➡ ၈၁-၆၆

မေတ္တာကိုစူးစူးစူးစူး လှုပ်ကိုင်
 ဆောင်ရွက်ပါက
 ဤမြားမြီးဂမုန်းအပိုပင်က... ➡ ၈၁-၁၄၄

○ **သုတေသနရောင်ခြည်** ○

မြောက်ဦး တူးဖော်ရေးကုန်းအမှတ် (၂)မှ
 တူးဖော်တွေ့ရှိသည့် ယဉ်ကျေးမှု ရေလက်ရာများ (၁၀)
 (ပန်းချီထူးလှ-ရှေးဟောင်းသုတေသန) ၂၁၂
 စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော ထုံးပြုလက်မှတ်များ
 အကြောင်း (ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်-ဥပဒေဘွဲ့) ၂၂၉

◁ **မြန်မာ့စီးပွားပညာရောင်ခြည်** ▷

ဘယ်လိုဗိဇိပ်ဆောင်ကျမလဲ အလွယ်တူကံနည်း
 (နတ်မောက် လှမြင့်သစ်) ၂၀၉

◆ **ကျွန်းစာရေး စာပေရောင်ခြည်** ◆

၂၀၁၃ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ကျန်းမာရေးအတွက်
 အကြံပေးချက်များ (ဟူဂျင်းစီ) ၁၃၆

○ **အပေးအခြေရောင်ခြည်** ○

သစ်ပြစ်သစ်ကွင်းနှင့် ပတ်သက်၍ သိသူများမှ
 မြေကူးပေးပါရန် (အေးချမ်းအောင်-ရမည်းသင်း) ၂၁၃
 သိပ္ပံမြောက်တဲ့ဆေး သိသူများမှ ဖော်ပြပေးစေချင်
 (လက်ပံနီ) ၂၆၄

* **ပီပူရောင်ခြည်** *

ဆီးမသွားသောခွား ဆီးသွားစေရေး အလွယ်လေး
 (ကိုကိုအောင်-မြကန်သာ၊ ဝက်လက်ဖြူ) ၁၀၂
 ကွဲ၊ နွား ဆီးဝမ်းမှန်ဆေး လွယ်လွယ်လေး
 (အောင်အိုး-နတ်မောက်) ၁၄၃
 ခိုင်းခွားများ ခွာနာပြစ်ခဲ့သော်
 (ရွှေတောင်ကိုနိုင်-မြောက်ဦး) ၂၁၉

△ **ကြည်ညိုခြင်းရောင်ခြည်** △

မိတ်ခါး ဆင်တုတော်နှင့် လျှို့ဝှက်ချက်များ
 (မောင်သိန်းနိုင်-စစ်တွေ) ၅၄

□ **ခရစ်မှန်ဦး ရောင်ခြည်** □

၂၀၁၃ ခုနှစ်အတွက် မွေးရက်စွဲနှင့် ကံကြမ္မာ
 (ထက်ပင်းကျော်စွာ) ၁၃၃

* **ထရုတ်ရောင်ခြည်** *

၂၀၁၃ ခုနှစ် မြွေနှစ်တာ ခရီးလမ်း အေးချမ်းစေပါမည်
 (ရွှန်စိုင်းဝမ်း) ၃၀
 ၂၀၁၃ ခုနှစ် မြွေနှစ်အတွက် နို့ငှက်လှသက်မှု
 တေးတင်းဝေးစေမည် (ထက်ပင်းကျော်စွာ) ၃၃
 ၂၀၁၃ ခုနှစ် မြွေနှစ်အတွက် စာမေးပွဲအောင်ဖို့
 (ဂွေရှီယံ) ၄၀
 ၂၀၁၃ ခုနှစ် မြွေနှစ်တာ ကျန်းမာရေးအဆောင်
 ၁၀၃
 ၂၀၁၃ ခုနှစ် မြွေနှစ်သစ်နှင့် ချစ်မှုရေးရာ ယတြာ
 ၃၁
 ၂၀၁၃ ခုနှစ် မြွေနှစ်တာကာလအတွက်
 အေးတောင်တို့ကျော်၍ ဖိပင်လယ်ကို ဖြတ်သန်းနိုင်ဖို့
 (ဟူဂျင်းစီ) ၁၆၄

နဂါးရောင်ခြည်မူရင်း ၇

○ **ဖြစ်ချင်းပြီးဆေးပင်ဆေးဖြစ်ရောင်ခြည်** ○

တနီးပေါင်းရောဂါ ဖြစ်သလို တာတွယ်သက်သာ
ပျောက်ကင်းစေသော စိန်ပင်နှင့် တောင်နုလင်
(တောင်စီးမခမ်း) (သာဂဒူး-ကာသာမြေ) ၁၂၇
ဆူးဖြူပင်နှင့် ဆေးသုံးအချို့ (ရွှံ့ပိုင်စေမ်း) ၁၈၃

✱ **အောင်မြေရောင်ခြည်** ✱

ပေါင်းတောင်မြေ အဓိဋ္ဌာန်မြေရာ
ရွှေတောင်အောင်မြေ (၂) (မောင်မောင်စိုး-ထားဝယ်) ၈၉

◇ **ထိမေဒရောင်ခြည်** ◇

၂၀၁၃ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ ထိမေဒတွက်
ရွှေချယ်ပါ ဤဝကန်း (ဆရာရဲထက်-သုတေသီ) ၁၄၀
၂၀၁၃ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလအတွက် ဓာတ်ကြီးငါးပါး
ဦးမိုးမူနှင့် အောင်သာလေထီဆုဋ္ဌ (ထက်မင်းကျော်စွာ) ၂၃၂

✱ **မိုက်ပျိုးရေးရောင်ခြည်** ✱

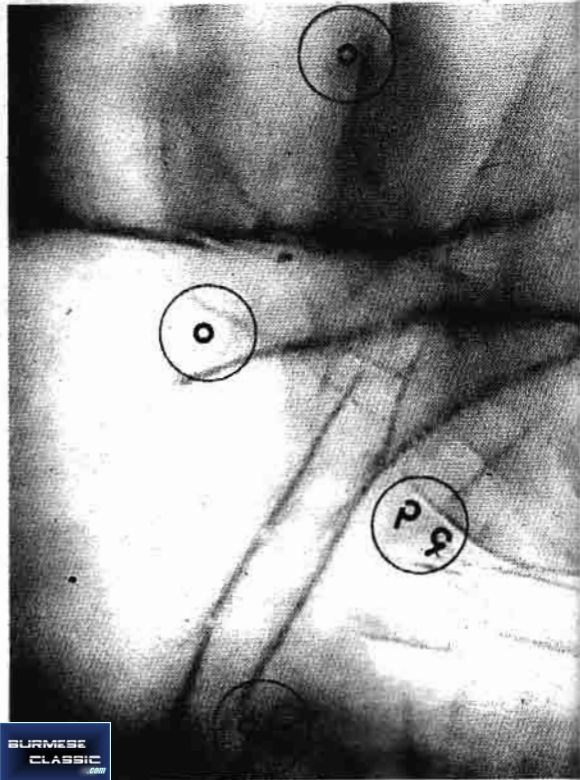
ဩဇာပင် နှစ်ချင်းသီးအောင်
(ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည်သီရိ) ၇၈
သနပ်ခါးပင် အမြန်ကြီးအောင်
(ဦးညွှာလက်ကရ-ပန်းတောင်း) ၉၅
+
မိုကာလတွင် မာလကာပင်မှာ အသီးဖိုဝင်တတ်သည့်
အကြောင်းရင်းတစ်ခု (လိုမောင်ကျော်လှိုင်-မအူပင်) ၁၇၅

● **ပုဂ္ဂိုလ်ထူးရောင်ခြည်** ●

ဝေဘုဆရာတော်ကြီး၏ ဩည်ညိုဖွယ်ရာများနှင့်
တိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန်များ(၁၆) (ကျောက်ဆည်-ပင်ပပဟော်) ၂၅
ဝင်းစိန်တောရ ဆရာတော် ဦးကေသရအား ဝါရဝမြေ
ပူဇော်ခြင်းနှင့် ဖူးတွေ့မြင်ရသမျှ ဝင်းစိန်တောရ
မြင်ကွင်းများ (၂) (ဟဲ့ကျင်းစီ) ၄၁
ကျော့ရွာအနှစ် ရတနာအစစ် (ဦးမြင့်မောင်) ၁၅၃

● **ဖြစ်ရပ်စွန့်ရောင်ခြည်** ●

အညာမှာ မိတောင်းဖမ်းတဲ့ ရေခိုပိုင်ဦးရှင်ကြီး
(သတိုးထွဋ္ဌသီရိ) ၂၄၇
နဂါးရုံဘုရားမှသည် (ရွှေနေ ဦးသောင်းစိန်) ၂၅၇
ရုက္ခဦးနှင့် အလောင်းအစားလုပ်ရသူ
(ဦးသစ်ဦး-မာန်အောင်) ၂၇၉
ဓာတ်ပုံဆရာဘဝ ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ (၁) (ရွှေကံမြေ ပိုးကေ) ၂၈၁
ရပ်ရွာအကန့်ကို ဆောင်နေတဲ့ ဝရလောကသား
(ရသက္ခီရှု ကျော်ဝင်းအောင်-ပြည်၊ ဆည်မြောင်း) ၂၈၄
ဝရလောကသားနှင့် စကားပြောနိုင်သည့် ဖြစ်ရပ်ဆန်း
(မင်းစံလှိုင်-အကြောဘုရင်) ၂၈၇
လူခြောက်ဘဝမှ လူဝင်စားဘဝဖြစ်လာသူ
တစ်ယောက်၏ ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ (ချစ်ဆိုင်) ၃၀၀
၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

BURMESE CLASSIC

<p>လက်စာပြင် မွေးမွေးငေါ်တွင် မိလင်းရဲနေသော အရောင်ဖြင့် စပေစာပျိုးပျိုး... ● ၈-၉၇</p>	<p>အလိုအလျောက် ရောက်လာသော စိန်နားတောင်းကို ဆူးခြားစွာ တွေ့ရသည်... ● ၈-၇၆</p>
--	--

သရက္ခန္တီကိုယ်စားတော် မွေလျော်တော်မူသည့်

ဆင်ကျိုးရွှေရတနာ ဖေတီတော် (၁)

ခံတွန်းသာ

တည်နေရာ

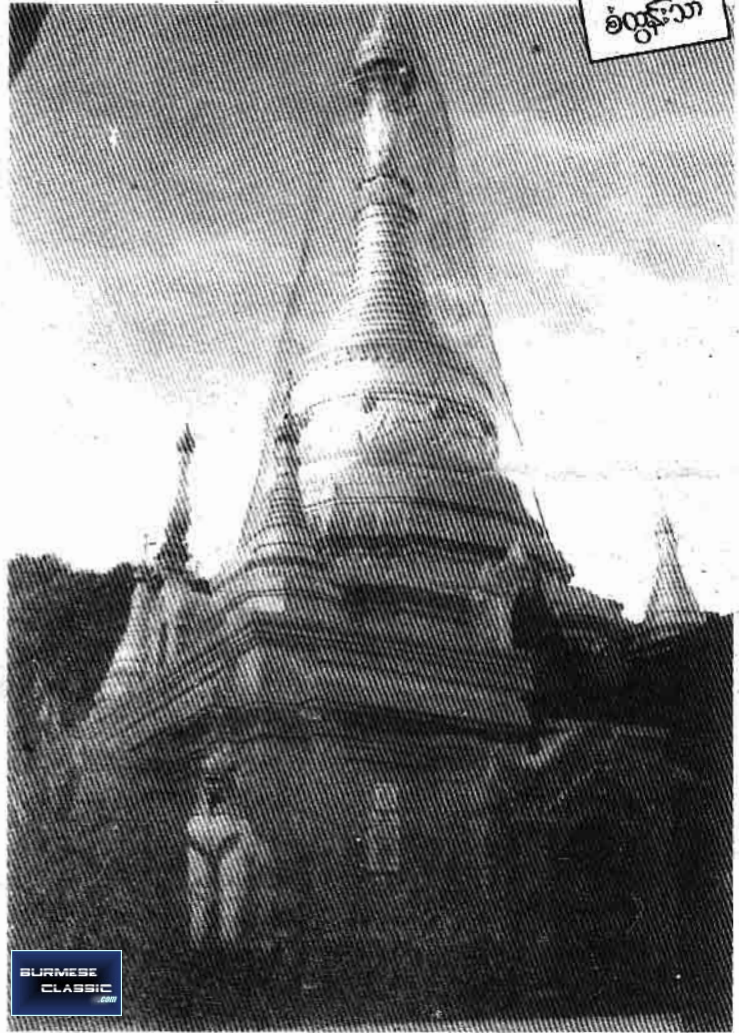
ပခုက္ကူ - ပုခန်းကြီး ကားလမ်း၏ လက်ယာဘက်တွင် “ဆင်ကျိုးရေလှောင်တံခံသို့ (၂)မိုင်” ဟူသော လမ်းညွှန်ဆိုင်းဘုတ်ကလေးနှင့် မြေနှိမ့်လမ်းကလေး တည်ရှိပါသည်။ ရှေးယခင်က လမ်းပန်းခက်ခဲသဖြင့် အရောက်အပေါက် နည်းကြသော်လည်း ယခုအခါ ရေလှောင်တံခံ စီမံကိန်းနှင့်အတူ ညီညာသော မြေနှိမ့်လမ်းအတိုင်း ကား၊ ဆိုင်ကယ်၊ ခြေကျင်လွယ်ကူစွာ သွားရောက်နိုင်ပြီ ဖြစ်သည်။

သရက္ခန္တီရုပ်ပွားတော်ကို ဌာပနာပြုပူဇော်ထားသည့် ဒက္ခိဏာသာခါ ဗောဓိသားရုပ်ပွားတော်သည် ကြူရွာအုပ်စု၊ ဆင်ကျိုးရွာ၊ မဟာဗုဒ္ဓါရာမကျောင်းတိုက်အတွင်း ရွှေပြည်သာကျောင်းဆောင်၌ ကိန်းဝပ်တော်မူလေသည်။ ရေစကြိုမြို့နယ်တွင် ပါဝင်သည်။

သမိုင်းနောက်ခံ

အလောင်းစည်သူ မင်းကြီးသည် သီကြားမင်း ဆက်သသော သရက္ခန္တီသားကို ရုပ်ပွားတော် ငါးဆူ ထုလုပ်စေ၍ ထုထွင်းစ သရက္ခန္တီအသားများကို သရိုးကိုင်ကာ တစ်ဆူ၊ စုစုပေါင်း (၆)ဆူတွင် သီကြားကပ်သော မွေတော် (၆)ဆူကို ဌာပနာပြုသည်။ ထိုရုပ်ပွားတော်ကို ဒက္ခိဏာသာခါ ဗောဓိခက် ရုပ်ပွားတော်ကြီးတွင်း ထည့်သွင်းလျက် ရှင်အရဟံ မိန့်ကြားချက်

F. 2. January, 2013.

ဆင်ကျိုးရွာ ဖေတီတော်

အရ ဆင်ဖြူငါးစီးတွင် တင်တော်မူသည်။

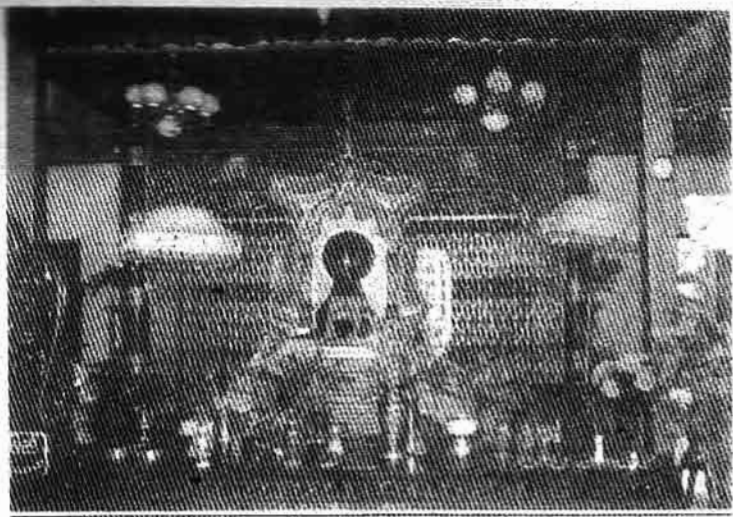
“ဘုရားရှင်တို့ ကိန်းဝပ်တော်မူလိုရာအရပ်တွင် ဆင်ဖြူ ရုပ်စေသော်” ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြု လွှတ်တော်မူသည်။ ဆင်ဖြူငါးစီးအနက် လေးစီး

သည် ဘုရားရှင် အလောင်းတော်တို့ ကျင်လည်သောအရပ်၌ ရပ်လေသည်။

မင်းကြီးလည်း ကွန်းရွာတစ်ဆူ၊ ပုခန်းတစ်ဆူ၊ ရှင်မတောင်တစ်ဆူ ဆင်ကျိုးတစ်ဆူ စေတီလေးဆူ တည်တော်မူ၍ သီတင်းသုံးရ၏။ သရိုးကိုင်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၉

www.burmeseclassic.com

◆ ကျောင်းအထိထပ် ဘုရားဆောင်

◆ တွင်ပြည်သာကျောင်းတော်

၁၀ နဂုဏ္ဍကျောင်းခြင်္စာပုဂ္ဂလင်း

မြတ်ပေါင်းမည့် ရုပ်ပွားတော်ကိုမူ ပုခန်းကြီးအရပ်မှ သီလဝန်၊ ဂုဏဝန်နှင့် ပြည်စုံသော သခင်မြတ်အား အပ်၍ ကိုးကွယ်ရ၏။

ကျန်သရက္ခန် အဖျားပိုင်း ရုပ်ပွားတော်ကို မင်းကြီးအထက်ဦးဖောင်တော် ဖြင့်ကြွစဉ် ဖောင်တော်ထက် ပျံတက်လာသော "သီဟတော" အရပ်ရောင်တီမြစ်လယ်ကျွန်းတွင် စေတီတည် ပူဇော်လေသည်။

(မှန်နန်းရာဇဝင် ၁၈၇၊ ၁၈၈)

သရက္ခန်ရုပ်ပွားတော် ပင့်ဆောင်လာသော ဆင်တော်တို့သည် ဘုရားရှင်အလောင်းတော်ဘဝ ကျင်လည်ရာ အရပ်တွင် ရပ်သည် ဆိုသည့်အတိုင်း ဆင်ကျိုးရွာ သရက္ခန်ရုပ်ပွားတော်မြတ် ကိန်းဝပ်ရာဌာနသည် အလောင်းတော် ဟင်္သာမင်း ကျင်လည်ရာအရပ် ဖြစ်သည် ဆိုကြလေသည်။

စေတီတော်သို့

ရုပ်ပွားတော်မြတ် စံပယ်ရာ ရွှေဂူစေတီသို့ သွားရောက်ရန် ပခုက္ကူ-ပုခန်းကြီးသွား ကားလမ်းနံဘေးရှိ ဆင်ကျိုးရွာအဝင် လမ်းထိပ်တွင် "သရက္ခန်ရွှေဂူ မြတ်စွာဘုရားကြီး" ဟူသော ကမ္ဘည်းနှင့် မှတ်ဦးကို ထည့်ဝါစွာ တွေ့ရသည်။

ထိုလမ်းအတိုင်း ဝင်ခဲ့ရာ မိုးရွာထား ဝါဖြင့် ချွတ်များ ရှိသော်လည်း ခြေနီလေးများ ဖြစ်သောကြောင့် အန္တရာယ် မပေးလှချေ။ မြေလမ်းမှာ ပြောင်တန်း၍ နှစ်ပိုင်ခရီး ဆိုသော်လည်း ငြိမ့်အောင် စီးရသည်။ ဝန်ကျင်ကျေးရွာ အိမ်ခြေများမရှိ။

◆ အထွတ်အထွေ

တောင်မင်းတိုက်နဂုဏ္ဍ

ကျောင်းနှင့် ကျောင်း

❖ သရက္ခန်ရုပ်ပွားတော် ကိန်းဝပ်သည့် ဟောဇိယားရုပ်ပွားတော်

❖ သီလိပင် နုနိုဦးတော်မှ ရုပ်ပွားတော်

❖ ဆင်တူတူ အနောက်ဘက် ဟောင်တန်ဦး

သစ်ပင်ကလေးများကိုသာ အဖော်ပြုရလေသည်။

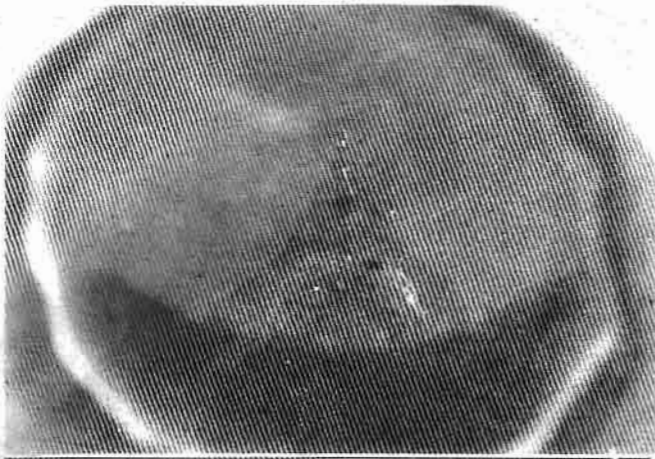
လမ်းအဆုံးတွင် ဆင်ကျိုးရွာ မဟာဗုဒ္ဓါရာမကျောင်းတိုက်ရှေ့သို့ ရောက်သည်။ ကျောင်းတိုက်အတွင်းဝင်၍ ဆရာတော် အရှင်သစ္စာယနအား ပူးမြော်ခွင့်တောင်းကာ ရွှေပြည်သာကျောင်းဆောင် အပေါ်ထပ်တွင်စံပယ်တော်မူသော သရက္ခန် ရုပ်ပွားတော်အား တက်ရောက် ပူဇော်ကြသည်။

ကျောင်းအထက်ထပ်တွင် တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ပူဇော်ထားကာ ထိုပလ္လင်၏ နောက်တော်ပါးတွင် သံတိုင်တံခါးဖြင့် သော့ခတ်ထားသော မီးခံသေတ္တာနှစ်ခု တွေ့ရသည်။ လက်ဝဲဘက် မီးခံသေတ္တာအတွင်း၌

သရက္ခန် ရုပ်ပွားတော် ကိန်းဝပ်သော ဒက္ခိဏသာခါဟောဇိယား ရုပ်ပွားတော်ကြီးကို ပူဇော်ထားသည်။ သရက္ခန်ရုပ်ပွားတော်ကို မဖူးမြင်

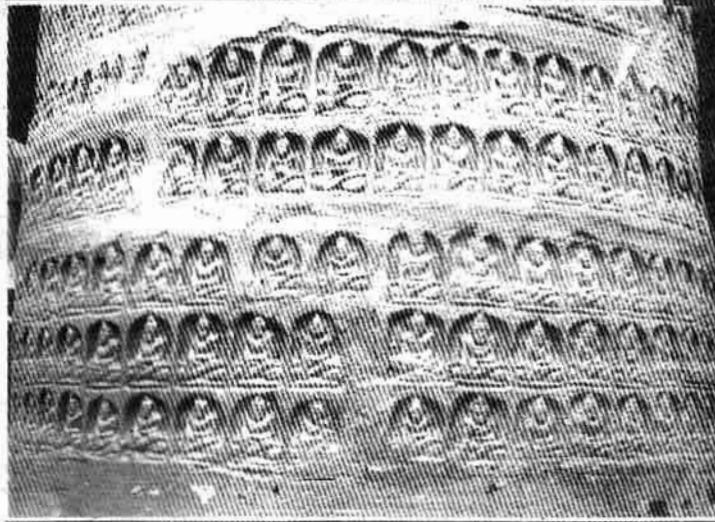
ရသဖြင့် မေးမြန်းကြည့်ရာ... 'အတွင်းက သရက္ခန်ရုပ်ပွားတော်ကို အစွဲမဲ့ ဖွဲ့ဆောင်ပူမြော်နိုင်စွာ ဖန်တီးသူ ရှင်ကုန်းရွာ ရွှေတန်တစ် နှစ်ဆယ် ရုပ်တယ် နုတ္တရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း သ

◆ ထိုင်းနိုင်ငံမှ ဖုရသော
ထောက်ထီးတော်

◆ ဘင်္ဂါလ်နိုင်ငံမှ ရှင်ဘင်္ဂါလ်ထောက်ထီး

◆ သင်္ဂါလ်နိုင်ငံမှ ဘင်္ဂါလ်ထောက်ထီး

◆ ထိုင်းနိုင်ငံမှ ရှင်ဘင်္ဂါလ်ထောက်ထီး
ရုပ်ပွားတော်များ
◆ ဘင်္ဂါလ်နိုင်ငံမှ
ကိုးပင်

၁၂ နက္ခတ္တရာဇာတ်မြစ်ပစ္စည်း

◆ သွဂ္ဂတရား အရှေ့မှန်စံ ရုပ်ပွားတော်

◆ အပူစစ်ဆေး ကျောင်းဆောင်ကြီးသား ◆

◆ ဆင်ကျိုးရွှေတော်တော် ဆရာတော် ဦးသစ္စာယန

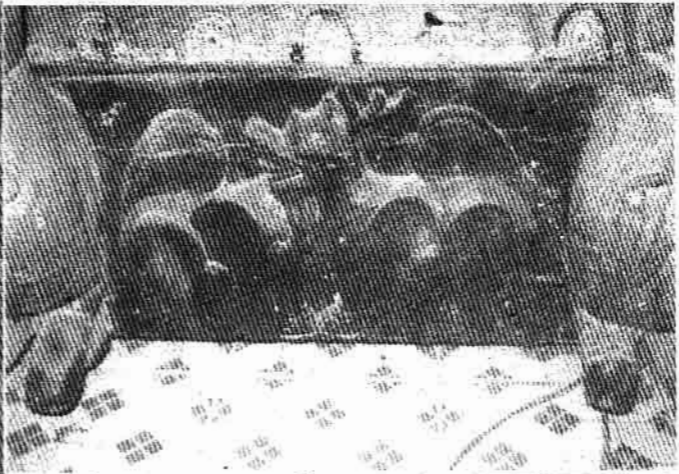

စိတ်ထဲက အတွင်းရုပ်ပွားတော်ကို ရည်မှန်း ပူဇော်ရပါတယ်’
ဗုဒ္ဓဂေါပကလူကြီးတစ်ဦးက ရှင်းပြ သည်။
လက်ယာဘက် မီးခံသေတ္တာ အတွင်း၌လည်း အလားတူ ရုပ်ပွား တော်တစ်ဆူကို ဖူးမြင်ရသည်။ နှစ်ဆူ စလုံးမှ ရွှေအထပ်ထပ် ပူဇော်ထား သဖြင့် မျက်လုံး၊ နှာခေါင်း၊ နှုတ်ခမ်း တော်များ မပိပြင်ဘဲ ရွှေတုံးကြီးပမာ

တွေ့ရလေသည်။
လက်ယာဘက် ရုပ်ပွားတော်မှာ ရတနာပုံ နန်းတော်ဦးစေတီ၌ ပူဇော်ခဲ့ သော ရုပ်ပွားတော်ဖြစ်ကာ သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီးနောက်တွင် ဆင်ကျိုးရွှေ ကျောင်း ဆရာတော်ကြီးက ဆက်ခံ ထိန်းသိမ်းပူဇော်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ငြောပြကြသည်။

ရွှေတော်တော်
ရုပ်ပွားတော်နှစ်ဆူအား ပူဇော်ပြီး

နောက် အလောင်းစည်သူကောင်းမှ ရွှေစေတီအတွင်း ဝင်ရောက် ကြည့် ညိုသည်။ အနောက်ဘက်မှန်မှ စတင် ဝင်ရောက်ရသည်။ အနောက်တောင် ထောင့် စေတီအနီး၌ ရေပြည့်ချိုင့် ခွက်တစ်ခု တွေ့ရသည်။
စေတီထီးတော်ကို ဖူးမြင်နိုင်သည့် ရေချိုင့်ခွက် ဖြစ်သည်။ ချိုင့်ခွက်အတွင်း ကောင်းကင်ပြာကို နောက်ခံပြုလျက် စေတီထီးတော်နှင့် စိန်ဖူးတော်တို့ကို ကြည့်ညိုဖွယ် ဖူးတွေ့နိုင်သည်။
ထို့နောက် အရှေ့ဘက် အာရုံခံ တန်ဆောင်းအတွင်း ဝင်ရောက် ကြည့် ဂ္ဂူသောအခါ စေတီ၏ အရှေ့လှည့်မှန် လိုဏ်အတွင်းရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူအား ပန်း၊ ရေချမ်း သိုက်မြိုက်စွာဖြင့် ဖူးမြင် ရသည်။
လိုဏ်အရှေ့တွင် ပြာသာဒ် တစ်ဆောင်ရှိကာ ပြာသာဒ်တွင်း၌ နရားလေးကောင်ခံ ပလ္လင်ထက်တွင် မြင်းလေးကောင်

• လွင်ပြင် ခြင်္သေ့

• ဂြာသင်္ဂဟာ
ခြင်္သေ့ပလ္လင်

• ပလ္လင်ကျွန်း ဘီလူး

ကသော ရထားပျံပုံသဏ္ဍာန် ပြုလုပ်ထားသည်။ သင်္ကြန်ကာလ ဗုဒ္ဓပုဇနိယ ပွဲတော်ကျင်းပရာတွင် သရက္ခရုပ်ပွားတော်မြတ်အား ပင့်ဆောင်၍ အပူဇော်ခံသောပလ္လင် ဖြစ်သည်။

ပလ္လင် အနောက်ဘက်အခြေတွင် ခြင်္သေ့ရုပ်နှင့် အရှေ့ဘက်တွင် ဘီလူးရုပ်ပုံတို့ ထွင်းထားသည်။ ဆောင်ကြောင့်ထိုင်၍ ပလ္လင်ကို ထမ်းမထားပုံ ဖြစ်သည်။

ရှေ့ကြမ်းပြင်တွင် ကျောက်ဟင်္သာရုပ်တစ်ခု ရှိသည်။ အဝိဋ္ဌာန်ကျောက်အဖြစ် အသုံးပြုကြသည် ဆို၏။ အလောင်းတော် ဟင်္သာမင်းဘဝ ကျင်လည်ခဲ့ရာ ကုန်းတော်ဖြစ်၍ ဌာနုပ္ပတ်နှင့်လည်း ဆီလျော်လှပါသည်။ အနုစိတ် ထွင်းထုထားသော ပန်းတမော့လက်ရာကောင်း ဖြစ်၏။

ရှေးပစ္စည်းများ

တန်ဆောင်းအတွင်း၌ မှန်စိရိများဖြင့် ထည့်သွင်း ပြသထားသော ရှေးအသုံး

၁၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂင်

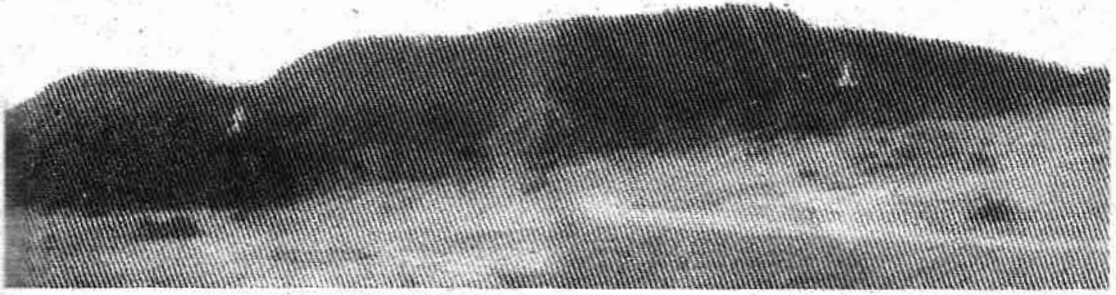
အဆောင် ဗစ္စည်းများစွာ တွေ့ရသည်။ ကဒေါင်းရှပ်လက်ကိုင်နှင့် ယောက်မ၊ ကတ္တီပါခြေနင်းတို့မှာ ထီးသုံးနန်းသုံး ဗစ္စည်းများ ဖြစ်သည်ဆို၏။

ငွေရောင်တင်ထားသော သစ်သား ငါး နှစ်ကောင်မှာ မိုးခေါ် အစီအရင် ငါးရုံမင်းပရိတ် ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ရာ၌ အသုံးပြုဟန် ရှိသည်။ အသုံးမပြုသလောက်ဖြစ်သော “ဒေါင်းလန်း”

ခွက်မှာ ပစ္စည်းထည့်စရာအဖြစ် တွေ့ရသည်။ ပုလင်းဘုရား အချို့ကိုလည်း တွေ့ရသည်။ အတွင်း ရုပ်တုရုပ်ပွားကို တစ်စီထုလုပ်ကာ ပုလင်းအတွင်းသို့ တစ်ခုစီ ထည့်သွင်း တပ်ဆင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ရှေ့လဆက်ဖတ်ပါရန်

စံထွန်းသာ

ဖိုဝင်းတောင် မိ

လျောင်းတော်မူ

မုံရွာမြို့၊ သလ္လာဝတီမြို့၊ အနောက် မြောက်တိုင်း မြို့တော်လို့ လူသိများနေ ပါပြီ။ မုံရွာမြို့ကိုရောက်ရင် ဖူးမြော်စရာ၊ လေ့လာစရာ၊ လည်ပတ်စရာ နေရာ တွေ အများကြီး ရှိပါတယ်။

ကျောက္ကာရွှေဂူနီ၊ ရွှေဂူဖြူ၊ ထန်း တလုတ်ချောင်း၊ မိုးညှင်းသမ္ဗန္ဓေ၊ မဟာ ဗောဓိတထောင်၊ လယ်တီကျောက်စာ၊ စိမ်းပြာရေညှိထွက်တဲ့ တွင်းတောင် တော်၊ ရွှေတောင်ဦးစေတီ၊ အလောင်း တော်ကဿပ၊ ဖိုဝင်းတောင် စသည် ဖြင့် သွားစရာနေရာတွေ ပေါ့ပါတယ်။ အခု တင်ပြချင်တာက ဖိုဝင်းတောင်ပါ။

မုံရွာမြို့ကို ရောက်ခါနီးရင် ဖိုဝင်း တောင်ကို လှမ်းမြင်နေရပါပြီ။ အဝေးက ကြည့်ရင် လှေကြီးကို မှောက်ထားသလို ပုံမျိုး မြင်နေရတာ ဖိုဝင်းတောင်ပါ။ ဖိုဝင်းတောင်ကို မြင်ရတဲ့အခါ မုံရွာ မြို့နဲ့ နီးနေပြီ။ ရောက်ခါနီးပြီဆိုတဲ့ သင်္ကေတပါပဲ။

ဖိုဝင်းတောင်ကလဲ လူသိများတဲ့ နေရာတစ်ခုပါ။ အရင်ကလဲ အလောင်း တော် ကဿပကို သွားမယ်ဆိုရင် ဖိုဝင်းတောင်မှာ ညအိပ်ပြီးမှ သွားကြ တယ်။

ဖိုဝင်းတောင်မှာ ဖျူမင်း၊ ပြုံးမင်းတို့ တည်ထား ကိုးကွယ်တဲ့ ကျောက်သား ရှေးဟောင်း ဆင်းတုတော်များ၊ ရှေး ဟောင်း အဆောက်အအုံများ၊ ရှေး ဟောင်း နံရံဆေးရေး ပန်းချီလက်ရာ များကိုလဲ ယခုတိုင် မြင်တွေ့ရမှာ ဖြစ် ပါတယ်။

ရှေးဟောင်း သုတေသနဌာနမှ မပျောက်ပျက်အောင် ပြုပြင်ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်နေတဲ့ နေရာဒေသတစ်ခု လဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ပုပ္ဖားတောင်ကလပ် မှာကဲ့သို့ မျောက်သတ္တဝါများလဲ ရှိပါ တယ်။

ရွှေဘတောင်ဟာလဲ သွားရောက် လည်ပတ် လေ့လာ ကြည့်ရှုသင့်တဲ့ နေရာတစ်ခုပါ။ ရွှေဘတောင်မှာလဲ ကျောက်သားကို ထွင်းထုထားသော အဆောက်အအုံများ ရှိပါတယ်။

ယခု ဖော်ပြထားသော ပုံမှာ ဖိုဝင်း တောင်မှ ရွှေဘတောင်သို့ သွားသော လမ်းမှာ တွေ့မြင်ရတဲ့ ဖိုဝင်းတောင်ရဲ့ ပုံပါ။

ရွှေဘတောင် မရောက်ခင် ရဟတ် ယာဉ်ဆင်းသော ကွင်း(၂)ကွင်း ရှိပါ တယ်။ ယင်းရဟတ်ယာဉ်ဆင်းသော

ကွင်း(၂)ကွင်းကြားမှ ကြည့်ရင် ယခု ဖော်ပြထားသောပုံကို တွေ့မြင်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဖိုဝင်းတောင်ကို များသောအားဖြင့် လှေကြီးမှောက်ထားသကဲ့သို့ မြင်တွေ့ ရပေမယ့် ယခု ဖော်ပြထားသော နေရာ မှကြည့်ရင် အမြင်တစ်မျိုးနဲ့ မြင်တွေ့ကြ ရမှာပါ။

သေသေချာချာ ဆန်းစစ်ကြည့်ရင် မြတ်စွာ ဘုရားရှင်ရဲ့ဆံတော် ဦးဆံတော် လည်ပင်း တော်၊ ပခုံးတော်၊ လက်တော်၊ ခါးတော်၊ ပေါင်တော်၊ ခြေထောက်တော်တို့ကို အပြင် ဆန်းစွာ ပုံဖော်ယူလို့ ရနိုင်ပါတယ်။

ဓာတ်ပုံရိုက်တုန်းက ကင်မရာမဆုံ လို့ ရှေ့ပိုင်းတစ်ပုံ၊ နောက်ပိုင်းတစ်ပုံ၊ နှစ်ပုံရိုက်ပြီးမှ ပြန်ဆက်ထားခြင်း ဖြစ် ပါတယ်။

အကယ်၍ မုံရွာမြို့ကို ရောက်ခဲ့ရင် ဖိုဝင်းတောင်၏ လျောင်းတော်မှ ပုံတော်ကို သွားရောက် ဖူးမြော် ကြည့်ရှု လေ့လာနိုင်ရန် စေတနာ အပြည့်ဖြင့် တင်ပြလိုက်ရပါတယ်။

ပေတ္တာ စေတနာဖြင့်...
စိန်လှိုင်(ပြည်လုံးချမ်းသာ)
နဂါးရွာရောင်ခြည်မင်း ၁၅

www.burmeseclassic.com

ကြော်ငြာဆောင်ပါး

ကျားမှန်လျှင် အားသန်ရအောင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကိုဆောင်

အုတ်တံဆိပ် တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် TMR 009194(0814)
လိုင်စင်-၅/၂၀၁၀/တဆလက/တိုး(၀၁၄၇၂)

“ကိုမင်းဝေဝါလား... မရွှင်မလန်းနဲ့ စိတ်ပင်ပန်းလှပင်ပန်းဖြစ်နေပုံရတယ်”

“ဟုတ်တယ်ဗျာ... စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ လိုရာဆန္ဒမပြည့်ဖြစ်နေတာ... ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင် အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဘယ်ဆေးစားပြီး ဘယ်ဆရာနဲ့တူသရင်တောင်းမလဲဆိုတာ အကြံပေးပါဦး”

“ရောဂါသိမှတော့ဆေးခိုပါတယ် ကိုမင်းဝေ... ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေဆရာကြီး ဦးစံမြင့်က... ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးထုတ်လုပ်နေတဲ့အပြင် အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ (ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ)၊ လိပ်ခေါင်းရောဂါ၊ လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါတွေကို ဦးစားပေးတုသနေတာဗျာ... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို လမ်းညွှန်လိုက်မယ် ခင်ဗျာ သွားလိုက်ပါလား”

“ခင်ဗျာရဲ့မိတ်ဆွေဆိုတော့ ခင်ဗျာပါမှ ပိုတောင်းတာပေါ့”

“ဒါဆို... ပြည်စိုးဆေးတိုက်ကို အခုပဲသွားကြရအောင်”

“ကိုမင်းမြတ်မောင်ပါလား... မလာတာကြာလို့ သတိရနေတာ... ဧည့်သည်လဲပါလာတာကိုး။ ကဲ... ထိုင်ကြပါ”

“ဆရာ... ဒါ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ ကိုမင်းဝေပါ။ စိတ်သွားတိုင်းကိုယ်မပါဘဲ အမျိုးသားအားနည်းနေလို့ ဆရာနဲ့ဆွေးနွေးပြီး အမျိုးသားအားဆေးလဲ လာဝယ်တာပါ”

“ကဲ... ကိုမင်းဝေ ဒီရောဂါကြောင့်တော့ သိပ်လဲစိုးရိမ်သောကမဖြစ်ပါနဲ့... ကျွန်တော် ပြောပြတာတွေကို နားထောင်ပြီး ခင်ဗျားခံစားနေရတဲ့အချက်တွေနဲ့ ကိုက်ညီမှုရှိမရှိသိမှ ပိုတောင်းတာပေါ့... အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်တတ်သူတွေဟာ (၁) မေထုန်မူလွန်တဲသူများ၊ (၂) သဘာဝမဟုတ်သောဟတ္ထမေထုန်ပြုသူများ၊ (၃) ကုန်ခန်းသွားသောသက်ဓာတ်နဲ့ အင်အားများကို ဆေးဝါးဓာတ်စာနဲ့ ပြန်လည်မဖြည့်ဆည်းသူများ၊ (၄) အပျော်အပါးလိုက်စားသူများ၊ (၅) မြစ်ခြောက်နာရှိသူများ၊ (၆) သားကြောဖြတ်ထားသူများ၊ (၇) အဆုတ်ရောဂါရှိသူများ၊ (၈) လေဖြတ်ဖူးသူများနဲ့ လေငန်းရောဂါရှိသူများ၊ (၉) ဆီးချိုသွေးချိုရောဂါရှိသူများ၊ (၁၀) လိပ်ခေါင်းရောဂါရှိသူများ၊ (၁၁) အသက်အရွယ်ကြီးရင့်သူများ၊ ပန်းညှိုးပန်းသေရောဂါ ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။ ပန်းညှိုးရောဂါခံစားနေရပြီဆိုရင် (၁) ဓမ္မာကိုယ်ဝနေသော်လည်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ ရွှင်လန်းမှုမရှိခြင်း၊ (၂) မောပန်းလွယ်ခြင်း၊ (၃) အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ (၄) ညဉ့်ဦးပိုင်းတွင် အိပ်ပျော်သော်လည်း တဖေဖေလျှင် အိပ်မရတတ်ခြင်း၊ (၅) သတိမေ့လျော့တတ်ခြင်း စတဲ့လက္ခဏာတွေရှိနေတတ်ပါတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်ဆရာ... ဆရာပြောပြတဲ့အချက်အလက်အတော်များများနဲ့ ကိုက်ညီနေပါတယ်”

“ဒါဆိုရင် ပြည်စိုး အမျိုးသားအားဆေးကို ပုံမှန်သောက်သုံးပြီး အကြောပညာ၊ ဆေးပညာနဲ့ ကုသသွားမယ်ဆိုရင် ကိုမင်းဝေ ခံစားနေရတဲ့ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါဟာ တဖြည်းဖြည်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာပါ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးက ဘယ်လိုရောဂါတွေ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသလဲဆရာ”

“ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေးဟာ အိပ်နေစဉ် သုတ်လွှတ်ခြင်း၊ သက်အားနည်းခြင်း၊ သုတ်လွှတ်မြန်ခြင်း၊ အကြောအားနည်းပြီး အကြောသန့်စွမ်းမူမရှိခြင်း၊ အမောမလုံခြင်း၊ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ အစဉ်သဖြင့် အားအင်နုံးချည်သလို ခံစားရခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်”

ဆရာကြီး ဦးစံမြင့်နဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးပြီး “ပြည်စိုးအမျိုးသားအားဆေး ဝယ်ယူရရှိနိုင်တဲ့နေရာတွေကတော့...”

<p>ဆေးထုတ်လုပ်ပိုင်ရင်း အမှတ် (၂၅၃/၉)၊ ဗညားဒလလမ်း၊ (၇၃) ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်(တောင်ပိုင်း)</p>	<p>ဆေးပြန်ချိရေး - ပြည်စိုး ဆေးကုဌာန အမှတ် (၁)၊ ကျိုက္ကဆံဘုရားဝင်းတောင်သာကန်၊ သစ်နန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်</p>
---	---

သာသနာပြုကြီး မိန့်ခေ

စာအုပ်

ကျောတာတောဂွေမြေ

သာသနာပြုကြီး

မိန့်ခေ

'ဆရာတော်ဘုရား ဒီတန်ဆောင်းက ဘာအတွက် ရည်ရွယ်တာလဲတုရား'

ကျောတာကုန်းတော်မြေရှိ ဆရာတော် ဦးတေဇ သီတင်းသုံးရာ ကျောင်းဆောင်အနီးတွင် တန်ဆောင်းငယ်တစ်ခုအတွင်း အမျိုးသမီးရှပ်တုတစ်ခုကို တွေ့ရသဖြင့် မေးလျှောက်ကြည့်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဆရာတော်က ခေတ္တမျှ နှုတ်ဆိတ်ပြီးသော်လည်း...

၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်၊ အောက်တိုဘာလတစ်ညမှာ အိပ်မက်တစ်ခု မက်တယ်။ မိန့်ခေဆိုတဲ့ ဒါယိကာမတစ်ယောက်

က ကျောတာကုန်းတော်မှာ နေပါရစေလို့ ခွင့်တောင်းတယ်။

ဘုန်းကြီးတို့က သတ္တဝါကယ်တင်နေတာပဲ။ အေးအေးဆေးဆေး လာနေနိုင်ပါတယ်လို့ ခွင့်ပေးလိုက်တယ်။ မနက်မိုးလင်းတော့ ကျောင်းနံဘေးမြေကွက်လပ်မှာ စပါးကြီးမြေကြီးတစ်ကောင် တွေ့ရလို့ ကလေးတွေအန္တရာယ် မပေးနိုင်အောင် ဝါးနဲ့ခြံစည်းရိုးခတ် သားငါးတွေ ကျွေးတော့မစားဘူး။

နို့နဲ့ ကြက်ဥတော့ သောက်တယ်။ သူက မလှုပ်မယှက်ခွေပြီး ငြိမ်နေတတ်

တော့ ကလေးတွေက တုတ်နဲ့ ထိုးကြ၊ ဆွကြတယ်။

ဒါကြောင့် အခုမြင်ရတဲ့ တန်ဆောင်းကလေး ဆောက်ပြီး သံကောခတ်ထားပေးလိုက်တယ်။ အထဲမှာ ရေကန်ကလေးတစ်ခုလဲ လုပ်ပေးထားတယ်။ သောက်လို့ စိမ်လို့ရအောင်ပါ။

ဝါတွင်းကာလတွေမှာတော့ ဘာမှမစားဘူး။ ရုတ်တရက် မသိသေးတော့ သတ္တဝါဆိုတာ အစာမစားရရင် သေမှာပဲလို့ တွေးပြီး ပါးစပ်ထဲ နွားနို့ ကြက်ဥတွေ လောင်းထည့်ပေးမိတာ အားလုံး ပြန်အန်ထုတ်တယ်။ ညဘက်တော့

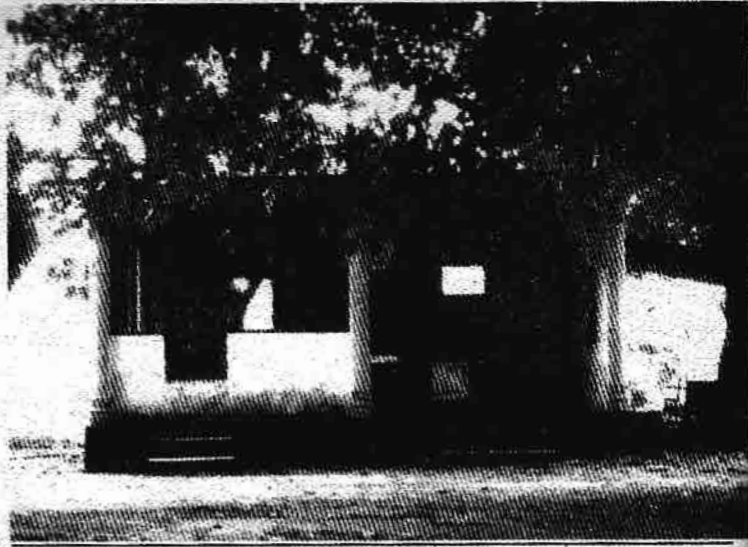
www.burmeseclassic.com

“အဘဘုန်းကလဲ သမီးက ဥပုသ်
စောင့်နေတာ အတင်းကျွေးတာပဲ” လို့
ပြောတော့မှ သိရတာ”

ဟူ၍ ဖြည့်စုံစွာ မိန့်ကြားတော်မူ
သည်။ အဆောင်ကလေးကို နှစ်ပိုင်း
ကန့်ထားကာ လက်ဝဲဘက် သံဆန်ခါ
အလုံကာထားသော အကန့်အတွင်း
သစ်သားစင်ပေါ်၌ ရွှေနေသော မြွေကြီး
မိနန်းဝေကို တွေ့ရသည်။

မျက်ဝန်းအနည်းငယ်မျှ လှုပ်ယောင်
ပြကာ နှုတ်ဆက်သည်ဟု ယူဆရ
သည်။ လက်ယာဘက် အခန်းအကန့်
တွင် ဆရာတော် ဦးစောဇေ ကျောင်းဆီ
သို့ လက်အုပ်ချီကာ ပုဆစ်ဖူးတုပ်ထား
သော မိနန်းဝေရုပ်တုကို တွေ့ရသည်။

ရှုပ်တု၏ဆံပင်မှာ အမျိုးသမီး
ဆံပင်(ဆံစု)အစစ်ဖြစ်ကာ မိနန်းဝေ
တောင်းဆိုသဖြင့် ဆင်ယင်ပေးရ

● မိနန်းဝေတန်ဆောင်

ကြောင်း သိရသည်။ ရုပ်တုအနီး ဝိရိ
တစ်လုံးတွင် မိနန်းဝေအတွက် ရည်စူး
လှူဒါန်းသော ထာဘီ၊ အင်္ကျီ၊ ထီး၊
ဖိနပ် စသည် အမျိုးသမီး အသုံး

အဆောင်များကို တွေ့ရသည်။
ကရင်တိုင်းရင်းသူ ဝတ်စုံလည်း
ပါဝင်သည်။ သီလရှင်ဝတ်စုံမှာ သူ
တောင်းဆိုသော ရက်ကာလများတွင်

● တောမှာသာ ငြိမ်းစွယ်

၁၈ နာပျူရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဝတ်ဆင်ပေးရကြောင်း သိရသည်။
 'သူ ရောက်လာတဲ့ (၇)လအတွင်း
 စေတီ(၃)ဆူ ကောင်းမှုပြုပြီးပြီ'
 'သူက ဘယ်လိုပုံစံနဲ့ တည်တာလဲ
 ဘုရား'
 'ပထမဆုံး ကော့တာတောရအဝင်
 တာ တစ်ဝူစေတီ တည်တယ်။ မတည်
 ခင် ဒီနေရာမှာ စေတီတည်ချင်တယ်
 လို့ ပြောတယ်။ ဘယ်လိုတည်မှာလဲ
 မေးတော့ သမီး ပြောပေးပါမယ်။
 ဒါယကာ ရောက်လာမှာပါတဲ့။ နောက်
 တော့ လူတစ်ယောက်က အိပ်မက်
 အရ စေတီတည်ချင်သတဲ့။ သူ တည်
 မယ့် စေတီပုံနဲ့ နေရာက မိနန်းဝေ
 ပြောတဲ့ အတိုင်းပါပဲ'
 'သာသနာပြုမြေကြီးပေါ့ဘုရား'
 'ဟုတ်တယ်။ နောက်တစ်ဆူက
 ကျွန်တို့အဖေစေတီလို့ခေါ်တဲ့ နွားလပို့
 ကျွန်ထီးရိုးစေတီ အတက်လမ်းမှာ
 တည်မယ်တဲ့'

'ပေါင်မြို့နယ်၊ ကျွန်ကရွာ နွားလပို့
 တောင်စေတီလား အရှင်ဘုရား'
 'ဟုတ်တယ် စေတီရောက်ခါနီး
 တောင်စောင်းက နွယ်ဒန်းကျောက်
 ဖျာမှာ။ ဒါကိုတော့ ဒါယကာရင်းတစ်ဦး
 ဖြစ်တဲ့ ဦးနေဝင်းက ဒါယကာခံတယ်။
 နောက်တစ်ဆူကတော့ ' ဇင်းကျိုက်
 တောင်တက်လမ်းအစက ကျောက်တုံး
 မှာ တည်တယ်။ ရှုတ်တရက် ကျောက်
 တုံးနေရာကို မတွေ့ရဘူး။ သူ ပြောပြ
 တဲ့အတိုင်း လိုက်ရှာမှ တွေ့ရပြီး စေတီ
 တည်ဖြစ်တယ်'
 'ဒီကောင်းမှုတွေနဲ့ဆိုရင် ဒီထက်
 မြင့်တဲ့ဘဝကို ကူးပြောင်းနိုင်ပြီပေါ့'
 'ဟင့်အင်း... လူတွေကိုကြောက်
 တယ်။ လူတွေနဲ့ မဆက်ဆံချင်ဘူး။
 ဒါကြောင့် မြွေဘဝနဲ့ပဲနေပြီး သာသနာ
 ပြု၊ ဥပုသ်သီတင်း ဆောက်တည်နေ
 တာလို့ ပြောပါတယ်။ တစ်ခါတလေ
 ဘုရားလဲ သွားတတ်တယ်'

'သူ့ဘာသာ သွားတာလား'
 'မဟုတ်ဘူး။ သူ့ကားနဲ့ သွားတာပါ'
 ဆရာတော်က ကျောင်းနံဘေး အဖီ
 အောက်မှ ကားတစ်စီးကို ပြပေးသည်။
 ကားရှေ့မှန် အထက်နားတွင် ကမ္မည်း
 စာတန်းတစ်ခု ရှိသည်။
 'ကော့တာတောရ'
 'ဟုတ်တယ် သူ့ကိုရည်စူးပြီး လှူ
 ထားကြတာမို့ သူ့နာမည်ကို ထိုးမလို့
 ဘဲ။ မထိုးပါနဲ့၊ ကော့တာတောရလို့ပဲ
 ရေးပါဆိုတာနဲ့ မထိုးဖြစ်တော့ဘူး။
 ကားတင်မကဘူး။ ရွှေငွေကျောက်မျက်
 ရတနာ အစစ်တွေပါ လာလှူကြတယ်။
 ပွဲတော်ရက်တွေမှာ အစစ်ဆင်ပေးရ
 တယ်။ ကျန်ရက်တွေမှာတော့ အစား
 ထိုးပေါ့'
 'ဒါတွေကို အစောင့်ချထားရမှာပေါ့'
 'မချထားပါဘူး။ သွားလာရင်း နည်း
 နည်းပါးပါး သတိထားကြတာလောက်
 ပဲရှိတယ်။ ပြီးခဲ့တဲ့ ဘုရားပွဲတုန်းက

❖ မိနန်းဝေရင်ဘ

❖ မိနန်းဝေစီ ဘဝတ်စားများ

ဈေးသည်ကလေးမတစ်ယောက် ရုပ်တု နားမှာ အတော်ကြာအောင် တွေ့နေရ လို့ သွားကြည့်ကြတော့ နားကပ်ကိုင် လျက်သား ငြိမ်နေတယ်။ မျက်နှာကလဲ ဖြူရော်နေတယ်။ အချိန်အတော်ကြာ ကတည်းက ရပ်နေတာဖြစ်မယ်။

ဘုန်းကြီးက ဘာလုပ်နေတာလဲ ကလေးမလို့ ပြောတော့မှ လှုပ်လာ တယ်။ ပွဲစောင့်ရဲတွေလဲ ရှိနေတော့ ဖမ်းချုပ်မယ် လုပ်ကြတယ်။ နေပါစေ ကွယ်၊ သူလဲ ရသွားတာမှ မဟုတ်တာ။ နောင်ကို လုပ်ပုံမှာ မဟုတ်တော့ပါဘူး လို့ တားပေးလိုက်ရတယ်

‘သူနဲ့ ဆက်သွယ်ပြောဆိုနိုင်တာ ပေါ့နော်’

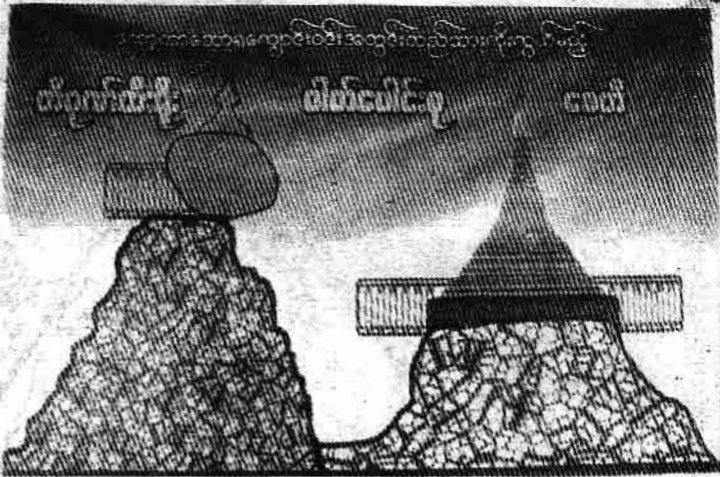
‘သမထ အားကောင်းတဲ့သူတွေ ဆက်သွယ်လို့ ရပါတယ်။ အခုလဲ ဒါယကာကြီးကို မပြောခင် ခွင့်တောင်း ရတယ်။ “သမီးရဲ့ဘာကြီးက ကျယ် ကျယ်ပြန့်ပြန့် သာသနာပြုနိုင်အောင် ဆောင်းပါးရေးမလို့တဲ့”။ “ကောင်းသား ပဲ အဘဘုန်း’ ဆိုပြီး သဘောတူမှ ပြောပြတာပါ’

ဤသည်ကြောင့်ပင် မိမိ စတင် မေးမြန်းစဉ်က ဆရာတော် ခေတ္တ နှုတ်ဆိုတ်သွားခြင်း ဖြစ်ဟန်တူပါ သည်။

‘အခု စေတီနောက်တစ်ဆူ တည်ဖို့ ပြင်ဆင်နေတယ်။ ကော့တာတောရ မှာပဲ။ တီဂုံထီးရိုးစေတီတဲ့။ အာရုံထဲ မှာ သူ ပြပေးတဲ့အတိုင်း ကွန်ပျူတာနဲ့ ပုံစံထုတ်ထားတယ်။ ဝါကျွတ်တာနဲ့ လုပ်ငန်းစမှာပါ။ ဒါယကာရော၊ ပစ္စည်း တွေပါ အသင့်ဖြစ်နေပြီ’

ဆရာတော် ပြပေးသော ရုပ်ပုံတွင် ကော့တာ ကျောင်းဝင်းအတွင်း တည်ထားကိုးကွယ်မည့် တီဂုံထီးရိုး

စိန်ဆာတောင် လူ့ထားသောကာ

◆ ၁၃၇၄ ခုနှစ် ဝါကျွတ်တွင် တည်မည့် တီဂုံ ထီးရိုး စေတီပုံစံ
◆ စိန်ဆာတောင် ပထမဆုံးဘုရား ကျောင်းထဲမှ တစ်ထု

• အာဘီဘိုးအောင် ပေးခဲ့သော သုံးလွန်းတင် တောင်ထူနှင့် ကော့တာဆရာတော်

ဓာတ်ပေါင်းစုစေတီဟု ကမည်းထိုးထားသည်။ ရွှေတိဂုံ ပုံစံတူစေတီနှင့် ကျိုက်ထီးရိုးပုံစံတူစေတီ နှစ်ခုတို့ ပုံတော် ဖြစ်သည်။

‘တိုက်ဆိုင်တာတစ်ခုရှိတယ်။ သူ့ရုပ်တု ဖြင့် ပွဲနေ့မှာ တောထဲက ရလို့ဆိုပြီး လာပို့သွားတဲ့ သစ်ပြစ်ကလေးက ဆင်းထောင်နေတဲ့ မြွေပုံစံ ဖြစ်နေတယ်’

ဆရာတော် ယူပြသော သစ်ပြစ်ကလေးမှာ ကိုယ်လုံးကိုခွေကာ ခေါင်းထောင်နေသည့် မြွေပုံစံဖြစ်သည်။ အပြီးဖျားကို အနည်းငယ်ဆန့်ကာ

ဟန်ချက်ညီအောင် တောင့်ထားလေသည်။

ဤရုပ်တုပုံစံ လာရောက်ပို့လှူသွားသူသည်လည်း တိုက်ဆိုင်စွာပင် ထိပေါက်သဖြင့် စေတီတည်ရန် ဝတ္ထုငွေများ ထည့်ဝင်လှူဒါန်းသည်ဟု သိရသည်။

ကော့တာတောရမှ သာသနာပြုမြွေကြီး မိနန်းဝေအား မေတ္တာပို့ အမျှပေးဝေကာ ကောင်းမှုပြုသူတို့ ကောင်းမှုကံ ရောင်ပြန်ဟပ်၍ ကောင်းကျိုးအသွယ်သွယ် ပြန်လည်ခံစားရ

သည်ဟုဆို၏။

ကော့တာတောရတွင် အတန်ကြာအောင် လျှောက်ထားပြောဆိုပြီးနောက် ပြန်ရန် ကန်တော့သောအခါ ဆရာတော်က ဓာတ်ပုံတစ်ပုံ ထုတ်ပြသည်။

‘အာ ဘိုးဘိုးအောင်က “သုံးလွန်းတင်မကြီး” ဆိုပြီး ပေးသွားတဲ့ တောင်ထူ’

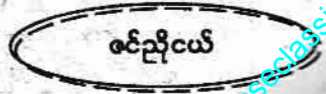
ဓာတ်ပုံထဲတွင် ကော့တာဆရာတော်က မတ်တတ်ရပ်လျက် တောင်ထူးတစ်ချောင်း ကိုင်ထားသည်။ တောင်ထူးမှာ သုံးလွန်းတင်ကြီးသဏ္ဍာန် ထွင်းထုထားသည်။

‘အဓိပ္ပာယ်ကိုတော့ ဒကာကြီးကိုယ်တိုင် ဆက်စပ်တွေးယူပေတော့’

သာသနာ့အကျိုး သယ်ပိုးတော်မူသော သံဃာဟူသည့် ဆရာတော်ဦးတေဇ ပစ္စည်းလေးပါး အထောက်အပံ့ပြုသည့် တပည့်ဒါယကာများနှင့် မိနန်းဝေကဲ့သို့ ပရလောက (သို့မဟုတ်) သတ္တလောကမှ အထောက်အပံ့ပုဂ္ဂိုလ်များ သုံးလွန်းတင်ကြီးပမ်းခြင်းဖြင့် သာသနာတော်ကြီး တည်တံ့ ပြန့်ပွားရေး ပိုမိုဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်းကို ဆိုလိုဟန်ရှိပေသည်။

ထိုတောင်ထူးကို မိနန်းဝေ၏ ပထမကောင်းမှု တစ်ဝဂ္ဂစေတီ၌ ဌာပနာပြု ထည့်သွင်းလိုက်ကြောင်း သိရလေသည်။

ထူးခြားသော ဤမြွေကြီးကို လေ့လာလိုပါက ကျိုက်မရောမြို့အနီး ကျိုက်မရော-မော်လမြိုင်သွား ကားလမ်းနံဘေးရှိ ကော့တာတောရဆိုင်းဘုတ် စိုက်ထူထားသော လမ်းအတိုင်း သွားရောက်ကြည့်ရှုနိုင်ကြပါသည်။

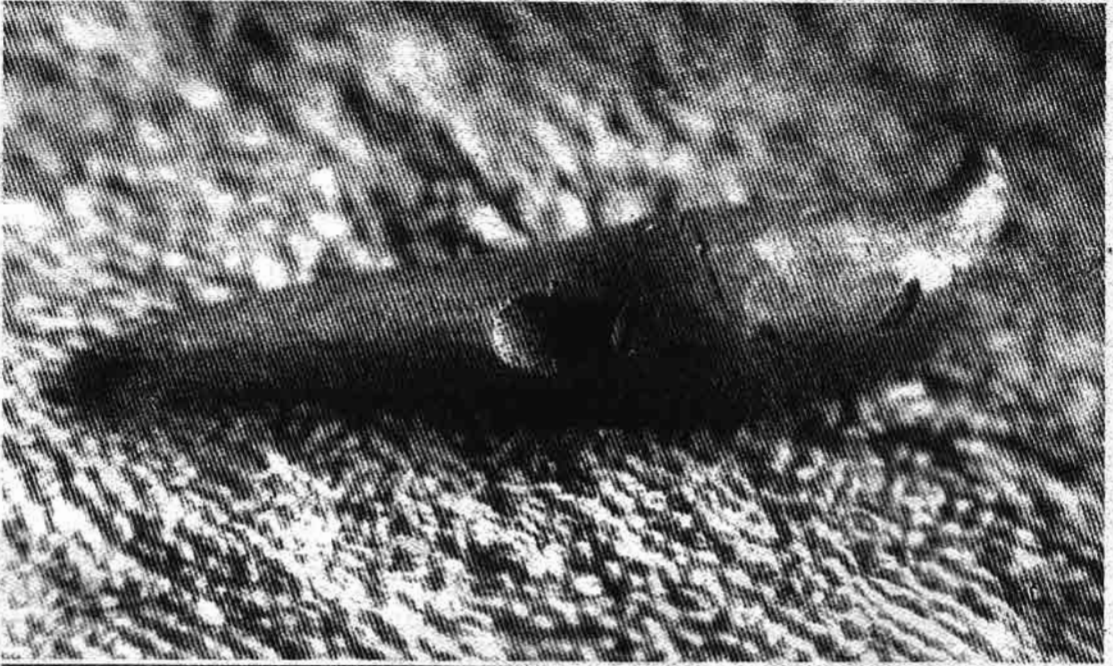

www.burmeseclassic.com

စိန်ကျောက်အလား တူးခြားသည်

မိုးကြိုးသွား

သန့်ထွန်းသိန်း
(ဘားဒါ)

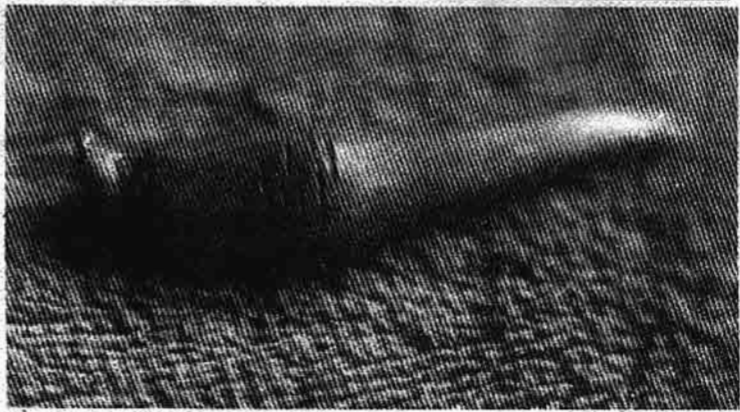
◆ ထောင်စုတို့ ခြေထောက် မိုးကြိုးသွား ပုံသဏ္ဍာန်ကို ကြွက်ပေါင်သီး တစ်လုံးသဖွယ် တွေ့မြင်ရမည်

◆ အလေးဆီနီ (၁၀)ကျပ်သာခန့် ရှိသော ထူးခြား မိုးကြိုးသွား

မိုးကြိုးသွားဆိုလျှင် တချို့သော စာဖတ်ပရိသတ်များ သိကြသလို မြင်လည်း မြင်ဖူးကြပေမည်။ ကျောက်မိုးကြိုးသွား၊ ကြေးမိုးကြိုးသွား စသည်အားဖြင့် နှစ်မျိုးရှိပြီး ပုံစံအမျိုးမျိုးလည်း ရှိတတ်ကြပါသည်။

တချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များက မိုးကြိုးသွားဆိုလျှင် ပုဆိန်ကလေးလို ရှိနေရမယ်ဟု ဆိုကြသလို၊ တချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များကပြန်တော့ မိုးကြိုးပစ်ရာမှ ရရှိတယ်ဆိုတော့ ပုံစံအမျိုးမျိုး ရှိမှာပေါ့လို့ ဆိုကြပြန်သေးသည်။

စာရေးသူ ယခုတွေ့မြင်လာရသော မိုးကြိုးသွားကျပြန်တော့ ပုံသဏ္ဍာန်တစ်မျိုး ရှိနေပေသည်။

ကြေးမိုးကြိုးသွား ပုံသဏ္ဍာန်

မြန်မာလိုတော့ မိုးကြိုးသွား၊ စကောကရင် ဘာသာစကားနှင့်တော့ "လောင်းမဲ" ဟု အဓိပ္ပာယ်ရပါသည်။

မိုးကြိုးသွားမှာ ကြေးနီရောင်ဖြစ်ပြီး ကြက်ပေါင်သီး တစ်လုံးနှင့် အလွန်တူလှပါသည်။ အလေးဆီနီ (၁၀)ကျပ်သာခန့် ရှိပြီး

www.burmeseclassic.com

▲ ဆေးကပ်ဝင် မိုးကြိုးသွားကကြောင်း
ထောင့်တို့ ဦးထွန်းခြင်း ရှမ်းပြောကြားမှု

မိုးကြိုးသွားကို ဆုပ်ကိုင်ကြည့်လျှင် အပူငွေ့ဓာတ်မှာ ကိန်းအောင်း နေပါသည်။

ကြေးမိုးကြိုးသွား ရရှိပုံ

ဝါတွင်းကာလ မိုးဦးကျ အခါ သမယမို့ လျှပ်နွယ်၊ လျှပ်ပန်းတို့က ကောင်းကင်ယံ တစ်ခုလုံး အလင်းဓာတ်ပေးကာ မိုးက ထစ်ချွန်းနေသည်။ လေက သည်းထန်စွာ တိုက်သည်။

အမြောက်ပစ်သည့်အလား အသံကြီးက ကျယ်လောင်လှပြီး၊ ဘားအံမြို့နယ် တံတာဦးကျေးရွာ အနောက်ကွင်း၊ တောစပ်တစ်နေရာရှိ ကြီးမားသည့် ညောင်ပင်ကြီးကို မိုးကြိုးပစ်ချလိုက်ရာ မိုးရွာနေသည့်ကြားမှ မီးစွဲလောင်ခဲ့လေသည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်မှာတော့ တကောင်မိုလ် ကျေးနယ်၊ မဲလန်ကျေးရွာ(ဦးခေါင်းတောင်)မှ သာသနာပြု တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီး ဦးထွန်းမြင့်နှင့် တပည့် စောမောင်နိုင်တို့နှစ်ဦး မိုးကြိုးပစ်ခံရသော ညောင်ပင်ကြီး အား သွားရောက် လေ့လာကြရာ၊ ညောင်

ပင်တစ်နေရာတွင် ထိုးစိုက် စူးဝင်နေသော ကြက်ပေါင်သီးသဏ္ဍာန် ကြေးမိုးတစ်ခုကို ရရှိပြီး ပြန်လာခဲ့ကြပါသည်။

▲ 'ဘီ ဝဏ္ဏကလေး ရရှိပြီးတော့ ဘယ်လို စမ်းသပ်ကြည့်သလဲ ဆက်ပြောပြပါဦး'

ဆေးဖက်ဝင် ထူးခြား မိုးကြိုးသွား

○ 'ကျွန်တော်လဲ ဆေးဆရာတစ်ယောက်အနေနဲ့တော့ လက်မလောက်၊ လက်နှစ်လုံးလောက် ခပ်ပြားပြား ကျောက်မိုးကြိုးသွား ကြေးမိုးကြိုးသွားတွေသာ တွေ့ဖူးတော့ ကျွန်တော် ရရှိထားတဲ့ ပစ္စည်းဟာ မိုးကြိုးသွားမှ ဟုတ်ပါ့မလားလို့ ရလာစက မားနဲ့ (၇)ချက် စမ်းခတ်ကြည့်ပါတယ်။

ကြေးနီရဲ့အသားက ပျော့ပျောင်းနေပါတယ်။ နောက်ပိုင်းမှာတော့ ဘာမှ စမ်းသပ်မှုတွေ မလုပ်ခဲ့ပါဘူး။ (၈)နှစ်ကျော် သိမ်းဆည်းထားပြီး တိုက်ဆိုင်မှ လူနာတွေကို စမ်းသပ်ကုကြည့်တော့ ထူးခြားမှုတွေနဲ့ တွေ့ရပါတယ်'

▲ 'ဘယ်လို ထူးခြားမှုတွေလဲ၊ ဘယ်လို ကျောက်မိုးသွားကို ကုကြည့်သလဲ၊ ပြောပြပါဦး'

○ 'ကျွန်တော် သက်တန်းရောဂါရှိတဲ့ လူနာတစ်ဦးကို လက်ခံပြီး ဆေးကုတော့ သက်တန်းကို ကိုယ်လိုတဲ့နေရာကို ရရှိထားတဲ့ မိုးကြိုးသွားနဲ့ ကိုင်တွယ်ပြီး ရွှေ့ရတယ်။

ထူးခြားတာက မိုးကြိုးသွားဟာ အေးနေရာက လက်ထဲမှာ ပူလာပါတယ်။ ရောဂါမကုဘဲ ဒီအတိုင်းထားရင်တော့ အေးနေပါတယ်။ ကြေးနီရဲ့ သဘောက အမြဲတမ်း အေးနေတဲ့ သဘောကို ဆောင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ရောဂါကုနေချိန်မှာတော့ ပူနွေးလာတတ်ပါတယ်။

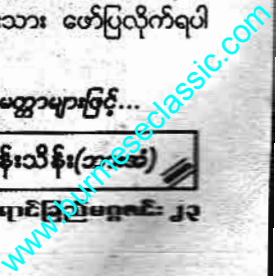
အဲဒီ မိုးကြိုးသွားနဲ့ လက်ရှိကုသပေးနေတဲ့ ရောဂါတွေကတော့ ဝမ်းတွင်း သက်တန်း၊ အပြင်မှာ ဖြစ်တတ်တဲ့ သက်တန်း၊ ခေါင်းကြီးကိုက်ရောဂါ၊ ဖက်ကြောလေး၊ ဖက်ကြောကိုက်ရောဂါ၊ လက်ပြင်ငုပ်နေတဲ့ ရောဂါတွေပါ ကုပေးနေပါတယ်။

ကျွန်တော်ရထားတဲ့ ပစ္စည်းကလေးကတော့ စိန်ကျောက်အလား (မိုးကြိုး) သွားလို့ ဆိုရမလားပဲ ဆရာရေ။ တန်ဖိုး အလွန်မှ ရှိပါတယ်။ ရောဂါကုသရာမှာ အတော်ကို ခရီးရောက်ပါတယ်'

ဟု ဆရာကြီး ဦးထွန်းမြင့်မှာ ပြန်လည် ပြောပြပါသည်။

သို့ပါ၍ စာဖတ်သူ မိတ်ဆွေများ အထက်ဖော်ပြပါ "ကြက်ပေါင်သီး သဏ္ဍာန် မိုးကြိုးသွား" မျိုး လက်ဝယ်ရရှိထားခဲ့ပါလျှင် အသုံးပြုနိုင်ရန် ကုသသောရောဂါနှင့် နည်းလမ်းများပါ ထည့်သွင်းရေးသား ဖော်ပြလိုက်ရပါမည်။

အနန္တမေတ္တာများဖြင့်...
သန်းထွန်းသိန်း(ဘုမ္မာ)

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

'ဟေ့ ကိုကြီးကောင်း အိမ်တွင်းပုန်း
လုပ်နေတာလားဗျ'
'အိမ်တွင်းပုန်းနေတာ မဟုတ်ဘူး
စိတ်ဓာတ်ကျနေတာဗျ'
'က ဆိုစမ်းပါဦး၊ စိတ်ဓာတ်ကျစရာ
ဘယ်လိုအကြောင်းတွေများ ရှိလို့လဲ'
'ပြောရရင်တော့ ရှက်စရာကြီးပါများ၊
ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက ဗဟုသုတစုံသူ
ဆိုတော့ အကြံဉာဏ်များပေးနိုင်ကောင်းရဲ့
ဆိုပြီး ရှေ့မျက်နှာ နောက်ထားပြီး ပြော
မယ်ဗျာ။ ကျွန်တော့်မှာ အမျိုးသားအား
နည်းရောဂါ ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ လုပ်ပါဦး။
ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲ'

အမျိုးသားများ အားအင်တုန်ခန်း စိတ်မရွင်လန်းရင်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

အားတိုးဆေး

ရွယ်

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် (၀၇၁၁ YR ၀၀၆၀၂၄)

'ဆေးတွေ မသုံးစွဲဘူးလား'
'သုံးစွဲတာမှ ရှိသမျှအားဆေးတွေ စုံနေပြီ။ ထူးခြားမှုမရှိဘူး
ကိုဘုန်းရ'
'ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်လဲ အမျိုးသားအားနည်းရောဂါ ဖြစ်နေရလို့
ခင်ဗျားလိုပဲ စိတ်ဓာတ်ကျနေတဲ့အချိန်မှာ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်
(စကြာမင်း) ရေးသားပြုစုထားတဲ့ "အမျိုးသားရောဂါ သိကောင်း
စရာနဲ့ ကာကွယ်ကုသနည်းများ" ဆိုတဲ့ အမျိုးသားများအတွက်
ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာအုပ်ကို ဖတ်မှတ်မိရာမှ အားတက်သွား
ပြီး ဆရာမြင့်ထံ အပြေးကလေး သွားရောက်ဆွေးနွေးမိတယ်ဗျ။
အဲဒီမှာ ဆရာမြင့်က စကြာမင်းအားတိုးဆေးပေးပြီး တစ်နေ့
(၂)ကြိမ် မှန်မှန်သောက်ရင် မင်းရဲ့ရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း
သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မယ်လို့ ညွှန်ကြားလိုက်တယ်။ ဒါနဲ့
ကျွန်တော်လဲ ဆရာရဲ့ ညွှန်ကြားချက် ဆေးညွှန်းပါ အညွှန်း
အတိုင်း သောက်သုံးလိုက်တာ အခုဆိုရင် လန်းဆန်းပြီး အကြော
အားတွေ ကောင်းလိုက်တာမှ ဒေါင်ဒေါင်မြည်ပဲဗျ'
'ဆေးရဲ့ အစွမ်းအားနိသင်က ဘာတွေကောင်းလဲ'
'ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင် ခန္ဓာကိုယ်အတွက် တစ်နေ့တာ
ကုန်ခန်းသွားတဲ့ အားအင်များကို အလျင်အမြန် ပြန်လည်ပြီး
ဖြည့်တင်းပေးနိုင်တဲ့ အစွမ်းသတ္တိထူးရှိလို့ သွေးသစ်၊ အားသစ်၊
ခွန်အားသစ်၊ ဓာတ်ပစ္စည်းအသစ်များ ဖြစ်ထွန်းတည်ဆောက်ပေး
နိုင်တယ်။

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၃/၀၅၁၃

ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုးဖြစ်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခန်းခြင်း၊ သုက်ဓာတ်
အားနည်းခြင်း၊ သုက်လွတ်မြန်ခြင်း၊ အိပ်နေစဉ်အလိုလို သုက်
လွတ်ခြင်း၊ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်နေခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများခြင်း၊ အကြော
အားနည်းခြင်း၊ နှစ်ခြိုက်စွာအိပ်မပျော်ခြင်း၊ စားမကောင်းခြင်း၊
ကိုယ်ခံစွမ်းအား လျော့နည်းကျဆင်းခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်း
ခြင်းနဲ့ အဆုတ်အား၊ နှလုံးအား၊ သွေးအားနည်းခြင်းများကို
သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး အမောလုံ၍ စိတ်ဓာတ်အား၊
ဆန္ဒအား၊ အကြောအား၊ ပန်းအားများကို တက်ကြွလန်းဆန်းစေ
လျက် ဆန္ဒသုခ အိမ်ထောင်ရေးရသတို့ကို ပြည့်စုံစွာ ပေးစွမ်း
နိုင်သော ရသာယခုဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ နေ့စဉ်သုံးစွဲပါက
ဒါအပြင် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ ဓာတ်ပစ္စည်းများကို ညီညွတ်မှုတစေ
ပါတယ်'

သုံးစွဲချင်လို့ ဆေးဆိုင်တွေမှာ မေးကြည့်တော့ မရှိဘူးလို့
ပြောပြောနေတော့ ခက်တယ်ဗျ'
'ခက်ပါနဲ့ဗျာ အလွယ်တကူ ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်စေဖို့ တစ်ပြည်
လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။ ခင်ဗျားလဲ နီးစပ်ရာ ဆေးပေးဆိုင်သွား
ပြေးပြီးဝယ်ပေတော့'
'ဟော အခုတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအားတိုးဆေး
အစွမ်းထက်မှုကြောင့် စိတ်ရောကိုယ်ပါ လန်းဆန်းတက်ကြွနေ
တဲ့အပြင် အကြောအားတွေလဲ ကောင်းမှကောင်းပဲ။
အဲဒါကြောင့် ဘဝတူအမျိုးသားများ အကျိုးများပြီး အင်အား
တိုးပွားကာ အမြဲတမ်းတက်ကြွလန်းဆန်း သန်မာစွာနဲ့ နေနိုင်
စေဖို့ အသက်ရှည်ရာ အနာကင်းရေး သော့ချက်ဖြစ်တဲ့ စကြာ
မင်း စိတ်ပျိုကိုယ်န အားတိုးဆေးစွမ်းတစ်လက်ကို နီးစပ်ရာ
ဆေးဆိုင်များမှာ ဝယ်ယူသုံးကြည့်ပါလို့ အကြံပြုပါရစေ။
အဲ ဆရာမြင့်နဲ့ ကိုယ်တိုင်တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးချင်ကြရင်တော့...

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းတိုင်ရင်ဆော်ဂ်
အမှတ် (၈/၆၆၆) သုဝဏ္ဏလမ်းပန်း၊ သန္တာမှတ်တိုင်အနီး၊
(၈)ရပ်ကွက်၊ ပြောက်တူကလာပိန္နဲနယ်၊ ပန်းဂူမြို့နယ်

ကိုကြီးကောင်း

ဝေဘူဆရာတော်ကြီး၏

ကြည့်ညိုဖွယ်ရာများနှင့် ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန်များ (၁၆) **ကျောက်ဆည် မင်းမဟော်**

ပာဇာတ်လမ္မာအစာ

ရွှေသာလျောင်း တောင်တန်း၏ မြောက်ဘက် မင်းမွေးတောင်တန်း၏ တောင်ဘက်တွင် တည်ရှိသော ဝေဘူကျောင်းတိုက်သည် ခုံညားစွာ တည်ရှိသည်။

ဝေဘူကျောင်း၏ အဝင်ဝမှ ရေကန်ကြီးသည် ကြာဖြူ၊ ကြာနီ၊ ကြာညိုများနှင့် ပဒုမ္မာကြာတွေက ဖူးပွင့်နေကြရာ ရေကန်၏ အလှသဘာဝက ရှုမဝသာယာလှပနေသည်။

ဝေဘူကျောင်းတိုက်သွားရာ လမ်းတစ်လျှောက်ရှိ လမ်း၏ ဝဲယာမှာ တမာပင်တွေက သွယ်ကာတန်းပြီး မန်ကျည်းပင်၊ ထနောင်းပင်တို့သည် တစ်ပင်နှင့်တစ်ပင် ပင်ချင်းယှက်၍ နေပြောက်မထိုးပါ။

ရှဉ့်ငယ်လေးများသည် သူတို့သဘာဝ ပျော်မြူးနေကြပြီး တစ်ပင်နှင့်တစ်ပင် ကူးကာပြေးကာဖြင့် သူတို့သဘာဝ လွတ်လပ်စွာ ပျော်မြူးနေကြသည်။

ဝေဘူ ကျောင်းတိုက်အတွင်းမှာ တရုတ်စံကားပင်၊ တစ်ဆယ့်နှစ်ရာသီပန်းအဖြူ၊ အနီ၊ အဝါပင်များနှင့် ယင်းမာပင်၊ ခရေပင်တို့က ဖူးပွင့်နေကြသကဲ့သို့ တောစံပယ်ပန်းပင်တွေနှင့် ဇွန်ပင်၊ ခံပင်တွေကလည်း ဖူးပွင့်၍ သီးနေကြသည်။

ထို့ပြင် ဇီဝေါပင်တွေကလည်း ဖူးပွင့်

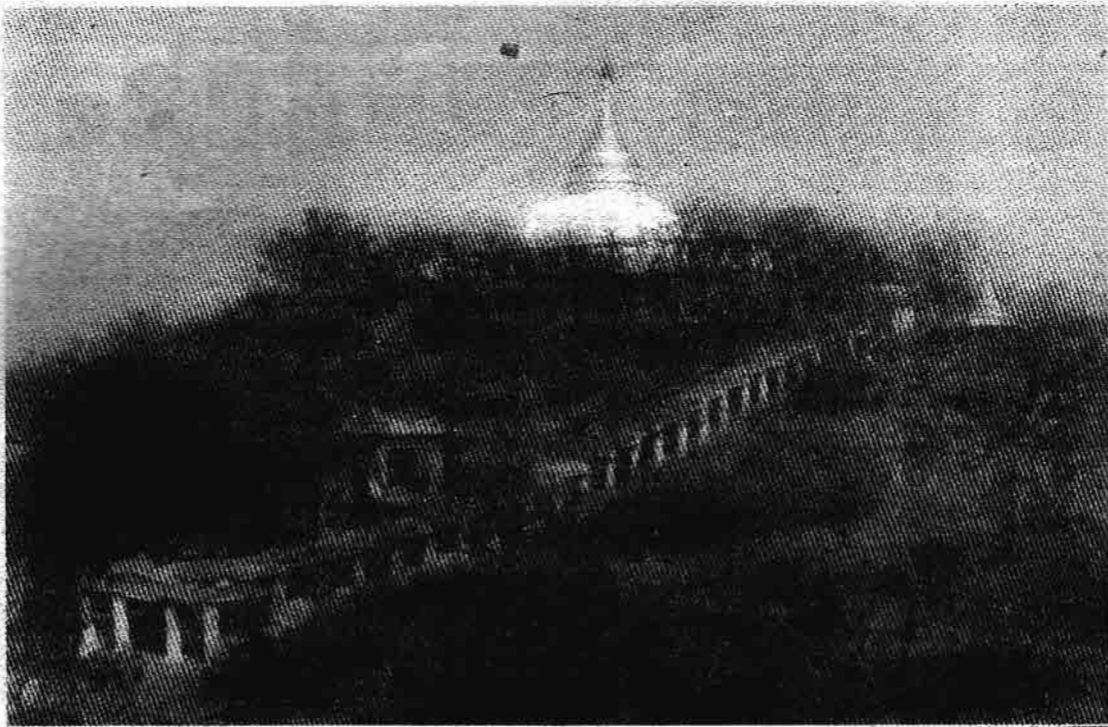

▲ ဝေဘူဆရာတော်ကြီး

၍ ပန်းရနံ့က သင်းယုံမွှေးကြိုင်လှသည်။ လေပြေလေညင်းတို့ သယ်ဆောင်လာသော ပန်းရနံ့တို့သည် ဆရာတော်ကြီးကို ဖူးမြော်ရန် ရောက်ရှိနေသော ပရိသတ်က ထိုပန်းရနံ့ကို ရှုလိုက်သည် ဆိုလျှင်ပဲ မောပန်းသမျှ အားလုံး ပြေပျောက်သွားကြသည်။

ဝေဘူဆရာတော်ကြီးသည် မန်ကျည်းတန်း၏တောင်ဘက် ဗုဒ္ဓပေါင်းပြည့်တောင်တန်းရှိ ကျောက်ဂူတွင် သီတင်းသုံး၍ တရားကျင့်နေသည်။ ကွမ်းတစ်ယာညက်ခန့်ကြာသော် ဗုဒ္ဓပေါင်းပြည့်တောင်တန်းမှ သဲကြီးမြေကြီး အတင်းပြေးလိုက်လာသော ဘေးအန္တရာယ်

www.burmeseclassic.com

▲ နာတောင်တော် ဇာတိဌာန

ကျားသတ္တဝါသည် သားကောင်ဖြစ် သည့် သမင်နောက်သို့ အပြေးလိုက် လာသည်။

ရှေ့ကပြေးနေသော သမင်က လည်း အသက်ဘေးမှ ချမ်းသာရာ ရရန်ဆိုပြီး ပြေးလွှားရင်း ဆရာတော် ကြီး တရားကျင့်နေသော ကျောက်ဂူ အတွင်းသို့ အတင်းဝင်ပြေးလာပြီး ဆရာတော်ကြီး၏ထံပါး ခေါင်းဝှက်နေ ရှာသည်။ ဆရာတော်ကြီးကို အားကိုး ကြီးစွာဖြင့် ဝင်ရောက်ခိုကိုးနေသော သမင်သည် တစ်ကိုယ်လုံး တဆတ် ဆတ် တုန်နေရှာသည်။

တောမှဆိုး ကျားသတ္တဝါက မော ပန်းစွာဖြင့် အပြေးလိုက်လာပြီး သမင် ဝင်သွားသော ကျောက်ဂူအတွင်းသို့ ဝင်လိုက်ရာ ဆရာတော် တရားကျင့်နေ သည်ကို တွေ့မြင်ရပြီး ဒေါသထွက်၍ ဂူပေါက်ကနေပြီး ဟိန်းဟောက်နေ ၂၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်း

သည်။ ဆရာတော် တရားကျင့်နေရာမှ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းသောအခါ ဂူပေါက်ဝတွင် ဒေါမာန်ပွားပြီး ဝမ်းရော့ အတွက် လောဘာမီးတောက်နေသော ကျားသတ္တဝါသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် မာန်လျှော့ကျကာ ဂူပေါက်ဝမှာ အသာ ကလေး ဝပ်နေရှာသည်။

ဆရာတော် တရားကျင့်ပြီး ဂူတွင်း က ထွက်လာစဉ် ဂူပေါက်တွင် ဝပ်နေ သော ကျားကြီးကို တွေ့မြင်ရာ ဆရာ တော်က ကျားကြီးဦးခေါင်းကို လက် ဖြင့်သပ်၍ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်း လိုက်သောအခါ ကျားကြီးသည် ငြိမ် နေရာမှ အသာလေး ခေါင်းနှင့် ဆရာ တော်ကို ပွတ်သပ်ပြီး ဂူအနောက်ဘက် သို့ ထွက်ခွာသွားသည်။

ဆရာတော်သည် ကျောက်ဂူမှ ဆင်းလာသောအခါ သမင်ငယ်သည်

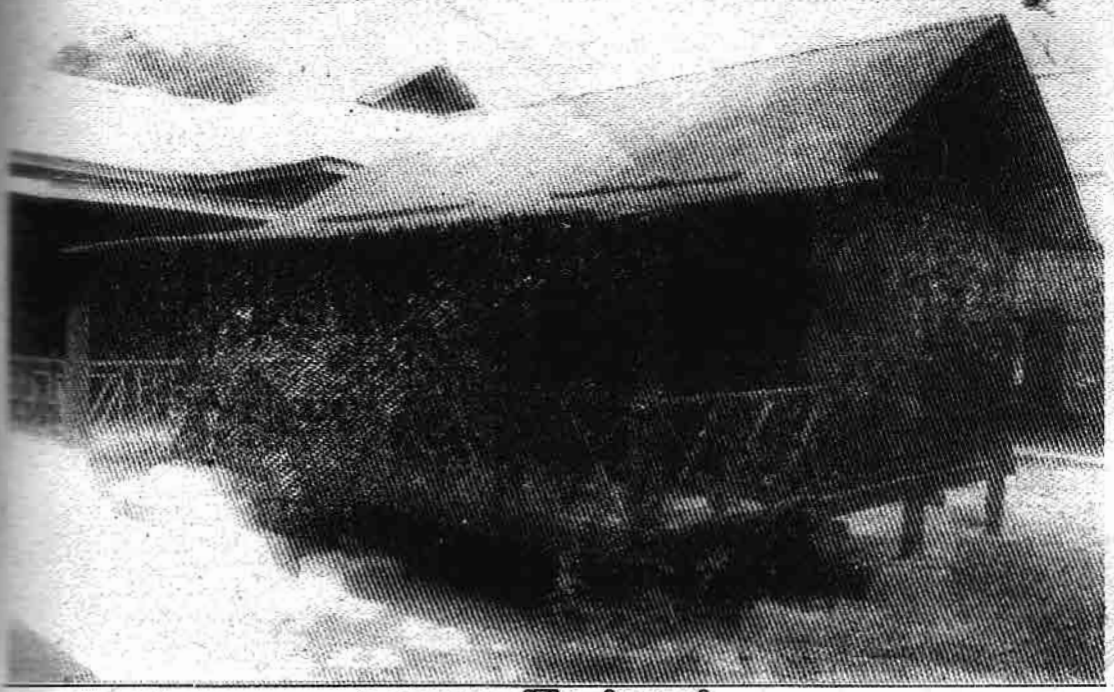
ဆရာတော်နောက်မှာ အသာလေး လိုက်လာပြီး ဆရာတော်၏ ခြေအစုံကို ဦးခိုက်၍ အရှေ့ဘက် ပိတောက်ပင် တောတန်းသို့ ထွက်သွားလေတော့ သည်။

အင်္ဂါယာသိမ် သမုတ်ခြင်း

ဝေဘူဆရာတော်ကြီးသည် စွန်း လွန်းဆရာတော်နှင့် ညောင်လွန်ဆရာ တော်တို့ကို လေးစားကြည်ညိုသည့် အတိုင်း ဝေဘူချောင်ကျောင်းတိုက်သို့ သိမ်သမုတ်ရန် ပင့်ဖိတ်သည်။ သိမ် မသမုတ်မီ ကထိန်အရင်ခင်းသည်။ ကထိန်ပြီးမှ သိမ်သမုတ်သည်။

သိမ်သမုတ်ပြီးသောအခါ စွန်းလွန်း ဆရာတော်မှ ဦးပျော့အား မိန့်ကြား သည်မှာ...

‘အာကကြီး မောင်ပွင့်ကို ပျော်အောင် ပွေ့နော် ကျောင်းအာကကြီး ဖြစ်ရန် တစ်ဆူ’

• ဝေဘူဆရာတော်ကြီး ထွမ်းစားကျောင်း

မိုဏ်း၊ မလွတ်တမ်း၊ ကိုးကွယ်ပေတော့’
 ဟု စွန်းလွန်းဆရာတော်မှ ဦးပျော
 အား တိုက်တွန်း မိန့်ကြားတော်မူ
 သည်။
 ဝေဘူဆရာတော်သည် သိမ်သမုတ်
 ပြီးသောနေ့မှာ တရားနုလုံးသွင်းပြီး
 စကြိုလမ်း လျှောက်နေစဉ် အသက်
 (၃၀)အရွယ်ခန့်ရှိသော ဇနီးမောင်နှံ
 ရောက်ရှိလာပြီး ဆရာတော်ကြီးကို
 ကန်တော့၍...
 ‘မနက်ဖြန် အရုဏ်ဆွမ်း ကပ်လျှာပါ
 ရစေဘုရား’
 ဟု လျှောက်ထားသည်။ ဆရာ
 တော်ကြီးက...
 ‘အေးဟဲ့... ကောင်းပါ့ဗျာ’
 ဟု မိန့်တော်မူလိုက်သည်။ ဆရာ
 တော်သည် ရှင်ဉာဏ်ကိုခေါ်၍...
 ‘မနက်ဖြန် အရုဏ်ဆွမ်း ဘုဉ်းပေး
 ဝို့ လျှောက်ထားချေဗျာ’
 ဟု မိန့်တော်မူလိုက်သည်။

ဦးဉာဏ်က ညနေခင်းမှာ မီးတင်း
 ကုပ်ဘက် လမ်းလျှောက်စဉ် ဆွမ်း
 ချက်သည်ကို မမြင်တွေ့ရပေ။ ချက်
 ပြုတ်မည့်သူလည်း တစ်ဦးမှ မတွေ့
 ရနှင့်မို့ ဦးဉာဏ် စဉ်းစားရ ကျပ်လေ
 သည်။
 နောက်နေ့ အရုဏ်တက်သောအခါ
 ဝေဘူကျောင်းတိုက်တွင် ရှိသော
 သံဃာတော်တွေအားလုံးကို အရုဏ်
 ဆွမ်း ကပ်လေသည်။ သံဃာတော်များ
 ဆွမ်းကပ်ပြီးသောအခါ သီလရှင်များ
 နှင့် ကျောင်းဝေယျာဝစ္စ ဆောင်ရွက်ကြ
 သော ကပ္ပိယ၊ ဒကာကြီးပါမကျန်
 ဆွမ်းဒါန ပြုကြလေသည်။ ဆွမ်းစား
 ချိန် ပြီးသောအခါ ဆရာတော်ကြီးက
 ဆွမ်းဒကာ၊ ဒကာမတို့ကို တရားချီးမြှင့်
 လေသည်။
 ညချမ်းအချိန်အခါတွင် ဝေဘူဆရာ
 တော်ကို သံဃာတော်များက ဝတ်ဖြည့်
 ကြပါသည်။ ဝတ်ဖြည့်ရင်း ဦးဉာဏ်

က...
 ‘ဆရာတော်ဘုရား... အရုဏ်ဆွမ်းကပ်တဲ့
 ဒကာတွေက အပည်နာမ ပြောဘူး၊ နေရပ်
 လဲ မေးမရပါဘူးဘုရား’
 ဟု လျှောက်ထားရာ ဆရာတော်
 ကြီးမှ...
 ‘တို့ရဟန်းတော်များ တရားကို အထူး
 ကြိုးစားပြီး အားထုတ်ကြ ကိုယ်အားထုတ်မှ
 ကိုယ်ရတာများ၊ တစ်နေ့ကန်သွားရင် တစ်နေ့
 သေမင်းတက်ကို နီးသွားတာများ၊ တစ်နေ့နဲ့
 တစ်နေ့ ရုပ်နာမ်တရားတွေ ချို့ယွင်းနေ
 ကြတာ သတိထားကြရဲ့လားဗျာ။
 တစ်နေ့နေ့နဲ့ ရက်တွေ ပြောင်းလာပြီး
 ရက်တွေက နှစ်တွေကို ကူးပြောင်းလာပြီး
 ဆိုမှဖြင့် ခန္ဓာတွေက ဆွေးမြည့်၍ ရင့်ရော်
 လာပြီး သေခြင်းတရား ရောက်ခဲ့ရပြီဗျာ။
 မသေခင် တရားအားထုတ်ကြရဲ့လားဗျာ
 သတိထားရဲ့လား’
 ဟု ဆရာတော် မေးတော့အခါ
 သံဃာတော်များက...

www.burmeseclassic.com

ယခင် ဆွမ်းတားကျောင်းတော်မှာ ခြောက်ငါးရက်ခန့်သာ ဆောက်လုပ်လျှင်ဆိုသော ခြောက်ကျောင်း

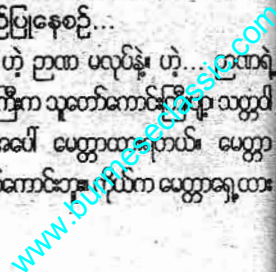
'အားထုတ်ပါတယ် ဘုရား'
ဟု လျှောက်ထားသော် ဆရာတော်
ကြီးက သာဓုသုံးကြိမ် ခေါ်လေသည်။
ဆက်၍ မိန့်တော်မူသည်မှာ...
'အရှင်ဘုရားတို့ကို ကြည်ညိုလို့ အရှင်
ဆွမ်း ကပ်လှူပွားတာက တောကတိုင်ပြည်
ကလာတဲ့ နဂါးမင်းတို့ရဲ့ ကောင်းမှုကုသိုလ်
ဇာတ်၊ ဗေဒနာပိုဒ်များ
ဟု မိန့်တော်မူလိုက်သည်။

မေတ္တာထားကြဗျာ

ထော့ဆရာတော်ကြီးသည် နောက်
ပါသံဃာတော် အပါးနှစ်ဆယ်နှင့် စေတီ
တည်ရန် ချုံနွယ်သစ်ပင်များ ရှင်းနေစဉ်
ဦးဉာဏမှ ဘောင်မဲ့ပင် ခုတ်ထွင်ရှင်း
လင်းလိုက်စဉ် ဘောင်မဲ့ချုံအတွင်းက
လုံးပတ် (၅)လက်မအရွယ်ခန့်ရှိသော
ငန်းမြွေတစ်ကောင်သည် ဒေါသကြီး
စွာဖြင့် ဦးဉာဏကို ပေါက်လိုက်ရာ
ဦးဉာဏက တိမ်းရှောင်လိုက်ပြီး ဆူးခွ

ထောက်ဖြင့် လှမ်းပြီးထိုးလိုက်ရာ ထို
မြွေကြီးက ပို၍ ဒေါသကြီးပြီး လိုက်၍
ပေါက်နေသည်။
တချို့ကိုယ်တော်များက ခဲနှင့်ပေါက်
၍ ခြောက်လှန့်သော်လည်း ထိုမြွေက
ထွက်ပြေးခြင်းမရှိဘဲ ဒေါသကြီး၍
ပါးပျဉ်းကြီးထောင်၍ ဦးဉာဏကို
ကြည့်နေသည်။
'အရှင်ဘုရား ဒီမြွေက ထူးခြားလှပါတယ်။
အရှင်ဘုရား သေချာစွာကြည့်ပြီး အကဲခတ်
ပါတုရား ဒီမြွေရဲ့ ဦးခေါင်းပေါ်မှာ အမောက်
လိုလို ပါရှိပြီး သူ့ကို ခဲနဲ့ထိပြီး ခြောက်ပေ
ယံ့ပကြောက်တဲ့အပြင် ပါးစပ်ဟတိုင်း သူ
အာခံတွင်းက မီးရှောင်ထွက်တယ်'
ဟု ဦးပဏ္ဍိတက လျှောက်ထား
လိုက်မှ ဦးဉာဏက သေချာစွာ အကဲ
ခတ်၍ ကြည့်လိုက်သောအခါ ထိုမြွေ
ကြီးသည် သာမန်မြွေတော့ မဖြစ်နိုင်
ဟု တွေးမိသည်။ ထိုမြွေက အရောင်
က ကျိုးညိုရောင်ရှိပြီး ဦးခေါင်းမှာ

အမောက်ရှိသည်။ အမောက်၏
အရောင်သည် စိမ်းညိုညိုနှင့် သူ့၏
နှုတ်ခမ်းမှာ နီရဲသောအရောင်ရှိပြီး
လျှာထုတ်လိုက်တိုင်း မီးရောင်ထွက်
၏။
လမ်းသွားသောအခါ အခြားမြွေများ
နှင့် မတူပါ။ သူ့ခေါင်းက အမြင့်တစ်
တောင်ခန့်လောက် ထောင်ပြီး သွား၏။
မြွေက ပါးပျဉ်းထောင်ပြီး ဦးဉာဏကို
အဆက်မပြတ် စောင့်ကြည့်နေသည်။
ဦးဉာဏကို စိုက်ကြည့်နေသော မြွေ
ကြီးသည် တဖြည်းဖြည်းနှင့် ဒေါသ
ကြီးလာပြီး လိုက်၍လိုက်၍ ပေါက်နေ
သည်။
ဦးဉာဏမှ ဆူးခွဖြင့် လှမ်းထိုးပြီး
ရိုက်မည်ပြုနေစဉ်...
'ဟဲ့ ဟဲ့ ဉာဏ ပလုပ်နဲ့ ဟဲ့... ဉာဏရဲ့
ဒီမြွေကြီးက သူတော်ကောင်းကြီးမှာ သတ္တဝါ
တွေအပေါ် မေတ္တာထားရတယ်။ မေတ္တာ
ယုက်ကောင်းဘူး ဟိုယုက်က မေတ္တာရထား

တော့ သူတို့ကလဲ ရန်ပုံငွေပေးထား
တော့ ရန်အေးငြိမ်းတယ်

ဟု မိန့်တော်မူပြီး ဆရာတော်ကြီး
သည် ဒေါသကြီးနေသည့် မြွေကြီး၏
ရွေ့တည့်တည့်မှာ ရပ်၍နေတော်မူပြီး
မေတ္တာတတ် စီးဖြန်းလိုက်စဉ် ဒေါသ
အလွန်ကြီးသော မြွေကြီးသည် ဆရာ
တော်ကြီး၏ ခြေအစုံကို ဦးခိုက်သည့်
အလား ဆရာတော်ကြီး ခြေစုံပေါ်သို့
မြွေကြီးက ဦးခေါင်းတင်၍ နေလိုက်ပြီး
မှ ဘောင်မဲ့ချုံ့ထဲ ဝင်သွားသည်။ ပြီး
လျှင် ပြန်၍ထွက်လာပြီး ဆရာတော်၏
ခြေအစုံကို ဦးခိုက်လိုက်နှင့် သုံးကြိမ်
မြဲလုပ်ပြီး ဘောင်မဲ့ချုံ့ထဲသို့ ဝင်သွား
သည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ဦးဉာဏကို
ခေါ်၍ စားပွဲခုံ ယူခဲ့ရန်နှင့် ဖယောင်း
တိုင်၊ နံ့သာတိုင်တို့ပါ ယူခဲ့ရန် မိန့်လိုက်
သည်။ ဦးဉာဏနှင့် ဦးပဏ္ဍိတတို့က
ဆရာတော် မိန့်ကြားသည့်အတိုင်း
ယူလာပြီး ဆရာတော် ညွှန်ပြသော
နေရာတွင် စားပွဲခုံ ချထားလိုက်သော

အခါ ဆရာတော်မှ...

'ဟဲ့ ဉာဏနဲ့ပဏ္ဍိတတို့က ဒီချုံ့ကို
ခွဲကြ'

ဟု မိန့်တော်မူသည်။ ဆရာတော်
ခွဲခိုင်းသော ဘောင်မဲ့ပင်က အကြီး
ကြီးပါ။ ပင်စည်လုံးပတ်က လူကြီး
ပေါင်လုံးခန့်ရှိသည်။ ထိုအပင်ကို ဆရာ
တော်က ဖြတ်ထားသောအကိုင်မှ
ခွဲရန် မိန့်တော်မူသည်ကို ဦးဉာဏမှ
ခွဲ၍ မရနိုင်ကြောင်း အပင်၏အခြေက
အမြစ် မတူးရသေးကြောင်း ဆရာ
တော်ကို လျှောက်ထားသည်။ ဆရာ
တော်ကြီးမှ...

'ဟဲ့ ဉာဏ နှစ်တို့ သီလ သမာဓိ ရှိတယ်
မဟုတ်လား။ နှစ်တို့က ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်
ယုံဟု။ နှစ်တို့သီလ သမာဓိရုံရင် သာသနာ
စောင့်တဲ့နတ်များက ကူညီကြမှာဟဲ့'

ဟု ဆရာတော် မိန့်တော်မူသည်။
ဦးဉာဏနှင့် ဦးပဏ္ဍိတတို့နှစ်ပါးက
အခြားသံဃာတော်များ၏ အကူအညီ
မတောင်းဘဲ ဆရာတော် မိန့်တော်မူ
သည့်အတိုင်း ဘောင်မဲ့ပင်ကို နှစ်ပါး

တစ်ပြိုင်နက် တညီတညာတည်း ဆွဲ
လိုက်ရာ ဘောင်မဲ့ပင်မှာ အမြစ်က
ကျွတ်ပါလေသည်။ ဦးဉာဏနှင့်
ဦးပဏ္ဍိတတို့မှာ အံ့သြနေသည်။

ဘောင်မဲ့ပင် အမြစ်ပါ ကျွတ်ပါသွား
ရာ အပင်ခြေရင်း၏ အောက်မှာ
ရွှေဆင်းတု၊ ကြေးဆင်းတုတို့နှင့် ငွေ
လည်းမဟုတ်၊ ကြေးဖြူလည်းမဟုတ်
အမည်မဖော်နိုင်သော ဓာတ်သတ္တုဖြင့်
သွန်းလုပ်ထားသော ရုပ်ပွားတော်
သည် ပလ္လင်သုံးဆင့်ပေါ်မှာ သီတင်း
သုံးနေသည့် ရုပ်ပွားတော်မှာ ရွှေငွေ
တို့ဖြင့် သွန်းလောင်းထားသော ယပ်
ကလေး(၃)လက်၊ ထီး(၅)လက်တို့နှင့်
တွေ့ရပြီး ထိုရုပ်ပွားတော်များကို စားပွဲ
ပေါ်သို့ ပင်ဆောင်ပြီး ဆရာတော်နှင့်
နောက်ပါသံဃာများက ပရိတ်တရားဖြင့်
ပူဇော်တော်မူကြပါသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်
ကျောက်ဆည် မင်းမဟော်

စာရှုလှ သင်တန်းသီရိနှင့် ဝါသနာရှင်များသို့

မိမိတို့အသက် ဆရာတော်ကြီးများ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏ မိမိတို့အားသိပြီး သင်တန်းမဝင်သော ဖြစ်ရပ်များကို
ရေးသားပေးလိုက်ကြပါပြီ။

ဤသို့ ရေးသားပေးလိုခြင်းဖြင့် ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော အများမသိသော ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး
ဖြစ်သွားပါမည်။ ဤကုသိုလ်ထူးကြီးကို ပါဝင်မှတ်တမ်းတင်ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

လေးစားစွာဖြင့်...
ဦးကျော်မိုးထွန်း
ဓာတ်ပုံရေးဆွဲ

၂၀၁၃ ခုနှစ် မြေနှစ်တာ

ခရီးလမ်း

အေးချမ်းလှပပါသည်

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ(၁၀)ရက်နေ့မှ စတင်ကာ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ(၃၀)ရက်တိုင်အောင် ကြာရှည်မည့် မြေနှစ်တာကာလအတွင်း ခရီးဝေး၊ ခရီးရှည် သွားလာရခြင်း၊ နေအိမ်ပြင်သို့ ထွက်ကာ နိစ္စရူပ သွားလာနေရသည့် ခရီးတိုများ ဟိုသည်သွားလာ လည်ပတ်ခြင်း စသည့် ခရီးလမ်းမှန်သမျှ ဘေးရန်အန္တရာယ်ကင်းဝေး၍ စိတ် အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ပွယ် အဖြစ်အပျက်၊ အနိဋ္ဌာရုံများ၊ မကောင်းသောဝမ်းနည်းဖွယ် သတင်းစကားများ၊ မမြင်ရ၊ မကြားစေရအောင် ကာကွယ်နိုင်သော အစီအစဉ် ဖြစ်သည်။

ရေစပ်ဒေသများတွင် ပေါက်လေ့ရှိသော ကသစ်ပင်မှ ကသစ်ဆူး၊ အနီရောင် အပွင့်လှလှကြီးများ ပွင့်လေ့ရှိသော လက်ပံပင်မှ လက်ပံဆူး အဆင်ပြေရာတစ်ခုခုကို ရှာဖွေယူကာ ကြာသပတေးနေ့တွင် ကိုယ်နှင့်မကွာထားလျက် ခရီးလမ်းအဆောင်အဖြစ် အသုံးပြုနိုင်သည်။

ဤနှစ်ကား (ယင်း)ဓာတ်ဆောင် ရေခိုးမိုးသော မြေနှစ်ဖြစ်သည်။ ခရီးလမ်းအတွက် “မွေးဖွားခြင်း” ဆက်သွယ်မှု ရှိုင်းယိုင်း(Shāng Xíng)က ပိုင်ဆိုင်သည်။ ထိုအတွက် ခရီးလမ်း ကိုယ်စားပြုသော (ရေ၏ မွေးဖွားမှုဓာတ်)သစ်သားကို အသုံးပြုထားသည်။

ဆူးမှာ တရုတ်ဘာသာဖြင့် ဆိရိ (C1)ဟု ခေါ်ဝေါ်ရေးသား ၃၀ နဂါးရွာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၏။ “ဆူး” ဟူသော အနက်အဓိပ္ပာယ်အပြင် “လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခြင်း” ဟုလည်း အနက်ဆောင်သည်။

ကသစ်ဆူး၊ လက်ပံဆူးတို့မှာ တောင်ပုံသဏ္ဍာန် အချွန်ကလေးများရှိလေရာ တောင်ကြီးဆီးကာထားသကဲ့သို့ လုံခြုံဘေးကင်းမှု နိမိတ်ဆောင်ယူသည်။

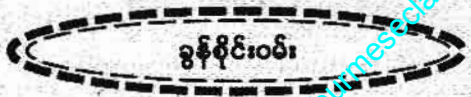
ကသစ်ဆူး၊ လက်ပံဆူး ရှာဖွေရခက်ခဲပါက တစ်ယောက်ယောက်၏ အမည်ကတ်ပြား (ဆရာတော်ကြီးများ၏ ဘွဲ့မည်ကတ်ပြားလည်း သင့်ပါသည်) တစ်ခုခုကို အဆောင်ပြုပါ။ ဆိရိ (C1)သည် “အမည်ကတ်ပြား” ဟုလည်း ညွှန်းပါသည်။

ယင်းအပြင်လည်း နေအိမ်တွင်၊ အလုပ်ခန်းတွင် ဤအဆောင်ကို ဆောင်ထားခြင်းဖြင့် ပါးစပ်မှာ တဖျစ်တောက်တောက်နှင့် တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး ပြောဆို ပစ်ပစ်များလှသည့် အိမ်သူ ဇနီး အဘွားအို၊ အဘွားပျိုတို့၏ လေဘေးဒုက္ခမှ လွတ်ကင်းနိုင်ပါသည်။

အကြောင်းကား ဆိရိ(C1)ဆိုသော စကားလုံး၏ အခြားအဓိပ္ပာယ်တစ်ခုမှာ “နားညည်းနားပူအောင် တစစတဖွဖွ ပြောဆိုခြင်း” ဟူ၍ ဖြစ်သောကြောင့်ပင်။

အိမ်ရှင်မများအနေဖြင့်ကား မြည်တွန်တောက်တီးကာ ရမယ်ရှာတတ်သော ခင်ပွန်း၏ လေလှိုင်းရန်ကို တွန်းလှန်နိုင်ပေလိမ့်မည်။

ကြာသပတေးနေ့တွင် (အဆောင်ပြု)စတင် အသုံးပြုရခြင်းမှာ ကြာသပတေးနေ့သည် သစ်သားဓာတ်ကို ကိုယ်စားပြုသော “သစ်သားဓာတ်ရောင်ခြည်ဂြိုဟ်နေ့” ဖြစ်သောကြောင့် ကာရကစွမ်းအင်ရယူခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ခွန်စိုင်းဝမ်း

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်

စကြာပင်း

အမှတ်တံဆိပ်

ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်

ဒီဘာလထွန်းရန် (စက်မှု-၁)

'ဟေ့... ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန် ရုံးမတက်ဘူးလား'
 'ညော်... စာရေးဆရာကြီး မောင်ကိုဇော် (ဥက္ကလာ)ပါလား။
 ထာထိုင်ဗျာ၊ ကျွန်တော် ခွင့်ယူထားရတယ်ဗျာ။ နေမကောင်းလို့'
 'ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန်က ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့တဲ့'
 'မသိပါဘူးဗျာ။ ဓာတ်မှန်ရိုက်ပြီး ဆေးစစ်ချက်အရကတော့
 ကျွန်တော် ကုပ်ဆက်ရိုးအဆစ် (၄ + ၅ + ၆ + ၇)မှာနဲ့ ခါးဆက်
 နဲ့ (၄ + ၅) အဆစ်တွေမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်တဲ့ရောဂါလို့
 ပြောကြတာပဲ'

'ဆေး မကုဘူးလား'
 'ကုတာမှ စုံနေတာပဲ။ လေ့ကျင့်ခန်းတွေလဲ လုပ်တယ်။
 ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကတော့ ကျွန်တော့်ကို နှိပ်စက်
 နေတုန်းပဲ'

'ဒါဆို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ကျွန်တော် ဖတ်လိုက်
 ရတဲ့ ကိုယ်တိုင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်း
 သွားကြတဲ့ ကိုဘုန်းဝေ၊ ပြီးတော့ ရှေ့နေကြီး ဦးညွန့်လှိုင်
 (စည်ပင်)တို့ ကုသကြ၊ သုံးစွဲကြတဲ့ ဆရာမြင့် ကိုယ်တိုင်ကု၊
 ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ စကြာပင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက်
 သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို သုံးစွဲကြည့်ပါလား။

ဒီဆေးဟာဆိုရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေကို စနစ်တကျ
 ကုသပေးရာမှ စနစ်တကျ ဖော်စပ်ထုတ်လုပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့
 ခင်ဗျားအတွက် အကျိုးမယုတ်နိုင်ပါဘူး'

'ဒါဖြင့် အဲဒီဆရာကြီး ဆရာမြင့်ဆီ ကျွန်တော့်ကို လိုက်ပို့
 ပေးဗျာ'
 'ကဲ... လာ သွားကြမယ်'

* * * * *

'သိပ်လဲ မစိုးရိမ်ပါနဲ့ ကိုညာဏ်ထွန်းရှိန်ရယ်။ အနာရှိရင်
 ဆေးရှိပါတယ်။ ဒီခေတ်မှာတော့ ဇော်ကျော်ပေါင်းတို့၊ ခါးကျိုးပေါင်း၊
 ဒူးဆစ်ကျိုးပေါင်းတို့၊ ခြေဖနောင့် အတက်ထွက်တာတို့ ဆိုတဲ့
 အရိုးဓာတ် ပျက်စီးရာမှ အရွတ်တွေ၊ အကြောတွေ၊ အာရုံကြော
 တွေ ရုန်းပြန်ကြကုန်သားတွေ ချို့ယွင်းပျက်စီးတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်း
 ရောဂါဟာ တော်တော် အဖြစ်များနေတဲ့ ရောဂါတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။
 ကျွန်တော့်ဆေးကုခန်းမှာလဲ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးကို
 နေ့စဉ် ကုသပေးနေရပါတယ်'

'ဇော်ကျော်ပေါင်းနဲ့ ခါးကျိုးပေါင်း လက္ခဏာတွေက ဘယ်လို
 နှိုင်းသလဲ ဆရာ'

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၅၁၃ YR ၀၀၅၃၅၉

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၆/၀၅၁၃

'ကုပ်ဆက်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်လာရင်တော့ ဇော်ကျော်တွေ
 တက်ခြင်း၊ ထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမကြည်လင်ခြင်း၊ နားထင်ကြောတွေ
 မျက်ကြောတွေထိုးခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့ရင် နောက်ကြော
 တက်ခြင်း၊ ဆွဲထားသလိုဖြစ်ခြင်း၊ မိုက်ခနဲမှူးခြင်း၊ ချာချာလည်
 အောင်မှူးခြင်း၊ ဟိုဘက်ဒီဘက် ခေါင်းလှည့်ရခက်ခြင်း၊ ဇော်ခိုင်
 ခြင်း၊ ခေါင်းငုံ့မရခြင်း၊ လက်ပြင်ကြော မကြာခဏ ငုပ်တတ်ခြင်း၊
 မကြာခဏ အုံးလွှဲခြင်း၊ လက်ကြောများကိုက်ခြင်း၊ လက်ဖျားများ
 ထုံကျဉ်ခြင်း၊ ကြာလာတဲ့အခါ လက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊
 အကိုင်အတွယ်မမြဲခြင်း၊ စိတ်ကြည်လင်မှုမရှိခြင်း၊ ဗဟို အာရုံ
 ကြောကြီးတွေကို အရိုးကျိုးပေါင်းများမှ ဖိတောက်ပိတ်ဆို့မှုပြု
 နေရင် အောက်ပိုင်းလေးခြင်း၊ ဆွဲခြင်း၊ ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်းများကို
 ဖြစ်ပေါ် ခံစားရတတ်ပါတယ်။

ခါးဆစ်မှာ ကျိုးပေါင်းတက်နေရင်တော့ ခါး မကြာခဏနာခြင်း၊
 တောင့်တင်းကိုက်ခဲခြင်း၊ တင်ပါးဆုံထဲက အောင့်ခြင်း၊ ကိုက်ခြင်း၊
 ခြေထောက်အကြောတွေ ကိုက်ခြင်း၊ တင်းခြင်း၊ ခြေဖျားတွေ
 ထုံကျဉ်လေးလဲတတ်ခြင်း၊ ကြာလာပါက ခြေထောက်တွေဟာ
 သွားရလာရ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ စတဲ့ လက္ခဏာတွေကို
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်ဖြင့်

စကြာမင်းအောင်းပါး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၂YR ၀၀၆၇၀၈

ခံစားရတတ်ပါတယ်။ ပြင်းထန်လာပါက အောက်ပိုင်းတွေ ချဉ် သွားစေနိုင်သလို အကြော လုံးဝ သေသွားတဲ့အထိလဲ ဖြစ်ပေါ် စေနိုင်ပါတယ်။

ဟုတ်ကဲ့ပါဆရာ ကျွန်တော်ဖြစ်နေတာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း ပါပဲ။ ကျွန်တော့်ကို လိုအပ်တဲ့ အကောင်းဆုံး ကုသမှုတွေ ပေးပါဆရာ။

လိုအပ်တဲ့ ကုသမှုတွေ ပေးရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်ရဲ့ ကုထုံးစနစ်က နှစ်မျိုးရှိတယ်ဗျ။ ပထမစနစ်က စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးနဲ့ ကုသတဲ့နည်း။ ဒီနည်းစနစ်က ကျွန်တော်တို့ရဲ့ဆေးခန်းမှာ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ရှင်ပေါင်းများစွာကို သုတေသနပြု ကုသရင်းမှ အရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါကို ထိရောက်ပျောက်ကင်းတဲ့အတွက် ကျွန်တော့်ဆေး တိုက်က ထုတ်လုပ်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် (သောက်ဆေး)နဲ့ လိမ်းဆေးကို ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းအတိုင်း သုံးစွဲတဲ့နည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယနည်းကတော့ အစွမ်းထက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုး ပေါင်းရောဂါပျောက်ဆေး (သောက်ဆေး) လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး အနာရောက်ရာ၊ ဆေးရောက်ရာဆိုတဲ့ ရောဂါကို အလျင်အမြန် နှိမ်နင်းတဲ့ ကုထုံးစနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနည်းစနစ်ကုထုံးကတော့ အရိုးကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ အစိတ် အပိုင်းကို ဆေးကြပ်ထုပ်တွေထိုးပေးခြင်း၊ ကျိုးပေါင်းဖြစ်ရာ နေရာရှိ ပျက်စီးနေတဲ့ အရွတ်တွေနဲ့ ပိုလျှံ အရိုးကျိုးပေါင်းတွေကို ခြေဖျက်ပေးနိုင်ပြီး အာရုံကြောတွေ အကြောတွေကို အားရှိ ပွင့်လန်းစေတဲ့ ဆေးတွေ အပြီး စည်းပေးတဲ့စနစ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီကုထုံးစနစ်နဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးတွေနဲ့ တွဲဖက်ပြီး ကုသမှုခံယူရင်တော့ နှစ်ပတ်အတွင်း သက်သာပြီး လေးပတ်မှ ခြောက်ပတ်အတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါတယ်။

ကျွန်တော်လဲ အားတက်သွားပြီး စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါပျောက် သောက်ဆေးရော လိမ်းဆေးပါ သောက်၊လိမ်းပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ဒုတိယကုထုံးစနစ်နဲ့လဲ ကုသမှု ခံယူလိုက်တာ နှစ်ပတ်အတွင်းမှာ သိသိသာသာ သက်သာလာပြီး တစ်လ ၁၂ နာရီထုရောင်ခြည်မရောင်။

အတွင်းမှာ ကျွန်တော် ခံစားနေရတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာမှု ရခဲ့ပါပြီ။

ဆရာကို အရမ်း ကျေးဇူးတင်တာပဲခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် ကတော့ တစ်သက်လုံး မပျောက်တဲ့ရောဂါမှ ငါ့ကို လာဖြစ်ရ တယ်လို့ စိတ်ဓာတ်ကျနေတာ အခု ဆရာရဲ့ စကြာမင်းဆေးစွမ်း ကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ဇက်ကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ ခါးရိုးကျိုးပေါင်း ရောဂါသားမှ စိတ်ရောကိုယ်ပါ လွတ်မြောက်ခဲ့တာပါ ဆရာ။

ဒီလိုပေါ့ဗျာ အနာမသိတော့ ဆေးမရှိ၊ အနာသိရင် ဆေးရှိ တယ်ဆိုတဲ့ ရှေးတိုင်းရင်း ဆေးပညာရှင်ကြီးတွေရဲ့ အဆိုအမိန့် အတိုင်းပေါ့လေ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါလို့ သိရတော့ ဆေးတွေပြီး ဦးလေးရဲ့ရောဂါဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတာပေါ့။

ကျွန်တော်လို ဆရာ့ဆီလာရောက်ပြီး မကုသနိုင်တဲ့ အရိုး ကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအတွက် ကိုယ်ချင်းစာမိတယ်ဆရာ။

ဒီအတွက်တော့ ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့ ကိုညဏ်ထွန်းရှိန် ခင်ဗျားလိုပဲ အများရဲ့ တောင်းဆိုတိုက်တွန်းချက်ကြောင့် ကိုယ်တိုင်ကုပြီး လက်တွေ့ပျောက်တဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်း ပျောက်ဆေးကို ဗဟို တိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်ဌာနသို့ မှတ်ပုံတင်စစ်ဆေးမှု ခံယူပြီး ဗဟိုတိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်နဲ့ ထုတ်လုပ်ဖြန့်ဖြူးခွင့် ရရှိထားလို့ တစ်ပြည်လုံးကို ဖြန့်ချိနေပါပြီ။

ကျွန်တော်ဆေးခန်းကို လာရောက်ပြီး ကုသမှု မခံယူနိုင်တဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်တွေအနေနဲ့ အမြို့မြို့အနယ်နယ်ရှိ ဆေးမျိုးစုံဆိုင်ကြီးများနဲ့ မိမိတို့ရဲ့ လက်တစ်ကမ်းရှိ ဆေးမျိုးစုံ ဆိုင်များမှာ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းပျောက်ဆေး၊ သောက် ဆေး၊ လိမ်းဆေးတစ်စုံကို လွယ်လင့်တကူ ဝယ်ယူပြီး ဆေးညွှန်းပါ အတိုင်း စနစ်တကျ သောက်ကြလိမ့်ကြရင် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ဘေးဒုက္ခမှ ကင်းဝေးကြပါလိမ့်မယ်။

ကဲ... အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များ ပေါ့ပေါ့ဆဆ မနေကြ ပါနဲ့။ ကျွန်တော်ရဲ့ ဇက်ကျိုးပေါင်း၊ ခါးရိုးဆစ်ကျိုးပေါင်းရောဂါက တော့ ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ ကုသမှုနဲ့ ကိုယ်တိုင်ကု လက်တွေ့ ပျောက်ကင်းတဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက်တဲ့ သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး ဆေးစွမ်းကောင်းနှစ်လက်ကြောင့် ကင်းဝေးခဲ့ပါပြီ။

ကျွန်တော်လို ဘဝတူ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါရှင်များအနေနဲ့ စကြာမင်း အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါပျောက် သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး တစ်စုံလောက်ကို သုံးစွဲကြည့်လိုက်ပါ။ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ ဘေးမှ ကင်းဝေးကြမှာ အမှန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

မှတ်ထားနော် "စကြာမင်း" လို့ ပေးဝယ်ပါ။

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးဝါး
 အမှတ်-၈/၆၆၆ သုဗ္ဗလမ်းမကြီး
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး
 မြောက်ဥက္ကလာပတိုက်နယ်။

ဦးညဏ်ထွန်းရှိန် (စက်မှ-၁)

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ကျန်းမာဝါစေတိုင်းရင်းဆေးခန်း

ဆရာဦးသီဟ

(တထ-၀၇၉၈၀)နှင့် တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးခဲ့သော အနာပဒေသနာပေါက်ရောက်မှု၊ ဆီးချိုရောဂါ၊ နောက်ဆက်တွဲ

အနာပေါက်ရောက်မှု

သိကောင်းစရာများနှင့်တူထုံး

မြောက်မြားစွာ အောင်မြင်စွာ

(၂၀)ရာစုမှာ Life Style တွေ ပြောင်းလဲလာတာနဲ့အမျှ လှပကြော့ရှင်းတဲ့ အမျိုးသမီး၊ အမျိုးသားတွေ တွေ့ရှိရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် တိုးတက်ပြောင်းလဲလာတဲ့ခေတ်နဲ့အညီ အသင့်စား (Ready Made) အစားအစာတွေ ပေါများလာတာကြောင့် အနာပေါက်ရောဂါတွေလဲ ဆန်းကြယ် ပေါများလာပါတယ်။ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ အနာပေါက်ရောဂါကြောင့် လူပင်ပန်း စိတ်ပင်ပန်းရုံးမက ငွေကုန်ကြေးကျလဲ များတတ်ပါတယ်။

ဆရာဦးသီဟ(တထ-၀၇၉၈၀)

ဒါကြောင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်များ အနာပေါက်ရောဂါ အမျိုးမျိုးမဖြစ်မီ ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်အောင်နဲ့ အနာပေါက်ရောဂါတစ်မျိုးမျိုး ဖြစ်လာခဲ့ရင် သက်သာပျောက်ကင်းအောင် ကုသနိုင်ဖို့အတွက် တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ (၁၀)ရပ်ကွက်၊ ဇေယျလမ်းကို ရောက်တဲ့အခါ အနာပေါက်ရောဂါကို ဦးစားပေးကုသပြီး အထွေထွေရောဂါကုသနေတဲ့ ဆရာဦးသီဟနဲ့ သွားရောက်တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးခဲ့ပါတယ်။

ဆရာဦးသီဟနဲ့ တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးမေးမြန်းခဲ့သမျှ ပြန်လည် တင်ပြလိုက်ပါတယ်။

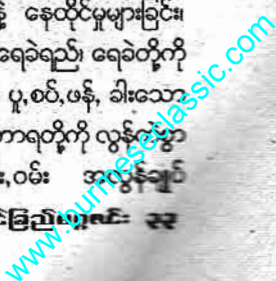
▲ 'ဆရာနဲ့ ဆွေးနွေးခြင်းဟာ ပထမဆုံးအကြိမ် ဖြစ်ပါတယ်။ ဆရာနဲ့ ဆရာမိတ်ဖွဲ့ခြင်းဟာ ဆရာကြီးဦးဝင်းလေး (တထ-၀၀၃၄၆)နဲ့ ဆရာမကြီး ဇော်လှသိန်း(တထ-၀၂၆၁၄)တို့က အနာပေါက်ရောဂါကို ဦးစားပေး ကုသတာ တွေ့ရတဲ့အတွက် ဆရာနဲ့လဲ အနာပေါက်ရောဂါနဲ့ ဆီးချိုရောဂါတို့အား ဖြစ်တတ်တဲ့ အနာပေါက်ရောဂါကုသမှုတွေကို ဆွေးနွေးဆွဲယူပါတယ်။ သုတေသန အနာပေါက်ရောဂါနဲ့ သဘာဝသဘာဝအကြောင်းကို ပြောပြပေးပါဦးဆရာ'

○ 'အနာပေါက်ရောဂါနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အနာပဒေသနာပေါက်ရောက်မှု အကြောင်းကို ပြောရရင် အနာပဒေသနာပေါက်ရောက်မှု

ကွန်ရက်ကဲ့သို့ အသားမှာ ခွာမရအောင် စွဲကပ်နေလို့ အနာပဒေသနာပေါက်ရက်လို့ ခေါ်သလို လိပ်ကျော့ကုန်းနဲ့တူလို့ အနာလိပ်ကျော့ကုန်းလို့လဲ ခေါ်ကြပါတယ်'

▲ 'အနာပဒေသနာပေါက်ရောက်မှု ဖြစ်ရတဲ့ အကြောင်းရင်းကို ပြောပြပေးပါဦး'

○ 'အနာပဒေသနာပေါက်ရောက်မှုဖြစ်ရတဲ့ အကြောင်းရင်းများကတော့ အေး၊ ချို၊ ဆိမ့်၊ ဖန် စသော အစားအစာတို့ကို လွန်ကဲစွာ စားသုံးခြင်း၊ ပန်ကာလေ၊ လေအေးစက်တို့နဲ့ နေထိုင်မှုများခြင်း၊ နေပူ၊ မိပူခံခြင်း၊ ရေခဲရည်၊ ရေခဲတို့ကို စားသုံးမှုများခြင်း၊ ပူစပ်၊ ဖန်၊ ခါးသောဆေး၊ အစာအာဟာရတို့ကို လွန်ကဲစွာ စားသုံးခြင်း ဆီး၊ဝမ်း အလွန်ချွတ်

ခြင်း။ ဆီးချိုရောဂါရှိခြင်းစတဲ့ အကြောင်းအချက်များကြောင့် အနာပဆုပ်အနာရောဂါဖြစ်ရတာ ဖြစ်ပါတယ်။

▲*အနာပဆုပ်အနာရောဂါဟာ ဘယ်လို ဖြစ်တတ်သလဲ ဆရာ*
○*အနာပဆုပ်အနာရောဂါဟာ ကုန်၊ ဇက်၊ ပန်း၊ ကျော၊ ကျောရိုးရဲ့ ဘေးနှစ်ဖက်၊ တင်ပါးရဲ့အပေါ်၊ ခါး စတဲ့နေရာတွေမှာ ပေါက်တတ်ပြီး အများအားဖြင့် ကျောဘက်မှာ ပေါက်တတ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် အနာပဆုပ် ကျောလုံးပုပ်လို့ ခေါ်နေကြတာ တွေ့ရပါတယ်။

▲*အနာပဆုပ်အနာ ဘယ်နှစ်မျိုးရှိသလဲ ဆရာ*
○*အနာပဆုပ်အနာ နှစ်မျိုးရှိပါတယ်။ အပူကြောင့်ဖြစ်တဲ့ အနာပဆုပ်နဲ့ အအေးကြောင့်ဖြစ်တဲ့ အနာပဆုပ်နှစ်မျိုး ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီမှာ ထပ်ခွဲလိုက်ရင် ဆီးချိုရောဂါရှိတဲ့ အနာပဆုပ်အနာနဲ့ ဆီးချိုရောဂါမရှိတဲ့ အနာပဆုပ်အနာဆိုပြီး နှစ်မျိုးရှိပါတယ်။

ဆီးချိုရောဂါရှိတဲ့ အနာပဆုပ်အနာရောဂါဟာ ကုသရတာ ခက်ခဲပြီး ဆီးချိုရောဂါမရှိတဲ့ အနာပဆုပ်အနာရောဂါဟာ ကုသရလွယ်ကူပြီး အနာကျက်တာ၊ ပျောက်တာ မြန်ပါတယ်။

ဆီးချိုရောဂါရှိတဲ့ အနာပဆုပ်အနာဟာ အနာရဲ့ဝန်းကျင်မှာ အသားလောင်စားပြီး အလယ်မှာ သားရေပြားလို အမည်းရောင်ရှိတဲ့ (အမြစ်နဲ့တူတဲ့) မကောင်းတဲ့အသားကို တွေ့ရပါတယ်။ ခွဲ၊ ညှပ်၊ လှီးလို့ အလွယ်တကူ မရပါဘူး။ အလွန်မာကျောနေတာ တွေ့ရပါတယ်။

▲*အနာပဆုပ်အနာရဲ့ ကျောဒါလက္ခဏာများကို ဆက်ပြီး ပြောပြသေးပါဦး ဆရာ*
○*အနာပဆုပ်အနာဟာ ကုပ်စပ်မှ

အောက်တင်ပါးရဲ့အထက်၊ နောက်ကျောပြင်တစ်ပြင်လုံးမှာ ပေါက်တတ်ပါတယ်။ အထက်မှာပြောခဲ့သလို အနာပဆုပ်အနာရောဂါဖြစ်ရတဲ့ အကြောင်းအရင်းတွေထဲက တစ်မျိုးမျိုးကြောင့် ပထမ အဖုသေးသေးလေး ပေါ်လာတတ်ပါတယ်။

အဲဒီ အဖုသေးလေးဟာ ရှေးစေ့ကြီး (သို့မဟုတ်) ဆီးစေ့လောက် ဖြစ်လာပါတယ်။ အဲဒီအဖုထိပ်တည့်တည့်မှာ ဝတ်ဆံအသေးလေး ပေါ်ပေါက်လာတယ်။ အနာပွားခြင်း၊ ကိုက်ခဲခြင်း မရှိသေးပါဘူး။ ရောင်ခြင်း၊ နီမြန်းခြင်း၊ အနည်းငယ် ပူခြင်းလောင်ပဲ ရှိပါတယ်။

အဲဒီနောက် မစားသင့်တဲ့ အစားအစာ စားမိခြင်း၊ ကုတ်မိခြင်းမိခြင်း၊ အညော်မိခြင်းစတဲ့ အကြောင်းအချက်တွေကြောင့် အနာဟာ ကြီးလာတယ်။ ရောင်လာတယ်။ စူလာတယ်။ အဲဒီနောက် အနာအလုံးကြီးရဲ့ ဝန်းကျင်က အနာအလုံးအသေးလေးတွေ ဝတ်ဆံလေးတွေနဲ့ အစီအရိပ်ပေါ်လာတယ်။

အဲဒီနောက် အနာဟာ ပဆုပ်ပနီအုံလို အနာပွားလာ၊ ကြီးလာပါတယ်။ အဲဒီအနာဟာ အညိုရောင်ရှိပြီး ချဲ့လာ၊ ကျယ်လာတယ်။ အချို့အနာဟာ အကြမ်းပန်းကန်လုံးလောက် ရှိပေမယ့် အချို့အနာဟာ အချို့ပန်းကန်အောက် ခံပြားလောက် ကြီးလာတာ တွေ့ရပါတယ်။

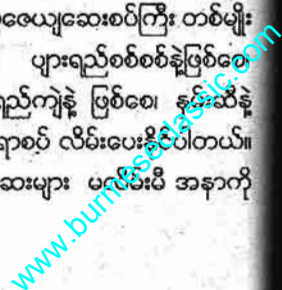
အဲဒီနောက် အနာဟာ အဖြူရောင်ရှိကာ အရေခွံပါးပြီး စူထွက်လာပါတယ်။ ဝတ်ဆံလေးတွေဟာ ပြည်စလေးတွေ ထွက်စပြုလာပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ပက်လက်လှန်လို့ မရ၊ လှည့်အိပ်လို့မရ ဖြစ်လျက် လက်ပေါ် နဖူးတင်ပြီး လေးဖက်ကုန်းပြီး အိပ်ရတဲ့ အထိ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

အနာပဆုပ် အနာရောဂါပေါက်တဲ့ ဝေဒနာရှင်ဟာ ရင်ဘတ်တစ်ခုလုံး ဆွဲဆုပ်ထားသလို ခံစားရတတ်ပါတယ်။ အချို့ကတော့ ရင်ဘတ်တစ်ခုလုံးကို အမြစ်တွေ လျှောက်သွားနေသလို ထင်မှတ်ကြပါတယ်။ အထက်မှာ ပြောခဲ့တာတွေဟာ အနာပဆုပ်အနာရောဂါ လက္ခဏာများ ဖြစ်ပါတယ်။

▲*အနာပဆုပ်အနာရောဂါရဲ့ ကုသနည်းဆေးကုသမှုကို ဆက်ပြီး ပြောပြသေးပါဦး ဆရာ*
○*အနာပဆုပ်အနာရောဂါနဲ့ ပတ်သက်လို့ မန်းကျလိမ်းဆေး၊ ပြည်မှည့်လိမ်းဆေး၊ ပြည်ထွက်၊ အမြစ်ထွက်၊ အသားတက်၊ အနာထည့်ဆေး၊ ပိုးသတ်ဖန်ရည်ဆေးများနဲ့ လိမ်းဆေးများနဲ့ ကုသပါတယ်။

သောက်ဆေးအနေနဲ့ မန်းကျသောက်ဆေး၊ လျှာပွတ်ငန်းဆေး၊ အပူငြိမ်းဆေး၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ အပုပ်ချဆေးများနဲ့ ကုသရပါတယ်။ အနာပဆုပ် အနာစတင်ဖြစ်ပေါ်လာချိန်မှာ အလွန်ပူတဲ့ လိမ်းဆေးများကို မသုံးစွဲသင့်ပါဘူး။ တေဇောဓာတ်လွန်ရင် အနာဟာ အတွင်းကို စိုက်ဝင်တဲ့အတွက် ကုသရခက်ခဲနိုင်သလို အသက်အန္တရာယ် ထိစိုက်နိုင်ပါတယ်။

တိုင်းရင်းဆေးအမှတ်များနဲ့ ကုသမယ်ဆိုရင် လိမ်းဆေးအနေနဲ့ ဆေးအမှတ်(၂၉) သဗ္ဗဇေယျဆေးစပ်ကြီးနဲ့ ဆေးအမှတ်(၄၃) အကင်းဆယ်ပါးဆေးကို ဆတူရောစပ်ပြီး ပျားရည်စစ်စစ်နဲ့ ရောစပ် လိမ်းပေးရပါတယ်။ အနာငန်းမန်းတက်ရင် ဆေးအမှတ်(၂၉) သဗ္ဗဇေယျဆေးစပ်ကြီး တစ်မျိုးတည်းကို ပျားရည်စစ်စစ်နဲ့ဖြစ်စေ သနပ်ခါးရည်ကျနဲ့ ဖြစ်စေ၊ နှမ်းဆီနဲ့ ဖြစ်စေ ရောစပ် လိမ်းပေးနိုင်ပါတယ်။ လိမ်းဆေးများ မလိမ်းမီ အနာကို

သောရွက်ပြုတ်ရည်နဲ့ ဖြစ်စေ၊ အနောက်တိုင်း ပိုးသတ်ဆေးတစ်မျိုး နဲ့ ဖြစ်စေ ဖန်ရည်ဆေးပေးရပါမယ်။

သောက်ဆေးအနေနဲ့ ဆေးအမှတ် (၂၅) မတ်မြင်းပိုင်ကုန်းဆေး၊ ဆေးအမှတ် (၂၉) သဗ္ဗဇေယျဆေးစပ်ကြီး၊ ဆေးအမှတ် (၃၅) ဇာတိလဝဂံဆေးတို့ကို ဆတူရောစပ်ပြီး ကွမ်းရွက်ပြုတ်ရည်နဲ့ တိုက်ရပါမယ်။

အနာပဆုပ် အနာရောဂါရှင်ကို ဆီးဝမ်းနုနုစေဖို့ ဆေးအမှတ် (၉) ဆီးဒုလ္လာဆေးနဲ့ ဆေးအမှတ် (၁၀) ဆီးရွှင်ဝမ်းနုတ်ဆေးကို ဆတူရောစပ်ပြီး ဆေးလက်ဖက်ရည်ဖွန်း တစ်ဖွန်းမှ နှစ်ဖွန်းထိ ဝမ်းအခြေအနေကို ကြည့်ပြီး ရေအေးနဲ့ တိုက်ရပါမယ်။

အထက်ပါအတိုင်း လိမ်းဆေး၊ စားဆေးများနဲ့ ကုသရင် အနာပဆုပ်အနာဟာ ဝတ်ဆံလေးတွေက ပြည်များများ ဖျော်ကျလာတဲ့အခါမှာ အနာသက်သာလာပါတယ်။ ပြီးတော့ အနာချိုင့်သွားပါတယ်။ အလယ်က အမြစ်စုကြီးလဲ ဖျော်ကျလာပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ အပုပ်နဲ့ဟာ အလွန်ပြင်းပါတယ်။

အထက်ပါအတိုင်း လိမ်းဆေး၊ စားဆေးတွေနဲ့ ကုသပေးတဲ့အခါ မကောင်းတဲ့ အသားအရေ ပြည်အမြစ်တွေ ကင်းစင်လာပြီး တဖြည်းဖြည်း အသားနုတက်လာပါတယ်။ အသားလဲ ပြည့်လာပါတယ်။

အသားနုတက်ချိန်မှာ အနာယားတတ်ပါတယ်။ အနာကို မကုတ်မိဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။ ကုတ်မိရင် အနာရောင်လာပြီး အနာ ပြန်ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ အနာမန်းကျသွားပြီး အသားတက်လာတဲ့အချိန်မှာ အားရှိတဲ့ဆေး၊ အစာအာဟာရတွေကို တိုက်ကျွေးရပါမယ်။

အနာ မန်းတက်နေတဲ့အချိန်မှာ တက်စာ၊ ကန်စာ၊ အညိုအဟောက်များ လုံးဝ မစားသုံးသင့်ပါဘူး။ အနာပြည့်ပြီး ကျက်တဲ့အချိန်မှာ အကင်းသေတဲ့ သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေးများနဲ့ ကုသရပါတယ်။ အနာကျက်တဲ့အချိန်မှာ သံပရာရည်၊ ရှောက်ရည်စတဲ့ ဖျော်ရည်များကို သောက်သုံးစေပါတယ်။

အထက်မှာ ပြောခဲ့တာတွေဟာ အနာပဆုပ် အနာရောဂါကုထုံးနဲ့ ဆေးချက်များပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

▲ 'ဆီးချို သွေးချိုရောဂါရှိတဲ့ အနာပဆုပ် အနာရောဂါကုထုံးနဲ့ ဆေးချက်ကို အသုံးပြုခြင်း' ဆရာ'

၀' ဆီးချို၊ သွေးချိုရောဂါရှိတဲ့ အနာပဆုပ် အနာရောဂါကုထုံးနဲ့ ဆေးချက် မပြောမီ ဆီးချိုရောဂါဟာ...

၁။ ပထဝီကို အခြေခံသော ဆီးချို၊
၂။ တေဇောကို အခြေခံပြီးဖြစ်တဲ့ ဆီးချို၊

၃။ အာပေါနဲ့ ဝါယောပေါင်းစပ်ပြီး အခြေခံဖြစ်တဲ့ ဆီးချို သွေးချိုရောဂါဆိုပြီး ရှိပါတယ်။

ပထဝီကို အခြေခံပြီးဖြစ်တဲ့ ဆီးချို၊ သွေးချိုအနာရောဂါရှင်ဟာ ဆီးချို (၂၅၀)mg/dl ထက်မကျော်ရင် ကုသလွယ်ပြီး အမြန်ဆုံး သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။ တေဇောအခြေခံပြီး ဖြစ်တဲ့ဆီးချို၊ သွေးချို (၄၀၀)mg/dl မှ (၅၀၀)mg/dl ထိရှိရင် ဆီးချိုရောဂါရှင်ရဲ့ အနာရောဂါဟာ ကုသရခက်ခဲပါတယ်။

အာပေါဝါယော အခြေခံပြီးဖြစ်တဲ့

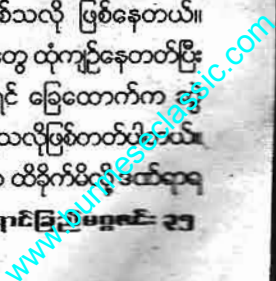
ဆီးချို၊ သွေးချိုအနာရောဂါရှင်ဟာ (၃၀၀)mg/dl မှ (၄၀၀)mg/dl ထိ ရှိရင် ဆီးချို၊ သွေးချို (၂၅၀)mg/dl အောက်ချပြီး ကုသမှ အနာပဆုပ်အနာဟာ သက်သာ ပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။

ဆီးချို၊ သွေးချိုကြောင့်ဖြစ်တဲ့ အနာပေါက်သူကို ကုသရခက်ခဲပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် အနာတွေကို ကုသနေတဲ့ တစ်ချိန်တည်းမှာ ဆီးချို၊ သွေးချိုရောဂါကိုပါ ကုနေရတယ်ဆိုတော့ ပိုခက်ပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော့် အတွေ့အကြုံပြောရရင် လူတော်တော်များများဟာ အနာတွေ ပေါက်လို့ဆိုပြီး လာရောက် ကုသခဲ့ကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့မှာဖြစ်နေတဲ့ အနာတွေဟာ ဆီးချို၊ သွေးချိုကြောင့် ဖြစ်နေရတယ်ဆိုတော့ မသိကြဘူး။ အမှန်တော့ အနာတွေ မပေါ်ခင်ကတည်းက ဆီးချို၊ သွေးချိုရောဂါ စွဲကပ်နေမှန်း သတိမထားကြတဲ့ လူတွေ အတော်များပါတယ်။

ဆီးချို၊ သွေးချိုဖြစ်ပေါ်လာပြီဆိုရင် ဝတ်လှုပ်ဖြစ်ဖြစ်၊ ပိန်တဲ့လှုပ်ဖြစ်ဖြစ် သွားလာလှုပ်ရှားမှုတွေဟာ အရင်ကလို သွက်လက်ပေါ့ပါးမှု မရှိတော့ဘဲ လေးလံ ထိုင်ခိုင်းလာပါတယ်။ အသားအရေနဲ့ အရောင်တွေ မမှန်တဲ့ အရောင်တွေ ပြောင်းလာပါတယ်။ ပျော့လာမယ်။ သွေးအားနည်းလာမယ်။ အရင်ကလောက် အမောမခံနိုင်ဘူး။ သွေးတိုးများလာတတ်ပြီး အမြဲမူးဝေတတ်ပါတယ်။ မကြာခဏလဲ ဖျားတတ်ပါတယ်။

အစားအစာ ဘယ်လောက်စားစား အာဟာရ မဖြစ်သလို ဖြစ်နေတယ်။ ခြေတွေ့လက်တွေ့ ထုံကျဉ်နေတတ်ပြီး လမ်းလျှောက်ရင် ခြေထောက်က ဆွဲထားခြင်းခံနေရသလိုဖြစ်တတ်ပါတယ်။ မတော်တဆ ထိခိုက်မိလို့ ဒဏ်ရာရ

ရင် တော်ရုံနဲ့ အနာမကျက်သလို ဖြစ်လာနိုင်ပါတယ်။ ဆီးသွားရင် ဆီးထဲမှာ အနည်အနှစ် ဝါလာတတ်ပါတယ်။ ဆီးရောင် မဖြူတော့ဘဲ အရောင်ပြောင်းတဲ့ သူလဲ ရှိပါတယ်။ စွန့်ထားတဲ့ ဆီးကို ခါချင်ကောင်၊ ပုရွက်ဆိတ်အကြီးတွေ အုံနေတဲ့ ဆီးမျိုး ရှိပါတယ်။ အဲဒီလို အခြေအနေမျိုးရှိရင် ဆီးချို၊ သွေးချို ရောဂါစွဲကပ်ပြီလို့ သိထားရပါမယ်။

ဆီးချို၊ သွေးချိုကြောင့် ခြေဖမိုး၊ လက်ဖမိုး၊ ခြေချင်းဝတ်၊ ပေါင်ခြံ၊ လည်ပင်း၊ ကျောကုန်းတွေမှာ အရေပြားလေး ဖောင်းလာပြီး အရေကြည်အိတ် တည်ကာ အဲဒီမှာတစ်ဆင့် အရေပြား လန်လျက် အနာဖြစ်သွားပါတယ်။ အနာအသားနီလန်သလို ဖြစ်ပြီး အသားတွေ ပေါ်လာပါတယ်။ အဲဒီအသားတွေဟာ အရိအရွဲတွေနဲ့ လှိုက်စားပြီး တဖြည်းဖြည်း အနာကြီးထွားလာပါတယ်။

အဲဒီအနာဟာ ပွားပုံနှေးကွေးတာ ရှိသလို မြန်တာလဲ ရှိပါတယ်။ အနာပွားပုံနှေးကွေးရင် ကုသရလွယ်ပြီး အမြန်သက်သာ ပျောက်ကင်းပါတယ်။ အနာပွားပုံမြန်တဲ့သူဆိုရင် အသားကို တဖြည်းဖြည်း လှိုက်စားသွားတဲ့ အတွက် ကုသရ ခက်ပါတယ်။

အေး၊ ချို၊ ဆိမ့်၊ ဖန် စားသုံးပြန်လေးလံကိုယ်ခန္ဓာ၊ ချဉ်၊ ငန့်၊ စပ်၊ ခါး စားသုံးငြား ပေါ့ပါးကိုယ်ခန္ဓာဆိုတာ မြန်မာ့ဆေးကျမ်းတွေမှာ ရှိပါတယ်။ အေး၊ ချို၊ ဆိမ့်၊ ဖန်အရသာရှိတဲ့ အစားအစာတွေဟာ ပထဝီ၊ အာပေါတတ်တွေကို များပြားစေပါတယ်။

ပထဝီတတ်ကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်မှာရှိတဲ့ (၃၂) ကောဋ္ဌာသမှာ ထူထပ်မှုတွေ ဖြစ်လာစေပါတယ်။ အာပေါတတ်ကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိတဲ့ အရည်

တတ်တွေ ပျစ်ချွဲလာစေပါတယ်။ ဒါကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်ဟာ လေးလံမှုတွေ ဖြစ်လာရတာပါ။

အေး၊ ချို၊ ဆိမ့်၊ ဖန်တွေ များများ စားလေ ပထဝီအာပေါတတ်တွေ များလာလေဖြစ်ပြီး တေဇော ဝါယောဓာတ် အားနည်းသွားတယ်။ အာကာသဓာတ်ဆိုတဲ့ ပိုင်းခြားမှုပေးတဲ့ ဓာတ်ကလဲ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ဇီဝဆိုင်ရာကလာဝံ့စည်းတွေကြားမှာ နေရာယူစရာ နည်းပါးသွားပြီး ပထဝီအာပေါပေါင်းစပ်မှုက ပိုပြီး သိပ်သည်းသွားတယ်။

ဒါကို ပထဝီအာပေါအာဗန္ဓန ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုတယ်။ အဲဒီအခါမှာ အေး၊ ချို၊ ဆိမ့်၊ ဖန်ဓာတ်တွေဟာ ပိုပြီး အာကြီးလာတဲ့အတွက် ဆီးတွေ၊ သွေးတွေ ချိုလာရတာ ဖြစ်ပါတယ်။ မီးများမီးနိုင် ရေများရေနိုင်တဲ့သဘောပါ။

အဲဒီ အထက်ပါ အချက်အလက်တွေကို ဘာလို့ပြောရလဲဆိုရင် အနာပေါက်ထေးနာရှင်များနဲ့နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းစာဖတ်ပရိသတ်များ သိစေချင်တဲ့ သဘောနဲ့ ပြောပြတာပါ။ ဆက်ပြီး ဆီးချို၊ သွေးချိုရောဂါရှိတဲ့ အနာပဆုပ် အနာရောဂါရဲ့ ကုထုံးနဲ့ ဆေးချက်ကို ပြောပြရင် ပထမဆီးချို၊ သွေးချိုကို (၂၅၀)mg/dlအောက် ရောက်အောင် ချဉ်၊ ငန့်၊ စပ်၊ ခါး အရသာရှိတဲ့ ဆေးဝါးတွေနဲ့ ကုသရပါတယ်။

အနာဆိုးတွေကို အာကာသဖြစ်စေတဲ့ သောက်ဆေး၊ လိမ်းဆေး၊ ဖန်ရည်ဆေးတွေနဲ့ ကုသရပါတယ်။

တိုင်းရင်းဆေးခန်းသုံးတွေ ဖြစ်တဲ့ ဆေးအမှတ်(၁) မက်လင်ချဉ် သလိပ်ပုပ်ပျောက်ဆေး၊ ဆေးအမှတ်(၂၇) ပြည်လုံးချမ်းသာဆေး၊ ဆေးအမှတ်(၂၅) မတဲမြင်းမိုရ်ကုန်းဆေး၊ ဆေးအမှတ်(၂၁) ဆီးဆေးဖြူ၊ ဆေးအမှတ်

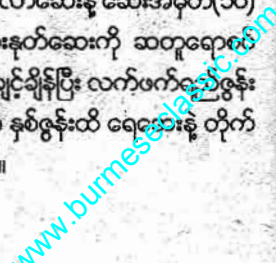
(၃၅)ဇာတိလဝင်ဆေး၊ ဆေးအမှတ်(၁၇)သွေးဆေးနီကြီး၊ ဆေးအမှတ်(၁၄) ဒေဝဩသသေသွေးဆေးတို့ကို ရေလဲအမျိုးမျိုးသုံးပြီး ကုသရပါတယ်။

အနာလိမ်းဆေးအနေနဲ့ ဆေးအမှတ်(၄၃) အကင်းဆယ်ပါးဆေးနဲ့ ဆေးအမှတ်(၂၉) သဗ္ဗဇေယျဆေးစပ်ကြီးတို့ကို လိုအပ်သလို သနပ်ခါးရည်ကျ ရေစပ်၍ဖြစ်စေ၊ ပျားရည်စစ်စစ်နဲ့ ရောစပ်၍ ဖြစ်စေ၊ နမ်းဆီနဲ့ရောစပ်၍ ဖြစ်စေ လိမ်းပေးရပါမယ်။

ဝိဇ္ဇာရေဓာတ်ဆေးများဖြစ်တဲ့ ယမ်းတေဇောငြိမ်း၊ ဝါဠကယန္တရားနဲ့ ဝိဇ္ဇာရေဓာတ်ပြာအမျိုးမျိုးနဲ့လဲ တွဲဖက်ပြီး ကုသနိုင်ပါတယ်။

ဆီးချို၊ သွေးချိုရောဂါရှိတဲ့ အနာပဆုပ် အနာရောဂါရှင်ကို ဆီးချို၊ သွေးချို ကျစေဖို့အတွက် ပထမ ဆေးအမှတ်(၂၅) မတဲမြင်းမိုရ်ကုန်းဆေး၊ ဆေးအမှတ်(၂၇) ပြည်လုံးချမ်းသာဆေး၊ ဆေးအမှတ်(၁၇) သွေးဆေးနီကြီး၊ ဆေးအမှတ်(၂၉) သဗ္ဗဇေယျဆေးစပ်ကြီး၊ ဆေးအမှတ်(၃၅) ဇာတိလဝင်ဆေး တစ်မျိုးမျိုးကို မနက်၊ နေ့လယ်၊ ညနေ တစ်နေ့(၃)ကြိမ် တစ်ကြိမ်လျှင် လက်ဖက်ရည်ဖွန်းတစ်ဖွန်းခန့် ရေခွေးနဲ့ တိုက်ရပါမယ်။ ဒါမှမဟုတ် ဆေးအမှတ်(၂၅) မတဲမြင်းမိုရ်ကုန်းဆေး၊ ဆေးအမှတ်(၂၉) သဗ္ဗဇေယျဆေးစပ်ကြီး၊ ဆေးအမှတ်(၃၅) ဇာတိလဝင်ဆေးတို့ကို ဆတူရောစပ်ပြီး ကွမ်းရွက်ပြုတ်ရည်နဲ့ တိုက်ရပါမယ်။

ညအိပ်ရာဝင်ချိန်မှာ ဆေးအမှတ်(၉) ဆီးဒူလာဆေးနဲ့ ဆေးအမှတ်(၁၀) ဆီးရွှင်ဝမ်းနုတ်ဆေးကို ဆတူရောစပ်ပြီး ဝမ်းနဲ့ချဉ်ချိန်ပြီး လက်ဖက်ရည်ဖွန်းတစ်ဖွန်းမှ နှစ်ဖွန်းထိ ရေခွေးနဲ့ တိုက်ရပါတယ်။

အနာပေါက်ကုသုံးကတော့ အထက်
 မှာ ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း အနာပဆုပ်ရောဂါ
 ကုသုံးအတိုင်း ကုသမယ်ဆိုရင် ဆီးချို
 သွေးချိုနဲ့ ယှဉ်ဖြစ်တဲ့ အနာပဆုပ်
 အနာရောဂါဟာ တဖြည်းဖြည်း သက်
 သာပျောက်ကင်းသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်
 ▲ ဆီးချို သွေးချိုရောဂါနဲ့ ယှဉ်ဖြစ်တဲ့
 အနာပေါက်ရောဂါရှင်များ စားသုံးသင့်တဲ့
 အစားအစာများနဲ့ တွေးကြောင့်ရမယ့်
 အစားအစာများကိုပဲ သက်ကြီး ဖြောင့်
 ဆင်တို့ သော့
 ○ ဆီးချို သွေးချိုရောဂါနဲ့ ယှဉ်ဖြစ်တဲ့
 အနာပေါက်ရောဂါရှင်များ စားသုံးသင့်
 တဲ့ အစားအစာများကတော့ ကြောင်
 ငွှာရွက်၊ ကြောင်လျှာသီး၊ ရှောက်သီး၊
 ချောက်ရွက်၊ ရှောက်ရည်၊ ဒန့်သလွန်
 သီး၊ ဒန့်သလွန်ရွက်၊ ကြက်သွန်နီ၊
 ကြက်သွန်ဖြူ၊ သံပရာသီး၊ သံပရာ
 ရည်၊ နာနတ်သီး၊ ကွဲကောသီး၊ ရှောက်
 ချိုသီး၊ ရဲပုသီး၊ မန်ကျည်းသီး၊ ဆီးသီး၊
 တင်ပွန်းရွက်၊ ချဉ်ပေါင်ရွက်နီ၊ဖြူ၊ မြင်း
 နွားရွက်၊ ကန်စွန်းရွက်၊ ဟင်းနုနယ်ရွက်
 တို့ကို သင့်တော်သလို ချက်ပြုတ်
 စားသုံးနိုင်ပြီး အမဲသား၊ ကြက်သား၊
 ဆိတ်သား၊ ရေချိုငါးအမျိုးမျိုးကိုလဲ
 စားသုံးနိုင်ပါတယ်။

အထူးရှောင်ကြဉ်ရမယ့် အစားအစာ
 တွေကတော့ ကြက်ဟင်းခါးသီး၊ ငှက်
 ပျောသီး၊ ပဲအမျိုးမျိုး၊ ရွှေစရုံသီး၊ ဖရဲ
 သီး၊ အုန်းသီး၊ အုန်းရည်၊ ပန်းသီး၊
 သစ်တော်သီး၊ ပိန်းဥ၊ မျောက်ဥ၊
 တန်စွန်းဥ၊ သဖန်းသီး၊ ပီလောပိန်၊
 သရက်သီးမှည့်၊ ငါးပိ၊ ပုံးရည်ကြီး၊
 နှမ်းပတ်ချဉ်၊ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ၊ ဒီပေါက်၊
 နို့ချိုစုံ၊ ဂျုံဖြင့်လုပ်သော အစားအစာ
 များ၊ ချဉ်ဖတ်မျိုးစုံ၊ ပွဲ၊ မှုတ်၊ ဆူးပုပ်ရွက်၊
 ဆောပတ်၊ ငရုတ်သီးအမျိုးမျိုး၊ အရက်
 အမျိုးမျိုးတို့ကို အထူး ရှောင်ကြဉ်ရ
 ပါမယ်။

ဝက်သား၊ ဘဲသား၊ အမဲသား၊ ဆတ်၊
 သမင်၊ ချိုး၊ ဆက်ရက်၊ စာကလေး၊
 မြွေ၊ ဖား၊ ငါးရွှံ့၊ ကြက်၊ မြေအောင်း
 သားအမျိုးမျိုး၊ အကြေးခွံမပါသော ငါး
 များ၊ ဘဲဥနဲ့ ဥအမျိုးမျိုးတို့ကို လုံးဝ
 ရှောင်ကြဉ်ရပါမယ်
 ▲ အနာပေါက်ရောဂါရှင်များ သက်သာ
 ပျောက်ကင်းစေတဲ့ ဆေးနည်းတစ်ခု
 ဖြစ်သောအားဖြင့် သော့
 ○ အနာဆိုး၊ အနာဆွေးမှအစ အနာ
 ရောဂါအမျိုးမျိုး သက်သာပျောက်ကင်း
 စေတဲ့ဆေးနည်းတစ်ခုပြောပြပေးပါမယ်။

**အနာရောဂါအမျိုးမျိုး
 သက်သာပျောက်ကင်းစေ**

၁။ ဟုတ်	၁ ကျပ်သား
၂။ ဒွတ္တ	၁ ကျပ်သား
၃။ လေညှင်ပွင့်	၁ ကျပ်သား
၄။ ရှိန်ဆို	၁ ကျပ်သား
၅။ ကျောက်ချဉ်ဖိဖောက်	၁ ကျပ်သား
၆။ ဇက်သား	၁ ကျပ်သား
၇။ လက်ချာဖိဖောက်	၁ ကျပ်သား
၈။ အုန်းဆီ	၅ ကျပ်သား

[ဆေး(၈)မျိုး]

ဆေးချိုနီ(၁၂)ကျပ်တိတ်]

အမှတ်(၁)မှ (၇)ထိ အမှုန့်ပြုလုပ်
 ပြီး အုန်းဆီနဲ့ ဖျော်လိမ်းပါ။ အနာမှန်
 သမျှ သက်သာပျောက်ကင်းစေ
 ပါတယ်

▲ ဆော့ဇီသီဟနဲ့ ဆက်သွယ်နိုင်တဲ့
 လိပ်စာအလှူကတော့...

ဆော့ဇီသီဟ
 ကျန်းမာပါစေတိုင်းရင်းဆေးခန်း
 အမှတ်(၈၂)၊ ဇေယျာလမ်း(၁၀)ရပ်ကွက်၊
 တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့
 ဖွန်း - ၀၉၄၂၀၀၆၆၅၉၈၊
 ၀၉၅၃၀၀၈၅၄၄၀၊ ၀၉၅၃၀၅၉၇၇၀

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တင့်

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊
မြေနှစ်အတွက်
 ခိုးဝှက်လုယက်မှုဘေး
 ထင်းဝေးစေမည့်

၂၀၁၃ခုနှစ်၊ ရေဓာတ်
 ဆောင် မြေနှစ်တာ
 ကာလတစ်လျှောက် ခိုး
 ဝှက်မှု လုယက်ခြင်းဘေး
 ကြောင့် ငွေကြေးပစ္စည်း၊
 ဥစ္စာများ ယုတ်လျော့
 ပျောက်ပျက်ခြင်းကို ကာ
 ကွယ်နိုင်သည့် ယတြာ
 အဆောင် ဖြစ်သည်။

လက်မှတ် တစ်စောင်
 လိုအပ်ပါသည်။ ရှင်ရှင်လက်မှတ်၊ ဖိရထား
 လက်မှတ်၊ ကားလက်မှတ် မည်သည့် လက်
 မှတ်မဆို သုံးနိုင်သည်။ ထိုလက်မှတ်ကို
 စနေ၊ နေ့ခင်း (၉)နာရီမှ (၁၁)နာရီအတွင်း
 ဓားပုံသဏ္ဍာန်ကို ကိုက်ညှပ်ကာ အဆောင်
 ပြုထားရန် ဖြစ်သည်။
 ခိုးဝှက်လုယက်ခြင်းကို (၂) ဖျောင်း
 (Pis)ဟု ရေးသားခေါ်ဝေါ်သည်။ ဤစာလုံး
 သည် လက်မှတ်(၂)ဖျောင်း (Pis)ဟု
 သော စာလုံးနှင့် (၂)ဓားပုံသဏ္ဍာန်
 စာလုံးတို့ ယှဉ်တွဲထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် လက်မှတ်ကို ဓားပုံစံ ကိုက်
 ညှပ်လို့ဖြတ်ကာအဆောင်ပြုခြင်းဖြင့်ခိုးဝှက်
 လုယက်ခြင်းဆေးမှကာကွယ်ပေးသောယတြာ
 အပြင်အဆင် ဖြစ်မြောက်ခြင်းဖြစ်သည်။
 ယခုနှစ်စိုးမိုးသော ရေဓာတ်ကို ထိန်း
 ချုပ်နိုင်သည်မှာ မြေဓာတ်ဖြစ်သည်။ ထို့
 ကြောင့် မြေဓာတ်ရောင်ခြည် ပြိုဟ်နေခြင်း
 သော စနေနေ့တွင်စတင်ရခြင်းဖြစ်ကာ ဤ
 ထိန်းချုပ်မှု ဆက်သွယ်ချက် ခဲယိုင်း(Ka
 Xing)သည်ငွေကြေးလတ်လာတာကိုဆောင်
 လေရာ နေ့ငွေကြေးတို့ ရှိရင်းထက် မလျော့
 မနည်းဘဲ ပို၍ ပွားများရွှင်လန်းခြင်းကိုဖြစ်
 ပေါ်စေမည်။

ပြုလုပ်သောအချိန်ကား နှစ်သခင်
 မြေပုံရိပ် ပိုင်ဆိုင်သောကာလ ဖြစ်သည်။

ထက်မင်းကျော်စွာ

www.burmeseclassic.com

ထွက်ရပ်ပေါက်ပျံ့လွယ်

မတိဒိဋ္ဌင်

သိပ္ပံကျမ်းကျမ်းကြမ်း (၂)

မလ္လိသစ္စာ

ကျွန်ုပ်၏ မတိဒိဋ္ဌင်ကျင့်စဉ်ကာလ နှစ်ပေါင်း (၃၀)ကျော်အတွင်း တစ်စ တစ်စ ကျင့်ဖော်ကျင့်ဖက် (၄)ဦး တွေ ခဲ့ရာ ရှိခဲ့ရာ ဘဝပါရမီ အားလျော်စွာ စိတ်တူ သဘောတူ ကျင့်ဖော်ကျင့်ဖက် များ ဖြစ်ကြ၏။

ကျွန်ုပ်တို့ (၄)ဦးသည် မည်သို့သော အခက်အခဲရှိရှိ ကျင့်နိုင်အောင် အား ထုတ် ကြိုးပမ်းခဲ့၏။ ဆရာသခင်များ လမ်းညွှန်သော ကျင့်စဉ်များကို မည် သည့်ဒေသနေရာတွင်မဆို ဂန္ဓာဓိ လှည့်လည် ကျင့်ခဲ့ကြ၏။ ဆရာသခင် များ၏ စောင့်ရှောက်မှုကြောင့် အခက် အခဲမရှိ ကျင့်နိုင်ခဲ့ကြ၏။

တရားကျင့်ကြသူတို့အား နတ် ကောင်းနတ်မြတ်များ သူတော်ကောင်း သူတော်မြတ်တို့က စောင့်ရှောက်ကြ သည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်ကြောင်းမှာ ကျွန်ုပ် ၏ ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ပါ၏။ **အရေးကြီး သည့်ကား သီလ အထူးစင်ကြယ်ရန် ပင် ဖြစ်၏။**

ဤသို့ နှစ်ရှည်လများ စုစုစည်းစည်း ညီညီညွတ်ညွတ် ကျင့်ကြံအားထုတ် ခြင်းကို ဆရာသခင်များက ညီညွတ် ခြင်းသည် မင်္ဂလာမည်၏။ မိတ်ဆွေ အပေါင်းတို့တွင်...

'တရား ကျင့်ဖော်ကျင့်ဖက်တို့သည်သာ မိတ်ဆွေစစ် မိတ်ဆွေမှန်အစစ် ဖြစ်သည်။ သံသရာခရီး၏ ပေါက်ပျံ့လွယ်များ ဖြစ်သည် ဟု မိန့်ကြားဖူး၏။

ကျွန်ုပ်တို့အား ဆရာသခင်များမှ ဆုံးမသွန်သင် ဟောပြောခဲ့သော တရား တော်များကို အကျဉ်းမျှ မှတ်မိသရွေ့ ကောက်နုတ် ဖော်ပြပေးအံ့။

တရားထိုင်၍ ပေါ်ပေါက်လာသော ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်းကို ဇွဲနှင့် ပျောက် ကင်းနိုင်သည်။ ယင်းဇွဲကား လော ကုတ္တရာဇွဲ ဖြစ်၏။ ခန္တီပါရမီ ဖြည့် ဆည်းရာနှင့် တူ၏။ သစ္စာပါလ ဆိုသည်ကား မှန်သောတရား စောင့် ရှောက်ခြင်းဖြစ်ရာ ဤကား ကမ္ဘာဦး အစ အချိန်အခါက တည်ရှိခဲ့သည်။ ဤကား တရားတို့တွင် အလေးနက် ဆုံးသော သဘာဝကို ပြဆိုခြင်းဖြစ်၏။ သဘောင့်မိ၍လော့ ထိုနည်းတူစွာ ကမ္ဘာဆုံးသည်အထိ ဆက်လက်

စောင့်ရှောက်ရန် တာဝန်ရှိလိမ့်မည်။ ဤကား ကျယ်ပြောသော ခရီးအား ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်သည်။

မောင်တို့ဘဝနှင့် ဆက်နွယ်သည် ရှိသော် မောင်တို့ လူ့သက်တမ်းကာလ တစ်လျှောက် (သစ္စာပါလ)တရားအား စောင့်ရှောက်ရန် တာဝန်သည် လွန်ကဲ စွာ မလိုအပ်ဘဲ ရှိဘိသနည်း။

သို့ဖြစ်၍ မောင်တို့ အသက်နှင့်အမျှ စောင့်ရှောက်အပ်သည်သာတည်း။ **သူ တော်ကောင်းတို့မည်သည် သူတော် ကောင်းတရားကို အသက်နှင့် ထပ် တူထား၍ စောင့်ရှောက်သည်သာ ဖြစ်သည်။** ထို့အတူ မောင်တို့ စောင့် ရှောက်ဘိ၊ စောင့်ရှောက်ဘိ။

ရှေးအတိတ်သေ ခေတ်အခြေက နဝေနပါ ရှိကြသူများ နားစိုက်ထား

www.burmeseclassic.com

သည် ထုံးဟောင်းထားသည် “နွယ်
မြတ်နွယ်ဆီ သစ္စာတည်က မြင်မိ
ခြေစာ ဆေးဖက်ပါ၏” ဤဥပမာ
ထား သစ္စာသည် ဆေးဟုဖော်ပြသည်။
သစ္စာတည်ရန် ကြိုးစားက လက်ဝယ်
ဆေးရှိသည်။

● လောကီအကျိုး မမျှော်ကိုးဘဲ
လောကုတ္တရာအကျိုး ရည်သန်ကိုး
လျက် လုပ်ကိုင်ကြရမည် ဖြစ်သ
တည်း။ လောကီလူတွင်း သက်တံ
ဆင်း၍ ဤနည်းနှင့်
ပြောထားရသည်
ဖြစ်၍ လောကီအကျိုး
ထည့်သွင်းခြင်းဖြစ်ရာ လောကီ
နွယ်ဖွား လောကီသားများက
လောကီအကျိုးဟု ဝမ်းမြောက်ကြ
သည်။

လောကီအကျိုး ပေးလိမ့်နိုးနိုး၊
မလိမ့်နိုးဖြင့် မျှော်ကိုးလုပ်ဆောင်၊
ဖောင်ဖောင်နီ လောကုတ္တရာနယ်နှင့်
ဝေးစွ ဝေးစွ။ ဝေးလွန်ကာသည် စပ်၍
ချေ ဖြစ်သတည်း။

● သစ္စာလေးပါးဆိုသည်မှာ ရှေးဘုရား
စဉ်လာတို့ တွေ့ရှိခဲ့သည့် သဘော
တရားလေးပါးပင် ဖြစ်သည်။ ဘုရား
ရှင်တို့ပင်လျှင် သစ္စာအား ဦးစွာ
တွေ့ရှိကြသည်ဖြစ်၍ မည်မျှ လေး
နက် တန်ဖိုးထားသင့်ကြောင်း သိ
သင့်ကုန်၏။

မောင်တိုသည်လည်း သစ္စာတရား
ကောင်းစွာ လက်ကိုင်ထားဘိ။ ဆင်းရဲ
အမှန် ဖြစ်သည်မှာ သစ္စာ ဖြစ်သည်။
လူတို့သည် ဆင်းရဲခြင်းကို မမြင်ကြ
တုန်း ဆင်းရဲသည်ကို ချမ်းသာသည်
ဟုမြင်က လောကီအလယ်တွင် နှစ်မွန်း
ချေမည်။

မနှစ်မွန်းနိုင်ရန်အတွက် သိသင့်

သောတရားကား ဤသို့တည်း။ သင်တို့
သည် သမာဓိတရား ထူထောင်စဉ်
အတွင်း ရုပ်ဝေဒနာတို့သည် ဖောက်ပြန်
ကြမည်။

ရုပ်ဝေဒနာ ဆိုသည်ကား နာကျင်
ကိုက်ခြင်း၊ ပူခြင်းလောင်ခြင်း၊ ယားခြင်း
တို့သည် ရုပ်၏ ဖောက်ပြန်ရန် ဖောက်
ပြန်ကြောင်းတို့ ဖြစ်၏။

ရုပ်ဝေဒနာ ဖောက်ပြန်သည်ရှိသော်
ရုပ်ဝေဒနာအား ကုစားနိုင်သည်ဖြစ်က
ချမ်းသာခြင်းရမည်။ သို့ရာတွင် သေ
လွန်ခါနီးအချိန်၌ ထိုရုပ်ဝေဒနာတို့
ဖောက်ပြန်သည်ရှိသော် မည်သို့ ကုစား
ကြမည်နည်း။ ဤမျှ ပြင်းထန်သော
ဝေဒနာကို ခံစားနေရပါသည်ဟု မပြော
နိုင်၊ ဤသို့ ဆင်းရဲခြင်းကို သေလွန်ခါ
နီးအချိန်တွင် ကောင်းစွာ သိရှိရမည်။
ဒုက္ခကို ဒုက္ခဟုသိမှ ကျင့်ထားမှ
သေခြင်းတရား၏ ဆင်းရဲခြင်းကို
ရင်ဆိုင်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။

ရုပ်ဝေဒနာတို့သည်ကား မသေမိ
ကာလ၌ ဖောက်ပြန်မှုသည် အပရိက
ဖြစ်၏။ လူတို့သည် မေ့လျော့ကြ၏။

သေခါနီးကာလ၌ အော်မြည်တမ်းတ
ပူလုံးကြ ခံစားကြရပေ၏။ လွန်မင်းစွာ
ဆင်းရဲလှသော တရားပေတကား။

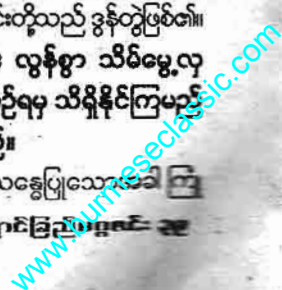
ထို့အတူ နာမ်ဝေဒနာသည်လည်း
သေခါနီးကာလ ဖောက်ပြန်ချေ၏။
မိမိနှင့် နီးနွယ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား
ထင်ယောင်ထင်မိဖြစ်၍ စိတ်အစုံတို့
သည် ဒွယ် ဒွယ် ဖြစ်ကုန်၏။

ခင်မင်တွယ်တာသော၊ လိုချင်
သော၊ မက်မောသော စိတ်တို့သည်
မက်မောခြင်းဖြစ်၍ သေခြင်းကို
ကြောက်သောစိတ်တို့ ဖြစ်လာကြ
၏။ ဤတွင် ဆင်းရဲခြင်း ဝေဒနာသည်
တစ်ခုပေါ်တစ်ခုဆင့်လျက် များပြားစွာ
ဖြစ်လျက်ရှိချေ၏။ ဤတွင် ဒုက္ခကို
ဒုက္ခဟု သိမြင်နိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ သေ
ခြင်းတရားကို စိတ်ချမ်းမြေ့စွာ ရင်
ဆိုင်နိုင်မည်။

ဤတရားအစဖြစ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း
တရားတို့ကို ကောင်းစွာ ကျင့်ကြံအား
ထုတ်ကြဘိ။ သေခြင်းတရားကို
ဝိပဿနာတရားဟု ဆိုအပ်သော
တရားသည် ကယ်တင်ခြင်းတရား
ဖြစ်သည်။

ထုံကျင်ကိုက်ခဲခြင်း ဝေဒနာ၊ ရုပ်တို့
၏၊ နာမ်တို့၏ ဖောက်ပြန်ခြင်းကို ရှုခြင်း
သည် ဝိပဿနာဖြစ်သည်။ သမထနှင့်
ဝိပဿနာ တွဲနေသည်။ သမထ ဆို
သည်ကား လိုအပ်သည်သာတည်း။
သမထပြီးမှ ဝိပဿနာသို့ လှမ်းသင့်
သည်။ မြတ်စွာဘုရား၏ သာဝကများ
သမထနှင့် ဝိပဿနာ ရှုခြင်းကြောင့်
အဘိညာဉ်ခြင်းတို့သည် ဒွန်တွဲဖြစ်၏။
ဝိပဿနာကား လွန်စွာ သိမ်မွေ့လှ
ပေ၏။ ဉာဏ်စဉ်ရမှ သိရှိနိုင်ကြမည့်
သာ ဖြစ်သည်။

● ဘဝ၏ ပဋိသန္ဓေပြုသောအခါ ကြ

ရမည့် သဘောတရားကိုလည်း နှလုံးသွင်းရမည်။ ပဋိသန္ဓေ ဘဝ၏ အစဖြစ်၍ ဒုက္ခ၏အစ ဖြစ်ချေသည်။ ပဋိသန္ဓေနေသော သတ္တဝါ၏ ကံ ဆက်နှင့်မို့သော သတ္တဝါတို့သည် လည်း စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်း၊ ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်း ဖြစ်ရ၏။ ပဋိသန္ဓေနေ သောသူလည်း ဆင်းရဲကြရ၏။ ဘဝ ၏ ဆင်းရဲခြင်းအစဟု နှလုံးသွင်းရ မည်။

● လောကမှာ ဆင်းရဲဆိုသော ဒုက္ခ၊ ချမ်းသာဆိုသော သုခ ထိုနှစ်ပါးသာ လျှင် ရှိကြကုန်၏။ ဒုက္ခကို ဒုက္ခဟု သိအောင်၊ သုခကို ဒုက္ခဟု သိ အောင် ကျင့်ကြံခြင်းတို့သည် စိတ်ချမ်းသာခြင်းကို ဖြစ်စေကုန် ၏။ ဤတရားနှစ်ပါးအား အဖန် တလဲလဲ ဆင်ခြင်ကြ၊ ဆင်ခြင်ကြ။

● လောကအလယ်တွင် တရားရှစ်ပါး ပြားပေးကုန်၏။ တရားရှစ်ပါးတို့တွင် ဆင်းရဲခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း တရားနှစ် ပါး ပါဝင်ပေ၏။ ဆင်းရဲခြင်းကို ကြုံတွေ့ရလျှင် လွန်စွာမှ ဆင်းရဲခြင်း ကိုခံစားကြရ၏။ စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်း ကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်းကို မလွဲမသွေ ခံစားကြရ၏။ ခံစားရသော် မည်သို့ များ ဖြေဖျောက်ကြရပါ့မလဲ။

ဆင်းရဲခြင်း ဖြေဖျောက်ရန် တရား ကတော့ ဆင်းရဲခြင်းနှင့် ချမ်းသာခြင်း ထိုနှစ်လမ်း တစ်လမ်းလမ်းကို လိုက်ကြ ရမည်။ ချမ်းသာမလိုက်နိုင်သော် ဆင်းရဲ ခြင်းလမ်းလိုက်ရမည် ဓမ္မတာပင်၊ ဆင်းရဲခြင်းလမ်းလိုက်၍ ဝမ်းနည်းခြင်း မဖြစ်လင့်၊ လောကဓမ္မတာအရ ရင်ဆိုင် ကြရမည်သည်။ ဤသို့ ဆင်ခြင်စဉ်းစား လေ။

ထို့ပြင် ရောင့်ရဲခြင်းတရားသည် လည်း ဒုက္ခဆင်းရဲကို ငြိမ်းစေနိုင်၏။

၄၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဒုက္ခဆင်းရဲကို ကြုံသည်ရှိသော် ငါ၏ ဆင်းရဲခြင်းကား ဤအတိုင်းအတာ ပမာဏသည် နည်းချေ၏တကား။ ဤ သို့ ဆင်ခြင်စဉ်းစားပြီး ရောင့်ရဲခြင်းကို မှတ်နိုင်ရမည်။ ရောင့်ရဲခြင်း အပါအဝင် ချိုးနှိမ်ခြင်းသည်လည်း ဒုက္ခဖြစ် သော ဆင်းရဲကို ငြိမ်းစေနိုင်၏။

ချိုးနှိမ်ခြင်းသည်ကား မိမိ၏ ရည် မှန်းထားသော အကြောင်းအချက်တို့ သည် များပြားပေ၍ ဆင်းရဲခြင်းသည် များပြားပေ၏။ မိမိရည်မှန်းသော အကြောင်းများကို ချိုးနှိမ်ရမည်။ ဤ တရားနှစ်ပါးက ဆင်းရဲခြင်းကို ငြိမ်းစေ နိုင်သော တရားနှစ်ပါးဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် တစ်စ ရောင့်ရဲခြင်း၊ ချိုးနှိမ်ခြင်းတရား တို့ကို ယုံကြည်ခြင်းကလဲ ဒုက္ခကို ငြိမ်းစေနိုင်၏။

ဤသို့ ယုံကြည်ထားသည်ကို မမေ့ သောသတိ၊ လွန်ကဲသော ဝီရိယရှိက ဒုက္ခများ ငြိမ်းစေနိုင်၏။ နောက်ဆုံးက တော့ ကောင်းသောအမှုကို ပြုခြင်း သည် ဒုက္ခကို ငြိမ်းစေနိုင်၏။ ကောင်းမှု သည် ဆင်းရဲခြင်းကို ငြိမ်းစေ၏။ ရောင့် ရဲခြင်းသည် လှုပ်ရှားတက်ကြွသော စိတ်အစဉ်အား တည်ငြိမ်စေ၏။ ချိုး နှိမ်ခြင်းသည်လည်း ထိုအတူ ဖြစ်ပေ၏။ ချိုးနှိမ်ခြင်းက မိမိ၏ လုံ့လဝီရိယဖြင့် ချိုးနှိမ်ရသည်။ သဘာဝတရားနှင့် ပြု

ပြင်ဖန်တီးသော တရားနှစ်ပါးပေကွယ်။
● ရုပ်နာမ်ကို ထိန်းခြင်းသည် မဟိဒ္ဓိ ပညာ၊ ရုပ်နာမ်ကို ပိုင်းခြင်းသည် လောကုတ္တရာ။

● သူတော်ကောင်းဆိုတာ ပြောခဲ့ တယ်၊ ပြောပြီးရင်လဲ လုပ်ဖြစ် အောင် လုပ်ရတယ်ကွ။ ကတိသစ္စာ မရှိရင် သူတော်ကောင်း မဟုတ်ဘူး။ ငါတို့အစွမ်းနဲ့ ပေးရင် မင်းတို့ ခဏပဲ ရမယ်။ ဒါကိုသိလို့ ကျင့်စေတာ မင်းတို့စဉ်းစား။

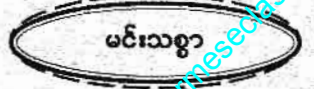
● ကုသိုလ်မျိုးစေ့ဆိုတာ ယူတတ်မှ ရတယ်ကွယ်။ မျိုးစေ့ အောင်မြင် အောင် အဖန်ဖန် ရေလောင်းရ တယ်။ ရေလောင်းတယ်ဆိုတာ အဖန်ဖန် ပြန်လည် သတိရခြင်း၊ အောက်မေ့ခြင်း၊ မိမိပြုလုပ်ခဲ့သော ကုသိုလ်တရားတို့အား အဖန်ဖန် အောက်မေ့ရသည်။ မိမိပြုသမျှ ကုသိုလ်ကို အဖန်ဖန် ဝေဖုပေးရာ ၏။

မောင်တို့ ပြုလုပ်ခဲ့သည့် ကုသိုလ်တို့ ကား ဝမ်းမြောက်ပေစွ သာဓု... သာဓု သစ္စာ၏အကျိုး၊ မေတ္တာအကျိုးတို့အား ယုံမှားမရှိကြနှင့်။

● ဆန္ဒ၊ သဒ္ဓါတို့ပြီးပါက ဝီရိယစွဲတို့ကို ပေးလတ္တံ့။ စိတ်ညစ်ဖွယ်၊ စိတ်ပျက် ဖွယ် တွေရသော် နောက်မဆုတ် သောစိတ်တို့သည် ဝီရိယမည်တယ် ကွယ်။

ဆက်လက် ဖော်ပြသွားပါဦးမည်

ဆရာသခင် မဟိဒ္ဓိရှင်၊ သိဒ္ဓိရှင် များကို ဦးညွတ်ကန်တော့လျက်... ပုဒ္ဒသာသနာ ကမ္ဘာကို လွှမ်းခြုံပါစေ။

ဝင်းစိန်တောရ ဆရာတော် ဦးကောသရအား ဂါရဝပြု ဝူဇော်ခြင်းနှင့် ဗူးတွေ့မြင်ရသမျှ

ဝင်းစိန်တောရ

မြင်ထွင်းများ (၂)

ဟူဂျင်စီ (Hu Jin Zhi)

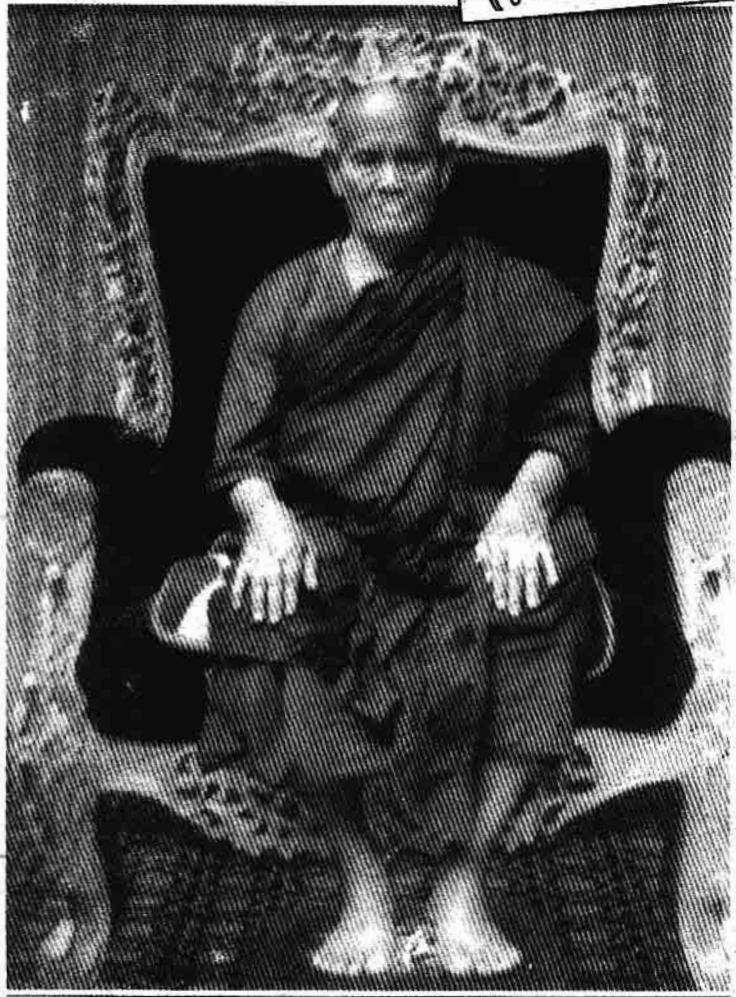
ယခင်လူမှုအာဆက်

အတောင်(၄၀၀)ပြည့် လျောင်းဆော်မှုရပ်ပွားတော်၏ မျက်နှာချင်းဆိုင် ဘစ်ဇက်တောင်စောင်းတွင် အတောင် (၆၀၀)ပြည့် လျောင်းတော်မူ ပေါင်းလဲ နှစ်ပွားတော် တည်ဆောက်ရန် လုပ်ငန်း ထောင်လျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဆရာတော် သန္တိဋ္ဌာန်ချခဲ့ဇဉ်က လျောင်းတော်မူ ရှိပွားတော် အတောင် ဘစ်ထောင်ပြည့် တည်ဆောက်ရန် ဘုရားဖြစ်ရာ ယခု လျောင်းတော်မူကြီး ဘီ ထပ်မံ တည်ဆောက်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ဦးခေါင်းတော် အရှေ့ဘက်ပြုသော မှင်ပင်ပေါင်းလဲဖြစ်၍ လက်ယာ လက် ဘော် တံတောင်ဆစ်ကျွေးကာ လက် ဝါးပေါ် အုံးမိုဟန် ဖြစ်မည်ဆို၏။ နှစ်ဆူအကြား လျှိုကို ကွန်ကရစ်ပေါင်း ကူး တံတားတည်ဆောက် ဆက်သွယ် ထားသည်။

အတောင်(၄၀၀)ပြည့် လျောင်းဆော်မှုလိုဏ်မှ ပြန်ထွက်လာကာ ပေါင်းကူးတံတားဦးသို့ ရောက်သော် အရှေ့ဘက် အခန်းငယ်၌ သလွန်ထက် တိုန်းစက်ကာ တွေးတောနေဟန် ဆရာတော်၏ရုပ်တုကို ဗူးတွေ့ရသည်။

ခေါင်းရင်းဘက်တွင် မတ်ရပ်တော် မြတ်စွာဘုရားတစ်ဆူ ပူဇော်ထားလေသည်။ ရည်ရွယ်ချက်ကိုမူ မသိရှိခဲ့ရ

▲ ဘုရားဟောသတ္တု တော်ကံကေ ဘက္ခန္ဓကောသရ (၉၁)နှစ်ပေတော်

ချေ။ တံတားထက်မှ ပွဲလာပရိသတ်နှင့် ဈေးဆိုင်မထွပ်များကို တစ်မျှော် တစ်ခေါ် မြင်တွေ့နိုင်ပေသည်။

ဆရာတော်၏ ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

စေတီပုထိုး အဆူ(၆၀၀)ကျော် ကိန်း

ဝပ်တော်မူသော ကေ(၅၀၀)နီးပါးရှိ ဝင်းစိန်တောရ သာသနာမြေကြီးကို ပြုစုပျိုးထောင်တော်မူခဲ့သော ဆရာတော် ဦးကောသရ လောင်းလျာကို မွန်ပြည်နယ်၊ မုဒုံမြို့နယ်၊ လက်ထွက် ကျေးရွာနေ ဦးနိုင်ဖေ ဒေါ်တန့်တံ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၄၁

တို့မှ ၁၂၈၃ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလဆုတ်(၁၀) ရက်၊ တနင်္လာနေ့ ည ၈က်(၉)နာရီ တွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။ ငယ်မည် မောင်ပိန် ဖြစ်၍ မွေးချင်း(၈)ယောက်အနက် တတိယမြောက် ဖြစ်သည်။

ထို့နောက် မောင်ချစ်သိန်း ဟူသော အမည်ဖြင့် သန်းခေါင်စာရင်းသွင်းကာ (၁၃)နှစ်သားအရွယ်တွင် သာမဏေ ဝတ်သည်။ (၁၆)နှစ်သားတွင် လူ့ဘဝ ကူးပြောင်းကာ ဖက်ဆစ်ဂျပန်ခေတ် ကာလ ရဲဘော်သုံးကျိပ် ဦးဆောင် သော ကာကွယ်ရေးတပ်မတော်တွင် ပါဝင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

စစ်ကြီးပြီးသောအခါ လက်တက်ရွာ တိုက်ကျောင်း ဆရာတော်အား ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းဘောင် ဝင်ရောက် သည်။ ထိုမှ စာဝါသင်ယူနေစဉ် ရဟန်း (၃)ဝါအရည် အစ်ကိုကြီးဖြစ်သူ ဦးဖိုးရိန် မှာ ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းလာသဖြင့် ဖခင်၏ လယ်လုပ်ငန်းကို ဦးစီးရန် ပရိသုဒ္ဓါပြုခဲ့ရသည်။

အသက်(၃၀)အရွယ်တွင် လက် တက်ရွာသူ ဒေါ်ချစ်တော်နှင့် အိမ်ထောင် ကျကာ မော်လမြိုင်မြို့၊ ဖက်ခင်းရပ်သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်သည်။ သားသမီး (၅)ဦး ထွန်းကားခဲ့သည်။ လက်သမား လုပ်ငန်းဖြင့် အိမ်ထောင့်တာဝန်ယူ ကျွေးမွေးခဲ့ရာ အသက်(၅၀)အရွယ်၌ လောကီကိစ္စများကို ငြီးငွေ့လာသဖြင့် (၄၉)ရက် အမိဋ္ဌာန်ဝင်သည်။

အမိဋ္ဌာန် ပြည့်မြောက်သောနေ့ နံနက်တွင် အိမ်ရှေ့၌ ရပ်နေသော ရဟန်းတစ်ပါးကို မြင်ရသဖြင့် သာသနာ့ဘောင် ဝင်ရောက်ရန် ဆုံး ဖြတ်လိုက်တော့သည်။

ထို့ကြောင့် အသက်(၅၀)အရွယ် တွင် မော်လမြိုင်မြို့၊ ဈေးကြီးရပ်၊ ဇောတီကာရာမကျောင်း ဆရာတော်

၆၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

◆ မိုးမိအဘွဲ့ ဝါရပ်ပြုခြင်းသို့ဦးနောက် ဆရာတော် ဦးကေသရ

◆ သိမ်နားတွက် ဦးထောင့်ကြီးဆိုလာသော မိုးမိအဘွဲ့

အား ဥပဇ္ဈာယ်ပြုကာ ရဟန်းဘောင်သို့ ဝင်ရောက်သည်။ ဘွဲ့မည် ဦးကေသရ ဖြစ်သည်။

ရဟန်းဖြစ်ပြီးနောက် ကျောင်းတွင် (၇)ရက်သာ သီတင်းသုံး၍ သင်္ချိုင်း တကာ လှည့်ကာ သုသာန် ဂူတင် ဆောက်တည်သည်။ ဂူတင် အကျင့် မြတ်(၁၃)ပါးကိုလည်း ကျင့်ကြံ အား ထုတ်ခဲ့သည်။

ထိုကာလများအတွင်း မကွေးတိုင်း ဒေသကြီး၊ မင်းလှမြို့မှ တနင်္သာရီတိုင်း

ဒေသကြီး ကော့သောင်းမြို့အထိ တောတောင် သင်္ချိုင်းစုံလင်အောင် ရွှေကျင်ကြွရောက် အားထုတ်ခဲ့လေ သည်။

သပိတ်တစ်လုံး သက်န်းသုံးထည် ဖြင့် လှည့်လည်ကျင့်ကြံစဉ် နှမ်းရိ စုတ်ပြတ်နေသော သက်န်းများကြောင့် ဆွမ်းလောင်းသူ မရှိသည်ကို မကြာ ခဏကြာရကာ သပိတ်ဆေးရည်၊ စင်ပြွမ်းရွက်စသည်တို့ဖြင့် ဆွမ်းကိစ္စပြီး ရသည့် ရက်များစွာ ရှိခဲ့ကြောင်း မိန့်

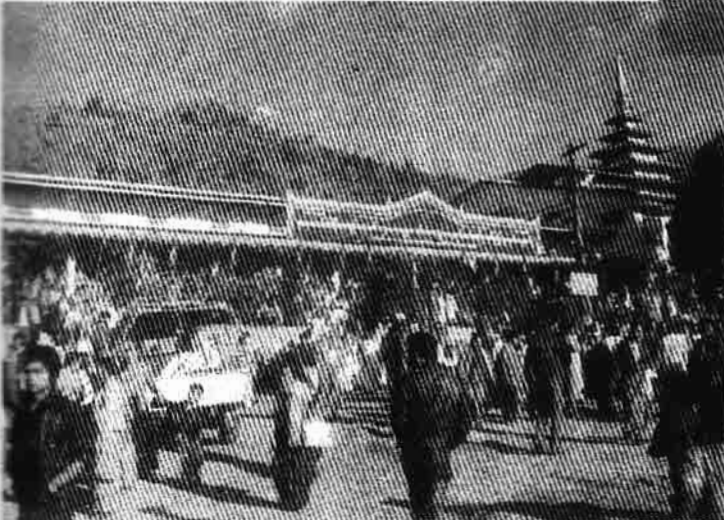
www.burmeseclassic.com

● မွှာရုံကတွင်း အင်္ဂါယာသွင်းကပ်နေစဉ်

အတောင်(၄၀၀)ဖြည့် လျှောင်တော်မှအား ဝါဂုဏ်မြဲ
တန်တော့နေသည့် ဝိနာမိ

● မွှာနေသတင်ကျင်းပရာ မွှာရုံနှင့် ယိုသတ်အချို့

တော်မူခဲ့သည်။

ဓူတင်ဆောင် တောတောင်လျှောက် ကျင့်စဉ်ခရီး (၁၃)နှစ်မြောက်တွင် မုဒုံ နှင့် ကျိုက်မရောမြို့နယ်တွင်း သင်္ချိုင်း များ၌ အားထုတ်စဉ် ကော့ခပုံတောင် ပေါ်ကျောင်း သက်တော်ရှည် ဆရာ တော်ကြီး၊ လမ်းမတော် ဆရာတော် ကြီး၊ ဘင်လိုင်ဆရာတော်၊ နဂါးမောက် (ကျောက်တစ်လုံး)တောင် ဆရာတော် စသည့် ဆရာသမား(၄)ပါးက ကျောက်

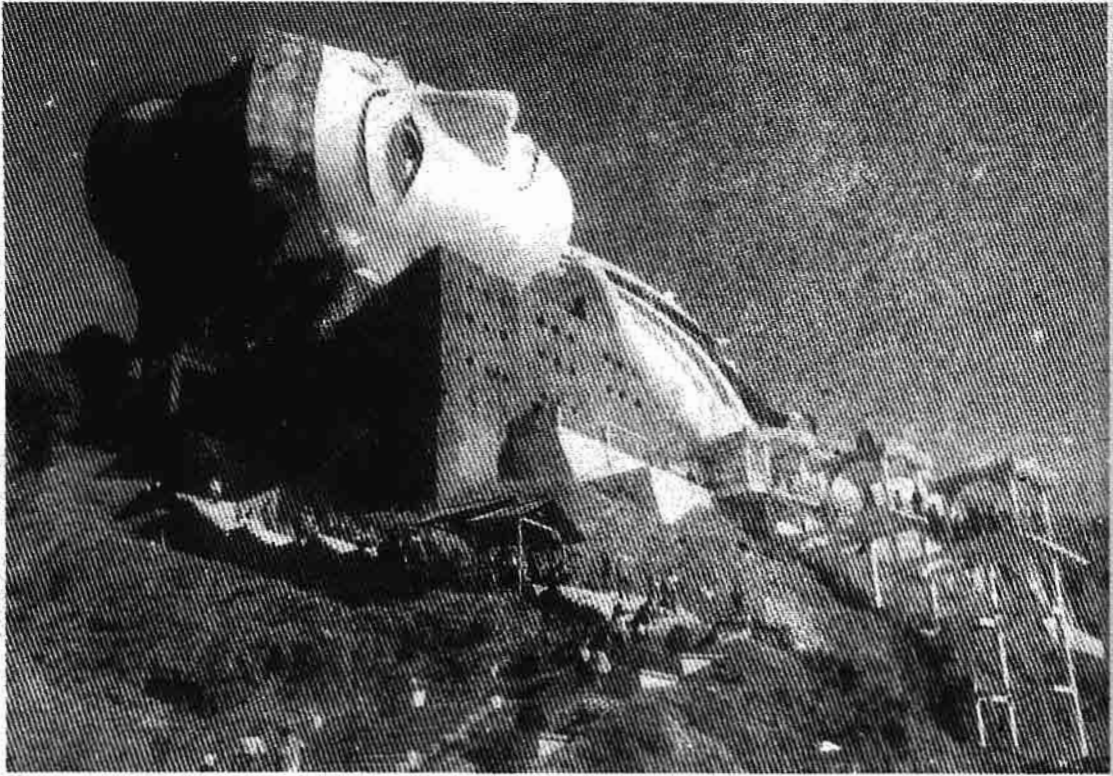
တစ်လုံး(နဂါးမောက်)တောင်မှာ မကြာ သေးသော အတိတ်ကစ်ချိန်က ဘုန်း တော်ကြီး ဦးသီလ၊ ဘုန်းတော်ကြီး ဦးအုံးခိုင် စသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ စခန်း ဝင် အားထုတ်ခဲ့ရာ နေရာမြတ် ဖြစ် သည်။ ဤတောင်တွင် အခြေတကျ သီတင်းသုံး အားထုတ်ရန် တိုက်တွန်း မိန့်ကြားတော်မူကြသည်။

သို့ဖြင့် ကျောက်တစ်လုံးတောင်၊ အနောက်ဘက်အစွန်းရှိ “ငွေလိုဏ်

ဂူ”တွင် သီတင်းသုံးကာ တရားဓမ္မ ဟောကြား လမ်းညွှန်တော်မူသည်။ ကျောက်တစ်လုံးတောင် အထွတ်ရှိ ငွေလိုဏ်ဂူမှာ ကျောက်တုံးကျောက် စွန်းများကို တွယ်ကပ် တက်ရောက်ရ သဖြင့် အလွန်ခက်ခဲစွာ သွားလာရ သော လိုဏ်ဂူဖြစ်သည်။

ဆရာတော် ပြောင်းရွှေ့သွားပြီး နောက်မှ သစ်သား လှေကား၊ ကြိုး လှေကားများ တပ်ဆင်ထားသဖြင့် တစ်ကြိမ်မျှ တက်ရောက် လေ့လာခဲ့ဖူး သည်။ အသည်းထိတ်ရင်ဖိုစွာဖြင့် စွန့် စားရသောလမ်း ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်မှာမူ လှေကားမရှိသော အချိန်တွင် ငွေလိုဏ်ချောင်မှ ညောင် မြစ်၊ ညောင်ပင်၊ ကျောက်စွန်းများကို တွဲခိုကာ နဂါးမောက်တောင်ထိပ် အရောက် သွားရောက်လျက် ညစဉ် တရားထိုင် ရှုမှတ်လေ့ရှိကြောင်း ဒါယကာရင်းတစ်ဦးဖြစ်သူ ဦးတင်ဖွန်း က ပြောပြသည်။

▲ ကွက်လမ်းမှ ဖူးမြင်ရသော အထောင်(၄၀၀)ပြည့် လျှောက်တော်မူ

ဘဲလူးတောင်ကြားသို့

ကျောက်တစ်လုံးတောင်(ခေါ်) နဂါးမောက်တောင် ငွေလိုက်ဂူတွင် သီတင်းသုံးစဉ် နေ့အခါ လာရောက် နာယူကြသူများအတွက် တောင်ထက်တွင် တရားပွဲ ချီးမြှင့်ပေးသည်။ ဆရာတော်၏ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း တရားမှာလူများ သိနားလည်လွယ်ကူ၍ သဘောပေါက်နိုင်ကြသည်။ သဘောတွေကြသည်။

ထို့အပြင်လည်း လောကီမျက်နှာစာမှ ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ လူမှုရေး အခက်အခဲများ မေးလျှောက် အကူအညီတောင်းရာတွင် မေတ္တာပို့သခြင်းဖြင့် ပြေလည်သွားကြသည်ဖြစ်ရာ ပရိသတ်ဒါယကာ ပေါများလာလေသည်။

၄၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ထို့အပြင်လည်း နဂါးမောက်တောင်အနီး ကျောက်ထုတ်စခန်းဖွင့်ကာ အခါမလပ် မိုင်းခွဲနေတတ်ခြင်းကြောင့် ယခင် ဝင်းစိန်တောရဖြစ်လာမည့် မြိုင်ကုန်းရွာ၊ ဘဲလူးတောင်ကြားသို့ ပြောင်းရွှေ့ သီတင်းသုံးရန် မူလပိုင်ရှင်ဖြစ်သူ ကော့လှာဆရာတော် (ကျောက်စိမ်းဆရာတော်)ထံ သွားရောက် လျှောက်ထားသည်။ ဆရာတော်က ရက်ရောစွာပင် ခွင့်ပြုတော်မူသဖြင့် ၁၃၄၃ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလတွင် သင်္ကန်းသုံးထည်၊ သပိတ်တစ်လုံး၊ တောင်ဝှေးတစ်ချောင်းဖြင့် စတင် ကြွရောက်လေသည်။

ထိုစဉ်က ဘဲလူးတောင်ကြားသို့ စတင်ရောက်ရှိလာသော ဆရာတော်၏ပုံတော်ကို မုခ်မြို့၊ မြို့တော်ခန်းမရှေ့ရှိ "လှစိုပ်မြို့" ဓာတ်ပုံတိုက်မှ ကိုမြင့်

ဦးက ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းပြုထားသဖြင့် ထပ်ဆင့် ရိုက်ကူး ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ဘဲလူးတောင်မှ ဓာမှတ်တရဖြစ်စဉ်

ထိုစဉ်ကာလ ဘဲလူးတောင်ကြားမှာ လူသူပြတ်လပ်၍ နယ်စပ်ကုန်သွယ်ရေးတွင် တရားမဝင် မှောင်ခိုလမ်းအဖြစ် အသုံးပြုဆဲကာလ ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် နွားကုန်သည်တို့ ဖြတ်သန်းသွားလာလေ့ရှိသဖြင့် လုယက် တိုက်ခိုက်မှုများ မကြာခဏ ပေါ်ပေါက်တတ်လေသည်။ သစ်ပင်ကြီးများ မရှိ၊ နေရာအနှံ့အပြားတွင် ထုံးဖိုများကို တွေ့ရသည်။

ထုံးကျောက်ကျောများ ပေါများလှလေရာ ထုံးကျောက်တုံးကြီးများကို မြေတွင်းတူး၍ မီးသွေးဖော်သကဲ့သို့ မီးအပူပေးကာ မီးဖုတ်ကြရသည်။

www.burmeseclassic.com

ချက်စေ့လျှင် ဖိုများအား ဖော်ကာ
ဆောင်းထိုးကျောက်များအား ရေ
ထွန်း ပေးခြင်းဖြင့် တဖျစ်ဖျစ် မြည်
ထွက် ကြေမှုသွားကာ ဆောက်
လုပ်ရေးသုံး မဖောက်ထုံးများ ဖြစ်
ထားကြလေသည်။

တစ်နေ့တွင် မုဒုံမြို့ ချောင်းနစ်ခွ
လမ်းရှိ မြို့သစ်ရပ်မှ ကိုထွန်းထွန်း
နှင့် အတူ ဘဲလူးတောင်ကြားရှိ
ဆရာတော်အား သွားရောက်
နူးမြော်ကြသည်။ တဲကျောင်း
ကလေးရှေ့ ရောက်သောအခါ
နေဝင်စပြုပြီ ဖြစ်သည်။

‘ဟေ့ ဘယ်ကလဲဟဲ့’
‘တပည့်တော် မုဒုံက ထွန်းထွန်း
ခါ ဘုရား’
‘အေးပါ သိတယ်။ ဟိုကောင်က
ဘယ်မြို့ကလဲ’

‘ပေါင်မြို့ကပါ’
‘ဘယ်မြို့ကဖြစ်ဖြစ် ဒီရောက်လာ
ရင် ဝေးဝေးမသွားကြနဲ့။ ထမင်းစားပြီး
ရင် ဟောဒီမှာအိပ်။ အပေါ့အလေးလဲ
ထသွားနဲ့’

ဆရာတော်မှာ သုသာန်စုတင်
ဆောင်သည်ဖြစ်ရာ ကိုထွန်းထွန်းက
ကော်ဘီးနောက်ထိုင် ကယ်ရီလာခုံတွင်
ထင်ကာ ကြွလိုရာ သုသာန်အနီးသို့
ထိုက်လံ ပို့ဆောင်ပေးရသည်။ ဆရာ
တော်အား ပို့ဆောင်ပြီးနောက် အမိန့်ရှိ
သည်အတိုင်း ညွှန်ပြရာနေရာ၌
သင်္ကန်းတစ်ထည်ကို နှစ်ဦးသား ခေါင်း
ပြီးခြင်း အိပ်စက်ကြသည်။

မိမိတို့ကဲ့သို့ပင် စောင်မြို့ကျေးနေကြ
သူ ဟိုတစ်စု ဒီတစ်စုတို့ကို လရောင်
အောက်တွင် မြင်တွေ့ရလေသည်။

ထုံးဖိုများအကြား နေပူပူတွင် ခြေ
ထုတ်လျှောက်ရသည့် ပင်ပန်းမှုနှင့်
ထမင်းဆိပ်တက်ကာ မကြာမီ အိပ်ပျော်

▲ ၁၃၄၀ ခြောက်လွန်ကာလ ဘဲလူးတောင်ခြေသို့
တောင် ရောက်ရှိလာသော ဦးကောသလ

သွားရာမှ ကောင်းစွာ နိုးထလာသော
အခါ မိုးစင်စင်လင်းလေပြီ။ ဆရာတော်
လည်း တဲကျောင်းသို့ ပြန်ရောက်နှင့်ပြီ
ဟု တွေးမိသည်။

သင်္ကန်းမြို့ လှုပ်လိုက်သောအခါ
နံဘေးရှိ လူများမှာ သွေးသံတစ်ခု၊
ဒဏ်ရာအနာတစ်ခုနှင့် ညည်းညူနေကြ
သည်ကို တွေ့ရသဖြင့် စုံစမ်းကြည့်
သည်။

‘မင်းတို့နှယ်ကွာ၊ မေးမှမေးတတ်
ပလေ။ တစ်ညလုံး ထုထောင်းရိုက်နှက်
နေတာ ကမ္ဘာပျက်မတတ်ဘဲ။ ပါလာ
သမျှတွေလဲ ကုန်ပြီ’

နွားကုန်သည်များ ဓားပြတိုက်ခံရ
ခြင်း ဖြစ်သည်။ မိမိတို့နှစ်ယောက်မှာ
အသံဗလံမဆိုထားနှင့် အိပ်မက်ပင်
ကယောင်က ဘမ်း မြင်မက်ခြင်း မရှိ
ပေ။ ဆရာတော်အား ဖူးတွေ့လျှောက်
ထားသောအခါ...

‘အတိတ်ကံ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ် ကိုယ်စီ

ရှိကြတယ်။ လူတိုင်းကို ကယ်ဖို့ မဖြစ်
နိုင်ဘူး’

ဟုသာ အမိန့်ရှိတော်မူလေ
သည်။

နံနက်(၉းဝဝ)နာရီ ထိုးသော
အခါ ဆရာတော်အား ရှိခိုး
နှုတ်ဆက်၍ ညောင်ကုန်းကျေး
ရွာ၊ မုဒုံ-မော်လမြိုင် ကားလမ်း
ဆီသို့ ပြန်ထွက်ခဲ့ကြသည်။ ထုံးဖို
များအကြား ကွေ့ဝိုက်သွားရ
သော ကုန်းတက်ကုန်းဆင်းလမ်း
ဖြစ်သောကြောင့် မိနစ်(၄၀)မျှ
လျှောက်ကြရသည်။

ကားလမ်းမပေါ်သို့ ရောက်
သောအခါ ကျောက်တစ်လုံး
တောင်ဆီမှ ကြွလာသော ဆရာ
တော်ကို တွေ့ရသဖြင့် “ဘုန်း
ဘုန်း ဘယ်က ကြွလာသလဲ
ဘုရား” ဟု တအံ့တဩ မေးလျှောက်
သည်။

‘ကျောက်တစ်လုံး ဆရာတော်ဆီ
က’

သို့ဖြစ်၍ ကျောက်တစ်လုံးတောင်သို့
အပြေးအလွှား သွားရောက်ကာ ဆရာ
တော်ကြီးအား မေးလျှောက်ကြည့်
သည်။

‘ဆရာတော်ဘုရား ဘဲလူးတောင်
ဦးပွင်း ရောက်လာသေးလား’

‘အေးလေ (၉)နာရီလောက်
ကတည်းက ရောက်နေတာ၊ ခုနက
တင် ပြန်ကြွသွားပြီ။ လမ်းမှာ မတွေ့ခဲ့
ဘူးလား’

‘မှန်ပါ တွေ့ခဲ့ပါတယ် ဘုရား’
ဆရာတော်ကြီးအား ဦးချွန်ပြန်ခဲ့ရာ
လမ်းတွင် နှစ်ဦးသား နှုတ်ဆိတ်နေမိ
လေသည်။

ဆရာတော် စတင်ရောက်ရှိခဲ့တာ
ဘဲလူးတောင်ထိပ်တွင် စောင်လင်း

www.burmeseclassic.com

စေတီတစ်ဆူသာရှိ၍ ဖော်ပြပြီးသည့် အတိုင်း လူခြေပြတ်လပ်သဖြင့် ၁၃၄၃ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်နေ့တွင် ဌာပနာ အဖောက်ခံရသည်အထိ ပကတိ တောကြီးအုံကြားဒေသ ဖြစ်လေသည်။

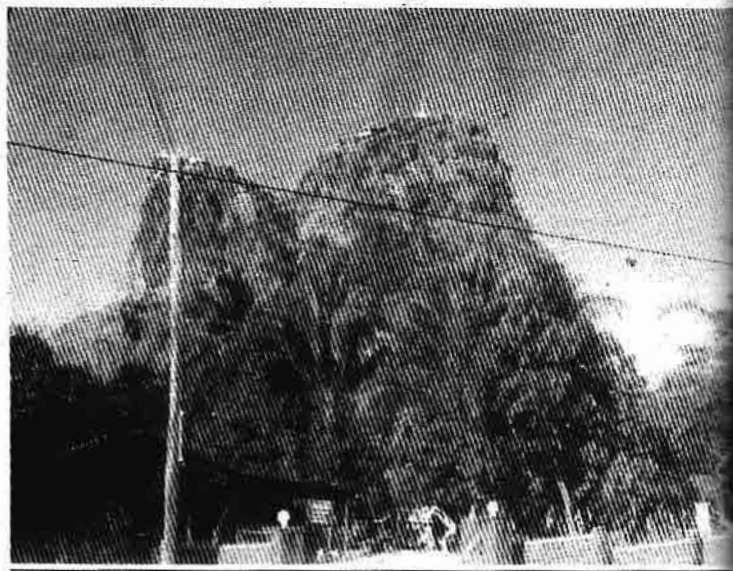
အောင်လင်းစေတီမှာ ကဿပ ဘုရားရှင်၏ ဆံတော်နှစ်ဆူကို ဌာပနာ ပြု၍ ရသေ့တစ်ပါး တည်ထားသော စေတီဖြစ်ကြောင်း ရှေးမွန်ပေစာ အမှတ်အသားအရ သိရသည်။ မျိုး ဆက်(ဆွေစဉ်မျိုးဆက်)ဘုရားဟုလည်း ခေါ်တွင်ကြသည်။

ယခုသော်လည်း စေတီပုထိုး အဆူ (၆၀၀)ကျော်နှင့် သာသနိက အဆောက် အအုံ(၃၀)ကျော်၊ ရဟန္တာ(၅၀၀)ရုပ်တု များဖြင့် စည်ကားစွာ ဖူးတွေ့နိုင်လေပြီ။ သာသနိက အဆောက်အအုံများ အနက် ကလျာဏီသိမ်တော်မှာ ရှေး ရဟန္တာတို့ သမုတ်ခဲ့သော သိမ်တော် ဖြစ်၍ ဓူတင်ဆောင် ရဟန်းတော်များ အဖြစ် ကျော်ကြားသော ဘုန်းတော် ကြီး ဦးသီလ၊ ဘုန်းတော်ကြီး ဦးအုံး ခိုင်တို့ ကြွရောက် သီတင်းသုံးခဲ့သော သိမ်တော်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလသည် မော်လမြိုင်မှ မုဒုံသို့ကြွရာတွင် ကျိုက္ခမီ သို့ လှေလမ်း ထိုမှကုန်းလမ်းဖြင့် ကြွရ သည်ဆို၏။ ထိုသို့ကြွရာ၌ မွန်မြန်မာ ကရင်ပအိုဝ်းတိုင်းရင်းသား၊ တရုတ်၊ အိန္ဒိယနိုင်ငံသား ပရိသတ်စုံက သင်ဖြူး၊ ကော်ဇော၊ ကတ္တီပိ၊ ပဝါပိတ် အုပ်များ အထပ်ထပ် ခင်းထားရာ ဘုန်းကြီးက အခင်းကို မနင်း ရပ်တန့် တော်မူနေ၏။ နိဗ္ဗာန်၊ မင်္ဂလိလ အလို့ငှာ ကြွတော်မူပါဟု လျှောက်ကြံမှ နင်း၍ ကြွတော်မူသည်။

ဘုန်းကြီးသည် ရေလမ်းတွင် လှေ

၄၆ နက္ခတ္တရောင်ခြေဩပဋ္ဌာန်း

ကျောက်တောင်(ခေါ်) နဂါးဖောက်တောင်

သင်္ဘောစီး၍ ကုန်းလမ်းတွင် ခြေကျင် သာ ကြွလေ့ရှိသည်ဟု သိရသည်။ ထို့ကြောင့် မုဒုံမှ ဘဲလူးတောင်ကြား (ဝင်းစိန်တောရ)ကလျာဏီသိမ်သို့ ကြွ ရာတွင် ဘုန်းကြီး ခြေထောက် မြေဝယ် မထီဟု ပြောစမှတ်ပြုကြလေသည်။ ဘုန်းတော်ကြီး ဦးအုံးခိုင်မှာ ကြွ ရောက် သီတင်းသုံးသည်ဟု သိရ၍ အသေးစိတ် ဖြစ်စဉ်အချို့ကို မသိရှိခဲ့ရ ပေ။

ဝင်းစိန်သာသနာမြေတွင်း ထူးခြား သော လိုဏ်ပါပုထိုး(၅၅)ဆူ တည်ရှိ သည်ကို တွေ့ရသည်။ ဝိနည်းအရာ တွင် အရေးကြီးလှသော ပရိဝသ ဆောက်တည်ရန် တည်ထားခြင်း ဖြစ် ကာ အကျယ်(၆)ပေ ပတ်လည်၊ အမြင့် (၈)ပေရှိ ကုလားကျောင်းလိုဏ်ခံ ပုထိုး များဖြစ်ကြသည်။

၁၃၄၅ ခုနှစ်၊ သီတင်းကျွတ်ချိန်မှ စတင်ကာ နှစ်စဉ် ပုတ်သိ ဆောက် တည်ကြသော သံဃာတော်များ ကြွ ရောက် သီတင်းသုံး အားထုတ်လေ့ရှိ ကြောင်း သိရလေသည်။

ဆရာတော်၏ သာသနာပြုလုပ်ငန်းကဏ္ဍ

ဝင်းစိန်တောရ ဦးစီး နာယက ဆရာတော် အဂ္ဂမဟာ သဒ္ဓမ္မဇောတိက ဇေ ဘဒ္ဒန္တကေသရ၏ ဝင်းစိန်တောရ သာသနာမြေပြင်ပရှိ သာသနာပြု လုပ်ငန်းအချို့မှာ...

၁။ မွန်ပြည်နယ်၊ မုဒုံမြို့နယ် လက် တက်ကျေးရွာ(ဇာတိရွာ)၏ အရှေ့ သုံးမိုင်အကွာတွင် ခပ်ရေပ်ယူ သာသနာပြုစခန်းကို ၁၃၃၆ ခုနှစ် ဝါခေါင်လတွင် စတင် တည်ဆောက် ကာ စေတီ(၁၀)ဆူ တည်ထား ပူဇော်ခဲ့သည်။

၂။ လက်တက်ကျေးရွာ ရွာဦးထိပ်တွင် ဉာဏ်တော်အမြင့် (၁၈၀)ပေရှိ တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်ကြီးကို ၁၃၆၇ ခုနှစ်တွင် စတင် တည် ဆောက်ခဲ့ရာ ကိုယ်လုံးတော်အတွင် (၃၅)ပေအမြင့် အထပ်ပေါင်း (၈) ထပ် ပါဝင်သည်။

၃။ ၁၃၅၀ပြည့်နှစ်၊ တန်ခူးလတွင်

◆ ထင်ရှားစွာ အဝင်ပုံ

ကမာဝက်ကျေးရွာ ကမာကတာ သာသနာပြုစခန်းနှင့် စေတီ၊ ကျောင်း၊ သောက်ရေကန်များ ပူဇော် ကုသိုလ်ပြုခဲ့သည်။

၃။ ၁၃၅၀ ပြည့်နှစ်၊ ပြာသိုလတွင် ကမာဝက်ကျေးရွာ ကမာဆိုက် သာသနာပြုစခန်း၊ စေတီ၊ ကျောင်း၊ ရေကန်များ တည်ထောင်ကုသိုလ် ပြုခဲ့သည်။

၄။ မုဒုံမြို့မ၊ ကော့ဟဆင် သာသနာ ပြုစခန်း၊ ဗျိုင်းနှစ်ကောင် ကွင်း ကျောင်းနှင့် စေတီတစ်ဆူ တည် ထား ပူဇော်ခဲ့သည်။

၅။ မော်လမြိုင်မြို့နယ်၊ ဖားအောက် ကျေးရွာ သာမဏိ သာသနာပြုစခန်း၊ စေတီ၊ ကျောင်းနှင့် ရေကန်တို့ကို တည်ဆောက် ကုသိုလ်ပြုခဲ့သည်။

၆။ ကရင်ပြည်နယ် ဘားအံမြို့နယ်၊ ဇာသပြင်ကျေးရွာရှိ သာသနာပြု မြေ (၃၆)ဧက လယ်ယာလုပ်ပိုင်ခွင့် ရ (၇၃၄)ဧကတို့တွင် လယ်ယာမြေ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးရေးကျောင်း၊ စေတီ (၆)ဆူတို့ တည်ဆောက်ပူဇော်ခဲ့ သည်။

ဆရာတော်၏ ဩဝါဒ

မရှိပုဂ္ဂိုလ် ရှိလျှင်ပုဂ္ဂိုလ်၊
 ယုဂျာပုဂ္ဂိုလ်၊ ထိုတရားကို မှတ်ထားနာယူ
 သတိပူလော့၊
 အာရုံပသေ ဩက္ခယာ ရုပ်သေတာ သုသာန်
 နာမ်သေပု နိဗ္ဗာန်၊
 စိတ်ကိုပိုင်ပု ရုပ်ကိုနိုင်ပည်၊
 တရားရှိလျှင် ကမ္မပုဂ္ဂိုလ် ကမ္မရှိလျှင် တရား
 မရှိ၊
 ကိုယ်သာလျှင် ကိုယ့်ဘဝရဲ့ ပဲ့ကိုင်း၊
 နေဝင်ချိန်နိဗ္ဗိ၊
 တွေ့အောင်ကြည့်၊
 မြဲအောင်ကိုင်း
 ဟအောင်ထူကြပါ။

ဆရာတော်၏ ဘီလူးတွေ ကျင့်စဉ်

“ဟေ့... အပေါင်ကဒကာ ဘီလူး တွေဖူးသလား”
 ‘ဇာတ်နိပါတ်တော် သရုပ်ဖော်ပန်းချီ တွေမှာတော့ တွေ့ဖူးပါတယ် ဘုရား’
 ‘အဲဒါက ယကွာ၊ ကုမ္ဘာန်တွေ ငါ ပြောတာက ဟောထဲက ဘီလူး၊ ရေ ဘီလူး၊ ရက္ခ၊ မွန်ခေါ်တော့ ခမောင်း (ခမင်)တို့။ တွေ့ချင်သလား’

‘မခြောက်လှန့်ရင်တော့ တွေ့ချင် ပါတယ်’

‘မေတ္တာခံရင် ဘယ်ရန်မှ မခဘူး။ အသက်အောင်ပြီး သမ္မုဒ္ဒေါဂါတာ (၇) ခေါက်ပြည့်အောင်ရွတ်၊ ဘီလူးတွေ လိမ့်မယ်’

• လွန်ခဲ့သော နှစ်၊နှစ်ဆယ်ကျော်က မိန့်ကြားခဲ့ခြင်းဖြစ်ကာ ကြိုးစားပါ သော်လည်း (၆)ခေါက်မျှနှင့် မျက်လုံး ပြာလာသဖြင့် ဘီလူးကို ယနေ့တိုင်ပင် တွေ့ခွင့်မရခဲ့ချေ။

ထို့မှ နောက်ပိုင်းကာလများ၌ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် နယ် တကာလှည့်ရသော နယ်လှည့် စာတည်းအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင် ခဲ့ရလေရာ ဘဲလူးတောင်ကြား ဝင်းစိန် တောရနှင့် အဆက်အသွယ် ပြတ်ခဲ့ရ လေသည်။

ယခုနှစ်တွင် ပေါင်၊ ကြန့်တိတ် မိုး နဂါးအဖွဲ့အား ဦးဆောင်ကာ ဆရာ တော်၏ မွေးနေ့ပူဇာသဘင်တွင် ဂါရဝ ပြုခွင့်ရစဉ်ကာလငယ်အတွင်း မှတ် တမ်းဓာတ်ပုံများ ရိုက်ကူးကာ ဆရာ တော်အား ပူဇော်ရေးသားခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။

ဝင်းစိန်တောရရှိ သာသနိက အဆောက်အအုံ စေတီပုထိုးများကို စုံလင်စွာ ဖူးမြော် ကြည့်ညိုလိုပါလျှင် မော်လမြိုင်မှ မုဒုံအသွား အဝေးပြေး ကားလမ်းအတိုင်း ကျောက်တစ်လုံး တောင်(ခေါ်) နဂါးမောက်တောင် အလွန် မြိုင်ကုန်းကျေးရွာထိပ်တွင် ဗျိုင်းနှစ်ကောင်မုခ်ဝကို တွေ့ရှိလျက် လွယ်ကူစွာ ဝင်ရောက် ကြည့်ညိုနိုင် ကြလေသည်။

ဟူဂျင်းစိ (Hu Jin Zhi)

စကြာမင်းသေးတို့ကျဆေး

တိုင်းရင်းဆေးဝါးကုမ္ပဏီ-0112 YR 007991

သွေးတိုးရောဂါရှင်များ

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

သွေးတိုးကျဆေး

ကိုဆောင်ထား

"အတော်ပဲ မြတ်တို့အိမ် အလည်လာတာ ထမင်းခွဲနဲ့ တန်းတိုးတယ်ဟေ့" "အော် မမမြင့်၊ လာ တစ်ခါထဲဝင်စားလိုက်လေ" "ဘာဟင်းချက်လဲဟင်" "မမမြင့်ရေ၊ မနေက စင်ကာပူက သားကြီးပြန်လာ တယ်လေ၊ အဲဒါ သားကြီးက အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ စားချင်တယ်ဆိုလို့ ထမင်းလွတ် ချက်စားနေကြတာပါ" "အမလေး၊ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲဆိုရင် အသံကြားတာနဲ့တင် သွေးတိုး ချင်ပြီ။ တော်ပါပြီအေမစားရပါဘူး။" "မမမြင့်ကလဲ ရောဂါရှိရင် ဆေးရုံပါတယ်။ ကျွန်မလဲ၊ အစက ဒီလိုပဲလေ။ သွေးတိုးရှိလို့ ဟိုဟာမစားရဲ၊ ဒီဟာမစားရဲနဲ့ ရှောင်လိုက်ရတဲ့အစား၊ အခုတော့ စားချင်တာစားလို့ရပြီ မမမြင့်ရဲ့။" "အေး၊ အဲဒါကြောင့် ငါအံ့ဩ နေတာ။ အရင်ကဆို အစားအသောက်ရှောင်တာ မထက်တောင် မြတ်ကပိုသေးတယ်။ ခုတော့ အံ့ဩဘနန်းပဲ" "ဟုတ်တယ် မမမြင့်ရေ အရင်ကတော့ နည်းနည်းလေးအစားမှားတာနဲ့ သွေး ကတိုးတိုးလာတော့ အစားတစ်လုပ်အတွက်နဲ့ ရောဂါမခံစားချင် တာနဲ့ အစားအသောက်ကို ဂရုတစိုက် ရှောင်ကြဉ်းစားသောက် ခဲ့တာ။ အခုတော့ စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး အားကိုးရုံနေပြီ မမမြင့်ရဲ့။" "ဟင် ဟုတ်လား၊ တစ်ယောက်ထဲ ကျိတ်ပြီး သုံးစွဲ မနေနဲ့ဦး မမကိုလဲ ပြောအုံးလေ" "လာပါ မမမြင့်ရယ် ဆေးကို နောက်မှပေးမယ်၊ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို အရင်တဝကြီးစားပြီးမှ ဆေးဘယ်လောက်စွမ်းသလဲဆိုတာ လက်တွေ့ပြမယ်" "ဟုတ်ရဲ့လား မြတ်ရယ်" "အော် မမမြင့်ရယ် ကျွန်မကိုယ်တိုင် ဒီမှာအားရပါးရ စားနေတာပဲ၊ မမမြင့်ကို ဘေးဖြစ်အောင်တော့ မလုပ်ပါဘူး။" "စိတ်ချလက်ချသာစားပါ မမမြင့်၊ ကျွန်တော်နဲ့ မြတ်ကတော့ သွေးတိုးစေမယ့် အစားအစာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးသောက်လိုက်တာပဲ" "ကဲပါလေ လင်ရောမယားပါ ဒီ လောက်ညွှန်းနေမှတော့ စားပြီဟေ့၊ များများသာထည့်" "ဟား ဟား၊ ဟင်း ဟင်း ဟင်း"

"မြတ်တို့ဇနီးမောင်နှံတိုက်တွန်းလို့ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကို တဝတပြစားပြီးပြီနော်၊ ကဲ ဆေးပြန်ပြန်ပေးတော့လေ"

"မေးပါမယ်မမမြင့်ရယ် ရော့ ရော့၊ ၅ ပြားသောက်လိုက်" "မှန်း ဘာဆေးလဲ၊ ဟယ် စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးကိုး"

"ဟုတ်တယ်မမမြင့်ရေ သွေးတိုးရောဂါကာကွယ် ချင် လို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးနေလို့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သွေးတိုးရောဂါရှိလို့ စားချင်ရက်နဲ့ အစားအသောက် ရှောင်နေရသူများပဲဖြစ်ဖြစ် သွေးတိုးရောဂါနဲ့ပတ်သက်ရင် အိမ်တိုင်းအမြဲဆောင်ထား သင့်တဲ့

ဆေးကတော့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် သွေးတိုး ကျဆေးပဲ ဖြစ်ပါသတဲ့ရှင်" "သမားတော် ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း သွေးတိုးကျဆေးဆိုရင် ယုံကြည်ပါတယ်။ ဒါနဲ့အခြား ဘာရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲလို့ရလဲဟင်"

"သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့သွေးတိုးရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုးခြင်း၊ သွေးပေါင် အမြဲတမ်းတက်နေခြင်း၊ နောက်ကျောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခေါင်းမူးဝေခြင်း၊ ခေါင်း အုံ့ခဲ၍ လေးလံထိုင်းမိုင်းနေခြင်း၊ အာရုံကြောအားနည်းခြင်း၊ အကြောအားနည်းခြင်း၊ အဆစ်ရောင်အဆစ်ကိုက်၊ ရောဂါဖြစ် ခြင်း၊ လက်ခြေများ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲခြင်း၊ အတက်စာ နည်းနည်း စားရုံဖြင့် သွေးတက်၊ သွေးတိုးလာခြင်း၊ အစာအိမ်အားနည်းခြင်း စတဲ့ ရောဂါတွေအတွက်လည်း သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်"

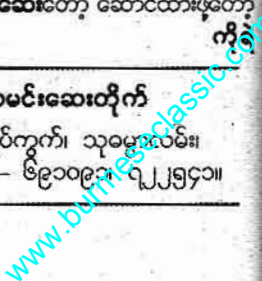
"ဟယ် ! စကားကောင်းနေလိုက်တာ (၂)နာရီတောင် ကျော်ပါပေါ့လား၊ ပြန်အုန်းမှ ပြန်အုန်းမှ" "ဘယ်လိုလဲ မမမြင့်" "အေးဟဲ့ ဘယ်လိုမှမခံစားရဘူး၊ အရင်ကဆိုရင် ဒီလိုသွေးတိုး စာတွေစားပြီးတာနဲ့ ဆေးခန်း တန်းပြောရတော့ဘာပဲ" "ဒါကြောင့် သွေးတိုးရောဂါအတွက် အကောင်းဆုံးဆေးပါလို့ဆို" "ဟုတ်ပ တော်၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ အိမ်က ကိုရဲ့အတွက်လဲ အုန်းနို့ ခေါက်ဆွဲ ယူသွားအုန်းမှပဲ" "ဒီမှာ မမမြင့်ရေ အဆင်သင့်ထည့် ထားပြီးပြီ၊ ရော့၊ ဒါက စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေး ကိုရဲ့ကိုလဲ ပြောလိုက်ပါ။ သွေးတိုးအတွက်တော့ စိတ်မညစ်နဲ့တော့လို့"

"အေးအေး၊ ပြောရုံမဟုတ်ဖူး လက်တွေ့ပြလိုက်မယ်"

"ကဲ ကျွန်တော်ရဲ့ဇနီးနဲ့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမသဖွယ် ခင်မင်ရင်းနှီးတဲ့ ကိုအေးမင်းနဲ့မအေးမြတ်ဝင်းတို့ရဲ့ စေတနာ မေတ္တာကြောင့် အခု ကျွန်တော်မှာစွဲကပ်နေတဲ့ သွေးတိုး ရောဂါဟာ ပိန်းကြာရွက်ပေါ် ရေမတင်သလို ပျောက်ကင်း ချမ်းသာရာရခဲ့ပါပြီ။ ဒါကြောင့် စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးရေ ကျန်းမာ ခြင်း ဆုလာဘ်နဲ့ပြည့်စုံပြီး စားချင်တာစားရအောင်နော်၊ ဒါပေမဲ့...စကြာမင်းသွေးတိုးကျဆေးတော့ ဆောင်ထားဖို့တော့ လိုလိမ့်မယ်..."

ကိုရဲ့

ပင်ရင်း - စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ် (၆၆၆) (၈) ရပ်ကွက်၊ သုဗေဒလမ်း၊
မြောက်ဥက္ကလာပ။ ဖုန်း - ၆၉၁၀၉၁၊ ၇၂၂၅၄၁။

• တွင်းကို ပုံဆွဲ သာသနာတော်များစေတီ

ဘုန်းကြော်စွာ
(မြိုင်တက္ကသိုလ်)

ဂျိုးဖြူတောင်တန်းမှ

သာသနာတော် သာသနာပြုရေးနန်းဆီသို့ (၃)

ယခင်လမှ အဆက်

ဆရာတော် သီတင်းသုံးရာ ခန်းမ ဆောင်အတွင်း ဝင်ရောက်ဖူးမြော်ရာ ဆရာတော်က ခန်းမအတွင်း ပူဇော်ထားသော ထေရ်အရှင် ရုပ်တုတော်များအား ညွှန်ပြကြည့်လိုစေသည်။ ခန်းမထောင့် လက်ဝဲဘက်ထိပ်တွင် သာသနာပြု ဘဒ္ဒန္တအဂ္ဂသာရ ကျိန္တမော့လေးတောင် ဆရာတော် ဦးစမ္မဝိယသိဒ္ဓိ၊ ခေါင်းဆေးကျွန်းဆရာတော်၊ မဟာဗောဓိမြိုင်ဆရာတော်မှ

အစပြုကာ ဂျိုးဖြူတောင် သာသနာပြု မြေ စတင် တည်ထောင်ခဲ့သည့် အတိုးဆရာတော် ဦးအာဒိစ္စဝံသအထိ တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်တုတော်များကို ဖူးတွေ့ရသည်။

သာသနာပြုမှတ်တမ်းတွင် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများအဖြစ် သတ်မှတ်ကြည့်လိုခြင်း ခံတော်မူရသော ဆရာတော်များ ဖြစ်ကြသည်။

နံရံတစ်နေရာတွင် ကျော်အောင်စံထားဆရာတော်နှင့် လက်ရှိ ဂျိုးဖြူတောင်ဆရာတော် ဦးအဂ္ဂသာရတို့

ယှဉ်တွဲရိုက်ထားသော ဗီဒီယိုကားချပ်တစ်ခု ချိတ်ဆွဲထားသည်။ ထိုပုံတော်ကို မြင်ရသောအခါ ကျော်အောင်စံထား ဆရာတော်အား ဖူးတွေ့ရစဉ် အဖြစ်အပျက်များကို သတိရမိသည်။

* * *

၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလတွင် ဖြစ်သည်။ စာတည်းချုပ်မှ အကြံပေးတိုက်တွန်းသဖြင့် ကျော်အောင်စံထား ဆရာတော်ထံ ဝင်ရောက် ဖူးမြော်ဖြစ်သည်။ မိမိနှင့်အတူ မုံရွာမဟာလယ်တိုက်မှ အရှင်သီလာစာရလည်း လိုက်

www.burmeseclassic.com

▲ ဗုဒ္ဓဘုရား

▲ မြားဘုရား

ပါခဲ့သည်။

ဆရာတော်က ကောင်းစွာလက်ခံ တွေ့ဆုံကာ ရှေးဖြစ်စဉ်အချို့ကို မိန့် ကြားသဖြင့် လွန်စွာ ဗဟုသုတ တိုးပွား ရသည်။ အမရပူရတစ်ခွင် ထူးခြား သော နေရာဌာနများကိုလည်း နောက်ခံ ဖြစ်စဉ်များနှင့်တကွ ရှင်းပြ လမ်းညွှန် ပေးတော်မူသည်။

အမရပူရနန်းမြို့တော် တည်စဉ် က မဇ္ဈိမဒေသမှ ကပိလရသေ့ ရုပ်တု ကြီးကို ဖင့်ဆောင်ပူဇော်၍ တည် ဆောက်ခဲ့ရာ ထိုရှေးလက်ရာရုပ်တုကြီး ကို ယနေ့တိုင် မြင်တွေ့နိုင်ကြောင်း နေရာဌာနကို ညွှန်ပြပေးသည်။ ဆရာ တော် ညွှန်ပြသမျှတို့ကို မှတ်တမ်းပြု ရေးမှတ်၍ ပြန်ရန် နှုတ်ဆက်ကန်တော့ သောအခါ...

'မင်း ဓာတ်ပုံရိုက်ဖို့တော့ မသေချာ

၅၀ နုတ္တရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဘု။ ခံစားသိခဲ့ သိနိုင်သလို အဆင် သင့်ရင်လဲ ရုပ်ကြိုက်ကိုယ်ထည်ကို မြင် တွေ့နိုင်တယ်။ ဘုမ္မိယတ်တွေပါ။ သူတို့ တွေက သီလ၊ သမာဓိ ရှိသူတွေကို လေးစားကြည်ညိုသလို အကူအညီလဲ ပေးတတ်ကြပါတယ်'

'ဘုမ္မိယတ်ဆိုတာ ဘယ်လိုမျိုးပါလဲ ဘုရား'

'ဒေး မင်းတို့စာသမားတွေ သိသလိုပဲတယ်။ အထူးသဖြင့် နှစ်ရှည်လများ အစဉ်အလာ ရှိခဲ့တဲ့ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ဟုတ်လို့ ဟုတ်လို့ ကြီးတစ်ဆောင်အနေနဲ့ ပြီး အသံလဲပါတယ်။ (ဘူပိ + ဣ) မြေ၌ တည်သည် = ဘုပ္ပ (ယပု+တ) စောင့်စည်းအပ်သည် = ယတ။ မြေ၌ တည်ပြီး စောင့်စည်းအပ်သူ ဆိုပါ တော့။

ပျားသောအားဖြင့် အနိပေတ္တယျပြတ်စွာ ဘုရား ပွင့်တော်တဲ့အခါ သာသနိက

အဆောက်အအုံတွေ ဆောက်ဖို့အတွက် ရွှေ၊ ငွေ၊ ရတနာ ဥစ္စာပစ္စည်းတွေကို စောင့် ရှောက်ထိန်းသိမ်းရသူတွေ ဖြစ်လေ့ရှိတယ်။ အရပ်စကားနဲ့ ဥစ္စာစောင့်၊ သိုက်နန်းရှင် စသဖြင့် ခေါ်ကြတယ်'

ဟု ဆိုလျက် ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရ သော ဘုမ္မိယတ်ဆိုင်ရာ အဖြစ်အပျက် များကို နှုတ်ဆက်လက်ဆောင်အဖြစ် စိတ်ဝင်စားဖွယ် မြွက်ကြားပေးတော် မူခဲ့လေသည်။

ရှေးရုပ်ပွားတော်များ

'ဟိုရှေ့က ဘုရားခန်းထဲမှာ ရှေးဟောင်း ရုပ်ပွားတော်တွေရှိတယ်။ ဖူးမြော်ပြီး ကုသိုလ်ယူလိုက်ကြပါဦး သားတို့'

ဆရာတော်ကြီးက မိန့်ကြားသဖြင့် တာဝန်ခံ ဦးပဉ္စင်က ဦးဆောင်ခေါ်

တရားတင်တန်း

ပစ္စည်းတရား

သွားသည်။ ဘုရားခန်းတွင်း၌ မုဒြာစုံ၊ အရွယ်အစား ဉာဏ်တော်အမြင့် စုံလင်စွာသော ရုပ်ပွားတော်များစွာ ဖူးတွေ့ရသည်။ ထိုရုပ်ပွားတော်များအနက် သုံးဆူမှာ မှန်ကျောင်းဆောင်များဖြင့် သီးခြားပူဇော်ထားသည်။

စိန်ပြောင်ထိန်လင်း

လာဘာမုနိရုပ်ပွားတော်

လက်ဝဲဘက်စွန် မှန်ကျောင်းဆောင်တွင်း စံပယ်တော်မူသည့် ရုပ်ပွားတော်ဖြစ်သည်။(၁၂.၇.၁၉၉၄) ရက် ကြာသပတေးနေ့ နံနက် (၉)နာရီအချိန်တွင် ပဲခူးရိုးမ၌ ကျင့်ကြံအားထုတ်နေသည့် ရသေ့ကြီး ဦးကုန္တာ ဝံသသိဒ္ဓိက ခြံအမှတ် (၄၇/၁) ပြည်ထောင်စုလမ်း၊ ဝတ္တလစ်ရှိ အဖေကြီး

ဦးအေးဖေ၏ သာသနာပြုစခန်းသို့ ပင့်ဆောင် လှူဒါန်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ယင်းမတိုင်မီ ၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (၉)ရက်နေ့ကပင်လျှင် အဘိုးဆရာတော် ဦးအာဒိစ္စက ဤရုပ်ပွားတော်ကို ပင့်ဆောင်ဖူးမြော်စေကာ...

ဘုရားရှင်၏ သရီရဓာတ်တော်တွေနှင့် ဂမုန်းပေါင်းများစွာ ဌာပနာပြုသွန်းလုပ်ထားသည့် စိန်ပြောင်ထိန်လင်း လာဘာမုနိ ရုပ်ရှင်တော်မြတ်ဖြစ်ကာ ပဲခူးရိုးမအလယ် တံခါးပေါင်း (၉၉၉)ခု၊ ဈေးပေါင်း (၉၉၉)ဈေး၊ သိုက်ပေါင်း (၉၉၉)ခု ဝန်းရံတည်ရှိသည့် ဂန္ဓကုဋ်တိုက်တော်မှာ စံမြန်းနေတော်မူကြောင်း၊ နောင်ကာလတွင် ခုနစ်ရက်သားသမီးတို့ ကုသိုလ်ယူ

ဖူးမြော်နိုင်ရန် ငါ့သားကြီး(ဦးအေးဖေ) ထံကို ကြွရောက်တော်မူမည့် အကြောင်း...

အဘိုးဆရာတော်က မိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်။ အဖေကြီး ဦးအေးဖေက အရှင်အဂ္ဂသာရအဖြစ် သက္ကဝတီသာသနာမြေကို ဦးဆောင်စောင့်ရှောက်တော်မူသောအခါ ဤနေရာသို့ ပင့်ဆောင်လာခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဤရုပ်ပွားတော်များအား ဖူးမြော်ကြည်ညိုလျက် မိမိတို့ ပြုပြီးသမျှ ကောင်းမှုအစုကို သစ္စာပြု တိုင်တည်ကာ ဆုတောင်းပါက မနောမယသိဒ္ဓိ ဆုထူးမြတ်ကြီး ပြည့်စုံပြီးလျှင် ကပ်ဘေး ရန်အန္တရာယ်အသွယ်သွယ် ကင်းဝေးလျက် လာဘ်လာဘာတို့ ရွှင်လန်းနိုင်ကြောင်း သိရသည်။

www.burmeseclassic.com

မဟာဓနသိဒ္ဓိ

ပတ္တမြားချက်ရှင်ဘုရား

လက်ယာဘက်အစွန် မှန်ကျောင်း ဆောင်တွင်း ကိန်းဝပ်တော်မူသော ရုပ်ပွားတော် ဖြစ်သည်။

ရတနာမာန်အောင် ဆရာတော်ကြီး၏ မိန့်ကြားချက်အရ ဘုရားရှင်၏ သရီရဓာတ်တော် (၁၀၈)ဆူ ဌာပနာ ပြုထားသည်။ မဏိတော်တွင် ပြဒါးရှင်၊ လက်ဝဲ၊ လက်ယာ ပခုံးထက်တွင် ရှင်သာရိပုတ္တရာနှင့် ရှင်မောဂ္ဂလာန်တို့၏ ဓာတ်တော်များနှင့် ဂမုန်းပေါင်း တစ်ထောင် ထည့်သွင်းပူဇော်ထားသည်။

ဦးသျှောင် မကိုဋ်တော်ထက်တွင် တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်များ ဝန်းရံကာ ပခုံးတော်နှစ်ဖက်ထိပ်တွင် မတ်ရပ်တော်နှစ်ဆူ လက်ဝဲ၊ လက်ယာ လက်ဝါးတော်များထက်၌ တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ပွားတစ်ဆူစီ ပူဇော်ထားသည်။

ကိုယ်လုံးတော်ပြည့် ပတ္တမြားကျောက်မျက်များ တန်ဆာဆင်ကပ်လှူထားသည်။ ပြည်မြို့အနီးရှိ ရွှေတောင်မြို့နယ်တွင်းမှ ရွှေနတ်တောင်စေတီအနီး ရွှေတောင်ငွေတောင်သိုက်မှ အစဉ်အဆက် ကိုးကွယ်ခဲ့သော ရုပ်ပွားတော် ဖြစ်သည်။

၁၉၉၂ ခုနှစ်တွင် ရွှေဗျိုင်းနား ဆရာတော်၏ မေတ္တာဓာတ်ဖြင့် ရွှေတောင်မြို့နေ ဒါယကာ ဦးထွန်းအောင်၏ နေအိမ်သို့ အပူဇော်ခံ ကြွရောက်ကာ ယခုအခါ သက္ကတဝီကုန်းတော်တွင် ကိုးကွယ်ခွင့်ရသော ရုပ်ပွားတော် ဖြစ်လေသည်။

ဝေဇိယာမဟာမြတ်မုနိဘုရား

အလယ် မှန်ကျောင်းဆောင်တွင်း

၅၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဓာတ်တော်စာချို

ရုပ်ပွားတော် ဖြစ်သည်။

အမှတ်(၉၃) အင်းယားလမ်း၊ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်ဝင်း အတွင်းရှိ သာသနာပြုစခန်းသို့ ၁၃၃၁ ခုနှစ်၊ ဒုတိယဝါဆိုလပြည့်နေ့တွင် ဂျိုးဖြူဆရာတော် ဦးအာဒိစ္စဝံသ ကြွရောက်စဉ် ဒါယိကာမနှစ်ဦး လာရောက်၍ သီလခံယူပြီးနောက် လှူဖွယ်ပစ္စည်းနှင့်အတူ ကြေးသွန်းရုပ်ပွားတော် တစ်ဆူကိုလည်း လှူဒါန်းကြသည်။ ရေစက်ချ အမျှဝေ၍ ထိုဒါယိကာမများ ပြန်သွားသောအခါ အဘိုးဆရာ

တော်က...

'မင်းတို့ သိကြသလား။ သူတို့နှစ်ယောက်က ယင်းစိန် ယင်းသိပ်တဲ့ ရွှေတိဂုံဘုရားနာမာန်တဲ့ ကန်တော်မင်သိုက်က ထု ပြုစာတွေပဲ။ ဒါက သူတို့ ကိုးကွယ်ကြတဲ့ဘုရားပေါ့'

ဟု မိန့်တော်မူကြောင်း သိရသည်။ ဤရုပ်ပွားတော်အားလည်း ကျောက်မျက်ရတနာမျိုးစုံ ကပ်လှူပူဇော်ထားသည်ကို ဖူးတွေ့ရလေသည်။ ဤရုပ်ပွားတော်များသည် အခါအားလျော်စွာ မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်သို့

လိုက်ပတ်လမ်းအတွင်းတစ်နေရာ

မွှေးကြီး

ဒေသစာရီ ကြွချိကာ အပူဇော် ခံယူ လေ့ရှိသည်။ ထိုအခါတွင် ဆရာတော်ကြီး ဦးအုဂ္ဂသာရကိုယ်တိုင် လိုက်ပါစောင့်ရှောက်တော်မူကြောင်း သိရသည်။

ဤရုပ်ပွားတော်များကို ပူဇော် နှုတ်ပြောကာ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ ကုသိုလ်များ ပွားများခြင်းဖြင့် လောကီ၊ လောကုတ္တရာ အကျိုးထူးများစွာ ခံစားကြရကြောင်း မှတ်သားခဲ့ရလေသည်။

ထို့နောက်တွင် အခြားရုပ်ပွားတော်

များအား ကြည်ညိုပြီးနောက် ဘုရားခန်းမှ ပြန်အထွက်တွင် အဝင်ဝ တံခါးအနီး၌ တောင်ငွေများကို ထောက်စင်ဖြင့် အစီအရီ တွေ့ရသည်။

လက်ကိုင်နေရာ၌ ကမ္ဘာလုံးပေါ်ချိုးဖြူနားနေသည့်ရုပ်၊ တောင်ငွေထမ်းကာ ကနေသော ဇော်ဂျီရုပ်၊ နန်းရုပ်၊ သိကြား၊ ဗြဟ္မာရုပ်၊ ရဟန္တာရုပ်၊ အဘဘိုးဘိုးအောင်ရှပ်တု စသည်ဖြင့် စုံလင်စွာ တွေ့ရသည်။

အဘိုးဆရာတော်မှ စ၍ လက်ရှိ ဆရာတော်တိုင်အောင် သက္ကဝတီကုန်း

တော် ပဓာနဆရာတော်များ ကိုင်ဆောင်ခဲ့ကြသည့် တောင်ငွေများဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

အခြား ကြည်ညိုဖွယ်များ

ဆရာတော်ကြီးက တာဝန်ခံဦးပွင်းနှင့်အတူ ကပ္ပိယလူရွယ်တစ်ဦး လိုက်ပါစေကာ ကုန်းတော်အတွင်းရှိ ပုထိုးစေတီ၊ သာသနိကအဆောက်အအုံများအား လေ့လာကြည့်ညိုစေသည်။

ဆရာတော် ကျောင်းဆောင်ရှေ့သံတံတိုင်း ကာရံထားသော ကုန်းတော်မြေတွင် ရွှေတိဂုံပုံစံတူ 'သားတော်များစေတီကြီး' ကိန်းဝပ်တော်မူသည်။ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး၏ မူလဒါယကာဖြစ်သော ဥက္ကလာပမင်းကြီး၏ သက္ကဝတီမြို့စံတော်တွင် ဤစေတီကြီးမှာ ခုံထည်သပိယ်၍ မူလအလှူရှင်၏ ကုသိုလ်တော်များကို ပိုမို၍ ပီပြင်သိသာစေသော ပူဇော်မှုဖြစ်သည်ဟု ခံစားရသည်။

ဤစေတီတော်ကြီးအား ပူဇော်ကုသိုလ်ပြုကာ လောကီ၊ လောကုတ္တရာ မျက်နှာစာအသီးသီးတွင် ဟန်ချက်ညီစွာ ပြည့်စုံစေခြင်းကို ခံစားရရှိနိုင်လေသည်။ ကြိုးစားရှန်းကန်ခဲ့ရသမျှ ထိုက်တန်သော အသီးအပွင့် အကျိုးတရားများ ခံစားရခြင်း၊ ဘဝအမောအပန်းပြေပျောက်၍ သက်သောင့်သက်သာဖြင့် ခန္ဓာဝန်ကို ထမ်းရွက်နိုင်ခြင်း၊ အတ္တပရ ညီမျှစွာဖြင့် လှရွှာလောကအကျိုး သယ်ပိုးနိုင်ခြင်း...

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ဘုန်းကျော်စွာ (မြိုင်တက္ကသိုလ်)

ရီတံခါးဆင်းတုတော်နှင့်

လှိုင်းတက်များ

မောင်နှမ
(စစ်တွေ)

ရီတံခါးဆင်းတုတော်သည် ရခိုင် ပြည်နယ်မြောက်ပိုင်းရှိ ရှေးဟောင်းမြို့တော်တစ်ခု ဖြစ်သည့် မြောက်ဦးမြို့ ကျောက်ရာဇ်ကေကျေးရွာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၌ တည်ရှိပါသည်။

ဆင်းတုတော်ကြီး၏ ဉာဏ်တော်မှာ စမ္မဒဏ်မှ မုနိတော်အထိ (၃)ပေ (၂)လက်မရှိပြီး ပခုံးစွန်းအကျယ်မှာ (၁)ပေ (၆၂)လက်မရှိကာ ဒူးစွန်းနှစ်ဖက်အကျယ်မှာ (၂)ပေ (၄)လက်မရှိပါသည်။

ရီတံခါးဆင်းတုတော်၏ သမိုင်းအကျဉ်းမှာ သာသနာတော်သက္ကရာဇ် ၂၁၈ ခုနှစ်တွင် စန္ဒသူရိယမင်း၏ အနွယ်တော် (၆)ဆက်မြောက် ညေဝတီပြည်ရှင် သူရိယစက္ကမင်းလက်ထက်၌ ပါဠိပုတ်ပြည်မှ ကြွရောက်လာကြသော အသျှင်တိဿမထေရ်မြတ်နှင့် အသျှင်ဗာဟုလမထေရ်မြတ်တို့ထံမှ စန္ဒမုနိ၊ သကျမုနိ၊ ဒေဝမုနိ၊ ရာဇမုနိ၊ စူဠာမုနိဆိုသော မုနိငါးဆူကို ပုံတူကူးယူပြီး ဘေးလောင်းတော် စန္ဒသူရိယမင်းမြတ် မဟာမုနိရှင်ရှင်တော်ကို သွန်းလုပ်ခဲ့စဉ်က ကြွင်းကျန်ရစ်သော ရတနာတို့ဖြင့် သွန်းလုပ်တော်မူခဲ့သည်။

အဆိုပါ ဆင်းတုတော်စမ္မဒဏ်၌ ရေးထိုးထားသည့် စာမူရင်းမှာ “**ဗြဟ္မ ခု ဝါကျွတ်လတွင် တံခါးမင်းကောင်းမှု တောသွန်ညိုကာ ကြိုတဆဲ့ဒမောင် ဝင်၏**” ဟု ပါရှိသည်။ “**သက္ကရာဇ် ၂၅၄ ခုနှစ်၊ ဝါကျွတ်လတွင် တံခါးမင်းကောင်းမှုတော် သွန်းသည်ကား**

၅၄ နယုတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရီတံခါးဆင်းတုတော်

ကြီး(ကြေး) တစ်ဆယ့်တစ်မောင်း ဝင်၏” ဟူ၍ ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။

ဤစမ္မဒဏ်စာတန်းအရ ရီတံခါးမင်း (အမတ်)သည် သက္ကရာဇ် ၂၅၄ ခုနှစ်၊ ဝါကျွတ်လတွင် ဤသွန်းစက်တော်ကို သွန်းလုပ်ခဲ့သည်။ သွန်းလုပ်ရာ၌ ကြေးချိန်ပေါင်း (၁၁)မောင်း ဝင်သည်ကို လေ့လာသိရှိရပါသည်။

ထိုဆင်းတုတော်ကို သက္ကရာဇ် ၂၃၃ ခုနှစ်မှ ၂၅၅ ခုနှစ်ထိ (အေဒီ

၁၅၇၁-၁၅၉၃) ဘုရင် မင်းဖလောင်းလက်ထက် ရီတံခါးအမတ်က သွန်းလုပ်ဒါနပြုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤမဟာကျန် ရီတံခါးဆင်းတုတော်မြတ်မှာ ခြေထပ်တင်ပျဉ်ခွေ “ပစေ မုဒြာ” ပုံတော်မျိုးဖြစ်ပြီး လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါတို့၏ ပူဇော်အတူ ခံယူတော်မူနေဟန် ဖြစ်သည်။

မျက်လွှာတော် မျက်လုံး၊ မျက်အိမ်၊ မျက်ရစ်၊ မျက်ဝန်

မောင်မောင်တော်၊ မျက်လွှာ၊ မျက်လုံး၊
ဆံ နှာသီး၊ နှုတ်ခမ်း၊ မေးချိုင့်၊
ဆံညီ၊ ဆံခွေဆံရစ်များနှင့် မုနိတော်
အလွန်လက်ရာသေသပ်စွာ သွန်း
ဆေးထားသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဦးစက်သောမျက်နှာတော်၊ ဆန်းစ
ဆေးသည့် နှုတ်ခမ်းတော်အစုံမှ ပြုံးတော်
မုနိကို ဖူးမြော်ရသည်မှာ ကြည်ညို၍
ဆန်းအောင် သပ္ပာယ်လှပါတော့
သည်။ မဟာပုရိသ လက္ခဏာတော်
ကြီးငယ်တို့ကိုလည်း အထင်းသား
ဖူးတွေ့နိုင်ပါသည်။

ဆန်သစ်စလက်သို့ရှိသော နှုတ်ခမ်း
ဆားမှ ပြုံးတော်မူဟန်ရှိပြီး စန္ဒီမာမဏ္ဍ
ထည်ဝန်းကဲ့သို့ ဝိုင်းစက်သော
မျက်နှာတော်ရှိခြင်း၊ မျက်မှောင်တော်
မိမိတော်သည် လဆန်းငါးရက်ကဲ့သို့
မြင့်ခြင်း ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့
ထိတ်တိတ်ဝန်းဝန်း မေးစေတော်ရှိခြင်း၊
ဆာသရာဇာခြင်္သေ့မင်း၏ ရင်အုပ်ကဲ့
သို့ ရင်အုံတော် မို့မောက်ဖြိုးဝေခြင်း၊
ထည်တော်၌ အိုးနားရေးသဏ္ဍာန်
ထည်ရစ် သုံးရစ်ရှိခြင်း...

လည်ပင်းတော်သည် မုရိုးစည်
သဏ္ဍာန် လုံးလုံးဖြိုးဖြိုး ရှိတော်မူခြင်း၊
ထည်တော် နှစ်ဖက်သည်လည်း
ထဆန်း(၁၂)ရက်လကဲ့သို့ တိတိဖြိုးဖြိုး
မို့တော်မူခြင်း၊ သားမြတ်တော်အစုံ
သည်လည်း နွားလားဥသဘာ မျက်လုံး
ကဲ့သို့ လုံးလုံးဖြိုးဖြိုး ရှိတော်မူခြင်း၊
ခါးတော်နှစ်ဖက်သည်လည်း နွားလား
ဥသဘာ နှာရောင်ကဲ့သို့ လျောလျောရှိ
ခြင်း...

ဆင်နှာမောင်းကဲ့သို့သော လက်
မောင်းတော်နှင့် သွယ်ပျောင်းပြီး အချိုး
အစား ပြေပြစ်လှသော လက်ချောင်း
တော်များရှိခြင်း၊ နှာခေါင်းတော်မှာ
ထည်း ရွှေချွန်းတောင်ကဲ့သို့ ဖြိုးဖြိုး

မောက်မောက် ရှိတော်မူခြင်း...

ဖမိုးတော်နှစ်ဖက်ဖြိုးခြင်း၊ ပခုံး
တော်နှစ်ဖက်ဖြိုးခြင်း၊ လည်တော်ဖြိုး
ခြင်း၊ လက်တော်နှစ်ဖက်ဖြိုးခြင်း၊
စမ္မခဏ်တော်မှာ လခြမ်းသဏ္ဍာန်ရှိ
တော်မူခြင်း စသော လက္ခဏာတော်
အပြား (၁၁၈)ပါးသော အဂါရပ်များနှင့်
အညီ ရခိုင်ဗိသုကာ ပန်းတည်းပညာရှင်
တို့၏ အံ့မခန်းလက်ရာကို ဖူးတွေ့နိုင်
ပါသည်။

ရိတ်ခါး ဆင်းတုတော်မြတ်ကို
ကျောက်ရာဇ်ကေကျေးရွာ ဘုန်းတော်
ကြီးကျောင်းတိုက်၌ ၁၉၄၈ ခုနှစ်မှ
၁၉၅၅ ခုနှစ်ထိ တန်ခိုးပြာဋိဟာပြုလျက်
ကိန်းဝပ်စံပယ်လျက်ရှိသည်။

၁၉၅၅ ခုနှစ်တွင် ရိတ်ခါးကျောင်း
တိုက်ကို ဓားပြတိုက်၏။ ထိုဓားပြတို့
မှာ ဆင်းတုတော်အတွင်း၌ ရတနာ
ရွှေငွေများ ဌာပနာများရှိကြောင်း၊ ထို
ရတနာများကို မုနိတော်ကို ချွတ်၍ရ
လျှင် ရမည်ဆိုသော သတင်းစကား
ကြောင့် မုနိတော်ကို နည်းမျိုးစုံဖြင့်
လှည့်၍ ချွတ်ကြကုန်၏။

မုနိတော်ကား ရှင်ကဲ့သို့ လည်သာ
လည်၏။ ချွတ်၍ကား မကြေ။ နောက်
ဆုံး ပေါက်ဆိန်ဖြင့် အတင်းရိုက်ဖျက်
ချိုးဖဲ့ကြသော်လည်း ပင်ပန်းမူသာ
အဖတ်တင်ကြလေ၏။

ယခင်က လက်ဖြင့်လှည့်ကာ ဂျင်ကဲ့
သို့ လည်ရန် စီမံထားခဲ့သော မုနိတော်
မှာ ကျွတ်ထွက်မလာသည်ပြင် ပို၍
ခိုင်မြဲသွားလေတော့သည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ မုနိတော်မှာ လက်
ဖြင့်လှည့်၍ ယနေ့တိုင် လုံးဝမလည်
တော့ချေ။ အဆိုပါ ဓားပြ (၅)ဦးတို့မှာ
လည်း ဓားပြတိုက်ပြီး (၇)ရက်အတွင်း
တစ်ဦးပြီးတစ်ဦး သွေးအန်ပြီး သေဆုံး
သွားသည်ဟု သိရသည်။

ဤဆင်းတုတော်၏ ထူးခြားချက်

မှာ အဆိုပါ သွန်းစက်တော်မြတ်ကြီး
အား ကျေးငှက်တိရစ္ဆာန်အပေါင်းတို့
သည် ရုပ်တုတော်မြတ်၏ အပေါ်သို့
ခုန်ပျံကျော်လွှား နားနေခြင်းငှာ မဝံ့ခြင်း၊
ရုပ်တုတော်မြတ်၏ မျက်နှာတော်သည်
ထွန်းတောက်ပေါ်ထွန်းစ လပြည့်ဝန်း
ပမာသို့ နေ့ညမဟူ ကြည်ညိုရှုမဝနိုင်
လောက်အောင် သပ္ပာယ်လှခြင်း၊
မကြာခဏ ရောင်ခြည်တော်ကွန်မြူး၍
တန်ခိုးပြာဋိဟာ ပြုတော်မူခြင်း...

မိစ္ဆာယူမှား မတရားကျင့်ကြံ ဒိဋ္ဌိ
အယူရှိသူများ ထိုရုပ်တုတော်မြတ်ကို
ဖူးမြော်သော်လည်း မျက်နှာတော်သည်
ညိုပြာမောင်ရီလျက် အရောင်မထွက်
ခြင်း၊ ဆုတောင်းသစ္စာပြုသမျှ ဒိဋ္ဌ
လက်ငင်း တွေ့ကြုံခံစား ဆုတောင်း
ပြည့်ဝစေနိုင်သော တန်ခိုးအာနုဘော်
ကြီးမားခြင်း...

အခါမလပ် ရဟန်းရှင်လူ ပရိသတ်
မစံ လာရောက်ဖူးမြော် စည်ကားလျက်
ရှိခြင်း၊ ဘုရားရှင်အား ပုံတူကူးယူ
သွန်းလုပ်ရေးဆွဲ ရိုက်နှိပ်၍ ပုံစံတူ
မရရှိနိုင်ခြင်း၊ တိုင်းပြည်၊ မြို့ရွာ ကောင်း
ကျိုးဆိုးကျိုးကို ကြိုတင်၍ ရှေ့ပြေး
အတိတ်နိမိတ် ပြသလေ့ရှိခြင်း စသော
အံ့ဖွယ် ဝိသေသ လက္ခဏာတော်များ
ပြသလျက် ယနေ့တိုင် ကိန်းဝပ်စံပယ်
လျက် ရှိနေပေသည်။

ယခုအခါ ရန်ကုန်-စစ်တွေ
ကားလမ်းမကြီး ပြီးစီးပြီဖြစ်၍ အဆိုပါ
ရိတ်ခါးဆင်းတုတော်မြတ်အား ဗုဒ္ဓ
ဘာသာဝင်များအနေဖြင့် လွယ်လင့်
တကူ သွားရောက်ဖူးမြော် ကြည့်ညို
နိုင်ပါကြောင်း စေတနာကောင်းနှင့်
နှိုးဆော်ရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

မောင်သိန်းခိုင် (စစ်တွေ)

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း အကြားမပျံ့

သမားအိုဆေးတိုက်

မှ ထုတ်လုပ်သော နန်းတွင်းလိမ်းဆေး၊ လေးဖက်နာဆေး၊ နှလုံးရောဂါနှင့် ညက်ကောင်းဆေး

သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီး နောက်နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ မြို့နယ်အသီးသီးသို့ ပြန်ကျရောက်ရှိခဲ့ကြရာ ဘီလူးကျွန်း၊ ကမာမုန်ရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည့် နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးပန္နဝ၊ သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်ဆရာစံ (သမားတော်ကြီး ဦးစံရှား)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်းသမားစဉ် မှရင်းဆေးစွမ်းကောင်းတို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးနွယ်၏မြေး သမားတော်ကြီး ဦးတင်လွင်(ငြိမ်း/မိုလ်ကြီး) ဇနီး ဒေါ်ကျင်သိန်း၊ တိုင်းရင်းသမားတော် ဦးသန်းဖော်၊ ညီမဒေါ်ခင်ခင်စေတို့တို့ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုဆေးတိုက်မှ မြန်မာ့ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြို

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၅၁၀ YR ၀၀၀၉၅၂] [လိုင်စင်အမှတ် ၁၁/၂၀၀၈ တဆထလ တိုး(၀၁၂၁)]

မြန်မာ့နန်းတွင်း အစဉ်အဆက် သုံးစွဲခဲ့သည့် လိမ်းဆေးဖြစ်ပြီး ပရတ်၊ မင်သော် စသည့် ဆေးပုများ မပါရှိသော ဆေးအေးဖြစ်၍ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး လုံးဝ မပါရှိဘဲ အပူနာများကိုပါ သက်သာပျောက်ကင်းစေကြောင်း အာမခံသည့် လိမ်းဆေးတစ်လက်ဖြစ်သည်။ ပျောက်ကင်းစေသော ရောဂါများ

သမားအို နန်းတွင်းလိမ်းဆေးကြီးသည် အဆစ်၊ အမြစ်၊ အကြောရောင်/နာ၊ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ လေးဖက်နာ၊ ဂေါက်နာ၊ ဇက်ထိုး၊ ခေါင်းအုံ၊ ခေါင်းကိုက်၊ ပန်းနာ၊ ရင်ကျပ်၊ နှာစေး၊ နှာပိတ်၊ ထိပ်ကပ်နာ၊ အရိုးကျိုး၊ အဆစ်လွဲ၊ အဆစ်ဟ၊ ဒဏ်နာဖြစ်၊ လက်ကပ်ခြင်းနှင့် အပူလောင်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

အသားပစ်ခြင်း၊ အသားကြွခြင်း၊ ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်၊ နေလောင်ကွက်များကို ညအိပ်ရာဝင်ချိန်၌ မျက်နှာအား ဆပ်ပြာဖြင့် စင်ကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီးမှ ဆေးလိမ်း တစ်ရှူးကပ် အိပ်ပါ။

နေ့စဉ်ရက်ဆက် လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် "အသားအရေ ခြုံ့ ချောမွတ်ပြီး မကြုံဘူးအောင် အလှထူးစေသည်" ကမ္ဘာ့ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ မန္တလေးတောင်ကြီးကိုယ်စိုးတောင်၊ ပုပိုးတောင်ကဲ့သို့ အလေ့အကျင့်မရှိသော တောင်တက်ဘုရားဖူးခရီးသည်များ သုံးစွဲလျှင် ထုံကျဉ်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်းများ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် ကျီးပေါင်းရောဂါဝေဒနာရှင်များ အသားထဲ စိမ့်ဝင်အောင် ညင်သာစွာ လိမ်းပေးခြင်းဖြင့် ကျီးပေါင်းရောဂါဝေဒနာများ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

၅၆ နယုတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

သမားအို
လေးဖက်နာဆေး

[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၃၀၅ YR ၃၀၆၂]

လူတစ်ယောက်၏ခန္ဓာကိုယ်အား သိပ္ပံနည်းကျ သွေးစစ်ကြည့်ခြင်းဖြင့် ယူရစ်အက်စစ်အလွန် များနေခြင်း၊ အေအက်စ်အို သီတာယူနစ်(၂၀၀)ထက် များခြင်း၊ နောက်ဆုံး အေ စမ်းသပ်မှု၌ (+) အပေါင်းလက္ခဏာတွေ့

ရှိခြင်းစသည်ဖြင့် လေးဖက်နာရောဂါအဆင့်ဆင့်တိုးတက်လာနိုင်ပါသည်။

လေးဖက်နာရောဂါ၏ ဆန်းစစ်ချက်များဖြစ်သော နှလုံး၊ သွေးတိုး၊ ဇီယပ်ရက်ဂါများ မဖြစ်ပွားစေရန် ကြိုတင်ကာကွယ်သည့်ဆေးဝါးများ သမားအို လေးဖက်နာဆေးတွင် ထည့်သွင်း ဖော်စပ်ထားပါသည်။

သမားအိုလေးဖက်နာဆေးတွင် သက်စောင့်ဆေးဝါးများ ပါရှိသည့်အတွက် ရာသီဥတုအပြောင်းလဲခြင်း တရားထိုင်သူများ ယာဉ်မောင်းသူများ စက်ချုပ်သမားများ၊ လက်နှိပ်စက်နှင့် ကွန်ပျူတာ အော်ပရေတာများ ဤဆေးကို မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေမှန်ကန်ပြီး ကျန်းမာရေးနှင့်ညီညွတ်ကာ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါး သွက်လက်စေပါသည်။

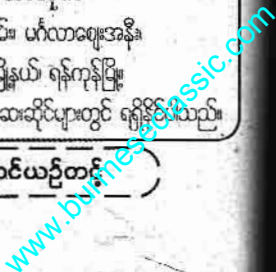
သမားအို နှလုံးရောဂါနှင့် ညက်ကောင်းဆေး

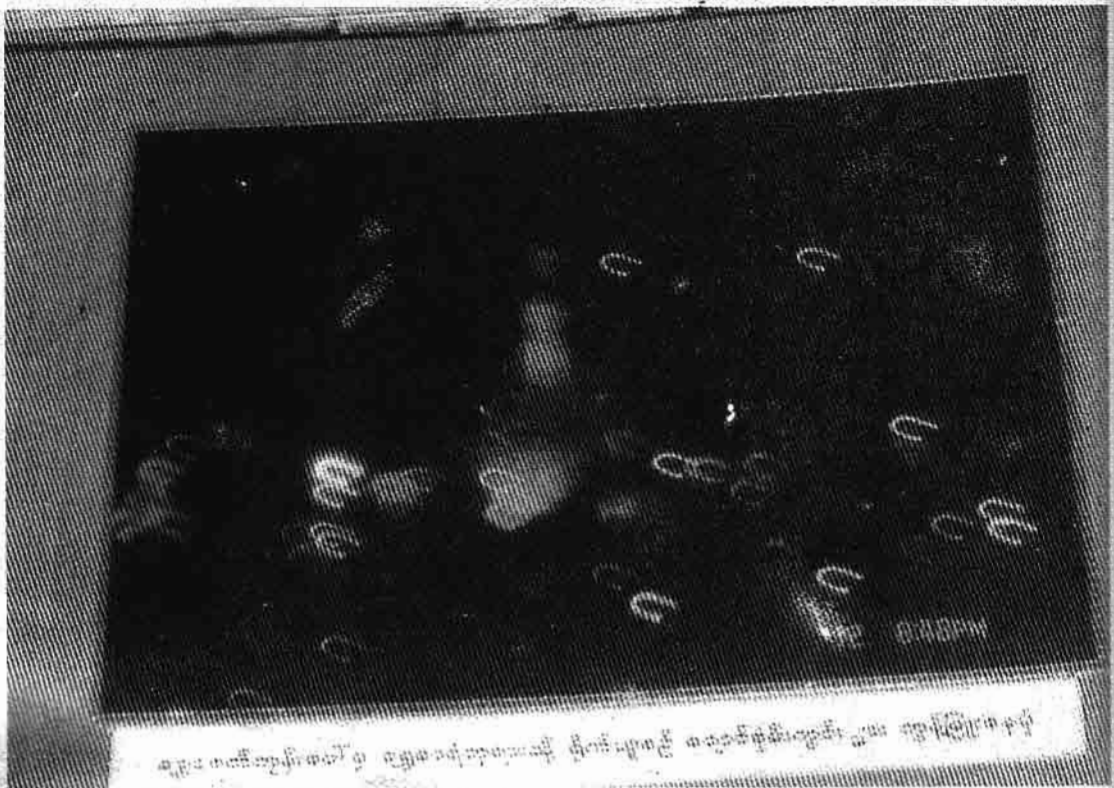
[တိုင်းရင်းဆေးမှတ်ပုံတင် ၀၃၁၁ YR ၀၀၃၀၆၂]

မြန်မာ့နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများ အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်လွန်းခြင်း၊ မောပန်းခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ နှလုံးရောင်ခြင်းနှင့် နှလုံးရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပြီး စိတ်ဓာတ်ကို ကြည်လင် လန်းဆန်း၍ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်စေသော "သတွဂုထံ" နှင့် ပြည့်စုံသော ဆေးကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသူ ကျောင်းသားများနှင့် ရဟန်းသံဃာ အရှင်မြတ်များ စာဖေးပွန်းသော အချိန် လည်းကောင်း၊ ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ ဝန်ဆောင်ရာ၌ လည်းကောင်း အစဉ်အလာအားဖြင့် အောင်မြင်စွာ သုံးစွဲခဲ့သော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

သမားအိုဆေးတိုက်
အမှတ်(၄၇) (၁၀၈)လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်အနီး၊
မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
ဖုန်း ၂၀၆၅၀ အမြို့မြို့၌ မြန်မာ့ဆေးတိုက်များတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

မြောင်းမြ မောင်ယဉ်တန်း

ရွှေစေတီကျောင်းဆရာတော် ဦးစိသုဒ္ဓါအား ဂါရဝပြုနေသည့် ရွှေစေတီကျောင်းဆရာတော် ဦးစိသုဒ္ဓါ

◆ နတ်ပြင်ရွာလေးလား

ချမ်း၍ စိတ္တသုခ ပြည့်စုံနိုင်ကြလေသည်။

ရွှေစေတီကျောင်းတော်

မြသပိတ် စေတီရင်ပြင်ကို လှည့်ပတ်၍ ပဋ္ဌာန်းဂုဏ်တော်ကွန်ချာဖြင့် ပူဇော်ပြီးနောက် ဓမ္မဒဇ္ဇမင်းမောင်နှံမှအစ ဝေနေယျအားလုံးတို့အား အမျှဝေ မေတ္တာပို့သလျက် မြောက်ဘက် လှေကားမှ ပြန်လည် ဆင်းသက်ခဲ့သည်။

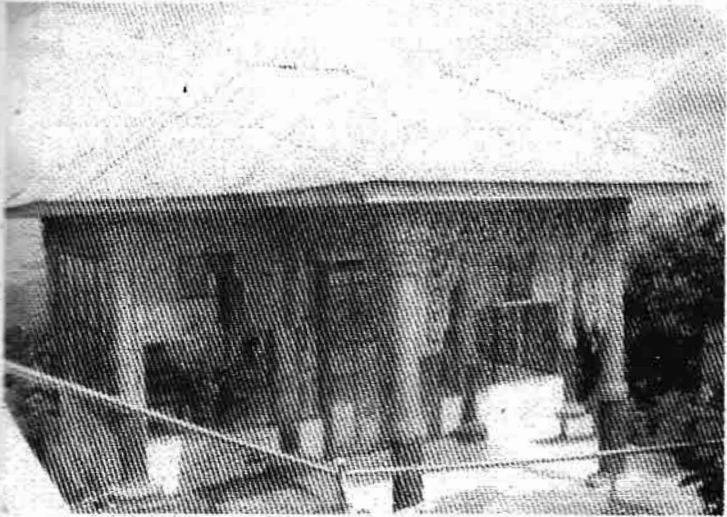
ထိုမှ ကွင်းပြင်ငယ်အစွန်တွင် ကိန်းဝပ်တော်မူသော ရွှေစေတီကျောင်းတော်သို့ တက်ရောက် ဖူးမြော်သည်။ ရွှေစေတီမှာ ဖရုံမြောင့် အုတ်မဏ္ဍိုင်မြင့် အထက် စေတီတစ်ဆူနှင့် အရံစေတီလေးဆူ ပူဇော်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

၅၈ နဂျဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မဏ္ဍိုင် ဝက်လည်တွင် ပုခိလေးခုနှင့် စေတီလေးဆူ ရံထားသည်။ ထူးခြားသောပုံစံ ဖြစ်သည်။ ဖြစ်စဉ်တော်ကို သိရှိရန်အတွက် ကုန်းတော် မြောက်ဘက် လှေကား အဆင်းလမ်း ထက်ဝက်ရှိ ကျောင်းဆောင်သို့ သွားရောက်ကာ ကုန်းတော်ကို စောင့်ရှောက်တော်မူနေသည့် ရွှေစေတီကျောင်း ဆရာတော် ဦးစိသုဒ္ဓါအား ဂါရဝပြုဖူးမြော်သည်။ ဆရာတော်က ဖြစ်စဉ်ကို စိတ်ဝင်စားဖွယ်

◆ ရွှေစေတီကျောင်း ဆရာတော် ဦးစိသုဒ္ဓါ

သားညောင်ရာတော်

ရှင်ဘု

မိန့်ကြားပေးတော်မူကာ လမ်းတွင် အသုံးပြုရန် ကော်ဖီမစ်ထုပ်များ၊ ရေသန့်ဘူးများ ဒါနပြု စွန့်ပေးတော်မူလေသည်။

ရွှေစေတီဖြစ်စဉ် တောင်စဉ်တန်း

ဒကာကြီးတို့ ကန်တော်မင်္ဂလာကို ရောက်ဖူးရုံ မဟုတ်လား။ နေမိန့်ရ တောင်နားကလေး မြတ်စွာဘုရား သထုံကို ကြွလာတော့ ခြေတော်ဆေး တွဲကန်လို့ဆိုကြတယ်။ ကန်တော်မင်္ဂလာ နားမှာ အကြီးဆုံး စေတီတစ်ဆူ ရှိ တယ်။ အဲဒီတစ်ဝိုက်မှာ အကြီးဆုံးပဲ။

ဒီစေတီ မပွင့်ထွန်းမီ စေတီပြုအုတ်ပုံ အဖြစ် ရှိနေချိန်မှာ အလံတစ်ရာ ဆရာ တော်ကြီးရဲ့ တပည့် သံဃာ ဦးစေန် ဆိုတာ ပြုပြင်ဖို့ ရောက်လာတယ်။ ဒီဦးပွင်းက စေတီ အဟောင်းအပျက် တွေကို လိုက်လံ ပြုပြင်ပြီး သာသနာ ပြုနေတဲ့ ဦးပွင်းပါ။

တပည့် ဒါယကာတွေ အကူအညီနဲ့ စေတီကြီးကို ပြန်တည်ပေးမယ့် သုံးကြိမ် တိုင်အောင် ပြန်ပြုကျတယ်။ နောက်ဆုံး အချိန် ပြုကျတော့ လုပ်အားပေး သုံးဦး ပျက်စီးသွားတယ်။

ဒါနဲ့ ဦးစေန်လဲ စေတီတည်တာ ခဏရပ်ပြီး သုံးနှစ်၊ အဓိဋ္ဌာန်ပြန်ဝင် တယ်။ အဓိဋ္ဌာန်ရက်စေတော့ တပည့် ဒါယကာတွေခေါ် အုတ်ပုံအပျက်ကို ရှင်းလင်းစေတယ်။ ဒါယကာတွေက အုတ်ပုံကို ရှင်းလို့ ဘာမှ မကြာသေး ဘူး လူတစ်ယောက် ရောက်လာပြီး...

‘ဗွတ်တိုပလိုလား ဒီတစ်ကြိမ်ဆိုရင် အဆင် ထက် အများကြီး သေရမယ်’ လို့ ပြောဆို ထွက်ခွာသွားလေ

သားညောင်ရာတော် ဒီဇင်ဘာ

www.burmeseclassic.com

ရော။ ဒါယကာတွေလဲ လုပ်ငန်းရပ်ပြီး ဦးပွင်းကို လျှောက်တယ်။ ဒါနဲ့ ဦးပွင်းက ပြောတဲ့သူကို ခေါ်ခိုင်းလို့ လိုက်ရှာ တော့ မတွေ့ရတော့ဘူး။

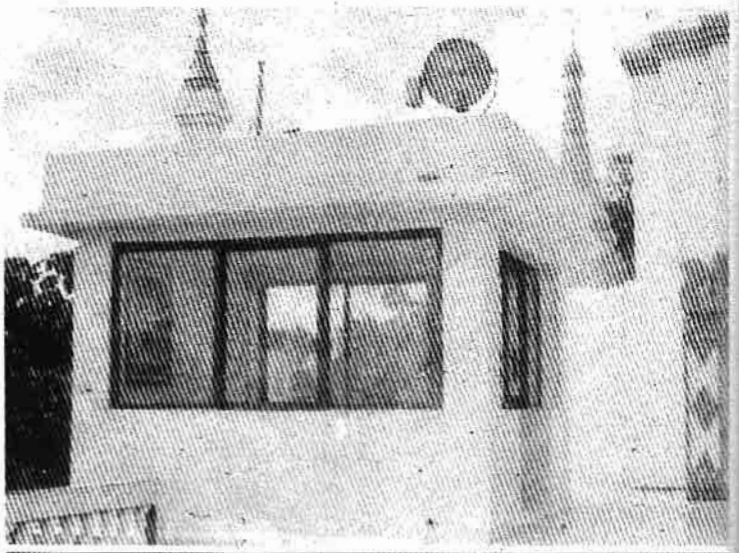
ဒီတော့ ဦးဝေနက သထုံမြို့ပေါ်က ညောင်ပိုင်းဆရာတော်၊ ဂျေလေသာ ဆရာတော် စတဲ့ သက်သတ်လွတ် ဆရာတော်ကြီးတွေကို လျှောက်ထား တိုင်ပင်တယ်။ ဆရာတော်တွေကလဲ အကြံပေးနိုင်ဘူး ဖြစ်နေတယ်။

အဲဒီအချိန်တုန်းက ဦးပွင်း (ရွှေစေတီဆရာတော်)က လူ့ဘဝပဲ ရှိသေးတယ်။ ဦးပွင်းဆီကို ဆရာတော် တွေ ကြွလာပြီး သာမည ဆရာတော် ကြီးကို လျှောက်ထား အကြံတောင်း နိုင်အောင် လိုက်ပို့ခိုင်းတယ်။

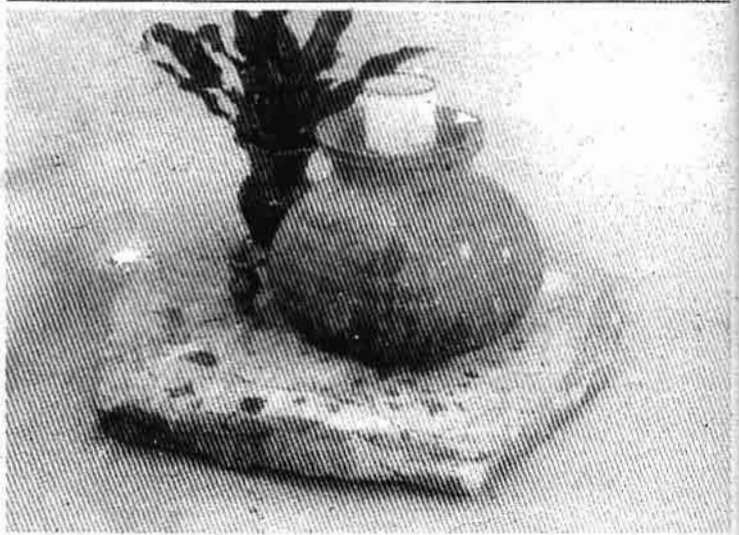
ကျုပ်က သာမညဆရာတော် အနား မှာ ရဟန်းဝတ်နဲ့ နှစ်ဝါကြာအောင် ပြုစုပေးဖူးတယ်။ နေ့ချင်းပြန် သွားဖူး မယ်ဆိုပြီး ထွက်သွားလိုက်တာ ဆရာ တော်ကြီးအနားနေ သံဃာအဖြစ်နဲ့ နှစ်ဝါကြာသွားတယ်လေ။ သာမန် သွား ဖူးမယ်ဆိုရင် အစုလိုက်ဝင်၊ ဝတ္ထု ပူဇော်ဖွယ် သင်္ကန်းကပ်၊ အစုလိုက် ပြန်ထွက်ဆိုတော့ လျှောက်ထားခွင့် မရဘူး။ ဒါကြောင့် လာခေါ်တာပါ။

ကျုပ်လဲ ခေါ်သွားပေးပါတယ်။ သာမည ဆရာတော်ကြီးဆီကို ရောက် လို့ လျှောက်ထားတိုင်ပင်တော့ ဆရာ တော်ကြီးက သူကိုယ်တိုင်လာပြီး ပန္နက် ချပေးမယ်။ အဲဒါဆိုရင် ဆက်လက်ပြီး ဘယ်သူတည်တည် ပြသနာ မရှိတော့ ဘူးတဲ့။ ရက်ချိန်း ပေးလိုက်ပါတယ်။

အချိန်တန်တော့ သာမည ဆရာ တော်ကြီး သထုံကို ကြွလာပြီး ကြိုတင် ဆောက်ပေးထားတဲ့ ဝါးကျောင်း ကလေးမှာ သီတင်းသုံးတယ်။ လုပ် အားပေးတွေကလဲ အင်တေဖျော်၊

• ကန်ထော် တန်ဆွထောင်မှ မှန်တန်ထောင်
• ထွေထော် အမြေရာ ကျောက်ပြား

ပန္နက်ချဖို့ အသင့်လုပ်ထားကြတယ်။ (၉)နာရီလောက်ကျတော့ ဆရာတော် ကိုယ်တိုင် ပန္နက်ချပေးတယ်။

ပန္နက်တင် မင်္ဂလာပြီးမြောက်တော့ ခဏနားပြီး ဝါးကျောင်းပေါ်မှာ ဆွမ်း ဘုဉ်းတယ်။ သာမညဆရာတော် ကြွ လာမှာသိလို့ သထုံတစ်မြို့လုံး အုတ် အုတ်ကြွက်ကြွက်နဲ့ ဆွမ်းခွီသူပို့ လာဖူး သူဖူးပေါ့။ ပရိသတ် အတော်များတယ်။

ဆွမ်းဘုဉ်းပြီးတဲ့အခါ ဝါးကျောင်း ရှေ့ခင်းပြင်မှာ ပက်လက်ကုလားထိုင်နဲ့ ထိုင်ပြီး ပရိသတ်ကို တရားနည်းနည်း ဟောပေးတယ်။

နောက်တော့ “ဒီလို စေတီမြို့ တစ်ဆူ ဟိုတောင်ထိပ်မှာ ရှိသော တယ်” လို့ မိန့်ပြီး ဝါးကျောင်းအစီ အောက်ကနေ မြသပိတ်တောင်ဆီကို လက်ညှိုးထိုးပြတယ်။ မြသပိတ်စေတီရဲ့

www.burmeseclassic.com

■ သွေးစေတီကုန်းတော်မှ တောင်ဘက်မြင်ကွင်း

မြောက်ဘက်မှာရှိသတဲ့။

အဲဒီနေရာ ကုန်းတော်ကလေးဟာ နယ်နယ်ရရ နေရာမဟုတ်ဘူး။ မြတ်စွာဘုရားရှင် သထုံမြို့ကို ကြွလာတဲ့အခါ အဲဒီကုန်းတော်မှာ ခေတ္တ စံပယ်ပြီး နောင် ငါ ဘုရားသာသနာကို စောင့်ရှောက်မယ့် ပါရမီရှင်တွေ ဒီနေရာကနေ ကျင့်ကြံ အောင်မြင်ကြလိမ့်မယ်လို့ ဗျာဒိတ်ပေးထားတဲ့ နေရာကွယ်။

အဲဒီလို မိန့်ကြားပြီး ဆရာတော်လဲ သာမညတောင်ကို ပြန်ကြွသွားတယ်။ ဆရာတော် ပန္နက်ချပေးပြီး နောက်ပိုင်း အစ စေတီကြီး ပွင့်ထွန်း အောင်မြင်လာတာပါပဲ။

ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် ညွှန်ပြကြားသွားတာမို့ စေတီပြုကို ကုသိုလ်ရှင်တွေက ကြိုးစား ရှာဖွေကြတယ်။ မြသပိတ်စေတီ မြောက်ဘက်ဆိုတော့

အကျယ်ကြီး၊ ဘယ်နေရာမှာ ရှာရမှန်း မသိဘူး။ တစ်ဖွဲ့ပြီးတစ်ဖွဲ့ လက်လျှော့ပြန်သွားကြတယ်။

နောက်တော့ သာသနာပြု ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးရောက်လာပြီး ကျုပ်ကို အကူအညီတောင်းလို့ သာမည ဆရာတော်ဆီ သွားမေးကြတယ်။ စေတီ မွမ်းမံပြုပြင်ချင်တယ်။ နေရာ အတိအကျ ညွှန်ပေးတော်မူပါ လျှောက်တော့...

'မင်းတို့ ရှာလို့တွေ့မှာ မဟုတ်ဘူး။ သူ့အလိုလို ပေါ်လာမယ်။ နေ့ချင်း ညချင်း ဆိုသလို စေတီကြီး ပွင့်ထွန်းလာမယ်ဆိုပြီး မိန့်ကြားတာမို့ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်လဲ ပြန်သွားရတယ်။

ဒါတွေက ဦးပဉ္စင်းဆီလာပြီး အကူအညီတောင်းလို့ သိရတာတွေပါ။ မိမိအစီအစဉ်နဲ့ ရှာဖွေကြသူတွေလဲ အများကြီးပါပဲ။ စေတီပြုကိုတော့ မတွေ့ကြရဘူး။

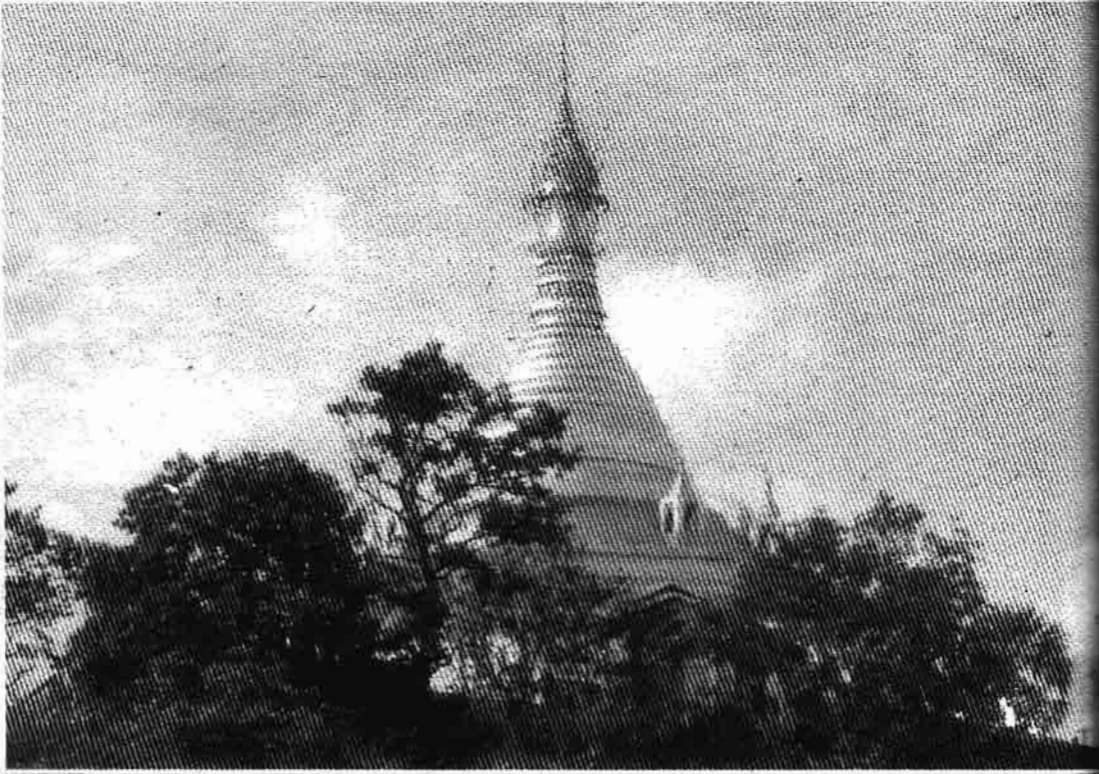
အခါသင့်ပို့ ပွင့်ချိန်တန်

၂၀၀၅ ခုနှစ်၊ နှစ်ဦးအစမှာ ဦးပဉ္စင်းဆီကို လူနှစ်ယောက် ထူးထူးဆန်းဆန်းပဲ တစ်ပြိုင်နက်တည်း ရောက်လာကြသတဲ့။ သူတို့ချင်း မသိမခင်ကြဘူး။ တစ်နေရာစီက လာကြတာ။ တစ်ယောက်က မောင်ညိုအေးဆိုတဲ့သူလယ်၊ မဲဆောက်မှာ အထည်ချုပ်စက်ရုံ တောင်ထားတယ်။

သူ့ဇနီးက အိပ်မက်ထဲမှာ သာမညဆရာတော်ကြီးနောက်က လိုက်သွားနေသတဲ့။ မြသပိတ်တောင်ရဲ့ မြောက်ဘက်လှေကားက ဆင်းတော့ ဆရာတော်ကြီးက ကုန်းတစ်ခုကို ညွှန်ပြပြီး ဒီနေရာမှာ နင် စေတီတည်ရမယ်လို့ ပြောသတဲ့။

တစ်ပြိုင်တည်း ရောက်လာတဲ့ နောက်တစ်ယောက်ကတော့ ဇနီးကုန်

www.burmeseclassic.com

• တောင်ဘက်မှ မြသပိတ်စေတီ

ဘက်က ဌာနဆိုင်ရာ အရာရှိတစ်ယောက်ပါ။ သူလဲ အဲဒီလိုပဲ ဆရာတော်ကြီးက အိမ်မက်ထဲမှာ ညွှန်ပြသွားတယ်လို့ တအံ့တဩ ပြောပြတယ်။

ဒါနဲ့ ကျုပ်တို့ တောင်ပေါ်တက်ပြီး စေတီဟောင်းကို ရှာကြတယ်။ ဒီကုန်းတော်က ချုံတွေ့ သစ်ပင်တွေ ထူထပ်နေတော့ မတွေ့ကြဘူး။ မောင်ညိုအေးက လက်ကိုင်ဖုန်းနဲ့ သူ့ဇနီးဆီ အသေးစိတ် ပြန်မေးတယ်။

မြသပိတ်စေတီ မြောက်ဘက် လှေကားကဆင်းလာရင် ကွင်းပြင်တွေ့မယ်။ ကွင်းပြင်တစ်ဖက်က တောင်ကုန်းတဲ့။ ဒါကြောင့် ချုံတွေ့ကို ဝိုင်းပြီးရှင်းကြမှ သာမညဆရာတော် မိန့်တော်မူတဲ့ ကျောက်ပြားကြီး စ.တွေ့တယ်။

ကျောက်ပြားတွေ့တဲ့ နေရာတစ်ဝိုက်

၆၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ရှင်းလင်းလိုက်တော့ ပထမအဆင့်ကို တွေ့ရတယ်။ အဲဒီနောက်မှာ တစ်ဆင့် မြင့်သွားပြီး စေတီဟောင်းရဲ့ မဏ္ဍိုင်အပျက် ပေါ်လာတယ်။ မဏ္ဍိုင်အထက်မှာ သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်က ထီးလို ထီးတည်းပေါက်နေတယ်။

အားလုံး ဝမ်းသာအားရနဲ့ ချုံနွယ်သစ်ပင်တွေ ရှင်းပြီး ပြန်ဆင်းလာကြတယ်။ သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာနကို စေတီတည်ခွင့် လျှောက်ထားရဦးမယ်လေ။ ချက်ချင်းပဲ လျှောက်လွှာရေးရန်ကုန်သွား။ လျှောက်လွှာတင်လိုက်တယ်။ ခွင့်ပြုမိန့် စောင့်ရမှာမို့ လိုအပ်တာတွေ အေးအေးလူလူ ပြင်ဆင်စုဆောင်းကြတာပေါ့။

ဖြစ်ချင်တော့ လျှောက်လွှာကို ဖတ်ပြီးတာနဲ့ဝန်ကြီးက ခွင့်ပြုမိန့်ချပေးလိုက်လို့ ညချင်း သထုံပြန်လာ။ နောက်

တစ်နေ့မှာ ဝန်ကြီးမှာတဲ့အတိုင်း မြို့နယ်သံဃာနာယကအဖွဲ့ ခွင့်ပြုချက် တောင်းတယ်။

ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်က စေတီတည်တာ ကောင်းတာပေါ့ဆိုပြီး မဆိုင်းမတုလက်မှတ်ထိုးပေးတယ်။ အကျိုးတော်ဆောင် ဆရာတော်ဆီ သွားကြတော့ တထိတ်ထိတ်နဲ့ ခွင့်မှ ပြုပါ့မလားပေါ့။ အဲဒီဆရာတော်က “မြသပိတ်တောင်ပတ်လမ်းဖောက်တော့ ဒီကုန်းကို ရှင်းလိုက်ရင် ကွင်းပြင်ကွက်လပ်ကျယ်လာလို့ ယာဉ်ရပ်နားစရာ၊ ဇရပ်တန်ဆောင်း စတာတွေ ဆောက်နိုင်မယ်လို့ စဉ်းစားမိကြတယ်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

•••••
• ထက်မင်းကျော်စွာ •
•••••

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

လေးဖက်နာရောဂါအတွက်

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

လေးဖက်နာရောဂါဆေးနှင့် လိမ်းဆေး

“မမမျိုးရေ မမမျိုး”
 “တဲ့ ဘယ်သူတုံး”
 “ညီမလေး ခင်ခင်ပါ”
 “ဪ ညီမလေး လာ အထဲကို
 ခေါ်လာယ်”
 “မမမျိုး အပြင်တောင် မထွက်နိုင်
 တောင် ဘာရောဂါတွေ ဖြစ်နေလို့လဲ”
 “အခန်းပြင်ထွက် နေနေသာသာ
 တောင်ဆစ်ခြေဆစ်တွေ ရောင်ရမ်း
 တောင်ကိုက်ခဲနေလို့ အိပ်ရာထဲ
 ခြေထောက် ဒီဘက် လှည့်တာတောင်
 ချိတ်ဆုံ ခံစားရပြီး အမယ်လေး တ၊နေ
 နာယ်”
 “ဒီလောက်ဖြစ်နေတာ ဆေးခန်းမပြ
 သူလား”
 “ဆေးခန်းလဲပြတယ်။ လိုအပ်တဲ့
 ဆေးတွေတွေလဲ ခံယူတယ်”
 “မမမျိုးဖြစ်တာ ဘာရောဂါတဲ့လဲ”
 “ဆေးပညာရှင်တွေ ကတော့
 လေးဖက်နာရောဂါတဲ့။ ဆေးမတွေ့ဘူး
 ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ
 ညီမလေး အစ်မလို လေးဖက်နာရောဂါ
 ဖြစ်တုန်းက သောက်သုံးပြီး သက်သာ
 သောက်ကင်းသွားတဲ့ဆေးက ဘာဆေး
 တဲ့လို့ သိချင်လို့ ခေါ်ခိုင်းလိုက်ရတာပဲ”
 “ဪ ဟုတ်ပါရဲ့။ အဲဒီဆေးကတော့ စကြာမင်း လေးဖက်နာ
 ရောဂါဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးပဲ အစ်မရဲ့”
 “ဟုတ်လား ဒီဆေးက ဒီလောက်တောင် စွမ်းသလား”
 “စွမ်းဆို စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေး ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိတဲ့
 ဆေးဖြစ်သတဲ့ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ၊ လေးဖက်နာရောဂါတို့ကို
 နယ်တိုင် စနစ်တကျ ကုသမှုတွေပေးနေတဲ့ ဆရာလေ။
 ဆေးခန်းကို လာရောက် မကုသနိုင်တဲ့ လေးဖက်နာရောဂါရှင်
 ဆရာအတွက် ပြန်မာနိုင်ငံ တစ်နိုင်ငံလုံးသို့ ဖြန့်ချိလိုက်ပါပြီ”
 “အဲဒီ စကြာမင်း လေးဖက်နာဆေးရဲ့ အညွှန်းလေးလဲ
 ခြည့်ပြပါဦး”
 “စကြာမင်း လေးဖက်နာရောဂါဆေးနဲ့ လိမ်းဆေးရဲ့ အစွမ်း
 အာနိသင်ကတော့ သွေးအနည်ထိုင်၍ဖြစ်တဲ့ အဆစ်နား၊ အဆစ်
 ဆရာ၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ လက်ဖဝါ၊ ခြေဖဝါ၊

(ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး
မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၇၀၀၀ YR ၀၀၆၅၇)

(ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး
မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၆၁၃ Y ၀၀၀၅၀၃)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ်
တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၇/၀၅၁၃

များ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ အဆစ်အပျက်များ
 ကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်း၊ ခြေဆစ်၊ လက်ဆစ်များ
 ရောင်ပွပြီး ကြီးနေခြင်း၊ နံနက်အိပ်ရာထနဲ့
 ကြာကြာထိုင်ပြီး ပြန်အထများတွင် လက်ဖဝါ၊
 ခြေဖဝါ၊ ပို၍ တင်းခြင်း၊ ကျိန်းခြင်း၊ နာကျင်မှု
 ပိုများခြင်း။

အဆစ်အပျက်များ အနည်းငယ် လှုပ်ရှား
 ရုံဖြင့် နာကျင်ခြင်း၊ အကြောများ တောင်တင်း
 ၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်း
 နှေးကွေးခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊
 ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ တင်ပါးခွက်ကြောနှင့်
 ပေါင်တွင်းကြောများ ထုံကျဉ်းကိုက်ခဲခြင်း၊
 ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးဆစ်ရောင်ခြင်း၊ တံကောက်
 ခွက်ကြော တင်းခြင်း။

ဒူးဆစ် အကွေးအသန့်မရခြင်း၊ အောက်
 ပိုင်းများ လေးလံ ညောင်းညာ ကိုက်ခဲနေခြင်း၊
 လက်ခြေများ မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အာရုံကြောနဲ့
 အကြောများ အားနည်းခြင်း၊ လေအားနည်း
 ခြင်း၊ လေဖြတ်၊ လေငန်၊ သွက်ချာပါဒ်ဖြစ်
 ခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခြင်းနဲ့
 အရိုးအဆစ်အကြောနဲ့ လေးဖက်နာရောဂါ
 များကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့ဆေး
 ဖြစ်ပါတယ်”

ကံ စာဖတ်ပရိသတ်များ ညီမလေး ခင်ခင်
 အညွှန်းကောင်းတာနဲ့ စကြာမင်း လေးဖက်နာရောဂါဆေးနဲ့
 လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို သုံးစွဲလိုက်တာဟာ အခု ကျွန်မ
 ခံစားဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ လေးဖက်နာရောဂါဟာ သက်သာပျောက်
 ကင်းသွားပါပြီ။ အဲဒါကြောင့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကို
 သတင်းကောင်းလေး ပါးရတာလေ။

“မှတ်ထားနော် လေးဖက်နာရောဂါဖြစ်ရင် စကြာမင်း လေး
 ဖက်နာရောဂါဆေးနဲ့ လေးဖက်နာလိမ်းဆေးကို မမေ့နဲ့နော်”

ဆရာဖြင့်
စကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးဝါးကို
 အမှတ်-၈/၆၆၆၊ သုဗ္ဗမ္မာလမ်းမကြီး။
 သန္တာမှတ်တိုင်အနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်။
 ဖုန်း-၇၂၂၅၄၁

www.burmeseclassic.com

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အာရုံကြောနှင့် အကြောအားနည်းသူများအတွက်

စကြာမင်း အမှတ်တံဆိပ် အကြောအားဆေး

(ယာယီ တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၇၀၀ YR ၀၀၆၀ ၅၅)

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၂/၀၅၁၃

မင်္ဂလာပါ ဆရာ

မင်္ဂလာပါဗျာ။ ဘယ်သူတွေများလဲ မှတ်တယ် ရှေ့နေကြီး ဦးအောင်ဝင်းနိုင်တို့ကို။ ဘယ်က လှည့်လာကြတုံး

ဆရာ့ဆီ သက်သက်လာတာပါ။ ဒီ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ဦးဇော်ထွန်းက ရုံးဝန်ထမ်းဆိုတော့ အလုပ်များ၊ အထိုင်များလို့နဲ့ တူတယ်။ ထိုင်ခိုင်းလေးလံနေပြီ အမြဲတမ်း ညောင်းညာကိုက်ခဲကာ အကြောတွေတက်နေလို့ ညတိုင်းလို့လို့ နင်းခိုင်း၊ နှိပ်ခိုင်းနေတာ တွေတာနဲ့ ဆရာ့ဆီ ခေါ်လာတာ

ဒါဆိုရင် ဦးဇော်ထွန်းရဲ့ ညာဘက်လက် တစ်ချက်လောက် ပြပါဦး။ ကျွန်တော် သွေးစမ်း အဖြေရှာကြည့်မယ်

ဟုတ်ကို ဆရာ။ လိုအပ်သလိုသာ ကုသပေးပါ

ဪ... ဦးဇော်ထွန်းမှာ အာရုံကြောအားတွေ၊ အကြောအား တွေ နည်းလာလို့ အခုလို ဖြစ်လာတာပါ

အာရုံကြောအားနည်းရင် ဒီလိုမျိုး ခံစားရသလား ဆရာ

အာရုံကြောတွေ၊ အကြောတွေ အားနည်းလာရင် နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေလက်တွေ အားမရှိသလိုဖြစ် ခြင်း၊ ခြေလက်တွေ တုန်ယင်လာတတ်ခြင်း၊ အမြဲတမ်း လေးလံ ထိုင်ခိုင်းနေခြင်း၊ ခြေကုန်လက်ပန်းကျသလို ခံစားခြင်း၊ အမြဲတမ်း လိုလို ခြေလက်တွေ ညောင်းညာတောင့်တင်းခြင်း၊ ခြေလက်တွေ ကပ်ခြင်း၊ လုပ်ချင်ကိုင်ချင်စိတ်တွေ လျော့နည်းလာပြီး နုံးချည် သလိုမျိုး ခံစားရတတ်ပါတယ်။

အာရုံကြောနဲ့ အကြောတွေ အားနည်းတော့ ကြွက်သားတွေ အဆစ်အဆက်အရွတ်တွေပါ အားနည်းသွားစေပါတယ်။ ဒီအခါမှာ လေးလံထိုင်းခိုင်း ကိုက်ခဲခြင်း၊ အားမရှိသလိုမျိုး ခံစားရခြင်း၊ အကြောတက် ညောင်းညာခြင်း၊ လေဖြန်း၊ လေဖြတ်၊ သွက်ချပါဒ် ရောဂါတွေ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း၊ ခြေတုန်၊ လက်တုန်၊ လည်ပင်း၊ ဦးခေါင်း တွေ၊ တုန်ယင်ခြင်းတွေ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်ပါတယ်

ဟုတ်လား ဆရာ။ ကျွန်တော့်ကို အကောင်းဆုံးဆေးတွေ လမ်းညွှန်ပေးပါ

ဦးဇော်ထွန်းအတွက် အကောင်းဆုံးဆေး ပေးရမယ်ဆိုရင် အာရုံကြောနဲ့ အကြောအား အဆစ်အရွတ် ကြွက်သားအားတွေ အထူးကောင်းမွန်စေတဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကိုသာ မှီဝဲပါ

စကြာမင်း အကြောအားဆေးက ဘာတွေကောင်းလဲ ဆရာ

ဘာတွေကောင်းလဲဆိုရင်တော့ အာရုံကြောနဲ့ အကြောများ ပိတ်ဆို့ရောင်ရမ်းပြီး နောက်ကြောတက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊

သတိမှတ်ဉာဏ်နည်းခြင်း၊ အာရုံကြောများ၊ အကြောများ၊ ကြွက် သားများ အားနည်းရောင်ရမ်းခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်းတက်ခြင်း၊ လက်ခြေများ အားမရှိသလိုဖြစ်ခြင်း၊ အကိုင်းအတွယ်မဖြစ်ခြင်း ထုံကျဉ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အကြောများ တောင်တင်း၍ ဆိုင်းနေခြင်း၊ လှုပ်ရှားမှုများ အားနည်းနေကျေခြင်း၊ ခြေကပ်လက်ကပ်ဖြစ်ခြင်း၊ လက်မြှောက်မရခြင်း၊ ခါးနာ၊ ခါးတောင့်၊ ခါးကိုက်ခြင်း၊ အောက် ပိုင်းများ ထုံကျဉ်လေးလံညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခြေလက် မသယ်နိုင်ခြင်း၊ အထိုင်အထလေးလံခြင်း၊ အမျိုးသားများ ပန်းသေ ပန်းညှိုး ဖြစ်ခြင်း၊ အကြောသေခြင်း၊ ဒူးနာ၊ ဒူးကိုက်၊ ဒူးရောင်ခြင်း၊ ဒူးဆစ် အကျောအဆန့်မရခြင်း၊ အဆစ်ရောင် အဆစ်နာ၊ အဆစ်ကိုက် လေးဖက်နာဖြစ်ခြင်း၊ အတက်စာနည်း နည်းစားရုံနဲ့ အကြောတက် ညောင်းညာလာခြင်း တစ်ကိုယ်လုံး သွက်လက် ပေါ့ပါးမှုမရှိခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းပြီး ကျန်းမာသန်စွမ်းကာ သွက်လက်ပေါ့ပါးစေတဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် လေဖြတ်၊ လေငန်း၊ သွက်ချပါဒ်ရောဂါများအတွက်လဲ ကာကွယ် ဆေးအဖြစ် တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅)ပြား မှီဝဲပြီး ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်

ဒီဆေးဟာ ဆရာ့ဆေးတိုက်မှာပဲ ရသလား ဆရာ

ကျွန်တော့်ဆေးတိုက်အပြင် အမြို့မြို့အနယ်နယ်ရှိ ဆေးမျိုးစုံ ဆိုင်တိုင်းမှာ ရနိုင်ပါတယ်

အခုလိုရင် ကျွန်တော့်မှာ စကြာမင်း အကြောအားဆေးအစွမ်း ကြောင့် ကျန်းမာသန်စွမ်းပြီး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေပါပြီ။ အာရုံ ကြော အားနည်းနေသူများ၊ အကြောအားနည်းသူများ၊ အဆစ် အရွတ် ကြွက်သားအားနည်းသူများ၊ အသက်(၄၀)ကျော်သူများ နဲ့ အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ ကလေးလူကြီး၊ အမျိုးသား၊ အမျိုး သမီးများအတွက် အကောင်းဆုံး အဖော်မှန်ဖြစ်တဲ့ စကြာမင်း အကြောအားဆေးကို အိမ်တိုင်းဆောင်ထားပြီး မှီဝဲကြပါလို့ အကြံပြုပါရစေ

ဆရာမြင့်
စကြာမင်းဆေးတိုက်
အမှတ်-၈/၆၆၆ သုဗ္ဗလမ်းမကြီး၊ သန္တာမှတ်တိုင်အနီး၊
မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ မန်း-၇၂၅၅၁

ဦးဇော်ထွန်း

www.burmeseclassic.com

ပေါင်လောင်ရွှင်ကဿပပထော်

ကောင်းမှုစေတီများ ပူဇော်မှုခရီး

ကျောက်မျက်ရွှေမြင်တင်စေတီ (၄)

ခံယူနိုးသာ

ထုခင်လုမူ အဆက်

ကျောင်းဝင်းအလယ်တွင် လှေကား အုတ်ခုံတစ်ခု တွေ့ရသဖြင့် မေးကြည့် နာ လွန်ခဲ့သော နှစ်အနည်းငယ်က ဇနီးတစ်ပါး တောရဆောက်တည် ကျွန်ုပ်ကြိုလိုသဖြင့် ကျောင်းငယ် တစ်ဆောင် ဆောက်လုပ်ပေးခဲ့ကြ သည်။

ရက်အနည်းငယ်မျှသာ သီတင်းသုံး ဦးနောက် အရပ်တစ်ပါးသို့ ပြောင်းရွှေ့ သွား၏။ ဆက်လက် သီတင်းသုံးမည့် သံသာ မရှိသဖြင့် သစ်သားကျောင်း ဆောင်မှာ ပြိုပျက်သွားကာ လှေကား အုတ်ခုံသာ ကျန်တော့သည်ဟု သိ ရ၏။

သီလ၊ သမာဓိ အားနည်းပါက ကြာရှည် သီတင်းသုံးနေထိုင်၍ မရ သော ကြမ်းတမ်းသည့် နေရာဟု ဆို၏။

လွမ်းစေတီကား ပစ္စယံအပိုင်းများ မိမ့်၍ ခေါင်းလောင်းမှောက်စေတီ ပေါက် သားသော ရှေးဟောင်းစေတီ လက်ရာ တန် ဖြစ်သည်။ ပေါင်လောင်ရှင် ကဿပသည် နရပတိစည်သူမင်း၏ သားတော် ထီးလိုမင်းလိုမင်း (ဥဇနာ၊ ဇေယျသီခံ၊ နားတောင်းများ (ခေါ်) နန်းတောင်းများ၊ မဟာဗောဓိစေတီ မိသကာ စသည်ဖြင့် အမည်ကွဲများစွာ ရှိ၏) လက်ထက်တွင် ကနိနယ်၌ မှုတူနိတော်မူရာ မင်းကြီးနှင့် အနန္တ သူရိယ အမတ်တို့က သွားရောက် သင်္ချိုတ်ကာ မထေရ်မြတ် သီတင်းသုံး

▲ ရွှေမြင်တင် ရှမ်းပွားတော်

ခဲ့ရာ နေရာများတွင် လွမ်းစေတီများ တည်ထားကြောင်း ကျောက်ရစ် ရွှေ ပေါင်လောင် ဘုရားသမိုင်းစာအုပ်တွင် ဖော်ပြထားသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဤလွမ်းစေတီကား ထီးလို မင်းလိုမင်းနှင့် အနန္တသူရိယ အမတ် တို့က ပေါင်လောင်ရှင်ကဿပအား ရည်စူး၍ တည်ထားကိုးကွယ်သော

နက္ခတ္တရောင်ခြည်စုစည်း ၆၅

www.burmeseclassic.com

လွမ်းစေတီ ဖြစ်တန်ရာလေသည်။

ရွှေမြင်တင်စေတီသို့

တောကျောင်းရာနှင့် လွမ်းစေတီ ကုန်းတော်မှ ပြန်ဆင်းကာ တောင်ကြား ကျောင်းသို့ ရောက်သောအခါ ဆရာ တော်က ရွှေမြင်တင်စေတီသို့ သွား ရောက် ဖူးမြော်ရန် ရှင်ပည့်နွှား အား လမ်းပြအဖော် ထည့်ပေးလိုက်သည်။

ရွှေမြင်တင်စေတီရံ၊ ခြောက်တက် ဆောက် ထဲမှာ ခြင်္သေ့ရုပ်တု ရှိတယ်။ တောင် ထက်ထက်လောက်မှာ အတက်အဆင်း ခက် ပေယံ့ သတိနဲ့ ဖြည်းဖြည်းချင်းသွားရင် ရပါတယ်။ လိုက်ဂူကနေပြီး မြေအောက် ဥပင်အတိုင်းသွားရင် ပုဂံပြည်ရောက်တယ် လို့ ပြောကြတယ်။ ကျုပ်တော့ ယသွားဖူးတုန်း ဒီလိုပုပြင်တဲ့ အချိန်မျိုးမှာ လိုက်ဂူက အေးပြတယ်။ ရာသီဥတု ပူလွန်းလို့ လိုက်ပြီ ဟလွယ်တုန်း ဟိုတုန်းကတော့ ဂူထဲမှာပဲ တရားထိုင်ရင်ထိုင် မထိုင်လဲ နေ့လယ်နေ့ခင်း တစ်ရော့စာမော့ သွားအိပ်လေ့ရှိပါတယ်။ အခု မရောက်ဖြစ်တာ နှစ်အတော်တောင် ကြာသွားပါပြီ။ ရွှေမြင်တင်ဘုရားသာ ဖူးကြ ပါ။

ဆရာတော်၏ စကားအဆုံးတွင် ရှင်ပည့်နွှား ဦးဆောင်၍ ထက်ဝက်နီးပါး ကျန်ရှိသော တောင်တက်ခရီးကို ဆက်တက်ကြသည်။ ဆရာတော်သည် သာမဏေဇယကလေးများကို ခေါ်ယူ စောင့်ရှောက်ကာ စာချပေး၍ အတန် အသင့် ကြီးပြင်းလာချိန်၌ စာသင်တိုက် ကြီးများသို့ ပို့ဆောင် ပျိုးထောင်ပေး လေ့ရှိရာ တောင်ကြားတောရတွင် သာမဏေ အတန်များစွာ မြင်တွေ့ရ လေသည်။

ရွှေမြင်တင် တောင်တက်လှေကား မှာ အင်တောခင်း လှေကားထစ်များ ဖြစ်သော်လည်း အရိပ်ကင်းမဲ့သော

ရေမြင်တောင်တက်မှ ဆင်ရုပ်

အနောက်ဘက်မှ ကျားရုပ်

နေရောင်အောက်တွင် ပူပြင်းလှပါ သည်။

အုတ်လှေကားသည် စေတီတော်၏ တောင်ဘက်မှ အဝင်ဝတွင် အဆုံး သတ်ပါသည်။ လှေကားထစ်တွင် အမျှ ဝေသော ခေါင်းလောင်းတစ်လုံး ချိတ် ဆွဲထားရာ ၁၂၈၄ ခုနှစ်က လှူဒါန်း ကြောင်း ကမ္ဘည်းတင်ထားလေသည်။ ကုန်းတော်ထက်၌ လေးထောင့် ပစ္စယ် သုံးဆင့်တင်ကာ ခေါင်းလောင်း

မှောက်စေတီ ပေါက်ထားသော ရွှေမြင် တင် စေတီတော်ကို ဖူးမြင်ရသည်။ ပစ္စယ်ထောင့်များ အရံစေတီ တစ်ဆူပါ စုစုပေါင်း (၁၂)ဆူ ပူဇော်လျက် အရှေ့ ဘက် အာရုံခံ အုတ်တိုက်တစ်ဆောင် လည်း လှူဒါန်းထားသည်။

၁၂၉၉ ခုနှစ်တွင် ဆောက်လုပ်ပြီး ကြောင်း မှတ်တမ်းစာသား တွေ့ရ သည်။ အာရုံခံအတွင်းတွင် တင်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော် လေးဆူ စီတန်း စံပယ်

► ပိစေတီ

► နဂါးတံတား

တော်မူကာ အလယ်ဗဟို မှန်လိုဏ် အတွင်း၌ ကိုယ်လုံးတော်ပြည့် ရွှေ သင်္ကန်းကပ်ထားသော တင်ပျဉ်ခွေ မှန်ပွားတော်ကြီး တစ်ဆူ ကိန်းဝပ်တော် မူလေသည်။

ဤစေတီ၏ မူလကောင်းပူရင်မှာ

သီရိဓမ္မာသောကမင်း ဖြစ်သည်။ ပုဂံ ပြည်ရှင် နရပတိစည်သူမင်းသည် စိန်၊ ရွှေ၊ ကျောက်မျက်များသဖွယ် ပြုံးပြုံး ပြက်ပြက် အရောင်များ ထွက်ပေါ်နေ သည့် ကျောက်မျက်တောင်ထိပ်ရှိ မုဋ္ဌောစေတီကို ငုံ့၍ ရွှေမြင်တင်စေတီ

ကို မွမ်းမံ တည်ထားခဲ့သည်။

ကုန်းတော်မှနေ၍ ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက် ရှုခင်းများကို ကောင်းစွာ တွေ့မြင်နိုင် သဖြင့် “ရွှေမြင်တင်” ဘွဲ့မည် ကပ်လှူ ခြင်း ဖြစ်သည်ဆို၏။

စေတီတောင်ဘက် ပစ္စယံအခြေ တွင် ဆင်ဖြူရုပ်နှင့် ပါဒစေတီ အနောက်တောင်ထောင့်တွင် နဂါးရုံ ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ၊ အနောက်ဘက် ပစ္စယံအခြေတွင် ကျားရုပ်တစ်ရုပ်တို့ မြင်တွေ့ရသည်။

အနောက်မြောက်ထောင့်၌ နောင် တော်ကြီး (ခေါ်) ပုံတော်စေတီ၊ မြောက် ဘက်တွင် ကုန်းတော်စောင့်နန်း၊ ကျောက်သပိတ် စသည်တို့ကိုလည်း ဖူးတွေ့ရလေသည်။

ရွှေမြင်တင်ဘွဲ့မည်အတိုင်း ကုန်း တော်မှ ဝန်းကျင် အဝေးရှုခင်းကို ကောင်းစွာ ကြည့်ရှုနိုင်သည်။ အနောက်တောင်ထောင့် တောင်ခု လတ်တွင် လေးထောင့်စပ်စပ်၊ ကျောက်တန်းစီထားသော တော ကျောင်းရာကို ပျံ့မြင်ရသည်။

အရှေ့ဘက်တွင်ကာ၊ ချင်းတွင်းမြစ် ကို သဲသောင်ပြင်အကြား ရစ်ခွေ ကွေ့ ဝိုက်လျက် တွေ့ရသည်။ မြစ်အရှေ့ ဘက်ကမ်းတွင် တိုင်းဒေသကြီး လွှတ် တော် အဆောက်အအုံကို အစီအရီ မြင်နိုင်လေသည်။

ဝန်းကျင်တစ်ဝိုက် လေ့လာကြည့်ညှိပြီး နောက် စေတီတော်အား နှုတ်ဆက် ကန်တော့ကာ သီရိဓမ္မာသောကမင်းမှ အစပြု၍ ခေတ်အဆက်ဆက် ကောင်း မှုရှင်များ၊ ဝေနေယျများအား မေတ္တာ အမှုပေးဝေကာ တောင်ကြားတောင် သို့ ပြန်ဆင်းခဲ့ကြသည်။

www.burmeseclassic.com

ဆီးရောဂါအတွက် အစွမ်းထက်
ဆေးပင်

ရွှေမြင်တင်တောင်ပေါ်ရှိ သစ်ပင်များသည်
အရွက်များကြွေကာ အရိုးပြိုင်းပြိုင်း ရှိနေကြ

◆ ထောင်စိုင်းနန်း

၆၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

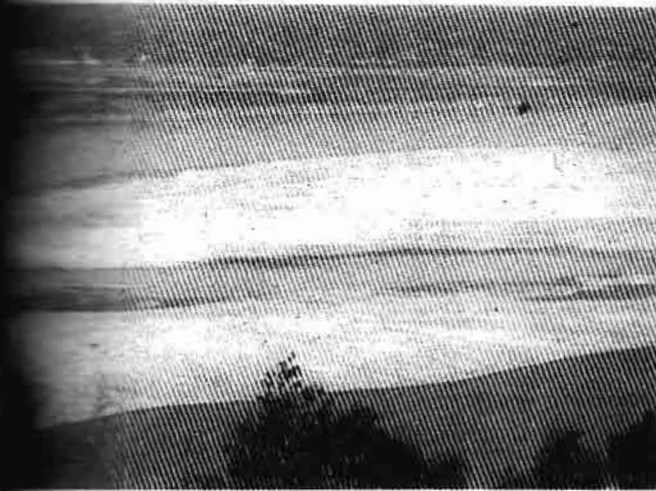
◆ သူ့ ကျောက်သမိတ်

◆ မုံတော်တော်

သော်လည်း စိမ်းစိုသော ထုထောင်းလျက် အရည်ညှစ်ယူပါ။
ရွက်ဖား ဝေဝေဆာဆာဖြင့် ထိုအရည်ကို သကြားနှင့်ရောကာ
မင်းမူနေသူတို့မှာ နာနတ် သောက်ပေးလျှင် ဆီးတွင် သွေးပါ
ရိုင်းပင်များ ဖြစ်ကြသည်။ လောက်အောင် ဆီးခန်း၊ ဆီးချုပ်သော
- အပူများလွန်း၍ ဆီး ရောဂါကိုပင် အမြန် သက်သာ ပျောက်
အိမ်တွင် ဆီးခန်းကာ ကင်းစေလေသည်။ (ဆေးနည်းကို
ဆီးမသွားပါက နာနတ် ကျောက်မျက်ရွာသား
ရိုင်းပင်၏ အရွက်နုများကို အဘိုးအိုအား ကျေးဇူးတင်ရှိပါ

◆ ကညီထွေးသူ ရှင်ညိုနွဲ့

◆ ချစ်တွင်း မြင်ကွင်း

နာနတ်ရိုင်းပင် ◆

ဆည်း)

ဆရာတော်၏ လက်ဆောင်

တောင်ကြားကျောင်းသို့ ပြန်ကာ ဆရာတော်၏ လက်ဆောင် ပြန်ရန် နှုတ်ဆက်သောအခါ ဆရာတော်က...

'ခင်ဗျား ခုနက မေးတယ်နော် ဆရာတော် ဦးပီပီလဆီက ဘာအမွေတွေ ရသလဲလို့ တောရမြေပွဲနဲ့ ကျောင်းပျက်အပြင် ရုပ်ဝတ္ထု ဖစ္စည်း တာမှ မရပေမယ့် ပုတီးစိပ်နည်း တစ်ခုတော့ ရလိုက်တယ်။ ဟိုတုန်းက ဒီနေရာမှာ ကျောင်းပျက်ကြီး ရှိတယ်။ ပြွေပေါ့လွန်းလို့ ကျုပ်ဖြင့် တစ်ခါမှ မလာဘူး။ ဟိုနားကလေး တဲကျောင်းနဲ့နေတယ်' ဟု မိန့်ကြားသည်။

'တင်ပျံ တပည့်တော် မှတ်မိပါ ဆယ် ဘုရား'

'ကျောင်းထိုင်တာဝန် ယူရတော့ သာမဏေကလေးတွေကို အဆင်ပြေ ပြေ စာချနိုင်အောင် ကျောင်းတစ်ဆောင် လိုလာပြီ။ ဒါကြောင့် ဆရာတော်ပေးတဲ့ ပုတီးစိပ်နည်းအတိုင်း တစ်နေ့ကို ပုတီး (၉) ပတ်၊ အမိဋ္ဌာန်နဲ့ စိပ်တယ်။ တိုက်ပျက်ကြီးကနေ အခုလို

ကျောင်းဆောင်သစ် မြစ်လာတာပါပဲ' ဆရာတော်၏ ပုတီးစိပ်နည်းမှာ...

* * *

အရဟံ	ဗုဒ္ဓံ	သရဏံ	ဂစ္ဆာမိ	(ပုတီး တစ်လုံးချ)	
အရဟံ	ဓမ္မံ	သရဏံ	ဂစ္ဆာမိ	(ပုတီး တစ်လုံးချ)	
အရဟံ	သံဃံ	သရဏံ	ဂစ္ဆာမိ	(ပုတီး တစ်လုံးချ)	
ဒုတိယပိ	အရဟံ	ဗုဒ္ဓံ	သရဏံ	ဂစ္ဆာမိ	(ပုတီး တစ်လုံးချ)
ဒုတိယပိ	အရဟံ	ဓမ္မံ	သရဏံ	ဂစ္ဆာမိ	(ပုတီး တစ်လုံးချ)
ဒုတိယပိ	အရဟံ	သံဃံ	သရဏံ	ဂစ္ဆာမိ	(ပုတီး တစ်လုံးချ)
တတိယပိ	အရဟံ	ဗုဒ္ဓံ	သရဏံ	ဂစ္ဆာမိ	(ပုတီး တစ်လုံးချ)
တတိယပိ	အရဟံ	ဓမ္မံ	သရဏံ	ဂစ္ဆာမိ	(ပုတီး တစ်လုံးချ)
တတိယပိ	အရဟံ	သံဃံ	သရဏံ	ဂစ္ဆာမိ	(ပုတီး တစ်လုံးချ)

စသည်ဖြင့် (၁၀၈)လုံး ပုတီးတစ်ပတ်ပြည့်အောင် စိပ်ရသည်။

တစ်နေ့တော့အတွင်း မိမိစိပ်ပွားမည့် ပုတီးအပတ်ရေကို သတ်မှတ် အမိဋ္ဌာန်က သမာဓိတည်စွာဖြင့် မပျက်မကွက် ပြုလုပ်ရသည်။

ဤဘာဝနာကုသိုလ်ကြောင့် မိမိအလိုရှိရာကို (သတ်မှတ်ကာ) ရရှိလိုကြောင်း ဆုတောင်းပါ။ ဖြစ်နိုင်သည်ကို

သာ တောင်းပါ။ အလွန်ပင် ထက်မြက်၍ ဆန္ဒပြည့်ဝစေသော ပုတီးစိပ်နည်း ဖြစ်ကြောင်း မှတ်သားရသည်။

ပိုမို လျင်မြန်ထိရောက်စေရန် ဆရာတော်ကြီး၏ အောင်မြေ အနည်းငယ်ကို ပင့်ဆောင်သွားရန်လည်း မိန့်ကြားတော်မူလေသည်။

စံထွန်းသာ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်စုစည်းရေး

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မြေနှစ်အတွင်း

စာမေးပွဲအောင်ဖို့

၂၀၁၃ ခုနှစ်...

မြေစိုင်းသော တစ်နှစ်တာကာလ အတွင်း အလုပ်ဝင် စာမေးပွဲ၊ အရည် အချင်းစစ် စာမေးပွဲ၊ အတန်းတင် စာမေးပွဲ၊ နှလုံးသားမော်ကွန်းဝင် စာမေးပွဲ စသည် စာမေးပွဲများတွင် အဆင် ပြေစွာ ဖြေဆို အောင်မြင်ရေးအတွက် အစီအစဉ် ဖြစ်ပါသည်။

အသိအမြင် ကျယ်ပြန့်လာသော ယနေ့ခေတ် ကမ္ဘာတွင် မြန်မာဘာသာ ၌ “အကင်” ဟူသော ဝေါဟာရကို လူသိများလာသည်။ မီးဖိုသေးသေး တစ်လုံးတွင် သံချောင်းကလေးများ ကန့်လန့်ခံကာ မီးသွေး မီးကျိုးခဲများ ထည့်ထားသည်။

ကြက်သား၊ ကြက်အူချောင်း၊ ဝက်အူချောင်း၊ ငါးဖယ်ချောင်း၊ ကြက်ဂွ ကင်၊ အာလူး၊ တို့ဟူး၊ ပဲပြား၊ ရုံးပတီ စသည်ဖြင့် တုတ်ထိုးကင်ကာ ငရုတ်ဆီ ဆမ်း၍ စားသုံးရသော သရေစာတစ် မျိုး ဖြစ်သည်။

ထိုအကင် တစ်မျိုးမျိုးဖြစ်စေ၊ သုံးလေးမျိုးဖြစ်စေ ယူဆောင်ကာ စနေနေ့၌ ဗုဒ္ဓဟူးသား တစ်ဦးအား လက်ဆောင်ပေးရန် ဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှာ “ရေဓာတ်ရောင် ခြည်ပြုဟ်နေ့” ဖြစ်ရာ ယခုနှစ် စိုးမိုးရှင် မြေခါ ခေ(ယင်း)ဓာတ်ကို ကိုယ်စားပြု လျက် လှူဒါန်းခြင်း ဖြစ်သည်။ စနေ နေ့ကား မြေရောင်ခြည်ပြုဟ်နေ့ဖြစ်၍ ရေဓာတ်ကို အောင်နိုင်၏။ သူ့ကိုနိုင် လို၍ အောင်ဓာတ်ခိုခြင်း ဖြစ်သည်။

အကင်ကို တရုတ်ဘာသာဖြင့် ခေါင် (Kào) ဟူ၍ ရေးသားခေါ်ဝေါ်၏။ စာမေးပွဲကိုလည်း “ခေါင်” ဟုပင် ရေး သားခေါ်ဝေါ်၏။ ထို့ကြောင့် စာမေးပွဲ၌ အဆင်ပြေစေရန် အကင်ကို လှူဒါန်း ရဝ နက္ခတ္တရာောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ခြင်း ဖြစ်သည်။

ပိုမို ထိရောက်စေလိုလျှင် ဖျော်ရည် (လိမ္မော်ရည်၊ စပရိုက်၊ ကိုလာ တစ်ခု ခု တစ်ပုလင်းနှင့် တွဲဖက် လှူဒါန်း ပါ။)

(X) မီးနှင့် (考) စာမေးပွဲ စာလုံး နှစ်ခု ပေါင်းထားခြင်း ဖြစ်၏။ ဟော် (Huò) ခေါင် (Kào) အကင်ကို ခေါင် (Kào) (火考) ဟုရေး၏။ ဖျော်ရည် ကား ရေဓာတ်ဖြစ်ရာ ဖျော်ရည်ကို တွဲဖက်လှူဒါန်းခြင်းဖြင့် စာလုံးတွင်ပါရှိ သော (X) မီး ပျောက်ကွယ်၍ (考) ခေါင် (Kào) “စာမေးပွဲ” သာ ကျန်ရစ် သည်။ ထို့ကြောင့် စာမေးပွဲအတွက် အထူးပြုခြင်း ဖြစ်သည်။

လှူရန် “အကင်” ၌လည်း “ပဲပြား ကင်” က ပို၍ သင့်လျော်၏။ ပဲအမျိုး မျိုးမှာ ရေဓာတ်ပိုင်စိုးသောကြောင့် ဖြစ် သည်။

[ပဲမှုန့်ညက်ဖြင့် လုပ်သော စား ဖွယ်များတွင် ဖုကျန် တရုတ်ဘာသာ ဖြင့် “တောင်ဟွေး” (ရှမ်းတို့၏ တို့ဟူးနွေးနှင့် ဆင်တူသည်) “တောင်ဟူ” (ရှမ်းတို့ဟူးနှင့် တူပါ

သည်)နှင့် တောင်ကွမ်း (ပဲပြားအဟာ ဖြစ်သည်။ ရှမ်းစားဖွယ်၌ မတွေ့ရပါ။ တရုတ်တန်းများ၌ “တောင်ကွမ်း” ဟုမေးလျှင် ရ၏။] ဟူ၍ အမျိုးမျိုး ရှိရာ “တောင်ဟူ” (ခေါ်) “တို့ဟူး” ကြော်ကို ကင်ထားသော “တို့ဟူး ကင်” က ပိုမို၍ အကျိုး ဖြစ်ထွန်းစေ ပါမည်။

“တို့ဟူး” ကို (Madaran) တရုတ် စကားဖြင့် (豆腐) တို့ဖူ (Dòu Fu) ဟု ရေးသားခေါ်ဝေါ်၏။ ယင်း၌ (Fu) သည် “သုခ” ဟူသော ဖူ (Fú) နှင့် အသံထွက် ဆင်တူသဖြင့် နိမိတ်ယူ ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဖြေဆိုရသမျှ စာမေးပွဲများ၌ တ ချွန်စွာ အောင်မြင်နိုင်ကြပါစေ။

ဝုခန်းယုန်

ကျေးဇူးတင်စွာ
အသုံးပြုဆောင်ရွက်ပါ။

အသည်းရောဂါအတွက် ကိုယ်တိုင်ကုသထုတ်လုပ်ထားတဲ့

မနိုးရုဇာ အသည်းအားဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

ထုတ်လုပ်ရေး: မုတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၈၁၃ Y ၀၁၀၆၇၂ (တံဆိပ်က/စာနယ်ဇင်း) ၀၈၇/၀၂၂၂ ပြီးအိုက်ခံ(လားရှိုး)

ယနေ့ခေတ်၊ ယနေ့အခါတွင် ရောဂါများသည်ခေတ်နှင့်
အညီလိုက်၍ ထူးထွေးဆန်းပြားစွာ ပေါ်ပေါက်၍လာပေသည်။
ထိုကဲ့သို့ ပေါ်ပေါက်စွဲကပ်လာသော ရောဂါများအနက်လွယ်ကူ
စွာ ကုသပေးနိုင်သော ရောဂါများရှိသကဲ့သို့ ခက်ခဲနက်နဲပြီး
ကုသပျောက်ကင်းသက်သာအောင်ကုသမရဘဲလျက်သက်သာရုံ
မျှသာမက ထိန်းချုပ်ထားရုံမျှသာ တတ်နိုင်သော ရောဂါများ
လည်းရှိ၏။

ထိုခေတ်နှင့်အညီ ဆန်းပြားထွေးလာသောရောဂါများ
အနက်မှ အသည်းနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါသည်လည်း ယနေ့
အခါတွင် ခေတ်စားအဖြစ်များသော ရောဂါတစ်မျိုးပင်ဖြစ်
သည်။ အချို့အသည်းရောဂါများသည် ကာကွယ်ရုံမျှသာစွမ်း
မရှိဘဲ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လျှင် လုံးဝပျောက်ကင်းအောင်ကုသမှုခံယူ
ရန် မဖြစ်နိုင်ဘဲလျက် ရောဂါကို ထိန်းထားရုံမျှသာ စွမ်းနိုင်
သောရောဂါဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်နှစ်ကျော်လောက်က ကျွန်တော်၏
ခင်မိခင် အထူးသဖြင့် ညာဘက်ခြမ်းနံရိုးဆုံးမှ အောင့်နာ
သည်။ ရင်ခေါင်းတောင့်၏။ ပျို့အန်၏။ အစားအစာများ
စားဆွမ်းသောက် ချင်စိတ် မရှိ။ ဝမ်းဗိုက်ထဲမှလေသံများ
ထွက်ပျံ့ ကြားနေရ၏။ မျက်စိနှင့် အသားအရေများ
အညှော့လာ၏။ ဆီးနည်းလာ၏။ ရံခါဝမ်းချုပ်၍ ရံခါ အပူ
ဝမ်းကွဲသို့ နည်းနည်းနှင့် ပျော့ပျော့သွား၏။ အားအင်
နည်းလာ၏။ အိပ်မပျော်ဖြစ်လာ၏။ အစားပျက် အအိပ်ပျက်
အထိ ပိန်ခြူးလာ၏။ လူကသာဝိန်လာသော်လည်း ဝမ်းဗိုက်
အလေးကတော့ ပူတင်းနေ၏။ ဘာမှန်းမသိရသော ရောဂါ
တစ်မျိုးကို ကျွန်တော်ခံစားလာရသည်။

အစာမစားနိုင်သည်မှာ နှစ်လလောက် ဖြစ်လာတော့
အစာအိမ်ရောဂါလိုထင်ခဲ့၏။ သည်လိုနှင့် ကျွမ်းကျင်သော
ဆရာကုသမားတော်ကြီးများနှင့် ပြသကြည့်တော့ လိုအပ်
သော ဆေးစစ်ဆေးမှုများခံယူခိုင်း၏။ သည်မှာ ကျွန်တော်ကို
ခင်မိလကျော်ကျော်နိပ်စက်နေသော အနီးရန်သူသည် B-ပိုး
ဖြစ်နေ၏။ ယင်းပိုးကြောင့် ကျွန်တော်၏အသည်းမှာ မာ
ကျက်နေ၏ဟု ဆရာဝန်ကြီးကမိန့်ကြား၏။ ထိုခဏမှာပင်
ကျွန်တော်နှင့် ဇနီးဖြစ်သူတို့မှာ နွေခေါင်ခေါင် မိုးကြိုးပစ်ခံ
ထိုက်ရသလို ခံစားလိုက်ရ၏။

ကျွန်တော်ရောဂါအတွက် ရောဂါနှင့် ရောဂါကိုဖြစ်စေ
သော လက်သည်ကိုတော့ တွေ့ပါ၏။ သို့သော် ထိုလက်
သည် B-ပိုးနှင့် အသည်းမာခြောက်သောရောဂါကို လုံးဝ
ကင်းစင်သွားအောင် ကုသနိုင်သောဆေးဝါးက နတ္ထိတုံ့လေ။
အသည်းပျက်စီးမှုကို မြန်မြန်မပျက်စီးစေရန် ထိန်းထားရုံနှင့်
B-ပိုးကို အကောင်ရေ လျော့ချရုံမျှသာစွမ်းနိုင်၏ဟု သမားတော်
ကြီးက ဆိုလာလေတော့ ဆောက်တည်ရာမရခံစားပြန်သည်။

သည်လိုနှင့် ဟိုဆရာ ဟိုဆေးကောင်းနိုးနိုး သည်ဆရာ
သည်ဆေးကောင်းနိုးနိုးနှင့် လိုက်ကုလိုက်တာ ရန်ကုန်ကို
ရောက်လာပါလေရော။ ခေတ်မီဆေးဝါးများနှင့် ပျောက်ကင်း
အောင် ကုသမှုပေးနိုင်ဘူးဆိုတော့ ရေနစ်သူအတွက်
ကောက်ရိုးတစ်မျှင်ကို ရှာရ၏။ မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏အကြံပေးမှု
ကြောင့် တိုင်းရင်းဆေးနှင့် ကုသရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ သည်
လိုနှင့် ထိုမိတ်ဆွေမှ အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါ အထူးကုပေးနေ
သကဲ့သို့ ဆေးကျမ်းများစွာလည်း ရေးသားနေသော သမား
တော်ဆရာမြင့်ရှိရာ ကြာမင်း တိုင်းရင်းဆေးကုခန်းသို့
လိုက်ပို့ပေး၏။ သမားတော် ဆရာမြင့်ထံရောက်တော့ ဆရာက
"ကျွန်တော်က အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါကိုပဲ အဓိက ကုသပေး
နေတာပါ။ ဒါပေမယ့် အရိုးကျိုးပေါင်းရောဂါတုန်းကလိုပဲ
ယနေ့ခေတ်မှာအဖြစ်များပြီး ဆေးတွေ့ဖို့ခက်ခဲနေတဲ့ အသည်း
ရောဂါအတွက်လည်း ကုထုံးဆေးဝါးတွေ တစ်နိုင်တစ်ပိုင်

နတ္ထမုတ်မြင့်မြင့်ထံမှ ရောင်းချ

ကုသရင်း သုတေသနပြုနေပါတယ်။ အခုတော့ အသည်း
ရောဂါအတွက် ဆေးတစ်လက်တော့ တွေ့ထားတယ်။ အဲဒါ
ဦးအိုက်စံ ယူသွားပြီး တစ်ကြိမ် ဆေး ၅ ပြား တစ်နေ့ ၃ ကြိမ်
သောက်ပေးပေါ့။ သဘာဝ တိုင်းရင်းဆေးဖြစ်လို့ ဘေးထွက်
ဆိုးကျိုးမရှိပါဘူး။ “ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါ
တယ်” ဟု ဆရာ့ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

အိမ်ရောက်တော့ သမားတော်ဆရာမြင့် ပြောကြားသည့်
အတိုင်း ငါ့အတွက် အကျိုးတော့မယုတ်တန်ကောင်းဘူး
ဆိုပြီး သမားတော်ဆရာမြင့်ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကို ညွှန်ကြား
ချက်အတိုင်း ပုံမှန်သုံးစွဲပါသည်။ သည်လိုနဲ့ တဖြည်းဖြည်းနှင့်
ကျွန်တော် စောစောကပြောခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ခံစားနေရတဲ့
ရောဂါလက္ခဏာတွေ တစ်စတစ်စ သက်သာလာတာကို
သတိပြုမိလာသည်။ ပုံမှန် အိပ်ရသည်။ ပုံမှန်စားကောင်း
လာသည်။ ဝမ်းဗိုက်၏ ညာဘက် နံရိုး အဆုံးနားမှာ တစ်မျှင်း
မျှင်းနှင့် အောင်နာနေသော နာကျင်မှုမရှိတော့။ ဒါနှင့် အား
တက်သွားပြီး ဂရုတစိုက်ဆေးကို သောက်မိ၏။ ဆေးသောက်
လို့ ၆ လလောက်ကြာတော့ ကျွန်တော် အတော်လေး ကျန်းမာ
ဝဖြိုးလာသည်။ ပုံမှန် အသားအရေနှင့် နဂိုအတိုင်း အားအင်
အပြည့်နှင့် လုပ်ငန်းဆောင်တာတွေကို လုပ်လာနိုင်သည်။

ကျွန်တော်လည်း ကျေးဇူးရှင် သမားတော်ဆရာမြင့်ရှိရာ
ရန်ကင်းသို့ မိရာ မန်းရွှေပြည်ကားနှင့် လိုက်လာခဲ့မိသည်။ ဆရာထံ
ရောက်တော့ “ဆရာရဲ့ကျေးဇူးကို ဘယ်လိုဆပ်ရမုန်းကို မသိ
တော့ပါဘူး” လို့ ဆိုတော့ ဆရာက တွေ့တွေ့လေးစိုက်ပြီး
ကျွန်တော်ကို ကြည့်နေတယ်။ “ဆရာ ကျွန်တော်ကို မမှတ်
မိဘူးလား။ ကျွန်တော် အိုက်စံလေး။ အသည်းရောဂါဖြစ်လို့
ဆရာ့ဆီလာပြတာ ဆရာ ပေးလိုက်တဲ့ဆေးကြောင့် အခု
ကျွန်တော်ရဲ့အသည်းရောဂါဟာ သက်သာကင်းဝေးသွားပြီ
ဆရာ” ဆိုမှ “ဪ မှတ်မိပြီ ဦးအိုက်စံကိုး အခုလို
ကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ” “ဆရာ့ကို ကျွန်တော် တစ်ခု
လောက် တောင်းဆိုချင်ပါတယ်ဆရာ” “ပြောပါ။ ကျွန်တော်
ဘာကူညီရမလဲ” “ဒီလိုပါဆရာ၊ ကျွန်တော့်လို အသည်း
ရောဂါရှင်တွေအတွက် ကျွန်တော့်ကိုပေးတဲ့ဆေးကို ထုတ်လုပ်
ဖြန့်ဖြူးပေးပါလားဆရာ” “အင်း...ဦးအိုက်စံအနေနဲ့ အသည်း
ရောဂါသည်တွေအပေါ်ထားတဲ့ စိတ်စေတနာကို ကျွန်တော်

လေးစားပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်မှာက ဆေးကုခန်း
ကတစ်ဖက်၊ အခြား ထုတ်လုပ်ဖြန့်ချိနေတဲ့ဆေးတွေက
တစ်ဖက်ဆိုတော့ ဒီအသည်းဆေးကို ထုတ်လုပ်ဖို့ မလွယ်
ကူသေးပါဘူး”

“ဆရာခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်လို စိတ်ရော
ကိုယ်ပါ နာကျင်ခံစားနေရတဲ့ အသည်းရောဂါဝေဒနာရှင်တွေ
အတွက် ကူညီပေးချင်လို့ ဆရာမထုတ်ရင် ဒီအသည်းဆေးကို
ကျွန်တော် ထုတ်လုပ်ချင်ပါတယ်ဆရာ။ အသည်းရောဂါ
ဝေဒနာရှင်များ အလွယ်တကူသုံးစွဲနိုင်အောင်လိုပါ။ “ဟာ...
ကောင်းတဲ့အကြံပဲဗျာ။ ဦးအိုက်စံထုတ်လုပ်ချင်ရင် ထုတ်ပါ”
“ဖော်မြူလာဆရာက ပေးမှာလား။” “ပေးပါဗျာ၊ ပေးပါ။
ဖော်မြူလာတင်မဟုတ်ဘူး လိုအပ်တဲ့အရာတွေကိုလဲ ကူညီ
ပေးပါမယ်” “မြင့်မြတ်တဲ့ ဆရာစိတ်ထားကို အရမ်းလေး
စားပါတယ် ဆရာ”

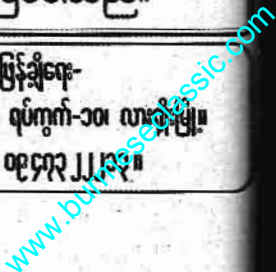
ကဲ ကျွန်တော်လိုအသည်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဝေဒနာခံစား
နေကြရသော အသည်းရောဂါရှင်များ...သမားတော် ဆရာမြင့်
ရဲ့စေတနာ၊ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အသည်းရောဂါရဲ့ နှိပ်စက်မှု
ကို ခံစားခဲ့ရသည်မှလွတ်မြောက်၍ ရရှိခဲ့သော ပျော်ရွှင်မှု
အရသာကို အသည်းရောဂါရှင်များထံ ဖြန့်ဝေပေးလိုက်ပါ
သည်။ ကျွန်တော့်ကို အသည်းရောဂါဝေဒနာ ဘေးဒုက္ခမှ
လွတ်မြောက်စေသော ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ကတော့
မန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေးပဲ ဖြစ်ပါသည်။
ဤမန်းရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး၏ အာနိသင်
ကတော့ အသည်းအားနည်းခြင်း၊ အသည်းရောင်အသားထိ
ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်း၊ အသည်းမာ၊ အသည်း
ကြီး၊ အသည်းခြောက် ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းတစ်ဝိုက်
အောင့်နာနေခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊ ပိုးကြောင့်ဖြစ်သောရောဂါ
များအတွက် ထိရောက်သောဆေးဖြစ်သည်။ **မန်းရာဇာ
အမှတ်တံဆိပ် အသည်းအားဆေး**ကို အသည်းရောဂါအမျိုးမျိုး
ခံစားနေရသူများ အသည်းကိုထိခိုက်စေတဲ့ အရက်သေစာနှင့်
မကင်းနိုင်သူများ အသည်းမပျက်စီးအောင် ကာကွယ်လိုသူများ
မဖြစ်မနေသုံးစွဲသင့်တဲ့ဆေးကတော့ **မန်းရာဇာအမှတ်တံဆိပ်
အသည်းအားဆေးပဲ**ဖြစ်၏ ဟူ၍ သတင်းကောင်းလေး ဖိ
လိုက်ပါသည်။

ဦးအိုက်စံ (လားရှိုး)

ဤဆေးသည် သဘာဝဆေးဖက်ဝင်ပစ္စည်းများဖြင့် စီမံဖော်စပ်ထားခြင်းကြောင့်
အသည်းပျက်စီးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သော ဆေးဖြစ်ပါသည်။

ပင်ရှင်း-မန်ရာဇာတိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး
အမှတ်(ဆ/၃၆၀) သန့်နွဲ့(ဂ)လမ်း၊ ပ/ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
ဖုန်း-၀၉-၅၁၀၉၁၊ ၀၉-၇၂၂ ၄၁၀၉

ပုံနှိပ်ဖြန့်ဖြူးရေး-
အမှတ်(ဥ/၉) ဘူတလမ်း၊ ပုဂံကုက်-၁၀၊ လားရှိုးမြို့။
ဖုန်း-၀၇၂ ၂၆၂၃၊ ၀၉-၇၇၃ ၂၂၂၃

အကျသို့ ဦးလှည့်နေသော ဆင်ပုံနှင့် စေတီတော်

ယခင်လမှ အဆက်

ဆင်ဦးကင်းသဏ္ဍာန် ကျောက်
တောင်ထွတ်ပေါ်တက်၍ စေတီတည်
ကျောက်တုံးကြီးအား အနီးကပ်
ကြည့်ညိုနိုင်ရန် အုတ်လှေကား တပ်ဆင်
ပေးထားသည်။ ထိုလှေကားမှ တက်
ရောက် ဖူးမြော်ကြည့်ရာ ကျောက်တုံး
ကြီးအား ဖိုခုံလောက်ပမာ ပင့်ထောက်
ထားဟန်ရှိသော ကျောက်စွန်းသုံးခုကို
တွေ့ရသည်။

ပင့်ထောက်ထားသည် ဆိုသော်
လည်း ကျောက်စွန်းနှင့် စေတီတည်
ကျောက်တုံးတို့ ထိကပ်နေခြင်း မရှိပေ။
ဖိုခုံလောက် ကျောက်စွန်း သုံးခုကြား
တွင် တိုးလျှိုပေါက် မြင်ရလောက်
အောင် ကွာဟနေသည်ကို တွေ့ရ
သည်။

F.10. January, 2013.

ကံမနယ် မြောက်အစွန်ဖျားဆီက ထက်မင်းကျော်စွာ

ကျောက်အဖွန် ရှင်ပတောင် ဘုရားထံသို့ (၃)

သိပ္ပံနည်းကျ ဟန်ချက်ညီ တည်မြဲ
နိုင်သော အခြေအနေမျိုး မဟုတ်ပေ။
ဌာန ကာရက စွမ်းအားတို့ ကြီးမားစွာ
သက်ဝင် ကိန်းအောင်းနေသော
ကျောက်မြတ်မ ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍဝ
တည်ထားပြီး မကြာမီ မိုးကြိုးခစဉ်
စေတီတော် (၅) ပေခန့် ရွေ့သွားသည်
ကို သမထကမ္မဌာန်းဝင် မနောစွမ်းအင်
ဖြင့် မူလကိန်းဝပ်ရာ နေရာသို့ ပြန်လည်

ပင့်ဆောင်နိုင်သည်ဖြစ်ရာ စံပယ်တော်
မူပုံ အသွင်ထူးသည် မြတ်စိန္တေဦးအဖြစ်
ဝမ်းမြောက် ကြည်ညိုစွာ ဦးတိုက် ဖူး
မြော်ခဲ့သည်။

ဖူးမြော်လိုစေဖြင့် အတက်တွင်
ချောမောခဲ့သော်လည်း ကျောက်တုံး
ပေါ်မှ ပြန်ဆင်းသောအခါ ခြေစုံချ
ဖင်တွန်း၍ တွားဆင်းရသည်။ ဝဲယခင်
အောက်ခြေ လျှိုမြောင်ကြားရှိ သစ်ပင်
သစ်ရွက်များကို ပြတ်သားစွာ မမြင်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပညာရှင် ၅၃

● လှမ်းမြင်ရသော ရှင်မတောင်နှင့်စေတီ

နိုင်အောင် မြင့်မား မတ်စောက်သည့် အပြင် တဟူးဟူး တိုက်ခတ်လာသော လေက ရပ်တည်ရာမရအောင် ဖန်တီး သကဲ့သို့ရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

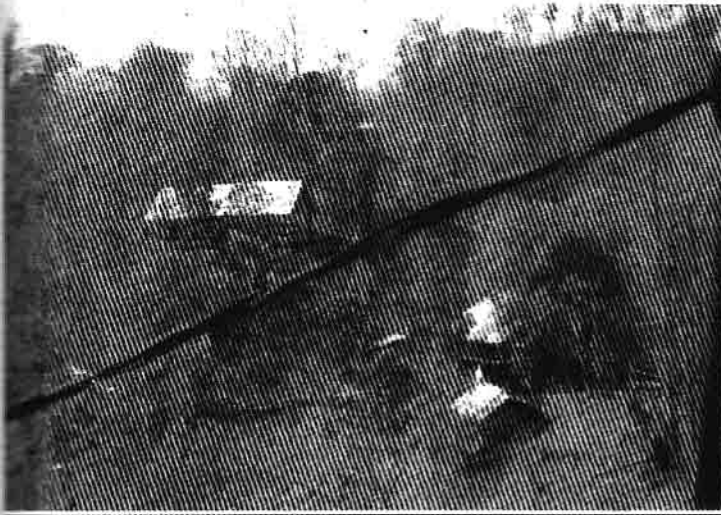
မိမိမှာ အမြင့်တက်လျှင် မူးဝေတတ် သည့် အမြင့်ကြောက်သူ ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း စေတီတည် ကျောက် တုံးကို နဖူးထိ၊ ဦးတိုက် ကန်တော့ခဲ့ ရသည့်အပြင် တစ်ဖက် တောင်ကုန်း ထက်မှ ဘုန်းကြီးကျောင်းနှင့် မွှာရုံ မြင်ကွင်းကိုပါ မှတ်တမ်းပြုနိုင်ခဲ့သဖြင့် ကြည်နူးရပါသည်။

စေတီအောက် အနီးရှိ အရံစေတီ တွင် ၁၂၉၉ ခုနှစ်၊ နယုန်လဆန်းတွင် ဦးကျော်ဟိုး၊ ဒေါ်ရွှေဆင်တို့ ပြန်လည် မွမ်းမံသည်ဟူသော ကမ္ဘည်းကို တွေ့ရ သည်။ စေတီတည် ကျောက်တုံးကြီး

၇၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

● စေတီတည်ကျောက်နှင့် ကြားခံ ဗိုလ်လက် ကျောက်နှစ်ကြား တို့လှူဒါန်း မြင်ကွင်း

ထေတီအနိမ့်မှ မြင်ရသော ကျောင်းနှင့် မြွှာရုံ

ရှမ်းတောင်အောင်မြေ

မိုးကြိုးခစဉ် ပြန်လည် မွမ်းမံခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ရှမ်းတောင်အောင်မြေနှင့်

တောင်စောင့်ဗိမာန်

ဆင်ဦးကင်းပုံ ကျောက်တောင်ထွတ်၏ အရှေ့ဘက်စောင်း ကုန်းလျှောတွင် တည်ရှိသည်။ သုံးဖက်သုံးတန်တွင် လျှိုမြောင်များ ဝန်းရံနေသော ကုန်းစွန်းထိပ်ဖြစ်ကာ မြေသားလမ်းဖြင့် ဆင်းသက်နိုင်သည်။

ပွဲတော်ကာလက ဝါးလုံးများဖြင့် နှုတ်ခမ်းသတ်ကာ ပြုပြင်ထားသော်လည်း လှေကားထစ်များ မပီမပြင်၊ ပြိုပျက်သွားပြီ ဖြစ်သည်။ အောင်မြေနေရာကို ပျဉ်ချောင်းများဖြင့် ခြံခတ် ဝန်းရံပေးထားသည်။

ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍဝ ဓေတီတည်ရန် (၄၉)ရက် အဓိဋ္ဌာန်ပြု ကမ္မဋ္ဌာန်းဆောက်တည်၍ တောင်ဝန်းကျင်နေ ဝေနေယျတို့ လက်ခံအားပေးမှု ရရှိအောင်ပြင်ခဲ့သော အောင်မြေနေရာထူး

ဖြစ်ပေသည်။

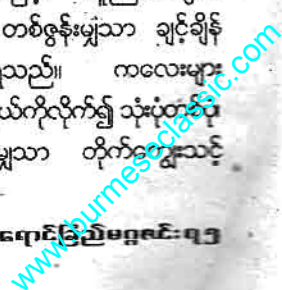
အုတ်တိုက် တန်ဆောင်းအနီးတွင် သီးခြား အဆောင်ထုတ်ကာ တောင်စောင့်နတ်မင်း ဗိမာန်အဖြစ် ပူဇော်ထားသည်။ ဗိမာန်တွင်း၌ နတ်မင်းရုပ်တုနှင့် အင်းဝိဇ္ဇာရုပ်တုများ တွေ့ရသည်။ ဤခရီးတွင် တောင်ပေါ်သို့ ချောမောစွာ ရောက်ရှိရန် ကူညီပေးမှုအတွက် ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း မေတ္တာပို့ အမျှပေး ဝေခဲ့သည်။

တောင်စောင့်နတ်မင်းများနှင့် ဝေနေယျအားလုံးအား ပြုပြီးသမျှ ကုသိုလ်အစုစု၏ အဖို့ဘာဂကို အမျှပေးစေပြီး နောက် ပြန်ဆင်းလာကြရာ စောင်းတန်း ဝဲယာတွင် ကံကုမံပင်များကို တွေ့ရသည်။ သီလရှင်ဝတ်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်ပြု တရားအားထုတ်သွားကြသော တူမလေးများက ဘုရားဖူးလာသူတို့ မျက်စိပသာဒဖြစ်စေရန် စိုက်ပျိုးခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်ဟု မိန့်ကြား သိရှိရသည်။

ဒေသခံတို့၏ ဆေးသုံးအဖြစ် အဖုအကျိတ် အနာပေါက်များတွင် အရွက်ကို မီးအုံး၍ အုံပေးရသည်။ ရင့်လျှင် ပြည့်ပေါက်၍ နုလျှင် အကျိတ်အဖု ကျေပျောက်စေသည်။

အသက်ရှူလမ်းတွင် အသက်ရှူမရ လောက်အောင် ချွဲသလိပ်များ ပိတ်ဆို့နေလျှင် သတ္တုရည်ကို သောက်ပေးခြင်းဖြင့် ချွဲသလိပ်များ အန်ထွက်စေသည်။

သို့သော် ပမာဏများလျှင် အန္တရာယ်ရှိသဖြင့် လူကြီးအတွက် ကော်ဖီဇွန်း တစ်ဇွန်းမျှသာ ချင့်ချိန်သောက်သုံးရသည်။ ကလေးများအတွက် အရွယ်ကိုလိုက်၍ သုံးပုံတစ်ပုံ လေးပုံတစ်ပုံမျှသာ တိုက်ဝှေ့သင့်ပေသည်။

ဆေးကျမ်းအလိုအရ ခါး၊ ပူ၍ ကျကျက်လျှင် စပ်၏။ ဝမ်းသက်၍ ပိုး၊ အဆိပ်တို့ကို ပယ်စေတတ်၏။ ဝမ်းဗြူး၍ ကာမ အားပေးသည်။ ချောင်း ခြောက်ဆိုးခြင်း၊ လည်ပင်းနာ၊ ခေါင်း ကိုက်ဝေဒနာများ၊ ယားယံခြင်းဖြင့် အရေပြားရောဂါများတို့အတွက် အပွင့် ကို အသုံးပြုကြလေသည်။

စိမ့်စမ်းများ

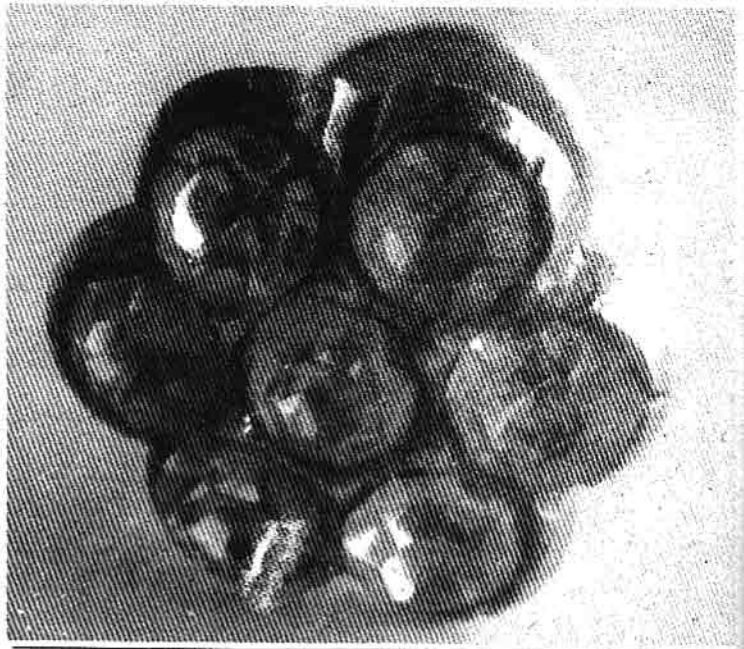
ဥဩစမ်း

ထို့နောက်တွင် ဆရာတော်က တောင်ကြားရေပုံ မရောက်မီ လက်ဝဲ ဘက် လျှိုမြောင်အတွင်း ဆင်းသက်ရာ ကျောက်လှေကားအတိုင်း ဦးဆောင် ခေါ်ငင်သွားသည်။ စက်ဝိုင်းခြမ်း တစ်ခုစာမျှ ကွေ့ဝိုက်ဆင်းပြီးနောက် တောင်ကြားအဆုံသို့ ရောက်သည်။

ရှေ့ဆက်သွားပါက တောင်တန်း အလယ်ရှိ မဏိဩယစမ်းရေထွက်နှင့် တောင်ဘက် ဆက်တက်လျှင် ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ ရောက်ပါမည်။ လက်ယာဘက် လှေကားအတိုင်း ဆင်း သက်ပါက ဥဩစမ်းရေထွက်သို့ ရောက်ရှိသည်။

ဦးစွာ ဥဩစမ်းသို့ သွားရောက် ကြည့်ရှုကြသည်။ ဆယ့်နှစ်ရာသီ ပတ် လုံး ရေမခန်းပါ။ ယခုကဲ့သို့ နွေနှောင်း၊ နွေကုန်ကာလတွင်ပင် ရေတာသွင်သွင် စိမ့်ထွက်လျက် တွေ့ရသည်။ ရေထွက် ရာ ကျောက်တောင်ကို “**ဥဩ သံတိုင်**” ကျောက်တောင်ဟု ခေါ် ကြောင်း သိရသည်။

အကျယ် (၁၅)ပေ ပတ်လည်၊ အနက် (၄)ပေရှိ အုတ်ကန်တွင်း ရေ များ သိုလှောင်ထားသည်။ ကျောင်းရှိ ရာ ကုန်းထိပ်နှင့် အမြင့် ကွာလှသဖြင့်

▲ အလိုအလျောက် ရောက်လာသော စိမ့်နားတောင်

လှောင်ကန် (၄)ကန်၊ ရေစုတ်မော်တာ (၄)လုံးဖြင့် အဆင့်ဆင့် ရေတင်ရသည် ဆို၏။

ဆင်းသက်လာရာ လမ်းတစ် လျှောက် ဝါးတိုင်ခြံစည်းရိုးကလေးများ ခတ်ထားသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် မေး ကြည့်ရာ ပွဲတော်ကာလက ကုန်းထိပ် သို့ ရေတင်သော စခန်းထောက် ယာယီကန်များ ဖြစ်သည်ဟု မိန့်ကြား သည်။

မိုးကာဖျင်စကို လေးထောင့်ဝါးလုံး ပေါင်ကွပ်ကာ ရေကန်သဖွယ် ပြုလုပ် ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

သာမန်ကာလများတွင် ဘုရားဖူး များက ရေကုသိုလ်ပြု သယ်တင်ပေး ကြသဖြင့် သောက်သုံးရေ လုံလောက် စွာ ရရှိသည်။ ရေချိုး၊ သက်န်းလျှော် ကိစ္စများအတွက် ဤနေရာသို့ လာ ရောက်ရသည်ဟု သိရသည်။

နွေရာသီတွင် သာယာစွာ မြည်ကြွေး တတ်သော ဥဩငှက်ကို နွေရာသီ၏

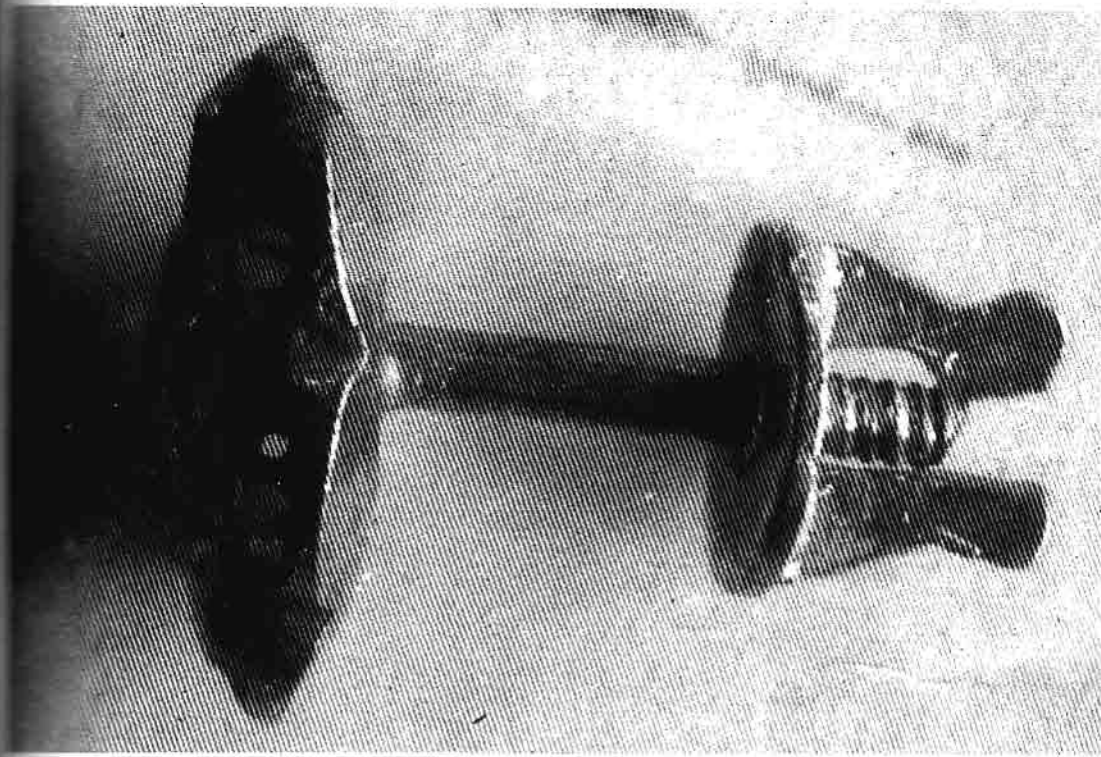
ပူပြင်းပူများ လျော့ပါးအေးငြိမ်းစေသည့် ငှက်ဟု တင်စားကြသကဲ့သို့ ဥဩသံ တိုင် ကျောက်တောင်မှ စိမ့်ထွက်လာ သော ဥဩစမ်းရေသည်လည်း အေးမြ လှပါသည်။

ဋ္ဌာနပလ၊ ကာရကပလ စွမ်းအင်ထူး များကြောင့် ဥဩစမ်းရေကို သောက် သုံးခြင်းဖြင့် ရောဂါဘယ ပျောက်ကင်း စေသည်ဟု ဆိုကြသဖြင့် မြည်းစမ်း ကြည့်ရန် ရေခွက်ရှာရာ မတွေ့ရပေ။ ဦးပဉ္စင်းများ ရေချိုး၊ သက်န်းလျှော်ကြ သည့် ပလတ်စတစ် ရေပုံးကြီး တစ်လုံး သာ ရှိလေသည်။

သို့ဖြစ်၍ အနီးတောင်စောင်းတွင် ပေါက်ရောက်နေသည့် ပိန်းရွက်ကြီး တစ်ရွက်ခူးကာ ကတော့ထိုး၍ ခံယူ သောက်သုံးခဲ့သည် ကြည့်လင်အေးမြ သော စိမ့်စမ်းရေ ဖြစ်သည်။

ပိန်းရွက်ခူးစဉ် နဂါးမောက်ပုတ်များ လည်း ရှင်သန် ပေါက်ရောက်နေသည် ကို မြင်ရသဖြင့် ဦးဆောင်ဝင်းတင့်

www.burmeseclassic.com

နားတောင် ထားတိုက်ခြင်းကွင်း

ပြောပြသည့် စကားအချို့ကို အမှတ်ရမိသည်။

အတိုး ဆရာထော် ဦးအာဒိစွဝံသဟာ ဦးမြတ်တောင် သာသနာမြေ ယထာထေဝီထင် ခုနှစ် ပတိုင်းပိယာ နယ်တကာလှည့်ပြီး ဆန်းစင် အားထုတ်ခဲ့တယ်။ အခု ဆရာ သွားမယ် ရှင်ပတောင်မှာလဲ နှစ်အတန်ကြာ ချွေပြီး လုပ်ရတ်စခန်းစင် အားထုတ်ဖူးပါတယ်။

ရှင်ပတောင်အောင်မြေရဲ့ တောင်တက် လှိုင်းမှာလို့ ဆိုတယ်။ ကာလကြာသွားလို့ ဖြိုနေရာကိုတော့ အတိအကျ သိနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီမှာ လုပ်ရတ်အတွက် အသုံးမဝတဲ့ “နာငါးပျိုး” ရှာဖွေ ရရှိနိုင်သတဲ့ အခုလက်ရှိ ဆရာထော် ဦးအာဒိစွဝံသရ ရဟန်း ဆောင်ပထဝီ သာသနာပြု အဖော်ကြီး ဦးအေးဖေအဖြစ်နဲ့ ရှင်ပတောင်ကို လာ တန်းက ပြောပြဖူးတယ်။

ထိုစဉ်က ဦးအောင်ဝင်းတင့်၊ ဦးမောင်မောင်မြင့်နှင့် ဦးဇော်ဝင်းဦး စသည့် ဌာနဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များ စုပေါင်း လိုက်ပါလျက် အဖော်ကြီး ဦးအေးဖေကို ကားတစ်တန်း၊ လှည်းတစ်ခါ၊ ခြေလျင် တစ်လှည့်ဖြင့် လိုက်ပို့ပေးခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

‘ဆရာထော်ဘုရား ဒီမှာ နဂါးမောက် ပင်တော့ တွေ့တယ်။ ဒီဒေသမှာ ဘာ အတွက် သုံးလေ့ရှိကြသလဲဘုရား’

‘ထိခိုက်ကွဲရတဲ့ ဒဏ်ရာတွေမှာ နဂါး မောက်ရွက်ကြိတ်ရည်နဲ့ လိမ်းပေးရင် အနာမယဦးဘူး။ အနာကျက် မြန်စေ တယ်။ မီးလောင်နာ၊ ခွေး၊ ပင့်ကူ၊ ကင်း စတဲ့ အဆိပ်ရှိ သတ္တဝါတွေ ကိုက်ခဲရင်လဲ အဆိပ်ပြေအောင် လိမ်း ပေးကြတယ်။

အင်္ဂုရတ်ထိုးရာမှာလဲ သုံးတယ်လို့

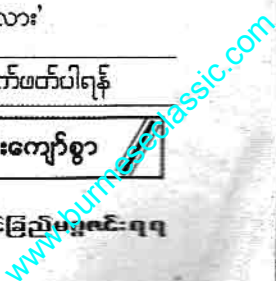
ဆရာထော်ကြီးတွေ ပြောကြတယ်။ ဦးပဉ္စင်းတော့ သုံးနည်း မသိပါဘူး။ [ဆေးကျမ်းအလိုအရ နဂါးမောက် သည် (၉၆)ပါးသော ရောဂါကို နိုင် သည်ဟု ဆိုထား၏။]

‘တပည့်တော် ကြားရသလောက် ဒီတောင်မှာ နာဂမ၊ နာဂထ၊ နာဂပိုန်၊ နာဂပိုင်း၊ နာဂမောက် ဆိုတဲ့ နာဂါးမျိုး အစုံ ရှိသတဲ့။ ကျန်တဲ့ “နာ” တွေကော ဆရာထော် တွေ့ရသလား’

‘ရှိတယ်လေ တောင်စောင်း တောင် ကမ်းပါးတွေ၊ လျှိုမြောင်တွေကြား သွား ရင်တော့ အစုံရတတ်ပါတယ်။ ဒကာ ကြီး အသုံးလိုလို့လား’

ဧရာလ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ထက်မင်းကျော်စွာ

ဩဇာပင်

နှစ်ချင်းသီးအောင်

ဩဇာပင် နှစ်ချင်းသီးအောင် စိုက်ဖို့ ဆိုတာ အင်မတန်မှ ခက်ခဲနက်နဲလှပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် ဒီအပင်မျိုးဆိုတာ (၃)နှစ်မှ (၅)နှစ်ထိ စောင့်ဆိုင်းရပါတယ်။ ပြီးတော့ ဒီအပင်မျိုးဟာ မိုးများတဲ့ အရပ်ဒေသမှာ မဖြစ်ထွန်းပါဘူး။

အပူပိုင်း အညာဒေသ၊ မြေလတ်ဒေသများဖြစ်တဲ့ ပြည်၊ ရွှေတောင်၊ မှော်စာ၊ ဆီမြီးဆွဲ၊ ပေါင်းတည်၊ ထုံးဘို၊ သူရဲတန်း၊ အင်းမ၊ တရုတ်မှော်၊ ညောင်စာရေး၊ ကွင်းလျားကြီး စတဲ့ ဒေသတွေမှာ ဖြစ်ထွန်းအောင်မြင်ပါတယ်။

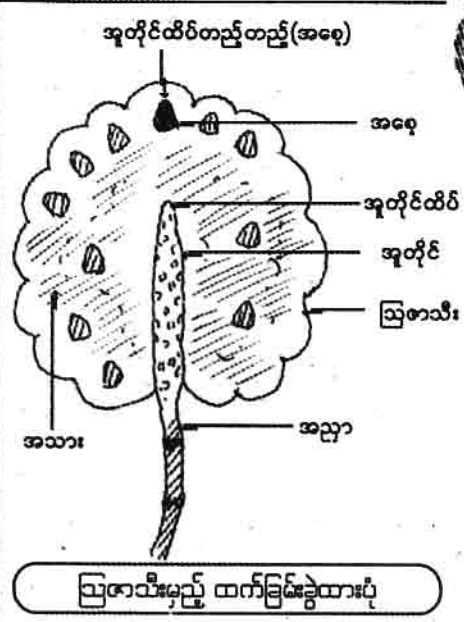
မလေးရှားလို ဒေသမျိုးမှာ ဖြစ်ထွန်းမှု မရှိပါဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် စာရေးသူ မလေးရှားနိုင်ငံမှာ နှစ်ပေါင်းဆယ်စုတစ်စုခန့် သွားရောက်လုပ်ကိုင်ဖူး၍ ဖြစ်ပါတယ်။

မနက် နင်းကျ၊ နေ့လယ် နေပူညနေ မိုးရွာ ဒါဟာ နေ့စဉ်ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ ရာသီဥတုဖြစ်၍ ကြိုက်နှစ်သက်ဟန် မတူပါ။

ဒါကြောင့်လဲ ဩဇာပင် နှစ်ချင်းသီးအောင် စိုက်ဖို့ဆိုတာ ကမ္ဘီရဆန်လွန်းပါတယ်။ အင်မတန် ခက်ခဲနက်နဲတဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခုကို ဖော်ထုတ်နိုင်သူကတော့ စာရေးသူရဲ့ဖခင် ဦးထွန်းကြိုင်ပါ။

ဒါပေသိ ယခုအခါ ဖခင်ကြီးကွယ်လွန်သွားခဲ့သည်မှာ (၂၃)နှစ်ကြာပြီ ဖြစ်သော်လည်း ဖခင်ကြီးရဲ့ စေတနာ၊ မေတ္တာတွေကို အမှတ်ရသောအားဖြင့် သေရွာယူမသွားတဲ့ သူ့ရဲ့ ဖော်ထုတ်တွေ့ရှိချက်ကို စာရေးသူ အမှန်တိုင်း မခြင်းမချန် ဖော်ပြပေးပါ့မယ်။

စာရေးသူ မွေးရာဒေသဖြစ်တဲ့ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးအနောက်၊ ရွှေတောင်ရမ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စိုက်၊ နောက်နှစ်သီးထောင်အောင်

သားရေ

‘အဖေ ပြောတော့လဲ လွယ်လွယ်လေးပါလား’

‘အဖေလဲ နှစ်တော်တော်ကြာ စမ်းစိုက်ကြည့်တာ ဒါ အောင်မြင်သွားပြီပေါ့’

‘ငယ်ငယ်လေးနဲ့ သီးတော့ စောစောသီး၊ စောစော ငွေပေါ် တော်တော် အကျိုးရှိတဲ့ နည်းလမ်းပေါ့’

မြို့နယ် တရုတ်မှော်ရွာလေးမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

‘သား ဩဇာပင် နှစ်ချင်းသီးတာ မြင်ဖူးလား’

‘ဘယ်မြင်ဖူးမလဲ အဖေရာ၊ ဩဇာပင်ဆိုတာ (၃)နှစ်၊ (၅)နှစ်ကြာမှ သီးတာမဟုတ်လား’

‘လာ အဖေပြမယ် ဒီမှာ ကြည့်စမ်း’

‘ဟယ်... ဟုတ်ပါ့ဗျာ’

အပင်လေးက (၂)တောင်သာသာလေး အလုံးတွေက ပြွတ်နေအောင် သီးနေတယ်။

‘အဖေ ဒါ ဘယ်လိုစိုက်တာလဲ၊ သားကို ပြောပြစမ်းပါ’

‘ဒီလိုသားရဲ့ ပထမ အသီးကို ထက်ခြမ်းခွဲ၊ အလယ်မှာ အုတိုင်တွေ့တယ်မဟုတ်လား၊ အဲဒီအုတိုင်ထိပ်တည့်တည့်က အစေ့ကိုယူ ဒီနှစ်

ကဲ စာရေးသူမှ မခြင်းမချန် ပြောပြီးပြီ။ စာတွေ့လား၊ လက်တွေ့လားဆိုတာ ကိုယ်တိုင်စိုက်မှ သိကြမှာပဲ ဒီနေ့ တိုးတက်နေတဲ့ ခေတ်ကြီးမှာ သစ်မွေးပင်လို (၁၀)နှစ်၊ (၂၀)နှစ်ကြာမှ အနှစ်တည်တာကို (၄)နှစ်၊ (၆)နှစ်သားကို ဆေးသွင်းပြီး (၁)နှစ်ခွဲ (၂)နှစ်အကြာမှတ်လှဲရောင်းလိုရနေပြီဆိုတော့ ထူးခြားဆန်းသစ်နေပြီ မဟုတ်လား။

ဩဇာသီးဟာ ရာသီစာ ပေါ်ပင်ဖြူလို့ လူတိုင်း ခုံမင်နှစ်သက်ကြပါတယ်။ ဩဇာသီး များများစားပြီးရင် ရေတော့များများချိုးပေးပေးပါဗျာ။ ဘာလို့လဲဆိုရင် သူက အပူသီးမျှစားပြီးရင် ပူတာပင်

စာဖတ်သူအပေါင်း ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ။

ရွှေမှော်မြေ ဖော်ပြကြည့်သိန်း

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆီး ဝမ်း လေမှန်၍ မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး အပူအပုပ် ကင်းစေတဲ့

စကြာမင်း

အမှတ်တံဆိပ်

မျက်စိကြည်

အကြောပြေဆေး

ယာယီတိုင်းရင်းဆေးဝါး မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၂ YR ၀၀၇၉၉၃

ကျွန်ုပ်တို့သည် တစ်နေ့တွင် စိတ်ချမ်းသာ ကျန်းမာ အသက်တစ်ရာ ကျင့်ကြံ ဆောင်ရွက်ရန်အတွက် စာရေးဆရာကြီးကို တွေ့မှတွေ့ပါမလား။ သူ့အား အသံရင့်ကြောင့် ရေးလက်စ ရေးရာကို အသာချထားပြီး ပြန်လည် ခရီးဦး ပြန် နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

အဲဒါကို မျိုးမြင့်ပါလား။ လာဗျာ' စာရေးဆရာ ကိုဘုန်းဝေကတော့ အသံအိန်တွေတွေ့ တက်ကြွလန်းဆန်း ဖြစ်စေရမယ့် အမြဲတမ်းမပြတ်ဘူးနော် 'ဟဲ... ဟဲ... ဟဲ'

'ဟဲ... ဟဲ' လုပ်မနေနဲ့ စာရေးဆရာကြီး အသံ အသံ စာရေးဆရာကြီးကို အကူအညီ ဆောင်ရွက်လို့ဗျ'

ပြောလေ ကိုမျိုးမြင့်' ဒီလိုဗျ ကျွန်တော် ရုံးမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အိမ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် နည်းနည်းလေး စာဖတ်မိ တာကို အလုပ်ထဲကို အာရုံစူးစိုက်တာတို့ ဆောင်ရွက်နည်းနည်းလေးကြာကြာ ထိုင်မိတာ

အဲဒါဆို မျက်နှာ၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ ခေါင်းမကြည် လာဘူး။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးလာတယ်။ အမြဲ အသံလိုလို ကိုယ်လက်တွေ လေးလံထိုင်းမိုင်းနေပြီး စိတ်ရော ကိုယ်ပါ မလန်းဆန်းဘူး ဖြစ်နေလို့ဗျ။ အဲဒါ ဘာဆေးတွေများ ဆွဲဆောင်သလိုတာ စာရေးဆရာကြီးဆိုမှာ အကြံဉာဏ် လာ ဆောင်တာ'

အဲဒါဆို သိသလို ဘယ်သူများမှတ်တယ် ကိုမျိုးမြင့်ကိုး။ အဲဒါလေး သုံးဆောင်ပါဦး

အဲဒါနဲ့ပဲ အစ်မ၊ ကိုဘုန်းဝေနဲ့ အစ်မ မအေးစိန်တို့ ဇနီး ဇနီးကတော့ ကျန်းမာရေး ပညာပေးစာပေတွေ ရေးသားနေ

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၅၅/၀၅၁၃

သူတွေပို့လား မသိဘူး။ လန်းဆန်းကျန်းမာ လှပနေတာကို တွေ့ရလို့ အားကျမိပါတယ်ဗျာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ ကျွန်တော်ရော အေးပါ အရင်တုန်းက ခင်ဗျားလိုပဲဗျ။ ကျွန်တော်ဆိုရင် စာလဲ မရေးနိုင်၊ စာလဲ မဖတ် နိုင် စာရေးစာဖတ်တိုင်း ခေါင်းတွေ အုံခဲလာပြီး စိတ်ရောလူရော အကြံဉာဏ်ပါ ထုံထိုင်းလေးလံနေတာဗျ။ အေးဆိုရင်လဲ တစ်နေ့ တခြား ၀,၀လာတယ်။ ဇက်ကြောထိုး၊ နောက်ကြောတက်၊ ကိုယ်လက်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲနေတယ်။ အထိုင်လေး၊ အထ လေးနဲ့ ညဘက်ရောက်လာရင် သားသမီးတွေက နင်းနှိပ်ပေး ရတယ်။ သူ့ကြည့်ပြီး စိတ်မချမ်းသာ၊ ကိုယ်ကျတော့လဲ မကျန်း မာဘူး ဖြစ်နေခဲ့တာပါဗျာ'

နက္ခတ္တဗေဒနှင့်အညီ

ကြော့မင်းအမှတ်တံဆိပ်

ဟာ ကိုဘုန်းဝေကလဲ လုပ်တော့မယ်။ အခု ဆရာဆိုလဲ ကျန်းမာလန်းဆန်းလို့၊ အစ်မဆိုရင်လဲ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျှိုး သွက်လက်ပေါ့ပါးနေတဲ့ဥစ္စာ'

'ကိုမျိုးမြင့်ရေ၊ အခုလို ကျွန်မ အဆီတွေကျ၊ ကိုယ်ရေစစ်တာ၊ ခန္ဓာကိုယ် သွယ်လျှိုး ဇနီးမောင်နှံ ကျန်းမာရွှင်လန်းနေတာက တော့ ဆေးစွမ်းတစ်လက်ကြော့ပဲရှင်'

'ဒါဆိုရင် လုပ်ပါဦးဗျ၊ ဘာဆေးလဲ'

'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးလေ'

'ကိုဘုန်းဝေကတော့ လုပ်ပြီ၊ ဆေးဝါးကောင်းတွေတာတောင် အသိပေးဘူး'

'ဒီလိုဗျ၊ ကျွန်တော်လဲ စာဖတ်စာရေးတာနဲ့ မျက်စိ၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးတွေ လေးလံလာတယ်။ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြော ထိုးပြီး ညောင်းညာလေးလံနေတယ်။ ဆီးဝမ်းလဲချုပ်၊ အပူလဲ ငုပ်နေပြီး ဒုလ္လာ လိပ်ခေါင်းရောဂါပါ ဖြစ်စပြုလာနေတာဗျ။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ စာရေးဆရာ မောင်မြင့်မောင် ရောက်လာပြီး ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးတစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးသွားတယ်။ ဆေးညွှန်း ဖတ်ကြည့်တော့ ကျွန်တော်တို့ ဇနီးမောင်နှံဖြစ်နေတဲ့ ရောဂါ လက္ခဏာတွေနဲ့ တစ်ထပ်တည်း တွေ့ရလို့ သုံးစွဲလိုက်တာ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါတွေဟာ ကင်းစင်သွားပြီး အခုလို စိတ်ရောကိုယ်ပါ ကျန်းမာလန်းဆန်းနေတာပါ'

'ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြော ပြေဆေးရဲ့ အာနိသင်လေး ပြောပြပါဦး'

'သမားတော် ဆရာကြီး ဆရာမြင့်ကတော့ ဤဆေးဟာ တိုင်းရင်းဆေးစစ်စစ်ဖြစ်ပြီး သဘာဝဆေးဖက်ဝင် ဆေးပစ္စည်းများ နဲ့ စနစ်တကျ စီမံဖော်စပ်ထားတဲ့ ဆေးဖြစ်လို့ စိတ်ချယုံကြည်စွာ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

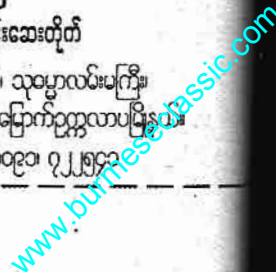
သုံးစွဲနိုင်တဲ့ ရောဂါတွေကတော့ မျက်စိမူန့်ဝေခြင်း၊ မျက်စိ အာရုံကြောများအားနည်းခြင်း၊ ခေါင်းမူး၊ ခေါင်းအုံ့၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ မျက်ခုံး၊ မျက်လုံးများ လေးရွံ့ မျက်ခိုးကိုက်ခြင်း၊ နောက်ကြော တက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ကိုယ်လက်များ ညောင်းညာကိုက်ခဲမှု ဖအီ မသာ ထိုင်းနှိုင်းလေးလံနေခြင်း၊ သွေးတက်၊ သွေးတိုးဖြစ်ခြင်း၊ သွေးမသန့်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်ဖြစ်၍ သွေးကျခြင်း၊ အပြင်လိပ်ဖြစ် ခြင်း၊ ဒုလ္လာကိုက် ညောင်းညာ ချည်နံ့ခြင်း၊ အပူခိုး အပုပ်ခိုးများ အပေါ်သို့တက်၍ မျက်ရည်ပူကျခြင်း၊ မျက်ဝတ်ထွက်ခြင်း တိမ်သလာဖြစ်ခြင်း၊ အာခေါင်ခြောက်ခြင်း၊ လည်ချောင်းနာခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျဖြစ်ခြင်း၊ ဆီးချုပ်ဆီးကျန်ဖြစ်ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ်၊ ဝမ်းကျန် စမြင်းခဲခြင်း၊ လေချုပ်လေပူဖြစ်ခြင်း၊ အဝလွန်ခြင်း၊ ဗိုက်ခေါက်ထူ၍ အဆီပိုများ ပွားများနေခြင်း၊ အသားအရေ မွဲခြောက် ညစ်ထေးနေခြင်း၊ စသော ရောဂါများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းလို့ မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး အပူအပုပ်များ ကင်းစင်လျက် ပိုလျှံနေတဲ့ အဆီများကို ကျဆင်းစေပြီး ဆီး ဝမ်း၊ လေတို့ကို မှန်၍ ကျန်းမာပေါ့ပါး သွက်လက်လန်းဆန်းစေ တဲ့ဆေး ဖြစ်တယ်ဗျ'

'ဒါဆို ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး ဟာ မျက်စိကို အသုံးပြုပြီး အလုပ်လုပ်ရသူတွေ၊ နေ့စဉ် စာရေး ဇာရေးတွေနဲ့ ရင်ဆိုင်နေရတဲ့သူတွေ၊ ရုံးမှာ မိမိတို့လုပ်ငန်းစေ မှာ ကြာမြင့်စွာ ထိုင်ကြပြီး အလုပ်လုပ်ကြရသူတွေနဲ့ ကာယ ဉာဏ အလုပ်သမားတွေအတွက် နေ့စဉ် မှီဝဲသုံးစွဲသင့် ဆေးပေါ့နော်'

'ပြောဖို့လိုသေးလား ကိုမျိုးမြင့်ရယ်၊ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲဘဲ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေတဲ့ ခေတ်ကြီးထဲမှာ ကျန်းမာလှ မှုရေး၊ စီးပွားရေးတွေ နောက်ကျကျန်မနေခဲ့အောင် အထောက်အကူဖြစ်တဲ့ ဆရာမြင့်ရဲ့ စကြာမင်းအမှတ်တံဆိပ် မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေးကို ဆောင်ထားပါလို့ သင့်ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပြုပါရစေ'

'ကျေးဇူးပဲ ဆရာကိုဘုန်းဝေရေ၊ ကျန်းမာပျော်ရွှင် ပြည့် ကောင်းမွန်တဲ့ မိသားစုကမ္ဘာလေးဖြစ်အောင် "စကြာမင်း မျက်စိကြည် အကြောပြေဆေး" ကို ပြေးဝယ်လိုက်ဦးမယ်ဗျ'

ပင်ရင်း-ဖြန့်ချိရေး
စကြာမင်း
တိုင်းရင်းဆေးတိုက်
အမှတ် ၈/၆၆၆ သုတေသနဗဟို
သန္တာပုတ်တိုင်းအနီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊
ဖုန်း-၀၉-၆၃၀၀၉၂၊ ၇၂၂၅၀၃

ဗုံကြာခိုင် အတွက်ဆန်းထွင်ပါတဲ့ ရုပ်ပုံမဟာမြိုင်

ဂုဏ်ကန်းပင် စောင်တော်ဦးဆံ့

(၉)

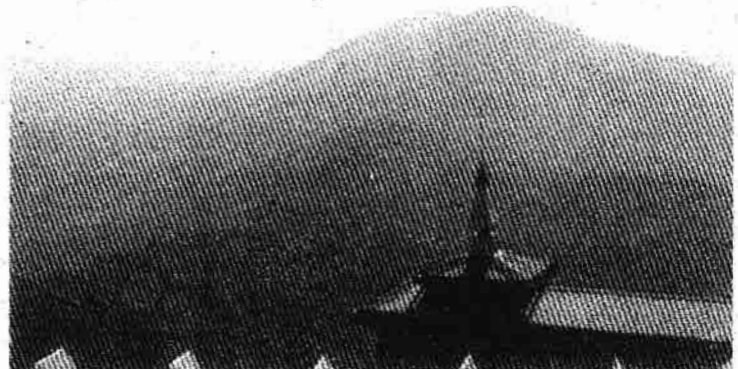
သခင်လှမှ အဆက်

စောင်းတန်းလှေကား လက်ရန်း
 နေထက်တွင် သူငယ်တော်ရုပ်၊ နဂါး
 နှစ် ဘီလူးရုပ်၊ နရားရုပ်များ စသည်
 ဖြင့် ဆေးရောင်စုံခြယ်သ သွန်းလုပ်
 ဆာသည်ကို တွေ့ရသည်။ စောင်း
 ဆန်းအဖိုး တစ်ဖက်တစ်ချက်စီတွင်
 ဆော်သားများ တန်းစီ ခြံရံထားသည်။
 ရင်ပြင်ထက်တွင်ကား ရှစ်မြှောင့်
 မှုယံသုံးဆင့်ခံကာ ခုံထည်သော
 ဆင်းလောင်းမှောက်စေတီ ပေါက်
 ဆာသည် ကေလာသဆံတော်ရှင်
 စေတီကြီးကို ဖူးမြော်ရလေသည်။
 ဆွေတော်ရင်း အရပ်ရှစ်မျက်နှာတွင်
 ဆေးထောင့်အုတ်ခုံခံ၍ အရံစေတီ
 ဖြစ်ဆူ ပေါက်ထားသည်။ အုတ်ခုံပတ်
 ထည်တွင် ဇာတ်တော်သရုပ်ဖော်
 ဝတ်ရုပ်လုံးရုပ်ကြွများ တွေ့ရသည်။
 မဟာဇနကဇာတ်တော်၊ တေမိမင်း
 ဇာတ်တော်၊ ဝေဿန္တရာဇာတ်တော်၊
 ဝိသုဒ္ဓဇာတ်တော်၊ နာရဒစန္ဒကုမာရ
 မဟာသဇာတ်တော် စသည်ဖြင့်
 ထည်း ကမ္မည်းစာတန်းများ ဖော်ပြ
 ထားသည်။ ထိုအရံစေတီများ အနီး
 မျှင် နရသီဟရုပ်တူကိုလည်း တွေ့ရ
 သည်။

ဘုန်းကျော်စွာ (မြိုင်စာတူထိုက်)

- ရင်ပြင် ထွန်းစွန်းရာ နာရဒီဟ
- ဘာသာတော်မှ ခိုလှုံ့တော်ငြိမ်းကွင်း

ဤရုပ်တုနှင့် ပတ်သက်၍
 ဆာလာသတောင်ပေါ်သို့ ၁၈၉၁
 နှစ် ဒီဇင်ဘာလတွင် ကျောက်စာဝန်
 ဆော်စိန်ခို ရောက်ရှိ မှတ်တမ်းပြုထား
 သည်မှာ ကျိုက်ထီးရိုးနှင့် ကုသိနာရုံ

စေတီများကဲ့သို့ပင် ဂေါတမမြတ်စွာ
 ဘုရား ပေးတော်မူသော ဆံတော်သုံး
 ဆူအနက် ကေလာသရသေ့ကို ပေး
 သော ဆံတော်တစ်ဆူ ဌာပနာထား
 သည့် သခိုင်းကြောင်း ထူးမြတ်သည့်

စေတီ ဖြစ်သည်။
 စေတီအနီး ဓမ္မစေတီမင်းကျောက်
 စာ နှစ်ချပ်ရှိ၍ ကျိုးပြတ် ကွာကျနေ
 သည်။ ပင်လယ်ဘက် မျက်နှာမူနေ
 သော နရသီဟရုပ်သာ ဘုရားရင်ပြင်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၈၁

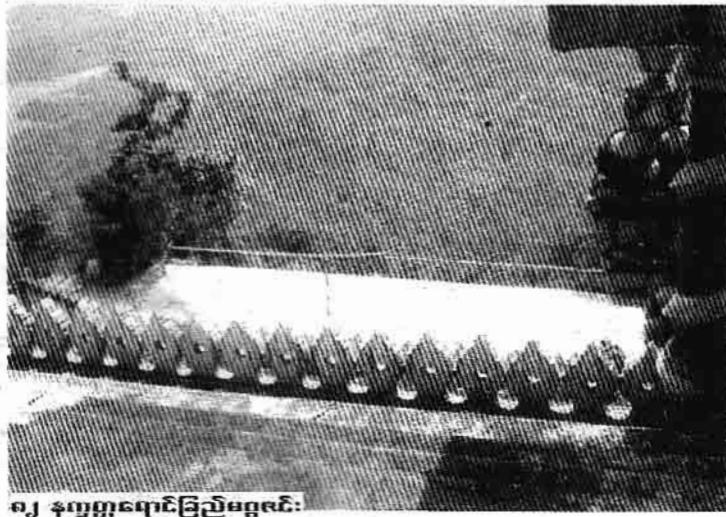
◆ မြောက်ဘက်အခြေခံ လေဆူတန်း

◆ ညောင်ကျောင်းဆရာတော် ရုပ်တု

◆ မြောက်ဘက်ပြင်တွင်း

၈၂ နက္ခတ္တဓမ္မင်ဒြိယဓမ္မစင်္ကြံ

၌ ရှိသည်။ ကြာပန်းပုံဖော် လေးထောင့် အုတ်ချပ်များ ပြန်ကြံနေသည် စသဖြင့် ဖော်ပြကာ ဤတောင်ပေါ်တွင် ဆေး ဖက်ဝင်သစ်ပင် ပေါများကြောင်း လည်း ဆက်လက် ရေးသားထားလေ သည်။

(၁၉၆၀ ပြည့်နှစ်ထုတ် တက္ကသိုလ် မွန်အသင်း နှစ်ပတ်လည်မဂ္ဂဇင်း တွင် တော်စိန်ခို၏ စာတမ်းကို ထပ်မံ ဖော်ပြထားသည်။)

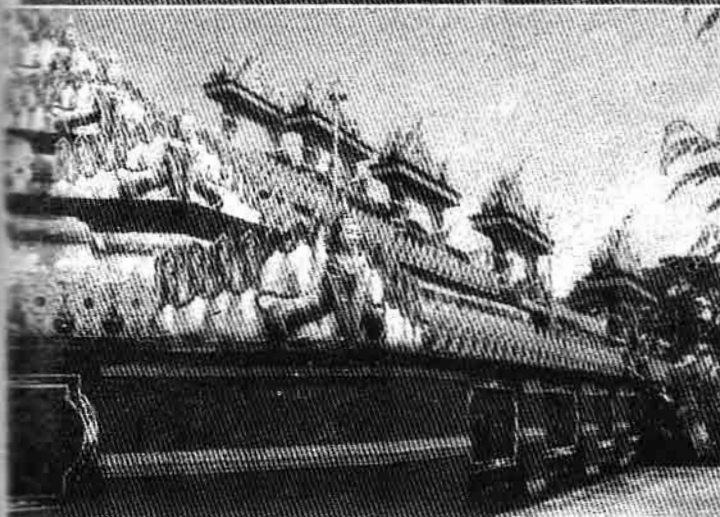
တော်စိန်ခို ရောက်ရှိလေ့လာ သည့်ကာလမှာ နှစ်ပေါင်း(၁၂၀) ရှိပြီ ဖြစ်ရာ မူလလက်ရာ ပြုပျက်သွား ပြီးနောက် အသစ် ထပ်မံ ပြုလုပ် ထားသည်ဟု ယူဆဖွယ်ရှိသည်။ နှောင်းခေတ်လက်ရာဟန်ဖြင့် မြင်တွေ့ ရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

တတိယသင်္ဂါယနာ တင်ပြီးနောက် သောဏနှင့်ဥတ္တရထေရ်တို့ ဦးဆောင်

◆ ဒိုသည့်ကာလ ခြံကျားသောနေရာ

◀ မောင်းတန်းလက်ထောက်မှ ရှင်ဥပက္ကတန်ဆောင်း

◀ မြောက်ဘက် ထောင်နန်းထိပ်စေတီ

ကာ သာသနာပြုကြွရာတွင် ဘီလူးတို့ ရန်မှ နှိမ်နင်းပေးရန် ဖန်ဆင်းသော နရသီဟရုပ်ကို ညွှန်းဖွဲ့ခြင်းဖြစ်လေရာ တိုက္ကလားတောင်တန်း၏ အထူး ဝိသေသရုပ်တုလည်း ဖြစ်ပေသည်။

စေတီရင်ပြင် အရံတံတိုင်းအနီး တွင်လည်း ပတ်လည်(၈)နေရာ၌ လေးတိုင်စင် ဂန္ဓကုဋ်တန်ဆောင်း တော်နှင့် ရုပ်ပွားတော် (၈)ဆူ ပူဇော် ထားကာ တန်ဆောင်းအထက်စေတီ ပေါက်ထားသည်။

အင်္ဂါထောင့် စောင်းတန်းလှေကား အဆုံးတွင် မိုးသည်းစဉ်က ပြိုကျ သွားသော မြေနေရာအား ထိန်းသိမ်း ထားသည့် မြေထိန်းနံရံအစပိုင်းကို မြင်တွေ့ရသည်။ ကျိုက်ဒေးယျံစေတီ၊ တိုက္ကလားစေတီရင်ပြင်များမှ တွေ့မြင် ရသော မြေထိန်းနံရံအဖြူတန်းရှိရာ ဖြစ်သည်။

အဝေးဆီတွင် တိုက္ကလားစေတီ၊ ကျိုက်ဒေးယျံစေတီတို့ကို မြူမှုန်များ အကြား ပိုးတဝါး မြင်တွေ့ရသည်။ ကြားမြေပြင်မှ တောင်ပူစာနှစ်ခုကို လည်း အစီအရီ သွယ်တန်းလျက် ရှိ နေသည်ကို စီးမိုး မြင်တွေ့ရသည်။

မြောက်ဘက်တစ်ခွင်

စေတီတော်၏ သောကြာဂြိုဟ်တိုင် အနီးသို့ ရောက်သောအခါ မြောက် ဘက်အခြေ ကုန်းတော်မြေပြင်၌ တန်ဆောင်းတစ်ဆောင်၊ ကုန်းတော် စွန်းတွင် စေတီတစ်ဆူနှင့် လျှိုတစ်ခု ခြားသော တစ်ဖက်တောင်ကုန်းထိပ် တွင် စေတီတစ်ဆူတို့ကို ဖူးတွေ့ရ သည်။

ထို့ကြောင့် ရာဟုဂြိုဟ်တိုင်အနီး၌

◀ မြေထိန်းပစ္စည်းထောက်မှ နဂါးတို့များ

www.burmeseclassic.com

စောင်းတန်းလှေကားမှ ဆင်းကာ သွားရောက် လေ့လာကြည့်သည်။ တန်ဆောင်းအတွင်း၌ တပ်ပျဉ်ခွေ ရုပ်ပွားတော်ကြီးလေးဆူ စိတန်း ကိန်းဝပ်တော်မူကာ လက်ဝဲဘက် အစွန်းတွင် ဆရာတော်တစ်ပါး၏ ရုပ်တု တည်ရှိသည်။

ရုပ်တုနောက်ကျောဘက် နံရံတွင် ကေလာသ သောဏ္ဍာယရွှေစေတီ ဖော်ကွန်းကမ္ပည်း စိုက်ထူသွားသော ညောင်ကျောင်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ သီရိညောင်သပုံတော်ဟူ၍ စာတန်း ထိုးထားသည်။

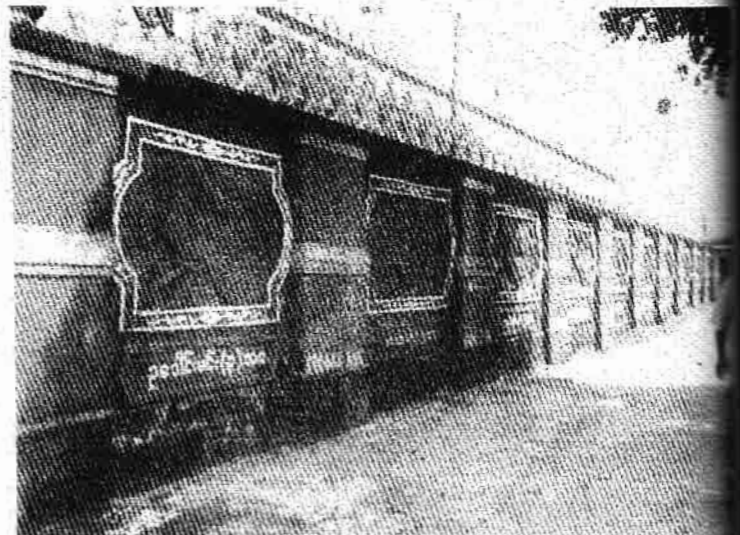
မြောက်ဘက် ကုန်းတော်စွန်းထိပ် တွင် ကေလာသပုံတော် စေတီငယ် ကိုဖူးမြင်ရကာ တောင်ဆင်း ကွန်ကရစ် လမ်းအစ၌ "ကား၊ ဆိုင်ကယ်များ မဆင်းရဲ"ဟူသော စာတန်း ချိတ်ဆွဲ ထားသည်။ အနီးရှိ အုန်းပင်တွင် "ကေလာသပုံ"ဟူသော စာတန်း ရှိ သည်။

လမ်းမှ လျှိုအတွင်း ဆင်းသွားကာ တစ်ဖက်တောင်ထိပ်စေတီသို့ ဦးတည် ဖောက်လုပ်ထားသည်ဖြစ်ရာ တောင် ကုန်းထက်စေတီ၏ ဘွဲ့တော် ဖြစ်ပေ လိမ့်မည်။ အသစ် ထပ်မံ ဖော်ထုတ် မွမ်းမံခြင်းဖြစ်ကြောင်းနှင့် လမ်းမှာ မတ်စောက်လှသောကြောင့် ခြေလျင် ဘုရားဖူးများသာ သွားလာစေရန် သတိပေးစာတန်း ချိတ်ဆွဲထား ကြောင်း သိရသည်။

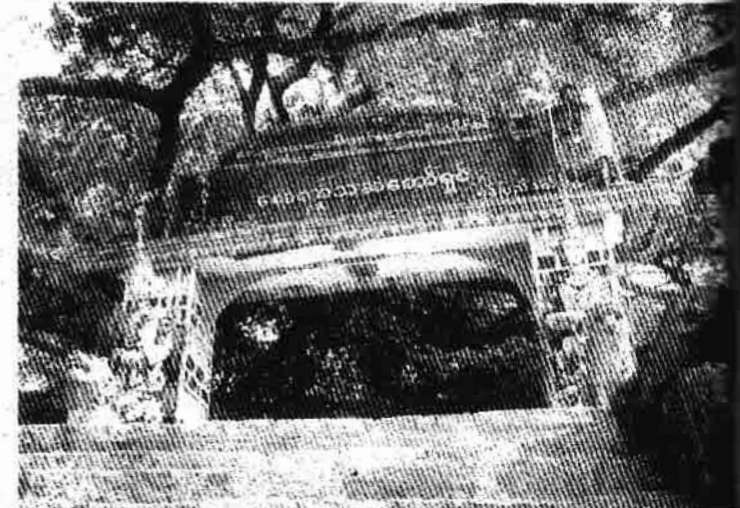
ညောင်တံခါး

ထို့နောက်တွင် စေတီအခြေကို လှည့်လည်ကြည့်ရှုရာ အဆင့်(၅)ဆင့် ဖြင့် မြေထိန်းအား ကောင်းမွန်စေရန် စီမံထားကာ အဆင့်ထောင့်ချိုးများ တွင် နရသီဟတစ်ကောင်စီ သွန်းလုပ်

၈၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

• ဗြေထိန်နံနံမှ စာတော်တော် (၅၅၀) သရုပ်ဖော်ပုံများ
• ဗြေလှိုင်ဆောင်တန်း ထောင်ငယ်ပုထိုး

ထားသည်။ စောင်းတန်းလှေကားတွင် လည်း မုခ်ဦး(၅)ဆင့် ဖော်ထားလေ သည်။

ကုန်းတော်အခြေ တံတိုင်းပတ် လည်တွင် နှစ်ကျယ် အလောင်း တော်ဘဝ ရုပ်ကြွများကို သရုပ်ဖော် ထားသည်။ ဥဒေါင်းမင်း (၃)ဘဝ၊ ဟင်္သာမင်း (၁၀)ဘဝ၊ ကရဝိက် (၅)ဘဝ၊ ခြင်္သေ့မင်း (၁၀)ဘဝ စသဖြင့် အညွှန်းစာတန်းများလည်း

ပါဝင်လေသည်။ စနေထောင့် စောင်းတန်းလှေကား အနီး လက်ဝဲဘက်တွင် ရှင်ဥပဂုတ္တ ကျောင်းဆောင်၊ မယ်တော်ဆောင်နှင့် ဖောဓိညောင်ပင်ကြီးတို့ မြင်ရသည်။ သက်တမ်း ရှည်ကြာလှပြီဖြစ်သော ညောင်ပင်ကြီးမှာ မြေထောက်မြစ်မှ သွားစွာဖြင့် ညောင်တံခါးဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ အချို့မှာ အကိုင်အစီအစဉ် ပူးရာမှ

◆ ဝေနေထောင့်မှ ယိုးဒယားကလေးတီ

◆ ဝေနေထောင့်မှ ညောင်တံခါး

တံခါးဖြစ်သွားသည်လည်း ရှိသည်။ ဘုရားဖူးတစ်စုကား သုတ်၊ ပရိတ် ထော်များ တီးတိုးရွတ်ဆိုကာ ညောင် တံခါးမှ ခေါက်တံခါးပြန် ဖြတ်သန်း နေကြသည်ကို တွေ့ရသည်။ ဒီနေ့ကလေးငယ်တစ်ဦးအား မေးကြည့်

ရာ...
 'ဒီနှစ်ပင်ကြား သွားလိုက်လာလိုက်လုပ်ပြီး ဘုရားစားဆို သက်ဆေးဆိုရင် လိုရင်တာ ရတယ်'
 ဟူ၍ သူ့နားလည်သလို ရှင်းပြလေ သည်။

ထို ညောင်တံခါးမှာ ကေလာသစေတီ၏ အ နောက်တောင်ထောင့် အ ရပ်၊ စောင်းတန်းလှေကား မှစ်ဦး အနီးတွင် ရှိသည်။ ကေလာသ ဘွဲ့တော် ပညတ်အရ ဂြိုဟ်သက် ပေါင်းရာ ၁၅+ ၁၇ + ၂၁ = ၅၃၊ အနောက်တောင် ထောင့်အရပ်ညွှန်း စနေ ဂြိုဟ်သက်ပေါင်းသော် ၅၃ + ၁၀ = ၆၃ ÷ ၇ = ၉ ဖြစ်ကြောင်း စနေပင် ရ သဖြင့် နံပေါ်တတ်ရကိန်း ဆိုက်၏။

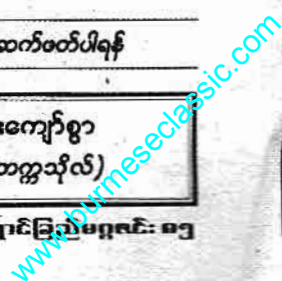
ဤသည်ကြောင့် ဤ ညောင်တံခါးတွင် သုတ်၊ ပရိတ်ဂါထာများ သက်စေ့ ရွတ်ပွား ဖြတ်သန်းခြင်း ဖြင့် အကြံအစည်ဆန္ဒ အောင်မြင်စေရန် ဆုပန် ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

မိမိမှာ ခရီးသွား တစ်ဦးဖြစ်ရာ ၂၄ ပစ္စည်း ပဋ္ဌာန်းအကျဉ်းကို ရွတ်ဖတ် ပူဇော်၍ ညောင်တံခါးမှ လူးလာခေါက်တို့ ဖြတ် သန်းခဲ့သည်။ ပဋ္ဌာန = ပဋ္ဌာန်းကျမ်းကို ညွှန်း သကဲ့သို့ သွားခြင်းအနက် လည်း ပေးသောကြောင့်

ဖြစ်လေသည်။

ရှေ့လ ဆက်တော်ပါရန်

**ဘုန်းကျော်စွာ
 (မြိုင်တက္ကသိုလ်)**

ဥာဏ်ပညာထက်မြက်အောင်

ဤကျင့်စဉ်ကိုအောင်

မောင်အီးနွယ်
(နတ်မောက်)

စာရေးသူ တစ်ခါက အလုပ်တာဝန် ကျခဲ့ဖူးသော ကျေးရွာကလေး တစ်ရွာ သည် နေပြည်တော်ပျဉ်းမနား၊ တောင်တွင်း၊ နတ်မောက်၊ ကျောက် ပန်းတောင်းသွား မီးရထားလမ်းဘေး မှာ ရှိပါသည်။

ရွာလေးနှင့် မီးရထားလမ်းသည် အလွန် ပန်တင်လှပါသည်။ မနီးလွန်း မဝေးလွန်းသဖြင့် သစ်ပင်ပန်းပင်များ၊ ရေတွင်းရေကန်များနှင့် အလွန် စည်ကားနေပါသည်။

ထိုရွာကလေးသည် မီးရထား ဘူတာရုံနှင့် (၁၅)မိနစ်ခန့်သွားလျှင် ရောက်ပါသည်။ လမ်းပန်းဆက်သွယ် ရေး ကောင်းမွန်လှသဖြင့် စာရေးသူ သည် ထိုရွာကလေးရှိ ရွာဦးကျောင်း တွင် သီတင်းသုံးတော်မူနေသော ဆရာ တော် ဦးပညာထံသို့ နှစ်စဉ် ဝါဆိုအခါ တွင် တစ်ကြိမ်၊ သီတင်းကျွတ် တစ်ကြိမ်၊ တန်ဆောင်မုန်းတွင် တစ်ကြိမ်နှင့် နှစ်သစ်ကူး တန်ခူးလတွင် တစ်ကြိမ် ရောက်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူသည် ဆရာတော်ကျောင်း သို့ ရောက်ရှိသွားတိုင်း ဆရာတော်မှာ အားသည်မရှိ။ ကျောင်းအိပ်ကျောင်း စား (ဆရာတော်၏ ဝေယျာဝစ္စ) လုပ် ကိုင်ပေးနေကြသော ရွာထဲမှ ဆွေရိပ် မျိုးရိပ်မကင်းသူတို့၏ သားသမီးများ အား ဗဟုသုတရဖွယ် ခေတ်ပညာစာ များနှင့်အတူ ဘုရားရှိခိုးအမျိုးမျိုး၊ လိုအပ်လျှင် အသုံးပြုကြနိုင်ရန် ဂါထာ တော်၊ ပရိတ်တော်များကို စနစ်တကျ သင်ကြားပို့ချနေသည်ကို တွေ့မြင်ရပါ သည်။

ဤ ဘုရားရှိခိုး ဝတ်တက်ပြီးသော အခါ ကျောင်းသားကြီးများ ရွတ်ဆိုနေ သော ဘုရားစာကို စာရေးသူ သတိ ထား မှတ်သား လိုက်ရွတ်ဆိုနေမိပါ

၈၆ နက္ခတ္တရာဇ်ခြင်္စရဏ်း

သည်။

ထိုဘုရားစာမှာ...

‘အတိတ်သေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော အပ္ပိုဟတံ ဣထံ’

‘အတိတ်ခြင်္စရဏ်ကို အတိတ်အပင်မရှိ အတားအဆီးမရှိ သိခြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား’

‘ပစ္စုပ္ပန်သေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော အပ္ပိုဟတံ ဣထံ’

‘ပစ္စုပ္ပန်ခြင်္စရဏ်ကို အတိတ်အပင်မရှိ အတားအဆီးမရှိ သိခြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား’

‘အနာဂတ်သေ ဗုဒ္ဓဿ ဘဂဝတော အပ္ပိုဟတံ ဣထံ’

‘အနာဂတ်ခြင်္စရဏ်ကို အတိတ်အပင်မရှိ အတားအဆီးမရှိ သိခြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား’

ဟူ၍ ရွတ်ဆိုပွားများပြီး ဦးသုံးကြိမ် ချွဲကာ ဘုရားဝတ်တက်ခြင်း ပြီးဆုံးသွား ပါတော့သည်။ ဤသို့ ရွတ်ဆိုပွားများ နေသည့်အသံများကို ကြားကြားနေခဲ့ ရပါသည်။

သို့ဖြစ်သောကြောင့် ယခုတစ်ခေါက်

မှာတော့ စာရေးသူသည် ကျောင်းထိုင် ဆရာတော် ဦးပညာအား...

‘ဆရာတော်ဘုရား (ကျောင်းသားလေးတွေ) နောက်ဆုံး ဝတ်တက်အပြီး ရွတ်ဆို ပူဇော် သွားတဲ့ စာရတနာရိတ်တော်ထဲမှာ ‘အတိတ် သေပြီးရင် အနာဂတ်သေ အနာဂတ်သေပြီး မှ ပစ္စုပ္ပန်သေ မဟုတ်ဘူးလားဘုရား’ ဟု ရိုသေစွာ လျှောက်ထား မေးမြန်း သောအခါ ဆရာတော်မှ...

‘ဒေး... ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ် ဒကာ တော် စာအုပ်ထဲက အစဉ်အတိုင်းကတော့ အတိတ်သေပြီးရင် အနာဂတ်သေပေါ့ကွာ အနာဂတ်သေပြီးမှ ပစ္စုပ္ပန်သေပေါ့ကွာ၊ ဒါပေမယ့် ဘုန်းကြီးကတော့ ‘အတိတ် ပစ္စုပ္ပန်၊ အနာဂတ်’ ဆိုတဲ့ ကာလအစဉ်ကို ယူပြီး ပစ္စုပ္ပန်သေကို ဒုတိယနေရာမှာထားပြီး ရွတ်ဆိုပွားများ ပူဇော်စေတာပါပဲ’ စာရေးသူမှ...

‘ဘာပြုလို့ အဲဒီကာလသုံးပါးကို ဘုရားဝတ်တက်စဉ်ထဲမှာ ထည့်ပြီး ရွတ်ဆိုပွားများ ပူဇော်စေရတာပါလဲ ဘုရား’

သားမင်း နှလုံးသည်းခြေဆေး

အမှတ်တံဆိပ်

၀၂၁၂၀၀၉၅၄ လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈/တဆထလ (၁၆၂၅)
ကျော်ဌာဆိုင်ပျဉ်စက် ထံဆေးက (စာနယ်ဇင်း) ၁၆၉/၀၂၀၀

ကလင်...ကလင်ဆိုတဲ့ ခေါင်းလောင်း သံကြောင့် တံခါးဖွင့်လိုက်ရာ ၇-လွှာ တက်လာသော ဘရဏီကို တွေ့လိုက်ရသည်။
“တံခါးဖွင့်ပါဦး သရဖီရယ်... မောလိုက်တာ... နောင်ဆို ၇-လွှာမှာမနေဘဲ တာဝတိံသာတက်နေ” ငေါ်ငေါ်တူးတူး ပြောလိုက်သော ဘရဏီစကားကြောင့် သရဖီက ရယ်ကျဲကျဲလုပ်ရင်း...

အားနည်းခြင်း၊ နှလုံးသွေးကြောကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးသွေးကြောကျယ်ခြင်း၊ နှလုံးသွေးကြော အဆိပ်တိတ်ခြင်း၊ နှလုံးကြွက်သားများ အားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ နှလုံးတုန်ရင်ခုန်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်ခြင်း၊ နှလုံးခုန်မမှန် မူးဝေ မောပန်းခြင်းများကို ရေအေး(သို့မဟုတ်) ဆီးဖျော်ရည် ရရာနှင့် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့”

“နောက်မှပဲစိတ်ဆိုး... ခုတော့ အမောပြေ ဒီဆေးလေးသောက်လိုက်... အမောတွေ ပြေသွားစေရမယ်”

အမောပြေ လန်းဆန်း ကျန်းမာဖို့

သားမင်း (အမှတ်တံဆိပ်)

နှလုံးသည်းခြေဆေးကို သုံးစွဲကြဖို့

ဆေးလက်ဖက်ရည်ခွန်း တစ်ခွန်းခန့် ရေအေးနှင့်သောက်ပြီး ခဏ ဘရဏီမျက်နှာ ရွှင်ပျလာသည်။

“ဒါဆိုရင် လူတိုင်းနဲ့ သင့်လျော်တဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲ ဆက်ပြောပါဦး သရဖီ”

“ဟယ်... ဆေးကလဲခိုချင်အရသာလေးနဲ့ ကောင်းလောက်တာ... အမောကို ပြေသွားတာပဲ... အခု ငါ့ကို တိုက်တာ ဘာဆေးလဲဟင်”

“ရင်ညှပ်၍ စူးအောင်ခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင်ညှပ်အောင်ခြင်း၊ နှလုံးစူး၍အောင်ခြင်း၊

“ငါတို့မိသားစု အမြဲ သုံးစွဲနေတဲ့ သားမင်း အမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးပါ”

ရင်ဝပူ၍ မအိမသာဖြစ်ခြင်း၊ လေးလံထိုင်းမိုင်းခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံနှင့် မောပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ ဒေါသကြောင့်ဖြစ်စေ၊ စိတ်ဒိပ်ကြောင့်ကြ ထိတ်လန့်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်စေ၊ နှလုံးတုန် ရင်ခုန် မောပန်းခြင်းများကို ရေအေး (သို့မဟုတ်) ကြိုရည်ရရာနှင့် သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်...

ထိုစဉ် ဘရဏီ၏ မိခင် ဒေါ်မာလာရောက်လာကာ “ဟုတ်တယ်... ဘရဏီရေ... ဒေါ်ဒေါ်တို့က ၇-လွှာမှာနေကြတဲ့သူတွေ ဆိုတော့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ရဲ့ ဆေးလမ်းညွှန်မှုကြောင့် သမားတော် ဦးကိုကိုကြီး ဖော်စပ်ထားတဲ့ သားမင်းအမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးကို အမြဲသုံးစွဲနေတာ သရဖီ ရုံးသွားရုံး ပြန်သောက်တဲ့ ဆေးဖြစ်သလို ဒေါ်ဒေါ်လည်း ဈေးသွားဈေးပြန် သောက်ရတဲ့ ၇-လွှာအတွက် အမောပြေဆေးပါပဲကွယ်”

ဆက်နားထောင် ဘရဏီ... နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မပျော်သူများ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ စိတ်မကြည်လင်သူ၊ စိတ်ရောကိုယ်ပါ ပင်ပန်းနွမ်းနယ်သူများ၊ အားအင်ကုန်ခန်းသူ၊ သတ်မှတ်ဉာဏ်နည်းသူများ အထူးသဖြင့် အိပ်ပျက်ခံ ကျက်မှတ်ရသော စာသင်သား၊ ရဟန်းသံဃာများ၊ ကျောင်းသူကျောင်းသားများ၊ စိတ်ရောကိုယ်ပါ မောပန်းနွမ်းနယ်သာ ကာယ၊ ဉာဏ လုပ်သားများ၊ နာလန်ထလူနာများ၊ သက်ကြီးရွယ်အိုများ၊ ရေအေး (သို့မဟုတ်) ပျားရည်နဲ့ နေ့စဉ် သုံးစွဲပါက ပင်ပန်းမှုပြေပျောက်လျက် စိတ်ကြည်လင် လန်းဆန်းစေပါတယ်။

“ခုနက သရဖီပြောလိုက်တာ နှလုံးသည်းခြေဆေး ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ် ဘရဏီ... နှလုံးသည်းခြေဆေးပါ... နှလုံးကောင်းမှ သည်းခြေနဲ့သွေးဟာ တစ်ကိုယ်လုံးပျံ့နှံ့သလို သွေးနဲ့ အဖွဲ့သည်းခြေရောစပ်ကာ တစ်ကိုယ်လုံးပျံ့နှံ့ပြီး နှလုံးကို ပြန်စောင့်ရှောက်တာလို့ မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးပညာကို လေ့လာထားလို့ ငါသိရတာ”

အပူအပုပ်များသူ၊ ဆီးနီ၊ ဆီးနည်းသူများ ရေအေး (သို့မဟုတ်) မန်ကျည်းဖျော်ရည်နဲ့ သုံးစွဲနိုင်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် နှလုံးအား သွေးအား၊ သည်းခြေအားနည်းသူများ၊ နှလုံးရောဂါရှင်များ ပုံမှန်သောက်သုံးသင့်ပြီး အရွယ်တင်နုပျိုလိုသူ၊ သွေးတိုးရောဂါ နှလုံးရောဂါ၊ လေငန်းရောဂါ ကာကွယ်လိုသူများအတွက် နေ့စဉ် သောက်သုံးသင့်တဲ့ ဆေးတစ်လက်ဖြစ်ပါတယ်တဲ့ ဘရဏီ”

“နှလုံးသည်းခြေဆေးဟာ နှလုံးအတွက်ရော သည်းခြေအတွက်ပါ အကျိုးပြုတယ်ဆိုရင် လူတိုင်း သုံးစွဲသင့်တဲ့ ဆေးတစ်လက်ပဲပေါ့... ဒါဆိုရင် အသက်ကြီးပြီဖြစ်တဲ့ ငါ့ရဲ့ဖေဖေနဲ့ မေမေကို သုံးစွဲဖို့ အသိပေးဦးမယ်... အဲဒီ သားမင်းအမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးဟာ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြပေးပါဦး သရဖီ”

“အဲဒီလောက်ကောင်းတဲ့ သားမင်း အမှတ်တံဆိပ် နှလုံးသည်းခြေဆေးကို ငါတို့မိသားစုလဲ သုံးစွဲမယ် လိုအပ်တဲ့သူတွေလဲ သုံးစွဲနိုင်အောင် ပြည်ပေါ်မှာ ရွှေကြော်ငြာထုတ်လုပ်ခွင့်ပါနဲ့ ဘရဏီရယ်...”

“ပြောပြမယ်... သေသေချာချာ နားထောင်... နှလုံးသည်းခြေ

ပင်ရင်း-သားမင်းဆေးတိုက် အမှတ် (၁၁၁) ဣန္ဒာ(သ)လမ်း ၄/ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ☎ ၀၁-၇၀၇၃၆၄ ၊ ၇၀ ၉၇၉၈၃

၈၈ နက္ခတ္တမောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

• ဗြောက်ဘက်အာရုံခံ ဘုရားသိမ် အတွင်း ရွှေတောင်ထိုင်ထားမှု ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးစား မှုဖြင့် ဩဇာရှိရမည်

စပါးတောင်ခြေ အဓိဋ္ဌာန်ပြုရာ

ရွှေတောင် တောင်ခြေ

မောင်မြောင်စိုး
(ထားဝယ်)

ယခင်ပုမူ အာဆက်

ဗြောက်ဘက်အာရုံခံ ရွှေတောင်
ဘုရားကြီး ကိန်းဝပ်သည့် သိမ်၏
ခေါင်မိုးပြာသာဒ်သည် ထားဝယ်သား
တို့၏ ရှေးလက်ရာများဖြစ်၍ ဂုဏ်ယူ
ရာ ပြယုဂ်တစ်ခု ဖြစ်ရလေသည်။
ရွှေတောင်စေတီ၏ အရှေ့ဘက်
တွင် သုဝဏ္ဏဘူမိ သမုတ်သိမ်ကြီး ရှိ
သည်။ အရှေ့မြောက်တောင်ရှိ
ကျောက်စာတိုင်အရ သုဝဏ္ဏဘူမိ
သမုတ်သိမ်ကြီးသည် ကောဇာ

သက္ကရာဇ် ၁၂၆၄ ခုနှစ်၊ ကဆုန်
လဆန်း(၅)ရက်နေ့တွင် ပြီး
မြောက်ခဲ့ကြောင်း လေ့လာမှု
ပြုခဲ့ကြရပြန်ပါသည်။
သုဝဏ္ဏဘူမိ သမုတ်သိမ်ကြီး
၏ အရှေ့မျက်နှာစာတွင်
အာရုံခံဇေယျာဓိပုဏ္ဏား အရှေ့ဘက်
တန်ဆောင်းလှေကားမှ ဆင်း
သက်လာကာ စပါးတောင်
တောင်ပေါ်သို့ ရှေ့ဆက်၍
တက်ရောက် သွားလာနိုင်သော

မုလိန္ဒသတ္တဝါ နဂါးစုံရာစား မှုဖြင့်

နတ္ထရောင်ခြည်စုစည်း စုစည်း

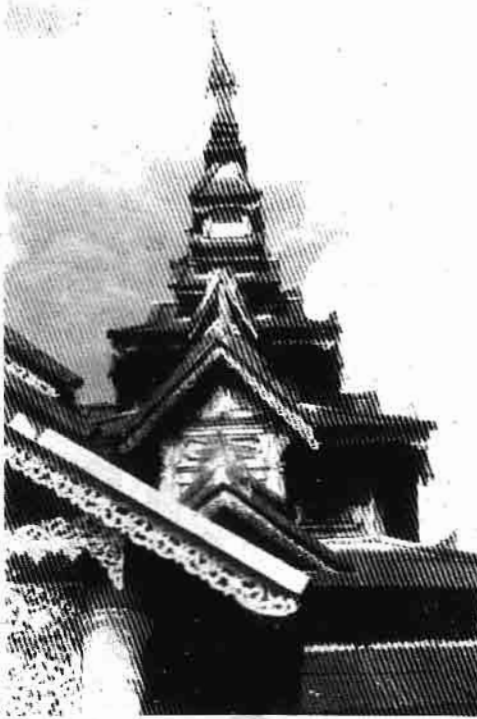
အနောက် တောင်
ထောင့်တွင်ရွှေတောင်
ကျောင်း၌ သီတင်း
သုံးတော် မူနေကြ
သည့် ရဟန်းသံဃာ
တော်များ အသုံးပြု
နိုင်ရန် (၁၂)ပေအမြင့်
ခန့်ရှိ ဆလင်ဒါ
ပုံသဏ္ဍာန် ရေကန်
ကြီးတစ်ကန်ကို ထား
ဝယ်ပြီ။ ခုံဝင်းခပ်
ရပ်နေ ဦးရန်လင်း၊
ဒေါ်စွမ်းတီတို့၏ လှူ
ဒါနိုး ကုသိုလ်ပြုမှုကို
သဒ္ဒါယိုစိတ် ကြည်
ညိုစိတ်ဖြင့် နာယူ
မိသည်။

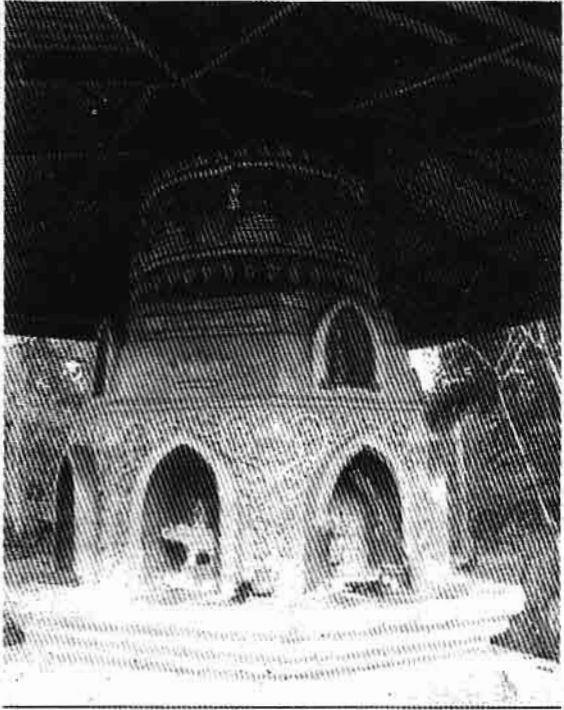
◆ ရွှေတောင်ကျောင်းသမိုင်း မော်ကွန်း
ကျောက်စာကို တွေ့ရှိ လေ့လာစဉ်
◆ မြောက်ဘက် အာရုံစဉ်းအိမ်ကြီး၏
ဗြာသစ်ခုံ

◆ ရွှေတောင်စေတီအား
အကျတောင်ထောက်မှ မူမြော်ရစဉ်

လူသွားလမ်း ပြန်လမ်း တောင်ထောင့်အရပ်မှနေ၍ ရွှေတောင်
ကြောင်း တွေ့ရသည်။ စေတီထံပါးတွင်...
ရွှေတောင်စေတီ၏ တောင်
ဘက် ကုန်းမြင့်နေရာ၌ 'သားစာညှပ်တော်သည် စပါးတောင်တစ်ရွပ်
ပြိုဟ်တိုင်ဘုရားနှင့် သုဝဏ္ဏ အောင်မြေ (၉)ဌာနလုံးသို့ သွားရောက်နိုင်ပြီး
ဘူမိမယ်တော်၏ ဂူ ရှိသည်။ ဗုဒ္ဓသာသနာအကျိုးအတွက် ဘုရားစေတီ
ရွှေတောင် စေတီ၏ အစရှိသည့် သမိုင်းအစဉ်အလာ အကြောင်း
အရာများကို ပတ်တမ်းတင် စုဆောင်း ရေး

◆ သုဝဏ္ဏဘူမိမယ်တော်၏ဂူကို တွေ့ရစဉ်

ရွှေတောင်ထေရ်တော်၏ တောင်ဘက်တွင်
ဗြဟ္မစိတ်ဉာဏ်ကို ဖူးမြော်ရမည်

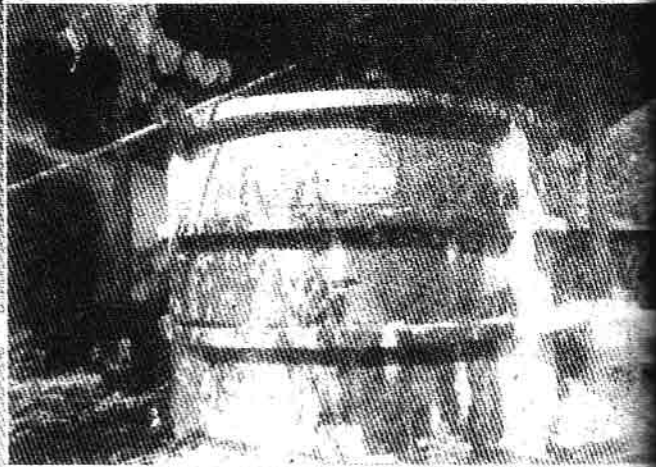
သုဝဏ္ဏဘူမိသမုတ်သိမ်ကြီး၏ ကျောက်စာကို တွေ့ရှိလေ့လာမည်

အခြင်းဖြင့် စာပေအခန်းကဏ္ဍ တစ်ထောင့်
တစ်နေရာမှ ဖော်ပြခွင့် ရရှိပါစေလို၏ အရှင်
ဘုရား
ဟူ၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြု ဆုတောင်းနေမိ
သည်။
ထို့နောက် ရွှေတောင်ကျောင်းပေါ်
သို့တက်ရောက်ကြရာ ရဟန်းခံ၊ ရှင်ပြု
အလှူမင်္ဂလာပွဲသို့ ကြွရောက်တော်မူ
လာကြသည့် သံဃာတော်အရှင်သူ
မြတ်များ သီတင်းသုံး နေထိုင်တော်မူ
နေကြသည်ကို ဖူးတွေ့ရသည်။
ရွှေတောင်ကျောင်း ဘုရားခန်း
အတွင်း ကိန်းဝပ်တော်မူကြသည့် ဗုဒ္ဓ
ဓမ္မပွားတော်များကို ကြည့်ညို ဦးခိုက်
တန်တော့ကြသည်။ ဉာဏ်တော်
တစ်တောင်ခန့်အမြင့်ရှိ ရှေးဟောင်း
ကြေးသွန်း ထိုင်တော်မူရပ်ပွားတော်
တစ်ဆူကို ရွှေတံကဲတော်ဖြင့် ရွှေပလ္လင်

ထက်ဝယ် သဗ္ဗာန်စွာဖြင့် ထူးထူး
ခြားခြား ဖူးမြော်ကြည့်ညိုကြရသည်မှာ
စိတ်ရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်ပီတိ ဖြစ်ရပါ
၏။
ထိုကြေးသွန်း ထိုင်တော်မူ ရပ်ပွား
တော်မြတ်သည် အေဒီ(၃)ရာစုမှ (၁၀)
ရာစုအတွင်းမှာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော
ဝဇီယာနဂိုဏ်း ဗုဒ္ဓဘာသာ၏ လက်ရာ
ဖြစ်ကြောင်း၊ ထားဝယ်ဒေသတွင် ထို
ခေတ်က ပျူလူမျိုး ဗုဒ္ဓဘာသာတို့၏
ကိုးကွယ်မှု အမှတ်အသားဖြစ်ကြောင်း၊
ထားဝယ်ဒေသ သမိုင်းသူတေသီ
တစ်ဦးဖြစ်သူ ဆရာဦးဘမြင့်က အဆို
ပြုထားပါသည်။
ပြီးနောက် ကျောင်းခန်းနံရံတွင်
ချိတ်ဆွဲထားသော ရွှေတောင်ကျောင်း
ပထမဆရာတော်ကြီး အရှင်ဉာဏာ
လင်္ကာရမထေရ်မြတ်၏ ပုံတူပန်းချီ

ကားကို စာရေးသူ ဖူးမြော်ကြည့်ညိုရင်း
အတွေးစိတ်အာရုံသည် ဆရာတော်
ကြီး၏ ဘဝဖြစ်စဉ်တော် ပုံရိပ်ဆီ
လွင့်ယုံသွားစေပါသည်။
ပထမ ရွှေတောင်ဆရာတော်ကြီး
အရှင်ဉာဏာလင်္ကာရ မထေရ်မြတ်
သည် တနင်္သာရီတိုင်းဒေသကြီး၊
ထားဝယ်မြို့နယ်၊ ရွှေတောင်ရွာဇာတိ
ဖြစ်သည်။
ရွှေတောင်ရွာနေ ခမည်းတော်ဦးစိန်
တန်း၊ မယ်တော်ဒေါ်ဖြူတို့မှ ၁၂၁၁
ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆန်း(၁၄)ရက် အင်္ဂါနေ့
တွင် မီးရှူးသန့်စင် ဖွားမြင်တော်မူသော
သားရတနာ ဖြစ်လေသည်။ -ငယ်
အမည်မှာ ဖိုးနှင်းခိုင်(ခေါ်) မောင်ဖိုး
ကျေး ဖြစ်သည်။
အရွယ်ရောက်သော် တောင်ပွား
ကျောင်း ပထမဆရာတော် အရှင်

www.burmeseclassic.com

• တွေတောင် တောင်ထပ်၌ သီတင်းသုံးနေကြသည့် ရဟန်း သံဃာတော်များ အသုံးပြုရန် ကျောက်ကြီးအား တွေ့ရမည်

• တွေတောင်ထပ်ဘက်ရှိ တောင်တက် တွင် သုဗ္ဗဏ္ဍာဘိဝံသီတော် ရုပ်တုတော်ကို တွေ့ရမည်

ဂုဏမ္မာလကာရကဝိဓေ ထံတော်၌ ပညာသင်ကြား၏။

ထိုဆရာတော်ထံ၌ပင် သာမဏေ နှင့် ရဟန်းပြုပြီး အခြေခံ စာပေပညာ များကို သင်ယူလေသည်။ ထို့နောက် ပိဋကတ်တိုက် ဆရာတော်ကြီးထံ၌ အထက်တန်း ပိဋကတ်စာပေများကို ဆည်းပူးတော်မူခဲ့လေသည်။ နေပြည်တော်မန္တလေးသို့ ကြွရောက်၍လည်း နာမည်ကြီး ဆရာတော်များထံ၌ အာစရိယာဟတ္ထမုဋ္ဌိ ရရှိအောင် သင်ယူ တော်မူခဲ့သည်။

ဂဏဝိပဿနာတို့ကိုလည်း ပိဋကတ် တိုက် ဆရာတော်ကြီး ပျံတော်မူသော အခါ ဂိုဏ်းအတွင်း သက်တော် ဝါတော် အကြီးဆုံးလည်းဖြစ်၊ စာပေကျမ်းဂန် လည်းတတ်၍ ဝိနယဂရုကသီလဝန္တ ဖြစ်တော်မူသော သက်တော် (၆၈)နှစ်၊ သိက္ခာတော်(၄၈)ဝါရှိ ရွှေတောင် (ရှေး အခေါ် ဝေးတောင်) ဆရာတော်ကြီး

ဗျ နက္ခတ္တဗျောဓိခြင်္ခါမဂ္ဂဇာတိ

အရှင်ဥဏာလကာရ မထေရ်မြတ်ကို ဂိုဏ်းလုံးကျွတ် သံဃာ့အစည်းအဝေး က ၁၂၇၉ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆုတ် (၃)ရက်နေ့တွင် ဒုတိယမြောက် ဂဏဝိပဿနာတို့ ဂိုဏ်းချုပ် ဆရာ တော်ကြီးအဖြစ် တင်မြှောက်တော် မူလေသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ရွှေတောင် ကျောင်း၌ ကျောင်းထိုင်ရပြီး ဂိုဏ်းချုပ် တာဝန်ကို (၁၀)နှစ်မျှ သာသနာရေးကို ထမ်းဆောင်တော်မူခဲ့လေသည်။

ရှေ့ဆောင်လမ်းပြ ဂဏာစရိယ ဆရာတော်ကြီးတို့၏ လမ်းစဉ်အတိုင်း နေ့ဘက်တွင် ရွှေတောင်ကျောင်း၌ တပည့်သံဃာများကို စာပေပို့ချတော် မူပြီး ညဘက်တွင် တစ်ပိုင်ခန့်ခရီးဝေး သည့် ဆင်ခေါင်းတောင်တောရသို့ တက်ရောက်ကာ တရားအားထုတ် တော်မူ၏။

အသက်အရွယ်တော် ကြီးရင့်လာ သောအခါ ဆင်ခေါင်းတောရစခန်း ထက် အနည်းငယ်နိမ့်သော ဘိုးဘိုး

အောင်ချောင်တွင် တက်ရောက်ကာ တရား အားထုတ်တော်မူပြန်လေ သည်။

ဘိုးဘိုးအောင်ချောင် ဟူသည်မှာ ကျောက်ရပ်၊ ရွှေတောင်ကျောင်းမှ အရှေ့တောင်ဘက် (၄)ဖာလုံခန့် အကွာရှိ သတ္တဋ္ဌာနပုဒ္ဓရပ်ပွားတော်များ စေတီတော်များ၊ ကျောင်း၊ ဇရပ်၊ သိမ်တော်များဖြင့် မွေ့လျော်ဖွယ်ရာ စည်ပင်နေသည့် နေရာပင် ဖြစ်သည်။

ဤသို့ ဆရာတော်ကြီး နေ့စဉ် တောင်ပေါ်စခန်းသို့ ကြွရောက် သီတင်း သုံးတော်မူလေ့ရှိသဖြင့် ကျားသတ္တဝါ တစ်ကောင်သည်ပင်လျှင် ယဉ်ပါးလာ ပြီး တောရကျောင်းအနီးသို့ လာရောက် အိပ်စက်လေ့ရှိသည်ဟု ဆိုပေသည်။

သို့နှင့် ပဉ္စရတနာပြည့်ဝစုံရနှစ်ဖြာ ကို လွန်စွာ ဇောက်ချပြီး အားထုတ် တော်မူခဲ့သော ရွှေတောင်ကျောင်း ဆရာတော်ကြီးသည် သက်တော် (၈၅)နှစ်၊ သိက္ခာတော်(၆၆)ဝါရောက်ပြီး ဖြစ်သည့် ၁၂၉၆ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆုတ်

www.burmeseclassic.com

ရွှေတောင်ဆရာတော်ကြီးစံပုံထောင်

● တွေတောင်ကျောင်း ယထာကျောင်းထိုင်
ထရာတော် အရှင်ဥက္ကဏ္ဍလင်္ကာရ
မထေရ်မြတ် ပုံတူပန်းချီကားကို
ကြည့်လိုက်စဉ်

◆ ထာထယ်ထေရ်တွင် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား
ဣန္ဒာသာများ ကိုကွယ်သည့်
အမှတ်တံဆိပ်တစ်ခုဖြစ်သော
ထိယာနဂိုဏ်း၏လင်္ကာရ ရှေးဟောင်း
ကြေးသွန်း ထိုင်တော်မူရုံပွားတော်စား
ထူးခြားစွာ ဖူးတွေ့ရစဉ်

၆၂၇ ရက် နံနက် (၄)နာရီ(၃၀)မိနစ်
အချိန်တွင် ရွှေတောင်ကျောင်း၌ပင်
အနောက်နန်း စံမြန်းတော်မူလေသည်။
ရွှေတောင်ဆရာတော်ကြီး၏ ပုံတူ
ပန်းချီကားကြီးအား အာရုံပြု ဖူးမြော်
ကြည့်သလိုနေသည့် စာရေးသူအား
အနားခံ၊ ရှင်ပြုမင်္ဂလာပွဲ အခမ်းအနား
အစားအစာ နာယူရန် အချိန်ကျရောက်
ကြိမ်ကြောင်း နီးဖြစ်သူ ဒေါ်တင်တင်
လှ လာရောက် ခေါ်ဆိုရာ အတွေး
အခေါ်ကို ဖြတ်တောက်လိုက်ရသည်။

လောကီထွက်ရပ်လမ်းကို လိုက်နာ
ကျင့်ဆောင်ကြသည့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်
တို့သည် မိမိတို့ ကြိုးပမ်း ကျင့်ဆောင်
နေသည့် လမ်းစဉ်အောင်မြင်ရေး
အတွက် ဆရာသခင်တို့၏ လမ်းညွှန်
ချက်အရသော်လည်းကောင်း၊ မိမိတို့
အခြေခံသည့် လမ်းစဉ်ကျမ်းညွှန်းအရ
သော်လည်းကောင်း တန်ခိုးကြီး ဘုရား
များ၌ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ကြသည် ဆိုပါ
သည်။ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သည် ဆိုသည်မှာ

လည်း ညွှန်ကြားသည့် ဘုရား၊ ပုထိုးတို့
၌ သတ်မှတ်သည့် ရက်ကာလအတိုင်း
ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်တော်ကို အာရုံ
ပြု၍ ပုတီးစိပ်ခြင်း သို့မဟုတ် သမထ
ကမ္မဋ္ဌာန်းတစ်ခုခုကို ပွားများ အား
ထုတ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်ပါ
သည်။
သို့နှင့် ရွှေတောင်ဆရာတော်ကြီး
သည် တောတောင်စိမ့်စမ်းများနှင့်
ဆိတ်ငြိမ်ရာ စပါးတောင်၏ အရံ
တောင် အောင်မြေများ ဖြစ်သည့် ရွှေ
တောင်(ဝေးတောင်)၊ ဆင်ခေါင်း

တောင်၊ ဘိုးဘိုးအောင်တောင် စသည့် အောင်မြေများ၌ သာသနာထွန်းကား ပြန့်ပွားရေးလုပ်ငန်းများကို ဆောင်ရွက် တော်မူပြီး တရားအားထုတ်စော်မူခဲ့ ကြောင်း သိရှိခဲ့ရပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဓမ္မမိတ်ဆွေသူတော်စင် အပေါင်းတို့သည် စပါးတောင်၏ အရံ တောင် ကိုးတောင်တွင် တစ်ဌာန ဖြစ်စေ၊ ထိုထက်လွန်ကာ နှစ်ဌာန၊ သုံးဌာန၊ လေးဌာန၊ ငါးဌာနဖြစ်စေ သို့မဟုတ် ကိုးဌာနပင်ဖြစ်စေ အဓိဌာန် ပြီးလျှင် အသားလွတ်(သက်သတ် လွတ်) သို့မဟုတ် မီးလွတ်စားသုံးလျက် တစ်ဌာနလျှင် ကိုးရက်စီ တြင်းကျေ၊ နဝင်းကျေ ထိုထက်အလွန် သတ္တဗိသ ကျ လေ့လာဆည်းပူး ကြိုးစား အား ထုတ် ကျင့်သုံးကြသည်မှာ ထွက်ရပ် ပေါက် ဝိဇ္ဇာနယ်ယယ်တွင် အစဉ်အလာ ကြီးတစ်ရပ်ကဲ့သို့ ထင်မှတ်ဖွယ် ဖြစ်ရ

လေသည်။ သို့ဖြစ်၍ စာရှုသူ ဓမ္မမိတ်ဆွေ အပေါင်းတို့သည်လည်း ထားဝယ်မြို့သို့ ဘုရားဖူးရောက်ရှိပါက ခရီးလမ်းပန်း လွယ်ကူ အဆင်ပြေသော ထားဝယ်မြို့ မှ (၂) မိုင်ခရီးရှိ စပါးတောင်မြေ ရွှေ တောင်(ငှေးတောင်) အောင်မြေတွင် တရားအဓိဌာန် ဝင်ရောက် ကြိုးစား အားထုတ်ခြင်းဖြင့် အဓိဌာန် ကုသိုလ် ရယူနိုင်ပါကြောင်း။

ဤဆောင်းပါး ဖြစ်မြောက်ရေး အတွက် မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံများ ရိုက် ကူး ခွင့်ပြုပေးပါသော ရွှေတောင် ကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးနေထိုင် သည့် ဦးပဉ္စင်း ဦးတိက္ခဏအား လည်းကောင်း၊ သမိုင်းအကြံပြုပေး ပါသော ဆရာ ဦးဘမြင့်(မင်းသူရိန်) ကျောက်မော်ရပ်၊ ထားဝယ်မြို့အား လည်းကောင်း၊ ခရီးသွားလာရေး

အတွက် ကူညီပေးသော ဦးကျော် သက်၊ ကိုသက်ဆွေ ကညုံရပ် ထားဝယ်မြို့တို့အား လည်းကောင်း အထူး ကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း...

သတ္တဝါဝေနေယျအပေါင်း ကျန်းမာကြပါစေ၊ ချမ်းသာကြပါစေ။

မောင်မောင်စိုး (ထားဝယ်)

- ကိုးကားချက်
- ၁။ ရှင်ကိုးရှင်နှင့် သမိုင်းဝင် ထားဝယ် ဘုရားများ မောင်သန်းဆွေ (ထားဝယ်)။
 - ၂။ သာသနာ့တံခွန် ထားဝယ်ထေ မွန်များ မောင်သန်းဆွေ(ထားဝယ်)။
 - ၃။ ကိုယ်တိုင် ဘုရားဖူးသွားရော လေ့လာခြင်း၊ မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံများ ရိုက်ကူးခြင်း (၇-၃-၂၀၁၂)။

နေနဝါရီလတွင် စည်းစိမ်ဥစ္စာ လာဘ်လာဘများ ဝေဝေဆာဆာ ဝင် ရောက်လာရေးအတွက် သောက်ဖွယ် အဖျော်တစ်မျိုးမျိုးကို ရွေးချယ် လှူဒါန်း ကာ လိုရာ ဆုတောင်းနိုင်ကြစေရန် မိမိတို့ မွေးနှစ်အရ အောက်ပါအတိုင်း ရွေးချယ်ရန်ဖြစ်သည်။

ဥပမာ ။ မွေးနှစ်ဖွားများအတွက် လာဘ်လာဘ ရွှင်လန်းစေရန် တောင် အရပ်ရှိ သက်ကြီးပိုင်းအမျိုးသမီး (ဒေါ်ကြီးအရွယ်) တစ်ဦးအား ကော်ဖီ မစ်(၉)ထုပ်ကို အင်္ဂါနေ့တွင် လှူဒါန်း ကာ ဆုတောင်းရန် ဖြစ်သည်။ သမ္မာ ဒေဝတို့အား ဤဒါနကုသိုလ်ကို တိုင် တည် အမျှဝေကာ စည်းစိမ်ဥစ္စာ တိုးပွားစေရန် ဆုတောင်းပါလေ။

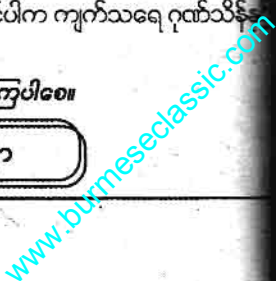
ဤလတွင် ဂုဏ်ကျက်သရေ ပြည့်စုံ စေရန် လက်ကိုင်ပြုသင့်သည်ကား တော်မြောက်မှန်ကန်ခြင်း ဖြစ်သည်။

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွင်း **စည်းစိမ်ဂုဏ်သိန်** ပြည့်စုံစေဖို့

မွေးနှစ်	အလှူပံ့ပို့လှူ	အရပ်မျက်နှာ	နေ့	ခုရေ
ကြက်	သက်လတ်ပိုင်း အမျိုးသား	အရှေ့တောင်	ကြာသပတေး	၄
နွား	နွား ကျား	မိခင်အရွယ် အမျိုးသမီး	အနောက်တောင်	၂
ယုန်	သက်ငယ်ပိုင်း အမျိုးသမီး	အနောက်	သောကြာ	၇
နဂါး	မြွေ	သက်ငယ်ပိုင်း အမျိုးသား	အရှေ့မြောက်	၈
မြင်း	သက်လတ်ပိုင်း အမျိုးသမီး	အရှေ့	ကြာသပတေး	၃
ပျောက်	ဆိတ်	ဖခင်အရွယ် အမျိုးသား	အနောက်မြောက်	၆
ကြက်	သက်ကြီးပိုင်း အမျိုးသား	မြောက်	ဗုဒ္ဓဟူး	၁
မွေး	ဝက်	သက်ကြီးပိုင်း အမျိုးသမီး	တောင်	၉

အရာရာ တော်မြောက်မှန်ကန်စွာ ပြောဆိုနေထိုင်ပါက ကျက်သရေ ဂုဏ်သိန် ပြည့်စုံနိုင်ကြပေသည်။

စည်းစိမ်ဂုဏ်သိန် ပြည့်စုံကြပါစေ။
ထက်မင်းကျော်စွာ

သနပ်ခါးပင်

အမြန်ကြီးအောင်

သနပ်ခါးသည် လူသုံးများသော
နှင်း ဖြစ်သော်လည်း သနပ်ခါးပင်
အပင်ကြီးဖို့ရန် ခက်ခဲလှ၏။
သနပ်ခါးပင်တစ်ပင် ဈေးကောင်း
ရောင်းရဖို့ရန် အနည်းဆုံး

(၁၅-နှစ်)နှင့် (၁၅-နှစ်)ထိအောင် စောင့်ရ၏။

သနပ်ခါးပင် မြန်မြန်ကြီးအောင် နည်းစနစ်သိဖို့ လိုအပ်နေပါ၏။ ဤ
အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး စာရေးသူသည် နွေရာသီရောက်တိုင်း မိမိ
အင်အားပြည့် အညှာပြေသို့ ရောက်ပါ၏။

အညှာသို့ရောက်ခိုက် ဆွေမျိုးတွေအိမ် လိုက်လည်သောအခါ ဦးလေး
အိမ်သို့ ရောက်သွားပါသည်။ ဦးလေး၏ အိမ်ဝိုင်းထဲမှာ သနပ်ခါးခြံကြီး
ပြည့်ညောင်ကားကား ဖြစ်နေ၏။

ကြည့်လိုက်သောအခါ တချို့အပင်တွေ လက်မောင်းလောက်အရွယ်၊
အချို့အပင်တွေက ခြေသလုံးလောက်အရွယ်တွေ တွေ့ရ၏။

ဦးလေးနှင့်အတူ သနပ်ခါးခြံထဲ လျှောက်လည်ရင်း သနပ်ခါးပင်တွေအမြန်
ကြီးအောင် ပြုလုပ်နည်းကို မေးမြန်းကြည့်သောအခါ ဦးလေးက မထိမ်
မောက်ပင် စေတနာပါပြီဖြင့် ပြောပြပါသည်။

သနပ်ခါးပင်တွေ အမြန်ကြီးအောင် ပြုလုပ်ပယ်ဆိုရင် ပိုဦးကျရောက်တဲ့အခါ လက်သန်း
ထဲအရွယ်ခန့်ရှိတဲ့ သနပ်ခါးပင်လေးတွေကို စားပြတ်ပြတ်နဲ့ အရင်းနားမှ ကပ်ပြီး တီခနဲ
ဖြတ်သွားအောင် ဖြတ်ချလိုက်ပါ။

နောက်ကြာစီအချိန်အတွင်းမှာ ဖြတ်ထားတဲ့ သနပ်ခါးပင်တိုလေးက အတက်ကလေး
တွေ စုံပြုပြီး ထွက်လာပါလိမ့်မယ်။

အဲဒီအတက်တွေထဲက အကြီးဆုံး အတက်ကလေးကို ချန်ထားပြီး ကျန်တဲ့ အတက်တွေကို အကုန်လုံး ဖဲ့ချပစ်လိုက်ပါ။

အဲဒီလို စောစောက ချန်ထားခဲ့တဲ့အတက်ဟာ တစ်နေ့တခြား ကြီးမှန်းမသိ ကြီးလာပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီ ထွက်လာတဲ့
အတက်ကြီးမှ အသေးအမွှား အတက်ကလေးတွေ ထွက်လာတိုင်း၊ ထွက်လာတိုင်းလဲ အမြဲ ဖဲ့ချပစ်ရပါမယ်။ ဒါမှသာ
ကျန်တဲ့အတက်က မြန်မြန်ကြီးလာမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီလို (၁၀)နှစ်ရှိမှ ခုတ်ရောင်းရမယ့် သနပ်ခါးမှာ အနည်းဆုံး (၇)နှစ်ဆိုရင် ရောင်းပန်းလှပါပြီ။ ခုတ်ရောင်းလို့
မရဘူး။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် သနပ်ခါးသည် စီးပွားဖြစ် အပင်တစ်မျိုး ဖြစ်ပါသည်။

ဤ စီးပွားဖြစ် စိုက်ပျိုးသူများ သိရှိနိုင်ရန် စေတနာမေတ္တာ အရင်းခံလျက် ရေးသားတင်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤဆောင်းပါးဖြင့် နည်းစနစ်ကို ပြောပြပေးသော မိတ္ထီလာမြို့နယ်၊ မြောက်လည်ကျေးရွာအုပ်စု ထိန်ကန်
ကျေးရွာမှ ဦးလေး ဦးစံမြိုင်အား မှတ်တမ်းတင် ဂုဏ်ပြုပါသည်။

ဦးပညာလင်္ကာရ (ပန်းတောင်း)
ကျွဲရဲကျောင်းဆရာတော်

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

အမျိုးသမီးများ သွေးသားမှန်ကန်ပြီး စိုပြည်လှပစိုဆီရင်

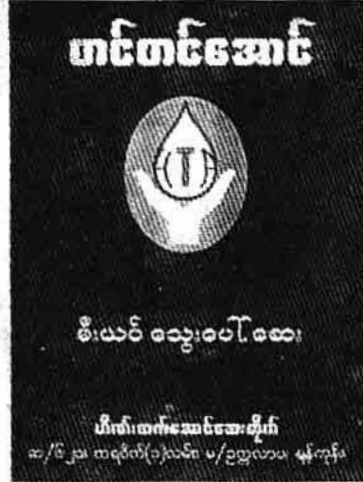
တင်တင်အောင်

အမှတ်တံဆိပ်

အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေး

(တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၁၁၂ YR ၀၀၇၉၈၈)

'ကူတိုက်မိနိုးမတို့၏ ဥစ္စာနေကား အဆင်းတည်း' ဟု လောကနိတ်ဆရာများက အဆိုရှိပါတယ်။ အမျိုးသမီးတိုင်း ရွှင်လန်းကျန်းမာပြီး စိုပြည်လှပစိုဆီရင် သွေးစ၊ သွေးလဲယံ၊ သွေးဆုံး အရွယ် (၃)ပါးလုံး ဓမ္မတာရာသီပန်း တစ်လ တစ်ကြိမ် မှန်မှန် ပွင့်လန်းဖို့လိုပါတယ်။ အမျိုးသမီးများအနေနှင့် ကိုယ်ဝန် ဆောင်စဉ်ကာလ၊ သားဖွားပြီးစ ကာလ များမှလွဲ၍ လစဉ် ဓမ္မတာ မှန်မှန်လာဖို့ လိုပါတယ်။ မီးယပ်ထိမ် ငုပ်၊ ချုပ်၊ ကျန် ဖြစ်ခဲ့လျှင် အသားအရေ ညိုညစ်ညစ်နှင့် ယဉ်ဆိုသမျှ ပင်ကိုအလှများ ပျောက်ကွယ် တတ်ပါတယ်။

ကြော်ငြာခွင့်ပြုချက်အမှတ် တဆဝက(တနယ်စင်း) ၅၁/၀၅၁၃

ဒါဆိုရင် မီးယပ်သွေးပေါ် ဆေးကောင်း တစ်လက် သုံးစွဲဖို့ လိုနေပြီ ဖြစ်ပါတယ်။ မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေး အမျိုးမျိုးထဲက ဘယ်ဆေး အကောင်းဆုံးလဲလို့ မေးလာခဲ့ရင် အမျိုးသမီးများ မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးကို အမျိုးသမီးတိုင်းရင်းဆေးဆရာမ ဒေါ်တင် တင်အောင်(တဆ-၄၉၅၃)ကိုယ်တိုင် စီမံထုတ်လုပ်တဲ့ ဒေါ်တင်တင် အောင် အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးဟာ အကောင်း ဆုံးပဲလို့ ပြောလိုက်ပါရစေ။

တင်တင်အောင် အကိုက်အခဲပျောက် မီးယပ်သွေးပေါ်ဆေးဟာ ဘယ်လိုရောဂါ တွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် မီးယပ်မမှန် ထိမ်ကျန်၊ ငုပ်ခြင်း၊ နှည့်ခြင်း၊ အတုံးအခဲများ ဆင်းသက်ခြင်း၊ ရာသီသွေးပေါ်ခါနီးနှင့် ဖြစ်ပေါ်ဆဲ အချိန်အခါများ တွင် ခါး၊ ရင်၊ ဆီးစပ် ကိုက်ခဲသူများ ဓမ္မတာမလာမီ (၃)ရက်ဆက်၍ တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် သောက်နိုင်သလို ရာသီသွေးပေါ်ရမည့်ရက်ထက် တစ်ပတ် (သို့မဟုတ်) အရက်နဲ့ နှစ်ပတ် ကျော်လွန်နေပါက တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်သောက်နိုင်ပါတယ်။

သုံးပတ်၊ လေးပတ် ကျော်လွန်နေပါက တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်သောက် နိုင်ပါတယ်။ သုံးပတ်၊ လေးပတ် ကျော်လွန် နေပါက တစ်ခါသောက် ဆေး(၅)ပြား တစ်နေ့ (၃)ကြိမ် (၃)ရက် ဆက်ပြီး(ချင်း+ထန်းလျက်+ကွမ်းရွက်ပြုတ်ရည်) (သို့မဟုတ်) အရက်နဲ့ သောက်မယ်ဆိုရင် ဓမ္မတာပန်း ပွင့်လန်းလာပါလိမ့်မယ်။ သွေးမသန်ခြင်း၊ သွေးပုပ်ကျခြင်း၊ မီးယပ်ကွတ်များပေါ်ခြင်း၊

ဗြင်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂင်း

အသားအရေ ညစ်ထေးမွဲခြောက်ခြင်း နှမ်းခြင်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာနဲ့ပြင်းခြင်း ဖြစ်နေသူ များ တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဆေး(၅)ပြား ရေနှေးနဲ့သောက်ရင် အသားအရေ စိုပြည်သန့်ရှင်းပြီး ကိုယ်ခန္ဓာရနံ့ပြင်းခြင်း ကင်းဝေးစေပါတယ်။

အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသမီးများ သာ သမီးဝေးလိုပါက ဓမ္မတာပေါ်မည့်ရက် မတိုင်မီ (၃)ရက်ကြိုတင်ပြီး တစ်နေ့ (၂)ကြိမ် (၃)ရက်ဆက် ရေနှေးနဲ့ သောက်ပါ။ ဓမ္မတာပေါ်ပြီး နောက်တစ်ပတ်အကြားတွင် တစ်နေ့ (၂)ကြိမ်၊ (၃)ရက်ဆက် ရေနှေးနဲ့သောက်ပါ။ ဓမ္မတာပေါ်ပြီး (၃)ရက်ဆက်သောက်လျှင် သားသမီးပေါ်ပြီး နုပျိုဖွံ့ဖြိုး အလှတိုးစေပါတယ်။ မီးမကင်ဆေးအဖြစ် မီးတွင်းကာလတွင် (၃)ရက်ခြား ဆေးတစ်ခွက်နုန်း (၃)ခွက်

ပြည့်အောင် သောက်ပါ။ သွေးပုပ်၊ ချွေးပုပ်၊ အနီးပုပ်များ ကူးစက်ပြီး တစ်သားမွေး တစ်သွေးလှစေပါတယ်။

အသက် (၄၀)ဝန်းကျင် ရောက်ရှိလာသူ အမျိုးသမီးများ သွေးပေါ်ချည်တစ်ခါ၊ ငုပ်ချည်တစ်လှည့် သွေးကစားခြင်း၊ ခုလိုက်ပူလိုက်ဖြစ်ခြင်း၊ အပူဒဏ်၊ အအေးဒဏ် မခံနိုင်ခြင်း သွေးဆုံးရောဂါ ဖြစ်နေသူများ တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ဝိုင်သုံးစွဲပါ သွေးဆုံးမီးယပ်ရောဂါ ကင်းဝေးစေပါတယ်။

အမျိုးသမီးရောဂါမှန်သမျှ အမျိုးသမီးတိုင်းရင်းဆေးဆရာ ဒေါ်တင်တင်အောင်နဲ့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း တွေ့ဆုံဆွေးနွေး ဆေးကုသမှုပေးလိုက်မယ်ဆိုရင် အမျိုးသမီးရောဂါများသက်သာ ပျောက်ကင်းကာ အနာဂတ်ဘဝ သာယာစိုပြည်သွားမှာပဲ။

ဆရာမ ဒေါ်တင်တင်အောင်
ဟိမ်းထက်အောင် ဆေးတိုက်
 အမှတ် (ဆ/၂၁၀) ကရိတ် (၁)လမ်း ဆရာမကျွန်း
 (မြောက်ဥက္ကလာမဆေးရုံကြီးအနီး) မြောက်ဥက္ကလာမမြို့နယ်

မေမြတ်နိုးဦး (ပိဇ္ဇာ/သိပ္ပံ)

ရှောင်လှက်

ထူးထူးခြားခြား

စပျော့ပေါ့နေသည်

စရုကုပ္ပိလ်တစ်ဦး၏ လက်ဖဝါး

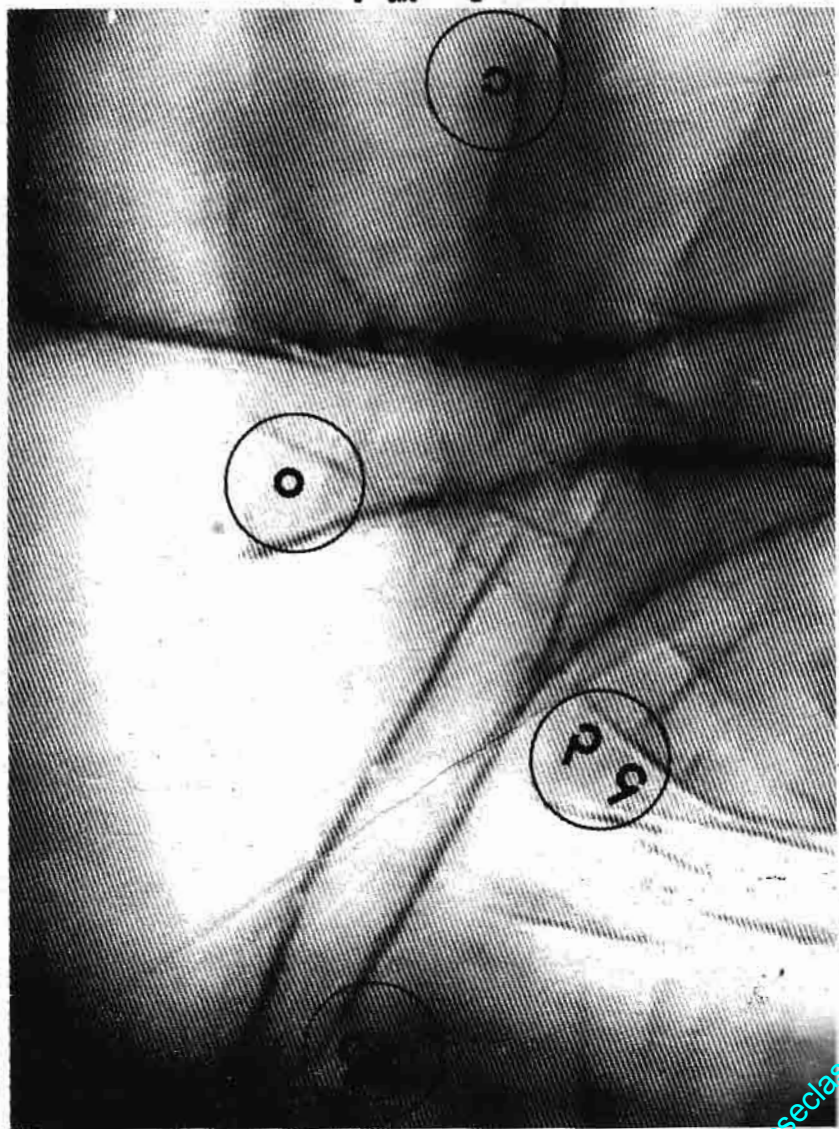
ယခုကောဇာနှစ် ၁၃၇၄ ခုနှစ်ထဲမှာ အထူးခြားဆုံး မိုးခေါင်သောနှစ် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ မြေလတ်သားများ အနေဖြင့် အပူဒဏ်ကို ခံစားရသည်မှာ မြောက်ဘက် နေသွားလမ်းကို သူရိယ နေမင်းကြီးသွားစဉ်က တစ်ကြိမ် အဖြတ်ခံရပါသည်။

မပြီးသေးပါ။ တောင်ဘက် နေသွား လမ်းကို ပြန်သွားပြန်တော့ တစ်ခါ၊ အဖြတ်ခံရမြဲဖြစ်၍ တစ်နှစ် မှာ (၂)ကြိမ်တိုင်အောင် ဦးခေါင်းပေါ်က အဖြတ်ခံ ကြရပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် နက္ခတ္တ ဆောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းကြီးကို အမြဲတမ်း ကျင့်စဉ်ဆောင်းပါး များ ဝိဇ္ဇာဓရဂန္ထိရနယ်မှ အဆန်းတကြယ်များကို ရေး သားနေသည်ကို သိသော နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်း၏ စာဖတ် ပရိသတ်လည်းဖြစ်၊ ကျွန်ုပ်၏ တပည့်လည်း ဖြစ်သည့်တပည့်တစ်ယောက် ကျွန်ုပ်ထံ ရောက်လာခဲ့ပါ တော့သည်။

‘ဆရာရေ... ကျင့်စဉ် ဆေးပေါက် ခရီးရောက်နေ ဦးလို့ ကျွန်တော်အနေနဲ့ ယုံကြည်ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တစ် ယောက်အကြောင်း ဆရာ့ကို အသိပေးချင်လို့ပါ’

ဟု ပြောလေတော့၏။
‘အေးကွ...ငါလဲ ခေါင်းပြီး ခြံ လှံအောင်ပုံ၊ ကိုယ်ရောင် မြေနေဆိုတဲ့ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ စေတနာပေါ်နေတဲ့ လက်ဖဝါး ဖြင့်ကို ဓာတ်ပုံရိုက်ပြီး ဆောင်းပါး ရေးမလို့ကွ။’

● စပျော့ပေါ့နေသော လက်ဖဝါးဖြင့်

အကျိုးအကြောင်း ပြောပြပြီး မေတ္တာ ရပ်ခံထားတာ ခွင့်ပြုပါတယ်ကွ။

ဒါပေမယ့် ကန့်သတ်ချက်နဲ့ ခွင့်ပြု တာကွ။ မည်သူမည်ဝါဆိုတဲ့ အမည် နာမ၊ နေရပ်လိပ်စာတို့ကို လုံးဝ မဖော် ပြရဘူးတဲ့ကွ။

ခွင့်ပြုပြီး တိုက်တွန်းတဲ့ကိစ္စကလဲ ပါသေးကွ။ ဘာလဲဆိုတော့ **အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ကျင့်ကြံနေတဲ့ အကျင့် စရထဝိုင်းကိုတော့ ဖော်ပြမယ့် ဆိုရင် သဘောတူတယ်လို့ ပြောသေး ကွ'**

ဟု ကျွန်ုပ်မှ ပြန်လည် ပြောပြလိုက် ရလေသည်။

ကျွန်ုပ်သည် "စမပေါ်နေသော လက်ဖဝါးပြင်" ကို ဓာတ်ပုံရိုက်ပြီး ယူ လိုက်ပါသည်။ ပကတိမျက်မြင် အနေ အရ စာဖတ်သူမိတ်ဆွေများကို တင်ပြ မည်ဆိုလျှင် ညာဘက်လက်ဖဝါးပြင် ပေါ်တွင်...

(က) လက်သူကြွယ်၏အောက် (၁) စင်တီမီတာ အကွာလောက်တွင် (၁)ဂဏန်းကို ထင်ရှားစွာ တွေ့ မြင်ရပါသည်။

(ခ) လက်သန်းနှင့် လက်သူကြွယ် အကြား တည့်တည့်လောက် မေတ္တာလမ်းကြောင်း၏ အောက် ကြက်ခြေသဏ္ဍာန် အရေး အကြောင်း ဘေးဘက်တွင် (၀) သူညီတစ်လုံးကို ထင်ရှားစွာ မြင် ရပါသည်။

(ဂ) လက်ဖဝါးပြင်အလယ်လောက် သောကြာဂြိုဟ်ခုံ၏ ထိပ်နားတွင် လှေကား အရေးအကြောင်း အောက်ခြေနားတွင် ထင်ရှား သော(၃.၄)တို့ကို မြင်တွေ့ရပါ သည်။

(ဃ) လက်ဖဝါးပြင် အောက်ခြေနား

အလယ်လောက်တွင် (၄,၆) ဂဏန်းတို့ကို ထင်ရှားစွာ မြင် တွေ့ရပါသည်။

ကျွန်ုပ် မျက်မြင်အရ တင်ပြရလျှင် ထိုစမ သင်္ချာဂဏန်း(၆)လုံးတို့ လက် ဖဝါးပြင်ဖွေးဖွေးပေါ်တွင် စိမ်းလွဲနေ သောအရောင်ဖြင့် အထင်အရှား မြင်ရ ပါတော့သည်။ မှန်းခြေနှင့် ဖတ်ရသော စမများ မဟုတ်ကြပါ။

လက်ဖဝါးပြင်ဓာတ်ပုံကို သီးခြား ဖော်ပြထားပါသည်။ ထင်ရှားပီပြင် အောင် ကျွန်ုပ်မှ မျက်မြင်အတိုင်း စက်ဝိုင်းများအတွင်းမှာ ရေးပြထားပါ သည်။

ကျွန်ုပ်သိခဲ့သည့် ဝိဇ္ဇာရေ ဂန္ထီရပညာ နယ်မှ မဟာဂန္ဓရီတို့ ရခဲ့ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ကြ သော "စက်" နှင့် "စမ" တို့ အကြောင်းကို စာချစ်သူ မိတ်ဆွေများ သုတရစေရန် အောက်တွင် ရှင်းလင်း ရေးသား ဖော်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

မဟာဂန္ဓီတို့ ပိုင်ဆိုင်သည့်

"စက်" မည်ပုံနှင့် "စမ" မည်ပုံ

၁။ စက်ဟု ခေါ်ဆိုရခြင်းများ...

(က) အာစက်လျှာစက်၊

(ခ) ခြေစက်ဟု ရှိခြင်း။

၂။ စမဟု ခေါ်ဆိုရခြင်းများ...

(က) ဓာတ်စမ၊

(ခ) ဗျည်းစမဟု ခွဲထားပါသည်။

၃။ (က) အာစက်လျှာစက်

လူ၏ ပါးစပ်ခံတွင်းရှိ လျှာပေါ်တွင် ရောဂါမဟုတ်မူဘဲ **အစိမ်းရောင်၊ အနီရောင်၊ အနက်ရောင်** ဝိုင်းစက်နေ သော အစက်များ ပေါ်နေခြင်း (အစက် များပေါ်လာခြင်း)တို့ကို အာစက်လျှာ စက်ခေါ်၏။

(ခ) ခြေစက်

စက်လက္ခဏာမှာမူ ခြေဖဝါးပြင်၏

အလယ်ဗဟိုတည့်တည့်တွင် (၀)၀,လုံး သဏ္ဍာန် တစ်နည်း သည့်သဏ္ဍာန်ပေါ် နေခြင်း(ပေါ်လာခြင်း)တို့ကို စက်ဟု ခေါ်ပါသည်။

အရောင်အားဖြင့် **အစိမ်းနှင့် အနက်**တို့သာလျှင် များပါသည်။

၂။ စမများခေါ်ပုံ

(က) **ဓာတ်စမဆိုသည်မှာ** လက်ဖဝါး ပြင်ပေါ်တွင် ဂဏန်းသင်္ချာ သင်္ကေတများ ပေါ်ပေါက်လာ ခြင်း။

(ခ) **ဗျည်းစမဆိုသည်မှာ** "ကမှ အ" အထိ ဗျည်း(၃၃)လုံးကို ပေါ် ပေါက်လာခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။

အရောင်အဆင်းတို့မှာမူ အစိမ်း ရောင် (ရွန်းလွဲနေ၏)၊ အနက်ရောင် (ရွန်းလွဲနေ၏)။

ထူးထူးခြားခြား သတ်မှတ်ချက်များ ၁။ အာစက်လျှာစက်ကို လျှာအပေါ် နှင့် လျှာအောက်တို့ ခွဲ၍ သိဒ္ဓိ ခွဲ ထားခြင်း။

၂။ ဗျည်းစမနှင့် ဓာတ်စမတို့ကို လက် ယာဘက်လက်ဖဝါးပြင်ပေါ်မှာသာ ဖြစ်တည်ရပါသည်။

၃။ ခြေစက်မှာမူ ဝဲဘက်ခြေဖဝါးပြင် ၏ အလယ်ဗဟိုတည့်တည့်မှာသာ ပေါ်ရပါသည်။ ထိုစက်မှာလည်း ဗျည်းအက္ခရာ မပေါ်ရပါ။ ဓာတ် စမဟု ဆိုနိုင်မည် ထင်ပါသည်။

"ဝ" သုညကိုသာ ပေါ်ရပါသည်။ သိဒ္ဓိအထူးရှိကြသော စမများ၊ စက်များ ဟု ဖွင့်ဆိုထားပါသည်။

အာရီးဆုံး၏

အာဆန်းဆုံးသော ကျင့်စဉ်

(က) သီလကို လုံခြုံအောင် ထိန်းရ ခြင်း၊ အနည်းဆုံး(၅)ပါးသီလမှ တတ်နိုင်သမျှသော သီလကို

မိဘသဖွယ်ဖြစ်သော။ သံဃရက္ခနံ၊
သံဃာတော်၏ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို။
ကတံ၊ ပြုအပ်၏။

တေ၊ ထိုဘုရား တရား သံဃာတို့
သည်။ ရတ္တိဝါ၊ ညဉ့်၌လည်းကောင်း။
ဒိဝါ ဝါ၊ နေ့၌လည်းကောင်း။ သဒါ၊
အခါခပ်သိမ်း။ ဓံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ရက္ခန္တု၊
စောင့်ရှောက်တော်မူပါစေကုန်သတည်း။
'ပါဠိအနက်နဲ့ တစ်ခေါက် ရှိခိုး
ပူဇော်ပြီး လိုရာဆုတောင်းရမယ်။ ဒီ
ယတြာကို ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ညနေပိုင်းမှာ
တစ်ကြိမ်၊ ကြာသပတေးနေ့မှာ တစ်
ကြိမ် ဆောင်ရွက်ပေါ့။ အဲဒါပြီးရင်
တစ်လတစ်ကြိမ် တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်း
အိမ်က ဘုရားမှာ...

ဖရုံယို (၄)ချောင်း ၁ ပွဲ

ပုန်လုံးရေပေါ်ထွန်း ၁ ပွဲ
ဖရုံညွန့် ၃၀ ညွန့်
(သပြေ ၂၁ ညွန့်နှင့် ရောထိုးပါ)

လှူရမယ်။ ပြီးရင်...
"ဇိနော ဇယံ ယယံ ဒေတု"

(ပုတီးတစ်လုံးချ)

ဂါထာဖြင့် ပုတီး(၁)ပတ်စိပ်ပြီး လို
ရာဆုတောင်းရမယ်'

'ပြီးရင်...

ရဟန်းတော် တစ်ပါးပါးကို မိုင်လို
(၁)ဘူး လှူရမယ်။ ဒါမှမဟုတ်ရင်

မုန့်ဘူး(မုန့်ပုံး)တစ်ဘူး လှူလဲရတယ်။
အသက်ကြီးတဲ့သူ တစ်ဦးဦးလဲ လှူလို့
ရတယ်။

ဒါဆိုရင် ချမ်းသာသူပဲ ပြည့်စုံကြမှာ
သေချာလှပါတယ်'

က... ဂန္တိရသဘောနဲ့ ကြည့်ရင်...

ပ ရုံ ယို → ၅ . ၄

↓ ↓

မုန့် လုံးရေပေါ် → ၅ . ၄ ၈ . ၅

↓ ↓

မ ရန်း → ၅ . ၈

↓ ↓

မိုင် လို → ၅ . ၄

↓ ↓

မုန့် ပုံး → ၅ . ၅

လို တွေ့ရမယ်။ စွမ်းနိုင်ရင်တော့

ပလ္လင် လှူဒါန်းခြင်း၊ ရွှေချခြင်း၊ ပြုပြင်

ခြင်းများ ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်ပါတယ်။

ခင်-စာသင်(စရာမြေ)

စာမျက်နှာ(၉၈)မှ အဆက်

ထိန်းသိမ်းထားရခြင်း။ သီလထိန်းရာတွင် မေတ္တာသီလ ပူးတွဲထိန်းရခြင်း။

(ခ) မကြာခဏ ဝေနေယျများစွာတို့အား မေတ္တာထား၍ သက်သတ်လွတ်စား၍
အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရခြင်း။

(ဂ) မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်များဖြစ်သော "အရ" ၁ ဘက်ဂါအဆုံး"ရှိသော
ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကိုဖြစ်စေ၊ "အရဟ" ဂုဏ်တော်ကို များစွာ အပြားပြု၍ဖြစ်စေ
ပုတီးစိပ်ရခြင်း။

ပုတီးစိပ်ရာတွင် ဂုဏ်တော်ပုဒ်၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို နှလုံးသွင်းဖြင့် ပုတီးစိပ်ရခြင်း။
ပုတီးအသုံးပြုရာတွင် (၁၀၈)လုံး ပုတီးကုံးကိုသာ အသုံးပြုရခြင်း။

(ဃ) ဝေနေယျများစွာတို့အား ကုသိုလ် အမျှပေးစေခြင်း။ မေတ္တာအထူးပို့သရခြင်း။

(င) မိမိပြုလုပ်သမျှကို "သစ္စာပြု"၍ ဆောင်ရွက်ရန်
ဥပမာ။ ။ သစ္စာတိုင်ဆုတောင်း။ သစ္စာတိုင် မေတ္တာပို့သခြင်းတို့ ပြုလုပ်ရခြင်း။
စမများ၊ စက်များ ပေါ်ပေါက်လာရခြင်းမှာ တချို့မဟာဂန္ဓာရီများ အင်းသောက်ခြင်း။
မန္တန်ရွတ်ခြင်းတို့ဖြင့် ဖြစ်ပေါ်နိုင်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

စာရင်သုပိတ်ဆွဲများ ဆရာစစ်၊ ဆရာမုန့်နှင့် ပညာစစ်ကို ရရှိနိုင်ကြပါစေ။ မဟာဂန္ဓာရီ
ပညာကို လိုက်စားကြပြီး အပြီးပေါက် ခရီးရောက်ကြပါစေဟု ဆန္ဒပြုလိုက်ရပါသည်။

[ယခုလက်ဖဝါးပိုင်ရှင်၏ ဆန္ဒသဘောထားအရ လျှို့ဝှက်ထားရခြင်းကို နားလည်
ခွင့်လွှတ်ပေးကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။ စာရေးသူ]

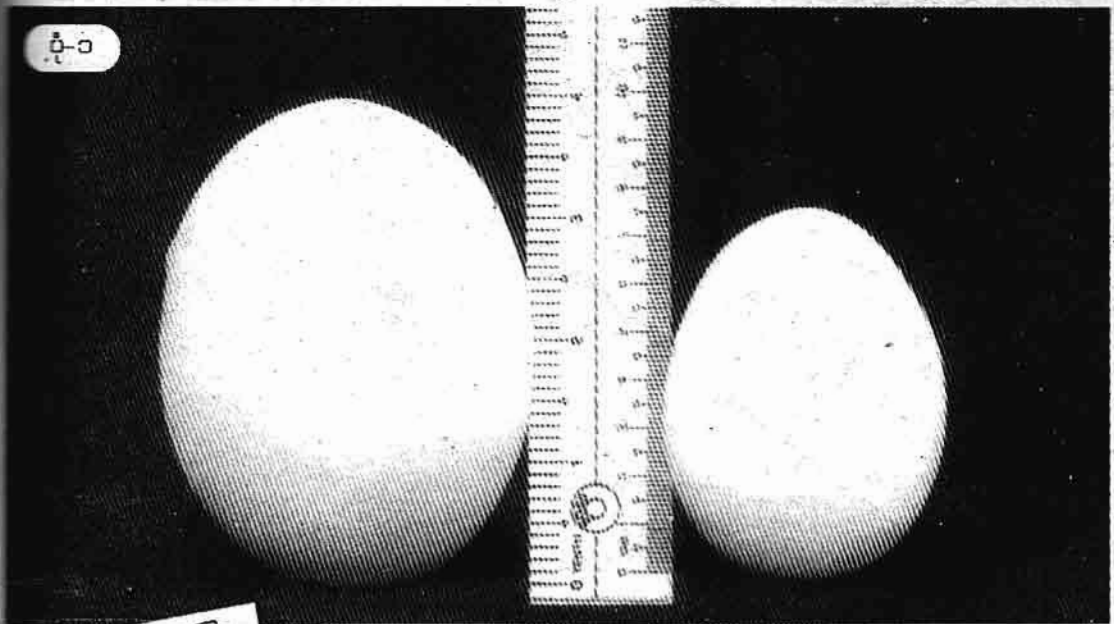
ကောင်းမွန်စွာမှန်သမျှ လိုလား တောင်းတတိုင်း ရရှိ ပြည့်စုံကြပါစေ။

အောင်ထက်

ကိုးကား
၁။ ပေမူနှင့် စမကျမ်းဟောင်း။
၂။ ကိုယ်တိုင်လေ့လာချက်များ။

စာ
အ
ထ
ည
ဇ
က
...
ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၃၃၊ (၂၉)လမ်း၊
မန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း-၀၀ ၂၄ ၂၈၄

၆-၁

ကျော့ချွန်သူ
(နတ်မောက်)

ကြက်ဥကြီးထဲက

ကြက်ဥကလေး

တစ်နေ့ ကျွန်တော့်အစ်ကိုကြီးလို
ခင်မင်ရသော ကြက်မွေးမြူရေး ခြံပိုင်
ခွင် ကိုညီသက်ဆီရောက်တော့ ရောက်
ရောက်ချင်း ဆိုသလို...

'ဟာ... စာရေးဆရာပေါက်စ မင်း
လာတာနဲ့ အတော်ပဲ၊ မင်းကို ပြစရာ
လေးရှိလို့'

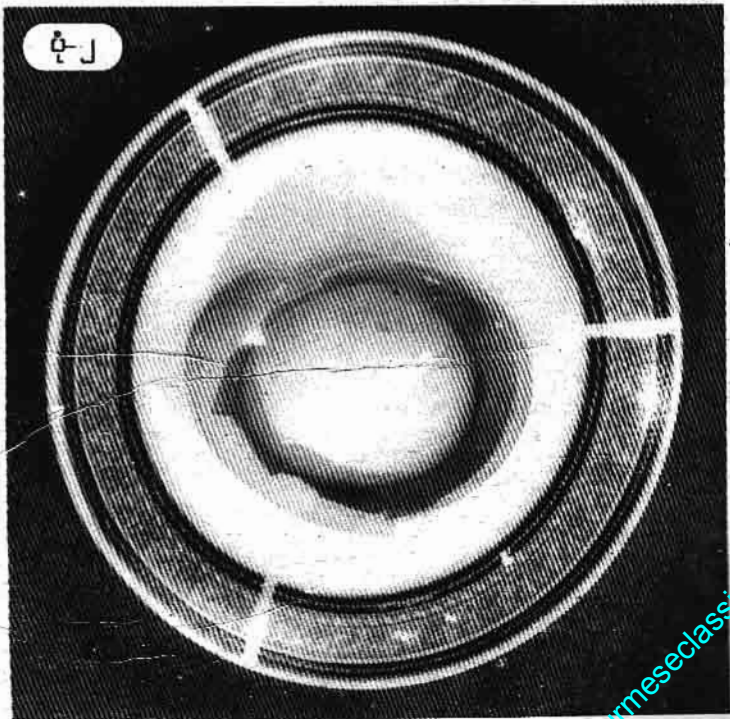
'ဟုတ်လား ပြစရာရှိတော့လဲ ကြည့်
ရတာပေါ့ဗျာ'

ဟုဆိုကာ သူခေါ်ရာ ခြံအပေါ်သို့
လိုက်လာမိလေသည်။ သီးသန့်ခန်း
လေးထဲ ရောက်တော့...

'ကဲ... ဒီမှာကြည့်စမ်း'

'ဟာ... ကြက်ဥက ဒီလောက်ကြီး
သလားဗျ'

'ဘယ်ကြီးမလဲကွာ ငါလဲ မွေးလာ
တာကြာပြီ၊ အခုလိုမျိုး ကြုံတာ ဒါ
ပထမဦးဆုံး အကြိမ်ပဲ။ ညတုန်းက
ကြက်ဥကြီးက မညှစ်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေ
တာနဲ့ ဘာကြောင့်ပါလိမ့်ဆိုပြီး ဒီ

၆-၂

သီးသန့်ခန်းလေးထဲယူပြီး ဥစမ်းကြည့်
တော့ ဒီဥကြီးကြောင့် ဖြစ်နေတာနဲ့
မကြွယ်(သူ့ဇနီး)နဲ့ ငါ ကြက်လက်သည်
လုပ်ပြီး မနည်း အပြင်ရောက်အောင်
ထုတ်ခဲ့ရတာကွ'

ဟုတ်ပါသည် ဥစားကြက်ပင် ဖြစ်
လင့်ကစား ဤမျှလောက်ကြီးသော
ကြက်ဥကြီးကိုဖြင့် လွယ်လင့်တကူ ဥချ
နိုင်မည် မဟုတ်ချေ။ အများအားဖြင့်
တော့ ဖန်ဂေါ်လီလုံးခန့် ဥသေးသေး
လေးမှစ၍ သာမန်ဥများထက် ကြီး
သောဥ၊ မညီညာသောဥ၊ ရှည်မျော
မျောဥ၊ ချွန်သောဥ စသည်ဖြင့် ကြုံခဲ့
ရသော်လည်း ယခုလို ကြီးလွန်းလှ
သော ဥမျိုးကိုတော့ ကြုံရခဲ့လှပါ
သည်။

ထိုကြက်ဥကြီးသည် အလေးချိန်
အားဖြင့် (၁၁)ကျပ် (၁)မတ်သားနှင့်
အမြင့် (၄)လက်မ၊ လုံးပတ် (၃)
လက်မ ရှိပါသည်။ ပုံ(၁)မှာ ရောင်း
တမ်းထဲမှ ဥကြီး အရွယ်အစားနှင့်
ယှဉ်ပြီး ရိုက်ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ပို၍ ထူးခြားသည်မှာ အားလုံး လေ့
လာပြီး၍ ထိုဥကြီးကို ခွဲကြည့်သောအခါ
ပုံ(၂) မှာ မြင်ရသည့်အတိုင်း ထိုဥကြီး
ထဲတွင် နောက်ထပ် ပုံမှန် အရွယ်အစား
အခွံပါဥတစ်လုံးနှင့် (၅)ကျပ်သားရှိ
အကာရည်များ တွေ့ရှိရသောကြောင့်
ဤထူးဆန်းသော (သို့မဟုတ်) ထူးခြား
သော ကြက်ဥကြီးအား ဓာတ်ပုံရိုက်ကူး
၍ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်
ပရိသတ်ကြီးအား တင်ပြလိုက်ရပါ
သည်ခင်ဗျား။

တစ်နေ့...

ဆီးပသွားသော နွား

ဆီးသွားစေရေး အလွယ်လေး

မြန်မာ့ တောင်သူ
လယ်သမားများသည်
လယ်ယာလုပ်ငန်းခွင်တွင်
ခိုင်းစေအသုံးပြုရန်အတွက်
ကွဲ၊ နွားများကို မွေးမြူထား
ကြသည်။ အများအားဖြင့်
နွားများကို အဓိကထား
မွေးမြူကြသည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

သို့ဖြင့် တောင်သူလယ်သမားများ အနေနှင့်လည်း
မိမိတို့ ခိုင်းစေနေကြသည့် နွားများ၏ ကျန်းမာရေးကို
အလေးထား ဂရုပြုကြရပေမည်။

ရှေးမြန်မာ တောင်သူလယ်သမားကြီးများသည် နွားများကို မြန်မာ့နည်း
မြန်မာ့ဟန် ပြုစုစောင့်ရှောက် ကျွေးမွေးကုသခဲ့ကြသည်ဟု သိရပြီး ယခုစာရေးသူ
တင်ပြလိုသည်မှာလည်း နွားများ ကျန်းမာရေးအတွက် ဆေးမြီးတုံနည်းပင်
ဖြစ်ပါသည်။

တောင်သူလယ်သမားကြီးများ၏ အိမ်တိုင်းတွင်ရှိနေကြသော ကြက်သွန်နီ၊
ကြက်သွန်ဖြူ၊ ဆား၊ ထန်းလျက်၊ ဂျင်း(ချင်း)၊ ငါးပိ၊ နန္ဒင်းတို့သည် ဆေးဖက်ဝင်
အသုံးအဆောင်များပင် ဖြစ်ပါသည်။

နွားများ ဆီးပသွားနိုင်ပါက ကုသနည်းကို စာရေးသူ၏ စာပေမိတ်ဆွေ
သဏ်းဝင်း(ကြေး/မြေ)မှ ပြောပြသည်ကို တင်ပြလိုပါသည်။

ဆီးချုပ်၍ ဆီးပသွားနိုင်သော နွားသည် ဆီးတစ်စက်၊ နှစ်စက် ထွက်နိုင်ရေး
အတွက် ခါးကုန်းကာ အသားတဆတ်ဆတ် တုန်နေအောင် ဖြစ်နေရှာသည်ဟု
သိရသည်။

ကုသနည်းမှာ...

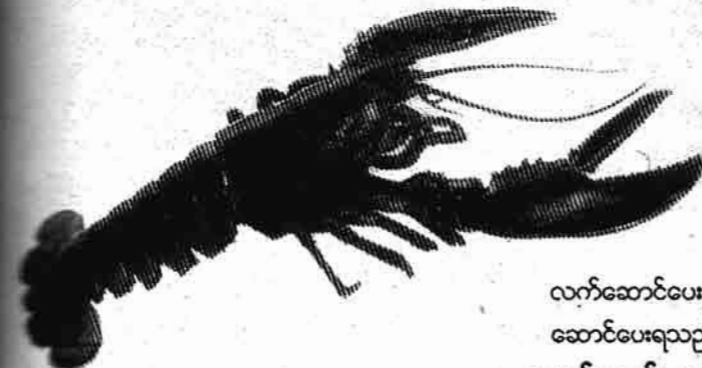
မီးဖိုချောင်သုံး ကြက်သွန်နီဥကြီးတစ်လုံးကို ဓားဖြင့် ထက်ခြမ်းခွဲကာ ကြက်သွန်နီခြမ်း၏
အစေးများဖြင့် ဆီးပသွားနိုင်သော နွား၏ သို့မဟုတ် ပွတ်သပ်ပေးရမည်ဟု သိရသည်။
ထိုသို့ ပွတ်သပ်ပေးပြီး မကြာမီ ဆီးပသွားနိုင်သော နွားမှာ ဆီးပသွားသွားနိုင်
ကာ ဆီးပသွားနိုင်သောရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်သည်ဟု သိရသည်။
ဤနည်းကိုသိရှိသည့် တောင်သူများ ရှိနိုင်သလို မသိရှိသေးသည့် တောင်သူ
လယ်သမားများအတွက် သိရှိနိုင်ရန် တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

[ဆေးမြီးတုံပြောပြသော သဏ်းဝင်း(ကြေး/မြေ)အား ကျေးဇူး တင်စွာ
ဖြင့်...]

ကိုကိုအောင် (မြကန်သာ) ဝက်လက်မြို့

၂၀၁၃ ခုနှစ် မြေနှစ်တာ

ကျန်းမာရေးအဆောင်

မြေနှစ်တာကာလ ကျန်းမာရေးကောင်းမွန် ဖြစ်စေရန် ရောဂါဘယကြီးများ ဖိစီးနှိပ်စက်မှုအထိ သက်တမ်းရစေရန် ကြာသပတေးနေ့မှာ အာဂဇ္ဈဝေဒနာများလည်း ကောင်းစားကောင်းစားတွေ့ရှိ၍ လျင်မြန်စွာ ကုသ ဆောင်ရွက်ကင်းသွားစေရန် ပြုလုပ်သော အပြင်အဆင် ဖြစ်သည်။

တရုတ်ပြက္ခဒိန် တစ်လ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (ဆ)ရက်မှ မတ်လ(၁၁)ရက်အထိ ကာလအတွင်း၊ အတွင်း အဆင်ပြေရာ တစ်နေ့တွင် ပင်လယ်ထွက် နည်း တစ်မျိုးမျိုးကို ကြာသပတေးနေ့မှာ (ဆန်ကျင် ဘက်လိင်)တစ်ဦးအား လက်ဆောင်ပေး လှူဒါန်းပါ။

အိမ်သုံးဆား၊ ကျောက်ပွင့်၊ ပုစွန်ခြောက်၊ ပြည်ကြီးငါး၊ ပြည်ကြီးပျော့၊ ကင်းမွန်၊ ရေငန်ငါးခြောက်စသည် အခြောက် နုတ်ထားသော စားဖွယ်များအပြင် ခရုခွံ၊ ကမာခွံ၊ ဂုံးခွံ၊ ခဲနုများဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ၊ နှစ်များ အိမ်ခန်း အလှဆင်ပစ္စည်းများ (ဥပမာ ကျောက်ပုစွန် မီးလုံး)တို့ကိုလည်း ပေးနိုင်သည်။

ကျန်းမာရေးပြည့်စုံစေရန် ပင်ကိုဓာတ်ကို အားဖြည့် ဆောင်ရွက်ရမည်။ ယခုနှစ် မြေနှစ်ကား ရေဓာတ်စီးသော "ယင်း" ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ရေ(ယင်း)ဓာတ်သရုပ် သော အထက်ပါ စားဖွယ်၊ အသုံးအဆောင်များ လက် ဆောင်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

ကြာသပတေးနေ့မှာ နှစ်သခင် မြေပုံရိပ်၏ မူလသမုဋ္ဌာန် ညွှန်းနေ့ရက် ဖြစ်သည်။ ကြာသပတေးနေ့သားအား လက်ဆောင်ပေးခြင်းဖြင့် မြေပုံရိပ်၏ ပင်ကိုဓာတ်အင်အားတို့ တက်စေ သည်။

အမျိုးသားဖြစ်က အမျိုးသမီးကို လက်ဆောင်ပေးရ၍ အမျိုးသမီးက အမျိုးသားကို လက် ဆောင်ပေးရသည်။ အကြောင်းမှာ ယင်း+ယန်း= ယင်းဖြစ်၍ ယန်း+ယင်း=ယင်းဖြစ်သည်။ ယန်း+ ယန်း=ယန်း။ ယင်း+ ယင်း=ယန်း ဖြစ်သည်။

ယခုနှစ်မှာ "ယင်း" နှစ်ဖြစ်ရာ "ယင်း" ဆက်သွယ်မှုရလဒ် ကို မျှော်လင့်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဆန်ကျင်ဘက်လိင်ချင်းဆက် သွယ်မှသာ "ယင်း" ရသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

မြေနှစ်တစ်နှစ်တာကာလပတ်လုံးအတွက် ကျန်းမာရေး အဆောင်ဖြစ်ရာ နှစ်ဆန်းလ တစ်လ(၁၀-၂-၂၀၁၃ မှ ၁၁-၃-၂၀၁၃)အတွင်း၌သာ ပြုလုပ်နိုင်သော အပြင်အဆင် ဖြစ်သည်။

တရုတ်ပြက္ခဒိန် နှစ်လပိုင်းစင်ရောက်သော ၁၂-၃-၂၀၁၃ နေ့မှစ၍ နှောင်းပိုင်းကာလများတွင် ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် တစ်နှစ် တာအတွက် အကျိုးသက်ရောက်မှုကို မမျှော်လင့်နိုင်ချေ။ ထို့ကြောင့် ဖော်ပြပြီးသော နှစ်ဆန်းလ အချိန်ရက်စွဲကို သတိထား၍ လှူဒါန်းလုပ်ကိုင်ကြစေလိုပါသည်။

လှူဒါန်း လက်ဆောင်ပေးပြီးနောက် သမ္မာဒေဝများအား တိုင်တည် အမှုပေးဝေကာကျန်းမာရေးကိစ္စအတွက် လိုအပ်ရာ ကို ဆုတောင်းကြပါ။ နှစ်ကာရကနှင့် ဝုယုင်းဓာတ်များအကူ အညီဖြင့် ကျန်းမာရေး အကျိုးထူးများ ခံစားရနိုင်ကြပါလိမ့် မည်။

ခွန်စိုင်းဝမ်း (Kun Sai Wan)

www.burmeseclassic.com

အာရုံကြောရောဂါအတွက်ဆိုရင် ကလေးငယ်များ ဆရာကြီး ဦးမာ၏ လက်တွေ့အသုံးပြု ကုသအောင်မြင်ခဲ့သော...

ခြူးရာဇာ

အမှတ်တံဆိပ်

အာရုံကြောဆေးမှ စိတ်ချရတယ်...

တိုင်းရင်းဆေးပါး
မှတ်ပုံတင်အမှတ်
TRM009578(0115)
တဆဝက(ဓာနယ်စင်း)
၁၀၅/၀၉၁၄

'ကိုဇော် ဘယ်ကလွည့်လာတာလဲ မတွေ့တာကြာပြီနော်လာထိုင်' 'ဟုတ်တယ် ကိုသန်းအောင်ဆီ တမင်လာတာပဲ။ ကျွန်တော် ခုတလော နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးပြီး သတိတွေလဲမပါ၊ ခေါင်းတွေလဲ မူး၊ စိတ်မကြည်လင်ဘဲ အာရုံတွေ နောက်နေတယ်ဗျာ'

'ဒါဆို ဆေးခန်းမပြဘူးလား' 'ပြပါဗျာ အထူးကုသမားတော်ကြီးနဲ့ သွားပြပါတယ်။ သမားတော်ကြီးက အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ရောဂါလို့ ပြောတယ်။ ဆေးတွေ သောက်တာလဲ သိပ်ပြီးမထူးခြားဘူး ဖြစ်နေတယ်။ ဆရာကတိုင်းရင်း ဆေးသမားတော်တွေနဲ့ ရင်းနှီးတော့ ဘယ်ဆရာနဲ့ပြိုင် ကောင်းမလဲ ဆိုတာ လမ်းညွှန်ပေးပါဦး'

'ဒါဆိုရင်တော့ ကျွန်တော်လဲ ခင်ဗျားဖြစ်သလို အာရုံကြောအား နည်းတဲ့ရောဂါ ခံစားရတုန်းက ရွှေလီဦး ဆေးတိုက်ကို ရောက်သွား တယ်။ သမားတော်ကြီးဆရာကြီးဦးမာ၏သမီးဆရာမဒေါ်သန်းသန်းဌေး က **ခြူးရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အာရုံကြောအေးအေး** ပေးလိုက်တယ်။ အဲဒီ **ခြူးရာဇာ** အာရုံကြောအေးအေးကို သုံးစွဲလိုက်တာ အခု ခင်ဗျား မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ ကျန်းမာသွက်လက် ဖျတ်လတ်ပြီး စာပေတွေလဲ ကောင်းကောင်း ရေးနိုင်နေတာပေါ့ဗျ'

'ဒီလိုဆိုကျွန်တော်လဲရွှေလီဦးဆေးတိုက်ကိုလိုက်ပို့ပေးပါလားဆရာ' 'ကဲ ဒါဆို အချိန်မဆိုင်းဘဲ အခုပဲ သွားကြမယ်' ဒီလိုနဲ့ ကျွန်တော်ရယ်၊ ဆရာ ကိုသန်းအောင်ရယ် ရွှေလီဦး ဆေးတိုက်ကို ရောက်သွားတော့ ဆရာမ ဒေါ်သန်းသန်းဌေးနဲ့ တွေ့ရပါတယ်။ ဆရာမ ဒေါ်သန်းသန်းဌေးက လိုအပ်သည်များကို စမ်းသပ်စစ်ဆေးပြီး...

'ကိုဇော် ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရတာက အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ ရောဂါ ဖြစ်ပါတယ်'

'ဟုတ်ကဲ့ ဆရာမ၊ သမားတော်ကြီးများကလဲ အဲဒီလိုပဲ ဆိုခဲ့ကြ တာပါတယ်။ ဒါဆိုရင် အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ ရောဂါ လက္ခဏာတွေ ကို ပြောပြပေးပါလား ဆရာမ'

'အာရုံကြောဟာ ခန္ဓာကိုယ်မှာ အဓိကကျတဲ့ အခန်းကဏ္ဍက ပါဝင်ပြီး ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးကို ထိန်းချုပ်ကွပ်ကဲ လမ်းညွှန်မှုတွေ ကို ပေးနေတဲ့ အစိတ်အပိုင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအာရုံကြောတွေအားနည်း လာပြီဆိုရင် သတိမှတ်ဉာဏ် မေ့လျော့ခြင်း၊ နောက်ကြောတက် ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေလက်များ ထုံကျဉ်လေးလဲခြင်း၊ ကြွက်သားများ တင်းမာပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ စိတ်မကြည်လင်ခြင်း၊ ခေါင်းမူး ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ လေငန်းလေမြတ် ကိုယ်တစ်ခြမ်းသေခြင်းနဲ့ စိတ် သွားတိုင်းကိုယ်မပါတဲ့ လက္ခဏာတွေ ခံစားဖြစ်ပေါ်ရတတ်ပါတယ်'

'ဒါဆိုရင် ကျွန်တော်ကို လိုအပ်တဲ့ ကုသမှုတွေပေးပါဆရာမ' 'ကိုဇော်ရဲ့ အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ရောဂါအတွက် အကောင်းဆုံး

၁၀၄ နဂပြုရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကုသမှုပေးရမယ်ဆိုရင် ကျွန်မရဲ့အဖေ သမားတော်ကြီး ဆရာကြီးဦးမာ လက်တွေ့ အသုံးပြု ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ ဆေးခွင်းကောင်းတစ်လင် ဖြစ်တဲ့ **ခြူးရာဇာအမှတ်တံဆိပ် အာရုံကြောအေးအေး**ကိုပဲ တစ်ခု သုံးကြိမ် သုံးစွဲပေးခြင်းဖြင့် သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်ပါတယ်။ 'ခြူးရာဇာ အာရုံကြောအေးအေးရဲ့ အကျိုးအာနိသင်ကိုလဲ သိမိ ရစေ ဆရာမ'

'ခြူးရာဇာ အာရုံကြောအေးအေးရဲ့ အကျိုးအာနိသင်တွေကတော့ အာရုံကြောအားနည်းခြင်း၊ ခြေလက်ထုံကျဉ်ခြင်း၊ ဒူးနာခါးနာ၊ ခြေကပ် လက်ကပ်၊ နောက်ကြောတက်၊ ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ အရိုးကျိုးပေါင်း တက်ခြင်း၊ ခြေလက်ညောင်းညာ ကိုက်ခဲခြင်း၊ ပန်းသေပန် သွားဖြစ်ခြင်း အဆစ်ရောင်ခြင်း၊ ကြွက်သားနဲ့ အာရုံကြောများ နာကျင်ရောင်ရမ်း ခြင်းတို့အတွက် သုံးစွဲနိုင်ပြီး သီးချို၊ သွေးတိုး၊ လေငန်းရောဂါများ ကြိုတင် ကာကွယ်နိုင်တဲ့ဆေး ဖြစ်ပါတယ်။ အထူးသဖြင့် အာရုံကြော အားနည်း၍လေငန်း၊ လေမြတ်၊ ထုံကျဉ်၊ ဒူးနာ၊ ခါးနာ၊ အကြောတင် ညောင်းညာသူများ၊ ကျောင်းသူကျောင်းသား ရှုပ်နိုးထမ်းများ၊ ကွန်ပျူ တာသုံးစွဲသူများအတွက် အထူးသင့်တော်တဲ့ဆေးပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်လဲ ဆရာမ ဒေါ်သန်းသန်းဌေး ပေးလိုက်သော **ခြူးရာဇာ** အာရုံကြောအေးအေးကို သုံးစွဲလိုက်တာ ကျွန်တော် ခံစားနေရတဲ့ ရောဂါတွေဟာ ပိန်ကြာရွက်ပေါ် ရေပတင်သကဲ့သို့ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားပြီး အခုဆိုရင် သွက်လက်ပေါ့ပါး လန်းဆန်းလို့ ဓာတ်ပုံရိုက်ကြည့်လဲ ကျွန်တော်လို အာရုံကြောအားနည်းတဲ့ ရောဂါ များ ဖြစ်ပေါ်ခံစားနေရင်တော့ **ခြူးရာဇာ အမှတ်တံဆိပ် အာရုံကြော အေးအေး**ကို နီးစပ်ရာ ဆေးဆိုင်များမှာ မေးဝယ်ပြီး သုံးစွဲကြည့် လိုက်ပါ။ **အာရုံကြောဆို ခြူးရာဇာ**ကို သုံးစွဲပါလို့ သတင်းကောင်းပေး ပါးလိုက်ပါတယ်။

ယင်း - **ခြူးရာဇာ တိုင်းရင်းဆေးပါးမှတ်ပုံတင်**

မြန်မာနိုင်ငံ - မြန်မာနိုင်ငံ အမှတ်(၁၃၀/၁၂)၊ သာယာလမ်း၊ တာဟန်း(ဒီ)၊ ကလေးဦး

ဖုန်း - ၀၉-၂၂၄၇၇၀၇ ၀၉-၅၇၂၇၇၀

အမှတ် (က/၆၅၆)၊ နွယ်သာ(၁)လမ်း၊ ပျောက်တူကုသပိဋကတ်၊ ရန်ကင်း

တိုက် (၃/၆)၊ လှည့်တန်း (၁)လမ်း၊ ကမာရွတ်ပိဋကတ်၊ ရန်ကင်း

ဖုန်း - ၀၉-၅၀၆၅၅၁၀ ၀၉-၂၀၀၀၀၀၀

မန္တလေး ဖုန်း - ၀၉-၅၅၅၀၂၉၀၉

အိမ်မဲမြို့ ဆန်းစမ္မသီရိကျောင်းတိုက် ဝဓာနုနာယက သက်တော်ရှည် ဆရာတော်ကြီး

ဘုရား ကာဝိဓဇ

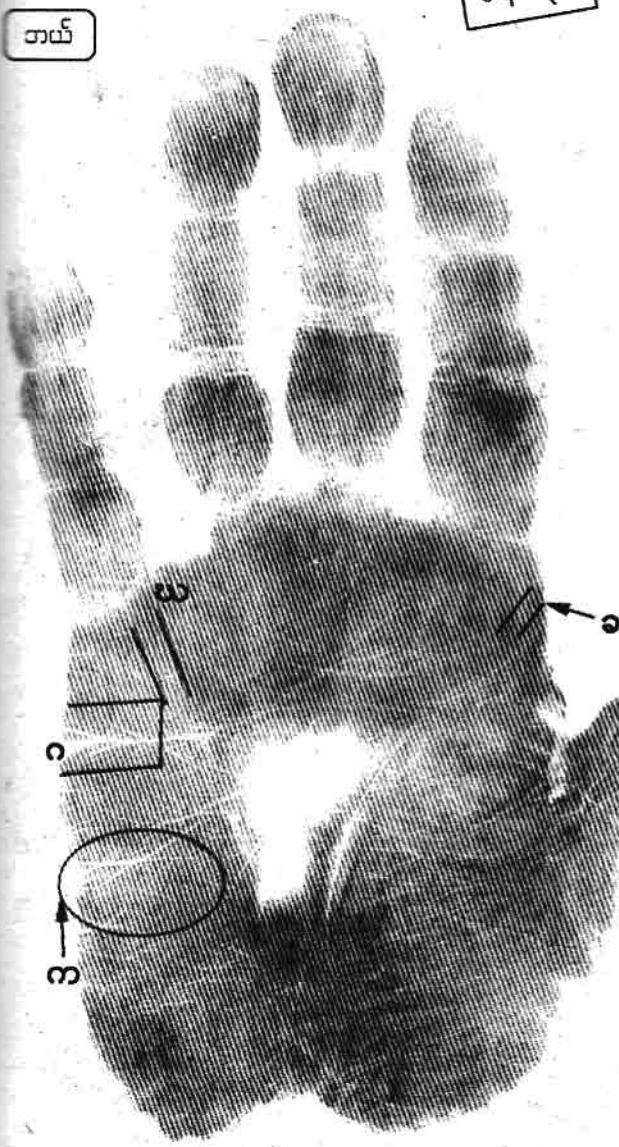
၏ လက္ခဏာပုံရိပ်များ

သနပ်ပုဏ

ဘယ်

● အိမ်မဲမြို့ ဆန်းစမ္မသီရိကျောင်း သက်တော်ရှည် ဆရာတော်ကြီး ဝဓာနုနာယက

ထေရုပ္ပတ္တိ

ဆရာတော်သည် ၁၂၉၄ ခုနှစ်၊ နယုန်လဆန်း (၃)ရက်၊ တနင်္လာနေ့တွင် အဝပြင် တောင်ဘက်ရွာ ကလန်ဂျမ်း အုပ်စု စန်မြို့နယ် ကျောက်ဖြူခရိုင် ရခိုင်ပြည်နယ်၌ ဖွားမြင်ခဲ့သည်။

အသက် (၈)နှစ်အရွယ်၌ အဝပြင်တောကျောင်း၌ ရှင်သာမဏေ ဝတ်ခဲ့သည်။ ၁၃၁၃ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလဆန်း (၉)ရက်တွင် ခမည်းတော် ဦးယက်သဲအောင်၊ မယ်တော် ဒေါ်ကြာလှခိုင်တို့ ပစ္စယာနဂ္ဂဟဖြင့် ရဟန်းပြုခဲ့ပြီး ၁၃၁၆ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်မြို့နေ ဦးခွေး၊ ဒေါ်သင်းခင်၊ ညိုမုဒေါ်ကျင်၊ ဒေါ်ငွေတို့ ထပ်မံ၍ ရဟန်းခံပေးခဲ့သည်။

ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတော်မှာ အလုပ်
ချောင်း ဆိတ်ကြီးခနောင်တိုမြို့ မင်္ဂလာ
သုခကျောင်းတိုက် ဆရာတော်
ဦးနန္ဒိယ ဖြစ်သည်။

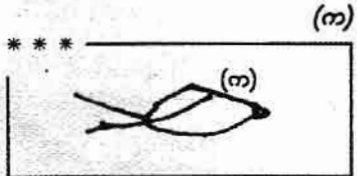
ရန်ကုန် တေဇိန္ဒာရာမကျောင်း၌
သီတင်းသုံးခဲ့သည်။ ထို့ပြင် မော်လမြိုင်
စိန်မမကျောင်းတိုက်၊ ပဲခူးမြို့ မင်း
ကျောင်းတိုက်၊ သထုံမြို့ တောင်စွန်းရိပ်
သာကျောင်း၊ မန္တလေးမြို့ ခင်မကန်
ကျောင်း၊ ငွေးချိုကျောင်း၊ အနောက်ပြင်
ကျောင်း၊ မြစ်ကြီးနားမြို့ အောင်နန်း
ရိပ်သာ (မဟာစည်ကိုက်ခွဲ)တို့၌ စာလိုက်
ခြင်း၊ စာချခြင်းများ ပြုခဲ့သည်။ ပထမ
ကြီးတန်း အောင်မြင်ခဲ့သည်။

၁၉၆၂ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်မြို့၊ မရမ်း
ကုန်းမြို့နယ်၊ ကျောက်ရေတွင်းရပ်
ကွက်တွင် ဓမ္မသီရိကိုဆောက်ပြီး စာပါ
များပို့ချကာ သာသနာပြုခဲ့သည်။ နိုင်ငံ
ခြား သာသနာပြုကျောင်း၌ တက္ကသိုလ်
ဝင်တန်း အောင်မြင်ခဲ့သည်။

ဆရာတော်သည် အိမ်မဲမြို့နယ်
လယ်ပေါ်ရပ်ကွက် ကံလှကျောင်းတိုက်
၌ အလည်ရောက်စဉ် အိမ်မဲမြို့ ထိန်ငူ
အုပ်စု ကျွဲလမ်းကျေးရွာက ဒကာ၊
ဒကာမများ ပင့်ဖိတ်ချက်အရ သီတင်း
သုံးခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

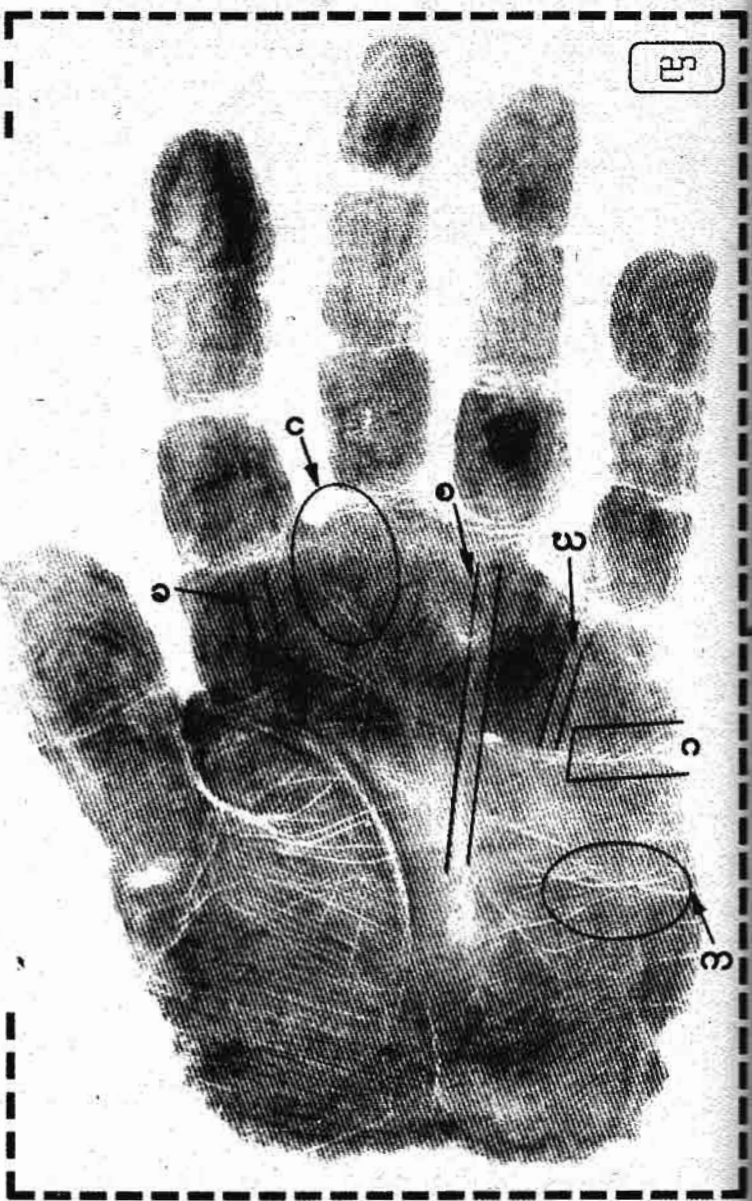
လက္ခဏာတော် လေ့လာချက်

☐ ဘယ်ညာ တနင်္လာဂြိုဟ်ခုံတွင်
ငါးရုပ်သဏ္ဍာန် တွေ့ရပါတယ်။

ဒါကတော့ ဘေးရန်ကင်းစေခြင်း၊
အေးချမ်းခြင်း၊ ငွေကြေးဝတ္ထုများ
ရလွယ်စေခြင်း၊ ကံကောင်းခြင်းများကို
ဖြစ်စေပါမယ်။

၁၀၆ နက္ခတ္တဗေဒနိဒါန်း

ညာ

☐ ဘယ်ညာ ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံ
တွင် မျဉ်းမတ်တစ်ကြောင်း ထင်
ရှားနေပါတယ်။ (ခ)

ဒါကတော့ ရည်ရွယ်မျှော်မှန်းထား
သမျှ ပြည့်စေမယ့် ဆန္ဒပြည့် အမှတ်
သင်္ကေတပါပဲ။

☐ ဘယ်ညာ နှလုံးလမ်းကြောင်း
ရင်းမှာ မြားပြီးသဏ္ဍာန်များ

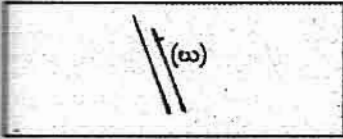
တွေ့ရတယ်။ (ဂ)

ဒါကတော့ ခြွေရံပရိသတ် ပေါများ
စေတဲ့ သင်္ကေတပါပဲ။

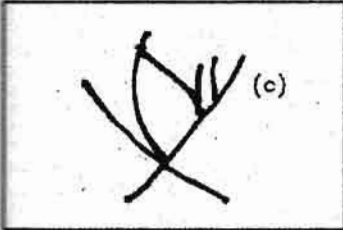
☐ ဘယ်ညာ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံမှာ

ဆွဲမတ် ထင်ရှားပါတယ်။ (ဃ)

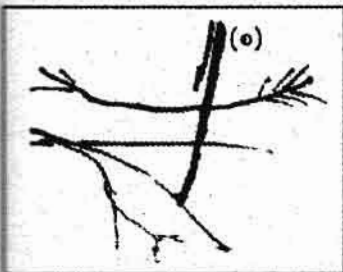

ဒါကတော့ ဆေးစွမ်းထက်ခြင်း၊ အာဏာစက်ထက်မြက်ခြင်း၊ ပရိတ် ဝါထာ အစွမ်းထက်စေတဲ့ သင်္ကေတ တစ်ခုပါပဲ။

□ ညာဘက် စနေပြိုဟ်ခုံမှာ သစ်ပင်သဏ္ဍာန်၊ ညောင်ရွက် သဏ္ဍာန် တွေရတယ်။ (င)

ဒါကတော့ ဘာသာရေးဆိုင်ရာ လုပ်ငန်း အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းစေခြင်း ကို ဖြစ်ပါမယ်။ [ညာဘက် တနင်္ဂနွေ ငြိဟ်ခုံတွင် အောင်မြင်ရေးလမ်းကြောင်း (စ)ပါ၍ ယခုကဲ့သို့ သုံးသပ်လိုက်ပါ သည်။]

အေးပါစေ အောင်ပါစေ။

သန်းပညာ

ထမင်း၊ တင်းချက်သည့်

ဒန်အိုးများအား

မီးခိုးမစွန်း မမည်းဝှန် ပြုလုပ်နည်း

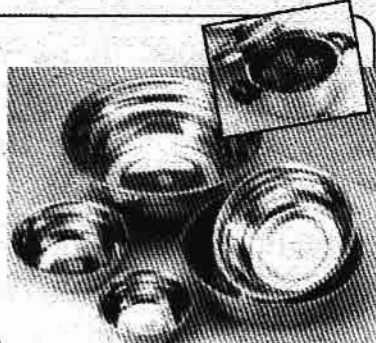
ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး (အနောက်ပိုင်း) ဇီးကုန်းမြို့အတွင်းရှိ မိုးသဲတောရွာတွင် ပြုလုပ်သော ရှင်ပြု အလှူမင်္ဂလာပွဲ တစ်ခုမှ ဖိတ်ကြားသဖြင့် စာရေးသူ သွားရောက်ခဲ့ပါသည်။ ရောက်သည်နှင့် အလှူတွင် ကျွေးမွေးရန် ချက်ပြုတ်နေ ကြသော ဖိုကြီးအဖွဲ့၌ ပါဝင်ကူညီ လုပ်အားဒါန ပြုခဲ့ပါ၏။

ထိုသို့ လုပ်အားဒါနပြုရင်းမှ ထမင်း အိုး၊ ဟင်းအိုးများကို သတိထားကြည့် လိုက်မိပါသည်။ သတိထားမိရသည့် အကြောင်းရင်းမှာလည်း ထမင်းအိုး၊ ဟင်းအိုးများကို ဒန်အိုးကြီး၊ ဒန်အိုးငယ် များဖြင့် ချက်ပြုတ်နေရာ ထိုအိုးများ လုံးဝ မီးခိုးမိုင်းစွန်းခြင်း၊ မည်းခြင်း မရှိဘဲ မူလ ဒန်ရောင်မပျက် ဖွေးလျက် တွေ့မြင်ရသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

မှန်ပါသည်။ မီးလင်းဖိုကြီးများ တူး ကာ ဒန်အိုး(၅)လုံးကို အတန်းလိုက် မီးပြင်းထိုး၍ ထမင်းချက်ခြင်း၊ ကြီးမား သော ရေပုံး (၇)ပုံးစာလောက်မျှ ဝင် မည့် ဒန်အိုးကြီးဖြင့် ဟင်းချိုချက်ခြင်း များ ပြုလုပ်နေကြသော်လည်း ဒန်အိုး များ၌ မီးခိုးမိုင်းစွန်းခြင်း၊ အိုးမည်းစွန်း ခြင်း လုံးဝ မတွေ့ရပါ။

စာရေးသူလည်း ထိုထူးခြားချက်များ ကြောင့် ချက်ပြုတ်ရေး တာဝန်ခံ ကိုအောင်ခိုင်ကို ဒန်အိုးများ မမည်း သည့်အကြောင်းရင်းကို မေးကြည့်ဖြစ် ပါ၏။

'ကိုအောင်ခိုင် ဒန်အိုးတွေ ခုလို ချက်ပြုတ်နေတာ ဘာကြောင့် မူလ အရောင်မပျက်ရှိပြီး မီးခိုးမိုင်းစွန်းခြင်း

မည်းသွားခြင်း မဖြစ်တာလဲ' ထိုအခါ ကိုအောင်ခိုင်က ပြုံးပြီး... 'ဒန်အိုးတွေ မီးနဲ့ ချက်ပြုတ်ပေမယ့် မူလ အရောင်အတိုင်း အစွန်းအလေ ယှိအောင် လုပ်တဲ့နည်းကတော့ ယခင်တော့ ခက်တာ ပေါ့ဗျာ။ ဒါပေမယ့် သိရင် လွယ်လွယ်လေး ပါ။

ဒီလိုဗျ ကိုယ်ချက်ပယ် ဒန်အိုးကို မီးဖိုပေါ် မတင်ခင် ဒန်အိုးရဲ့ အပြင်ဘက် ကိုယ်လုံးနဲ့ ဖင်ကို ဆီနဲ့ နံ့အောင် သုတ်ရတယ်။ ဒါမှ မဟုတ် ဆပ်ပြာ၊ ဆပ်ပြာမှုန့် ရေဖျော်သုတ် ရတယ်။ အဲဒီလိုလုပ်ချက်ရင် ဒန်အိုးတွေမှာ မီးခိုးမိုင်း မစွန်းဘူး၊ မည်းမသွားဘူး။ ခု အိုးတွေကို အဲဒီနည်းနဲ့ လုပ်ပြီး ထမင်းတို့၊ ဟင်းတို့ ချက်တာပါ။

ဟု ပြောပြပါသည်။

'ဟာ တော်တော်ကောင်းတဲ့ နည်းပါ လားဗျာ။ ဒါဆိုတော့ ကိုယ်ချက်တဲ့ အိုးတွေကို စတီးလ်ဖတ်တို့၊ ပြာတို့နဲ့ တိုက်စရာ မလိုတော့ဘူးပေါ့နော်'

'ဟုတ်တယ်ဗျာ။ မလိုတော့ဘူး'

'အင်း... အဲဒီလိုဆို ဒန်အိုးသက် ပိုရှည်တာပေါ့ဗျာ။ အိုးမပါးတော့ မပေါက် တော့ဘူးပေါ့'

ဟု ပြောရင်း အလှူမှ ရရှိခဲ့သည့် ဒန်အိုးသက် ပိုရှည်စေနိုင်သော နည်း လေးကို စာဖတ်သူ အိမ်ရှင်မများ အသုံး ပြုလိုက ပြုနိုင်ပါရန် နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းမှတစ်ဆင့် တင်ပြအပ်ပါ၏။

ဦးသန့်ကျော်(ဇီးကုန်း)

www.burmeseclassic.com

ညိုမင်းထက် (မြန်မာစာ)
မော်လူး

မနက်မိုးလင်း အိပ်ရာထ၊ မျက်နှာ
သစ်၊ သွားတိုက်ပြီး အဝတ်အစားလဲ
ကာ ဘုရားစင်ရှေ့ရောက်၊ ဘုရားရှင်
အား ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်း ကပ်လှူ
ပူဇော်၊ ဘုရားဂုဏ်တော်၊ တရားဂုဏ်
တော်၊ သံဃာ့ဂုဏ်တော်တွေကို ရှိရှိ
ဦးချ ငါးပါးသီလ ဆောက်တည်၊
မေတ္တာသုတ်၊ သရဏဂုံသုံးဆယ်၊
သမ္မုဒ္ဒေငါးမျိုး၊ ပဋ္ဌာန်းဒေသနာ
နှစ်ဆယ့်လေးပစ္စည်းရွတ်၊ မင်းကွန်း
ဆရာတော်ကြီးရဲ့ မေတ္တာပို့အမှုဝေ၊
ပုတီးကိုးပတ်စိပ်၊ တရားဘာဝနာပွား
စတဲ့ အလုပ်တွေကို နေ့တစ်နေ့လုပ်။

မနက်တိုင်း သုံးဆောင်နေကျ
ထမင်းဆီဆမ်းနဲ့ တို့ဟူးကြော်၊ ရေနှေး
ကြမ်း၊ ပြီးတာနဲ့ မြို့ထဲထွက် စာရေး
ကွက်ရှာ။ ဒီကနေ့တော့ မနက်ခင်း
မိုးရွာထားတာကြောင့် အပြင်ကို လုံးဝ
မထွက်ဖြစ်။ အိမ်မှာပဲ သတင်းစာဖတ်
လိုက်၊ ဂျာနယ်ဖတ်လိုက်၊ မဂ္ဂဇင်း
ဖတ်လိုက်နဲ့ အချိန်ကို တန်ဖိုးချနေ
ချိန်...

'ဆရာ ညိုမင်းထက် သတင်းမကြား
ဘူးလား၊ စာရေးစရာ ဆောင်းပါး
တစ်ပုဒ်တော့ ရှိမှာပဲ။ အဲဒါက ကျောက်
လက်ဝါး... မြမာလာရပ်ကွက်က
ကိုကျော်သိန်းတို့ ရခဲတာလို ပြောတယ်။
ကျွန်မ သွားကြည့်တော့ တကယ်ပဲ
ကျောက်လက်ဝါးမှ ကျောက်လက်ဝါး
အစစ်၊ လက်ချောင်းလေးတွေ
ငါးချောင်းအပြည့်နဲ့ ဘုရားရှိခိုးနေတဲ့ပဲ။
ကျွန်မလဲ ဒီတစ်ခါပဲ မြင်ဖူးတယ်။
အံ့ဩစရာပဲ'

၁၀၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

• ဂိုဏ်းသည် သက္ကာန် ကျောက်လက်ဝါးတစ်ခု

ကွန်းတော ရွှေတွင်းပေါ်က

ကျောက်လက်ဝါးများ

မော်လူးရဲစခန်းအနီးနေသူ ကျောင်း
ဆရာမအငြိမ်းစား ဒေါ်မူရဲ့ ပြောကြား
ချက်အရ စာရေးသူ ဩဂုတ်လ(၈)
ရက်နေ့ညနေ (၃)နာရီအချိန် မော်လူး

မြမာလာရပ်ကွက်နေ ကိုကျော်သိန်း
အိမ်သို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရော့ဇာ
သွားခဲ့ပါတယ်။
ကိုကျော်သိန်းမှာ စာရေးသူထက်

www.burmeseclassic.com

အသက်(၂)နှစ်လောက်ကြီးမယ် ထင်
အားလုံးက သိလား။ ရှိလှ (၆၅)နှစ်ဆို ဆိုပေမယ့်
အရွယ်နဲ့မလိုက်အောင် သွက်သွက်
အသက်လက်ရှိသူတစ်ယောက်၊ မြင်း
အည်းမောင်းပြီး အသက်မွေးဝမ်း
ကျောင်းပြုနေသူ။

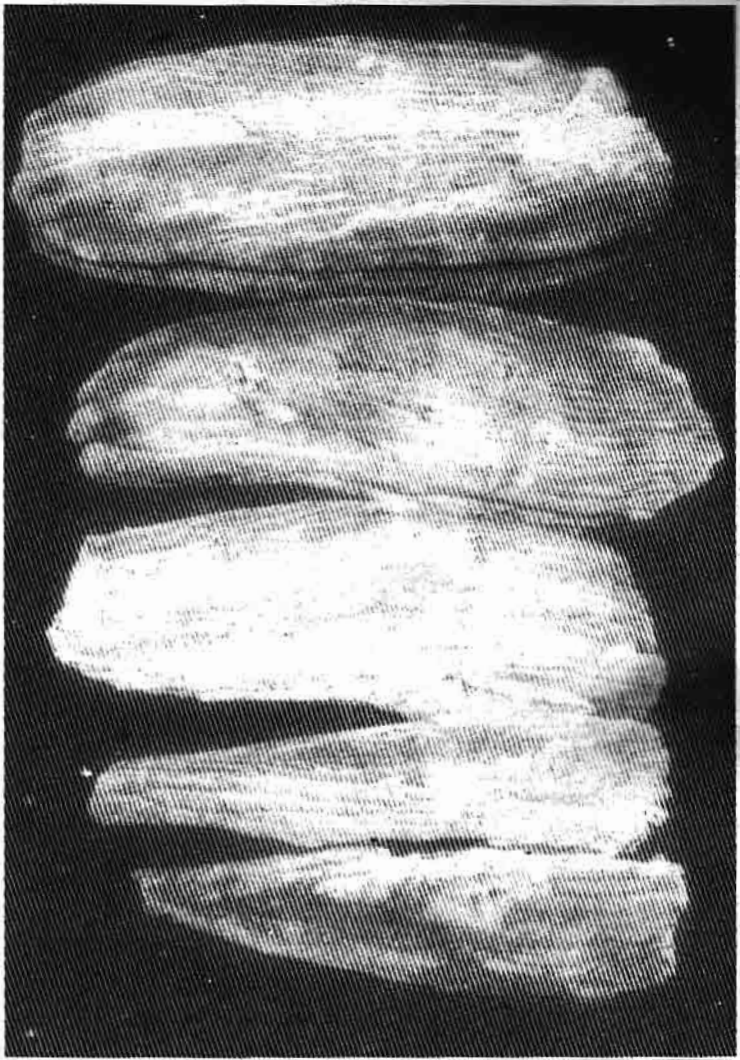
ကျောက်လက်ဝါး ရရှိလာပုံ အဖြစ်
အနစ်ကို စာရေးသူမေးတော့ ကိုကျော်
အနစ်က အခုလို ရှင်းပြပါတယ်။

ရှမ်းပြည်နယ်အတွင်း မိုးမိတ်မြို့
နယ် ရွှေလီကွန်းတောရွာအနီးမှာ
ရွှေတွင်းပေါ်နေတယ်။ ရွာနဲ့အနီး ဆို
ပေမယ့်လို့ မိုင် (၂၀)ကျော်လောက်
ဝေးပါတယ်။ ဆိုင်ကယ်နဲ့ဆို နှစ်နာရီ၊
ဆုံးနာရီလောက် မောင်းရတယ်။
တောင်ဆင်းတောင်တက် ခက်ခက်ခဲခဲ
သွားရတယ်။

တောင်ပေါ်ဆိုရင် တစ်ယောက်က
တစ်ယောက်က အနောက်ကတွန်း
နဲ့ ရွှေလုပ်ကွက် ချောင်းရိုးရောက်
အောင် ပင်ပင်ပန်းပန်း သွားကြရပါ
တယ်။ ရွှေတွင်းက အခုမှ ပေါ်စဆို
တော့ ရွှေလုပ်သူ (၁၅)ဦးလောက်ပဲ
ရှိပါဦးမယ်။

တစ်နေရာမှာ (၃၀) (၄၀) စသဖြင့်
သူ့အဖွဲ့ ကိုယ့်အဖွဲ့ မှန်စပ်စက်နဲ့
တောင်ပန်းပန်းပြီး လုပ်ကြတယ်။
ကျွန်တော့်အဖွဲ့မှာတော့ ကျွန်တော့်တူ
တွေဖြစ်တဲ့ ဖိုးထောင်နဲ့ ညီအောင်တို့
ပါတယ်။

ကျွန်တော် ထိုတောင်ပန်းပန်းတဲ့
ချောင်းကမ်းပါး နံရံအမြင့်တွေက ပေ
(၃၀)လောက်ရှိမယ်။ ဖိုးထောင်နဲ့
အောင်ညီက ရေစုပ်စက်မောင်းပြီး
နော်ဇယ်နဲ့ တောင်ပန်းပန်းနေရာက
တောင်ကမ်းပါးအမြင့် (၂၅)ပေလောက်
မှာ ထူးဆန်းတဲ့ အံရာတစ်ခုကို မြင်

ကျောက်လက်ဝါးများ

တွေ့လိုက်ရတယ်။
သူတို့နှစ်ဦးလုံး မျက်စိ ဇေဇေဝေဝေ
ဖြစ်သွားတယ်။ သင်းခွေချပ် ခွေနေတာ
လား။ ဒါမှမဟုတ် မြွေကြီးတစ်ကောင်
ခွေနေတာလားလို့ ထင်ယောင်ပိုးတဝါး
ဖြစ်နေရာက သူတို့ရေပိုက်နဲ့ အဲဒီခွေ
နေဟန်ရှိတဲ့ ထူးဆန်းတဲ့ အရာကို
ရေအရှိန်ပြင်းပြင်းနဲ့ ပန်းထည့်လိုက်
တော့ တောင်ခြေအောက်ကို အဲဒီ
အခွေကြီး ပြုတ်ကျလာတယ်။
မရှေးမနှောင်း ဆိုသလို မြေကြီးတွေ

ပါ ပြိုကျလာပြီး အဲဒီအခွေသဏ္ဍာန်
ပေါ်ကို ဖုံးလွှမ်းသွားတယ်။ ဖိုးထောင်နဲ့
အောင်ညီလဲ ရေပိုက်ကို ပစ်ချပြီး နှစ်
ယောက်သား မြေပုံထဲကနေ အဲဒီကျ
လာတဲ့ အခွေကို ရှာကြည့်လိုက်တော့
လက်ဝါးသဏ္ဍာန် ဘုရားရှိခိုးနေတဲ့
ပုံက (၂)ခု၊ လက်မတစ်ချောင်းကျိုးပြီး
လက်လေးချောင်းသာပါတဲ့ လက်ဝါး
သဏ္ဍာန်တစ်ခု၊ အကျိုးအပဲ့ နှစ်ခု၊ သံဃာ
ယူလာပြီး ကျွန်တော့်ဆီ ရောက်လာ
ကြတယ်။ ရတဲ့အချိန်က ညနေ

www.burmeseclassic.com

(၆)နာရီလောက်ပါ။
ပြီးတော့...
“ဦးလေး ဒါ ဘာခေါ်သလဲ”
ဆိုပြီး ပစ္စည်းတွေကို
ကျွန်တော့်ကို ပြတော့...
“ဒါ ကျောက်လက်ဝါး”
လို့ ခေါ်တယ်။
“ဘယ်လို တွေ့တာလဲ”
မေးတော့ ဖြစ်စဉ်ကို ပြော
ပြတာပဲ။

ကျောက်လက်ဝါးများ ရရှိသူ ဦးကျော်သိန်း

“နောက်ထပ် ရှိသေးတယ်။
မြေကြီးတွေ ဖုံးနေတယ်”
“ဒါဆို မနက်ရောက်မှ သွား
ဖော်ပြီး ယူခဲ့ကြ”

မနက်ရောက်တော့ ကျွန်တော်က
အဲဒီကျွန်တို့ ကျောက်လက်ဝါးတွေကို
ယူဖို့ ဝိနဲအိတ်ကြီး ပေးလိုက်တယ်။
ဖိုးထောင်နဲ့ အောင်ညီ မနက်စော
စောသွားပြီး မြေပုံကြီးကို ပေါက်ပြား
တွေနဲ့ ဟိုလုနီးလုနီးရှာ၊ ရေပန်းနဲ့ထိုးပြီး
အပြန်ပြန်အခါခါ ရှာလဲ လုံးဝမတွေ့ရ
တော့ဘူး။

ထူးတော့ထူးဆန်းတာပဲ။ ကျွန်တော်
တို့လဲ ကြာကြာမလုပ်ရပါဘူး။ အသွား
အပြန် တစ်ဆယ့်နှစ်ရက်လောက်ပဲ
ကြာပါတယ်။ တံချို၊ စက်ကြီးတွေနဲ့
လုပ်တဲ့သူက တစ်ရက်ကို ရွေး(၂၀)
လောက် ရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့က
ဟွန်ဒါစက်လေးနဲ့ဆိုတော့ သိပ်မကိုင်
လှပါဘူး။ ဒါကြောင့် ပြန်ခဲ့တာပါ”

စာရေးသူက ကိုကျော်သိန်းအား
ကျွန်တော်ဖတ်ဖူးသော နက္ခတ္တရောင်
ခြည်မဂ္ဂဇင်းပါ ကျောက်လက်ဝါး
အကြောင်းတွေ ဗဟုသုတအဖြစ် ပြော
ပြပါတယ်။ ကျောက်လက်ဝါးဆိုတာ
မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း ကျောက်သား
ကျောက်တောင် ပေါများတဲ့ အရပ်

ဒေသတွေမှာ အတွေ့များတတ်
ကြောင်း၊ ကျောက်လက်ဝါး၊ ကျောက်
တန်ဆာ၊ ကျောက်နဂါး၊ ကျောက်ခြေ
ထောက်၊ ကျောက်ဆင်၊ ကျောက်နွား၊
ကျောက်ဖား၊ ကျောက်လိပ် စတဲ့ ဂန္ထီရ
ဆန်တဲ့ ပစ္စည်းတွေရှိကြောင်း...

သဘာဝကျောက်သားပင် ဖြစ်လင့်
ကစား သိဒ္ဓိဝင်ပစ္စည်း ဖြစ်သလို ဆန်း
ကြယ်မှုတွေ တွေ့ရတတ်ကြောင်း
ပြောပြပါတယ်။ မိမိနဲ့ ထိုက်သင့်
သလောက်ပဲရခြင်း၊ အခွေလိုက် ပြုတ်
ကျပြီး မြေကြီးဖုံးလွှမ်းရကာ ရသင့်တာ
ရပြီး ကျန်တာကို မနက်ဖြန်ရှာတော့
လုံးဝ မတွေ့ရတော့၊ အစအနပင်
မတွေ့ရ။

ကျောက်လက်ဝါးနဲ့ တူတာဆိုလို့
ဘာတစ်ခုမှမရှိ။ ဒါကပင်လျှင် ဂန္ထီရ
ဆန်တဲ့ ကျောက်လက်ဝါး ပျောက်ချင်း
မလှ ပျောက်သွားခဲ့ချေပြီ။

စာရေးသူ ဖတ်ဖူးကာ ပြောရမယ်
ဆိုရင် ကျောက်လက်ဝါးဟာ လက်
တစ်ဖက်တည်း ဆိုပေမယ့် အရာရာကို
လူတစ်ယောက်လို စွမ်းဆောင်နိုင်

တယ်။ လူသာမန်တွေထက်
ပိုပြီး အစွမ်းထက်တယ်
သိဒ္ဓိတွေရှိတယ်။

‘ဝယ်လက်တွေရော မဟာ
ဘူးလား၊ ဝယ်လာရင်
မရောင်းနဲ့၊ ငါးပါးသီလ မြှူ
ဆောက်တည်ပြီး ကျောက်
လက်ဝါးကို ရေသန့်စင်မှု
ဆေးကြောပြီး မြင့်မြတ်
နေရာမှာ ရှိရှိသေသေ
ရှိရှိ လိုပါမယ်’
ကိုကျော်သိန်းက...

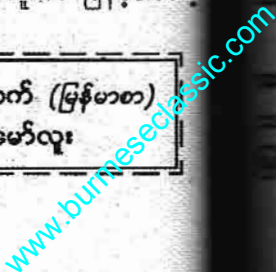
‘မုံရွာက ဝယ်လက်တွေ
ရောက်လာတယ်။ ဒါပေမယ့်

ဘယ်လောက်ပေးပေး ကျွန်တော်
မရောင်းပါဘူး’
တဲ့။

လူတွေဟာ လောဘသားတွေပဲ။
ကျောက်လက်ဝါးဟာ တကယ်သိဒ္ဓိဝင်
ပြီး အစွမ်းထက်နေရင် လိုချင်တဲ့သူ
တွေက မရမကယူဖို့ လုပ်တတ်ကြ
တယ်။ ဒါပေမယ့် နောက်ဆုံးတော့
သိဒ္ဓိဝင်ပစ္စည်းတွေဟာ မကောင်းတဲ့
သူ၊ လောဘကြီးတဲ့သူတွေရဲ့ လက်ထဲ
မှာ ကြာကြာမနေဘဲ တစ်နည်းနည်းနဲ့
ထွက်ခွာ ပျောက်ကွယ်သွားတတ်
ကြောင်း...

ကျောက်လက်ဝါးပိုင်ရှင်ဟာ ငါးပါး
သီလ လုံခြုံအောင် စောင့်ထိန်းပါ။
ကျောက်လက်ဝါးရဲ့ ထူးခြားစွာ ပေး
လာမယ့် အိမ်မက်နိမိတ်ကောင်းတို့
စောင့်မျှော်ပါလို့ ပြောကြားရင်း ဓာတ်ပုံ
မှတ်တမ်း ရိုက်ယူကာ ပြန်ခဲ့ပါတော့
တယ်။

ညိုမင်းထက် (မြန်မာစာ)
မော်လူး

မြေနှစ်သစ်နှင့်

ချစ်မှုရေးရာယတြာ

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ

၁၂ ရက်နေ့မှ စတင်ကာ

၁၂ နှစ်သစ်သို့

ဆက်ရှိမည်ဖြစ်ရာ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊

ဖေဖော်ဝါရီလ(၃၀)ရက်နေ့အထိ

နှစ်တာကာလအတွင်း လုလင်ပျို၊

ပျိုမပျို၊ မပျိုတပျို အားလုံးသော

အိမ်ထောင်မဲ့သူတို့အတွက် ချစ်မှုရေးရာ

အခြေအနေနှင့် ကောင်းမွန်နှစ်သက်

နှယ်ဖြစ်အောင် ပြုပြင်နိုင်ပုံများကို

အင်ပြပေးပါမည်။

ဤမြေနှစ်တာတွင်

အချစ်ရေး ကံကောင်း

နိုင်ကြသူတို့မှာ ခွေးနှစ်ဖွားဇာတာရှင်များဖြစ်ကြသည်။

အလုံးသားမှ ကြိုတင် သတ်မှတ်ထားသော ပုံဖော်ချက်

များနှင့် နီးစပ်စွာကိုက်ညီသူ ဖူးစာရှင်တွေ့နိုင်သည်။

အလားတူစွာပင် **ခွားနှစ်ဖွားနှင့် မြေနှစ်ဖွားတို့မှာလည်း**

ကြက်နှစ်ဖွားများနည်းတူ နှလုံးသားရေးကံ ကောင်းမွန်၍

ချစ်လင့်သော ဖူးစာဖက်များနှင့် လက်တွဲခွင့် ရရှိနိုင်ကြ

မည်။

မျောက်နှစ်ဖွား ဇာတာရှင်တို့ကား ရှိနှင့်ပြီး ချစ်သူက

အပြစ်ယူကာ တစ်မျက်နှာပြောင်းသွားသဖြင့် နောက်

အယောက်မရမီအထိ အသည်းကွဲနေရကိန်း ရှိသည်။

အဖော်မဲ့သူတို့မှာလည်း တစ်ဦးတည်း လုံးချင်းဇာတ်လမ်း

ဆက်ကာ၊ ရပါဦးမည်။

မျောက်နှစ်ဖွားများကဲ့သို့ပင် **ကျားနှစ်ဖွားနှင့် ဝက်နှစ်**

ဖွားတို့မှာလည်း အချစ်ရေးကံခေသောနှစ် ဖြစ်နေတတ်

မည်။

ဝက်နှစ်ဖွားတို့မှာ ဆုံချက်ကာလဖြစ်ကာ အချစ်ဆုံး

အခြေအနေမှ မုန်းတီးကျောခိုင်းခြင်းအဖြစ်မျိုး ကြုံနိုင်

သကဲ့သို့ လမ်းခွဲပြတ်တောက်ပြီးသော အချစ်ဟောင်းနှင့်

ခြေလည် လက်တွဲခြင်းအဖြစ်မျိုးလည်း ကြုံရတတ်သော

ထူးခြားသည့်နှစ် ဖြစ်သည်။

ကျန်ပုံရိပ်ရှင်တို့မှာ နှလုံးသားဒဏ်ရာ

ပြင်းထန်မှုမရှိသကဲ့သို့ ရင်ခုန်နှေးထွေးမှု

များလည်း ကျပါးနေနိုင်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် နှလုံးသားရေးရာ

ကံခေသူများ၊ အေးစက်နေသူများ

ရင်ခုန်နှေးထွေးဖွယ် အကြင်နာဖော်

ကလေးများ ရရှိစေရန် ငါးသေတ္တာ

တစ်ဘူးကို သောကြာနေ့နံနက်တွင်

ဆွမ်းခံ ဦးပဉ္စင်းတစ်ပါးအား

လောင်းလှူကာ မိမိဖြစ်လိုသော

နှလုံးသားရေးသဒ္ဓါများကို

သမ္မာဒေဝ၊ သတ္တဘာဂနတ်များအား

လျှောက်ထားတိုင်တည်ပါ။

ယခုနှစ်ကား ရေ(ယင်း)ဓာတ်ဆောင်သောနှစ် ဖြစ်သည်။

မိမိအပေါ် မေတ္တာသက်ဝင်ရေးအတွက် ဖန်တီး ပေးသော

မိခင်ဓာတ်ကို အားဖြည့်ရသည်။ ထို့ကြောင့် ရေဓာတ်မိခင်

သတ္တဓာတ်ကို အားဖြည့်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

စားဖွယ်မှာ သတ္တ(ယင်း)ဓာတ်ဆောင်၍ စည်သွတ်ဘူး

(သတ္တပစ္စည်း)ဖြစ်ရာ သတ္တဓာတ်အင်အား ပိုမိုတောင့်တင်း

စေသည်။

သောကြာနေ့မှာ သတ္တရောင်ခြည် ပြုတ်နေဖြစ်၍ "ငါး"မှာ

ချစ်မေတ္တာ သရုပ်"ရေ"ဓာတ်ဆောင် သတ္တဝါဖြစ်လေသည်။

သာသနာဝန်ထမ်းအား လှူဒါန်းခြင်းဖြစ်ရာ ကာယကံရှင်၏

မူလဓာတ်အင်အား ဖြည့်တင်းပြည့်ဝလျက် ကာယ၊စိတ္တ

နှစ်ဖြာသုခ ပြည့်စုံစေပါလိမ့်မည်။

သောကြာနေ့တိုင်း ကြိုးစားကြည့်ကြပါ။

တစ်ခုသောသောကြာအလွန်တွင် လက်တွေ့"စွဲ"နိုင်ပါ

လိမ့်မည်။

ထက်မင်းကျော်စွာ

www.burmeseclassic.com

နုလုံးရောဂါ ကင်းဝေးအောင်

ပုဂံပုံတင် - သာသနာ့ဝန်ထမ်း လိုင်စင် ၇၂၀၁၁၊ ကဆုန်လဆန်း (၁၁၅)

မုံရွာဆရာမိုး

အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုဆောင်

အမှတ်တံဆိပ်

ဆရာကိုယဉ်တင်နဲ့ တွေ့ချင်နေတာ အတော်ပဲ။ ခုတလော အသက်ရှူကျပ်ပြီး မောတယ်ဗျာ။ ညဘက်လည်း အိပ်မပျော်ဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ နုလုံးနေရာက အောင်တယ်။ ကိုယဉ်တင်က တိုင်းရင်းဆေး သုတေသီဆိုတော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဝေဒနာကို ဆန်းစစ်ပါဦး။

ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ နုလုံးရောဂါပါ။ နုလုံးရောဂါဟာ ကံ၊ စိတ်၊ ဥ တု၊ အာဟာရဆိုတဲ့ သမုဋ္ဌာန်လေးပါ။ ညီညွတ်မျှတအောင် နေထိုင်စားသောက်မှုမရှိတဲ့ အတွက် ဖြစ်ရတဲ့ရောဂါပါ။ အထူးသဖြင့် စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ရတာများပါတယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ လွန်ကဲတဲ့သူတွေ ပရိဝေဒဝီအောင်လောင်ပြီး၊ နုလုံးအိမ်ကို လောင်မြိုက်တဲ့အတွက် နုလုံးရောဂါဖြစ်စေတာပါ။

နုလုံးရောဂါဟာ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ လက်ခံပါတယ်။ ဆက်ပြောပါဦး။

နုလုံးဟာ မွေးဖွားသည်မှ အသက်ရှင်နေသမျှကာလပတ်လုံး နေ့၊ ညပတ် အလုပ်လုပ်ရတဲ့ ဓနောကိုယ်တွင်းက သက်စောင့်စက်ယန္တရားတစ်ခုပါ။ နုလုံးရောဂါ ခံစားနေရတာမသိဘဲ သန့်ပါတီနုလုံးရောဂါဖြစ်လာပြီဆိုရင် ညဘက် အိပ်မပျော်ခြင်း၊ မူးခြင်း၊ မောခြင်း၊ အစားအသောက်ပျက်ခြင်း၊ ပျံခြင်း၊ အသက်ရှူကျပ်မောခြင်း၊ နုလုံးနေရာမှ အောင်ခြင်း၊ ခြေဖျားလက်ဖျားအေးခြင်း၊ ဘယ်သူမှ စကားမပြောဘဲ စကားပြောသံကြားရခြင်း(စိတ်မှ ထင်မှတ်ခြင်း)၊ နုလုံးနေရာမှာ အပ်နဲ့ ဆွသလို နာကျင်ခြင်း၊ လက်သည်းခွံအရောင်မမှန်ခြင်း၊ လက်သည်းဖျားပြာ နှမ်းလာခြင်း၊ အိပ်နေရင်း ကယောင်ကတမ်းပြောခြင်း၊ သွေးစမ်းကြည့်ပါက သွေးတိုမမှန်ခြင်း၊ နုလုံးနေရာ အောင်နေခြင်း၊ တစ်ကိုယ်လုံး အေးကပ်နေခြင်း၊ လေးလံနေခြင်းစတဲ့ လက္ခဏာတွေ ဖြစ်တတ်တယ်ကိုချစ်ဆွေ။

ကိုယဉ်တင် ပြောခဲ့တဲ့ နုလုံးရောဂါလက္ခဏာတွေထဲက ကျွန်တော် ခံစား နေရတဲ့ အချက်သုံးမျိုးနဲ့ တူတယ်ဗျာ။ ဒါဆို ဘာဆက်လုပ်ရမှာလဲ။

ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ။ ဖြစ်တာ မကြာသေးဘူးဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပြီး ရောဂါ သက်ကြာရင်တော့ ဆေးရုံဆေးခန်းပြရမှာပေါ့။

ကျွန်တော် ခံစားနေရတာ ဆယ်ရက်၊ ဆယ်ငါးရက်လောက်ပဲ ရှိသေးတယ်။

ဒါဆိုရင် ဆေးစားရုံနဲ့ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ပါတယ်။

သက်သာပျောက်ကင်းဖို့ဆိုရင် ဘယ်ဆေးစားရင် ကောင်းမယ်

ဆိုတာ ကိုယဉ်တင် ညွှန်ပြပေးပါဦး။

သမားတော်ကြီး မုံရွာဆရာမိုး ကိုယ်တိုင် ကုသအောင်မြင်ခဲ့တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံနုလုံးအားဆေးသောက်ရင် ကိုချစ်ဆွေ ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဟာ အချိန်တိုအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။

ဒါဆို မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးသောက်မယ်ဗျာ။ ဆေးအညွှန်းကို သိပါရစေ။

ကံ ကိုချစ်ဆွေ နားထောင်ပြောပြမယ်။ အညွှန်းက နုလုံး ၃းကြော့ ကျဉ်းခြင်း၊ ကျယ်ခြင်း၊ ရင်ညွှန်၌ စူး၍ အောင်ခြင်း၊ အသက်ရှူမဝခြင်း၊ အသက်ရှူ

ကျပ်ခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်း၊ ကျောနှင့်ရင် ညှပ်အောင်ခြင်း၊ နုလုံးတုန်ရင်ခွန် မောပန်းနွမ်းနယ်ခြင်း၊ နုလုံးအားနည်းခြင်း၊ ရောင်ခြင်း၊ အနည်းငယ်လှုပ်ရှားရုံဖြင့် မောပန်းခြင်း၊ ချွေးထွက်လွန်၍ နုလုံးခနဲပမုန် မောပန်းခြင်း၊ မူးဝေခြင်း၊ စိတ်စိမ်းပျောက်၍ အိပ်မပျော်၊ စားမဝင်၊ စိတ်မကြည်ခြင်း၊ အားအင်ကုန်ခမ်းစိတ်မရွှင်လန်းခြင်းတို့အတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်တဲ့။

ကိုယဉ်တင် ညွှန်မှတော့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးဟာ ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက်ဖြစ်တာ သေချာတယ်။ သောက်မယ်ဗျာ။ အဲဒီဆေးကို ဘယ်ဆိုင်တွေမှာ ဝယ်ရင်ရနိုင်မှာလဲ။

အဆီကျ၊ အကြောပြေ၊ ဆီ၊ ဝမ်း မှန်တော့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံး ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ တိုင်းသို့ပြည်ကျော်ဖြစ် ပြီးသားမို့ အထူးညွှန်းရောမလိုတဲ့ ဆေးဖြစ်ပြီး မုအသစ်တာဖန် ထုတ်လုပ်လိုက်တဲ့ မုံရွာဆရာမိုး အမှတ်တံဆိပ် အမောလုံ နုလုံးအားဆေးကိုလည်း မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါတယ်။ ကံ ကိုချစ်ဆွေ ယုံယုံကြည်ကြည် သောက်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ ခင်ဗျား ခံစားနေရတဲ့ နုလုံးရောဂါဝေဒနာဟာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။

ရန်ကုန်မြို့၊ ယန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံ ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံး ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း

မုံရွာဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး

အမှတ်-(၅/၃၆) လောလိမ်ပုဂံ၊ မြောက်ဥက္ကလာပုလိမ္မော်

ရန်ကုန်မြို့၊ ပုန်းတ-မြေဝတု၊ ၀၉-၅၁၀၆၃၂

ငြိမ်း၍ ငေးယဉ်စွာ

ကျောတက်တော်ရောက်

ရှေးယောင်သံဃာ

အိန္ဒိယ ၃၆၀၀၀

ကျွန်ုပ်မရောမြို့နယ်၊ ဘိန်းဗျော အပြင်ရွာနှင့် အတွင်းရွာ နှစ်ရွာကြား နှိုင်းသော ကော့တာတောရပ် တစ်ကြိမ် တစ်ခေါက် အလည်အပတ် ရောက်ခဲ့ရာ ကျောင်းရှေ့စေတီတော်ကြီး ရင်ပြင်ပေါ်တွင် သစ်ထွင်းကနုတ်များ တန်ဆာဆင်ထားသည့် ရှေးလက်ရာ ဆွဲဆင်စောင်း ခုတင်တစ်လုံးကို တွေ့ရသည်။

ရုပ်ရွာလေ့ထုံးအရ တစ်စုံတစ်ယောက် ကွယ်လွန်သွားသည့်အခါ၌ ဆက်ပျောက်ခုတင် (အသက်ထွက်သေဆုံးချိန်၌ အိပ်နေသော ခုတင်)ကို ဘုန်းကြီးကျောင်းများသို့ လာရောက်လှူဒါန်းလေ့ရှိကြသည်။

သို့သော် ဤခုတင်မှာ သာမန်ထူတန်းစားများ အိပ်စက်လေ့ရှိသော ခုတင် မဟုတ်ချေ။ မင်းညီမင်းသားတို့သာ သုံးဆောင်လေ့ရှိသော ခုတင် အဆင်တန်ဆာဖြင့် ရှေးဟောင်းခုတင် ဖြစ်နေသည်။

‘ဒီခုတင်က ဘာအတွက်သုံးတာလဲ ဆရာတော်ဘုရား’

‘ဒီခုတင်က ဖြစ်စဉ် ဗျူဟာ နည်းနည်း ဆန်းကြယ်တယ်’

ကျောတက်ဆရာတော် ဦးတေဇက နှစ်သို့အစချီကာ မိန့်ကြားတော်မူသည်။ သစ်ကြောင်နှင့် သားမယားတို့ကို စွန့်ထုတ်ကာ သန္တိသုခ တရားထူး ရှာဖွေနိုင် နယ်လှည့် တရားစခန်းဝင် ကျင့်ကြံနေသော ဦးတေဇသည် ထိုစဉ်ကာလ ယမ်းငွေဝေနေသော အန္တရာယ်

ကျောတက်ဆရာတော် ဦးတေဇ

နယ်မြေရှိ “ဖားပေါင်” လိုက်ဂူသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။

မငြိမ်းချမ်းသေးသဖြင့် လူသူအရောက်အပေါက် နည်းလှသော အတ္တဝါဖြစ် ရေအောက် (မြစ်ရေတက်လျှင် ဖားပေါင်ဂူ အဝင်ဝ ချေမြုပ်ပါသည်။ အတွင်းသို့ ဝင်၍မရအတွင်း ရောက်နေသူများလည်း အပြင်သို့ ထွက်၍မရပါ။ မြစ်ရေ ကျချိန်မှာသာ ဝင်ထွက်သွားလာနိုင်လေသည်။)

လိုက်ဂူအတွင်း၌ ပုဂံသုံးစပြုနေသော ဆွမ်းတော်ကျ ကောက်ညှင်းပေါင်းကို သုံးလေးရက်မျှ ဆွမ်းအာဟာရ ပြုရသည်လည်း ရှိခဲ့သည်။

သို့ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်ကာလ ထက်ဝက်သို့ ရောက်သောနေ့တွင် မြစ်ရေဝင်၍ စွတ်စိုနေသော ဂူကြမ်းပြင်တွင် အနည်းငယ်မြင့်သော ကျောက်တုံးတစ်

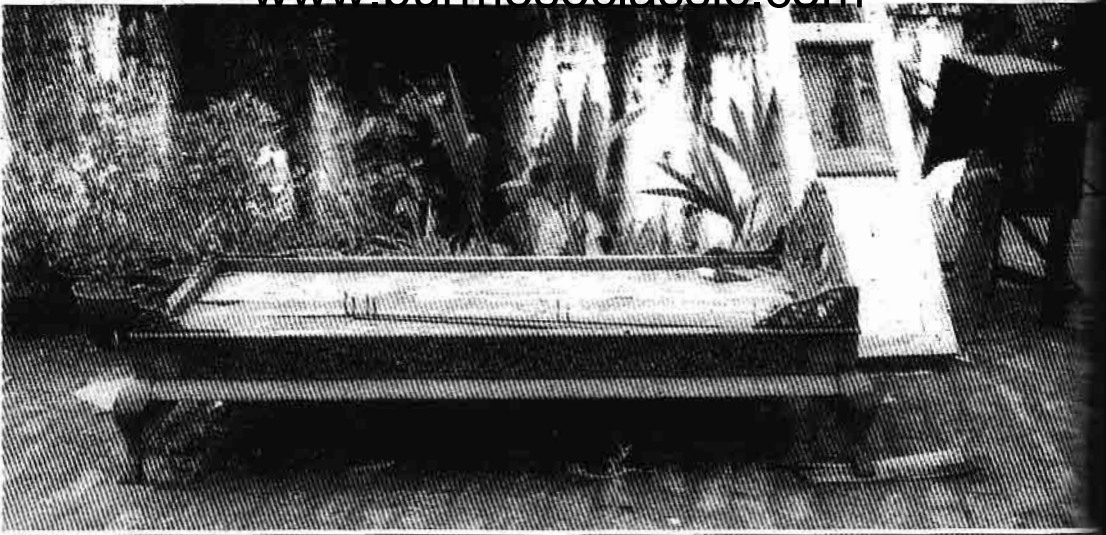
တုံးပေါ် တင်ပျဉ်ခွေထိုင်ကာ ဂူမှတ်နေစဉ် ဂူနံရံ ပြိုကျသံ ကြားရသည်။

ရုပ်နာမ်ခန္ဓာကို ဘုရားရှင်အား လှူဒါန်းထားပြီးဖြစ်ရာ တရားအလုပ်ကိုသာ ဆက်၍ လုပ်နေခဲ့သည်။ ပြိုကျသံများက အတန်ကြာမှ ရပ်ဆိုင်းကာ တိတ်ဆိတ်မှုက မင်းမူလာသဖြင့် အမှတ်လည်း ကောင်းမွန်လာသည်။ ကမ္မဋ္ဌာန်းသိမ်း၍ မျက်စိဖွင့်ကြည့်လိုက်သောအခါ မိမိ၏ လက်ယာဘက် တောင်ဘက် ဂူနံရံပြိုကျကာ သစ်သားခုတင်တစ်လုံး ထွက်ပေါ်နေသည်ကို မြင်ရလေသည်။

ထိုနေ့မှစ၍ အဓိဋ္ဌာန်ရက် စေ့မြောက်အောင်မြင်ချိန်အထိ ဖားပေါင်ဂူအတွင်း ခြောက်သွေ့ နွေးထွေးစွာ သီတင်းသုံး ရှုမှတ်နိုင်ခဲ့လေသည်။

ဦးတေဇ အခြားနေရာများစွာတို့ တောတောင်တစ်လျှောက် အဓိဋ္ဌာန်

www.burmeseclassic.com

◆ ဖားပေါင်ဂူ ကျွန်းတောင်

◆ ကျွန်းတောင်မှ သစ်ထွင်းလက်ရာ

ဝင်ပြီးနောက် ကော့တာကုန်းမြေတွင် အခြေတကျ သီတင်းသုံးနေတော်မူသောအခါ ဖားပေါင်ဂူအနီးရှိ ဒေသခံများက ခုတင်ကြီးကို ပဲ့ချိတ် (စက်တပ်လှေ)ဖြင့် တင်ဆောင်ကာ ယူလာပေးသည်။

ဖားပေါင်ဂူအတွင်း ဖားရှာ၊ ငါးရှာ၊ တရားရှာခြင်း၊ ရည်ရွယ်ချက် အမျိုးမျိုးဖြင့် ရောက်သွားကြသူတို့သည် ထိုခုတင်ပေါ်၌ ခြောက်သွေ့နွေးထွေးစွာ အမောအပန်းဖြေ အိပ်စက်ကြရာ ခုတင်ပေါ်မှ တွန်းချခြင်း၊ ကြောက်မက်ဖွယ်အာရုံ မြင်ထင် ကြုံတွေ့ရခြင်း၊ ကြက်သီးမွေးညင်းထကာ တုန်လှုပ်ချောက်ချားခြင်း စသည် အသီးသီး ကြုံတွေ့ ခံစားကြရသောကြောင့် လူအများ မသိနားမလည်သူများ၊ အန္တရာယ်ကင်းစေရန် ဆရာတော်ထံ ယူဆောင်လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားကြသည်။

'ဒီရောက်တော့ ဘုန်းကြီးက ကြမ်းပေါ် ကြိန်းစက်တယ်။ ခုတင်ညောင်စောင်း မသုံးဘူး။ သူတစ်ပါးကိုပေးတော့လဲ အန္တရာယ် ကြုံရတာနဲ့ ကျောင်းအောက်မှာ ထားနယ်' ကျောင်းမှာ ခြေတိုင်ရှည်ကျောင်း မဟုတ်ပါ။ လူတစ်ရပ်မလွတ်၊ ကုန်းက

၁၁၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဝင်ရသဖြင့် တကူးတက ဝင်ရောက် အိပ်စက်သူ မရှိပါ။

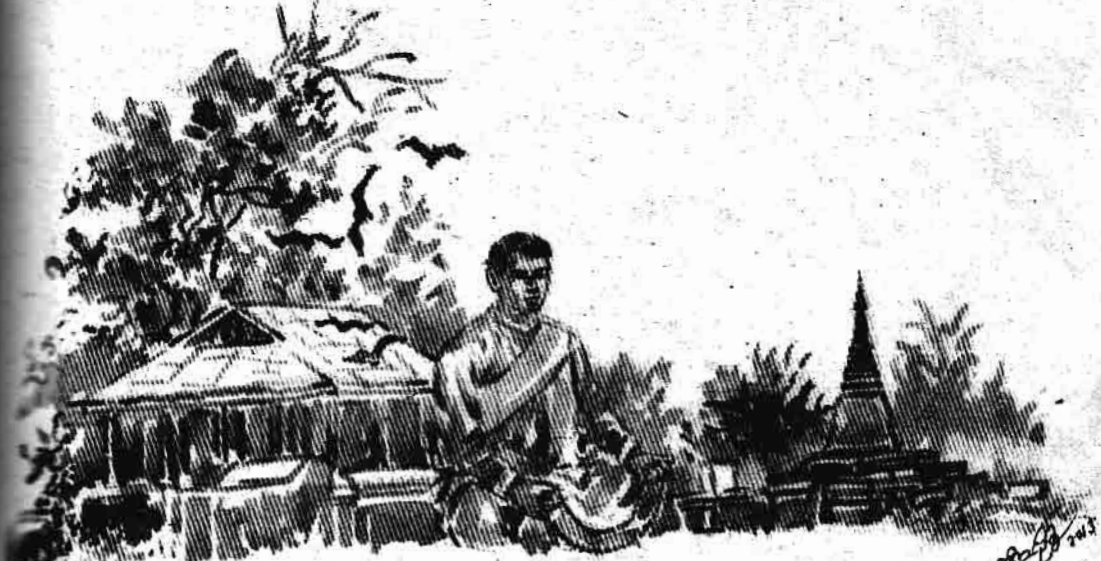
'ခုတလော မုန်တိုင်းတိုက်ပြီး ရေကြီးတော့ ခုတင်လဲ ပျော့ပါသွားလို့ လိုက်ဆယ်ပြီး ဖော်ပြီပြီ အခုနေရာမှာ တွေ့ထားထားရတယ်။ လူတွေ ယိုင်မိအောင် သံကြိုး သံဆူး ဖော်ပြီပြီပဲပူပူစွန်းစွန်း တင်ထားပါတယ်'

ကျွန်းသားကနုတ်ဆင် သလွန်ဖြစ်ကာ ကျွမ်းကျင်သူများက နှစ်ပေါင်း ခုနစ်ရာအထက် သက်တမ်းရှိသော ရှေးဟောင်းပစ္စည်းဖြစ်ကြောင်း ခန့်မှန်းကြသည်။

ရှေး မွန်၊ ကရင် တိုင်းရင်းသားများက ဘုရင် (သို့မဟုတ်) မင်းညီမင်းသားများ အသုံးပြုခဲ့ကြသည့် တော်ဝင်သလွန် ဖြစ်ဖွယ် ရှိသည်။

သုတေသီများ စိတ်ဝင်တစား လေ့လာလိုပါက... ကျိုက်မရော့ဇွဲနယ်၊ ဘိန်းပျောရွာအနီး၊ ကော့တာတောရသို့ သွားရောက်ကာ ဆရာတော် ဦးတေအေး လျှောက်ထား လေ့လာနိုင်ကြပါသည်။

ခရီးသည် သုတေသီ

ကိုးသင်္ချိုင်းဝမ်းနပ်စင်္ကြာ

ရိုက္ခဲပြီး အစွမ်းသတ္တိများနှင့်

အံ့အနိုး အကျိုးပေးသည့် ဂါထာတစ်ပုဒ်

ဘရာဇနဟို
(တီအေ)

ခဲးမြို့၏ အရှေ့ဘက် (၇)မိုင်
အကွာတွင် သနပွင်မြို့လေး တည်ရှိ
သည်။ သနပွင်မြို့အပိုင် အနွဲကျေးရွာ
အနီး ခမဲပြင်ဘုရား(ခမယ်သာပြင်)
သည် ထိုနယ်တစ်ဝိုက်တွင် တန်ခိုးကြီး
သာ စေတီတစ်ဆူ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့အပြင် ခမဲပြင်ဘုရားကို စောင့်
ရှောက်သော ဘိုးဘိုးကြီးမှာ (၇)ရက်
သာသမီးများ ယာဉ်အန္တရာယ် ကင်းရှင်း
အရောင်းအဝယ်ကောင်းစေရေး၊
အထူးတိုး နိုင်ငံရပ်ခြားခရီးသွား
သော လူမှုဒုက္ခများကို ကူညီနိုင်
သည်ဟု အယူအဆ ရှိသူများကြောင့်
ဦးနယ်မြေအရပ်တွင် အလွန်
ခင်မတန်မှ ထင်ရှားကျော်ကြားလေ
သည်။

ခမဲပြင်ဘုရားမှ (၅)မိုင်ခန့်အကွာ
တွင် ထာဝကျေးရွာနှင့် သံဒင်းကျေးရွာ
ဆက်လျက် တည်ရှိနေပါသည်။ ထို
ကျေးရွာနှစ်ခုအကြားတွင် သင်္ချိုင်း
သင်္ချိုင်း၏ အဝင်ဝတွင် စေတီငယ်
တစ်ဆူရှိပြီး ယာဘက်အခြမ်းတွင်
ဆရာတောင်းတစ်ဦး...

ဆရာကယွန်းယွန်းလောက်တွင် ကန်

(မြေတူးထားသော ကန်ဟောင်း)တစ်ခု
နှင့် အုပ်ဆိုင်းနေသော သရက်ပင်ကြီး
(၇)ပင်၊ ကုက္ကိုပင်ကို ညောင်ပင်မျိုးပြီး
တွဲလွဲကျနေသော ညောင်မှတ်ဆိတ်
များ (၂)ပင်၊ (၃)ပင်ခန့်နှင့် ထန်းမင်
(၅)ပင်တို့သည် ကိုင်းလွတ်ရုံ တစ်ပင်
နှင့် တစ်ပင် ကွဲ၍ တွဲ၍ ပေါက်နေပုံ
နှင့် ဘေးပတ်လည် ကွင်းကြီးများမှ
ဖြတ်တိုက်လာသော လေအရှိန်အဟုန်
ကြောင့် တစ်ချက်တစ်ချက်တွင်
သစ်ရွက်၊ ထန်းရွက်များ ပွတ်သပ် ပြီး
ရိုး... ရိုး... ရိုး... ဟူသော အသံ များ
အဆက်မပြတ် ကြားနေရတတ် သည်။
ထိုသင်္ချိုင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အနီး
အနား လူငယ်တချို့ကို စုံစမ်းကြည့်
လိုက်သည်။

‘ဆရာနေမျိုးရေ ညဘက် (၈)နာရီ
ကျော်ရင် အဲဒီဘက်ကို အရက်မှူးသမား
တောင် ဖြတ်မသွားဘူးဗျ။ ညနေ နွား

သိမ်းနောက်ကျလို့ အဲဒီဘေးက ဖြတ်
မောင်းရင် နွားတွေလန့်ပြီး ထခုန်လို့
ထိန်းမရ သိမ်းမရ ဖြစ်လွန်းလို့ လယ်
ကွင်းဘက်က ဖြတ်မောင်းပြီး ရွာပြန်
ဝင်ရတယ်’

ရှေ့မိနောက်မိ အဒေါ်ကြီးတစ်
ယောက် သူ့နာမည်က မနီ၊ ဒေါ်ကြီး
မနီ။ သူက ရွာအစွန်မှာ နေသည်။ သူ
ပြောပြတာက...

‘ညဘက်သန်းခေါင်လောက် ကျုပ်
အလေးသွားချင်လို့ ကျုပ်လင် ဦးလွင်
ကိုနှိုးပြီး အိမ်သာဘက်အလာ အဲဒီ
ဘက်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့
ဆန်ကောလောက်ရှိတဲ့ မီးလုံးနီနီကြီး
တွေ (၄,၅)ခုလောက်တွေ့တာ။
အတော်လေးကြာအောင်ကို တွေ့နေ
ရတယ်။ မယုံရင် ဦးလွင်ကို မေးကြည့်
ပါ’

သူကတော့ ဒေါ်ကြီးမနီ၏ သမီး
နာမည်ရောင်မြည်မဂ္ဂဇာ သဘ

ငယ် မဝင်းဌေး...

'လကွယ်ညတစ်ညပေါ့ အစ်ကိုကြီး ရေ။ တစ်ရေခန်း ရေထသောက်ပြီးလို့ အိုက်တယ်ဆိုပြီး ဘေးတံခါး ဖွင့်လိုက် မိတယ်။ လေ၊ လေးစင်လာလို့ သဘော ကျနေမိတာ။ တအောင်လောက်ကြာ တော့ မထင်မှတ်ဘဲ အဲဒီသင်္ချိုင်း ဘက် ကြည့်လိုက်မိတယ်။ သမီးတို့လို အရွယ် မိန်းကလေးတွေ ကခုန်နေကြ တယ်။

ဒါနဲ့ အမေ့ကို လှမ်းခေါ်နှိုးပြီးပြတာ။ အမေက တံခါးအတင်းပိတ်ခိုင်းပြီး နောက် ညဘက်တံခါးမဖွင့်ဖို့ သတိ ပေးထားတယ်လေ'

နောက်ဆုံး ပြောပြသည့်သူက ဖိုးမောင်... မကြာခဏ သူက သောက် တတ်သည်။

'ကျွန်တော် မိုးသိပ်ချုပ်ရင် အဲဒီ ဘက်က နီးပေမယ့် ဖြတ်ပြီးပြန်မလာ ဘူး။

တစ်ခါက သောက်ထားတဲ့ အရည် ကလဲများ။ လူကလဲ တော်တော်လေး မူးနေတယ်။ မူးပေမယ့် သွားရမယ့် လမ်း။ လူ၊ အိမ်၊ တံတား အကုန်သိ တယ်။ မယ်မီးမယိုင် လျှောက်လာရင်း သင်္ချိုင်းနားလဲရောက်ရော မင်းသမီး ဝတ်စုံတွေနဲ့ မိန်းကလေး (၁၀) ယောက်၊ မိန်းမကြီး (၃)ယောက် သီချင်းဆိုပြီး ကနေတယ်။

ကျွန်တော်လဲ ခပ်လှမ်းလှမ်းက ရပ်ကြည့်ပြီး ဘယ်က သင်္ကြန်ယိမ်း အဖွဲ့ ဒီမှာ လာလေ့ကျင့်နေတာလဲ မသိဘူး။ ဘယ်လိုပဲကြည့်ကြည့် မျက်နှာနားရောက်ရင် မထင်ရှားသလို ပဲ။ အိုး... ရွာထဲရောက်မှ မေးကြည့်ဦး မယ်လို့ တွေးပြီး ရွာကိုပြန်လာခဲ့တယ်။ ရွာထဲရောက်လို့ မေးကြည့်မှ ဘယ် ယိမ်းအဖွဲ့မှ မကဘူးဆိုတာ သိရတော့

တာပဲ'

ကျွန်တော့်ကို လိုက်ဖို့သည့် ထိုရွာနှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ပြီးသား ဒေါ်ကြီးမနီ သမက် မောင်ဝင်းနိုင်က...

'ဘယ်လိုလဲ အစ်ကိုကြီး ပဲခူးပြန် မလား'

ကျွန်တော် သင်္ချိုင်းအလယ်ရှိ စေတီ လေးကို ငေးမောကြည့်နေလိုက်သည်။ စိတ်ထဲမှာလည်း...

'ဒါ ငါ အဓိဋ္ဌာန်နောက်ဆုံးဝင်ရမယ့် နေရာပဲ'

ဟု တွေးပြီး...

'ဒီညကစပြီး အဓိဋ္ဌာန် (၉)ရက်တိ တိ ဝင်မယ်'

ဟု ပြန်ပြောလိုက်ပါသည်။

ပထမည... ညနေ (၆)နာရီတိတိ အချိန်တွင် သင်္ချိုင်းကို လက်ယာရစ် ပြီး မေတ္တာသုတ် ရွတ်ဖတ်ပါသည်။ မေတ္တာပို့ကိုလည်း တကယ်ချမ်းသာစေ လိုသောစိတ်ဖြင့် ထက်သန်စွာ အသံ ထွက်ပြီး ပို့ပါသည်။ သစ်ပင်ကြီးတွေကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် သေသေချာချာကိုင် ပြီး မေတ္တာပို့ပါသည်။ ပြီးမှ နယ်မြေ စောင့်နတ်၊ စေတီစောင့်နတ်နှင့် ခမဲ ပြင်ဘိုးဘိုးကြီးတို့ကို အထူးမေတ္တာပို့ ခွင့်တောင်းလိုက်ပါသည်။

ည (၉)နာရီတွင် ဘုရားစေတီ၏ ရာဟုထောင့်မှာ ရှစ်ပါးသီလ ခံယူပြီး ခန္ဓာငါးပါး၊ ရုပ်၊ နာမ်နှစ်ပါးကို မြတ်စွာ ဘုရားအား ပေးအပ်လှူဒါန်းပြီး ကျွန်တော်၏ ဆရာအရှင်မြတ်အား တိုင်တည် သက်သေပြုလိုက်ပါသည်။ မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းကို လိုက်လိုက်လဲလဲ ပို့လွှတ်နေလိုက်သည်။

ည (၁၁)နာရီအချိန်လောက်တွင် "အရဟံ" ဟု အသံထွက်ပြီး ပုတီး စတင်စိပ်ဖြစ်သည်။ ခွေးအူသံများ ကြားရသည်။ သိပ်မကြာလိုက်ပါ။

နောက်ကျောဘက် (၁)လံလောက်ဟု ထင်ရသည့် နေရာက တံမြက်စည်း လှည်းနေသလိုမျိုး ကြားရပြန်သည်။ အရဟံကို အသံပိုကျယ်အောင် ရွတ် ပြီး စိပ်လိုက်သည်။ ဘေးဘက် ခပ် လှမ်းလှမ်းလောက်က နွားမြက်စားနေ သလိုမျိုး "ဖြုတ်... ဖြုတ်... ဖြုတ်..." ဟု ကြားရသည်။

အားတင်း၍ ပုတီးကို လက်နှင့် တင်းနေအောင်ကိုင်ပြီး "အရဟံ= မြတ်စွာဘုရား" ဟု ရွတ်ပြီး ခပ်မြန် မြန်စိပ်နေမိသည်။ စိပ်ရင်းစိပ်ရင်း မော ပြီးငြိမ်သွားချိန်တွင် "ဟင်းဟင်း... ဟင်းဟင်း... ဟင်း...ဟင်း..." ဟူသော ညည်းသံရှည်ကြီးကို ကြားရသဖြင့် အလိုအလျောက် ကျွန်တော့်ဆံပင်များ ထောင်လာပြီး ကြက်သီးမွေးညင်းများ ထလာပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် အသိစိတ်၌ "ငါ့အသက်၊ ငါ့ခန္ဓာ ငါ့ကိုယ်ပိုင်မရှိ။ မြတ်စွာဘုရားကို စွန့်လွှတ်လှူဒါန်း ပြီးပြီ" ဟူသော အတွေးကို သွင်းယူပြီး ဆရာအရှင်မြတ်၏ မေတ္တာဓာတ်၊ ပညာဓာတ်များ ငါ့ခန္ဓာတစ်ခုလုံး ပျံ့နှံ့ပါ စေသတည်း။ ပျံ့နှံ့ပါစေသတည်းဟု မှတ်ယူလိုက်မှ တုန်လှုပ်မှုများ ပျောက် ချင်းမလှ ပျောက်လေသည်။

မေတ္တာပို့ကိုလည်း ပီပီသသ ကျယ်ကျယ်လောင်လောင် ပို့သဖြစ် ပါသည်။

ည (၁)နာရီကျော်ကျော် အချိန်ခန့် တွင် အသားပုပ်နံ့များ အသက်ရှူမရ လောက်အောင် နံလာပါသည်။ မခံ မရပ်နိုင်အောင် ဖြစ်လာ၍ အသက်ကို အောင်ပြီး စိတ်ကိုတင်း၍ မထတမ်း ပုတီးစိပ်နေလိုက်သည်။ တင်းခံနိုင် အောင်တင်း၍ နေပြီးမှ အသက်ပြန်ဖို့ မိသောအခါ နန္ဒင်းနံ့များ လှိုင်လှိုင်ထ

ပြီး နံလာပြန်သည်။ အထက်ပါအတိုင်း
ဆောက်အောင်ပြီး
ပုတီးစိပ်လိုက်မှ
ပျောက်သွားပြန်သည်။
ရယ်မှန်းမသိ၊ ညည်းသံ
နန်းမသိ အသံများ
တိုးရာမှ ကျယ်လာသည်။

ည (၂) နာရီခန့်လောက်အချိန်တွင်
ဆရာအရှင်မြတ်ဝတ် စိတ်ကို ညွတ်သွင်း
ပြီး တိုင်တည်သမှု အကြိမ်ကြိမ် ပြု
ဆိုက်မှ “ကဲ... လိုက်ဆို” ဟူသော
ကြည့်လင်ပြတ်သားပြီး ဩဇာရှိသည့်
အသံကို ကြားရမှ စိတ်နှလုံးကြည်လင်
ပြီး ငြိမ်သွားပါသည်။

‘ဥံ ဃဋ္ဌေသိ ဃဋ္ဌေသိ ကိံ ကရဏာ
နဝဂ္ဂံ၊ အဟံ ဇာနာမိ ဇာနာမိ’

အနက်

‘ဥံ၊ အန္တရာယ်ကင်းစေသတည်း။

ဆဋ္ဌေသိ၊ ချုပ်ချယ်ပြစ်မှားဘိ၏။

ဆဋ္ဌေသိ၊ ချုပ်ချယ်ပြစ်မှားဘိ၏။

ဘိ ကရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်း

ကြောင့်၊ ဃဋ္ဌေသိ၊ ချုပ်ချယ်ပြစ်မှားဘိ

အဟံ၊ ငါသည်။ နဝဂ္ဂံ၊ အလုပ်

သစ်၊ အလုပ်အကိုင်ကို။ ဇာနာမိ၊

သိ၏။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။

ထိုဂါထာကို လိုက်ဆိုရင်း လိုက်ဆို

ရင်း အလွတ်ရပြီး ဆက်ဆိုလိုက်ပါ

သည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ အသံများ၊ အနံ့များ

ထုံးဝ လုံးဝ မနဲ့၊ မကြားရတော့ပါ။

ဆုံးခေါက်သံ ကြားသည့်အထိ ဘာမျှ

ဆုံးခြားမှုမရှိ။

မိစင်စင်လင်းခါနီး အချိန်ကျမှ အမျှ

ဆလိုက်ပါသည်။

သည်ဂါထာကို (၇) ခေါက် အသံထွက်
ရွတ်ပြီး ပုတီးစိပ်ပါသည်။

ည (၁၂) နာရီခန့်လောက် ခန္ဓာကိုယ်
ကို ပြင်ထိုင်ပြီး ကြောနှင့် ဇက်ကို
အညောင်းဖြေနေစဉ် ညာဘက်အခြမ်း
ကို မျက်စိဖွင့်ပြီး ကြည့်နေမိလိုက်
သည်။

ကျွန်တော့်ညာဘက် စေတီရှေ့တွင်
ဘုရားကို ကန်တော့ပြီး လှည့်ထွက်
သွားသည့် လူကြီးတစ်ယောက်၊ သူ
တစ်ယောက်တည်း ရှိနေသလိုလို၊
ကျွန်တော့်ကိုပဲ မတွေ့သလိုလိုနှင့်၊
သူ့အလုပ်သူလုပ်၊ ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်
လုပ်ဟု စိတ်မှာမှတ်ပြီး ပုတီးစိပ်နေ
လိုက်ပါသည်။

ကွမ်းတစ်ယာညက်ခန့် အကြာတွင်
နူးညံ့ညင်သာ၍ ခေတ်ဟောင်းမြန်မာ
ဂီတသံဟု ထင်ရသော တူရိယာသံ
လေး မကြားတစ်ချက် ကြားတစ်ချက်
ကြားရပြီး...

‘အရှင်သာယာဝိတံ ဖေတ္တာကြောင့် ကျန်းမာ
ချမ်းသာ၍ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး၏ ခန္ဓာများ
လေးနုအေးတိုက်ခတ်သလို အေးစိပ်ပြီး
ပူလောင်မှုရှိ အပူတတ်မှုရှိ ချမ်းသာစွာ
နေရလို့ အရှင်သာယာဝိတံ (၉) ပြစ်ပန်း
ရှိရင် ကျေပါစေ။ (၁၀) ပြစ်ပန်းရှိရင် ကျေ
ပါစေ။ ကျွန်ုပ်တို့တို့အားလုံး၏ ခန္ဓာကိုယ်
ဆော်ပူပါရန် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးက ဦးညွှတ်
ပြီး တောင်းပန်ပါသည် အရှင်သာယာ’

ထိုအသံသည် ကျွန်တော့်စိတ်ထဲ၌
ကြောက်လန့်ခြင်းမရှိ။
နှလုံးသားထဲ၌ ရှင်းနေ
လေသည်။

“ကျွန်တော်လည်း ကျေးအေးပါ
သည်။ သည်းခံပါသည်။
ခွင့်လွှတ်ပါသည်” ဟု အသံထွက်၍
ပြောပြီး ပြုခဲ့သမျှ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ၊
သစ္စာ အဓိဋ္ဌာန်များကို အမျှဝေလိုက်ပါ
သည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ (၉) ရက်တင်းတင်း
ပြည့်သည့်နေ့အထိ ဘာသံ၊ ဘာအနံ့
မှ မရသည့်အပြင် လေတိုက်သံတောင်
ပြင်းပြင်း မကြားရတော့ပါ။

ကိုးသင်္ချိုင်း အဓိဋ္ဌာန်ပြီးသဖြင့်
ပဲခူးကို ပြန်ခဲ့ပါသည်။ ခရီးရောက်
မဆိုက်...

‘ဆရာ ကြေးသွားတောင်းမလို
ကူညီပါ’

ဟု အကူအညီ တောင်းသဖြင့်...

‘ရော့ အဲဒီဂါထာ ရွတ်ပြီး သွား
တောင်း’

ညနေဘက် ရောက်တော့...

‘ကျေးဇူးပဲ ဆရာရေ ကြေးပြန်ရ
လာပါပြီ’

ဟူသော သတင်းကောင်း ကြားရ
သည်။

နိုင်ငံခြားခရီး၊ အမှုကိစ္စမှန်သမျှ၊
အိမ်၊ မြေ၊ မြေ အရောင်းအဝယ်ကိစ္စ၊
ရတနာပစ္စည်း အရောင်းအဝယ်၊ ကား
အရောင်းအဝယ်၊ မြေကြမ်း၊ အိမ်ကြမ်း
အတိုက်အခိုက်မှန်သမျှ ဒီဂါထာကို
(၇) ခေါက်ရွတ်ပြီး ပြုလုပ်ရုံနှင့်
အောင်မြင်တာတွေ လက်တွေ့ တွေ့
မြင်ခံစားရပါသည်ဆိုတာကို တင်ပြ
ရင်း...

ဆရာနေမျိုး (ဘီအေ)

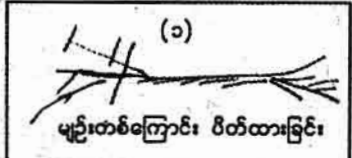
နက္ခတ္တရောင်ခြည်ရေးရင်း ၁၁၅

ခပ် အိမ် ထောင် ရေး ကံစေတီသော လက္ခဏာ

ကြည့်ပါ...။

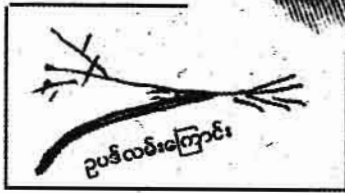
- ❑ နှလုံးလမ်းကြောင်းရဲ့ အဖျားတွင် မျဉ်းမတ်များ ဖြတ်ထားပါတယ်။ (၁)

ဒါကတော့ အချစ်ဦးနဲ့လွဲခြင်း၊ အချစ်ရေးတွင် တားဆီးချုပ်ချယ်မှု ခံရခြင်း၊ ခိုးရာလိုက်ရခြင်း၊ အရှက်တကွဲ ဖြစ်ရတတ်ခြင်းကို ပြတာ ဖြစ်တယ်။

- ❑ နှလုံးလမ်းကြောင်းမှာ အင်္ဂါအစို ပြိုဟ်ခံသို့ ဖြတ်ဆင်းသွားတဲ့ ဥပဒ်လမ်းတစ်ကြောင်းပါပဲ။ (၂)

၁၁၈ နက္ခတ္တရာဇာန်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

ဒါကတော့ အိမ်ထောင်ရေး ပြိုကွဲခြင်း၊ တစ်ခုလပ်၊ မုဆိုးမ ဖြစ်စေရခြင်းရဲ့ သင်္ကေတတွေပါပဲ။

ဒါတွေကတော့ အိမ်ထောင်ရေး သောက-ကြံ့ရတတ်တဲ့ သင်္ကေတ တချို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

သင်္ကေတ၀ သာယာချမ်းမြေ့ပါစေ။

ဆရာဦးခင်မောင်လင်း-ရွှေဘို(B.Sc)
(လက္ခဏာ မဟာဘုတ် သုတေသီ)

သွေးတိုး အတွက်

နှင်းဆီနီ

သွေးတိုးရောဂါသည် လူကို
အကျိုးပေးနိုင်သလို သေသည်အထိတောင်
ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ တွေ့လည်း တွေ့ဖူးပါသည်။

သွေးတိုးကြောင့် စာရေးသူ၏
မိတ်ဆွေများများ သေဆုံးသွားတာကို
ထည်း တွေ့ခဲ့ရ၍ သွေးတိုးကို ကြောက်ရွံ့
ခဲ့ပါသည်။ သူတို့သည် "မူးတယ်၊ မူးတယ်"
ဆိုသာ ပြောနိုင်ပြီး ရုတ်တရက် သေဆုံးသွားခြင်းပါ။ ဆရာဝန်တွေ၏ မှတ်ချက်အရ သွေးတိုးကြောင့် ရုတ်တရက်
သေဆုံးသွားတာဟု မှတ်ချက်ပြုကြလေသည်။

သွေးတိုးသမားတို့သည် အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ၊ ဝက်သား၊ ဘဲသားတို့ကို အထူးရှောင်သင့်ပါသည်။
တစ်နေ့ သွေးတိုးရောဂါ ခံစားရနေသည့် မိတ်ဆွေတစ်ဦးနှင့် တွေ့သည်။ စာရေးသူက "ဘယ်လိုလဲ သူငယ်ချင်း၊
သွေးတိုးရောဂါ ခံစားနေရတုန်းပဲလား" ဟု မေးလိုက်တော့ ထိုမိတ်ဆွေက...

'ဆေးနည်းကောင်းရထားလို့ သွေးတိုး မခံစားရတော့တာ တစ်နှစ်ကျော်သွားပြီကွ။ အခု အရမ်းကြိုက်တဲ့ အုန်းနို့
ခေါက်ဆွဲကော၊ ဝက်သားဟင်းကော စားလို့ ရနေပြီဗျ'

'ဟာ...ဟုတ်လား ဝမ်းသာစရာပဲဗျာ။ ခင်ဗျားရဲ့ကိုယ်တွေ့ ဆေးနည်းကို ပြောပြပါဦးဗျာ။ တခြားလူတွေကိုလဲ
ထေ့ပေးချင်လို့ပါ။

'ဟဲ...ဟဲ စာရေးဦးမှာ မဟုတ်လား၊ ရပါတယ်ဗျာ။ ကျွန်တော် သွေးမတိုးတော့သလို တခြား သွေးတိုးမိတ်ဆွေ
တွေကိုလဲ သိအောင် ပြောပြပေးပေါ့ဗျာ။ နောက် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာလဲ ရေးချင်ရေးပါ။ ဆေးနည်းက
ခက်ခက်ခဲခဲကြီး မဟုတ်သလို အိမ်တိုင်းမှာ တစ်နှစ်ပတ်လုံး ပွင့်နေကြပြီး မိန်းကလေးတွေ ကြိုက်နှစ်သက်တဲ့ နှင်းဆီ
လေးနဲ့ အနုပေးသောက်လို့ ကောင်းပါတယ်'

ကောင်းကျိုးလိုရာ ပြည်ပါစေ။

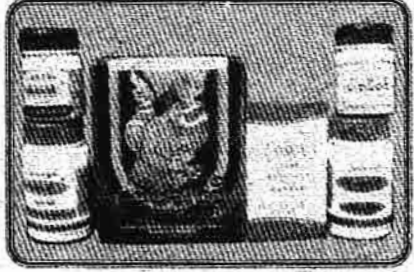
မောင်လှယဉ် (မော်လမြိုင်)

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

ဆေးစွမ်းထက်မြက်ကြောင်း အကြားမပိုတဲ့ သမားအိုဆေးတိုက်

မြန်မာ့နန်းတွင်း သမားတော်ကြီး ဦးစွယ်၊ သမားတော်ကြီး ဦးစွယ်၊ မြန်မာ့မျိုးချစ်တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင် ဆရာစံ(သမားတော်ကြီး ဦးစွာ)တို့ထံမှ လက်ဆင့်ကမ်း၍ ဆင်းသက်လာသော နန်းတွင်း သမားစဉ် မူရင်းဆေးစွမ်းကောင်း တို့ကို သမားတော်ကြီး ဦးစွယ် ထံမြွေ၊ သမားတော် ဦးတင့်လွင်(ငြိမ်း/ ဦးလှ(ကြီး) ဇနီးအိကျင်သိန်းသိသာစု (သမားအို ဆေးတိုက်) မှ အကြောင်းပြု ပေါင်းစုလျက် သမားအိုအမှတ်တံဆိပ် မြန်မာ့ဆေးစွမ်း ကောင်းများကို ထုတ်လုပ် ဖြန့်ချိလျက် ရှိပါသည်။

မှတစ်လျှောက် အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး၊ ပါရမီရှင်ချောင်းဆိုးပျောက်ငံဆေးဖြား၊ ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး၊ ယားနာရောဂါသောက်ဆေး၊ အဖြေကျော်လေဆေးလျက်ဆား အဖျားရောဂါ အမျိုးမျိုးကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ဦးစိန်တောင်း၏ သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ငှက်ဖျားရောဂါသောက်ဆေး ၀၃၀၁ Y၀၉၀၉၅ ဤဆေးသည် ငှက်ဖျားနှင့် အဖျားရောဂါ အမျိုးမျိုးကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ရွေးထွက်လျှင် အအေးပြန်ပတ်စေရန် အဝတ်နှင့် သုတ်ပေးရပါမည်။ မည်သည့် အဖျားမဆို ဆေးသောက်ပြီးပါက အအေး ခံခြင်း၊ ပင်ပန်းစွာလှုပ်ရှားခြင်းတို့ကို ရှောင် ရှားသင့်ပါသည်။ ငှက်ဖျားနှင့် အအေးခံ နှာစေးခြင်းတို့ကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး နာကျင် ကိုက်ခဲခြင်းများအတွက် သောက်သုံးနိုင်ပါသည်။

ခေါ်ခင်ခင်ဆွေး၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အစာအိမ်ရောဂါသောက်ဆေး ၀၃၀၁ Y၀၉၀၉၅

လူမှာအကျင့် ဝမ်းမှာအချင့် ဆိုသလို မသင့်သော အစားအစာများ ကို စားခြင်း၊ အချိန်မှန်မှန် မစားသောက်ခြင်း၊ အပူ၊ အစပ်၊ အချဉ်၊ အငန် စသည့် အရသာများကို တာရှည်စွာ စားသောက်ခြင်း၊ ကြောညက်ခဲသော အစားအစာများကို တာရှည်စွာစားသောက်ခြင်း၊ အလွန်အိပ်ရေးပျက်ခဲသော် လည်း အစားပုံမှန် မစားခြင်း စသည့် အကြောင်းများ တာရှည်ရာမှ ပါစကတမ်းပျက်ပြီး အစာအိမ်ရောဂါအမျိုးမျိုး ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။

ဤဆေးသည် အစာမကြေ၊ လေထိုးလေအောင့် ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ ရင်ခေါင်းနှင့် နံကြားတို၍ ထိုးအောင့်နာကျင်ခြင်း၊ အစာအိမ် အချဉ် ပေါက်ခြင်း၊ အစာအိမ်ရောင်ခြင်း၊ နာခြင်း၊ ဖျိုအန်ခြင်း စသည့် အစာအိမ် လေနာအမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်း စေပါသည်။

ခေါ်အေးအေးစု၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ပါရမီရှင် ချောင်းဆိုးပျောက်ငံဆေး ၀၅၁၂ Y၀၉၀၉၆

ဤဆေးသည် ရာသီအကျိုးပြောင်း၌ ဖြစ်တတ်သော ချောင်းဆိုး ခြင်း၊ ချွဲကျပ်၊ ရင်ကျပ်၊ သလိပ်ကပ်၊ လည်ချောင်းနာ၊ လည်ချောင်း ယား၊ အသံဝင်း၊ အသံပျက်၊ အစာမကြေ၊ ရင်ပြည့်ရင်ကယ်၊ လည်ချောင်းနှင့် ရင်ဘတ်အတွင်း၌ သလိပ်များ ရွှေ့တက်ဖြစ်နေခြင်း၊ တချို့အခြေပြည်နေခြင်းများကို ဆေးတစ်ပြားဆို ဆိုသလောက် သိသာ လျင်မြန်စွာ သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ပထမတစ်ကြိမ် ငုံ့နေစဉ်မှာပင် ချွဲသလိပ်များ ထွက်လာပြီး ရောဂါများ သက်သာ လာကြောင်းကို လက်တွေ့သုံးဆောင်ခြင်းက သက်သေပြပါလိမ့် မည်။ ဤဆေးသည် အသံကို အထူးကြည်လင်စေသဖြင့် အဆို တော်များ၊ စာပေသင်ကြားဆိုင်ရာနေသူများ အသံဖြင့် အသက်မွေး ဝမ်းကျောင်းနေသူများနှင့် လူတိုင်း အိမ်တိုင်း မရှိမဖြစ် ဆောင်ထား ရမည့် ဆေးစွမ်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။

၁၂၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ခေါ်နှင်းနှင်းကြည်၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် ယားနာသောက်ဆေး ၀၃၀၁ Y၀၉၀၉၅

ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန်အချို့မှဖြစ်သော အဆိပ်သဖွယ် ယားယံမှုကြောင့် လည်းကောင်း၊ အပူ၊ အစပ်၊ အချို၊ အဆိပ် အရသာများ လွန်ကဲစွာ စားသောက်ပြီး ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုနည်းခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း ယခင်က ဝမ်းကိုက်၊ သွေးပျက်၊ ဝမ်းလျှော့၊ အသည်းရောင်နှင့် သည်းခြေနာ အမျိုးမျိုးဖြစ်ခဲ့ဖူးရာမှ သွေး၊ သည်းခြေ ဖောက်ပြန်မှုကြောင့် လည်းကောင်း တစ်ကိုယ်လုံး အနံ့အပြားမှာ ဝဲကိုသို့ ရေကြည်ဖုကလေးများဖြစ်ခြင်း ပူပုပ်ပူလောင်ယားယံပြီး အဖုအစိပ်နှင့် အင်ပျဉ်များ ဖြစ်လာရပါသည်။ ဤဆေးသည် အထက်ပါ ယားယံခြင်း အမျိုးမျိုးတို့ကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည့်အပြင် သွေးသား ညီညွတ်စေပါသည်။

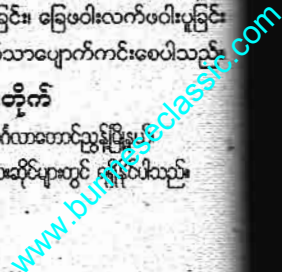
ဦးဆန်းခေ၏

သမားအို အမှတ်တံဆိပ် အဖြေကျော်လေဆေးလျက်ဆား ၀၃၀၁ Y၀၉၀၉၅

လူမှာအကျင့် ဝမ်းမှာအချင့်ဆိုသလို မသင့်သောအခါ မသင့်သော အစားအစာများစားမိ၍ အစာတောက်ခြင်း၊ အစာအဆိပ်သင့်ခြင်း၊ မူးဝေအောင့်အနံ့ဝမ်းကျင်ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ အထက်လှန် အောက်လျှော့ ဖြစ်ခြင်း စသည့်တို့ဖြစ်ကာ အချိန်ကြာလာသော် ဝမ်းဦးနာမှ ဓာတ်လေးပါး ပျက်ပြီး အခြားခြားသောရောဂါများ နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပေါ်စေတတ်ပါ သည်။ အထက်ပါ အစားများ၊ အစာအဆိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ အစာတောက်ခြင်း အစာမကြေ ရင်ပြည့်ရင်ကယ် ဝမ်းရင်ထိုးအောင့်ခြင်း၊ အစာအိမ်အချဉ် ပေါက်ခြင်း၊ အစားများ၍ သလိပ်ထခြင်း၊ အအေးမိ၍ ဖျားခြင်း၊ ရက်ခြား ဖျားခြင်း၊ ချမ်းတစ်လှည့် ပူတစ်လှည့်ဖြစ်ခြင်း၊ ခြေဖဝါးလက်ဖဝါးပူခြင်း စသည့် ရောဂါများကို ထိရောက်စွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

သမားအိုဆေးတိုက်

အမှတ်(၄၇) (၁၁၀)လမ်း၊ ဟိုလာရွာအနီး၊ ဟိုလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်း၊ ဇွန် ၂၀၀၆ခု အပြုပြန် ပြန်ယူဆေးထိုင်ပွားတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

“၃၁ - ၈ - ၂၀၁၂”

သောကြာနေ့ နံနက် (၉)နာရီခန့်တွင် ဆရာ ဦးမင်းသန်းနိုင်မှ ကျွန်တော်ထံ နန်းဆက် သတင်းပေးပါသည်။ နတ်မောက်မြို့၊ မြို့မကွက် သစ်ရပ်ကွက်ရှိ ကိုကျော်စွာ ထက်၏ နေအိမ်တွင် (၈-၈-၁၀) စမပုံ ပေါ်နေသည့် မိသားစုဝင်များထံသို့ သုံးဆင့် ခေါ်ပေါက်နေကြောင်း၊ သွားရောက် လေ့လာ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းတင်၍ စာရေးရန် သတင်းပေး ကုန်ကြမ်းပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

‘သတင်းပေးရင် ထမင်းကျွေးသလိုပါပဲ။ ကျေးဇူးတင်မိတယ်’ ဆရာ မင်းသန်းနိုင်’ ဟု ရင်ထဲမှ လှိုက်လှဲစွာဖြင့် စကား တုံ့ပြန်လိုက်ရပါသည်။ သားကို ဆိုင်ကယ်နှင့် မောင်းပို့ခိုင်းပြီး စုံစမ်းသွားသော ဆရာ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ကိုကျော်စွာထက် နေအိမ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါသည်။

တကယ်ပင် မိသားစုဝင်မှ ၈-၈-၁၀ စမပုံ ထင်ရှားစွာ (ကြည့်တတ်လျှင်) ပေါ်နေသည်မှာ သုံးဆင့် ဖြစ်နေပါသည်။ ပုံများတွင် ကြည့်ရှုပါ။ စာရေးသူကိုယ်တိုင် အနီးကပ် ကိုင်တွယ်ကြည့်ရှုပြီး ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းတင် ယူခဲ့ပါသည်။

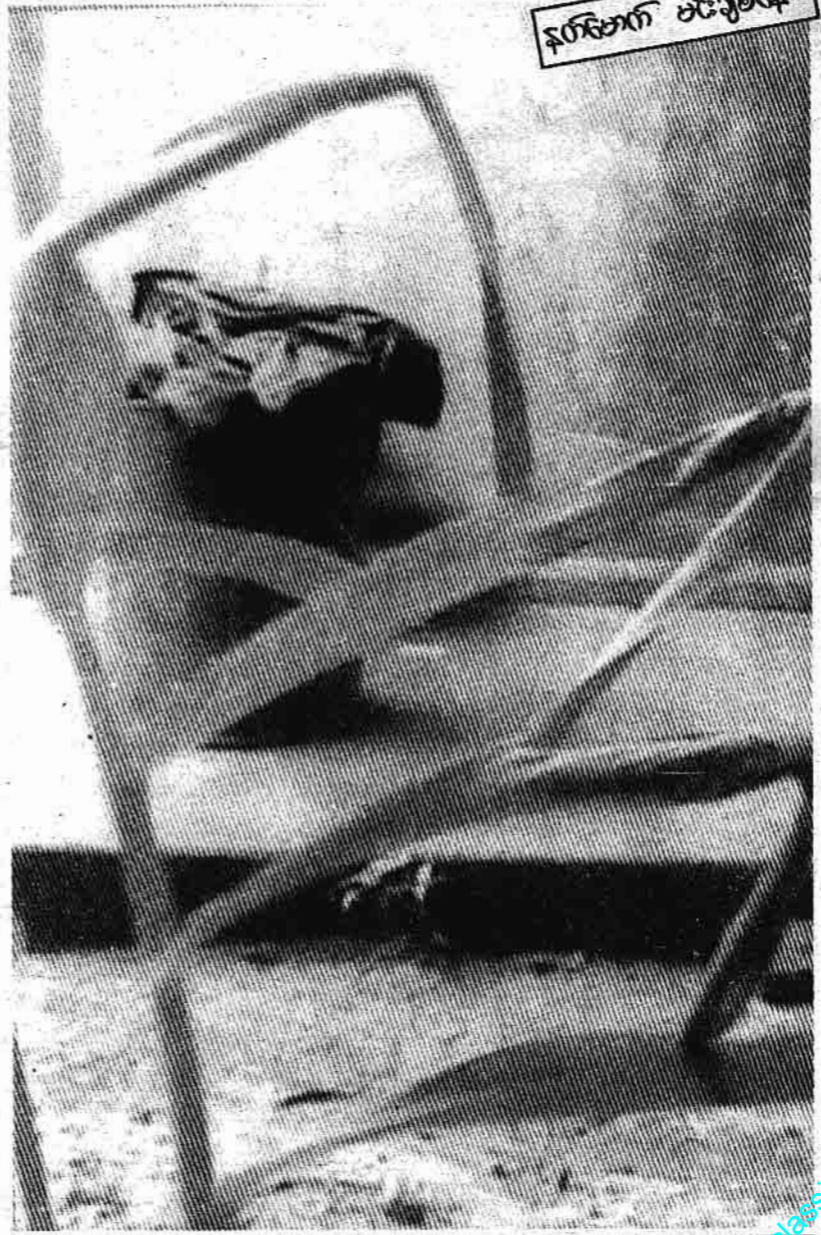
ကိုကျော်စွာထက်ကို မေးကြည့်ရာ...

‘လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးနှစ်လောက်က ကျွန်တော်အမေမှာ

မိသားစုဝင်များထံသို့

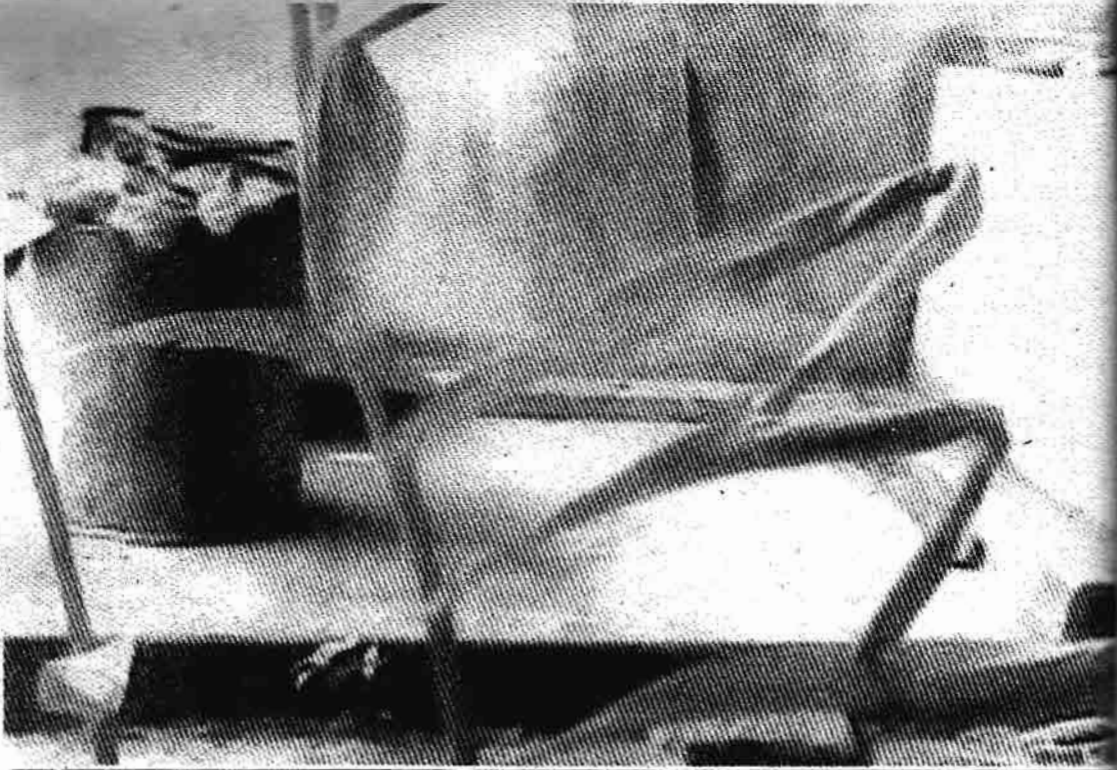
စီးပွားတိုး

နတ်မောက် မင်းသန်းနိုင်

● ၈-၈-၁၀ စမပုံပေါ်ကာ မိသားစုဝင်မှ သုံးဆင့် ထင်ရှားစွာ ကြည့်ထိုင်ရာမှ အနီးကပ်မြင်ကွင်း

www.burmeseclassic.com

• မိသားစုဝင်တို့ စာနာကျင့်ကြံခြင်း

သစ်ပင်ပေါ်ကလိမ္မော်ပွင့်များချိမ်းမျက်ခဲ့တယ်။
ခါးက ခဏ၊ ခဏ ဒဏ်ပြန်ပေါ်ပြီး
ကိုက်ခဲ နာကျင်ခဲ့တယ်ဆရာ။ ဒါနဲ့
သူငယ်ချင်း မောင်ငွေက ငါ့အိမ်မှာ
မိသားစုဝင်တွေ ရှိတယ်။

မိသားစုကို ထောင်းပြီး ခါးမျက်
တဲ့ဒဏ်ရာပေါ် စည်းပေးရင် ဒဏ်ကျေ
တယ်၊ ပျောက်တယ် ဆိုတာနဲ့ မိသား
စုဝင် လိုက်ပြီး တူးယူခဲ့တယ်။ အဲဒီ
ဥထဲက အတက်ဖလေး သုံးဖုကို မျိုးရ
အောင်ဆိုပြီး စိုက်ပျိုးခဲ့တာပါ။ အဲဒါ
အခုလို ဖြစ်ထွန်းခဲ့တာပါဆရာ။

အခု ဝါတွင်းကာလမှာ ကျွန်တော်
အသားစားရောင်တယ်။ ပုတီးစိပ်ပွား
တယ်။ အခု တစ်ပတ်၊ နှစ်ပတ်အတွင်း
မှာ ကျွန်တော် ငွေတွေ အလုံးအခဲ
လိုက်ဝင်တယ်ဆရာ။ ပုတီးတန်ခိုးတွေ
ပဲလို့ပဲ ယုံကြည်ပါတယ်။

၁၂၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မတရားတဲ့နည်းနဲ့ ဝင်တာ မဟုတ်ပါ
ဘူးဆရာ။ တရားသေဖြင့် နည်းလမ်း
မှန်ကန်စွာဝင်တဲ့ ငွေကြေးတွေပါ။

အခု တစ်ပတ်အတွင်းမှာပဲ
ကျွန်တော် ဆိုင်ကယ်အသစ်တစ်စီး
ဝယ်နိုင်ခဲ့တယ်။ လက်ကိုင်ဖုန်းဝယ်ဖို့
လုပ်နေပါတယ်။

မေမေကလဲ...

'သား လုပ်ငန်း တွင်ကျယ်လာ
တယ်။ ဝင်ငွေ ကောင်းလာတယ်နော်'
လို့ပြောပါတယ်။ သုံးလေးရက်ကမှ
မေမေ စ.မြင်တွေ့တာပါ။

'ဟယ်... သားကြီး ပင်ချိုက်တာဆို
မိသားစုဝင်က သုံးဆင့် နွယ်ကွင်းထိုးလို
ပဲ။ ကြည့်တတ်ရင် စမပဝ စပယုံ ပေါ်နေ
တယ်။ ဒါကြောင့် ဝင်တွေ့စို့။ စီးပွား သိသိ
သာသာ တိုးလာတာ။

သား ထပ်ဝယ်ချင်တဲ့ ဆိုင်ကယ်အသစ်

တစ်စီးလဲ ဝယ်ဖြစ်ပြီ ဟန်ဖုန်းလဲ ရှေ့လဆီ
ရယ်တုံး။ အဆစ်ပြေလိုက်တာ သားကြီး
ရယ်'

ဆိုပြီး တအံ့တဩ ပြတာပဲ။

အဲဒါ ဟိုတစ်နေ့က ဆရာမင်းသန်နိုင်
လဲ လာကြည့်သွားသေးတယ်ခင်ဗျာ
စီးပွားလာဘ်လာဘာ တိုးတော့မယ်ဆို
တာ ဒီ မိသားစုဝင်ထိုးက ရုက္ခ
ဆန်းကြယ်စွာ နိမိတ်ပြတယ်လို့ ယူဆ
ပါတယ်ဆရာ'

'ခုလို အရှိတရား ပကတိတရား
အတိုင်း ပြောပြပေးတာ ကျေးဇူးတင်ပါ
တယ် ကိုကျော်စွာထက်'

ထို့နောက် မိသားစုဝင်ထိုးကို
တတ်ပုံမှတ်တမ်းရိုက်ယူပြီး ယခုကဲ့သို့
ရေးသား တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

နတ်မောက် မင်းချစ်နော်

ပြီးခဲ့သော နွေရာသီကာလ၏ နေ့တစ်နေ့တွင် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် အိမ်ရှေ့ ဧည့်ခန်း၌ ပက်လက်ကုလားထိုင် တစ်လုံးပေါ်တွင်ထိုင်ကာ ဆန်းဖေင် ပညာစာအုပ်ကို လေ့လာ ဖတ်ရှုနေခိုက်၊ အိမ်ရှေ့ လမ်းပေါ်၌ ဆိုင်ကယ်တစ်စီး ရပ်လိုက်သည့်အသံကို ကြားရသဖြင့် ဖတ်လက်စာအုပ်ကို ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘေးနားရှိ ထိုင်ခုံပုကလေးတစ်ခုအပေါ်တင်လိုက်ကာ အိမ်အဝင် ခြံတံခါးဝဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ပါသည်။

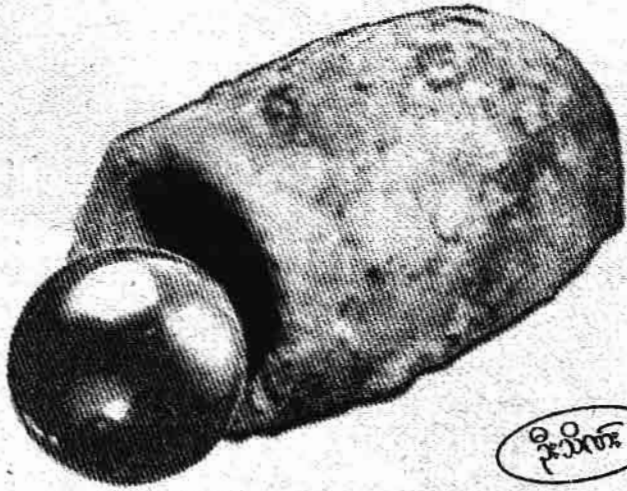
ကျွန်ုပ်မှ...
'ဟ ကိုမြင့်ပါလား ဘယ်ကနေ ဘယ်လို မလာစဖူး အလာထူးပါလား' ဟု ခရီးဦးကြိုစကားဖြင့် နှုတ်ဆက်လိုက်ပါသည်။

ကိုမြင့်ဆိုသူမှာ ယခင်က ကျွန်ုပ်တို့နှင့် တစ်ရပ်ကွက်တည်း နေသူဖြစ်ပြီး သူ၏ဖခင်နှင့် ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေဆရာတို့မှာ အိတ်ရတ် ထိုးဖော်ထိုးဖက် ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ သူ၏ဖခင်မှာလည်း ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ကိုမြင့်မှ...
'လာရမယ်လေ ကိုယ်က မသိတဲ့ အကြောင်းအရာတစ်ခုကို သိများ သိသောမလားဆိုတဲ့ အတွေးနဲ့ပေါ့ကွာ' ဘာကိစ္စတုံး ကျွန်တော်က ဘာကို သိပေးရမှာတုံး'

ဟု ပြန်ပြောရာ ယင်း၏ အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ အရုပ်ကလေး တစ်ရုပ်အား ထုတ်ပြန်သည်။ ယင်းကပင်...

'ဟောဒီအရုပ်ကလေးများ ငါတို့အဖေ ရှိတုန်းက စီရင်ခဲ့တာလား။ အဖေအောင်ရတာလား မသိပါဘူး။ အဖေအောင် သန့်ရှင်းရေးလုပ်ရင်း တွေ့လို့ အဖေ၏ မင်းများ သိမလားလို့ပါ။ မင်းက

ဒီအရုပ်

အရုပ်ကလေး

ငါ့အဖေရဲ့ မိတ်ဆွေ (ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေဆရာ) ဆရာနဲ့ ကျွမ်းကျွမ်းဝင်ဝင် ရှိတော့ လာမေးကြည့်တာ'

'ဒီအရုပ်ကိုတော့ သိပါတယ်။ မာတင် အရုပ်ကလေးပါ။ အစီအရင် အတိအကျနဲ့ စီရင်ထားရင်တော့ စီးပွားရှာတဲ့နေရာမှာ အကျိုးပြုပါတယ်။ သူတောင်းစားရဲ့ ထမ်းပိုးအကျိုးနဲ့ စီရင်ရတယ်လို့ ကြားဖူး ဖတ်ဖူးပါတယ်။

အဲဒီ ထမ်းပိုးအကျိုး ရဖို့ကလဲ မလွယ်ဘူးဆိုတယ်။ ငွေကြေးပေးပြီး ဝယ်ရင် သိဒ္ဓိမမြောက်ဘူးလို့ ဆိုတယ်။ လူကို "ခိုက်" စေတဲ့ အဆောင်တော့ မဟုတ်ပါဘူး။

သူနဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ ဂါထာတွေနဲ့ သိဒ္ဓိပြန်တင်ချင်တယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့် ဆီမှာ မာတင်ဂါထာ ရှိတယ်။ လိုချင်ရင် ကူးယူသွားပေါ့' ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။
ကိုမြင့်မှ...

"ခိုက်" တဲ့အဆောင် မဟုတ်ရင် တော်ပါပြီကွာ။ သိဒ္ဓိတွေ ထပ်တင်တဲ့ ကိစ္စက နောက်မှ၊ နောက်မှ' ဟု ရယ်ကျဲကျဲ ပြောပါသည်။
ကျွန်ုပ်မှ...

'စိတ်ချပါဗျာ "ခိုက်" တဲ့ အဆောင်ဆိုရင် ကိုမြင့်တို့အဖေက သေသေချာချာ ရွှေချထားပြီး ဘုရားစင်ပေါ်မှာ တင်ထားမလားဗျာ စဉ်းစဉ်းစားစား လေးလဲ တွေးပါဦး။ ဪ... ဒါနဲ့ ကိုမြင့်တို့အဖေ ရှိတုန်းက လက်ရေးမှန် ရေးထားတဲ့ အင်္ဂုရတ်နည်းကလေးများ မရှိဘူးလားဗျာ ဗဟုသုတ လေ့လာချင်လို့ပါ'

ကိုမြင့်မှ...
'မရှိမယ်၊ မရှိမယ် ဆိုတာကိုတော့ ငါလဲ အတိအကျ မသိတော့ မင်းကို အာမ မခံရဲဘူး။ ဘာလဲဆိုတော့ ငါလဲ အဲဒါကို စိတ်မဝင်စားခဲ့ဘူး။ ဒါပေမယ့် ငါ့ရှာကြည့်မယ် တွေ့ရင် ရမှာပါ'

www.burmeseclassic.com

လူတိုင်းအတွက် တရုတ်မိုးရာ

အိမ်ပျက်ခြင်းတမ်း (၆၄)

ဖိနပ်

ထက်စပ်ကျော့

သာမန်ပေါ့ပါး လွယ်ကူစွာ ဝတ်ဆင် စီးနင်းနိုင်သော ခြေညှပ်ဖိနပ်၊ ရှေ့ထိုး ဖိနပ်ကို ဆိုလိုသည်။ ဘွတ်ဖိနပ်၊ ရှူး ဖိနပ်၊ ကင်းဘတ်ဖိနပ်တို့ကဲ့သို့ ရာသီ ဥတုဒဏ်ခံ ပွဲနေပွဲထိုင် အားကစား လှုပ်ရှားမှုများတွင် စီးနင်းသော ဖိနပ် မျိုး မဟုတ်ပါ။ ခုံဖိနပ် အပါအဝင် နေ့စဉ်သုံးစွဲနေကျ ဖိနပ် ဖြစ်သည်။

❖ ခင်ပွန်းဖြစ်သူက ဖိနပ်ကို မြင် မက်လျှင်...

ဘေးဒုက္ခ ကျရောက်မည့်နိမိတ် ဖြစ်သည်။

❖ ဇနီးဖြစ်သူက မြင်မက်လျှင်... လင်ယောက်ျား၏ စွန့်ပယ်ခြင်း ခံရ တတ်သည်။

❖ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...

ဆန်းစစ်လေ့လာ သုတေသနပြု ခြင်းတို့မှ အမြေရမည်။ အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတ တိုးပွားမည်။ ဘဝသုခ ပြည့်စုံနိုင်သော နိမိတ်ကောင်း ဖြစ် သည်။

❖ အပျိုက မြင်မက်လျှင်...

ပညာဂုဏ်၊ ဓနဂုဏ် ပြည့်စုံသူနှင့် လက်ဆက်ရမည်။

❖ ဇွဲဖိနပ်ကို ပြန်မက်ခြင်းသည် အပျို ကောင်းသတင်း ကျော်ကြား ထင်ရှား မည်။

❖ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက် လျှင်...

၁၂၄ နက္ခတ္တရောင်ခြေဦးစီးစာ

နေထိုင်မှု အဆင့်အတန်း တိုးမြင့် လာမည်။

❖ ဇနီးဖြစ်သူက မြင်မက်လျှင်... အိမ်ထောင်သုံး ပရိဘောဂပစ္စည်း ဝင်ကိန်းရှိသည်။

❖ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်... လိမ္မာရေးခြားရှိသူ မိန်းမပျိုနှင့် ပူးစားဆုံမည်။

❖ အပျိုက မြင်မက်လျှင်... ဓနဂုဏ် ပြည့်စုံသူက လာရောက် စပ်ဟပ်မည်။

❖ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်... အရောင်းအဝယ် သွက်လက်မည်။

❖ တောင်သူလယ်သမားက မြင် မက်လျှင်...

သီးနှံ အထွက်တိုးမည်။

❖ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက...

ဘေးကင်း၍ ခရီးစဉ် ချောမွေ့မည်။

❖ နာမကျန်း ဖြစ်နေစဉ် မြင်မက် လျှင်...

ရောဂါဝေဒနာ မကြာမီ ပျောက် ကင်းမည်။

❖ ဇွဲဖိနပ်ကို ပြန်မက်ခြင်းကား ထိခိုက်နစ်နာ ပျက်စီးမှု ဖြစ်သည်။

(ဤတွင် ငွေဖိနပ်၊ ရွှေဖိနပ် ဟူသည် မှာ ငွေရောင်၊ ရွှေရောင် အလှအစ တန်ဆာဆင်ထားသော ဖိနပ်ကို ဆိုလို ပါသည်။)

❖ အိမ်ရှင်မက ရွှေဖိနပ်ကို မြင် မက်ပါက...

အိမ်မှ မိသားစုဝင်တစ်ဦး ပျားနာ မည်။ အိမ်သို့ လူနာရောက်လာတတ် သည်။

❖ ခင်ပွန်းက မြင်မက်လျှင်... လုပ်ငန်းများ ဆုံးရှုံးနစ်နာမည်။

❖ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်... အရှက်တကွ အကျိုးနည်းရတတ် သည်။

❖ အပျိုက မြင်မက်လျှင်... ရောဂါသည်ခင်ပွန်းနှင့် ပူးစားဆုံ တတ်သည်။

❖ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင် ... ကုန်ပစ္စည်း ပျက်စီး၍ ငွေကြေး အရှုံးပျားမည်။

❖ တောင်သူလယ်သမားက မြင် မက်လျှင်...

အပင်ရောဂါ သီးနှံဖျက် ပိုးမွှားကပ် မည်။

❖ ခရီးသွားစဉ် မြင်မက်ပါက... အချည်းအနီး လက်စလာဖြင့် ပြန်

ဘာရမည်။ (တရုတ်ဘာသာဖြင့်
 နိုင်ဟွေး(BáiHūi) အဖြူရောင်ပြန်
 ဘာခြင်းဟု သုံးနှုန်းသည်။)
 ✦ ရှေ့နေက မြင်မက်လျှင်...
 အမှု ရှုံးနိုင်သည်။
 ✦ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်က မက်
 လျှင်...
 ဆေးအတွက် လေးမည်။ ဂရုစိုက်
 နှုတ်ကသဖြင့် ဆိုးကျိုးများ ဖြစ်ပေါ်
 ဘာတတ်သည်။
 ✦ ပစ္စည်းပျောက်စဉ် မြင်မက်ပါ
 က...
 မြန်ရဖွယ် လမ်းမမြင်တော့ပါ။
 ✦ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားက
 မြင်မက်လျှင်...
 မမျှော်လင့်ဘဲ စာမေးပွဲ ကျတတ်
 သည်။
 ✦ ပရိသတ်ကို အားပြုရသူ
 အနုပညာရှင်က မြင်မက်လျှင်...
 အောင်မြင်အသိအမှတ်ပြု ခံရခြင်း
 လျော့ကျပျောက်ဆုံးမည်။
 ✦ နာတာရှည် ဝေဒနာရှင်က မြင်
 မက်လျှင်...
 ဤတောင်က ကျော်နိုင်မည် မဟုတ်
 ။
 ✦ စုတ်ပြနေသော ဖိနပ်ကို မြင်မက်ခြင်းသည်
 အပြောင်းအရွှေ့နိမိတ် ဖြစ်သည်။
 ✦ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်
 လျှင်...
 အလုပ် ပြောင်းရွှေ့လုပ်ကိုင်ရမည်။
 ✦ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...
 နေအိမ် ရွှေ့ပြောင်းရတတ်သည်။
 ✦ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...
 ဆံထုံးနောက် သျှောင်ပါ ယောက္ခမ
 တက်နေရမည်။
 ✦ အပျိုက မြင်မက်လျှင်...
 ဂုဏ်သရေရှိ အသိုင်းအဝိုင်းသို့

ရောက်ရှိမည်။
 ✦ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...
 လုပ်ငန်း၊ ဈေးကွက် အပြောင်းအလဲ
 ကြုံတွေ့မည်။
 ✦ တောင်သူလယ်သမားက မြင်
 မက်ပါက...
 သီးနှံအမျိုးအစား ပြောင်းလဲစိုက်ပျိုး
 ရမည်။
 ✦ နာမကျန်းဖြစ်သူက မြင်မက်
 လျှင်...
 တစ်နေရာရာသို့ အပန်းဖြေ စိတ်ပြေ
 လက်ပျောက် ခရီးထွက်ခြင်းဖြင့် ရောဂါ
 သက်သာနိုင်သည်။
 ✦ ပစ္စည်းပျောက်စဉ် မြင်မက်ပါ
 က...
 အထားမှားခြင်းဖြစ်သည်။ မထင်
 မှတ်သော နေရာတွင် ရှာဖွေပါက
 ထူးခြားနိုင်သည်။
 ✦ အကျပ်အတည်း ကြုံနေသူက
 မြင်မက်လျှင်...
 ထွက်ပေါက်ထွက်လမ်း တွေ့တတ်
 သည်။
 ✦ ခရီးသွားသူက မြင်မက်လျှင်...
 မူလ ဦးတည်ချက် ပြောင်းလဲသွား
 မည်။ သို့မဟုတ် ခရီးစဉ် ရွှေ့ဆိုင်း
 ပြောင်းလဲရလိမ့်မည်။
 ✦ ဖိနပ်ပြတ်ကျသည် ကျန်ရစ်သည်။ အနီးခံ
 ရသည် စသည် မက်ပါက ကြွားဆိုကျ
 ရောက်မည်နိမိတ် ဖြစ်သည်။
 ✦ သူတစ်ပါးက ဖိနပ်ခိုးခံရသည်
 ဟု မြင်မက်လျှင်...
 မိမိ၏ မိတ်ဆွေရင်းချာ ရန်ဘေးဒုက္ခ

ကျရောက်နေလိမ့်မည်။
 ✦ ကုန်သည်က ဖိနပ်ခိုးခံရသည်
 ဟု မက်ပါက...
 စီးပွားရေးကျဆင်း၍ ထိုင်းမိုင်းနေ
 မည်။
 ✦ အိမ်ထောင်ဦးစီးက ဖိနပ်ခိုးခံရ
 သည်ဟု မြင်မက်လျှင် မိသားစု
 ဘေးဒုက္ခ ကြုံတတ်သည်။
 (ဖိနပ်ခိုးခံရခြင်းသည် ဆိုရာ၌
 မေ့ကျန်ခြင်း၊ ပြုတ်ကျခြင်း၊ ပျက်စီး
 ခြင်းများ အကျုံးဝင်ပါသည်။)
 ✦ ဖိနပ်ပျောက်သွားသည် (အကြောင်းရင်း
 ကို မသိရလျှင်)ဟု မြင်မက်လျှင် ရန်သူ၊
 မနာလိုသူများ တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် ဆုံးရှုံး
 နှစ်နာမည်။
 ✦ ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...
 စီးပွားပျိုင်းဘက်ကြောင့် နစ်နာ
 မည်။
 ✦ အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...
 မနာလိုသူကြောင့် လူမှုရေး ထိခိုက်
 မည်။
 ✦ အပျိုက မြင်မက်လျှင်...
 မျက်နှာများသော ချစ်သူနှင့် ဆုံစည်း
 တတ်သည်။
 ✦ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်
 လျှင်...
 ဂုဏ်တုဂုဏ်ပြိုင် ကိစ္စကြောင့်
 ငွေကုန် အချိန်ကုန်မည်။
 ✦ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...
 ကြီးရည်ရှည်ဖြင့် လုန့်ထားခြင်း ခံရ
 မည်။ (ဆန့်ကျင်ဘက် မိန်းမပျို၏ လှည့်
 စားမှု ခံရတတ်သည်။)
 □ ဖိနပ်အသစ် ဝတ်ရသည်ဟု မက်လျှင်
 ကံကောင်းခြင်းနိမိတ် ဖြစ်သည်။
 ✦ အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက်
 လျှင်...
 သတင်းကောင်း ကြားရမည်။
 ✦ ကျမ္ဘာ့ရောင်ခြည်မရင်း သုဂ

❖ **ဇနီးမယားက မြင်မက်လျှင်...**
ဇနီးမောင်နှံ ချစ်ချစ်ခင်ခင်ဖြင့် အိမ်ထောင်ရေးသုခ ပြည့်စုံမည်။ လင်စုံ မယားဖက် အပျော်ခရီး ထွက်ရတတ် သည်။

❖ **လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...**
မကြာမီ ချစ်သူထံမှ ကြင်နာယုယမှ ရရှိမည်။

❖ **အပျိုက မြင်မက်လျှင်...**
မျှော်လင့်မထားသော ပူးစာရှင်နှင့် တွေ့နိုင်သည်။

* **ဖိနပ်ဟောင်း ဝတ်ရသည်ဟု မြင်မက်လျှင်**
အတိတ်က ဝါးသီးပျား အသစ်တစ်ဖန် ပေါ်ပေါက်လာတတ်သည်။

❖ **ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...**
ရင်းနှီးမြှုပ်နှံထားမှုများ ဆုံးရှုံးမည်။

❖ **တောင်သူလယ်သမားက မြင် မက်လျှင်...**
ရာသီဥတုနှင့် အဖျက်ပိုးများကြောင့် သီးနှံဆုံးရှုံးမည်။

⊕ **ဖိနပ်ဝယ်ရသည်ဟု မြင်မက်လျှင်** အတူ အကြံအသစ်ရယူနိုင်မိတ် ဖြစ်သည်။

❖ **အိမ်ထောင်ဦးစီးက မြင်မက် လျှင်...**
မကြာမီ အိမ်အသစ် ဆောက်ရ မည်။

❖ **အိမ်ရှင်မက မြင်မက်လျှင်...**
အိမ်ခန်းအသစ် ရတတ်သည်။

❖ **အပျို၊ လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...**
ရုတ်တရက် ချက်ချင်း ခရီးထွက်ရ ဖွယ်ရှိသည်။

❖ **ကုန်သည်က မြင်မက်လျှင်...**
စီးပွားအရောင်းအဝယ် ဖွံ့ဖြိုးသွက် လက်မည်။

❖ **ဖိနပ်ချုပ်သမားက မြင်မက် လျှင်...**

ဘဝအနာဂတ်အတွက် ထိခိုက်နစ် နာမည်။ (ဖိနပ်ရောင်းဝယ်သူ၊ ဖိနပ် လုပ်ငန်း၊ လုပ်ကိုင်သူ၊ ဖိနပ် သစ်၊ ဟောင်း၊ ချုပ်၊ ပြင်သူအားလုံး အကျုံးဝင် သည်။)

* တစ်စုံတစ်ယောက်အား ဖိနပ်ဖြင့် ရိုက်ရ သည်ဟု မြင်မက်လျှင် အဆင့်အတန်း တိုးတက်ပညာရှိမိတ် ဖြစ်သည်။

❖ **ခင်ပွန်းဖြစ်သူက မြင်မက် လျှင်...**
ရာထူးအလုပ်အကိုင် တိုးတက် ဖြင့်မားမည်။

❖ **ဇနီးက မြင်မက်လျှင်...**
လူချစ်လူခင် ပေါများ၍ ကူညီ လောင်းဖက် အခြေအရံရမည်။

❖ **လူပျိုက မြင်မက်လျှင်...**
လုပ်ငန်းအတည်တကျ ရှိမည်။

❖ **အပျိုက မြင်မက်လျှင်...**
မျက်နှာ ပွင့်လန်းမည်။

❖ **သူတစ်ပါးကို ဖိနပ်လက်ဆောင်** သေ သည်ဟု မြင်မက်လျှင် သုဟ်လ သာဓကိစ္စ ပေါ်ပေါက်မည်။

❖ **ရှားဖိနပ်အသစ် ဝတ်ဆင်ရသည် ဟု မြင်မက်လျှင်ကား...**
ကြံတိုင်းအောင် ဆောင်တိုင် မြောက်၍ အရာရာ ကိစ္စအဝဝ၌ သူ ပြည့်စုံမည်နိမိတ် ဖြစ်လေသည်။

ထက်မင်းကျော်စွာ

စာမျက်နှာ (၁၂၃)မှ အဆက်

ဟု ပြောကာ အခြား တွေ့ရာလေးပါးကိစ္စများ ပြောကြားပြီး ပြန်သွားပါသည်။

ယင်း ပြန်သွားပြီး တစ်ပတ်ခန့်အကြာတွင် သူတို့နေထိုင်ရာ ရပ်ကွက်သို့ ကိစ္စတစ်ခုဖြင့် ကျွန်ုပ်သွားရောက်စဉ် သူ့အိမ်ရှေ့ ဖြတ်အသွား ကျွန်ုပ်အားခေါ်ကာ စာအုပ်ငယ်လေးတစ်အုပ် အား ပေးခဲ့ပါသည်။

ယခု ကျွန်ုပ်ရေးသားတင်ပြမည့် "သွင်လမ်း" သည်သူ၏ ဖခင် လက်ရေးဖြင့် ရေးသားထားသော စာအုပ်ငယ်မှနည်း ဖြစ်ပါသည်။

- * သွင် = (၇)ကျပ် (၂)မတ်သား
 - ငရုတ်မိုးမျှော် = (၇)ကျပ်သား
 - ဆီမီးတောက်ဥ = (၇)ကျပ်သား
 - ဂျင်း (ချင်း) = (၇)ကျပ်သား
- ယင်းတို့ကို အညွှန်းကြိုက် မြေအိုးငယ်တစ်လုံးတွင်ထည့်

ရှောက်ရည် သံပရာရည်နှင့် (၁၀)ရက်စိမ်း ရက်စေလျှင် ယင်းအိုးကို ဇော်မံ၍ ဖွဲ့(၇)တင်းနှင့်ပုတ်။

အေးမှယူ၊ ယင်းမှရသောသွပ်ကို တစ်ဖန် အထက်ဆေး သုံးပါး (၂)ကျပ် (၂)မတ်သားစီး၊ ကြိတ်ကဏ္ဍက် (၃)ပါး (၁)ကျပ်သားစီကို ရောကြိတ်ပြီး (သုံး) လုံပိတ်ထိုး သွပ်ဆေး နှစ်။

ယင်းသွပ်သေ(၁)မတ်သား၊ ရွှေ(၁)ပဲသားရော၊ ဆေး = (၇)ကျပ်သားမှာပစ် အပြီးတိုင်၏... ဟူ၍ ရေးသားထားပါသည်။

မှတ်ချက်။ သွင် (၇)ကျပ် (၂)မတ်သားကို တံစဉ်း ချရမည်ဟု ကျွန်ုပ်ထင်ပါသည်။

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ။

ဦးသိတ်

သာဂဗ္ဗ
(ကဏ္ဍ)

ကျီးပေါင်းရောဂါဖြစ်သူတို့

ကာကွယ် သတ်သောပျောက်ကင်းစေသော မိနိုပင်နှင့် တောင်နုလင် (တောင်စီးမခမ်း)

လူ အများစုသည် ဆေးအချိန်တွင် ကျီးပေါင်းရောဂါ အဖြစ်များ ချက် ရှိသည်။ ကျီးပေါင်းရောဂါ ကာကွယ် နှင့် ဆေးပင်များကို ရှာဖွေရာ မိနိုပင်နှင့် တောင်နုလင် (တောင်စီးမခမ်း) ဆေးပင်တို့ကို တွေ့ရသည်။

ရောနှောပြီး သောက်သုံးရသည်။ ဆတူပြုတ် နှင့် သောက်ခြင်းဖြင့် ကျီးပေါင်း ရောဂါများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေသည်။ အလွန်ခါးသာ အရသာရှိပြီး တောင်ကိုက်ခဲခြင်းများကို အမြန်ဆုံး သက်သာပေး ပျောက်ကင်းစေသည်။

ကျီးပေါင်း ရောဂါသည် အစကနဦးတွင် ဆူတို့အတွက် ရောဂါကို မထင်ရလောက် သက်လည်း ကြာရှည်သည်နှင့် အမျှအနာ ဆိုးဝါးလာသည်မှ အခက်အခဲ ကြုံရသည်။

ကျီးပေါင်း၏ တွယ်ကပ် ကြီးထွားမှုကြောင့် နာကျင်စွာ ဖြစ်ကြရသည်။ လူ၏အကြောများ ပျက်စီးမှု ခန်းကွေး သွားသည်နှင့်အမျှ သဘာဝအကြောတို့ ထိခိုက်မှု

◆ မိနိုပင် အပင်ပင်

◆ တောင်နုလင် အပင်ပင်

ကြောင့် နာကျင် ကိုက်ခဲသောဝေဒနာကို ခံစားကြရသည်။

ကျွန်တော်၏ အမျိုးသမီးလည်း ကျီးပေါင်းဝေဒနာကို ခံစားနေရသည်။

ဤဆေးကို သောက်ကြည့်တော့မှ လက်တွေ့ကောင်းကြောင်း သိသွားသဖြင့် အမြဲပင် ပြုတ်၍ သောက်တော့သည်။

နဂါးရွာရောင်မြစ်မင်းသျှင်

ကျွန်တော်၏ အမျိုးသမီးမှာ လည်ကုပ်ပိုးတွင် ကျိုးပေါင်းတက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ အများအားဖြင့် လည်ကုပ်၊ တံတောင်ဆစ်၊ ဒူးဆစ်၊ လက်ဆစ်၊ ကျောရိုး၊ တင်ပါးခွက်တို့တွင် အဖြစ် များသည်။

တင်ပါးခွက်တွင်ဖြစ်နေသော ကျိုးပေါင်း ဝေဒနာရှင်တစ်ယောက်ကို သောက်သုံးကြည့်ခိုင်းရာ သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားသည်။ ထိုသူသည် ထိုင်နေလျှင် ဘာမျှမဖြစ်၊ ထပြီးလျှင်ရှား လိုက်တိုင်း ခြေထောက်များ နာကျင် သည်ဟု အစကနဦး ပြောပြသည်။ ကြာလာတော့ ထတိုင်း၊ ထိုင်တိုင်း နာကျင်တော့သည်။

အစက အနိပ်သည်များနှင့် နိပ်ခဲ့ သည်။* လုံးဝမပျောက်ဘဲ ဖြစ်နေခဲ့ သည်။ ဤဆေးကို သောက်ကြည့်ခိုင်း မှ သက်သာခဲ့သည်ဟု ပြောပြပြီး

အမြဲတမ်း မှာယူထားတော့သည်။ စိန်ပင်၏ အသား၊ အမြစ်ကို သွေး ပြီး လိမ်းလျှင် မန်းထပြီး အရည်ထွက် နေသော အနာများ၊ ဖက်ခွက်နာများ၊ အသားစားအနာများကိုလည်း ပျောက် ကင်းစေသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ဤဆေးကို ဖော်ပြပေးသော ကသာမြို့နယ်၊ ပင်းမလွတ်ကျေးရွာမှာ နေထိုင်သော ဦးပေါစံနှင့် သစ်တော စိုက်ခင်းမှာ နေထိုင်သော ဦးသိန်းဝင်း က ပြောပြသဖြင့် စိန်ပင်သည် အလွန် ခါးပြီး မန်းနိုင်ဆေးပင် ဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။

တောင်နလင်ဆေးပင် (တောင်စီး မခမ်း)ကို ပြုတ်သောက်သူတို့၏ ကောင်းကျိုးမှာ လေးဖက်နာဖြစ်နေပါ က အလွန်တည့်သော ဆေးပင် ဖြစ် သည်။ ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်းကို လည်း သက်သာစေသည်။

ဆေးရွက်ကို ထုထောင်းပြီး ငုံလှေ သွားဖုံးစားနာများ၊ ခံတွင်းအနာများ၊ ပျောက်ကင်းစေသည်ဟု ကသာမြို့ ရပ်ကွက်(၃)မှ ဆရာဦးညွှတ်ထွန်း ကလည်း ပြောပြသဖြင့် တောင်နလင် ဆေးပင်အစွမ်းကို သိရှိရသေးသည် ဆေးပင်များ၏ တစ်ပင်ချင်းအ အာနိသင်ကို ဖော်ပြခြင်းဖြစ်ပြီး စုပေါင်းပြီး ဆတူ ရောသောက်ပါက ကျိုးပေါင်းရောဂါအတွက် အကောင်အ ဆေးတစ်ဖုံ ဖြစ်သွားပါသည်။

ပြုတ်၍ သောက်ပါက လွယ်ကူစွာ ပြီး အမှုန်ပြုလုပ်၍ ကြာရှည်ခံထားနေ လျှင်လည်း ဆေးများကို အခြောက်ပြီး ထောင်းထုကြိတ်ပြီး သိမ်းထားနိုင် သည်။

သာဂဇူး (ကသာမြေ)

“ကြွက်နီ” နှင့် “ငါးမျက်စိ” တို့သည် လူ၏ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်တွင် ပေါက်တတ် သော ဘေးထွက်ဆိုးကျိုး ရောဂါ တစ်မျိုး ဖြစ်ပါသည်။ မကွေးမြို့မှ တိုင်းရင်းဆေးသမားတော် ဆရာ ဦးစိန်ဟန်မှ ကုသနည်း ပြောပြသဖြင့် ရေးသား တင်ပြအပ်ပါသည်။

ဖီးကြမ်းဂှက်ပျော့သီးမည်မည် အဖွဲ့အပြွေ ပါပီယောဘက်မှ ကြွက်နီပေါ် အုပ်ကပ်ပြီး စည်းပေးထားပါ။ တစ်နေ့ နှစ်ခါ သုံးခါ အသစ်လဲပေးပါ။ သုံးလေးရက် စည်းပေးပြီးလျှင် လက်နှင့် အသာ ဖိတွန်းချလိုက်ပါ။ အဖြစ်ပါ ကျွတ်ထွက်သွားပါမည်။ ထို့အတူ “ငါးမျက်စိ” အနာပေါ်သို့လည်း အထက်ပါ အတိုင်း ဖီးကြမ်းဂှက်ပျော့ခွံနှင့် ကပ်စည်းပေးထားပါ။ တစ် ပတ်၊ ဆယ်ရက်စည်းပေးလျှင် ငါးမျက်စိ ကျွတ်ထွက်သွားပြီး ပျောက်ကင်းသွားပါမည်။

အထက်ပါ နည်းစနစ်များ တင်ပြခြင်းမှာ လက်တွေ့ ပျောက်သူများလည်း ရှိပြီး မနာမကျင်သည့်အပြင် မည်သည့် ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးမှလည်း မရှိဘဲ ငွေကုန်ကြေးကျလည်း

ငါးမျက်စိ ဆေးနည်း

မရှိသဖြင့် လိုသူများ တိုက်ဆိုင် ကြုံတွေ့လျှင် အသုံးပြုနိုင်စေရန် ရေးသားတင်ပြပါသည်။ မူရင်းပညာရှင်မှာ ဆရာဦးစိန်ဟန် တိုင်းရင်းသမားထော် မကွေးမြို့ ဖြစ်ပါသည်။ အသုံးပြု ပျောက်ကင်းသူများ ဆရာ ဦးစိန်ဟန်ကို ကျေးဇူးတင်ကြပါ။

ကျန်းမာ၊ ချမ်းသာ လန်းဖြာကြပါစေ။

နေမဝင် (နတ်မောက်)

သေဟင်္ဂါရီဟေဂုပဗ္ဗတတောင်ဟေဂါရီ

သီဟတင်္ဂါရီ

နဝင်းအိဋ္ဌာန်ဝင်းရှမ်း

နေ့ကုန်-စစ်တွေ ကားလမ်းမကြီး
ညောကွ မြစ်ဖြတ်၊ ချောင်းကျော်
တံတားကြီး၊ ငယ်များ တည်ဆောက်
နေပြီဖြစ်ရာ ကုန်းလမ်းခရီးအတိုင်း
ကြီး၊ ကားငယ် အသွယ်သွယ်တို့
တစ်ဖြူသို့ ဥဒဟို သွားလာ
ကြပြီ ဖြစ်သည်။

နိုင်ပြည်နယ် မြောက်ပိုင်းဒေသဖြစ်
ညှို့ ကျောက်တော်မြို့နယ်သည်
တိုင်း၏ ခညဝတီသုံးခေတ် ထွန်း
ခဲ့ရာ ဘုမ္မိနက်သန်မြေလည်း ဖြစ်
ကျောက်တော်မြို့၏ အရှေ့ဘက်
နိုင်ခန့်အကွာတွင် သီရိကုဋ်
တောင်တော်၌ ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်
ညှို့ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား၏ ကိုယ်စား
တော် သမိုင်းဝင် မဟာမြတ်မုနိစက်
တော်မြတ်ကြီးနှင့်...

တစ္ဆေပဒေသာဖြစ်၏ အရှေ့ဘက်ကမ်း
တစ္ဆေပဒေသာတံတားကြီး ဦးခိုက်တည်
နေသည့် ဗျာဒိတ်တော်ရ သေလာ
တောင်ပုဗ္ဗတ တောင်တော်မြတ်၌
တည်ထားရှိသည့် ဘုရားရှင်၏
ကျောက်ရိုးတော်ဓာတ်ကို ဌာပနာ
သော ကျောက်တော်တောင်စေတီ
ကျောက်တော်တောင်ဘုရား) ဟု
ခေါ်တွင် ထင်ရှားလျက်ရှိသော
ဤ ယခုလို ထူးမြတ်သည့်
တောင်မြေနေရာသို့ အင်း၊ မြေပုံ၊ မင်း
တော်မြောက်ဦးမြို့များမှ လည်းကောင်း၊
စွေ၊ ပုဏ္ဏား၊ ကျွန်းမြို့များမှ လည်း
ကောင်း ဘုရားဖူးခရီးသည် မော်တော်
ဘွဲ့များ နေ့စဉ်ရက်ဆက်ဆိုသလို

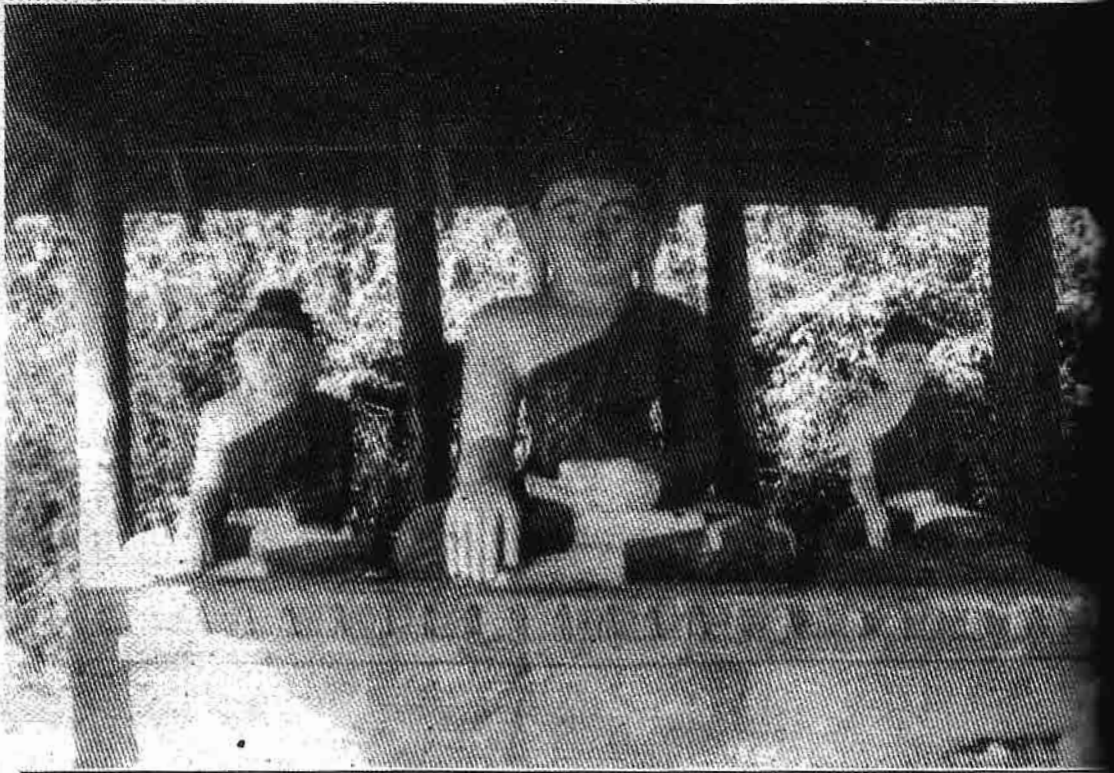

သေဟင်္ဂါရီဟေဂုပဗ္ဗတတောင်ဟေဂါရီ တောင်ဟေဂါရီ ဖွဲ့စည်းသူများတော်

လာရောက်ဖူးမြော်လျက် ရှိနေပါ
သည်။
စေတီတော်မြတ် တည်ထားရာ
တောင်ထွတ်တွင် ဘုရားဖူး သူတော်
စင်ယောဂီများ ဆွမ်း၊ ရေချမ်း၊ ပန်းများ

အမွှေးနံ့သာများ လှူဒါန်းပူဇော်သည့်
ကုသိုလ်ရှင်များ၊ ပုတီးစိပ်၊ တရားထိုင်
သည့် သူတော်စင်များ စိတ်ချမ်းသာစွာ
ဝတ်ပြုပူဇော်နိုင်ရန် တန်ဆောင်းများ၊
အာရုံခံများ အရပ်မျက်နှာပတ်လည်

www.burmeseclassic.com

သေလင်္ကာရီမောရပဗ္ဗတတောင် အထူဘက်ရှိ တာမဲ့ တေးကားမှ ဘုရား

ကျယ်ပြန့်စွာ တည်ဆောက်ပေးထားသည်ဖြစ်ရာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရန် လွန်စွာ အဆင်ပြေလှ၏။ အောင်မြေမှန်သော သေလင်္ကာရီမောရပဗ္ဗတ ကျောက်တော်တောင်မှာသာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရန် လမ်းညွှန်ကြသည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်သည် မဟာ သက္ကရာဇ် ၁၂၃ ခုနှစ်၊ ဘီစီ ၅၅၄ ခုနှစ်တွင် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်မှ ဝါတော်(၂၀)၊ သက်တော်(၅၅)နှစ်တွင် ရက္ခပူရ ညောင်တီ နေပြည်တော်ကြီး၏ အရှင်သခင် ဘုရင်စန္ဒသူရိယမင်းကြီး၏ ပင့်ဖိတ်ချက်ကြောင့် ရဟန္တာ(၅၀၀) ခြံရံလျက် ပြာသာဒ်ယာဉ်ပျံစီးပြီး ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ဒေသစာရီ ကြွချီတော်မူလာသည်။

ယင်းသို့ ကြွချီတော်မူလာပြီး ၁၃၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

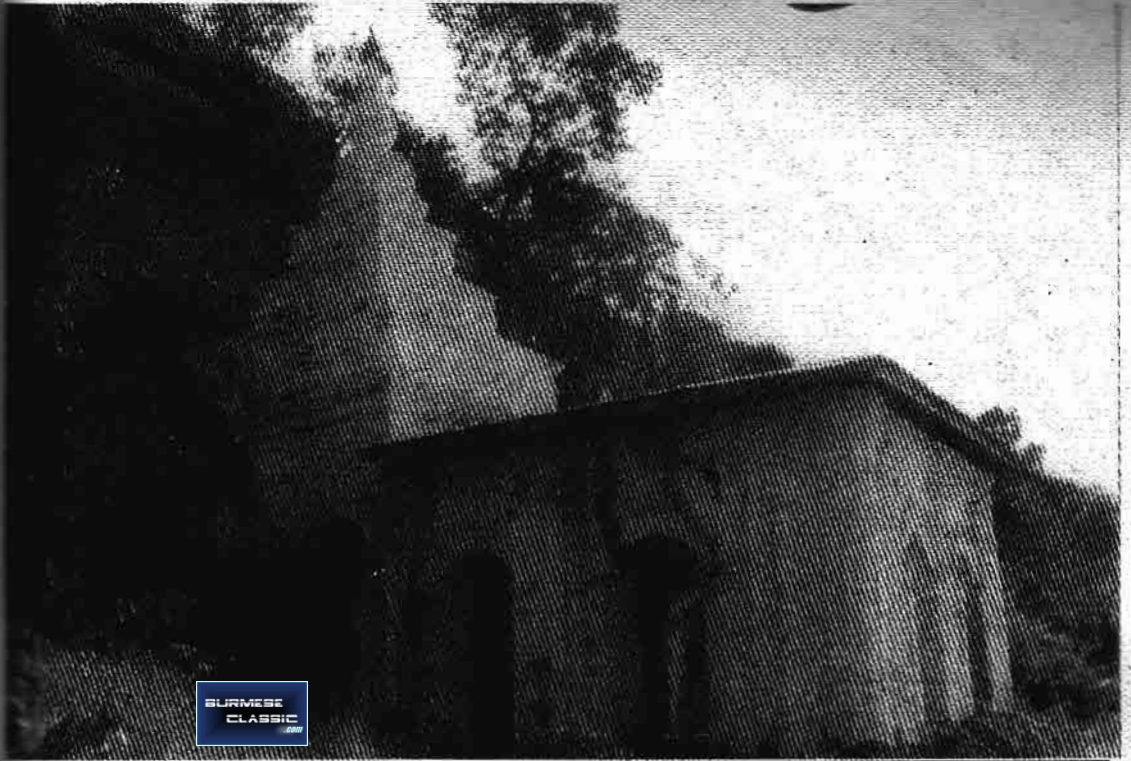
သေလင်္ကာရီမောရပဗ္ဗတ တောင်တော် မြတ်၌ သက်ဆင်း ရပ်တန့်တော်မူလျက် အရပ်ထက်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်ရှုတော်မူ၍ ပြုံးတော်မူရာ အရပ်ဆယ်မျက်နှာ ရှေးရှုရာသို့ ရောင်ခြည်တော်များ ထွက်တော်မူသည်ကို ညီတော်အာနန္ဒာ မြင်လေလျှင် ငါးပါးသော ရှိခိုးခြင်းတို့ဖြင့် ရိုသေစွာ ရှိခိုး၍ အကြောင်းစုံကို လျှောက်ထားလေရာ မြတ်စွာဘုရားလည်း ဤသို့ မိန့်တော်မူလေ၏။

'ချစ်သားအာနန္ဒာ မရှိမဒေသ သောဠာသနဂိုဏ်ပြည်ကြီးတို့၏ အနီးအစပ် အရှေ့တောင်အရပ်ဖြစ်သော ဤညောင်တီပြည်သည် အလွန်ထင်ရှားမြင့်မြတ်သော ကစ္ဆပနဒီ(ကုလားတန်) မြစ်၏ အရှေ့ဘက်၌ (၉၉)မြို့၊ အနောက်ဘက်၌ (၉၉)မြို့ စသည်ဖြင့်

မင်းတို့ စီမံတည်ထောင်အပ်သော မြို့တို့ဖြင့် စည်ကားလျက် ထင်ရှားမြင့်မြတ်သောတိုင်းပြည် ဖြစ်လတ္တံ့သောကြောင့် လည်းကောင်း...

ထိုသို့သော မြို့တို့၌ အထိုက်အလျောက် စိုးစံတော်မူလတ္တံ့သော မင်းတို့သည်လည်း အသမ္ဘိန္ဒူခတ္တိယ မင်းမျိုး အရိုးအစဉ်မခြား ထီးနန်းစုစုသော မင်းတို့ချည်း ဖြစ်လတ္တံ့သောကြောင့် လည်းကောင်း၊ ငါတို့သာကီမင်း၏ အဆက်အနွယ် ကပိလအရူးရှင်ရသေ့ အဆက်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း ဤညောင်တီပြည်ကို အလွန်ထင်ရှားမြင့်မြတ်သော ပြည်တော်၌ ဆိုအပ်သတည်း။

ချစ်သားအာနန္ဒာ ငါတို့အလောင်းသည် ရှေးရှေးသောဘဝသုံးဆယ်သော ပါရမီကို ပြုကျင့်ထော

◆ သေလင်္ကာရမဂ္ဂတောင် မြောက်ဘက်ရှိ ဂူထွင်းတူးရေး

မူသော ဤညောင်တီပြည်၌ အကြိမ်များစွာ ဖြစ်တော်မူဖူးလေသည်။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား ဤညောင်တီမြို့၌ မြောက်ထောင်သော တပည့်တို့၏ အကြီးအမှူး၊ ပုရောဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်တော်မူဖူးလေသည်။

ယင်းကြောင့် ငါ၏ကိုယ်စား သက္ကရာဇ် သွန်းလုပ်တော်မူလတ္တံ့သော မဟာမုနိရုပ်ရှင်တော်သည် သုံးဖော်လောက၌ တောက်ပထွန်းလင်းစွာ ငါ့အားတော်မူလတ္တံ့သော သာသနာအထောင်ပတ်လုံး ကိန်းဝပ်တော်မူရာ ဖြစ်လတ္တံ့သတည်း။

ငါဘုရား သက်ဆင်းရပ်တန်တော်မူရာ သေလင်္ကာရိ ကျောက်အတိတ်ပြီးသော ဤမောရပဗ္ဗတတောင်ထက်၌ မန်းပွတ်သမား တစ်ဇာတ် ဖြစ်ခဲ့ဖူးသောကြောင့် ငါဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်

လွန်တော်မူလေလျှင် ငါ၏ ကျောက်ရိုးတော်ဇာတ်ကို စေတီတည်လတ်၍ ကျောက်တော်စေတီဟု တွင်လတ္တံ့ သက္ကရာဇ် ၂၁၄ ခုနှစ်၊ ခရစ်နှစ် ၃၁၆ ခုနှစ်တွင် စန္ဒသူရိယမုနောကံ ခြောက်ဆက်မြောက်ဖြစ်သော သူရိယစက္ကမင်းကြီးသည် မိဖုရား ရှုပိတာနှင့်အတူ ညောင်တီရွှေမြို့တော်ကြီးကို စိုးစံ အုပ်ချုပ်တော်မူသည့်အချိန် အိန္ဒိယပြည် ပါဠိပုတ်ပြည်ရှင် သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးထံမှ မဟာရေဝမထေရ်နှင့် နောက်ပါ ရဟန်း (၅)ပါးတို့ကို ဗုဒ္ဓ၏ ဓာတ်တော်မွေတော် (၄၈)ဌာနအား ပင့်ဆောင်ကာ မဟိသကဟု အမည်ရသော ညောင်တီရခိုင်ပြည်ကြီးသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့၏။ ထိုဓာတ်တော်မွေတော် အပေါင်းတို့အား ဗုဒ္ဓ၏ ဗျာဒိတ်တော်ထားခဲ့သည့်

နေရာ၌ အသီးသီး ဌာပနာ တည်ထားနိုင်စေရန်အတွက် ဘုရင် သူရိယစက္ကမင်းကြီးသည် နွားလားညသဘာ တစ်မော့ခန့် စတူပါစေတီငယ်များ ပြုလုပ်၍ ပထမဦးစွာ ဗုဒ္ဓရုပ်တံနံရာ သေလင်္ကာရိ မောရပဗ္ဗတတောင်ထိပ်၌ ကျောက်ရိုးတော်ဇာတ်ကို ကိန်းဝပ်ပယ်ပြီး တည်ထားကိုးကွယ်တော်မူလေသည်။

ဝေသာလီခေတ် သီရိစန္ဒရားမင်းကြီးနှင့် မိဖုရား ကဋ္ဌနမာလာဒေဝီတို့သည် စတူပါစေတီတော်အား ရွှေကလပ်ကြီးထက်တွင် တင်ပြီး ဌာပနာကာ စေတီငယ်တစ်ဆူအဖြစ် တည်ထားတော်မူလေ၏။ လေးမြို့ခေတ် ဘုရင်မင်းထီး၊ မြောက်ဦးခေတ် မင်းရာဇာ၊ မင်းဖလောင်းတို့သည်လည်း ကြီးစွာသော အလှူများကို ပေးကာ စေတီတော်မြတ်ကြီးအဖြစ်

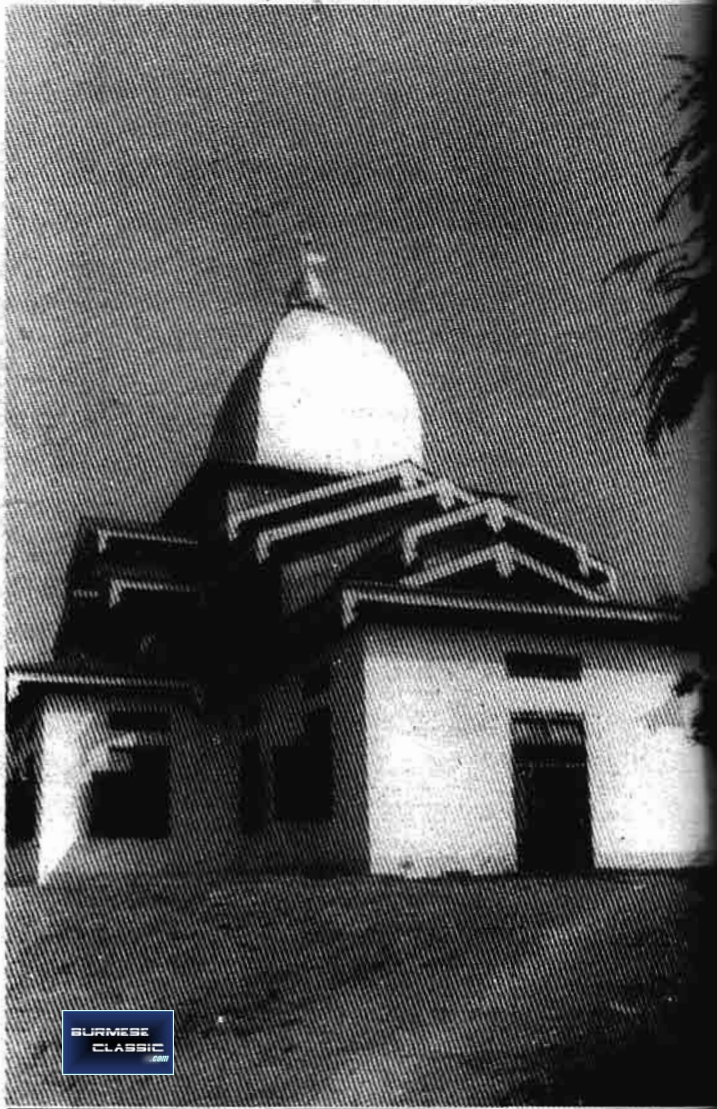
www.burmeseclassic.com

ပြုလုပ်လှူဒါန်းတော်မူ၏။

ဘဝရှင် သီရိသုဓမ္မရာဇာမင်းကြီးသည် ဘေးလောင်းတော် မင်းဖလောင်းနှင့် မင်းကြီးရာဇာတို့၏ တည်ထားကိုးကွယ်တော်မူခဲ့သော ကျောက်ရိုးတော်ဓာတ်စေတီမြတ်ကို ကုသိုလ်တော် ပြုအံ့သောငှာ မောင်နံနစ်ပါးသည် ရွှေဟင်္သာဖောင်တော်ကိုစီး၍ ကစ္ဆပနဒီမြစ်ညာသို့ ဆန်တက်ပြီး သေလာဂီရိမောရပဗ္ဗတ တောင်ထိပ်ဝယ် ကျောက်ရိုးတော်ဓာတ်စေတီမြတ်ကို တက်ရောက်ဖူးမြော် ပူဇော်တော်မူပြီးလျှင် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၉၈၅ ခုနှစ်၊ တန်ခူးလဆုတ်(၇)ရက်သောကြာနေ့တွင် စိန်ဖူးတော် အထွတ်တော်မှသည် ဖိနပ်တော်အထိ လုံးပြည့်ရွှေသင်္ကန်း ကပ်လှူတော်မူလေ၏။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၈၈၉ ခုနှစ်၊ အေဒီ ၁၈၂၈ ခုနှစ်တွင် ကျောက်တော်မြို့ကို တည်ထောင်သူ မြို့အုပ်ကြီး ဦးမြသာကွန်းသည် စေတီတော် ပြုပျက်နေပြီး ကျန်ရှိနေသော ဉာဏ်တော်(၁၅)တောင်ခန့်သာ ဖူးမြော်တွေ့ရကား ဆက်လက်၍ ယခု ဖူးမြော်မြင်တွေ့ရသည့် စိန်ဖူးတော်အထိ ဉာဏ်တော်(၇၅)ပေ၊ အောက်ခြေလုံးပတ် (၁၁၆)ပေရှိသော စေတီတော်မြတ်ကြီးကို ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

သေလာဂီရိမောရပဗ္ဗတ ကျောက်တော်တောင်သည် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်တော်၏ ဗျာဒိတ်တော်ရ သမိုင်းဝင် တောင်ထွတ်တောင်မြတ် ဖြစ်သဖြင့် ငြိမ်းအေးရာအမှန် မြတ်နိဗ္ဗာန်သို့ ရည်မှန်းပြီး လွတ်လပ်စွာ ကျင့်ကြံအားထုတ်လိုသည့် ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်များတို့အတွက် တရားထူး တရားမြတ်ကို ရရှိစေနိုင်သော ၁၃၂ နက္ခမ္မာပျော်ခြည်မဂ္ဂလင်

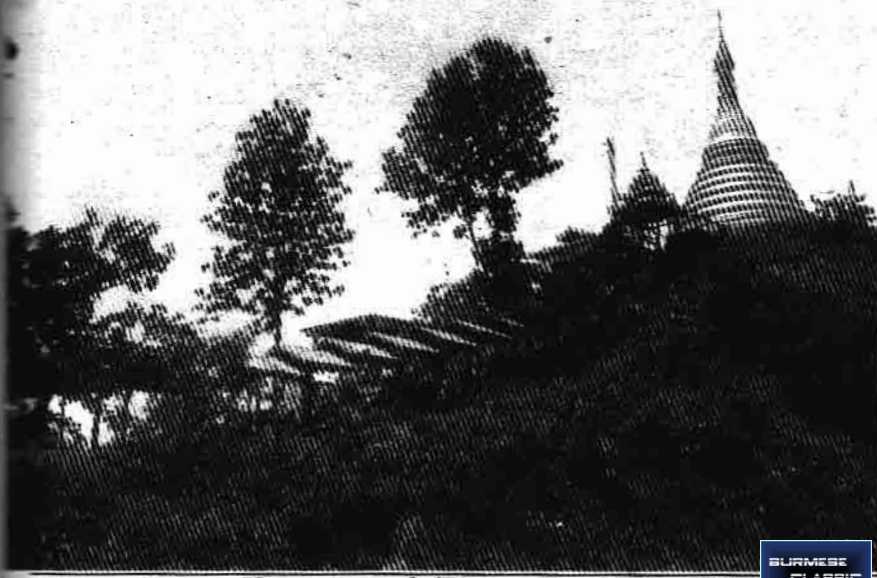

◆ သေလာဂီရိမောရပဗ္ဗတောင် မြောက်ဘက်ရှိ ရုပ်တော်မူတူရာသိမ်

တောင်ထွတ်တောင်မြတ်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

သေလာဂီရိမောရပဗ္ဗတ ကျောက်တော်တောင်၌ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လိုသူသည် တောင်တော်ရှိ အဓိဋ္ဌာန်စခန်း (၅)ခု၌ တစ်နေ့တည်းနှင့် အပြီးဝင်ရမည်ဖြစ်ရာ ကျောက်ရိုးတော်ဓာတ်စေတီမြတ်နေရာကို ဗဟိုမဏ္ဍိုင်ပြု၍ ပထမဆုံး စတင်ဝင်ရမည်ဖြစ်ပြီး ဒုတိယနေရာမှာ တောင်အရှေ့

ဘက်ခြမ်း တောင်ခါးပတ်၌ ယခင်တောရကျောင်း နေရာဟောင်းအနီးရှိ ဗားမဲ့ဗားကရားဘုရားသိမ်တော်နေရာ၊ တတိယမှာ စေတီတော်မြတ်ကြီး၏တောင်ဘက် လုံးပိတ်စေတီတော်နေရာ၊ စတုတ္ထမှာ တောင်အနောက်ဘက်ခြမ်း တောင်ခါးပတ်၌ ဂူထွင်းဘုရားနေရာ၊ ပဉ္စမမြောက်စေတီတော်ကြီး မြောက်ဘက်ဗျာဒိတ်ရ ရုပ်တော်မူဘုရားကြီး

သေလာဂီတိမောဂုဗ္ဗဘာတောင်သီရိ ကျောက်တော်တော်တော်မြတ်

BURMESE CLASSIC

သိမ်တော်နေရာဟု အမိဋ္ဌာန်စခန်း (၅)နေရာ ရှိပါသည်။

အမိဋ္ဌာန်ဝင်ရန် အစပထမတွင် မိမိမွေးနေ့၌ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်ဝတ်လျက် စေတီတော်ကြီး၏ မိမိမွေးနံအရပ် ဘုရားရှေ့တွင် နေရာယူ၍ မြတ်ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကို အာရုံပြုပြီး ကိုးပါးသီလ ခံယူရပါမည်။ ထို့နောက် မိမိ၏ အသက်နှင့် ကိုယ်ကို ဘုရားရှင်အား လှူဒါန်းရပါမည်။ ဤသို့ ပြုလုပ်ပြီးပါက ပုတီးစိပ်ခြင်းကို စတင်ရပါမည်။ ပုတီးစိပ်ရန် ဂါထာမှာ...

အနန္တဂုဏ သပ္ပန္နံ
နဝဂုဏေ ဟိ ဥတ္တမံ၊
သပ္ပည ဗုဒ္ဓ စေတိယံ၊
အဟံ နယံပိ သပ္ပဒါ။

အနက်

အနန္တဂုဏသပ္ပန္နံ၊ အဆုံးအပိုင်း ခြားမရှိသော ဂုဏ်တော်တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ နဝဂုဏေဟိ၊ အရဟံ အစရှိသော ကိုးပါးသော ဂုဏ်တော်တို့

ကြောင့်။ ဥတ္တမံ၊ တစ်လောကလုံးတွင် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်တော်မူသော။ သပ္ပည ဗုဒ္ဓစေတိယံ၊ အားလုံးကို သိမြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ စေတီတော်ကို။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ သပ္ပဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ နယံပိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

(နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်း၏ ပါဠိအယ်ဒီတာ ဆရာကြီး ဦးစံထွဋ်မှ ပါဠိအနက် ပြန်ဆိုပေးပါသည်။)

ဂါထာ တစ်ခါဆုံးလျှင် ပုတီးတစ်လုံး ချပါ။ ဤသို့ဖြင့် အမိဋ္ဌာန်စခန်း တစ်နေရာ၌ (၁၀၈)လုံးပုတီးဖြင့် ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။ ပထမမှာ ကျောက်ရိုးတော်ဓာတ်မြတ်စေတီ နေရာ၌ လည်းကောင်း၊ ဒုတိယမှာ စေတီမြတ်အရှေ့ဘက်ရှိ ဗားမဲ့ဗားကရားဘုရား၌လည်းကောင်း၊ တတိယမှာ စေတီမြတ်တောင်ဘက်ရှိ လုံးပိတ်စေတီ၌လည်းကောင်း၊ စတုတ္ထမှာ စေတီမြတ်အနောက်ဘက်ရှိ ဂူထွင်းဘုရား၌

လည်းကောင်း၊ ပဉ္စမမှာ စေတီမြတ်မြောက်ဘက်ရှိ ရပ်တော်မူ ဘုရားကြီး၌လည်းကောင်း စခန်း (၅)ဌာန၌ အမိဋ္ဌာန်ဝင်ပြီးလျှင် ပုတီးပတ်ရေ (၄၅) ပတ်ရရှိပြီး ဖြစ်ပါသည်။ နဝင်းကျေ ဖြစ်ပါသည်။

နောက်ဆုံး အမိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ပြီးသောအခါ မိမိပြုလုပ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှု အစုစုတို့အတွက် အရိယာ နွယ်ဝင်သူတော်စင်များ၊ အစောင့်အရှောက် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်များ တို့အား တိုက်တည်လွှာပြု၍ သတ္တဝါ

အပေါင်းတို့ကို မေတ္တာဖို့ အမျှဝေပေးပါ။ ဤတောင်တော်မြတ်၌ အမိဋ္ဌာန်ကို ယုံယုံကြည်ကြည်ဖြင့် ကျင့်ကြံအားထုတ်ဆောင်ရွက်ပါက အကျိုးထူးကို အမိဋ္ဌာန်ဝင်သူတိုင်း ခံစားသိရှိ ရပါလိမ့်မည်။

အထူးသဖြင့် ဤဂါထာ၏ အကျိုးမှာ စီးပွားရေး အကျွမ်းအည်နှင့် ရင်းဆိုင်နေရာသူများ၊ အလုပ်အကိုင် အဆင်မပြေသူများ၊ ခြေထောက်အလျားနှင့် ကြုံတွေ့နေရာသူများအတွက် ထိုအခက်အခဲတို့ကို ကျော်လွှားကာ အောင်မြင်မှုများစွာကို အထောက်အကူ ဖြစ်ပါသည်။

ကျောက်တော်မြို့သို့ ရောက်ရှိလျှင် သမိုင်းဝင်ဗျာဒိတ်ရ သေလာဂီတိမောဂုဗ္ဗဘာ ကျောက်တော်တောင်ရှိ ဘုရားရှင်၏ ကျောက်ရိုးတော်ဓာတ်စေတီမြတ်ကို ဝင်ရောက်ဖူးမြော်လေ့လာရင်း အမိဋ္ဌာန်စခန်းနေရာထူးသို့ ရောက်ရှိနိုင်ကြစေရန် လမ်းညွှန်လိုက်ပါသည်။

သီဟတင့်ဖော်

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂစင်း ၁၃၃

www.burmeseclassic.com

သူ ဘယ်လိုလူစားလဲ

ကြည့်ပါ...။

❖ လက်သူကြွယ်သည် လက်ခလယ် သို့ ယိမ်းနေပါတယ်။ (က)

ဒါကတော့ ဘဝပြင်ခြင်း စိတ်ကြီးစိတ်ခြင်း အထပ်ကြီးခြင်းကို ပါ။

❖ လက်ညှိုးသည် လက်မဘက်သို့ ယိမ်းနေတယ်။ (ခ)

ဒါကတော့ ထွက်လမ်းမှ နှစ်ခြိုက်ခြင်း၊ အပျော်အပါးကို ခံပင်ခြင်းပါ။

❖ လက်ညှိုးသည် တိုပြီး ဖြောင့် တန်းနေပါမယ်။ (ဂ)

ဒါကတော့ နားဝင်ချိုအောင် စကား ပပြော တတ်ခြင်း၊ ဘုဘောက် ကျခြင်း၊ ဘွင်းဘွင်း ပြောတတ်ခြင်းပါ။ ကဲ ဒါဆိုရင်... သူ ဘယ်လိုလူစားလဲ ဆိုတာ သိလောက်ပါပြီ။

အေးပါစေ အောင်ပါစေ

သန်းပညာ

ရှားပါးသော

ဗျည်းအက္ခရာတို့၏

သိဒ္ဓိထူး

ကျွန်ုပ်တို့သည် စေတုတ္တရာနယ်သို့ ရောက်ခဲ့သော မြန်မာဘုရင်လက်ထက် ဝိဇ္ဇာမယပညာရှင်တို့၏ အနွယ်တော် ဆရာတစ်ဦးထံမှ လေ့လာ ရရှိထားသော “မင်းပေါင်း” ဆောင်းပါးကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းသို့ သိမြင်လေ့လာ လောကီသုတရတနာအတွက် ပေးပို့ရန် ပြင်ဆင်နေချိန် ၁၄-၁-၂၀၀၂ ခုနှစ်တွင် ဖေဖော်ဝါရီလထုတ်၊ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို ဖတ်ရပါသည်။ စာမျက်နှာ (၂၆၄)၌ မိုးနောင် (ကောလင်း)၏ ဂျင်း(ချင်း)ကျင့်စဉ် နောက်ဆက်တွဲဆောင်းပါး၌ (၃၃) လုံးသော ဗျည်းအက္ခရာတို့၏ သိဒ္ဓိထူးများ ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ထိုဖော်ပြချက်များနှင့်မတူ လွန်စွာ ထူးခြားသော ဗျည်းအက္ခရာတို့၏ သိဒ္ဓိထူးများ ကျွန်ုပ်တို့တွင် ရှိနေပါသည်။ စေတုတ္တရာ အနွယ်တော်ဆရာ၏ စာအုပ်ထံမှ ဖြစ်ပါသည်။ ရှားပါးသော၊ ထူးခြားသော ဗျည်းစမအသုံးများ ဖြစ်နေသဖြင့် မိုးနောင်(ကောလင်း) ဆောင်းပါး၏ အဖြည့်ဆောင်းပါးအဖြစ် ချေးသား ပေးပို့လိုက်ပါသည်။

ဆရာ၏ မှတ်စုထဲတွင် “သဗ္ဗသိဒ္ဓိဗျည်းအင်းကြီး စီရင်နည်း” ဟူ၍ ဖော်ပြထားပါသည်။ အင်းသည် လွယ်ကူသော စကြာလှည့်အင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ သိမြင်လေ့လာ လောကီသုတရတနာ ရှာလိုသူတို့အတွက် အင်းပုံနှင့်

မူရင်းအသုံးကို မူရင်းအတိုင်းပင် ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

၀	၁	၂	၃	၄	၅
၆	၇	၈	၉	၁၀	၁၁
၁၂	၁၃	၁၄	၁၅	၁၆	၁၇
၁၈	၁၉	၂၀	၂၁	၂၂	၂၃

“က၊ ခ၊ ဂ၊ ဃ” ယင်းအက္ခရာလေးလုံးတွင် တစ်လုံးကို အလယ်ထား၍ ဆောင်သော် တုတ်တစ်ထောင် ခံ၏။

“င၊ စ၊ ဆ၊ ဇ” ယင်းအက္ခရာလေးလုံးတွင် တစ်လုံးလုံးကို အလယ်ထား၍ ဆောင်သော် လူ့ မင်း၊ ဘုန်းကြီး ချစ်သနား၏။ ခုနစ်ရက် သားသမီးတို့ ချစ်၏။

“ဈ၊ ည၊ ဋ၊ ဌ” တစ်လုံးလုံးကို အလယ်ထား၍ ဆောင်သော် သူရဿတီ စောင်မ၏။

“ဍ၊ ပ၊ ဖ၊ တ” တစ်လုံးလုံးကို ဆောင်သော် ကိုယ်စောင့် တစ်ကျိပ်နှစ်ပါး နတ်တို့သည် စောင်မကြည့်ရှု၏။ မကောင်းဟူသမျှ ပယ်ရှား၏။ အတိတ်နိမိတ်ကြီးပြ၏။ ဆောင်လိုလျှင် မိုင်းကိုင်စက္ကူမှာ ပန်းပေါင်း၊ ဂမုန်းပေါင်းနှင့် ရေး၍ဆောင်လေ အမှုမျိုးကို အောင်၏။

“ထ၊ ဒ၊ ငါ၊ န” တစ်လုံးလုံးကို ဆောင်သော် ဥစ္စာစည်းစိမ် များ၏။

BURMESE CLASSIC

ကျွဲ၊ နွား၊ ဆင်၊ မြင်း များ၏။ “ပ၊ ဖ၊ ဗ၊ ဘ” တစ်လုံးလုံးကို ဆောင်သော် ဘုန်းတန်ခိုးကြီး၏။ အသက်ရှည်၏။ အနာမျိုး ကိုးဆယ့်ခြောက်ပါးကင်း၏။ ဥစ္စာတည်၏။

“မ၊ ယ၊ ရ၊ လ” တစ်လုံးလုံးကို ဆောင်သော် သေနတ်၊ အမြောက်၊ စိန်ပြောင်း လွဲ၏။ လေးနှင့်ပစ်သော် ကျိုး၏။ သေနတ် ပျက်၏။ ကျိုးမနား ထန်းရွက်တွင်ရေး၍ ဆောင်လေ။

“ဝ၊ သ၊ ဟ၊ ဠ” တစ်လုံးလုံးကို ဆေးရိုးပန်းပေါင်းနှင့်နံ့သော် အကျိုးကား၊ အန္တိတောယာ သူတစ်ပါးကြံသော် အက္ခရာလှုပ်၏။

“အ” ကိုဆောင်သော် အကြံအစည် အလုပ်အကိုင် အောင်၏။ တုမရ စမတည်း။

ဗျည်း (၃၃)လုံး ဉာဏ်ရှိတိုင်းသုံးလေ၊ အကျိုးကား အနန္တတည်း။

ဝေဒသဗ္ဗာ ဆရာဝရအေဉ်
(ကလေးမြို့)

www.burmeseclassic.com

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ

ကျန်းမာရေးအတွက် အကြံပေးချက်များ

ပုံရိပ်	အခြေအနေ	ဝမ်းတွင်းအင်္ဂါ	ဂဏန်း	အရောင်	စားဖွယ်	အရပ်ညွှန်း	မိတ်ဖက်	ကူညီပေးနိုင်သူ	ကံတွင်နေ့	အာရုံ
ကြွက်	သင့်	သည့်ခါ	၄	အစိမ်းရင့်	ဂျုံ	အရှေ့တောင်	မြေကြက်၊ နွား	သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသား	ကြာသပတေး	ကျွေးအာရုံ
နွား	ညှို့	သရက်ရွက်	၂	မြေပြာ	ကောက်ညှင်း	အနောက်တောင်	ပျောက်ကြက်၊ နဂါး	မိခင်အရွယ်အမျိုးသမီး	တနင်္လာနေ့	ရသာရုံ
ကျား	သင့်	သရက်ရွက်	၂	မြေပြာ	ကောက်ညှင်း	အနောက်တောင်	နဂါးပျောက်ကြက်	မိခင်အရွယ်အမျိုးသမီး	တနင်္လာနေ့	ရသာရုံ
ယုန်	ကောင်း	အပူ	၇	ရွှေဝါ	ဆန်	အနောက်	ကြက်၊ မြေ၊ နွား	သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသမီး	တောကြာနေ့	ဂန္ဓာရုံ
နဂါး	ညှို့	အစာအိမ်	၈	အညို	ကောက်ညှင်း	အရှေ့မြောက်	နွား၊ မြေကြက်	သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသား	နေ့နေ့	ရသာရုံ
မြေ	သင့်	အစာအိမ်	၈	အညို	ကောက်ညှင်း	အရှေ့မြောက်	ကျား၊ ပြင်း၊ ငွေး	သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသား	နေ့နေ့	ရသာရုံ
မြင်း	သင့်	အသည်း	၃	အစိမ်းနု	ဂျုံ	အရှေ့	ယုန်၊ ဆိတ်၊ ဝက်	သက်လတ်ပိုင်းအမျိုးသမီး	ကြာသပတေးနေ့	ကျွေးအာရုံ
ဆိတ်	ကောင်း	အဆုတ်	၆	အဖြူ	ဆန်	အနောက်မြောက်	ဝက်၊ ယုန်၊ ဆိတ်	မိခင်အရွယ်အမျိုးသား	တနင်္ဂနွေနေ့	ဂန္ဓာရုံ
ပျောက်	သင့်	အဆုတ်	၆	အဖြူ	ဆန်	အနောက်မြောက်	ငွေး၊ ကျား၊ ပြင်း	မိခင်အရွယ်အမျိုးသား	တနင်္ဂနွေနေ့	ဂန္ဓာရုံ
ကြက်	ညှို့	ကျောက်ကပ်	၁	အပြာ	ပဲ	မြောက်	ကြက်၊ နဂါး၊ ပျောက်	သက်ကြိုပိုင်းအမျိုးသား	ဗုဒ္ဓဟူးနေ့	သောတာရုံ
ငွေး	သင့်	နုလုံး	၉	အနီ	မြေပြင်း	တောင်	ပြင်း၊ ငွေး၊ ကျား	သက်ကြိုပိုင်းအမျိုးသမီး	အင်္ဂါနေ့	သဒ္ဓါရုံ
ဝက်	ကောင်း	အူသိမ်	၉	အနီ	မြေပြင်း	တောင်	ပြင်း၊ ငွေး၊ ကျား	သက်ကြိုပိုင်းအမျိုးသမီး	အင်္ဂါနေ့	သဒ္ဓါရုံ

* * *

ဇန်နဝါရီလတွင် နွားနှစ်ဖွား၊ နဂါးနှစ်ဖွားနှင့် ကြက်နှစ်ဖွားတို့ ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းနိုင်သည်။ ဤလအတွက် ဇယားကို နွားနှစ်ဖွားတို့အား စံပြု၍ ရှင်းပြပါမည်။

နွားနှစ်ဖွား ဇာတာရှင်တို့သည် သရက်ရွက်နှင့် ပတ်သက်သော ရောဂါဝေဒနာများ သတိထား ကာကွယ်ပါ။ (၂) ဂဏန်းနှင့် မြေဝါရောင်တို့က ကံလာဘ် ပွင့်လင်းစေနိုင်သည်။ ကောက်ညှင်းဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော စားဖွယ်များနှင့် သင့်လျော်သည်။

အနောက်တောင်ထောင့်အရပ် ကံလာဘ်ပွင့်လင်းစေ၍ ပျောက်နှစ်ဖွား၊ ကြက်နှစ်ဖွား၊ နဂါးနှစ်ဖွားတို့မှာ မိတ်သရင်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဖက်ပုံရိပ်ရှင်များ ဖြစ်ကြသည်။ ကျန်းမာရေးအတွက် အကူအညီ လိုအပ်ပါက မိခင်အရွယ် အမျိုးသမီး တစ်ဦးထံ အကူအညီ တောင်းခံပါ။ တနင်္လာနေ့ နေ့ကောင်းနေ့မြတ် ဖြစ်သည်။ ရသာရုံကို အားပြု၍ ကျန်းမာရေး ကောင်းမွန်စေနိုင်သည်။

ကျန်းမာရေးယတြာ ပြုလိုပါက ကောက်ညှင်းဖြင့် ပြုလုပ်သော မုန့်(၂) ပန်းကန်ကို လူအများကိုးကွယ်ရာ စေတီပုထိုးတွင် အနောက်တောင် ထောင့်အရပ်၊ စနေဂြိုဟ်တိုင်အနီးမှ ကပ်လှူဆုတောင်းပါ။

တနင်္လာနေ့တွင် ပြုလုပ်ရန် ဖြစ်သည်။ မြေဝါရောင်စက္ကူဖြင့် ကြက်လှူ (၂)ခု သို့မဟုတ် ထီးနှစ်လက်ပြုလုပ်၍ လည်း တွဲဖက် လှူဒါန်းနိုင်ပါသည်။

အခြား ပုံရိပ်ရှင်များ ဤကဲ့သို့ပင် ကောက်ချက်ချကြပါ။

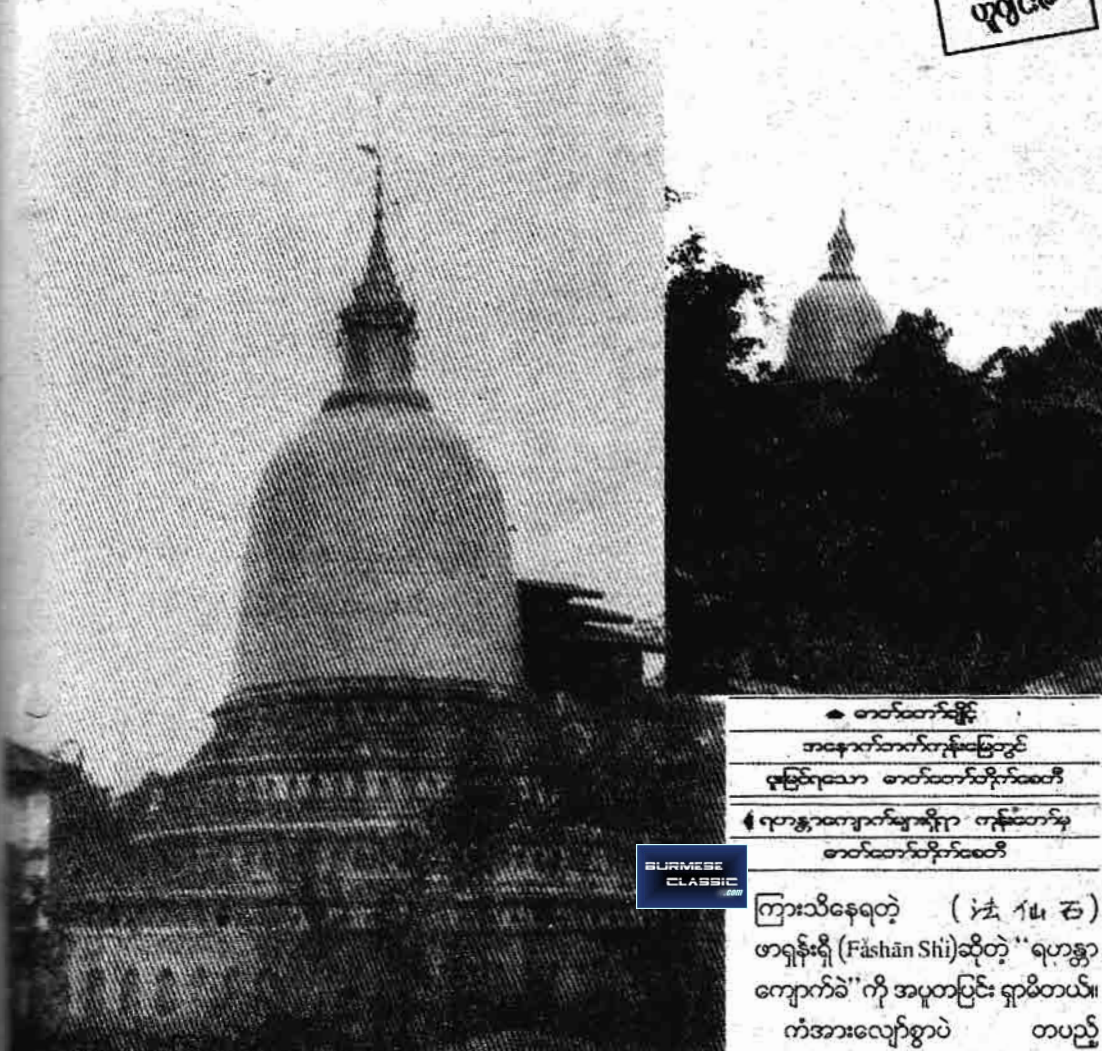
အာရောဂျဆုလာဘ်နှင့် ပြည့်ဝကြပါစေ။

ဟူဂျင်းစီ (Hu Jiu Zhi)

ဓာတ်တော်ချောက်မှ ဆေးဖက်ဝင်

ရဟန္တာကျောက်

ဖုတ်စီ

BURMESE CLASSIC

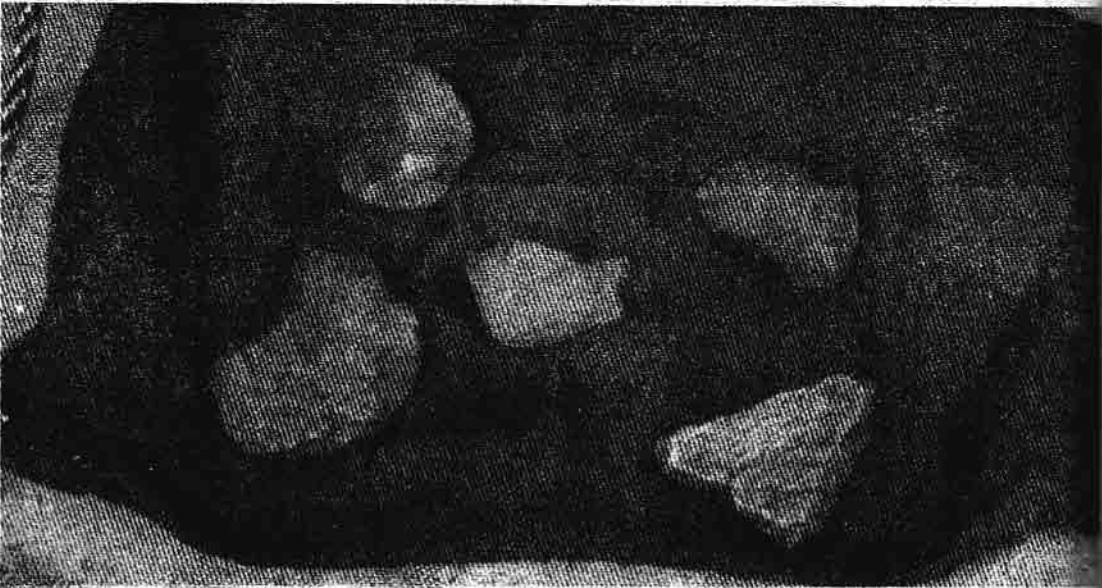
◆ ဓာတ်တော်ချောက်
 ဓာတ်တော်ချောက်ကျောက်မြေတွင်
 ဖွဲ့စဉ်ရသော ဓာတ်တော်ချောက်တော်
 ◆ ရဟန္တာကျောက်မျှားရှိရာ ကျောက်ဆေး
 ဓာတ်တော်ချောက်တော်

ဒေါက်တာစိန်ဟုတ် တစ်ယောက်
 ဘာကြောင့်ဟုတ်မူဖြစ်လို့ ဆုံးရှုံးပြီတဲ့
 ဝမ်းနည်းဖွယ် သတင်းကို ကြားရ
 ချည်းနား သူနှင့်အတူ တွဲ၍ ဘုံဘုရား
 ကျောင်းကိစ္စများတွင် တက်ကြွစွာ
 ဆောင်ရွက်ပုံများကို သတိရမိသည်။

သူ့တွင် ဆီးချိုရောဂါ စွဲကပ်နေပြီဟု
 ကြားရသဖြင့် သတင်းမေးရန် သွား
 သောအခါ...
 'ကျွန်တော်က လူ့ခန္ဓာဆိုတော့
 ဆေးထိုး၊ ဆေးစားမလုပ်ဘဲ ဖခင်ကြီးရဲ့
 အစ်ကို(တုဖော်)ဆီက မကြာခဏ

ကြားသိနေရတဲ့ (၂၁ ၂၄ ၈)
 ဖာရှန်းရှီ (Fāshān Shī)ဆိုတဲ့ "ရဟန္တာ
 ကျောက်ခဲ" ကို အပူတပြင်း ရှာမိတယ်။
 ကံအားလျော်စွာပဲ တပည့်
 မောင်မြင့်အေးနဲ့အတူ သထုံ ဘိုးဘိုး
 အောင်ကျန်းမှာ လိုက်ရှာတော့ "ရဟန္တာ
 ကျောက်ခဲ" တစ်အိတ်စာ ရလိုက်
 တယ်'
 'ဆရာက... ဒီကျောက်ခဲတွေ သထုံ
 မှာ ရှိတယ်လို့ အတိအကျ သိထားလို့
 လား'

www.burmeseclassic.com

● ဇာတ်တော်အရပ်မှ ဇာတ်ရုပ်များ (ခေါ်)ရဟန္တာဇာတ်များ

● ဇာတ်တော်အရပ်မှ ဇာတ်ရုပ်များ (ခေါ်)ရဟန္တာဇာတ်များ

‘အေးဗျ... ‘ထာဟော့’ရဲ့ အိပ်ရာဝင် ပုံပြင်ကလေးက စ.ပြောမှ ရှင်းတော့ မယ် ဒီလိုဗျ...’

တရုတ်ရဟန်းတော် ဟရုန်သည် ပိဋကတ်တော်များ ပင့်ဆောင်ရန် ဗုဒ္ဓ ဝါယာသို့ ဘုရားဖူးကြွရောက်စဉ် “ကျွန်းလင်” ခေါ် သုဝဏ္ဏဘူမိဒေသ၌ သာသနာပြု ရဟန်းတော်များ စတင် ကြွရောက် သီတင်းသုံးရာ ကုန်းမြေသို့ ရောက်ရှိခဲ့လေသည်။

ယင်းနေရာသည် တောတောင်ပိုင်း နှင့် အေးမြသော စမ်းချောင်းငယ်တစ် စင်း၏ နံဘေးရှိ ကုန်းမြေကလေး ဖြစ်သည်။ ကွေ့ပိုက်စီးဆင်းလာသော စမ်းချောင်းသည် ကုန်းတော်နံဘေး ချိုင့် ဝှမ်းသို့ ရောက်သောအခါ ဆေးဖက်ဝင် ဝါးရွက်၊ သစ်၊ မြက်များ စစ်၊ခံပြီး၍ ကြည်လင်အေးမြ သန့်စင်လျက်ရှိလေ သည်။

ထိုနေရာမှ ရေစိန်တွင်းကလေး သည် သက်ရှိသတ္တဝါအတွက် အသုံး ဝင်လှသော သောက်ရေအိုးတစ်ခု ဖြစ် သည်။ နေရာအရပ်မြေပုံပုံပင်

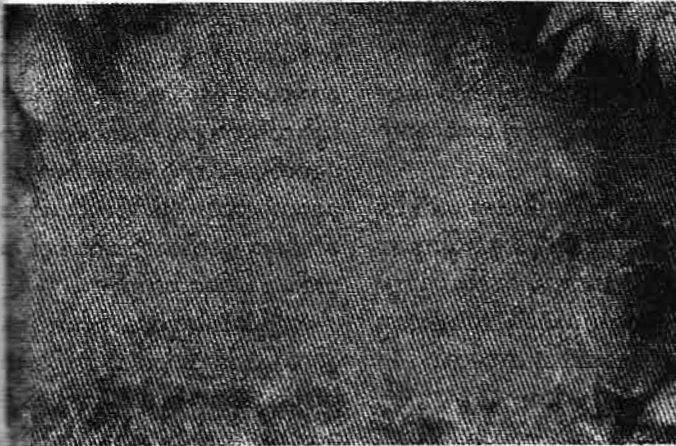

သည်။ သုံးရာသီစလုံး ရေမခန်းခြောက် သည့်အပြင် သောက်သုံးသူများ အတွက် ဆေးဖက်ဝင် အာဟာရ ဖြစ် စေလေသည်။

ဤချိုင့်တွင်းမှ ရေအောက် ကျောက် ခဲအား မီးသင်းကာ အခိုးသတ်ထား သော ရေသည် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်ခြင်းကို ပယ်ပျောက်စေ၍ ဆီးအား သန့်စင်စေ သောကြောင့် ရသာမတ၊ အဂ္ဂိရတ် ဆေးသမားတို့ အသုံးအင် များလှလေ

သည်။ ရဟန္တာများ သီတင်းသုံးရာ ကုန်းမြေအနီးမှ ရရှိသဖြင့် “ရဟန္တာ ကျောက်ခဲ” ဟု ခေါ်တွင်ကြသည်။ ‘သထုံရောက်လို့ ဘုန်းတော်ကြီးကျော် တွေဟာ စုံစမ်းတော့ တိုးတိုးအောင်ကုန်း အရင်က “ရဟန္တာကျွန်း” လို့ ခေါ်ကြပြီး အ “တတ်တော်တိုက်တည်ရာမျှကျွန်း” ဟု သိရတယ်။ ဒါနဲ့ တတ်တော်တိုက်အနား ချိုင့် စမ်း အောက်က ကျောက်ဝဲတွေ ယူလာပြီး

BURMESE CLASSIC

◆ ဝိသုဒ္ဓိတွင် ဝေတီထောက်အင်္ဂါကို ဝိတုထိ ချဉ်းထိုင်သည်

◆ ဝိသုဒ္ဓိတွင် သစ်တက်ရေဖြင့် လှိုင်းယွတ်ထနေသော ရေပိတ်တွင်း

◆ ဝေတီထောက်အား ရေပိတ်အားချွန်မှု ကင်းဝေးရန် ကာကွယ်ထားသော အင်္ဂါစာတစ်

BURMESE CLASSIC .COM

◆ သထုံမြို့ ဝေတီထောက်ရွာ၌ ရေတံခွန်

အောင် ဖိမုတ်၊ ကျောက်ခဲမြစ်အာရုံ၊ ရေကို ဖလှယ်ထည့်ပြီး ကျောက်ပိတ်ကို အနိမိတ် တယ်၊ ဆီချိုအခြေအနေကို ဆေးစစ် ဝယ်သပ်ချက်ယူပြီး ကျောက်ယင်းရေကို ဆောက်အေးစား၊ လောက်ပေးတယ်။

နစ်ချက်အကြာမှာ ဆေးစစ်ကြည့် တော့ ဆီးချိုကျသွားတယ်။ စိတ်မချလို (၁၀)ရက်အကြာမှာ တစ်ခါ ထပ်စစ် တော့လဲ ဆီးချိုလာကွတာ မပြတော့ဘူး။ အနောက်တိုင်းဆေးပညာနဲ့ သိပ္ပံနည်း ကျ သက်သေပြချက်တော့ မရှိဘူး။ ကျွန်တော့်ဆီ ရောက်လာသမျှ ဆီးချို လူနာတွေကိုတော့ “ဟော့အောက်ခဲ” တွေပေးပြီး ကုသိုလ်ဖြစ် ဆေးနည်း မေးလိုက်တာပါ။

(၃) ဒေါက်တာစိန်ဟတ်၏ လမ်းညွှန်မှု ကြောင့် ဆီးချိုရောဂါ ဖျောက်ကင်း သွားသော ပေါင်မြို့သစ် (၅)လမ်းမှ စက်ပြင်ဆရာကြီး ဦးမြင့်အောင်မှ

◆ နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်ကြီးကြီးကြီးကြီး

လည်း ယင်းကျောက်ခဲအား ညွှန်း သဖြင့် အခွင့်သင့်သော တစ်နေ့တွင် သထုံမြို့ ဓာတ်တော်တိုက်စေတီသို့ သွားရောက် ဖူးမြော်လေ့လာခဲ့သည်။

ဓာတ်တော်ကျောင်း ဦးပွင့် ဦးဆုပုနက ကြည့်သာရွာပင် လိုက်လံ ပြသပေးသဖြင့် ဓာတ်တော်ချောက်သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။

စေတီတော်အရှေ့ မလှမ်းမကမ်း မြေနိမ့်တွင်းချိုင့်ဝှမ်းနေရာ စမ်းကျွေ အတွင်း တည်ရှိသဖြင့် ရေစီးကြောင်း ပြောင်းကာ စေတီတော်အား ရေတိုက် စားမည့်အရေး ကာကွယ်ရန် အင်တေ တစ်တုတ်ကာ ရေကြောင်းလွှဲထား သည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။

ရေစိမ့်တွင်းကလေးအား အုတ်ပေါင် ခတ်ကာ ပြုပြင်ထားသော်လည်း မိုး အခါ ရေကြီးချိန်၌ အုတ်ပေါင်ကို ကျော် ကာ ရေလွှမ်းနေလေသည်။

'ဒါယကာတို့လိုပဲ ရန်ကုန်၊ မန္တလေး စတဲ့ ရပ်ဝေးက ဝေဒနာရှင်တွေလဲ ဆေးသုံးဖို့ လာစွန့်ကြတယ်။ သွေးတို့န နှလုံး၊ ဆီးချိုရောဂါနဲ့ အာဂန္တုအဖျား

ရောဂါတွေ သက်သာပျောက်ကင်း တယ်လို့ ဆိုကြတယ်။

လိပ်အင်း ရွာဦးကျောင်းက ဆရာ တော်ကြီး ဦးပဏ္ဍိတကို မေးလျှောက် ကြည့်တော့...

'တတ်တော်များ ကိန်းဝပ်ရာ စေတီကြီးနဲ့ နေအေးရိပ်(နေအဖွဲ့)နဲ့ လျှောက်နိမ့်ကျသော အရိပ်)မှာ အစဉ်အမြဲ တည်ရှိတာပို့ ဗုဒ္ဓရဲ့ ကရုဏာတော် လွှမ်းမိုးပြီး ဒီလို ဝေဒနာတွေ ပျောက်ကင်းစာယ်လို့ ယူဆပါတယ်' ဟု မိန့်ကြားပါတယ်။

'ဒီကုန်းတော်ဟာ ရှေးယခင် ရှင်တော် ဗုဒ္ဓများ လက်ထက်အခါကပင်လျှင် ဓာတ်တော်မွေတော်များ ကိန်းဝပ် စံပယ်ရာ ဖြစ်ခဲ့ဖူးတယ်။ ဒါကြောင့် ဒီ ရေတွင်းမှာ ရေသောက်ဆင်းတဲ့ တိရစ္ဆာန်များတောင်မှ ကြည့်လင် ရွှင်လန်းပြီး ဒေါသငြိမ်းအေးကြတယ်။ နွေမိုးဆောင်း ရေမခန်းတဲ့အတွက် ဒီ ချိုင့်အခြေက ကျောက်ခဲတွေကို "ရေမခန်းကျောက်" လို့ ခေါ်ကြ သကွယ်'

"ရေမခန်းကျောက်" ခေါ် ရဟန္တာ

ကျောက်တည်ရာရှိ ရေစိမ့်တွင်းမှာ လူ တစ်ရပ်ကျော်ခန့် နက်၍ အချင်း လေးပေခန့် ရှိလေသည်။ မိုးသည်းချိန် တွင် သစ်ရွက်များမှ ကျဆင်းလာသော ရေစက်များကြောင့် လှိုင်းဂယက် ထု နေသော်လည်း မိုးစိမ့်ချိန်တွင် မလှမ်း မကမ်းမှာ စေတီတော်အရိပ်အား ဝှံ့ တဝါး ဖူးမြင်ရလေသည်။

အချိန်အတန်ကြာသော် မိုးပါး၍ မေ ပွင့်လာသဖြင့် ဦးပွင့်၏ အကူအညီ ဖြင့် ရေမခန်းကျောက် အနည်းငယ်ကို ခဲယဉ်းစွာ ဆယ်ယူ သယ်ဆောင်ကာ ဓာတ်တော်တိုက်စေတီနှင့် သံဃာတော် များအတွက် နဝကမ္မ အလှူငွေများ ဆက်ကပ် လှူဒါန်းလျက် ပြန်လာခဲ့ကြ လေသည်။

(ကွယ်လွန်သွားရှာသော ဝစ်စင် (ခေါ်) Dr. မိန့်ဟုတ်အား အမှတ်တရ...)

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ

အတွက် ရွေးချယ်ပါ ဤဂဏန်း

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ(၁)ရက်နေ့တွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်ဘာလေထိပွင့်ပွဲတွင် ထွက် ပေါ်လာနိုင်သည့် ထိဂဏန်းတွဲများအား အောက်ပါအတိုင်း တွက်ချက် ဖော်ပြအပ်ပါ သည်။

အကြိမ် ၂၀၈
ဇန်နဝါရီလ ၁
ခုနှစ် ၂၀၁၃

၂၀၁၂ = ၄

အကြိမ် ထူး ခုနှစ် ဂဏန်းများအား တစ်လုံးတည်းဖြစ်အောင် ပေါင်းပါက (၄) ဂဏန်းရသည်။ သို့ဖြစ်၍ ၁ ၃ ၆ ၄ ၉ ဂဏန်းများကို ရွေးချယ်ပါ။

အထူးသဖြင့် ရှေ့ဂဏန်းများကို ၁ ၃ ၄ ၉ ဂဏန်းများ ရှေ့ဆုံးမှစ၍ ကစားနိုင်ကြပါ

၁၅၀ နာရီကျော်မြဲပြည်မဟုတ်:

သည်။
ဥပမာ

စ...ဆုံး	စ...ဆုံး	စ...ဆုံး	စ...ဆုံး
၁...၁	၃...၁	၄...၁	၉...၁
၁...၃	၃...၃	၄...၃	၉...၃
၁...၆	၃...၆	၄...၆	၉...၆
၁...၉	၃...၉	၄...၉	၉...၉
၁...၀	၃...၀	၄...၀	၉...၀

မှတ်ချက်။ ။ (...) ကွင်းအတွင်း ပြထား သော အလယ်ဂဏန်းများကို ၃၊ ၄၊ ၉ ဂဏန်း များများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။ အကြိမ်ဂဏန်း မပါဘဲ "လ" ဂဏန်းနှင့် "နှစ်" ဂဏန်းကိုသာ ပေါင်းပါက (၁ + ၂ + ၀ + ၁ + ၃) = ၄ ဂဏန်းပင် ရသည်။ သို့ဖြစ် ၍ "၄" ဂဏန်းမှာ ပိုမို အားကောင်းပါသည်။ သို့ဖြစ်၍...

စ... ဆုံး ဤလတွင်

၁... ၁ ၃ ၆ ၄ ၉ စနေ သားသား
၃... ၃ ၆ ၄ ၉ ၁ များ ထိက်
၄... ၄ ၉ ၁ ၃ ၆ နေပါသည်။
၉... ၉ ၁ ၃ ၆ ၄ ဖြစ်၍မိမိတို့အား

ရှိ ရှေးဟောင်းဘုရား တစ်ဆူဆူ၏ ရင်ပြင် တော်ကို (၃)ရက်တိတိ သန့်ရှင်းရေးလုပ်ဆောင် ပြီး မိမိ၏ မွေးနံ့အရပ်ထောင့်တွင် ဘုရားရ အား ရေသပ္ပာယ်ပူဇော်ပြီး ဂုဏ်ထူး (၉)ပါးကို ပုတီးတစ်လုံးလျှင် ကိုးပါး (၁၀၈)လုံးပုတီး (၃)ပတ်စိပ်ပေးပါ။ (၃)ရက် ဆက် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါ။

အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြင်ပြီးပါက မိမိတို့၏ အနီးဆုံးရှိ ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ဆူထံတော်တွင် ထွက် ဆုံး၊ ဆေး၊ ဆား တတိန်အလှူ လှူဒါန်း ပြု မှု နီးစပ်ရာဆိုင်တွင် ထိက်စမ်းပါ။

အထူးဂဏန်း

◆ ၁၃၃၉၉ ◆ ၉၃၃၄၉ ◆ ၄၆၆၆၆

ထိတ် ပွင့်ပါစေ

ဆရာရထက် (ဆုပေးခံ)

ဒိုးသန်းစိုး
(ချောင်းနက်)

ကျွန်တော်၏

လောလောငါးအမျိုးမျိုး

ဖြစ်ရပ်မှန် (၈၆)

ကျော်သန်းမြောင်တဲ့

တောတွင်းအတွေ့အကြုံများ ဆက်

လက် တင်ပြရေးသားရန် အလှည့်ကျ
ရောက်လာသဖြင့် ဒီတစ်ခါ ဘာများ
ရေးရပါမည်လဲဟု တွေးတောရင်း

နေ့စဉ်မှတ်တမ်း
အဟောင်းစာအုပ်များကို
လှန်လှောမိပါသည်။
စာတစ်မျက်နှာတွင်
“ကျော်သန်းမြောင်
သို့ရောက်” ဟု
ရေးမှတ်ထားသည်ကို
တွေ့ရသဖြင့် စာမျက်နှာမှ
နေ့စွဲ၊ ရက်စွဲကိုကြည့်ရှုရာ
၁၉၈၀ ပြည့်နှစ်၊
မေလ(၅)ရက်တဲ့။
မိုးဦးကျစပေါ့။
ဤရက်စွဲကို မြင်လိုက်
ရလျှင်ပင် စာရေးသူမှာ
ဟိုးငယ်စဉ်ဘဝ တောင်တွင်းကြီး
မြို့နယ်၊ ကင်ပွန်းတောင်ကြီးပိုင်း၊
ကင်ပွန်းတောင်ချောင်းဖျားမှ
ပန်းတင်မြောင်စခန်းဆီသို့
စိတ်ရော လူပါ
ရောက်သွားပြီဟု
ထင်မိပါသည်။
ထိုအချိန်က
ကင်ပွန်းတောင်ကြီးတိုင်း
ပဲခူးရိုးမကြီး အခြေအနေက
ယနေနှင့်မတူခဲ့ပါ။
သစ်တော၊ ဝါးတောကြီးများ
ထူထပ်ပေါက်ရောက်လျက်၊
လျှိုမြောင်၊ စမ်းချောင်း
ဖျားကလည်း ရေကြည်၊
ရေအေးများ တာသွင်သွင် စီးဆင်းလျက်၊
စိန်ကြီးမြိုင်ကြီးပိပ်ကြီး ဟေမန် ဖြစ်ခဲ့ပါ
သည်။
နံနက်ထောစောနှင့် ညနေပိုင်းတွင်
ကျေးငှက်သာရကတို့၏ အသံဗလံ
များက တော၏သဘာဝအလှကို ပိုမို
ပီပြင်စေပါသည်။ ညအခါကျပြန်တော့
ချေဖောက်သံ၊ ကျားဟိန်းသံများက
နဂဏ္ဍရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၄၁

တောအခြေအနေကို တန်ဆာဆင်ထားကြပါသည်။

ထိုမျှမကသေး ညနေ (၄)နာရီ၊ (၅)နာရီဆိုလျှင် ဆီးနှင်းများ ကျစပြုပါပြီ။ ညဉ့်သန်းခေါင်ယံကျတော့ ဆီးနှင်းပေါက်များက မိုးပေါက်များကဲ့သို့ စာပေါက်ပေါက် ကျနေသဖြင့် ဆီးနှင်းပေါက်ထဲ ခြံလောက်ပြင်းထန်စွာ ချုပ်ငြိမ်သော် ဟု စာဆိုခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အချိန်က မိုးဦးကျစ မေလအခါ။ သစ်ထုတ်ရေးဝန်ထမ်းများ တောထက်စ၊ တောထဲ ကွင်းထဲရောက်စ အချိန်ပါ။ နွေရာသီတုန်းက အလုပ်ပေါ်ဆာဆာ လုပ်ရလျက် သက်သာနေရာမှ တကယ် အလုပ်ခွင်သို့ ရောက်သောအခါ "ယုန်ဝပ်ကျင်းထ" ကဲ့သို့ ပျင်းရိနေကြောင်း ဖော်ပြပါသည်။

အလုပ်တွင် စိတ်မပါသေး၊ ပျင်းရွံ့နေရသည်။ အိမ်သူသက်ထား ဇနီးမယား သားသမီးများနှင့် ခွဲခွာစဉ်လည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

အလုပ်စခန်းသို့

ပန်းတင်စခန်းရောက်လာပြီး တစ်ရက်မျှ နားနေပါသည်။ နောက်နေ့နံနက်စောစောတွင် နောက်လိုက်ဦးလှမြင့် စီစဉ်ပေးသော ထမင်းကြော်နှင့် ဓရနေ့ကြမ်းကို အဝစားသောက်ကြပါသည်။

စားသောက်အပြီး ဓားခေါင်းကြီး ဦးတင့်အား စောင့်နေရပါသည်။ ဓားခေါင်းကြီးနှင့် သစ်လုပ်သား (၂)ဦးတို့ ရောက်လာသောအခါတွင် အမှတ် (၃၅)သို့ သွားကြရပါသည်။ ထိုတံခွားသို့ ရောက်သည့်အခါ ချောင်းအုပ်ကြီး ဦးထွန်းလှတို့က ယုန်ဝေင်းအဖြစ်နှင့် ပါ။ ပေတုံး တံဆိပ်တုံးနှင့် သစ်ထုတ်

ရေးသုံးစား ယူဆောင်ခဲ့ပါသည်။ အလုပ်မှာ အရေးကြီးပြီဖြစ်၍ ကွင်းနင်းရင်း တွေ့သမျှ ပင်ထောင်များကို လိုကာ ဖြတ်ပိုင်းရိုက်ရန် ဖြစ်ပါသည်။ သစ်ပုတ်သားအချို့က ကွင်းထဲမှ အသင့်စောင့်မည်ဟု ဆိုပါသည်။ ဒီတစ်ခါတွင် ဖြတ်ပိုင်းပေးရန်မှာ ကျွန်းခြောက်မဟုတ်ပါ။ သစ်မာဖြစ်သော ပျဉ်းကတိုးနှင့် ပိတောက် အုပ်စု (၂) ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူက ကျွန်းခြောက်သာ ဖြတ်ပိုင်းပေးခဲ့ရသဖြင့် ယခု သစ်မာကို မကျွမ်းကျင်သေးပါ။ ချောင်းအုပ်ကြီး ဦးထွန်းလှ၏ သင်ပြထားချက်များ အတိုင်း ဖြတ်ပိုင်းပေးရပါမည်။

သစ်အုပ်စုတွင် ဖေလှည့်၍ အလုပ်ကြီး ဖြောင့်ဖြိုးသော သစ်များကို နိုင်ငံခြား ပို့ရန်နှင့် ပေတုံးများကို ပြည်တွင်းသုံး ရန် ခွဲခြားပြထားပါသည်။ ပြည်တွင်းသုံး မှာ (၉)ပေမှ (၂၀)ပေထိ ရယူပါသည်။ အိုးအိမ်တိုက်တာ အဆောက်အအုံများနှင့် အိမ်ထောင်ပုဂ္ဂိုလ်များ

ပြုလုပ်ရန် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်းခြောက် ဖြတ်ပိုင်းတုန်းက ရောင်းအုပ်ကြီး ဦးထွန်းမောင်က ကျွမ်းကျင်လှသဖြင့် ဖြတ်ပိုင်းအလုပ်က လွယ်ကူလှပါသည်။ ဖြတ်ပိုင်းစေ ကျွမ်းမှ သစ်ကောင်းသစ်မွန် ထွက်ပါသည်။

စာရေးသူတို့အဖွဲ့မှာ တစ်ခန်းမှ (၃၅)ကွင်းသို့ ဖြတ်လမ်းအတိုင်း ဓားခေါင်းကြီး ဦးတင့်၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် လျှောက်လှမ်းနေကြရပါသည်။

တောကြီးထဲတွင် ချုံနွယ်၊ ပိတ်ပေါင်းများကို ရှင်းလင်းသွားရပါသည်။ မြက်တော၊ ကိုင်းတောများကိုလည်း တိုးရပါသည်။ မိုးမရွာသေးဘဲလည်း ညက ကျထားသော မိုးနှင်းများ ကြောင့် အောက်ပိုင်းများ စိုရွာနေကြ ပါသည်။

ကျော်သန်းမြောင်တို့မှာ

—ယင်းသို့ ဖြတ်လမ်းအတိုင်း သွားစဉ် အလွန်ထူထပ်စွာ မီးများပေါက်နေသော လျှိုကြီးတစ်ခုက ပြတ်ရသ

လျှို့ဝှက် အလွန်ကျယ်ဝန်းလျက်
တောင်ကမ်းပါးတ
တောင်လှပါသည်။ တောင်ခုလတ်
ပျံဝါးများနှင့် အောက်ဘက်တွင်
သောင်းဝါးများ ရှိပါသည်။

တောင်စောင်းရှိ ပျံဝါးများမှာ
သစ်ရွဲ ရှည်ပါသည်။ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း
ပြန်သွားများက ဤလျှို့တွင် ဝါးများ
စုလေ့ရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဓား
ခေါင်းကြီးအား...

ဒါ သာမြောင်လဲဗျာ
ဟု မေးမိပါသည်။
ဓားခေါင်းကြီးက...
ဒါ ကျော်သန်းမြောင်လို့ ခေါ်သ

ဟု မြေကြားရာ ချောင်းအုပ်ကြီး
ဘာ စာရေးသူပါ (၉၉)မြောင် ကင်ပွန်း
ဘောင်တွင် ဒီကျော်သန်းမြောင်ကို
ကြားဘူးသဖြင့်...

ဘာ ကျော်သန်းမြောင်... ဟုတ်
ဘာ ဖြစ်လာမှ နည်းနည်းရှင်းပြဦး
ဟု တောင်းဆိုရာ ဓားခေါင်းကြီး
ဦးစည်မှ အောက်ပါအတိုင်း ရှင်းလင်း
ပြောပြပါသည်။

၁၉၇၅ ခုနှစ်၊ မတ်လတုန်းက
ဖြစ်ပါတယ်။ သဲကန်ရွာမှ ဝါးလှည်း
သမားများ ဝါးခုတ် ရောက်လာပါ
တယ်။ ကျွန်တော်တို့လဲ ဝါးခုတ်ရင်း
တွေ့ရတာပါ။

အဲဒီ သဲကန်အဖွဲ့မှာ ကျော်သန်းဆို
တဲ့ (...)ပင်စင်စားတစ်ဦးလဲ ပါလာ
သဗျာ။ သူက အလုပ်က ထွက်ကာစ
အခြားအလုပ်မရှိလို့ ဝါးခုတ်ရောင်း
မလို့တဲ့။ အရင်က တောထဲ မရောက်
ဘူးသူပါ။ အခုမှ တောလိုက် ဝါးခုတ်ဖူး
တာပါ။

သူက (...)အငြိမ်းစားဆိုတော့ ယူနီ
ဖောင်းလဲ ပါလာတာကို။ သူ့ကို ကြည့်

ပါဦး။ တောင်ဘက်စကတိုနဲ့ တောင်
တက်ဖိနပ်လည်ရှည်နဲ့ လျှာထိုးဦးထုပ်
နဲ့ အင်္ကျီကလဲ ပခုံးပေါ်က ဒေါက်နဲ့
တကယ့်ဟန်ကျပန်ကျ အရာရှိပုံ ပေါက်
နေတာပေါ့။

သူနဲ့ အတူလာကြသူများကလဲ
သူ့ကို ဒီလိုမဝတ်မို့ မပြောကြဘူး။
မနာလိုလို့ ပြောတာ ထင်မှာစိုးလို့တဲ့။
ဒီမြောင်အကြောင်းကလဲ ဝါးအဟောင်း
အရင့် လိုချင်ရင် လာခုတ်၊ ဝါးရ
လွယ်သတဲ့။

ဒါကြောင့် ဝါးဟောင်းမြောင်လို့
ခေါ်ခဲ့တာပါ။ ဒီလျှို့မြောင်အတွင်း
ဝါးဝင်ခုတ်မယ်ဆိုရင် လေမရွန်ရ
ဘူး။ သီချင်းမဆိုရဘူး။ အဝတ်အစား
အသစ် မဝတ်ရဘူးလို့ ရှေးကတည်း
က အဆိုအပြော ရှိခဲ့တာကလား
ဗျာ။

အဲဒါ ကိုကျော်သန်းက ဂျပန်ဓား
ကောက်ကြီး ခါးချိတ်လို့ တောင်ပေါ်
ဝါးတက်ခုတ်လိုက်၊ တောင်အောက်
ထမ်းချလိုက် လေကလေး တရွန်ရွန်
နဲ့ပေါ့။ အဲ ဝါးထမ်းချလို့ သုံးခေါက်

လောက်လဲရောက်ရော ဝါးလှည့်
ထမ်းလျက်နဲ့ တောင်ပေါ်က ချော်ကျော်
လေရောဗျာ။

သူ့ဂျပန်ဓားကောက်ကြီးကလဲ လက်
က ကိုင်လို့ပေါ့။ တလီမိခေါက်ကွေး
ကျသွားတာ။ လက်ထဲက ဓားက
ပါးပုန်းရိုးအောက်နား လှည့်ပင်းကို
စူးသွားပါလေရောဗျာ။ အဲဒါ သူ့ဆီ
ပိုင်သွားပြီး မေးမထူကြည့်လိုက်တော့
အဲဒီ ဓားစူးဝင်တဲ့ ဒဏ်ရာက သွေး
ငေါက်ငေါက် တောက်ပန်းနေတာပေါ့။
အဲဒါ လက်နဲ့ဝိတ်တာ မရပါဘူး။
အဲဒီတုန်းက ဓာတ်ဆီမီးခြစ်တွေ သုံး
နေတုန်းပေါ့။ အဲ မီးခြစ်ထဲက ဓါတ်ဆီ
ပါတဲ့ ဝှမ်းဖွေးတွေနဲ့ ဆိုပိတ်တာ မီးခြစ်
နှစ်လုံးကုန်သွားပါရော့ သွေးကတော့
မထွက်တော့ပါဘူး။ လူက ဖြူဖတ်နေ
ပြီ။

ဆေးရုံအမြန်ရောက်မှ အသက်ရှင်
မှာမို့ လျှို့အင်မှာ ကျောက်တိုက်နေ
တဲ့ ထွန်စက်ကြီးငှားပြီး ဆေးရုံအမြန်
ပို့ရတာပေါ့။ အဲဒါနဲ့ပဲ ကိုကျော်သန်း
သေတော့မလို့ဖြစ်လို့ လူအများက ဒီ
မြောင်ကို ကျော်သန်းမြောင်လို့ ခေါ်ကြ
တာပါဗျာ။

စကားလည်းဆုံးရော (၃၅)ထဲ
လည်း ရောက်ရော အလုပ်စကြပါပြီ။
သို့သော် စိတ်အစဉ်တွင် ကိုကျော်သန်း
ကိုသာ မြင်ယောင်နေမိပါသည်။

ကျော်သန်းမြောင်ကိုလည်း မှတ်မိ
နေပါပြီ။ သူ့နေရာ သူ့လေထု
တမ်းကို မယုံမကြည် မလှုပ်သင့်ပါ။
ဤစာစုဖြင့် ချောင်းအုပ်ကြီးနှင့် ဓား
ခေါင်းကြီး သစ်ခုတ်သမားများအား
အမှတ်တရပေးဗျာ။

အားလုံး ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ
ဦးသန်းစိုး (ချောင်းဖုတ်)
နက္ခတ္တမြောင်မြည်ယူရင်း ၁၄၃

ချဉ်ပေါင်စားကျွန်

ညက်နှင့်ထွဉ်

မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝန်း တောရာမြို့ပါ ကြိုက်နှစ်သက်သော မြန်မာ့ရိုးရာ ဟင်းလျာကို ပြပါဆိုလျှင် ဦးစွာ ချဉ်ပေါင်ရွက်ဟင်းကို ပြရပေမည်။

ချဉ်ပေါင်ဟင်းဆိုသည်မှာ ဟင်း အနံ့အသက် ရှုရှိုက်မိရုံနှင့်ပင် ဆာ လောင်မွတ်သိပ်မှုကို ချက်ချင်း ဖြစ်ပေါ် စေသော မြန်မာ့ဟင်းလျာတစ်မျိုး မဟုတ်ပါလော။ ထို့ကြောင့် ချဉ်ပေါင် ရွက်ကို အခြား သားငါးမျိုးစုံနှင့် တွဲဖက် ၍ ချက်စားကြ ကြော်စားကြခြင်းဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ချဉ်ပေါင် ပင် အမျိုးအမည်က စုံလှ၏။ မြန်မာ ချဉ်ပေါင်၊ ဘီလပ်ချဉ်ပေါင်၊ ရွှေဘိုချဉ် ပေါင်၊ ချဉ်ပေါင်ဖြူ၊ ချဉ်ပေါင်နီ၊ ချဉ် ပေါင်ခါး စသဖြင့် ရှိကြပါသည်။ အမျိုး အမည်များသလောက် ဓာတ်သဘာဝ ကလည်း ကွဲပြားကြ၏။

အရသာအနေဖြင့် အချဉ်ပေ့ အချဉ်လေး၊ အချဉ်စူး၊ အချဉ်ခါးဟူ၍ ရှိကြပါသည်။ ခြံငုံ၍ ပြောရပါက ချဉ် ပေါင်ရွက်သည် အချဉ်ဓာတ်ရှိသော အပင်ဖြစ်သကဲ့သို့ အေး၍ တေဇော ဓာတ်ကိန်းနေသော အပင်လည်း ဖြစ် ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဆေးပညာအရ အချဉ်ဓာတ်ကို “သီတတေဇော” ဟု ခေါ်ခြင်း ဖြစ်၏။

ထို့ပြင် အေးပြီး ပွင့်သောအစား အေးပြီး ပိတ်သောအစား ဟူ၍ ရှိသည့် အနက် ချဉ်ပေါင်ပင်သည် “အာကာသ ကို ပိတ်ဆိုစေသော စားပင်” တစ်မျိုး လည်း ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ချဉ်ပေါင်ရွက်ကို ကြော် ချက်စားကြရာ၌ လျှာအလိုကျ ထင် သလို စားနေကြကြောင်း တွေ့မြင်နေရ

၏။ အထူးသဖြင့် အကြောတက်စေ သော ပုစွန်ဆိတ်၊ ပုစွန်တုတ်၊ ကဏန်း၊ ငါးသလောက်၊ ငါးကျိုးကန်းခြောက်၊ ငါးကုလားခြောက်၊ အာပြုခြောက် စသည်တို့ကို အကြောတက်စေသော ချဉ်ပေါင်ရွက်နှင့် ရောနှော၍ မြိန်မြိန် ရှက်ရှက် စားသုံးနေကြသည်မှာ ဆိုး ကျိုးကို မသိခြင်းကြောင့်ပင်လော။ သိသိကြီးနှင့် လျှာအလိုလိုက်နေခြင်း ပင်လော မဝေခွဲတတ်တော့ပေ။

အမှန်မှာ အအေးတေဇောချင်း ပေါင်းစပ်လိုက်ခြင်းကြောင့် “**သီတ တိပ်ခေါင် ရွှေချဉ်ပေါင်**” ဟု အမည် သညာ တစ်စရာ ဖြစ်သွားရပါသည်။

ရှေးလူကြီးသူမများ၊ သမားအစဉ် အဆက်များ သတိစကား မိန့်ဆိုမှုများ ရှိပါလျက် သတိလက်လွတ် ကြော်ချက် စားနေကြသည်မှာ ရောဂါမျိုးစုံကို လက်ယပ်ခေါ်နေကြသလိုပင် ဖြစ်၏။

ဤသို့သော အစားများနှင့် ပေါင်းစပ် ၍ စားခဲ့သော အကြိမ်ရေ များလာ သည်နှင့်အမျှ အကြောတက်၊ နောက် ကြောတက်၊ ဇက်ကြောတက်၊ အကြော စုံ တင်းလာကြပါသည်။

ထို့အပြင် နှလုံးရောဂါ၊ သွေးတိုး ရောဂါ၊ ပန်းနာရောဂါရှိသူများ လုံးဝ စားရန် မသင့်ပါ။ အထူးသဖြင့် ကင်ဆာ ရောဂါ၊ အနာပဆုပ်၊ သွေးစုနာ၊ ဘရင် ဂျီနာ(ဂရင်ဂျီနာ) စသည့် အနာဆိုး ရှိ သူများကို ပို၍ ဘေးဥပဒ်ပေးတတ်ပါ သည်။

ထို့ကြောင့် သတိဉာဏ်နှင့်ယှဉ်၍ စားသုံးတတ်ပါမှ မိမိခန္ဓာကိုယ် ကျန်းမာရေးအတွက် အကျိုးရှိပေမည်။ ထို့အပြင် “ရွှေချဉ်ပေါင်တုံးကာမှ

မောင်ဘုန်း ပြန်တော့မယ်” ဆို၍ အတိုင်း ဖြစ်စေရန်အတွက် အေးခွဲ ဘေးဥပဒ်ဖြစ်စေသော ချဉ်ပေါင် “ကျန်းမာမှုဆောင် ရွှေချဉ်ပေါင်” ဖြစ် ရန် ရှေးလူကြီးသူမတို့ တွဲဖက် စား သုံး နည်းများကို စီမံခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ အာကာသကို အေးဖွဲ့ပိတ်ဆိုစေ တတ်သော ချဉ်ပေါင်အား အပူတေဇော ဓာတ်ကိန်းသော မျှစ်နှင့် ပေါင်းစပ်၍ ချက်ပြုတ် ကြော်လှော်လိုက်ခြင်းဖြင့် အစာတစ်ခုနှင့်တစ်ခု “ကိုင်းကျွန်းဆီ ကျွန်းကိုင်းနီ” ဖြစ်ကာ အန္တရာယ်ကင်း သွားစေပါသည်။

ထိုအတူ ချဉ်ပေါင်ဟင်း၊ ချဉ်ပေါင် ကြော်ကို ငရုတ်သီးစပ်စပ်နှင့် တွဲဖက် ပြီး အမဲသား၊ ကြက်သား ရောစွက်ကာ ချက်ကြ၊ ကြော်ကြခြင်းဖြင့် ဒုက္ခဇော တတ်သော ချဉ်ပေါင်ဓာတ်အား ချေမှုန်းပြီး ဖြစ်ပါသည်။

သို့တည်းမဟုတ် ချဉ်ပေါင်ရွက်ဟင်း အား တေဇောပထဝီအား ကောင်း သော ငရုတ်သီးစိမ်း(သို့မဟုတ်) ငရုတ် စပ်ခြောက်ကို ဆား၊ ကြက်သွန်ဖြူတို့ နှင့် ရောထောင်း၍ ပဲဆီ၊ နှမ်းဆီစပ်စပ် ဆမ်းထားသော ငရုတ်အစပ်ထောင်း ဖြင့် ပူးတွဲ သုံးဆောင်လိုက်ပါ။

ဤစာစုလေးသည် လူတို့၏ ကျန်းမာမှုကို တစ်ထောင့် တစ်နေရာမှ အကျိုးပြုနိုင်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ပုံ သည်။

မိမိခန္ဓာကိုယ်ကို စက္ကန့်မလှုပ် ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်နိုင်ကြပါမည်။

/// ဖေမောင် (ညောင်လေးပင်) ///

www.burmeseclassic.com

တိုက်ပွဲဝင်မြား သိုးထုတ်

မြားမြီးကုန်းအပို

• မြားမြီးကုန်းအပို

အရွက်ပုံသဏ္ဍာန်မှာ မြားအမြီးတွင် မြားပြေးလမ်း တည့်မတ်နေစေရန် ထိန်းညှိသော ငှက်တောင်မွေးတပ်ဆင်ထားသကဲ့သို့ ပုံစံရှိသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ် (၃၁၃) [၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ထုတ်] စာမျက်နှာ(၁၁၈)တွင် ဖော်ပြပါရှိသော မေတ္တာစေကျွန်(ခေါ်) မြားမီးကုန်းနှင့် ပုံသဏ္ဍာန်ဆင်တူသော်လည်း အရောင်အသွေးမှာ တိုက်ပွဲသင်္ကေတဖြစ်သော အနီရောင်၊ သွေးအရောင်ဖြစ်သည်။

အရွက်နုများသည် မြားဦးထိုးဖောက်၍ ထွက်လာသော သွေးကို ကိုယ်စားပြု၍ အနီရောင်ရှိသည်။ ရင့်လာသောအခါ အေးခဲသွားသော သွေးကို ကိုယ်စားပြုကာ အနီပုပ်ရောင် သို့မဟုတ် ခရမ်းဖောက်သော အနီရောင်ရင့်ရင့် ဖြစ်သွားသည်။

အရွက်ထွက်ပုံမှာလည်း မေတ္တာစေကျွန်ကဲ့သို့ ရွက်လွှဲမဟုတ်ဘဲ ထိပ်ရွက် တစ်ရွက်နှင့် ဝဲယာရွက်ပြိုင်နှစ်ရွက် ထွက်လေ့ရှိသည်။

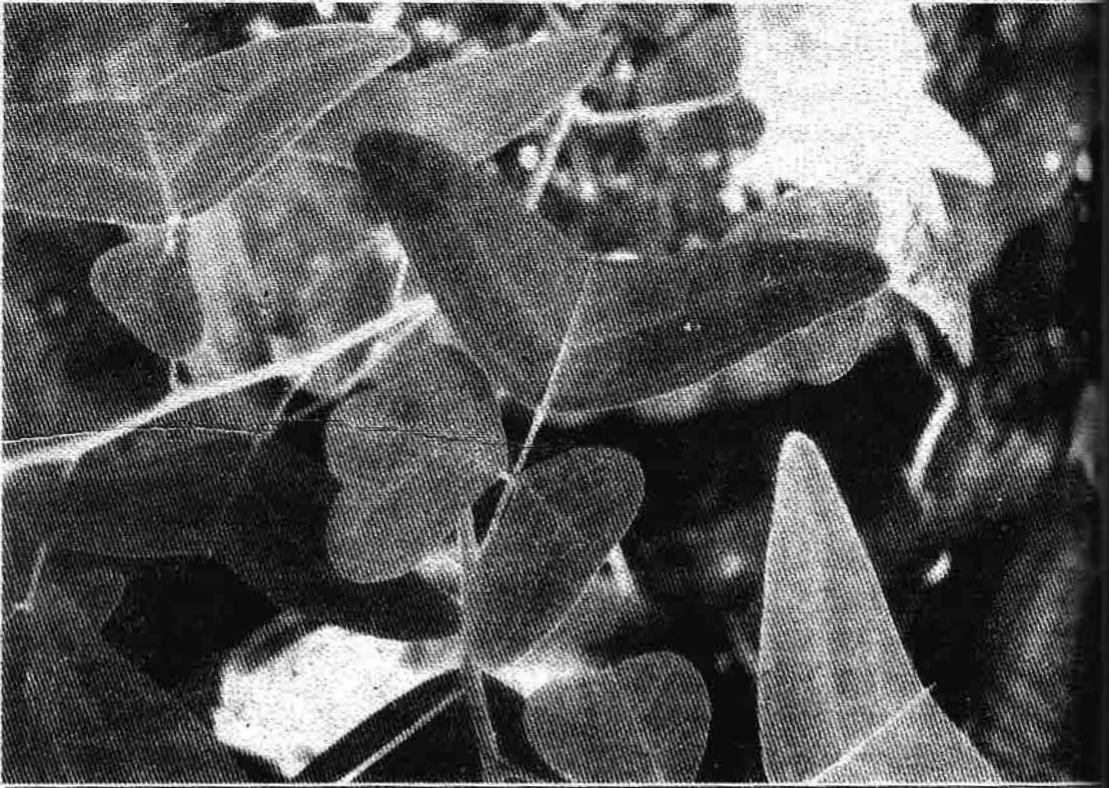
အကျိုးသွား

အရွက်အရောင်အသွေးနှင့် ပြိုင်ထွက်လေ့ရှိသော သဘာဝများက တိုက်ခိုက်ရေးကိစ္စ၊ အပြိုင်အဆိုင်ကိစ္စများအတွက် ရည်ညွှန်းကာ အသုံးပြု နိုက်ပျိုးတတ်ကြသည်။

ရွက်ကြောများ ပါရှိသော်လည်း မေတ္တာစေကျွန်ကဲ့သို့ အကြော မများထူပါ။ အလယ်ဗဟိုတွင် ထင်ရှားသော အကြောတစ်စုံနှင့် မထင်ရှား၊ မှေးမှိန်သော အရံအကြောနှစ်စုံသာ တွေ့ရတတ်သည်။ (မေတ္တာစေကျွန်မှာ ရွက်ကြောလေးစုံနှင့်အထက် ပါရှိတတ်ပါသည်။)

အပြိုင်အဆိုင်ကိစ္စများတွင် အနိုင်ရစေရန်၊ ရန်ငြိုး သို့မဟုတ် အကောက်ကြံမှုများ ပပျောက်စေရန်၊ စာသင်သား၊ အလုပ်ခင်သူများအတွက် စာမေးပွဲ၊ အရည်အချင်းစစ်ဆေးပွဲ အောင်မြင်စေရန်၊ စီးပွားရေး ပြိုင်ဆိုင်ဘက်များထက်

ခြေလှမ်းပိုမို သွက်လက်စေရန်၊ အပြိုင်အဆင်ပြုလုပ် စိုက်ပျိုးခြင်းဖြစ်ပါက သူ့ကိုနိုင်လို ဆ၊ ကို ခိုရသည်။ သူ၏ ဆဋ္ဌမမြောက်နေ့တွင် စတင် စိုက်ပျိုးရန်ဖြစ်၍ အချိန်မှာ နံနက်(၉)နာရီ၊ ဝန်းကျင် ဖြစ်ရပါမည်။

◆ ရွက်ရိုး ထင်ရှားသော အကြော

“သူ”ဆိုသည်ကား ပြိုင်ဆိုင်ဘက်၏ (အမည်အရ) နေ့နံရှာရန် ဖြစ်သည်။ စာမေးပွဲကိုစွဲဖြစ်လျှင် စတင်ဖြေဆိုရမည့်နေ့၏ ဆပွတ်ခွေး (၆)ခုမြောက်နေ့ဖြစ်သည်။

တရုတ်ဇာတိပုံရိပ်များအရ တွက်ချက် စိုက်ပျိုးလိုပါက မိမိမွေးရက်မှ (၆ ခု၊ ၁၈ ခု)မြောက်နေ့များတွင် စိုက်ပျိုးရသည်။ ဥပမာ(မြန်မာလ) လဆန်း(၁)ရက်နေ့ပွားဖြစ်လျှင် တန်ခူးလဆန်း(၇)ရက်တွင် စိုက်ပျိုးရသည်။

သို့မဟုတ် လဆုတ်(၄)ရက်နေ့တွင် စတင်စိုက်ပျိုးနိုင်သည်။ မြန်မာပြက္ခဒိန်အရ မွေးရက် ယူရသည်။ (တရုတ်ပြက္ခဒိန်နှင့် လသွားနှုန်းပေါ် အခြေခံသည်ခြင်း တူညီသောကြောင့် ဖြစ်သည်။)

(၆)ခုမြောက်နေ့ရက်ကို ယူရခြင်း ၁၄၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပဏ္ဍင်း:

သည် ဆပွတ်ယူခြင်း မဟုတ်ပါ။ မိမိမွေးရက်ကို စိုးမိုးသည့်ပုံရိပ်ရှင်မှ (၆)ခုမြောက်ပုံရိပ်သည် ရန်ကို ဆောင်ထားသောကြောင့် ဖြစ်ကာ အခြားသောရန်ဘက်ပုံရိပ်ရှင်များထက် ပိုမို၍ အားကောင်းသည်။

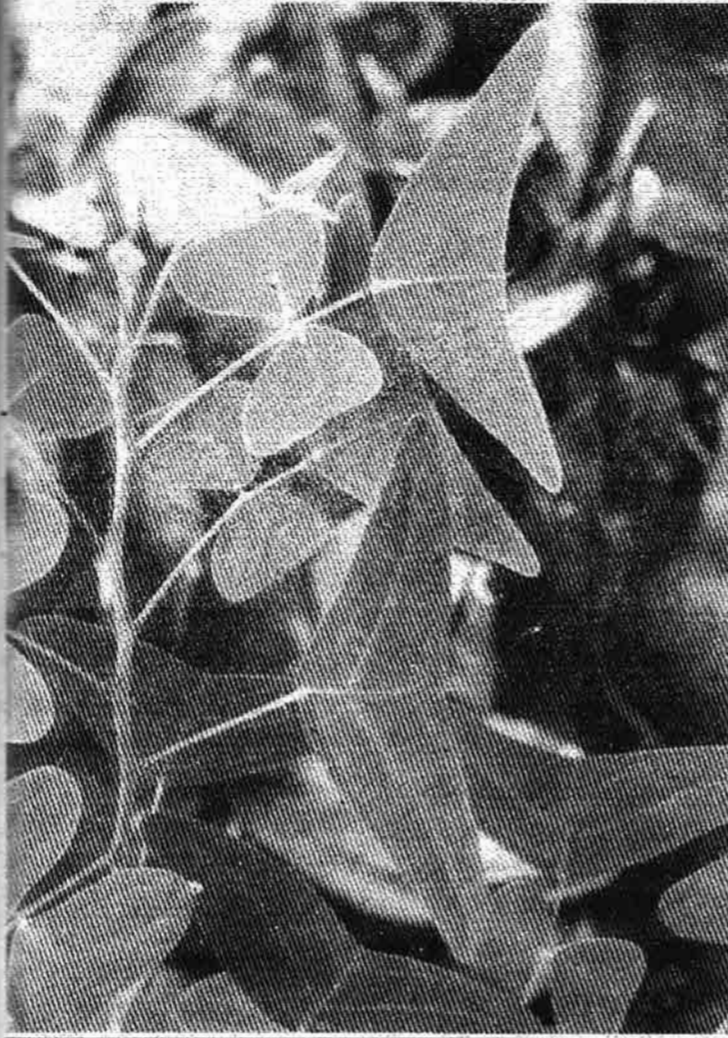
အဆိုးလွန်သော် အကောင်းဘက်ကူးသကဲ့သို့ (စက်ဝိုင်းတစ်ခုတွင် ပြေးနေသူနှစ်ဦးအနက် ရှေ့မှ ပြေးသူသည် အလွန် လျင်မြန်စွာ ပြေးပါက လိုက်သူ၏ အနောက်သို့ ရောက်သကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။) ရန်တတ်အားကောင်းသကဲ့သို့ အခြားသော ကာရကဗလ၊ ပံ့ပိုးမှုအင်အားများ ပေါင်းစည်ခြင်းဖြင့် ကောင်းကျိုး မိတ်အကျိုးကိုလည်း ပေးတတ်လေသည်။

ပုံရိပ်(၁၂)ခုရှိလေရာ တစ်နေ့ချင်းကို ပုံရိပ်တစ်ခုချင်းစီက စိုးမိုးသည်။ ထို

ကြောင့် (၆)ရက်မြောက်နေ့ရက်၏ ပုံရိပ်ရှင်သည် (၁၂)ရက်အကြာ (မူလမှ ၁၈ရက်အကြာ)တွင် တစ်ဖန် ဖြစ်လည် စိုးမိုးသည်။

ထို့ကြောင့် (၆)ခုမြောက် သို့မဟုတ် (၁၈)ခုမြောက်နေ့ရက်ကို ရွေးချယ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မြားပြီးဂမုန်းအမဟု ဆိုနိုင်သော မေတ္တာစေတနာနှစ်ဂမုန်းရွက်တွင် အကြောပြိုင်များစွာ ထင်ရှားပါရှိကာ မေတ္တာသရုပ်ကို ဖော်ပြသော်လည်း တိုက်ပွဲဝင် မြားခေါ် မြားပြီးဂမုန်းအဖိုရွက်တွင် ထင်ရှားသော အကြောတစ်စုံက “**အောက်မှာ ပထမ (Tián Xià Dì Yì)**(ထိုရိုးယုတ်တိယိ)” ဟု ဝင့်ကြားစွာ ကြွေးကြော်နေသကဲ့သို့ရှိကာ မထင်ရှားသော အရံအကြောမြားနှစ်စုံက မြားဘက် ရန်သူတို့ကို ညွှန်းလေသည်။

• အနီဖျော့ရွက်နှင့် ငရုတ်ဖျော့ရွက်နှင့်

အရေးကြီးသည်မှာ ငြိမ်သက်ကို အစို
ယူခြင်းသည် သူ့ထက် သားဖွံ့ဆောင်
ကြီးစားခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့ကို ဖျက်ဆီး
ခြင်း လတ်တလော တို့ကြောင့် ငြိမ်သက်
အား ဖျက်ဆီးပစ်ပစ် ဖွဲ့စည်းပေး
ပါ။ ဖျက်ဆီးပစ်ပစ် အားထုတ်ခြင်း မပြုရပါ။
သို့မဟုတ်ပါက ကိုယ်ပြုသည်ကဲ့သို့ ဖွဲ့စည်း
ခြင်းကိုယ်သာ အကျိုးရှိသည် ဖြစ်ပေသည်။

မေတ္တာကို ရှေးရှု၍ လုပ်ကိုင် ဆောင်
ရွက်ပါက ဤမြားခြီးဂမုန်းအဖိုပင်က
စီးပွားရေး၊ ပညာရေး၊ အလုပ်အကိုင်၊
အကြံအစည် လိုရာမျက်နှာစာများ
အတွက် ထိရောက် အောင်မြင်စေရန်
ပွဲကိုင် ထိန်းမတ်ပေးနိုင်ပါလိမ့်မည်။
(မြားခြီးဂမုန်းအဖိုပင်ကို ပေါင်မြို့မ
ရုံးစုအနီးရှိ ဦးထွန်းမြင့် ကစီးရေး
တွင် တွေ့ရှိ မှတ်တမ်းပြုပါသည်။)

ထက်မင်းကျော်စွာ

- ကျမ်းကိုး
- နေယျစပွတ်ဒရီ မွန်ပေမူ။
- ဦးအောင်ကြိုင်(မုဒုံ -စာစင်ရပ်)
ပြောပြချက်များ။
- ဝုယုင်းဓာတ်ငါးပါး အယူအဆ
ပညာ။

အတွင်း ဆီးဝမ်းလိုက်လာပြီ အလုပ်တွင် ယူရင်
ကျန်းမာသွားစေပါကယ်
နှားဆေးသမား ဦးမြင့်ထံမှ ဝရဲ၊
ကြားခဲ့ရသမျှ လက်တွေ့ ဗဟုသုတတို့
တင်ပြလိုက်ပါသည်။

အောင်အို (နတ်ဟောက်)

နတ္ထရုပ်ရှင်ခြေညှိမှုစဉ် ၁၄၅

ဂျွဲခိုး ဆီး၊ ဝမ်းပျက်ဆေး
လွယ်လွယ်လေး

စွန့်သော ကျင်ကြီးကျင်ငယ်သည် အနံ့ဆိုး
ထွက်နေမည်။ ထင်ရှားသိသာသော
ရောဂါလက္ခဏာများ ဖြစ်ပါသည်။

နတ်ဟောက်မြို့နယ်၊ ဝန်းကုန်းရွာ
မှ နှားဆေးသမား ဦးမြင့်နှင့် တွေ့
ကြုံစဉ် ပြောသည်မှာ...

“ဂျွဲခိုး ဆီးဝမ်းချုပ် အလွယ်သုံးနဲ့ အလွယ်
ဆုံး ကျန်းမာရေးဆေးကတော့ “ဆေးရိုး
ယံ” လို့ ခေါ်တဲ့ “ညှပ်” က အရွက်တွေကို
ထက်တွင်း တစ်ချပ်နှစ်ချပ်မှ သက်သက်
ထောင်ပြီး ရေနဲ့ ဖျော်တိုက်လိုက်ပါ။ နာရီခြောက်

မြန်မာ့လယ်ယာမြေ လုပ်ငန်းခွင်တွင်
ယနေ့အထိ လက်လွတ်မရနိုင်သေးသော
ကျွဲ၊ နွားများသည် တစ်ခါတစ်ရံတွင်
ရာသီဥတု အပူအအေး၊ ရုတ်တရက်
အပြောင်းအလဲကြောင့် လည်းကောင်း၊
ရေနှင့် အစာကြောင့် လည်းကောင်း။
အလုပ်အကိုင်ကြောင့် သော်လည်းကောင်း
ဆီးရောင်ဝမ်းပါးချုပ်ပြီး ရောဂါရတတ်ပါသည်။
ဆီး၊ ဝမ်းချုပ်သော ကျွဲ၊ နွားသည် ဝမ်း
ဗိုက်ပြည့်ဟောင်းပြီး ခါးကုန်းကုန်းကြီး
ရပ်နေတတ်ပါသည်။ စားမြုံ့မပြန်ဘဲ
နေမည်။ အစာကို ဖတ်သာ စားလိုက်၊ နား
လိုက် ဖြစ်နေပါမည်။
အလုပ်ခွင်တွင် ခြေလှမ်း မလှမ်းချင်
လှမ်းချင် တုံ့နေနေပါမည်။ အနည်းငယ်

လက်မ ထောင်ပြည့်ပါ

မြန်မာ့အသုံးအနှုန်းတွင် လက်မ ထောင်သည်ဟူသော စကားရှိသည်။ တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပာယ် ရှိသကဲ့သို့ သွယ်ဝိုက်သော အဓိပ္ပာယ်လည်း ရှိသည်။ သွယ်ဝိုက်ဖွင့်ဆို၍ ဝက်ဂုတ္တိ အလင်္ကာဟု ဆိုနိုင်၏။ မူရင်းနှင့် ကွဲလွဲသော အထူးအသုံးအနှုန်းဖြစ်၍ (IDIOM)ဟုလည်း ဆိုနိုင်၏။

တိုက်ရိုက် အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်သော လက်မကို ထောင်ခြင်းဖြစ်စေ၊ သွယ်ဝိုက်ဖွင့်ဆိုရသော အောင်မြင်မှု အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်စေ လက်မသည် အောင်မြင်မှုနှင့် ဆက်စပ်ပြောဆိုနေခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ အောင်မြင်သူသာ လက်မ ထောင်နိုင်သောကြောင့် ဖြစ်၏။

အရှေ့တိုင်းတွင်ဖြစ်စေ၊ အနောက်တိုင်းတွင်ဖြစ်စေ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ဘာသာစကား (International Language)ဟု ဆိုနေကြသည့် ခြေဟန် လက်ဟန်ဖြင့် ဆက်သွယ်ရာ၌ 'လက်မ ထောင်ခြင်း'သည် အောင်မြင်မှု၏ သင်္ကေတသာဖြစ်သည်။ ထိုလက်မ အကြောင်းကို လဲကွဏာဗေဒအရ လေ့လာတင်ပြလိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

လက်မကိုကြည့်၍ လူတစ်ဦး၏ ကံအကြောင်းကို ဟောပြောရာ၌ လက်မ၏ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်၊ အရွယ်အစား၊ အပျော့အမာ၊ အတိုအရှည်၊ လက်မပေါ်ရှိ အရေးအကြောင်း အမှတ်အသားများ ပါဝင်သည်။

လူတစ်ဦးတစ်ယောက်နှင့် တွေ့ဆုံသောအခါ ထိုသူ၏ဘဝ၊ အကျင့်စာရိတ္တ၊ စိတ်နေစိတ်ထားကို လက်မကိုကြည့်၍ များစွာမှန်းဆနိုင်သည်။

၁၄၈ နက္ခတ္တဓာတ်မြေဩဇာစာအုပ်

ကောဏ္ဍ

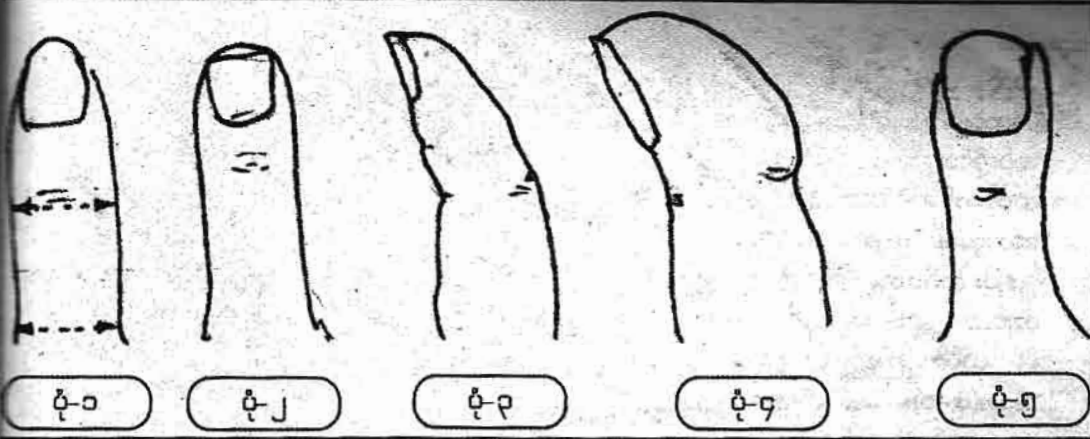
မိမိဘဝကိုဖြစ်စေ၊ အခြားသူ၏ ဘဝကို ဖြစ်စေ ဆင်ခြင်နိုင်သည်။ လက်မကို အောက်ပါအတိုင်း ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၍ အကဲဖြတ်နိုင်ပါသည်။

ပုံသဏ္ဍာန်များ

- ၁။ လက်မရှည်သောသူသည်... ခေါင်းဆောင်ကောင်း တစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ ဖြတ်တိုဉာဏ်ကောင်း၍ ဆုံးဖြတ်ချက် မှန်ကန်သည်။ အတွေးအခေါ် ရှင်းလင်းပြတ်သားသည်။
- ၂။ လက်မ အလွန်ရှည်သူသည်... မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်မှု များလွန်းသည်။ ဆုံးဖြတ်ချက် မပြင်တတ်။
- ၃။ လက်မ ပုတိုလျှင်... အားနာတတ်သည်။ ကြင်နာတတ်သည်။ တွေဝေတတ်သည်။ နှလုံးသားက ဦးနှောက်ကို အနိုင်ယူမည်။
- ၄။ လက်မ ကြီးလျှင်... လုပ်ရည်ကိုင်ရည် ရှိသည်။ ကိုယ်အား ဉာဏ်အား အစွမ်းကုန် အသုံးပြုတတ်သည်။
- ၅။ ပု၍ အသားထူသော လက်မ ပိုင်ရှင်သည်... အငြင်းသန်သည်။ တဖွတ်တိုးသမား ဖြစ်သည်။
- ၆။ မာ၍ ဖြောင့်တန်းသော လက်မ ရှိလျှင်... တည်ကြည်၊ စိတ်ချ၊ ယုံကြည်ရသည်။ သတိရှိသည်။ ခေါင်းမာ

သည်။

- ၇။ ကွေးညွတ်သောလက်မ လျှင်... စိတ်ရင်းကောင်းသည်။ အပေါင်းအသင်းကို အလိုလိုက်သည်။ ကြင်နာတတ်သည်။ ပျော်ပျော်တတ်၍ အပူအပင်ကင်းသည်။ ဆက်ဆံရေး ကောင်းသည်။
- ၈။ ပြေပြစ်သော လက်ဆစ်ရုံလျှင်... ယုံကြည်မှု ပြည့်ဝသူဖြစ်သည်။
- ၉။ ပု၍ကြီးမားသော လက်ဆစ်ရုံလျှင်... လူဖြောင့်စိတ်တို ဖြစ်သည်။ လုပ်ရည်ကိုင်ရည် ထက်မြက်သည်။
- ၁၀။ လက်ဆစ်နှစ်ခု အရွယ်ညီလျှင်... မျှတစွာ စဉ်းစားတတ်သည်။ (ပုံ-၁)
- ၁၁။ အပေါ်လက်ဆစ်တို၍ အောက်ပိုင်းလက်ဆစ်ရှည်လျှင်... ဦးနှောက်ကို ပို၍ ဦးစားပေးသည်။
- ၁၂။ လက်ဆစ်အပေါ်ပိုင်းက အောက်ပိုင်းထက် ပို၍ရှည်လျှင်... နှလုံးသားကို ပို၍ ဦးစားပေးသည်။ အထီးကျန်နေတတ်သည်။

လက်မပေါ်ရှိ အမှတ်လက္ခဏာများ	အဆစ်	ပုံသဏ္ဍာန်
၁။ လက်မပေါ်တွင် ဒေါင်လိုက်အစင်း (၃)ကြောင်း တွေ့ပါက သဘောထား ပြည့်ဝသူ ဖြစ်မည်။	ပထမဆစ်	
၂။ လက်မပေါ်တွင် ကန့်လန့်စင်း စောင်းလျက် (၃)ကြောင်း တွေ့ပါက အမွေအနှစ် ရမည်။	ပထမဆစ်	//
၃။ လက်မပေါ်မှ အစင်းကြောင်းတစ်ကြောင်းသည် သောကြာဂြိုဟ်ဆုံအထိ ဆင်းသွားပါက မိန်းမမှုကြောင့် ဓားထိုးခံရမည်။		~
၄။ လက်မ ပထမအဆစ်ပေါ်တွင် ကြက်ခြေခတ်ရှိပါက လူရှုပ်လူပွေ ဖြစ်သည်။		x
၅။ လက်မပေါ်တွင် ခရေပွင့်ရှိပါက လော်လီသောစိတ် ရှိသည်။	ပထမဆစ်	*
၆။ လက်မပေါ်တွင် ဆန်ခါကွက် ရှိပါက အိမ်ထောင်ဖက်မှ သစ္စာဖောက်မည်။	ပထမဆစ်	#
၇။ လက်မပေါ်တွင် တြိဂံပုံရှိပါက လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေမည်။	ပထမဆစ်	△
၈။ လက်မပေါ်တွင် ကန့်လန့်စင်း များလွန်းပါက မိန်းမကို နိုင်လွန်းသည်။	ပထမဆစ်	≡
၉။ လက်မပေါ်တွင် ဒေါင်လိုက်စင်း(၂)ခု ရှိပါက ဉာဏ်ကောင်းသည်။	ဒုတိယဆစ်	//
၁၀။ လက်မပေါ်တွင် ကြက်ခြေ(၂)ခု ရှိပါက အညှာလွယ်သည်။	ဒုတိယဆစ်	x x
၁၁။ လက်မပေါ်တွင် စက်ဝိုင်းရှိပါက အေးဆေးတည်ငြိမ်သူ ဖြစ်သည်။	ဒုတိယဆစ်	o
၁၂။ လက်မပေါ်တွင် လေးထောင့်ကွက်ရှိပါက လက်တွေ့ဆန်သည်။	ဒုတိယဆစ်	□
၁၃။ လက်မပေါ်တွင် မှည့်ရှိက လောဘကြီးသည်။	ပထမဆစ်	•
၁၄။ လက်မပေါ်တွင် မှည့်ရှိက ဆွေမျိုးမကင်းသူနှင့် အိမ်ထောင်ကျမည်။	ဒုတိယဆစ်	•
၁၅။ လက်မအလယ်ရစ်ပေါ်တွင် စပါးစွဲပုံ ပါရှိက အစားအသောက် ပေါကြွယ်ဝမည်။	အလယ်	o
၁၆။ လက်မပေါ်တွင် ခက်ရင်းခွပုံရှိက သူများကို မယုံတတ်သူဖြစ်သည်။	ဒုတိယဆစ်	/

www.burmeseclassic.com

၁၃။ လက်ဆစ်မပေါ်လွင်ဘဲ တစ်ညီ
တည်း ဖြစ်နေပါက...
ပွင့်လင်း၍ ခပ်ပြတ်ပြတ် ပြောဆို
လုပ်ကိုင်သည်။(ပုံ-၂)

၁၄။ လက်မကို ဘေးတိုက်ကြည့်
သောအခါ အပေါ်ပိုင်းပြား၍
ချွန်ပြီး သပ်ပုံသဏ္ဍာန် ဖြစ်နေ
လျှင်...

မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်မှု အားနည်း
သည်။(ပုံ-၃)

၁၅။ ပထမလက်ဆစ်သည် တင်းပုတ်
သဏ္ဍာန် ဖြစ်နေလျှင်...

စိတ်အလိုလိုက်၍ ထင်ရာလုပ်
တတ်သည်။ ကြမ်းတမ်းသော
ကိုယ်၊ စိတ် အမူအရာရှိသည်။
(ရှေးယခင်က ထိုလက်မမျိုးကို
ရာဇဝတ်မှု ကျူးလွန်သူများ၌
တွေ့ရ၍ လူသတ်လက်မဟုတ်
သည်။ ယခုခေတ်တွင် စိတ်အလို
လိုက် အပြုအမူ အပြောအဆို
ကြမ်းသော မိန်းကလေးများတွင်
လည်း တွေ့ရတတ်သည်။

(ပုံ-၄)

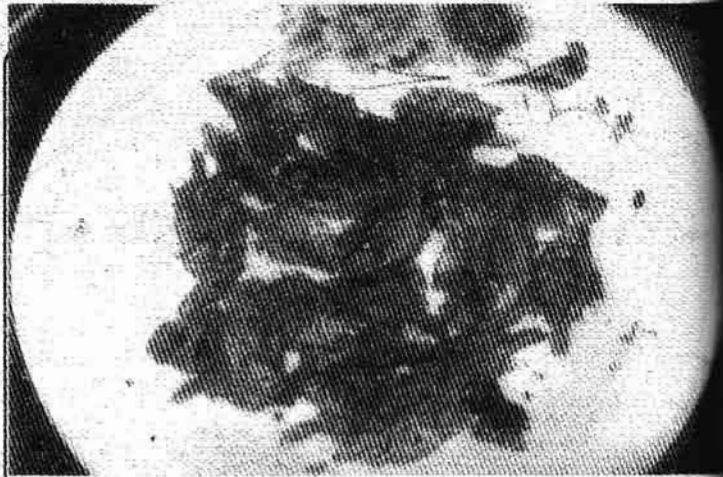
၁၆။ ဒုတိယလက်ဆစ် (လက်မ
အရင်း)သည် ပို၍သိမ်ပြီး သွယ်
နေလျှင်...

ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ရှိသည်။ တီထွင်
ကြံဆတတ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ
အစွန်းရောက်၍ တစ်ဖက်သားကို
အပြင်းအထန် ဝေဖန်တိုက်ခိုက်
တတ်သည်။ (ပုံ-၅)

လက်မပုံသဏ္ဍာန်နှင့် အမှတ်
လက္ခဏာများကိုကြည့်၍ မိမိကံကြမ္မာ
ကို မုန်းဆန့်ရန် တင်ပြထားပါသည်။
ဘဝတွင် လက်မထောင်၍ အောင်မြင်
သူများ ဖြစ်ကြစေရန် ဆုမွန်ကောင်း
တောင်းလျက်...

ကောင်းသူ

၁၅၅ နက္ခတ္တရာဇဝင်ခြေညီမဂ္ဂဇင်း

◆ ဆီပုတို ကြော်ထားသော ငါးစင်စင်ငါးများ

ငါးစင်စင်ပယ်၏

ဆေးအာနိသင်

ချောင်းမြောင်းများတွင် ကျက်စားလေ့ရှိသော ငါးငယ်တစ်မျိုးဖြစ်သည်။
ငါးစင်စင်သည် အကြေးခွံခွာ၊ အူဖောက်၊ ချေးထုတ်ရသော ကရိကထ နည်း
ပါး၍ မန်းကျည်းရည် (သို့မဟုတ်) ရှုလကာရည်အနည်းငယ်ဖြင့် စင်ကြယ်အောင်
ရေဆေးကာ ကြော်ချက်စားနိုင်သော ငါးဖြစ်သည်။

ငါးစင်စင်နှင့် ပတ်သက်၍ ပြန်မာ့ဆေးအဘိဓာန်များတွင် မတွေ့ရသော်
လည်း တရုတ်ပုံပြဆေးအဘိဓာန်၌ ဤသို့ပြဆိုသည်။

(小 34 魚) ရှောင်ဟောလူး Ambassis Buealis (Small perch)

တရုတ်အမည် တိုက်ရိုက်အဓိပ္ပာယ်ကား 'ရှောင်ငါးပြေမ' ဟူ၍ဖြစ်သည်။

ငါးစင်စင်ကို ဓာတ်ပြုကြယ်စွာ ထောင့် ဆီပုတိုကြော်စားပါက နှလုံး၏ လှုပ်နှံ
ထောင့်တားများကို ကူညီပေးသည်။ အူဝိုင်းကို သန့်ရှင်းပေးသည်။ လျှာနှင့် ပြောဆို
ဆိုရာ အကြောများ သန့်ရှင်းပေးသည်။

စကားပြော နှောထပ်သော ကလေးများအတွက် အထူးကောင်းသည်။ ထွေး
ပြောများ သွက်ပက်စေကာ အသားအရေကို ထိန်းသိမ်းပေးသည်။ အရွယ်ပျော်၍
မျက်နှာအပြုံး တွန်းရှုံ့ခြင်းကို ထိန်းပေးနိုင်သည်။ ချွေးပေါက်များကို သန့်ရှင်း
ပေးပေးသည်။

တစ်ကြိမ်လျှင် (၅၀)ဂရမ်မှ (၁၀၀)ဂရမ်(၃-ကျပ်သားမှ ၆-ကျပ်သားအထိ)
တစ်နေ့ လေးကြိမ်မျှအထိ စားပေးနိုင်သည်။

ရက်သတ္တတစ်ပတ်လျှင် (၂)ရက်နှုန်းစားသုံးပေးပါက (၇)ပတ်(၄၉-ရက်)
အတွင်း အကျိုးသွား သိသာထင်ရှားသည်။ ကလေးများ (၃-နှစ်အထက်)
အတွက် ထက်ဝက်ချိန်ဆ ကျွေးမွေးသင့်သည်ဟု ဖော်ပြထားလေသည်။

ခွန်စိုင်းဝမ်း

ကျမ်းတို့

ကျန်းယောက်ယွဲ့ (Zhōng Yào Xué) တရုတ်ဆေးအဘိဓာန် စာမျက်နှာ

၁၁၈၅။

ဝထမဦးဆုံး

သံလွင်မြစ်ကူးတံတား

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၉၁၀ ပြည့်နှစ်တွင် တပင်ရွှေထီးသည် ယိုးဒယား(ထိုင်း) သို့ စစ်ချီရန် မုတ္တမစား စောလကွန်း အိမ်အား စစ်သည်တော်များ ကူးသွား နိုင်စေရန် မုတ္တမမှ မော်လမြိုင်အထိ လှေဖောင်များဖြင့် သံလွင်မြစ်ကူး တံတား တည်ဆောက်စေသည်။

တံတားဆောက်ပြီးသောအခါ စော လကွန်းအိမ်က ဘုရင်မကူးမိ အခြား သူများ တံတားပေါ်မှ မကူးဖြတ်နိုင်စေ ရန် ရာဇဝတ်ကာ အစောင့်ချထား သည်။

တံတားပြီးကြောင်း ဘုရင့်ထံ လျှောက်သောအခါ ဘုရင်က မြင်းသည် တော်များ လွတ်၍ တံတားအခြေအနေ တို့ ကြည့်ရှုစေသည်။ စစ်ချီမြင်းများ၊ နေတင်နွားများ ဖြတ်ကျော်ရာတွင် သဘာဝမြေပြင်၌ သွားရသကဲ့သို့ ထင် မှတ်စေရန် တံတားခင်းပြင်ပေါ်တွင် မြက်ခြောက်နှင့် မြေကြီးများ ခင်းထား သည်။

မြင်းသည်တော်တစ်ဦးသည် ကာ သားသော ရာဇဝတ်ကို ဖယ်ရှားကာ မုတ္တမနှင့် မော်လမြိုင်ကို မြင်းဒုန်းစိုင်း ၌ ကူးသွားကူးလာလုပ်သည်။

'ကမ္ဘာတည်သည့် ယခုအချိန်အထိ

ဤတံတားမျိုး ရှိဖူးသလော ဘုန်းတန်ခိုးရှင် ဘုရင်မင်းမြတ် ယကူးမိဖမ်း ကူးသင့်သလော' စောလကွန်းအိမ်က ထိုသို့ဆို၍ မြင်းသည်တော်အား ဓားနှင့်ကွပ်မျက် သည်။ တပင်ရွှေထီးသည် ကျန်မြင်း သည်တော်တို့ လျှောက်ထားသဖြင့် အမျက်ထွက်ကာ မုတ္တမသို့ ကြွချီလာ သည်။

ဘုရင် အမျက်ထွက်ကြောင်း သိ ထားသော စောလကွန်းအိမ်က ရွှေဖလားနှင့် ပိတ်အုပ်များ စီစဉ်ကာ ဘုရင်၏ စီးတော်ဆင်အနီးတွင် ကြံခိုင် သော သူရဲကောင်း(၅၀)နှင့်အတူ ပုဆစ် တုပ်၍ ကြိုဆိုသည်။

ထိုသို့ကြိုသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ဘုရင် အမျက်ပြေကာ ဆက်သသော ရွှေဖလားနှင့် ပိတ်စများ လက်ခံတော် မူသည်။

'ငါ့ဘုရင် စေလွှတ်သော မြင်းသည် တော်ကို မင်း ဘာကြောင့် သတ်သလဲ'

'ကမ္ဘာတည်သည်မှ ယခုအချိန်အထိ ယုတ္တ-မော်လမြိုင်တံတား တည်ဆောက်သူ ရှိဖူးပါသလား ဘုရား အရှင်မင်းမြတ်၏ ဘုန်းတော်ကြောင့် ဤတူမြတ်သော တံတား ကို တည်ဆောက်နိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အရှင်မြတ်သာလျှင် ဦးဦးဖူးဖူး ကူးသွား

နိုင်ရန် ညှဉ်းပေးပြီး ရာဇဝတ်ကာထားသည် ကို သာမန်စစ်သည်တစ်ဦးက ဖယ်ရှားကာ ကျွန်တော်မျိုးထံ ခွင့်ပေးတောင်းဆို ကူးသွား သဖြင့် အပြစ်ရှိသည်ဟု ယူဆပြီး ကွပ်မျက် ပါသည်။ ကျွန်တော်မျိုး မှားသည်ဟု ယူဆ လျှင် အရှင်မင်းမြတ် ဉာဏ်တော်ဖြင့် ဆုံးဖြတ် ပါဟုရား'

တပင်ရွှေထီးသည် နှစ်ထောင်း အားရ ကျေနပ်လှသဖြင့် မုတ္တမအပြင် မုတ္တမ(၃၂)မြို့ကို အပိုင်စားပေးကာ မိမိပါးစပ်ဆေးသော ရွှေအင်တုံ၊ ဆင်စွယ်တွင် တပ်ဆင်ထားသော လက်စွပ်၊ ဆင်ကကြိုးတစ်စုံတို့ကို လည်း ချီးမြှင့်သည်။

မော်လမြိုင်သို့ ကူးသောအခါ စီးတော်ဆင်နှင့် ဆင်အချို့ကို ဖောင် တော်ဖြင့် တင်၍ကူးစေသည်။ ဆင် အချို့ကို မြစ်ကျဉ်းရာမှ ရေကူးသွား စေသည်။ စစ်သည်များ၊ မြင်းများ၊ ခဲယမ်းမီးကျောက် ဝန်တင်နွားများ၊ လှည်းများကို တံတားမှ ကူးစေသည်။

စစ်သည် (၁၂၀၀၀၀)နှင့် မြင်း၊ နွား၊ လှည်းများ ဖြတ်ကူးပြီးသည့်တိုင် တံတားကြီးမှာ ခိုင်ခံ့နေဆဲဖြစ်ရာ လွန် ခဲ့သော နှစ် (၄၆၀)ကျော်က မြန်မာ့ ဗိသုကာပညာစွမ်းရည်ကို သက်သေ ထူခဲ့သော တံတားဖြစ်လေသည်။

(ဆရာ ဦးအံ့ကျော်၏ တောင် လေးလုံးကျောင်းတိုက်များ သမိုင်း စာအုပ်မှ ထုတ်နုတ်ဖော်ပြပါသည်။)

ဘုန်းကျော်စွာ (မြိုင်တက္ကသိုလ်)

www.burmeseclassic.com

သွေးဝမ်း သတ္တန်

ဆေးတစ်ခွက်

မှတ်မှတ်ရရ မနှစ်က ဝါဆို
လက ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်၊
မောင်သူ၊ ကိုစစ်ငြိမ်းတို့
ကောလင်းမြို့နှင့် ဝန်းသိုမြို့
အစစ်ဖြစ်သော ယွန်းအိုးရွာ၊
ဖီလေးရွာ၊ ကံကုန်းရွာများ
ဆီသို့ ရောက်နေ၏။ ရောက်ရ
ခြင်းမှာ ဂန္တီပုဂ္ဂိုလ်တစ်ခု
ရှိကြောင်း သတင်းရ၍ သွား
ရောက် ဝယ်ယူရန် ဖြစ်သည်။

တစ်ရွာဝင် တစ်ရွာထွက်
မေးမြန်းနေခြင်း ဖြစ်၏။
နောက်ဆုံး ကံကုန်းရွာမှာ
ရှိသည်ဆိုသဖြင့် ကံကုန်းရွာသို့
ယွန်းအိုးမှ ကူးခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ဦးကာလဖြစ်၍ လယ်ကွင်း
ထဲမှာ နေပူပူ ရေပူပူတို့ကို
ဖြတ်၍ သွားခဲ့ရ၏။ ကံကုန်းရွာ
သူငယ်ချင်းမင်းလူအိမ် ရောက်
တော့ ညနေ(၄၀၀)နာရီတိုးနေ
ပြီ။ ညစာစားပြီး စကားပြော
နေစဉ် ကျွန်တော်သူငယ်ချင်း
မောင်သူ အိမ်သာခဏခဏ
သွားနေ၏။ အိမ်သာက ပြန်
လာတိုင်း မျက်နှာက ရှုံ့ပဲ့နေ၏။

မေးကြည့်တော့ သွေးဝမ်းတွေ သွားနေကြောင်း ပြောသဖြင့်
ကျွန်တော်တို့ ကျန်းမာရေးဆေးခန်းသွားရန် ပြောသောအခါ
ဆရာမ မြို့နယ်အစည်းအဝေးသို့ သွားသဖြင့် မရှိကြောင်း
ကျွန်တော်သူငယ်ချင်းမိန်းမက ပြော၏။

ကျွန်တော် မောင်သူအတွက် စိုးရိမ်သွား၏။ သူငယ်ချင်း
မင်းလူက “မင်းတို့ မပူနဲ့” ဆို၍ တူးရွင်းကလေးယူ၍ ထွက်သွား
၏။ သူပြန်လာသောအခါ ဘာပင်မှန်းမသိသော အပင်ကလေး
များ ပါလာ၏။

သူ့မိန်းမဆွေဆွေကို “ရေဆေးပြီး (၃)ခွက်(၁)ခွက်ကျိခဲ့”
ဟု ခိုင်းလိုက်၏။ ဆွေဆွေလည်း မီးဖိုခန်းထဲဝင်ပြီး (၁၀၀)နာရီ
လောက်ကြာအောင် ကျိခဲ့ပြီး မောင်သူကို သောက်ခိုင်းလိုက်
၏။ ပထမတစ်ခွက်တိုက်ပြီး (၂)နာရီခန့်ကြာမှ အိမ်သာ

တစ်ခါသွားရ၏။ မောင်သူ
လည်း ကြောက်ကြောက်နု
တစ်အိုးလုံး ကုန်အောင်သောက်
၏။ နံနက်မိုးလင်းထိ တစ်ခါ
မသွားရတော့ပါ။

နံနက် ရေခွေးပိုင်
ကျွန်တော် သူငယ်ချင်း
မင်းလူကို “ဘာဆေးပင်ထိ
ဟု မေးတော့...

‘ငါတို့ ဝန်းသိုနယ်အစည်း
တော့နှင်းဆီပင် ကောလင်း
ဘက်က ခေါ်တာက ခွေးလူ
ပန်း ဆရာတွေ အခေါ်က
အင်ဒိုင်းဆေးနီလို ခေါ်တာ
သွေးဝမ်းအတွက်တော့ အထိ
ရပဲ။ သူငယ်ချင်းတို့ နယ်
ဒါမြို့ဖြစ်ရင် ဒီအပင်ကို
ကျိတိုက်တာပဲ’

ဆိုပြီး သူ မနေ့က တူးလာ
သော အပင်ကို ပြပါသည်။
အပင်မှာ ပင်ငယ်မျိုးဖြစ်၏။
အရွက်မှာ (၆)လက်မ ရှည်ပြီး
အနံ့ (၂)လက်မလောက်ရှိ၏။
အရွက်နားတွင် ခွေးသွား

သတ္တန် ရှိ၏။ အမြစ်မှာ အနီရောင်ကဲ့သို့ ရှိ၏။

သွေးဝမ်းဖြစ်လျှင် ဤဆေးပင်၏ ပဉ္စင်းပါး (၃)ခွက်
(၁)ခွက်ကျိ၍ သောက်ရန် ဖြစ်ပါသည်။ အမြဲ လက်ဖက်
ခြောက်ကဲ့သို့ ခတ်သောက်ပါက လန်းဆန်း၏။ မောပန်း
ခြင်း မရှိပါ။ မျက်စိပါ ကြည်လာ၏။ စာဖတ်သူများ ဆီ
ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ယခုကဲ့သို့ ဝေဒနာရှင်များ တွေ့ရှိပါက
ဝေဒပေးနိုင်ရန် မေတ္တာဖြင့်...

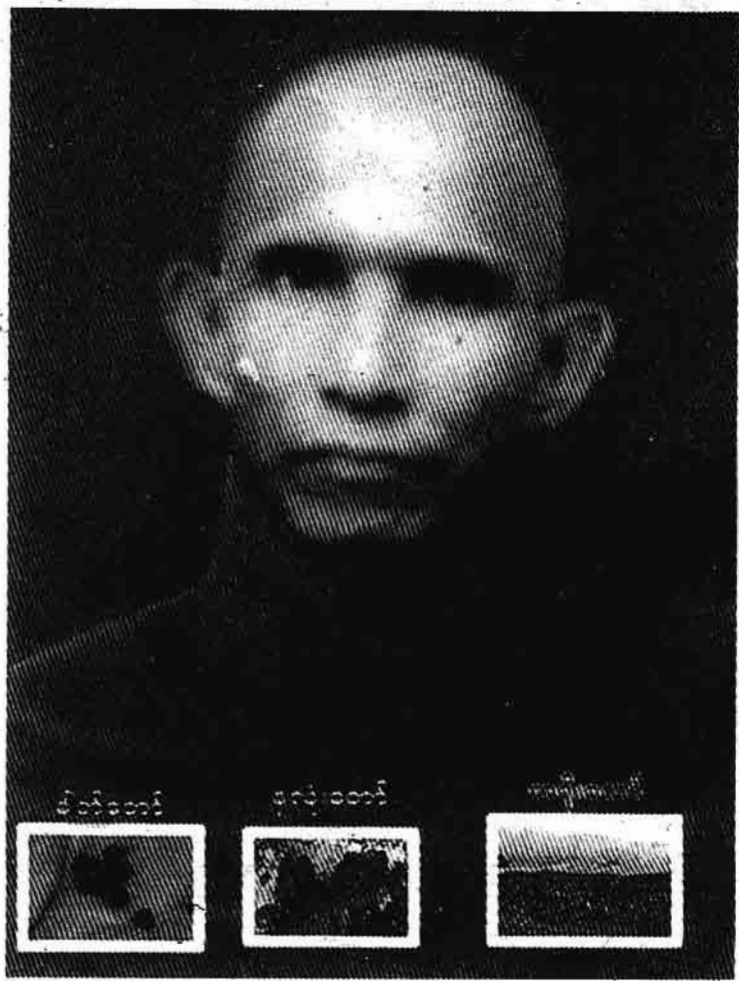
(ဤဆေးပင်အတွက် အခက်အခဲ ဖြစ်ပါက ကူညီနိုင်
ပါသည်။)

မောင်မောင်ထိန်လင်း
(တိုင်းရင်းဆေး)
ကောလင်းမြို့

ပြိုင်ပွဲဖော်

ကျောရွာအနှစ်

ရတနာအောင်

မူလ အ.ထ.ကရဲ့ (၂)နှစ် (၁)ကြိမ် ကျင်းပတဲ့ တတိယအကြိမ် အာစရိယ ဇာတ်ပွဲကို (၁၁-၁၂-၂၀၁၁)နေ့မှာ ကျင်းပမှာဖြစ်တဲ့အတွက် ဒီနှစ်တော့ ဇာတ်ဖြစ်အောင် တက်မယ်။ ကိုယ့် ဆရာကြီးတွေကိုလဲကန်တော့ချင်တာ မယ် သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ တွေ့ရမှာ ဆိုတော့ ဝမ်းသာရပါတယ်။ ဒီလိုပဲ အာစရိယပုဇော်ပွဲတွေ လုပ်နေကြတာ မို့ ပြောမယ်ဆို ရပါတယ်။

ဒီခရီးစဉ်သွားလို့ သတင်းထူးတစ်ခု မို့ ဒီစာကို ရေးဖြစ်တာပါ။

ဒီသတင်းက ပုလဲမြို့ရဲ့ အနောက် ဆက် မိုင်(၄၀)ဝေးတဲ့ ကျောရွာက ဆာရရဟန်း အရှင် ဦးအာလောက ရဲ့ အပိုချာပနမှာ ဓာတ်တော်တွေ နဲ့တွေ့ရတဲ့ အကြောင်းပါ။ ဆရာ ဆက်ရဲ့ဘဝက စိတ်ဝင်စားဖွယ် ဆောင်းပါတယ်။

ကျောရွာဇာတ်ပွား

ဆရာတော်လောင်းလျှာ ကိုကြည့် ဆေးကို မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ဂန့်ဂေါ ဆိုင်း ပုလဲဂန့်ဂေါလမ်းပေါ်က ပုံတောင် ပုံညာတောင်(၂)ခုရဲ့ကြား မြေပြန့် ဆွင်ပြင်ဖြစ်တဲ့ ကျောရွာမှာ ခမည်း ဆက် ဦးဘလှ၊ မယ်တော် ဒေါ်မြလှိုင် ဆိုရဲ့ သားသမီး(၆)ယောက်ထဲက နတ်ယမြောက် သားတော်ဖြစ်ပြီး ဆရာ ခုနစ်၊ ဝါခေါင်လဆန်း(၃)ရက် ဆန်ခွေနေ့မှာ ဖွားသန့်စင်တယ်။

ပညာရင်ဒို့ နောက်ရွှင်ခြင်း

ကျောရွာရဲ့ စာသင်ကျောင်းမှာ အခြေခံ မူလတန်းပညာကို သင်ယူ ဆက်မြောက်ခဲ့ပါတယ်။

ဆရာတော် ဦးအာလောက သက်တော် (၆၁)နှစ်

လူ့ဘုံမလေ့ ပျော်မေ့ခဲ့တယ်

ဆရာတော်လောင်းလျှာဟာ အရွယ် ရောက်တော့ ဓာတ်ဆေးဆိုးလုပ်ငန်း လုပ်တယ်။ ကျွမ်းကျင်စွာ တတ်မြောက် တော့ ဒီလုပ်ငန်းနဲ့ စီးပွားဖြစ်တယ်။ ငွေရွှင်တယ်ပေါ့။ လောကသဘာဝအရ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့ဖို့ စိတ်ကူးတယ်။ အပေါင်း အသင်းမှားနဲ့တွေ့တော့ အသောက်

အစား ဖက်လာတယ်။ နောက်တော့ စီးပွားပျက်တယ်။

ငုပ်မိသတိုင်း

စီးပွားလုပ်တတ်တဲ့ လူတစ်ယောက် က အသောက်အစားထူတော့ မိဘမှာ စိတ်ပျက်ရတာပါပဲ။ နောက်တော့ ဒီလို မှာ မပျော်ဘဲ အရက်ဆိုင်မှာ ပျော်နေ တော့တယ်။ အိမ်ကဆင်းပြီး ဆိုင်အိမ်

www.burmeseclassic.com

ဆိုင်စား ဖြစ်သွားတော့တယ်။ အချိန်နဲ့ အမျှ တွေဝေ မူးဝေနေတော့တယ်။

နေလဲမထူး

အိမ်ကိုစွန့်အပြီးမှာ ဇာတိရွာကိုပါ စွန့်တော့တယ်။ အိမ်နဲ့လဲ အဆက် အသွယ်ပြတ်တောက်ပြီး သေသလား။ ရှင်သလား မသိရတော့ အမျိုးမျိုး ပြောကြတယ်။ တချို့ကလဲ အထက် အညာမှာ တွေ့ခဲ့တယ်။ တချို့အပြော ကြတော့လဲ သေသွားပြီး သင်္ဂြိုဟ်တာ သူတို့တောင် တွေ့ခဲ့တယ်ပေါ့။ မိဘ တွေကတော့ သေလူလိုတောင် စာရင်း သွင်းပြီပေါ့။

လူပြောလဲ မယုံနဲ့

မသေချင်တဲ့လူ ရှင်တာပါပဲ။ ဒီ စကား သိပ်မှန်တယ်။ (၁၅)နှစ်အကြာ ဘာသတင်းမှ မရတဲ့ ဆရာတော် လောင်းလျာ ကိုကြည့်အေး ဇာတိရွာ ကို ပြန်ရောက်လာတယ်။ နှစ်ကြာလာ တာနဲ့အမျှ ပြောင်းလဲမှုများစွာနဲ့ တိုး တက်နေတဲ့ ကျောရွာမှာ မီးရထား ဘူတာရုံနဲ့ အထက်တန်းကျောင်း၊ ခဲ စခန်း၊ စားသောက်ဆိုင်ကြီးတွေနဲ့ အိမ်ကြီးရခိုင်တွေနဲ့ ဝေစည်နေပြီး အဝင်နဲ့အထွက် ပြောင်းလဲသွားကြပြီ။

မပြောင်းလဲသော ကျွန်ုပ်

ရွာကနေ မြို့နယ်ခွဲတစ်ခု မြို့ပြပုံစံ ပြောင်းသွားပေမယ့် ကိုကြည့်အေး ကား မပြောင်းလဲသေး။ အရက်ရဲ့ဒဏ်၊ လောကံ၊ ရာသီဥတုဒဏ်ကြောင့် လူလုံးမလှတော့ အိမ်ကိုပင် နေအချိန် မဝင်ရဲ။ လမ်းပျောက်နေပြီ။ လူမေးသူ မေးနဲ့ အိမ်ပြန်မလှ ဖြစ်ရပြန်တယ်။ ဖခင်ဖြစ်သူကလဲ သားယစ်ထုတ်ကြီး ကို မြင်ရတော့ ဝမ်းမသာဘဲ နှလုံး မသာ ဖြစ်ရတယ်။

မျက်နှာချင်းပင် မဆိုင်တော့၊ အိမ် ကိုတော့ မှာထားတယ်။ “တစ်ရက်ကို (၁)လုံးဖိုးပေးတာထက် ပိုမပေးနဲ့”။ ကျန်တဲ့ပြဿနာ တာဝန်မယူမဖြစ်လို သာ လိုက်လျောရတဲ့သဘောပါ။ ဒီ တော့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတွေဆီ လက်ဝါးဖြန့်ရတော့တယ်။ နေ့စဉ် သောက်သူအတွက် အရက်ဖိုးကို များများမပေးတော့၊ တတ်နိုင်သလောက် ပေးကမ်းကြ၏။

တက်နိုင်ဖျားရောက်

အသက်(၅၀)ပြည့်လာတော့ စိတ် ထဲမှာ အလိုလို ပြောင်းလာတယ်။ ဘဝမှာ အဆိုးဆုံး အစွန့်ဖျား ရောက် သွားခဲ့ပြီ။ ဒီဘဝကိုလဲ စိတ်ညစ်၊ စိတ်နာ လာပြီ။ သံဝေဂစိတ်၊ ဆန့်ကျင်ဘက် စိတ်က ဒီအတိုင်း မနေချင်တော့ လွတ် မြောက်ချင်ပြီ။

တိဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ သဘောအတိုင်း မည်သူ တစ်ဦးတစ်ယောက်ရဲ့ တိုက် တွန်း စေ့ဆော်ချက်မပါဘဲ အရက်ဖြတ် တော့တယ်။ အိမ်ရှိ ဆွမ်းချိုင့်ကို ဆွဲကာ ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်ထံ ဆွမ်းပို့ သွားတော့တယ်။ ဆရာတော်ကို ဖူးတွေ့ ပြီး အရက်ဖြတ်လိုကြောင်း လျှောက် ထားတယ်။ ဆရာတော် သာဓု ခေါ်ပါ တယ်။

ဥပုသ်သီတင်းပတ်တိုင်း တရားနာ ကုသိုလ်ပြု လက်လှမ်းမီသမျှ တရား စာအုပ်ကို ဖတ်လျက်နေတော့တယ်။ နောက်တော့ ကျောရွာရဲ့မြောက်ဘက် (၆)မိုင်ခန့်အကွာ ကျရွာ ပုခက်သုံး ဆယ်တောင်ပေါ် ဥမင်ဂူမှာ လူဝတ် ကြောင်နဲ့ တရားအားထုတ်နေပါတယ်။

ရဲခွေ ရှင်သာဝ

လူဝတ်ကြောင်နဲ့ တရားအားထုတ်

ပြီးနောက် ကျောရွာ အရှေ့မင်းကျောင်း မှာ ကိုရင်ကြီး ဝတ်တယ်။ တရားအား ထုတ်တယ်။ တစ်ခါတလေတော့ မိခင် တွေရှိတဲ့ အိမ်ကို ကြွလာတတ်တယ်။ ဖခင်ဖြစ်သူကလဲ သား ကိုရင်ကြီး မျက်နှာချင်းမဆိုင် မတွေ့ချင်ဘူး။ အိမ်အပြင်ကို ထွက်ထွက်သွားတတ် တယ်။

တစ်နေ့ မျက်နှာချင်း မဆိုင်ချင် ဖခင်ကို ရဟန်းခံပေးဖို့ ပြောတယ်။ ဖခင်ကလဲ ပြတ်သားတယ်။ ဘယ်လို ထိ ပြောသလဲဆိုရင် အိမ်ကလူတွေ ကို...

‘ဒေး၊ ယင်းတို့တွေ ရဟန်းခံပေးချင် သေး ကြ၊ ဝါက ရဟန်းခံပေးဘူး၊ ရဟန်းခံပေး သူလဲ ပိုအိမ် မနေနဲ့’

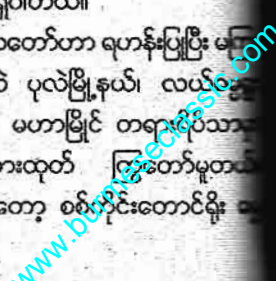
စကားကို နားထောင်ကြတယ်

ဒီတော့ မိခင်ဖြစ်သူကလဲ အိမ်မဲ မနေတော့ဘူး။ မီးဖိုချောင်မှာ ဆင် နေတယ်။ သမီးဖြစ်သူ ရဟန်းအား လောင်းကလဲ အိမ်ခွဲဆောက်သေး တယ်။

နိဗ္ဗာန်ဝင်လမ်း မြတ်ရဟန်း

၁၃၆၂ ခုနှစ်၊ နှောင်းတန်ခူးလပြည့် ကျော် (၄)ရက်၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှာတော့ ရဟန်းဒါယကာ ဦးကျော်ဖေ၊ ရဟန်း ဒါယကာမ ဒေါ်ခင်ဌေးတို့က ကျောရွာ အရှေ့မင်းကျောင်း ဆရာတော် ဦးစိစိတ္တကို ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာပြုပြီး သီ ဝင်ကာ မြင်မြတ်သော ရဟန်းဘဝ ရောက်ရှိပါတယ်။

ဆရာတော်ဟာ ရဟန်းပြုပြီး မကြာ ခင်မှာဘဲ ပုလဲမြို့နယ်၊ လယ်စခန်း အနီးက မဟာမြိုင် တရားဇိပိသား တရားအားထုတ် ကြွတော်မူတယ်။ နောက်တော့ စစ်တိုင်းတောင်ရိုး

သည် မဟာစည်သာသနာရိပ်သာ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ သုဝဏ္ဏ နန္ဒာရေး သာသနာ့ တက္ကသိုလ် (သုဝဏ္ဏ) ယခု ပုလဲတောရ ဆရာတော်တို့မှာ နည်းနာခံယူပြီး ဝိပဿနာ စတင်ခဲ့ တရားအားထုတ်တော်မူ သည်။

သရက်တောပျော် ဆရာတော်

ဓမ္မစွမ်းရည် မဟာစည်မှ ဝိပဿနာ စတင် အားထုတ်ပြီးနောက်မှာ ကျော ရွာကို ပြန်ကြွတယ်။ ရွာအနီးက သရက်ခြံမှာ တစ်ပါးနေ တောကျောင်း တစ်ပါးတည်း တရားအားထုတ် သီတင်းသုံးတော်မူတယ်။ လက်လှမ်း မီသောတရားစာအုပ်များကိုဖတ်ရှုတယ်။ တရားစာအုပ်နဲ့ ကျောင်းကို ရဟန်း အသကာ၊ ဒါယိကာမတို့က လှူဒါန်း ပေးတယ်။ ရဟန်းတရားနဲ့အညီ နည်း သာအမှုကို ဆောင်တယ်။ တစ်နေ့ သစ်ကြိမ်သာ ခံဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေး တယ်။ နောက်တော့ သတ္တဝါများကို ဆည်းပူးပေးပြီးနောက် သက်သတ် သူတို့သာ ဘုဉ်းပေးတော့တယ်။

ကျောင်းပြောင်းခြင်း

နောက်တော့ သရက်ခြံ သရက်သီး ချိန်ရောက်ရင် သရက်သီး ပုတ်သံတွေ ကြောင့် တရားအားထုတ်ချိန် အသံရဲ့ အနှောင့်အယှက်ကြောင့် ကျောင်း ပြောင်းဖို့ စိတ်ကူးတယ်။ ဒါကြောင့် ကျောရွာရှိ ဒေါ်သန်းကြည်နဲ့အတူ ရဟန်းဒကာနဲ့ ရဟန်းအမတို့က ခြံ အနီးရှိ မြေဝယ်ကာ တောရကျောင်း ဆောင်းကို ရွှေ့ပြီး နေရာသစ်မှာ ကျောင်းတည်လှူဒါန်း ကုသိုလ်ပြုကြ ပြန်ပါတယ်။ ဆရာတော် ဦးအာလောကဟာ

အချိန်ရှိသမျှ မေတ္တာဘာဝနာပွားခြင်း၊ တရားအားထုတ်ခြင်း၊ တရားစာပေ ဖတ်ရှုခြင်းတို့ဖြင့် (၁၀)နှစ်ကျော်ကြာ တောရပျော် ဆရာတော်ဘဝနဲ့ မြတ် သောအကျင့်နဲ့ သီတင်းသုံးနေတော်မူ တယ်။

ဆေးကုသမှု ခံယူခြင်း

ဆရာတော်ဟာ တောရဆောက် တည် ပျော်နေသော်လဲ သက်တော် (၆၀)ကျော်မှာတော့ ဝိလာနဘဝ ရောက်ခဲ့ရတယ်။ ရာသီဥတု အေးလွန်း ခြင်း၊ မိုးရေများ စိုစွတ်သော်လဲ ဆွမ်း ခံဝတ် မပျက်ခြင်းတို့ကြောင့် အဆုတ် ရောဂါ ခံစားရတယ်။ ဝေဒနာ ကြီးလာ တာကို သတိထားမိပြီး တရားအလုပ် ကို အပြီး လုပ်ဆောင်သွားတော့မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ ဝေဒနာကား ပိုပြီး ပြင်းထန်လာပြီး စကားမိန့်တော်မူ က ခံတွင်းနဲ့က ဆိုးနေပြီ။

(၁၈-၁၁-၂၀၁၁)နေ့မှာတော့ ညီမ ရဟန်းဒါယိကာမက ဆေးကုသခံရန် လျှောက်ထားတယ်။ ရုတ်တရက် စီစဉ် ရသောကြောင့် ဂန့်ဂေါ-မန္တလေး လိုင်း ကားပေါ်မှာ ပင်ပန်းကြီးစွာ အမှီမဲ့ ကြားခံပေါ် သည်းခံပြီး ဝေဒနာ ရှုပွား နေခဲ့ပါတယ်။

မုံရွာရောက်မှသာ ခရီးသည်တစ်ဦး ဆင်း၍ ခုံနေရာ ရခဲ့ပါတယ်။ မန္တလေး ရွှေမန်းကျောင်းတိုက်မှာ (၂)ရက် တည်းခိုပြီး တော်ဝင်ဆေးတိုက်မှာ

ကုသခဲ့ပါတယ်။ ရောဂါ ရှာဖွေစစ်ဆေး တော့ တီဘီလို့ သတ်မှတ်ပြီး ဂန့်ဂေါ ဆေးရုံမှာ တီဘီဆေးရုံဖို့ ဆေးစာပေး တယ်။ (၁၅)ရက်နေ့မှ ပြန်လာပါလို့ ပြောတယ်။

ကျောင်းအဖြစ် သီတင်းသုံးတော်မူပါ

(၂၁-၁၁-၂၀၁၁)နေ့မှာ ကျောရွာ ကို ပြန်ရောက်တယ်။ နာမကျန်းဖြစ် နေပြီ။ တစ်ပါးတည်းနေဖို့ မဖြစ်နိုင် တော့သလို ဆွမ်းကိစ္စနဲ့ ပြုစုဖို့ လိုအပ် နေတဲ့အတွက် ခမည်းတော်ကြီးက မကျန်းမာသုရွေ့ မိမိရဲ့နေအိမ်ကို ကျောင်းအဖြစ် သီတင်းသုံးနေတော်မူ ပါလို့ လျှောက်ထားတာနဲ့ သီတင်းသုံး နေပါတယ်။

ရှင်သာရိပုတ္တရာထုံး နှလုံးမှု

(၂၃-၁၁-၂၀၁၁) နေ့မှာတော့ ဆရာတော်ဟာ ရောဂါအပြင် ခရီးဒဏ် တို့ကြောင့် ထင်သည် အစာပင် လက် မခံချင်တော့၊ ဆရာတော်က တရား နှလုံး သွင်းနေတော်မူသည်။ မိနစ် (၂၀) ခန့် လုံးဝ ငြိမ်သက်သွားသည်။ မိသားစု ဆွေမျိုးတို့က ခြေချို။ ရင်ဘတ်ဖိ၊ ဝိုကြွေး၊ ဟစ်အော်ကြတော့ ဆရာ တော် မျက်လုံးဖွင့်ပြီး နောက်ဆုံး မိန့် မှာသွားတာကား...

'နတ်တို့က ဘာဖြစ်လို့ ဝိုကြွေးပူဆွေနေ ကြသလဲ ဝါက တရားရှုနေတယ်။ နတ်တို့ အသံတွေကြောင့် ဒီလိုပဟုတ်ရင် တစ်ခါ တည်း ကိစ္စပြုပြီ'

ဟု မိန့်မှာတယ်။ နောက်ထပ် (၁) ကြိမ် ငြိမ်သက်သွားတယ်။ ညီမဖြစ်သူ ရဟန်းအမ ကျောင်းအမ ဒေါ်ခင်ဌေး လက်ပေါ်တွင်ပင် ခန္ဓာဝန်ချတော်မူတယ်။

(၁)ရက်နဲ့ (၁)ရက် ထူးခြားပြီ

ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူပြီး (၃) နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၅၅

ရက်အကြာ အင်္ဂါပုဂံ ကျင်းပမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကြပါတယ်။ ဒုတိယနေ့ ရောက်

ကာပျော့ပျောင်းနေပါတယ်။ လက်ခြေ

တို့ ကျေးဆန်လိုရသေး၊ ခန္ဓာကိုယ်က အနံ့ဆိုး လုံးဝ မထွက်၊ အိပ်ပျော်နေ သည့်အလားပင်။ မျက်လုံးတော်က ပွင့်ပြီး မျက်နှာထက်က ပြုံးပြုံးကြီး ဖြစ်နေပါတယ်။ အဲဒီနောက် ဆံတော် ကို ပယ်ပြီး အပြန်ပြန် အလှန်လှန် ရိတ်ကြည့်ပါတယ်။ နောက်နေ့တွင် ဆံတော် အငုတ်များ ထွက်နေတာကို စမ်းလို့ရပါတယ်။

ဓာတ်တော်တွေ ဖူးရပြီ

(၃၀-၁၁-၂၀၁၁)နေ့ ကျောရွာ၏ အနောက်ဘက်တွင် ကျောရွာသား အများစုရဲ့ ပူဇော်မှုခံယူပြီး အင်္ဂါပုဂံ ကျင်းပပါတယ်။ အင်္ဂါပုဂံ ကျင်းပနေ တုန်း အနံ့ဆိုးများ မထွက်ခြင်း ကြွတက်၊ ကုန်းထခြင်း အလျှင်းမရှိပါ။ အံ့ဩဖွယ် ကား နှလုံးတော်မှာ မီးမခခြင်း ဖြစ်ပါ တယ်။ တချို့ကလဲ မီးနဲ့တွေ့ ဘာခံနိုင် မလဲဆိုကာ ဝါးစိမ်းတွေကို ခုတ်ကာ မီးတောက်အတွင်း ထပ်မံ ထည့်သွင်း ပြန်ပါတယ်။ ဝါးစိမ်းတွေသာ လောင်

မြိုက်ကုန်ပါတယ်။ နှလုံးတော်ကား ရှိခြင်းပင်။

မနက်အစပေး ယိပျော့ပျော့မီးမခ

သော အံ့သွား ထပ်ရပြန်ပါတယ်။

နှလုံးမှ ပန်းထွက်တဲ့ သွေးတို့က ပန်း ရောင် အလုံးငယ်များ ထပ်ရပါတယ်။ အရိုးကဖြစ်တဲ့ ဖြူဖြူဖွေးဖွေး အလုံး များကို ထပ်မံ တွေ့ရပါတယ်။ အချို့ သေးငယ်တဲ့ အဖြူလုံးများကို ဖိခြေ လိုက်ရင် ပလက်တီနမ် အမှုန်များလို ဝင်းပြောင်ဖြစ်နေပါတယ်။ ခါးဆစ်ရိုးမှာ ရွှေရောင်လို ဝါဝင်းတဲ့အဆင်း ဖြစ်နေ တာကို အံ့ဩဖွယ် ဖူးတွေ့ရပါတယ်။ တစ်နယ်လုံး သတင်းပြန့်သွားပါတယ်။ အံ့ဩဘနန်း ဖြစ်ကြရပြီ။ ခမည်းတော် မှာလဲ သားရဟန်းအတွက် ကျေနပ်ပီ တိ ဖြစ်ရပါတော့တယ်။

အံ့ဩမကုန်

ဆရာတော်ရဲ့ ဓာတ်တော်အစုံကို ဖန်ပေါင်းအိုးမှာထည့်ပြီး ကျောရွာအရှေ့ မင်းကျောင်းမှာ ပူဇော်ခံ ထားရှိပါတယ်။ အများကုသိုလ်ဖြင့် စေတီတည် ကိုး ကွယ်မည်ဟု သိရပါတယ်။

ဆရာတော် ဦးအာလောက ခန္ဓာဝန် ချတဲ့ ခမည်းတော်ကြီးအိမ်၌ မကြုံဖူးတဲ့

အံ့ဖွယ်မှာ ခန္ဓာဝန်ချတဲ့ ခုတင်ဘောင် အောက် လောင်ဂွေ့ဘက်က

ပထမများ လင်းလက်နေတာကို

ကြိမ်တိုင် တွေ့ရပါတယ်။ သုံးခုတ

စောင်ခေါက်က အတွင်းက လက်နှိပ် ထိုးထားတဲ့အတိုင်း အလင်းရောင် ဖြာ ထွက်နေတာကို တွေ့မြင်ရလိုက်တာပင် ဖြစ်ပါတယ်။

ဆရာတော်ရဲ့ ပြာတွေကိုတော့ ကျောရွာရဲ့ အနောက်ဘက်ချောင်းမှာ ရေမျော ပူဇော်လိုက်ကြပါတယ်။

ဆရာတော်ရဲ့ ဘဝပုံရိပ်ကား မထင် မရှား။ သာမန်တောရပျော် ပုဂ္ဂိုလ်မှ သည် ပဋိပတ္တိဖြင့် ဘဝမှ လွတ်မြောက် အောင် ကြိုးစားအားထုတ်မှုကား စံနမူ ပင် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီနှစ် မြတ်ဆရာ ပူဇော်ခွဲခရီးစဉ်ကို သွားရခြင်းဖြင့် ဆရာတွေကို ကိုယ်တိုင် ကန်တော့ခွင့်ရတဲ့ ဖိတ်ရယ်၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ကို ဖူးတွေ့ခွင့်ရပြီး ထူးခြားတဲ့ ဖြစ်စဉ် ရယ်ကို တင်ပြရင်း ကုသိုလ်မှုထူး ပြုလိုက်ပါသည်။

စာရွတ် သတင်းနှင့် ဝါသနာရှင်များသို့

မိမိတို့အသင့် ဆရာတော်ကြီးများ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးများ၏ မိမိတို့သာသနာ့ သမိုင်းမတ်သော ဖြစ်ရပ်များကို ရေးသားပေးနိုင်ကြပါပြီ။

ဤသို့ ရေးသားပေးခြင်းဖြင့် ကွက်လပ်ဖြစ်နေသော အများမသိသော ဖြစ်ရပ်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး ဖြစ် သွားပါမည်။ ဤကုသိုလ်ထူးကြီးကို ပါဝင်မှတ်တမ်းတင်ကြပါမုန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

လေးစားဖွယ်ဖြင့်...

ဦးကျော်မင်းထိုက်
စာတည်းအဖွဲ့

အစဉ်အလာကြီးမားသော ဝါထာထူးနှင့်

မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး အဋ္ဌလက်ဖွဲ့

ပဒုမ္မာကြာပွင့်
(အ.မ.က၊ ပဒန်းတန်း)

ရတနာသုံးပါး ကန်တော့ခန်း၌ ပါရှိသော ဂါထာနှင့်လက်ဖွဲ့အကြောင်းကို ဆက်၍ရေးသားပါဦးမည်။

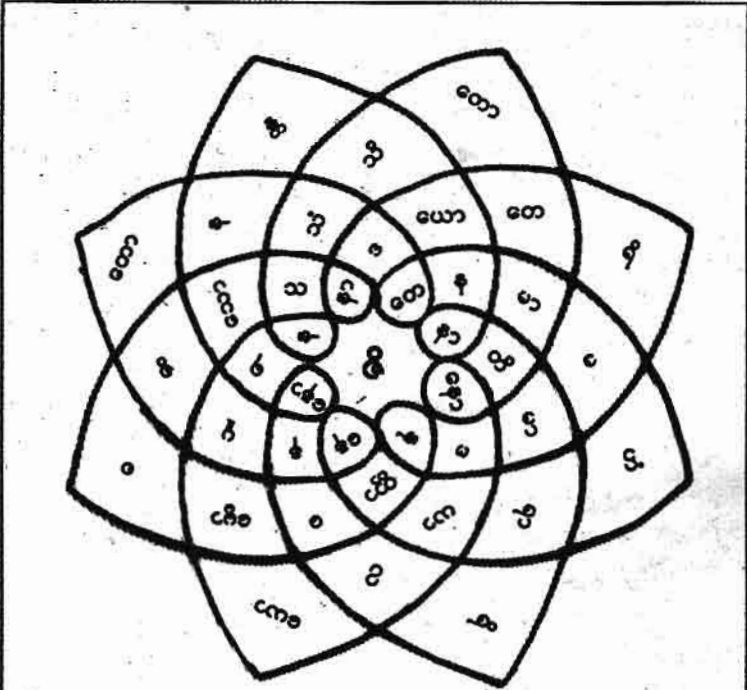
အစဉ်အလာကြီးမားသော ဂါထာထူးဖြစ်သော်လည်း ထိုဂါထာမှာ လူသိမှာ၍ ထင်ရှားပြီးသား ဖြစ်ပါသောကြောင့် ယခုမှဆက်၍ ရေးခြင်းလည်း ဖြစ်ပေသည်။

ရေးသားခြင်းမှာလည်း ဂါထာဆက်၌ ထူးသောပါဠိတစ်ကြောင်းပါနေခြင်း ဂါထာကို အနက်ဖွင့်ကလည်း နုတ်ခြင်းနှင့် စီရင်ပုံကလည်း ထူး၍နေခြင်းတို့ကြောင့်ပင်ဖြစ်သည်။

ထို့အပြင် ဖော်ပြရေးသားခဲ့သော ဆရာတော်အရှင်သူမြတ်၏ ကြီးမားသော စေတနာ၊ မေတ္တာတို့ကို အသိအမှတ်ပြုကာ ဦးထိပ်တင်ခြင်း ဟု ဆိုချင်ပါသေးသည်။

မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးလက်ဖွဲ့သည် ပဒုမ္မာကြာပွင့် ပုံသဏ္ဍာန်ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ပဒုမ္မာကြာပွင့်လို တြင်းနဝင်းစတုရပုံဒီဂရီသော ဝံသဋ္ဌပုံမာဏများ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုထားပါသည်။

ထို့အပြင် ပဒုမ္မာကြာပွင့်သဏ္ဍာန်အိုထိ။ တကိုထိ။ ဧကိုထိ။ ရကိုထိ။ ဆကိုထိ။ အစဉ်သင့်နေရသော ဝံသဋ္ဌပုံမာဏမျိုးဖြစ်ပြီး မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးအဋ္ဌလက်ဖွဲ့သည် ဖိအက္ခရာကို ရှစ်ကြိမ်

ပဒုမ္မာကြာပွင့် ပုံသဏ္ဍာန် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး အဋ္ဌလက်ဖွဲ့ပုံ

- ❶ ပဒုမ္မာကြာပွင့်ပုံသဏ္ဍာန် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး အဋ္ဌလက်ဖွဲ့ပုံကို ပုံတူကူးယူ၍ နေ့ကောင်းရက်မြတ်၌ မြင့်သော၊ မြတ်သောနေရာတွင် ချိတ်ဆွဲပူဇော်လျှင် ထူးခြားသော ကောင်းကျိုးကို ရစေနိုင်ပါသည်။
- ❷ ထို့ပြင် ရွှေပြား (သို့မဟုတ်) ငွေပြားတွင် ရေး၍ လက်ဖွဲ့ထိုး၍ ဆောင်လိုက ဆောင်နိုင်ပါသည်။ အကျိုးက အလုံးစုံ ကောင်းပါသည်ဟု ဆိုချင်ပါသည်။
- ❸ ထိုဂါထာကို အမြဲပြတ် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်မည်ဆိုလျှင် အကြံအစည်ကောင်းဟူသမျှကို အထူး အောင်မြင်စေပါသည်။ ထိုထက်ကား ရန်အပေါင်းကို ထူးထူးခြားခြား အောင်မြင်ခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

ရွတ်ဖတ်ရန်လည်း ညွှန်ပြထားပါသေးသည်။ ထို့နောက် ရတနတ္ထယပဏာမပါဠိ

ကို ကြည့်ရှုသွတ်သွင်း၍ ရေးထားပါသည်။ ဓမ္မပဋိသန္တိဒါ ဆန်းကြယ်နက်နဲခြင်းကို သိစေပါသည်ဟု ဆိုပါ

သည်။

ပဒုမ္မာကြားပွင့် ဂါထာတော်

သိဒ္ဓါ ဘဝန္တ ဇိနစက္ကဝရာတိဝုခိယော
ဇိနာတိ ဟရာရိ ဇိနော ဒယာလယော။
ဇိနတ္ထ ဝမ္မော စ ဇိနေန ပူဇိတော။
ဇိနော ရသော နန္ဒ ဇိနပ္ပသံသိတော။
ဇိနာဒယော တေရိ ဇိတေ နယယံ။
(ပန္နံပဒုမံ)

ဂါထာတော်အနက်

ဇိနစက္ကဝရာ ဘိဝုခိယော၊
ကိလေသာကို အုပ်ချုပ်မိသော
ဥတ္တရိမနဿ ဝမ္မဘုရားအာဏာ
သာသနာတော်စက် လရောင်နေပီး
တက်သကဲ့သို့ အဆက်ဆက် စည်ပင်
ပြန့်ပွားခြင်းတို့သည်။

သိဒ္ဓါ၊ သဗ္ဗသိဒ္ဓိမြောက်ကုန်သည်။

ဘဝန္တ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

ဒယာလယော၊ မဟာကရုဏာ
ဉာဏ်တော်၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်
တော်မူပေထသော။

ဇိနော၊ ကိလေသာကို အောင်
တော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်။

ဟရာရိ၊ မာယာလေးဆယ်
ပရိယာယ်ထောင်သောင်း မကောင်း
တတ်သော ရန်မာန်တို့ကို။

ဇိနာတိ၊ အောင်တော်မူနိုင်၏။

ဇိနတ္ထဝမ္မော၊ ကိလေသာကို
လွတ်မြောက်နိုင်သော ဥတ္တရိမနဿဝမ္မ
ဖြစ်သော ဝါရမိဆယ်ပါးသတိပဋ္ဌာန်
သမာပတ်မဂ္ဂင်တရားကိုလည်း။

ဇိနေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။

ပူဇိတော၊ ပရိယတ် ပဋိပတ်
နှစ်ထပ်နှစ်လွှာ ထင်ရှားစွာ ပူဇော်
ဟောတော်မူ၍။

ဇိနောရသော၊ ကိလေသာခပင်းကို
မြစ်ချင်းပြီး ခမည်းတော်ဘုရားလို
အောင်ပြီဟုဆိုနိုင်ပေသော၊ အိမ်ရှေ့
နန်းလျှာ မဟာသယ်ရာဇ်မင်းကိုလည်း။

အနန္တဇိနပ္ပသံသိတော၊ အောင်သူ
တကာတို့၏ ရှေ့ဖျား၊ နဝင်္ဂုရမာရကင်
ကို ပေးသနား၍ ငါ့တပည့်သား ငါလိုပဲ
ဟု ပရိသတ်ပွဲတွင် ချီးမွမ်းတော်မူ၏။

အရိဇိတော၊ အရိအရွဲ တရွဲရွဲယိုစီး
တတ်သော ကိလေသာအပေါင်းတို့ကို
စင်ကြယ်အောင် ဆေးလျှော်တော်မူပြီး
ကုန်သော။

တေဇိနာဒယော၊ ထိုဇိနာတိ၏
အရှင်ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားရဟန္တာ
စသော သူတော်ကောင်းတို့ကို။

အဟံ၊ ကာယကမ္မံ ကိုယ်ဟုသမုတ်
အကျွန်ုပ်သည်။

အဉ္ဇလိကမ္မေနစ၊ လက်အုပ်နှစ်
ခြင်း ကာယဒွါရ ကာယကံဖြင့်လည်း
ကောင်း။

ဝစီကမ္မေနစ၊ နှုတ်မြွက်ခြင်း ဝစီ
ဒွါရ ဝစီကံဖြင့်လည်းကောင်း။

မနောကမ္မေနစ၊ နှလုံးသွင်း မနော
ဒွါရ မနောကံဖြင့်လည်းကောင်း။

တိဟိဒ္ဓါရေဟိ၊ သုံးပါးသောဒွါရ
သုံးပါးသောကံတို့ဖြင့်။

ဝန္တေဝန္တာမိ၊ နမေနမာမိ
စိတ်ညွတ်ကြည့်ညှိပါ၏ (ဝါ) မနောဒွါရ
တွင်ဆုံ၍ အကုန်ရှိခိုးပူဇော်ဖူးမြော်
မာန်လျှော့ ကန်တော့ပါ၏ အရှင်
ဘုရား။

ခက်ခဲသောပါဠိအသံထွက်

- သိဒ္ဓါ = သိတ်ဝါ
- ဘဝန္တ = ဘဝန်တု
- ဇိနစက္ကဝရာ = ဇိနစက်ကဝရာ
- ဘိဝုခိယော = ဘိဝုတိဒိယော
- ဇိနတ္ထ = ဇိနတ်တ
- ဝမ္မော = ဝမ်မောစ
- နန္ဒ = နန်တ
- ဇိနပ္ပ = ဇိနပ်ပ

သင်၏ဘဝသာယာပါစေ။
ဦးခင်မောင်သန်း
(အ.မ.က၊ ပခန်းတန်း)

သိုးမွေးထည်များကို လျှော်မည်ဆိုလျှင် ပထမဦးစွာ အဝတ်ကို ရိုက်ခါပြီး
ရေခွေး ခပ်ခွေးခွေးတွင်ထည့်၍ ရေညှစ်ပစ်ပါ။ (အဝတ်ကို လိမ်၍ မညှစ်ရပါ။)
ထို့နောက် ဆပ်ပြာပါသော ရေခွေး (သို့မဟုတ်) အဝတ်လျှော်ဆော်ခါတွင်
လက်ချား လက်ဖက်ရည်ဇွန်းနှင့် တစ်ဇွန်းထည့်၍ အဝတ်ကို ရေထဲ၌ ညင်သာ
စွာဆောင့်ပါ။ နောက်ထပ် ရေခွေးခွေးတွင် သုံးကြိမ်ခန့် ရေလဲ၍
ဆောင့်ရမည်။

ဆပ်ပြာရည်စင်သည့်အထိ ရေညှစ်ပြီးသောအခါ အထည်ကို
ဆန်ခါတစ်ခုတွင်ဖြန့်၍ ခြောက်သွေ့အောင် နေလှန်းရမည်။

အင်္ကျီလှန်းသည်ချိတ်နှင့် ချိတ်၍ သိုးမွေးထည်ကို နေလှန်းပါက
အင်္ကျီပုံစံ မူလပုံစံမှ ပြောင်းလဲသွားတတ်သည်ကို အိမ်ရှင်မများ သတိပြုစေချင်ပါသည်။

ခင်သန်းဝင်း(ပန္နယ်ကုန်း)

သိုးမွေးသွယ်တက
ဖွပ်လျှော်နည်း

အပညာကြေးကုန်

အပညာသုံးဆေးဝါးတို့စား

လောက၌ ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ထင်ရသော အရာသည် ဖြစ်မလာသကဲ့သို့ ဖြစ်နိုင်ဟု ထင်ရသော အရာသည် ဖြစ်သွားသည်ကိုလည်း တွေ့ကြုံရပါ၏။ ကျွန်တော်ဇာတိမြေသို့ မရောက်သည်မှာ (၅)နှစ်ရှိခဲ့ပြီ။ ရောက်ပြန်တော့ အံ့ဩစရာများစွာ တွေ့ရ၏။ ဆာလင်းမြို့နှင့် (၁၀)မိုင်ခန့်ဝေးသော ဆောရွာကလေးတွင် လျှပ်စစ်မီးများ၊ စာကြည့်တိုက်များနှင့် ဖြစ်နေ၏။ ထို့ထက် အံ့ဩစရာမှာ ကျွန်တော် ညီ သိန်းကြိုင်ထွန်းဖြစ်၏။ ရိုးသော၊ ဆ.သော သိန်းကြိုင်ထွန်း၊ သူများ ဆက်သောကလျှင် အမြည်းသာစား၊ ဆက်မသောက်။ ထန်းရည်သောက် သွင်လည်း ကြွက်ကြော်ကိုသာ စား၏။ ထန်းရည်မသောက်။ သို့သော် ယနေ့ သိန်းကြိုင်ထွန်းမှာ အရက်စွဲပြီး ဝိုက်ပူ နား ဖြစ်နေ၏။ ကျွန်တော်အစ်မ ကျောင်းဆရာမကို ဆေးမကုဘူးလား’

‘ကုတယ်၊ မန္တလေးက အထူးကု ဆေးခန်းမှာ သွားပြတယ်။ ဆေးတွေလဲ ဆေးလိုက်တယ်။ (၂)လရှိပြီ။ သိပ် နူးခြားမှုတော့ မရှိသေးဘူး။ (၁)လ ဆစ်ခါ ပြရမှာတဲ့’

ကျွန်တော် စဉ်းစား၏။ ကျွန်တော် အဘလူကို သွားသတိရ၏။ အဘလူ ဝေးသမားအို။ ကလေး၊ လူကြီး၊ သားကလေး၊ မိန်းမ ရောဂါစုံကုတာ။ ကျွန်တော် အဘလူဆီသွားပြီး အကျိုး ကြောင်း ပြောပြ၏။ အဘလူက

အေ ဘီ၊ စီ နားမလည်။ သူနားလည် တာက ဒီရောဂါ ဘာကြောင့်ဖြစ်တာ။ ဘာဆေးနဲ့ကုရမှာ ဒါပဲ သိတာတဲ့။

ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လည်း ဆေးတွေ တောင်း၊ လိမ်းရမယ့်ဆေးတွေကိုလဲ မှတ်နဲ့ ပြန်ခဲ့တယ်။ အိမ်ရောက်တော့ ဆေးတိုက်၊ ဆေးလိမ်းနဲ့ (၁)လ လောက်အကြာမှာ အတော်သိသာ လာခဲ့တယ်။ (၆)လလောက် မှန်မှန် လိမ်း၊ မှန်မှန်စားတော့ သိန်းကြိုင်ထွန်း တော်တော်လေး ကောင်းလာတယ်။

နောက်ထပ် (၃)လလောက် စား တော့ ပုံမှန်အလုပ်တွေ စမ်းလုပ်လာ တယ်။ မောပန်းခြင်းလဲ မရှိဘူး။ အသားအရေလဲ ကောင်းခဲ့တယ်။ ဝိုက်ပူကြီးလဲ မရှိတော့ဘူး။

ဒါနဲ့ ကျွန်တော် အဘလူဆီသွား။ အကျိုးအကြောင်း သွားပြော၏။ အဘလူက...

‘ဒီရောဂါက အရက်သောက်လွန်ပြီး အသည်းကြီးကြီးလာတာ။ အသည်း ကြီးလာတော့ ရင်ကြီးကားလာတာ။ သည်းကြီးရင်ကားရောဂါလို့ ခေါ်တာ။ လိမ်းဆေးကတော့ “ရှားစောင်း လက်ပပ် လက်(၄)သစ်လောက်ကို နှုတ်ဖြူည လက်တစ်ဆစ်စာနဲ့ ကြေ အောင်ထောင်။ ဝိုက်တစ်ပြင်လုံး လိမ်း ပြီး၊ အသည်းနေရာကို အံ့ပေး။ တစ်ရက် တစ်ခါလိမ်း။ သောက်ဆေး ကတော့ ဒါတွေပဲ။ မင်းက အများ အတွက် လုပ်နေတဲ့သူဆိုတော့ မင်းကို ဒီဆေးနည်းပေးလိုက်မယ်’

ကျွန်တော်လည်း အဘလူပေးသော ဆေးနည်းလေးကို မှတ်ခဲ့၏။

- ဆေးနည်းမှာ...**
- ၁။ လက်ထုတ်ကြီး ၂ကျပ်
 - ၂။ ဆေးပုလဲ ၂ကျပ်
 - ၃။ ပန်းနု ၂ကျပ်
 - ၄။ ကြူ ၂ကျပ်
 - ၅။ အင်ဒိုင်းဆေးနီ ၂ကျပ်
 - ၆။ ပန်းမ ၂ကျပ်
 - ၇။ ယုဘလက် ၂ကျပ်
 - ၈။ ရှိန်ဆို ၁ကျပ်

တစ်ရက်(၃)ကြိမ် ရေအေးဖြင့် သောက်ရပြီး ဆေးအချိန်အဆမှာ ကော်ဖီစွန်းတစ်စွန်း ဖြစ်ပါသည်။ အနည်းဆုံး (၆)လ သောက်ရပြီး အများဆုံး (၉)လ ဖြစ်ပါသည်။ ကုန်ကျစရိတ်မများပါ။ အရက်သောက်၊ အရက်စွဲ၍ သည်းကြီးရင်ကားဖြစ်နေသူ များနှင့် အသင့်တော်ဆုံး ဖြစ်ပါသည်။

အရပ်လုံးဆေးဝါးဖြစ်၍ ဆေးအမည် မှာ “သည်းကြီးရင်ကား သက်သာ ပျောက်ကင်းဆေး” ဖြစ်ပါ၏။ မိမိပတ် ဝန်းကျင်တွင် ဤရောဂါမျိုး တွေ့ကြုံပါ က မေတ္တာဖြင့် ကူညီပေးစေလိုပါသည်။

နွန်းဖြူ ဆိုသည်မှာ နွန်းဥနှင့် တူပြီး ဥကို ဓားနှင့်လှီးလျှင် အဝါရောင် မဟုတ်ဘဲ အဖြူရောင်ဖြစ်၏။ အနံ့မှာ နွန်းနံ့ ဖြစ်ပါသည်။ (နွန်းဖြူ အခက်အခဲဖြစ်ပါက ကူညီနိုင်ပါသည်)

မေတ္တာများဖြင့်...

မောင်မောင်ထိန်လင်း (တိုင်းရင်းဆေး) ကောလင်းမြို့

တိုင်းရင်းသားဝါးပုတ်ဂိုဏ်း 0412 YR 00468
လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈ တာဆာဆလ(တိုး)-၁၃၀

အဆီကျအကြောပြေဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့ မုံရွာ ဆရာမိုး ရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြော်ငြာခွင့်ပြုရက်အမှတ်တဆတက (စာနယ်ဇင်း) ၀၃၀/၀၁၁၁၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ အသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ အသားတွေလည်း ကျစ်လှစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး။”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်က ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတပြီး မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဝိတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝါးဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါဗျာ... ဝါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား။ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမှပေါ့။”

“ကျွန်တော်တို့ မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဲဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်လေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီပုံ၊ အသည်းအဆီပုံခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်းခြေ၊ လက်ဖျား ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်းအတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီး၊ဝမ်း၊လေ ချုပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိမူန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလိုထိုင်မိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခံတွင်းနဲ့ဆိုးခြင်း၊ ချွေးနံ့မကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်ဖျားထွက်ခြင်း အသားအရေ အက်ကွဲခန်းခြောက်ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအီမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။”

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလှုံနေသော အဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်နေမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်တူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်းတာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်။”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ ခွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို့ စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ တွန်ပျူတာသမားတွေ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အဝလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်းမိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးတောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့တောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းကို အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ။”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် ပုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးချိတ်ဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းသားဝါးပုတ်လုပ်ငန်းနှင့်ဆေးကုဝန်၊
အမှတ်-၅/၃၅၆၊ မေဓာဝီလမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၅၈၊ ၀၉-၅၁-၅၅၆၂၂
မုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၅၅၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

သေးကင်းပြုစု

သိပ္ပံသိပ္ပာ

ဦးကျော်သင်း (B.A) မန္တလေး

လွန်ခဲ့သော နှစ်(၃၀)ဝန်းကျင်ခန့်က ဦးလေးသန်းတို့ရွာလေးသည် ဆေးရွက်ကြီးကို အားကိုးအားထားပြုပြီး စိုက်ကြသည်။ ရွာမှထွက်သော ဆေးရွက်ကြီးကိုသာမက ရွာနီးချုပ်စပ်မှ ဆေးရွက်ကြီးများကိုပါ ဦးလေးသန်းက ဝယ်ယူပြီး ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း၊ ကျောက်မဲမြို့နှင့် သီပေါမြို့တို့ရှိ ဆေးလိပ်ခုံများသို့ တင်ပို့ရောင်းချလေ့ရှိပါသည်။

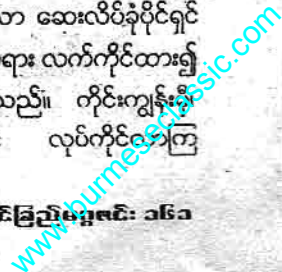
ဆေးလိပ်ခုံ ဝိုင်ရှင်များကလည်း ဦးလေးသန်းထံမှ ဆေးရွက်ကြီးကိုသာ ဝယ်ယူပြီး နှစ်ပတ်လည် ဆေးလိပ်၊ လိပ်ရန် စုဆောင်းလေ့ ရှိသည်။ ဦးလေးသန်းသည် “သူ၏စီးပွား၊ ငါ့စီးပွားကို ထောက်ထားမိစေ၊ ကြီးလောဘကို မျှတစေ” ဟု ရှေးပညာရှိများ ဆုံးမတော်မူသည်နှင့်အညီ သစ္စာ ရှိရှိဖြင့် မျှတစွာ လုပ်ကိုင်ခဲ့ပါသည်။

မိမိအား ယုံကြည်စိတ်ချ၍ မိမိထံမှသာ ဝယ်ယူသော ဆေးလိပ်ခုံဝိုင်ရှင်များကို သစ္စာတရား လက်ကိုင်ထား၍ ရောင်းချပေးပါသည်။ ကိုင်းကျွန်းခိုကျွန်းကိုင်းမို့ဖြင့် လုပ်ကိုင်လာကြသည်။

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၁၆၁

ရောဝတီမြစ်ကြီးသည် မေခ၊ မလိခမြစ်နှစ်သွယ် ပေါင်းဆုံ၍မှ စီးဆင်းလာခဲ့ရာ မြစ်ကြီး၏ ဝဲ၊ ယာအချို့အရပ်တို့တွင် ဝါဆို၊ ဝါခေါင်လများ၌ မြစ်ရေဆွမ်းမိုးမှုကြောင့် မြစ်ရေနှင့်အတူ မျောလှေသော မြေဆီ၊ မြေနုစိတ်တို့သည် မြန်မာနိုင်ငံအလယ်ပိုင်း သဲသောင်ကျွန်းများပေါ်တွင် စုပုံပြီး မြေဆီဩဇာဆက်သန် ကောင်းမွန်စေပါသည်။ သီးနှံစိုက်ပျိုးရာတွင် လွန်စွာ ဆောင်းမွန်၏။ ထိုကျွန်းမြေများပေါ်တွင် မြစ်မီးရောင် ကမ္မလာကော်ဇောကြီး ခင်းထားသကဲ့သို့ တန်ဆောင်မုန်း

လမှ စ၍ တပေါင်းလအထိ သီးနှံစိုက်ခင်းများကို တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ် ဘုရားဟောကြားတော်မူထားသည့် တရားတော်တွင် သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာဖြင့် ပြည့်စုံသော အလှူ၊ ခံပုဂ္ဂိုလ်ကို ကုသိုလ်ပြုလုပ်ပါက အကျိုးပေး ထက်သန်ပုံကို လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ်ဟု တင်စားဟောကြားခဲ့ပါသည်။ ဤသို့ မြေဆီ၊ မြေနုစိတ် ပြည့်စုံသော မြေပေါ်တွင် စိုက်ပျိုးထားသော သီးနှံစိုက်ခင်းများသည်လည်း အားရဖွယ်ရာ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအထဲတွင် မြန်မာ့ဆေးရွက်ကြီး စိုက်ခင်းများလည်း နေရာအနှံ့ တွေ့နိုင်ပေသည်။

“လူရယ်ဖြစ်လာ
ကြံအိမ်လယ်
ဗျာပါဒေါသ
ခွဲနှိမ်ချလျက်
ဟနက်ပယ်
လူတုံလယ်မှာ
မေတ္တာစေပြော
ကုသိုလ်ရဟေ့”

ဟု ဆုံးမတော်မူ ခဲ့သည့်အတိုင်း
ဦးလေးသန်းသည် ငါးပါးသီလကို
လုံခြုံအောင် ထိန်းသိမ်းပြီး ကုသိုလ်
တရား တိုးပွားအောင် ဆောက်တည်
လေ့ရှိပါသည်။

ရပ်လေ့ ရွာလေ့အရ အပြော
အဆို ကြမ်းတမ်းကြသော်လည်း
ဦးလေးသန်းသည် မုသာဝါဒ လှည့်
စားပြောဆိုမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊
ပိသုဏဝါစာ ကုန်းချောကုန်းတိုက်
စကားပြောခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊
ဖရူသဝါစာ အယုတ်တမာ ဆဲဆိုခြင်းမှ
ရှောင်ကြဉ်ခြင်း၊ သမ္ပပုလာပဝါစာ ပြိန်
ဖျင်းသောစကားကို ပြောဆိုခြင်းမှ
ရှောင်ကြဉ်ခြင်း စသည့် ဝစ်ဒုစရိုက်
မဖြစ်အောင် ပိုမိုထိန်းသိမ်းပါသည်။

သီလနှင့် ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့မှုကို
သာ အလေးထားလေ့ ရှိပါသည်။
“ခန္တီပရမံ တပေါ တိတိက္ခာ” ဟု
ဘုရားရှင် ဟောတော်မူသည်နှင့်အညီ
သည်းခံခြင်းတရားကို ကိုယ်တိုင် ကျင့်
ကြံ ပါရမီဖြည့်သူဟု ဆိုရပါမည်။

ဦးလေးသန်းသည် ရွာဦးကျောင်းမှ
ကုလားတက်တုံးခေါက်သံ ကြားရ
သည်နှင့် တစ်ပြိုင်တည်း အိပ်ရာမှထ
ကာ စီးပွားပက်၊ အလုပ်သမားများ
စားရန် ထမင်းချက်ပါသည်။ နံနက်ခင်း
တွင် မြတ်စွာဘုရားအား ဆွမ်းတော်
ကပ်လှူရန် ဆွမ်းတော်ပွဲပြင်ခြင်း၊ ရွာ
၁၆၂ နက္ခတ္တမောင်ခြင်္သေ့မဂ္ဂဇင်း

ဦးကျောင်း ဆရာတော်အတွက် ဆွမ်း
နှင့် ဟင်းလျာများ ချိုင့်တွင် ထည့်ခြင်း
များ ပြုလုပ်ပြီးလျှင် ထမင်းပူပူလေးနှင့်
ပဲပြုတ်၊ ငါးပိချက်တို့ဖြင့် အလုပ်သမား
များနှင့်အတူ ကျောသားရင်သား မခွဲ
ခြားဘဲ လက်ရည်တစ်ပြင်တည်း ပိုင်းဖွဲ့
ကာ စားကြပါသည်။

ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်ကြီး
အရှုဏ်ဆွမ်း ဘုဉ်းပေးရန် ဆွမ်းနှင့်
ဟင်းလျာများကို ကိုယ်တိုင် သဟတ္ထိက
ဒါနမြောက်အောင် သွားရောက် ကပ်
လှူ ကုသိုလ်ပြုလေ့ ရှိပါသည်။ အိမ်ပြန်
ရောက်လျှင် အိမ်ရှိ ဘုရားကျောင်း
တော်ကို သန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်ပြီး ငါးပါး
သီလ ခံယူကာ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆွမ်း
စသည့် ခဲဖွယ်ဘောဇဉ်တို့ဖြင့် ကပ်လှူ
လေ့ ရှိပါသည်။

**စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ပဲခူးတိုင်း
ကျေးရွာမှ ဆရာတော်ကြီး ဦးသုမန**
ချီးမြှင့်ပေးခဲ့သော သီရက္ခိဂါထာတော်
မြတ်ကြီးကို အောက်ပါအတိုင်း သက်
စေ့ပူဇော်ပြီး ပါရမီဖြည့်ကျင့်ပါသည်။

**(ဆရာတော်ကြီး၏ သာသနာရေး
ဆောင်ရွက်ပုံများကို နောင်အလျဉ်း
သင့်သောအခါတွင် ဖော်ပြပါမည်။)**

- ၁။ သီရက္ခိ (မေ) ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော
သာရိပုတ္တော စ အဂ္ဂိဏော
ဝါမအံသေ မောဂ္ဂလ္လာနော
ပုရတော ပိဋကတ္တယံ။
- ၂။ ပစ္ဆိမေ (မေ) အာနန္ဒော
စတုဒ္ဓိသာ ဒီဏာသဝါ
သယန္တော ယောကပါယာ စ
က္ကန္တာ ဒေဝါ သ၊ ပြဟ္မကာ။
- ၃။ ဧတေသံ အာနန္ဒာပေ၊
သဗ္ဗေ ဘယာ ဥပဒ္ဓူဝါ။
အနေကာ အန္တရာယာပိ
ဝိနသန္တူ အ၊ သေသတော။

အနက်
၁။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော၊ ဘုရားမြတ်သည်။
မေ၊ တပည့်တော်၏။ သီရက္ခိ၊
ဦးခေါင်းထက်။ (တိဋ္ဌတု၊ တည်နေ
ပါစေသတည်း။) သာရိပုတ္တော၊
အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။
အဂ္ဂိဏော၊ လက်ယာပခုံး၌
မောဂ္ဂလ္လာနော၊ အရှင်မဟာ
မောဂ္ဂလ္လာန်သည်။ ဝါမအံသေ၊
လက်ဝဲပခုံး၌၊ ပိဋကတ္တယံ၊ ပိဋကတ်
သုံးပုံသည်။ ပုရတော၊ မျက်နှာမှ
ရာ ရှေ့ရပ်သာ၌။ (တိဋ္ဌတု၊ တည်
နေပါစေသတည်း။)

၂။ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။
မေ၊ တပည့်တော်၏။ ပစ္ဆိမေ၊
မျက်နှာကွယ်ထား နောက်ရပ်ပါး၌
(တိဋ္ဌတု၊ တည်နေပါစေသတည်း။)
ဒီဏာသဝါ၊ ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီး
တို့သည်။ စတုဒ္ဓိသာ၊ လေးရပ်
မျက်နှာကိုယ်အင်္ဂါတို့၌။ (တိဋ္ဌန္တု၊
တည်နေပါစေကုန် သတည်း။)
သပြဟ္မကာ၊ ဗြဟ္မာမင်းအပေါင်း
နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ က္ကန္တာ
ဒေဝါစ၊ သိကြားနတ်မင်းတို့သည်
လည်းကောင်း။ ယောကပါယာ၊
ယောကကို စောင့်ရှောက်ကြကုန်
သော နတ်ကောင်းနတ်မြတ်တို့
သည်လည်းကောင်း။ မေ၊ အက္ခရ်
၏။ သယန္တော၊ ဝန်းကျင်ဒီသာ အရပ်
ဆယ်မျက်နှာတို့၌။ (တိဋ္ဌန္တု၊ တည်
နေပါစေကုန်သတည်း။)

၃။ ဧတေသံ၊ ထို ဘုရား၊ တရား၊
သံဃာ၊ သိကြား၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့၏
အာနန္ဒာဝေဓ၊ တန်ခိုးတေဓ
မေတ္တာ အာနန္ဒာတော်ကြောင့်။ သဗ္ဗေ
အားလုံးကုန်သော။ ဘယာ၊ ဘေ
တို့သည် လည်းကောင်း။ ဥပဒ္ဓူဝါ

ဥပဇာတိသည် လည်းကောင်း။
အနောက်၊ တစ်ပါးမက များစွာ
တန်သော။ အန္တရာယာပီ၊
အန္တရာယ်တို့သည် လည်းကောင်း။
အ၊ သေသတော၊ အကြွင်းအကျန်
မရှိသောအားဖြင့်။ ဝိနဿန္တူ၊ ကင်း
စင် လွင့်ပျောက်ပါစေတန်သတည်း။

ဟု ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါသည်။ ဗုဒ္ဓ
ဘိဝံသ ရွတ်ဆိုသဒ္ဓါ ယုံကြည်စွာဖြင့်
အစေ့အနပ်ပွား ပူဇော်မှုများလာသည်နှင့်
အမျှ တဖြည်းဖြည်း အလေ့အကျင့်
ဖြစ်လာသည်။ အလေ့အကျင့်မှ ပါရမီ
ဖြည့်ဆည်းပြီး ဘဝသံသရာအတွက်
အထောက်အပံ့ရှောင်းများ ဖြစ်ခဲ့ရပါ
သည်။

ရွာဦးကျောင်းဆရာတော်အား ရွာနီး
ချုပ်စပ်ရွာများမှ သာရေးနာရေး၊ ပင့်
ခိုက်လျှင် ယခုခေတ်ကဲ့သို့ ဆိုင်ကယ်
များ နေရာအနံ့ မရှိသေးသောကြောင့်
ဦးလေးသန်းက နွားလှည်းဖြင့် ပို့ပေး
သည်။ သံဃာတော်များ လှည်းစီးရာ
တွင် သက်သေခံသက်သာရှိစေရေး
အတွက် လှည်းပေါ်တွင် ဖျာတစ်ချပ်
ခင်းပြီး ထိုဖျာပေါ်မှာ သင်ဖြူးတစ်ချပ်
ထပ်ခင်းပါသည်။ သင်ဖြူးပေါ်မှာတော့
စောင်တစ်ထည်ကို ခေါက်ပြီး နေရာ
ထိုင်သဖွယ် ခင်းပေးပြီး ဆရာတော်
အား သီတင်းသုံးကာ လိုက်ပါစေ
သည်။

ဤသို့ ပို့ဆောင်ပေးခြင်းကို ဦးလေး
သန်းအဖို့တော့ ယာဉ် လျှူဒါန်းရသကဲ့
သို့ ဝိတိသောမနဿ ဖြစ်ပေါ်နေပါ
သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ လှည်းဖြင့် ပို့
ဆောင်ပေးရာတွင် ဆရာတော်ကြီးများ
၏ ဆုံးမသော တရားဓမ္မတို့ကိုလည်း
နာကြားခွင့်ရရှိပါသည်။

ကိုယ်ကာယကံ ကိုယ်သိပ္ပံ အပျက်ကြံပြု

ကိုယ်စီကံ ကိုယ်သိပ္ပံ အပျက်ကြံပြု
ကိုယ်ပူဇော်ကံ ကိုယ်သိပ္ပံ အပျက်ကြံပြု
စသည့် ဓမ္မစကား တရားတော်များ
ကို နေ့တိုင်း ကြားလာသည်အခါ
စိတ်ထားဖွေးလျက် အသိဉာဏ်ပညာ
များပါ ထက်မြက်လာပါသည်။
ကုသိုလ်ရရေးကိုသာ အလေးထား
လျက်ရှိပြီး မိမိဖြည့်ကျင့်နေသော
ငါးပါးသီလကို မကျိုးမပေါက်၊
မပေါက်မကြားအောင် စောင့်ထိန်းလာ
ခဲ့ပါသည်။

ဦးလေးသန်းသည် ရွာဦးကျောင်း
အတွင်းရှိ အဘိုးဖြစ်သူ ဦးအောင်ဖြိုး
တည်ဆောက်လှူဒါန်းခဲ့သော ရှေးသိမ်
တော်ကြီးကို ပြုပြင်လိုစိတ်များ ထက်
သန်ခဲ့ပါသည်။ သံဃာတော်များ
ရဟန်းခံပွဲပြုလုပ်ရာတွင် ဖြစ်စေ၊
လပြည့်၊ လကွယ် ဥပုသ်ပြုရာတွင်
ဖြစ်စေ၊ ခုံညား ထည်ဝါစေလိုသော
မဟာကုသိုလ် သောမနဿစိတ်ထား
ဖြင့် ပြုပြင်လိုစိတ်များဖြစ်ခဲ့ပြီး “ဒီ
တစ်ခေါက် ဆေးရွက်ကြီးများ
ရောင်းချလို့ရတဲ့ငွေနဲ့ သိမ်ကြီးကို
ပြုပြင်မည်” ဟု ပုဗ္ဗစေတနာ ထက်သန်
စွာဖြင့် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည်။

ဆေးရွက်ကြီးပိုများကို တောင့်တင်း
ခိုင်မာအောင် ထန်းလျှော်များဖြင့် ချည်
နှောင်ပြီး မော်တော်ပေါ်သို့ တင်ကာ
ရောင်းချရန်အတွက် မန္တလေးမြို့သို့
ခရီးထွက်ခဲ့ပါသည်။ မန္တလေးမြို့မှ ရှမ်း

ပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း ကျောက်မဲမြို့နှင့်
သီပေါမြို့များသို့ တင်ပို့ရောင်းချပါ
တော့သည်။

ဦးလေးသန်း ကျောက်မဲမြို့ကို
ရောက်သည်နှင့် ဆွေမျိုးရင်းချာသဖွယ်
ဖြစ်နေကြသော ဆေးလိပ်ခုံပိုင်ရှင်များ
က ဝါးနီးဖြင့် ရက်လုပ်ထားသည့် ပို
ဖြင့် ထည့်ထားသော ဆေးရွက်ကြီးကို
ဝယ်ယူကြပါသည်။ သီပေါမြို့မှ
ဆေးလိပ်ခုံပိုင်ရှင်များကလည်း ထို
နည်းတူစွာ ဝယ်ယူကြသဖြင့် ဦးလေး
သန်း၏ သိမ်ပြုပြင်မည့် ဒါနပွဲကြီး
အောင်မြင်တော့မည် ဖြစ်ပါသည်။

အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်းများ ပြီး
စီးသောအခါ မိမိနေရပ်သို့ပြန်ရန်
အတွက် ရောင်းချ၍ရသော ငွေများကို
အသေအချာ ရေတွက်ပြီး လုံခြုံအောင်
ပလတ်စတစ်အိတ်ဖြင့် ထုပ်ပြီး အင်္ကျီ
အတွင်းခံအိတ်ထဲသို့ သိမ်းဆည်းပါ
တော့သည်။

လမ်းခရီးတွင် သုံးစွဲရန် ငွေ အနည်း
ငယ်ကိုသာ အပြင်အိတ်ထောင်တွင်
ထည့်ပါသည်။ “ငါ ရွာပြန်ရောက်လျှင်
တော့ သိမ်ကျောင်းတော်ကြီး ပြုပြင်ရ
တော့မည်” ဟု ရေရွတ်ပြီး ဝိတိစိတ်
ဖြစ်နေကာ သိမ်ကျောင်းတော်ကြီး
လှူဒါန်းလိုသော ပုဗ္ဗစေတနာတို့ဖြင့်
တက်ကြွလျက် ရှိနေပါသည်။

ဦးလေးသန်း စီးနင်းလိုက်ပါခဲ့သော
ခရီးသည်တင်ကားကြီးသည် ကျောက်

မဲမြို့မှ မန္တလေးသို့ ဦးတည်ကာ ထွက်
ခွာခဲ့ပါသည်။ ကားပေါ်မှာတော့ ဦးလေး
သန်းသည် ဆရာတော်ဦးသုမန ချီးမြှင့်
ပေးခဲ့သော သီရသ္မိဂါထာတော်မြတ်
ကြီးကို အာရုံစူးစိုက်၍ ရွတ်ဆိုပူဇော်
ကာ လိုက်ပါခဲ့သည်။

ဦးလေးသန်းသည် သိမ်ကျောင်း
တော်ကြီးကို ပြုပြင်လိုသော စေတနာ
ဇောက ပြင်းထန်နေသောကြောင့် ဆေး
ရွက်ကြီးများ ရောင်းချ၍ ရရှိခဲ့သောငွေ
များနှင့်အတူ မိမိရွာသို့ ဘေးမသိရန်
မခတ် အလျင်အမြန် ရောက်ချင်နေပါ
သည်။

သို့အတွက် ဂါထာတော်မြတ်ကြီးကို
ခါတိုင်းထက် စူးစူးစိုက်စိုက် အနက်
အဓိပ္ပာယ်ကိုပါ အာရုံပြု၍ ရွတ်ဖတ်
ပူဇော်နေမိသည်။ ဘယ်နေရာရောက်
နေပြီလဲကိုပင် သတိမပြုမိတော့ပါ။
ရုတ်တရက် ကားကြီးသည် တုံ့ခနဲ
ရပ်သွားမှ မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်မိပါသည်။
ကားပေါ်မှာတော့ ခရီးသည်များ ရုတ်
ရုတ်သံသံ ဖြစ်နေသည်။

“ကားပေါ်က ခရီးသည်တွေ ဆင်း
ကြ” ဟု ပြောသံကြားလိုက်ရ၍ ခရီး
သည်များအားလုံး တန်းစီပြီး ကားပေါ်
မှဆင်းကာ ကား၏ဘေးတွင် တန်းစီ၍
ငုတ်တုတ်ထိုင်နေရပါသည်။ ဦးလေး
သန်းလည်း ခရီးသည်များနှင့်အတူ
ကားပေါ်မှဆင်းကာ တန်းစီ၍ ထိုင်ခဲ့
ပါသည်။

ဓားပြတိုက်နေခြင်းဖြစ်၏။ ဓားပြ
ခေါင်းဆောင်ဟု ထင်ရသူက ခရီးသည်
များကို တစ်ယောက်ချင်း တန်းစီပြီး
လက်ဝတ်ရတနာများနှင့် ငွေကြေးများ
ကို လုယူနေပါသည်။ ဦးလေးသန်း
စိတ်ပူလာပါသည်။ ဒီတစ်ခါတော့
ကိုယ်ကျိုးနည်းရပေတော့မည်။ သိမ်

ကျောင်းတော်ကြီး ပြုပြင်ဖို့ ငွေတွေကို
ဓားပြများ ယူသွားလျှင်တော့ ခဲလေ
သမျှ သဲရေကျ ဖြစ်ရချေတော့မည်။

ငါ့မှာ အားကိုးဖွယ်ရာဟူ၍ “သီရသ္မိ
ဂါထာတော်မြတ်ကြီး” သာ ရှိတော့
သည်။ အများနည်းတူ ထိုင်လျက်
ဂါထာတော်ကိုသာ ရွတ်ဆိုပွားများနေ
ပါသည်။ နားထဲမှာတော့ ဓားပြများ၏
ဆဲဆိုသံက မကြားတစ်ချက် ကြားတစ်
ချက် ဝိုးတဝါးဖြစ်နေသည်။ ဇောရွေး
များပင် ပြန်လာပြီး ဓားပြများကား
ဦးလေးသန်းကို မြင်ဟန်မတူပါ။ အခြား
လူများထံမှသာ ရှာဖွေ၍ လုယက်
ယူငင်နေပါသည်။ ဦးလေးသန်းထံမှ
ငွေများကို ယူမသွားပါ။

အတန်ကြာသော် “ခရီးသည်တွေ
ကားပေါ်တက် မင်းတို့ကား မြန်မြန်
မောင်းသွားတော့” ဟု ပြောသံ ထပ်
ကြားရသည်။ ထိုအခါမှ ဦးလေးသန်း
လည်း ခရီးသည်များနှင့်အတူ ကားပေါ်
သို့တက်ပြီး မိမိထိုင်ခဲ့နေရာတွင် ထိုင်
ကာ သက်ပြင်းချမိတော့သည်။ ခရီး
သည်များကတော့ ငိုသူက ငိုကာ
ညည်းညည်းညာညာဖြင့် တစ်ယောက်
တစ်မျိုး ပြောဆိုနေကြပါသည်။ ထို
နောက် ခရီးသည်တင်ကားကြီးသည်
မန္တလေးဘက်သို့ ဆက်လက်မောင်း

ထွက်ခဲ့ပါတော့သည်။
ကားပေါ်တွင် ဦးလေးသန်း
စဉ်းစားနေမိသည်မှာ
ငွေကြေး၊ ဥစ္စာများသည်
ရေ၊ မီး၊ မင်း၊ ခိုးသား

ဓားပြစသည့် ရန်သူတို့၏ဘေးမှ အ
အနှောင့်အယှက် ပေးနိုင်သည်။
မီးလောင်ရာတွင် မိမိ၏ ပစ္စည်းဥစ္စာ
တို့ကို မီးလောင်စာမဖြစ်မီ ရအောင်
ယူရပါသည်။ ရအောင် မယူလိုက်
ပါက ထိုပစ္စည်းသည် မီးလောင်စာ
သွားပြီး အချည်းနီးသာ ဖြစ်ပေ
သည်။ ဒီလို အချည်းနီးမဖြစ်ရအောင်
ဥစ္စာပစ္စည်းတို့ကို လှူဒါန်းခြင်း၊ အ
ကုသိုလ်ပြုခြင်းသည်သာ ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာ
ဖြစ်ပေတော့သည်။

ဤကားပေါ်မှ ခရီးသည်တို့၏ ငွေ
ကြေးနှင့် လက်ဝတ်ရတနာများ ဓား
လက်ဝယ်သို့ ပေးလိုက်ရလို့ ပူဇော်
သောကရောက်၍ နေရပေပြီ။ ငါ
တော့ “သီရသ္မိဂါထာတော်မြတ်ကြီး”
ကို ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါတရားဖြင့် အ
ကိုး၍ ရွတ်ဆိုပွားများ၍သာ ဓားပြ
မှ လွတ်ခဲ့ရသည်။ ဓားပြလက်ဝယ်
ဘာတစ်ခုမှ မပေးလိုက်ရ။

သိမ်တော်ကြီးကို ပြုပြင်ပြီး သံသ
ဝဲညာယမှ လွတ်မြောက်နိုင်ရေးအတွက်
စီးပွားဥစ္စာ၏ အနှစ်ဖြစ်သော ဒါန
ခြင်း၊ လှူဘဝ၏ အနှစ်ဖြစ်သော သီ
ဆောက်တည်ခြင်း၊ သံသရာလွတ်ထွက်
အတွက် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးအကျင့်နှင့် ဝိသ
နာဘာဝနာများကိုသာ ကျင့်ကြံ အ
ထုတ် ပါရမီဖြည့်ဆည်းတော့မည်
ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတော့သည်။

ဦးကျော်ဆောင်း (B.A.)
မန္တလေး

www.burmeseclassic.com

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မြေနှစ်တာကာလအတွင်း စားတောင်ကိုကျော်၍

မီးပင်လယ်ကို ပြတ်သန်းခဲ့ရသူ

ဂုဏ်ယု

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ မြေနှစ်တာကာလ
အစလျှောက်တွင် ကြုံတွေ့ရဖွယ်ရှိ
သော အခက်အခဲ၊ အကျပ်အတည်း။
အတားအဆီးမှန်သမျှ ဇွဲလုံ့လဖြင့်
ကျော်ဖြတ်နိုင်ရေး တွန်းအားပြည့်ပေး
သည့် အစီအစဉ် ဖြစ်သည်။

တရုတ်ဘာသာတွင် “**စားတောင်
ကျော်၍ မီးပင်လယ်ဖြတ်ခြင်း**” သည်
ခင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ရသမျှ အခက်အခဲ
အားလုံးကို အားတင်း ကျော်ဖြတ်ခြင်း
ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။

တရုတ်နိုင်ငံ ကွမ်ရှီး (Gǎng Xī)
ပြည်နယ်တွင် နေထိုင်ကြသော ကျွမ်း
(Zhuāng) လူမျိုးစုတို့၏ ရိုးရာ ဓလေ့
ဦးတော်များ၌ ဝါးလုံးတွင် တပ်ဆင်ထား
သော မိုးမျှော် စားသွားလှေကားထပ်
များကို ဖိနှပ်ခြေနှင်းမပါသော ဗလာ
ခြေဖမ်းဖြင့် တစ်ထပ်ခြင်း တက်ရောက်
ပြီးနောက် မီးကျိုးခဲ ရဲရဲပေါ်တွင် ကြာ
နန်းကြာရွက်များ၌ လမ်းလျှောက်ရသ
စဉ် နင်းကာ ကျော်ဖြတ်သွားခြင်းကို
ပြဿလေ့ ရှိကြသည်။

စူးစမ်းလိုသော ဧည့်သည်များ
တစ်ဦးစ၊ နှစ်ဦးစ ထွက်လာကာ မီးကျိုး
ခဲများပေါ် စမ်းသပ် ဖြတ်နှင်းကြည့်လေ့
ရှိကြသည်။ စားသွားများပေါ်သို့မူ
ခြေတင်ဝံ့သူ မရှိကြပါ။

မီးကျိုးခဲများမှာ မီးသွေးမီးဖိုများ
စီတန်းထားခြင်းဖြစ်ရာ ထိုမီးဖိုတန်း
(၁၀ လုံးခန့် ရှိပါမည်။) ကို “ကျွမ်း”

လုလင်၊ လုံမတို့က အသာအယာ
ခြေဖော့နင်းကာ ဖြတ်သန်းသွားကြ
သော်လည်း စူးစမ်းသူတို့မှာ ဒုတိယ
မြောက် မီးဖိုပေါ်သို့ပင် ခြေမချနိုင်ဘဲ
ဆင်းပြေးကြသည်ချည်း ဖြစ်လေသည်။
(ကိုယ်တိုင် သွားရောက် လေ့လာရ
ခြင်း မဟုတ်ပါ။ ကွမ်ရှီးပြည်နယ်
တွင် နေထိုင်သော အစ်ကိုကြီး
ဝမ်ဂျင်းဖီ (Wáng Jīn Zhì) ထံသို့
၂၀၁၂ ခုနှစ်၊ မေလကုန် ကာလ
များ၌ အလည်အပတ် သွားရောက်
သော အစ်မ ဝမ်းဟိုမိန်း (ခေါ်)
ဒေါ်လေးလေးနွယ်က မိဒီယို မုတ်
တမ်း ရိုက်ကူးလာသဖြင့် မြင်တွေ့
ရခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။)

ကျွမ်းလူမျိုးများက “စားတောင်
ကျော်၍ မီးပင်လယ်ဖြတ်ခြင်း” တရုတ်
ဆိုရိုးကို ပြကွက်ဖော် ခင်းကျင်းပြသ
ခြင်း ဖြစ်သည်။ စားမရှု မီးမလောင်
နိုင်စေရန် ရိုးရာဓလေ့ဆိုင်ရာ ကျင့်စဉ်
များကို ကြိုတင် လေ့ကျင့်ထားကြရ
သည်ဟု သိရသည်။

ယခု ဖော်ပြမည့် အစီအစဉ်ကား
စားမရှု မီးမလောင်သော အစီအစဉ်
မဟုတ်ပါ။ ဘဝမျက်နှာစာ အသီးသီး၌
အခက်အခဲ ဟူသမျှကို ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊
မြေနှစ်တာအတွင်း ကျော်ဖြတ်သွား
နိုင်ရန် ယတြာပြု အားဖြည့်ပေးသော

အပြင်အဆင် ဖြစ်ပါသည်။

ကြာသပတေးနေ့ နံနက် (၉း၀၀)
နာရီမှ (၁၁း၀၀)နာရီ အချိန်အတွင်း
ခေါက်ဆွဲခြောက် တစ်မျှင်ကို ရေတစ်
ခွက်အတွင်း ထည့်စိမ်ကာ နေအိမ်ရှိ
ဘုရားရှင် (သို့မဟုတ်) ကိုးကွယ်ရာ
သိဒ္ဓိရှင်၊ သူတော်စင်အား ဆက်ကပ်
ကာ သက်ဆိုင်ရာ ပူဇော်တော်များကို
(၁၅)မိနစ် (နာရီတစ်စိတ် သို့မဟုတ်
တစ်မတ်စာ)ခန့် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။

ကြုံတွေ့နေရသော အခက်အခဲ၊
အကျဉ်းအကျပ်၊ ပြဿနာများမှ လွတ်
မြောက်ကျော်လွှားရလိုကြောင်း ဖွင့်ဟ
လျှောက်ထား ဆုတောင်းပါ။ ခေါက်ဆွဲ
တစ်မျှင် ဆိုရာ၌ (မိမိလုံ့လဖြင့် ပြတ်
တောက်သွားခြင်း) မချိုးမဖြတ်ရပါ။
ရှည်နိုင်သမျှ အလျားအရှည်ရှိသော
ခေါက်ဆွဲမျှင် တစ်မျှင်ကို ရွေးချယ်ရပါ
သည်။

တရုတ်ဓလေ့အရ ခေါက်ဆွဲကို
အသက်ရှည်ခြင်း အနက်အဓိပ္ပာယ်
ကောက်ယူလေ့ရှိရာ ချိုးဖြတ်လိုက်ခြင်း
သည် ရပ်တည်မှု ဝီဇာတတ်အား ချိုး
ဖြတ်လိုက်ခြင်း နှိမ်နင်းဆောင်သော
ကြောင့် ဖြစ်သည်။

တရုတ်စာပေတွင် အချုပ်အချယ်
အကန့်အသတ်မရှိခြင်းကို (မန်
(Mǎn)ဟု ရေးသား ခေါ်ဝေါ်သည်။
ရေစက်သုံးစက် အမှတ်အသား (၂)
နှင့် ရှည်မျောမျောပုံစံရှိခြင်း (၃)

www.burmeseclassic.com

ရေကန်

အီဂျစ်တို့၏ အရုပ်သင်္ကေတ ရေး ထုံးတွင် ရေကန်သည် လျှို့ဝှက်နက်နဲ၍ နားလည်ရခက်ခဲသော ကိစ္စရပ်ဆိုင်ရာ ရုပ်သဏ္ဍာန်အဖြစ် အမှတ်အသားပြု ကြသည်။

ရေကန်၏ သာမန်ဖော်ပြချက်မှာ တည်ငြိမ်မှု ဖြစ်သည်။ သွယ်ဝိုက် အဓိပ္ပာယ်မှာကား ယေဘုယျနှင့် ဝိသေသ၊ သာမန်ကာလျှံကာ အခြေ အနေ အပေါ်ယံသဘောနှင့် သိပ်သည်း နက်နဲခြင်းတို့အကြား ဆက်စပ်ပေး သော သင်္ကေတဖြစ်သည်ဆို၏။

ထို အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်မှာ ရေကန် တွင်းရှိ ရေထဲ၌ သန့်ရှင်းကြည်လင်ကာ ဖောက်ထွင်းမြင်နိုင်သော အမှိုက် သရိုက်ကင်းမဲ့သည့် အခြေအနေကို ညွှန်းခြင်းဖြစ်သည်။

အီဂျစ်တို့၏ အယူအဆတွင် မြေ အောက်သို့ နက်ရှိုင်းစွာ တည်ရှိနေ သည့် ရေကန်သည် နေနတ်မင်းကြီး ညအခါ ဖြတ်သန်းသွားလာသည့် လမ်း ဖြစ်သည် ဆို၏။

အီဂျစ်နိုင်ငံ အရှေ့ပိုင်း နိုင်းမြစ်ကမ်း ရှိ ရှေးဟောင်း သီးဘီးစ်လူမျိုးများ နေထိုင်ခဲ့ရာ ကာနက်ခ် (Karnak) ကျေးရွာတွင် တည်ရှိသော "အေမွန်" ဘုရားသခင်၏ ဘုရားကျောင်း၌ ရေ ကန် တစ်ကန်ကို အထူးပြုလုပ်ထား ရှိသည်။

ညဉ့်အချိန်တွင် နေနတ်မင်းကြီး အလွယ်တကူ ဖြတ်သန်းသွားလာနိုင်

ဟုဂ်ဒီ သင်္ကေတများ

ဘာသာစကား (၁၉)

ရန် ဖြစ်သည်။ အထူးနက်ရှိုင်းလှ၍ ရေအောက်သို့တိုင် ထိုးဖောက်မြင်ရ သည်အထိ ကြည်လင်သည် ဆို၏။

ဝတ်ပြု ဆုတောင်းသူများသည် ထို ကန်ရေပြင်တွင် လှေဖြင့် လူးလာခေါက် တုံ့ ကူးခပ်ကာ နေမင်းကြီး၏ ညအချိန် ဖြတ်သန်းသွားလာခြင်းကို ဂါရဝပြု ဆု တောင်းလေ့ ရှိကြလေသည်။

နက်ရှိုင်းလှသော ကန်ရေပြင်သည် သူတို့၏ တောင်းသောဆုများကို နေနတ်မင်းကြီးထံ အရောက်ပို့ပေးကာ ကူညီကယ်ပ စောင့်ရှောက်တော်မူခြင်း ခံယူ ရရှိနိုင်သည်ဟု ယုံကြည်ကြ သည်။

ဤရေပြင်ကြီးက သူတို့ကို လူအများ ကြားမှ သိသာ ထင်ရှားစွာ သတိပြုမိ စေရေး ကူညီပေးနိုင်သည် ဆို၏။

အိုင်းရစ်နှင့် ဘရက်တန်လူမျိုးများ ကမူ တမလွန်လောကသည် သမုဒ္ဒရာ သို့မဟုတ် ရေကန်၏ ကြမ်းပြင်တွင် တည်ရှိသည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။

နေလုံးကြီးအနောက် မိုးကုပ်စက် ပိုင်းအောက်သို့ ငုပ်လျှိုးနေသည့် နေဝင် စအချိန်တွင် ရေကန်မျက်နှာပြင်အား စေ့စေ့ကြည့်ကာ တမလွန်ဘဝရောက် နေသူအတွက် အမှာစကားပါးကြ သည်။ ဆုတောင်းပေးကြသည်။

ဝင်လုဆစ် နေမင်းကြီးသည် တမလွန်လောကသို့ သူတို့၏ အမှာ စကားများ သယ်ဆောင်ပေးသွားနိုင် သည်ဟု ယူဆကြသည်။ သမုဒ္ဒရာရေ

ပြင် သို့မဟုတ် ကန်ရေပြင်တွင် ငုပ် ထင်နေသော နေလုံးကြီးကို ကြည့် ဆုတောင်းကြခြင်း ဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်လေရာ ရေကန်သည် ယေ ယျ ပုံသဏ္ဍာန်အားဖြင့် တည်ငြိမ်ခြင်း သင်္ကေတဖြစ်သကဲ့သို့ ဝိညာဉ်ပျံ ဆရာနှင့် ဆက်စပ်ခြင်း၊ လျှို့ဝှက်နက် နဲ၍ သိနားလည်ရ ခက်ခဲသော သင်္ကေ တရားများနှင့် ဆက်နွယ်နေခြင်း ပေါင်းစည်းသည်။

ထို့ပြင် အစိုဓာတ်နှင့် အခိုးအဖျော် တို့၏ ကြားခံပစ္စည်း၊ အကော အထည်ဖော် ဆုပ်ကိုင်၍ရသော ရုပ်ပြု နှင့် အကောင်အထည်ရုပ်ခြင် ဖော် ခြင်းငှာ မစွမ်းသာသော နာမ်ဓာတ်တို့ ဆက်သွယ်ချက်အဖြစ်လည်း အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ကြလေသည်။ (ဤတွင် ရေထဲ ဟူသည် နက်ရှိုင်းကျယ်ပြန့်သော ရေကန်ကြီးကို ဆိုလိုပါသည်။)

ဦးငယ်

မိခင် သိုးမကြီး၏ အုပ်ထိန် အောက်မှ သိုး(သို့မဟုတ်) မွေးလာသော သိုးငယ်ဖြစ်သည်။ သန့်စင်ခြင်း၊ အပြု ကင်းခြင်း၊ အခွံအတာခံ အောက်က သည်းခံခြင်းတို့ကို ဖော်ပြသကဲ့သို့

www.burmeseclassic.com

ကြောင်းမဲ့ စွန့်လွှတ်အနစ်နာခံခြင်း နည်း ညွှန်းသည်။

တို့ကွယ် ယုံကြည်မှုဆိုင်ရာ အယူအကြီးတစ်ခုက သိုးငယ်ကို အထူး အရေးထားသည်။ ထာဝရ သူရားသခင်၏ သိုးငယ်ဟု တင်စား ခြင်းသည်။

ရေခဲခံညားသော ခြင်္သေ့နှင့် ယှဉ်တွဲ ခြင်းသားတည်ကြည်ခြင်း သင်္ကေတ ဖြစ်လည်း သုံးစွဲတတ်ကြသည်။ သိုးငယ်နှင့် ခြင်္သေ့ဆိုင်ရာ ဒဏ္ဍာရီ များစွာလည်း အလယ်ခေတ်အလွန် ဖြစ်ပြောင်းလဲရေး ခေတ်ကာလ အလျောက်တွင် တွင်ကျယ်စွာ ပေါ် မထက်ခဲ့သည်။

ယခုအခါ သိုးငယ်ကို "သနား ချယ်" ဟူသော ဖွင့်ဆိုချက်ဖြင့် သင်္ကေတပြု သုံးနှုန်းကြလေသည်။

မီးအိမ်

အသိဉာဏ်နှင့် ဝိညာဉ်ဆိုင်ရာ အယူအကြီးတစ်ခုက ဖြစ်သည်။ မီးစာ (၁၂)ခုရှိသော ရာသီစက်ကဲ့သို့ မီးအိမ် နည်း ရှိသေးသည်။ ပျို့မျှစ်သန်စင် ခြင်းကို ကိုယ်စားပြုကာ မီးစာ(၁၂)ခုပါ မီးအိမ်ကို ထွန်းလှေရှိသည်။

နတ်ဒေဝတာ သူတော်စင်တို့အား နတ်ဂါရဝပြုခြင်း ဖြစ်သည်။ ဂရိတို့၏ အဖိုခိုက်နတ်သမီး (Aphrodite) ကဲ့သို့ အလှနှင့်အချစ် နတ်သမီးဗီးနပ်စ် (Venus) သူရားကျောင်းများတွင် သူတော်စင်

စိန်ဩဂတ်စတင် St. Augustine အား ပူဇော်သည့်အနေဖြင့် မီးစာ(၁၂)ခုပါ မီးအိမ်ကို ထွန်းညှိတတ်ကြလေသည်။

ဆယ့်နှစ်ရာသီပတ်လုံး အမှောင်ခွင်း ၌ အလင်းဆောင်ပါစေ (၁၂)ရာသီ တွင် မွေးဖွားကြသူ ဇာတာရှင် အားလုံး ဉာဏ်ပညာ အလင်းဓာတ်ရပါစေ၊ ဘုရားသခင် ဖန်ဆင်းထားသော လောကကမ္ဘာကြီး ရေရှည် တည်တံ့ ခိုင်မြဲရေး၊ လူသားအားလုံး ကောင်းကျိုး သုခ ပြည့်စုံစေရေးအတွက် ရည်ရွယ် ဆုတောင်းပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် ဝိညာဉ်ပိုင်၊ နှာမိပိုင်းဆိုင်ရာ လက်ဆုပ်လက်ကိုင်ပြု၍ မရနိုင်သော (မြင်အပ်၊ မမြင်အပ်သော) အရာအားလုံး သတ္တဝါအားလုံးအတွက်ပါ ထည့်သွင်း ဆန္ဒပြုထားခြင်း ဖြစ်သည်။

အရှေ့တိုင်း အထူးသဖြင့် တရုတ် ယဉ်ကျေးမှုလေ့တွင်ကား မီးစာ ဆယ့်နှစ်ခု (Twelve Wicks)၊ မီးအိမ် အစား (Eight wicks) မီးစာ(၈)ခုပါ မီးအိမ်ကို အသုံးပြုကြသည်။

မိုးအောက်မြေပြင် ကမ္ဘာမြေတစ်ဝန်း ဘေးရန်ကာဆီး၍ အမှောင်ခွင်း အလင်းရောက်ပါစေဟူ၍ တောင်းဆို ပြုခြင်း ဖြစ်သည်။

ယင်းကို Ba Gua Deng "ပါးကွဲ တိုင်း" အဋ္ဌမုခ်မီးအိမ်ဟု ခေါ်ကြ သည်။ မျက်နှာ(၈)ဖက်၊ "အရပ်ရပ် မျက်နှာ အလင်းရောက်ပါစေ" ဟု လည်း ရည်ညွှန်းခြင်းဖြစ်ကာ အရပ် ရှစ်ခွင်မှ နှာမိပိုင်းဆိုင်ရာ အနှောင့် အယှက်များကိုလည်း ကာကွယ်ပေး သည်။

ဘုံဘုရားကျောင်းရှိ သွေးသောက် ညီအစ်ကိုတစ်ယောက် ကွယ်လွန်ပါက မီးစာနှစ်ခု (Two wicks) ပါ မီးအိမ်ကို ညည်းအချိန်တွင် မိမိတို့ အိမ်ရှေ့လမ်းမ

နံဘေးတွင် ထွန်းညှိပေးလေ့ ရှိကြ သည်။

ဘဝတစ်ပါးသို့ ကူးပြောင်းခါစ ညီနောင်အတွက် လမ်းပြခြင်း ဖြစ်သကဲ့ သို့ ဝသုန္ဒရေနတ်မင်းအားလည်း ခွင့်ပန် ဂါရဝပြုခြင်း ဖြစ်သည်။ ဝသုန္ဒရေ နတ်မင်းအား ပူဇော်ခြင်းလည်း ဖြစ် သောကြောင့် အနီရောင်မီးအိမ်ကို အသုံးပြုကြသည်။

ယခုအခါ ဖယောင်းတိုင်အနီ နှစ် တိုင် ထွန်းညှိပေးကြလေသည်။ ကွယ် လွန်သူ၏ ရုပ်ကလာပ်ကို မြှုပ်နှံရန် အတွက် သင်္ချိုင်းမြေတွင် ဝသုန္ဒရေ နတ်မင်းထံမှ ခွင့်တောင်း(မြေဝယ်)ရာ တွင်ကား (မီးစာနှစ်ခုပါ) မီးအိမ်ကို မီးညှိခြင်း မပြုဘဲ ရွှေစက္ကူနှင့်အတူ မြေပေါ်တွင် ထားရှိရလေသည်။ ကွယ် လွန်သူ၏ ဝိညာဉ်က ပူဇော် ကပ်လှူ နိုင်ရန် ဖြစ်သည်။

အဲမောင်းလုံရှည်

အဲမောင်းလုံရှည်ကား စစ်ပွဲ၏ သင်္ကေတ ဖြစ်သည်။ ထို့အပြင် ပုရိသ (Phallic) (ယန်းဓာတ်) သဘာဝဆိုင်ရာ အမှတ်အသားလည်း ဖြစ်သည်။ ယောက်ျားပီသခြင်း၊ အားကောင်း မောင်းသန်ခြင်း၊ ထကြွပြင်းထန်ခြင်း သဘောဆောင်သည်။

ဂရိတို့၏ ဒေဝတာပုရဇာတ်များတွင် ထိုကဲ့သို့ သဘောဆောင် အဲမောင်း လုံရှည်များကို အထူးပင် ဖွဲ့နှံခဲ့ကြ

www.burmeseclassic.com

သည်။

၁၇ ရာစု စဦးပိုင်းကာလများတွင် ဖဲလက်စ်(Phallus)ဟု ခေါ်သော စွင့်ကားနေသည့် ပုရိသလိင်နိမိတ် ရုပ်တုကို ထုလုပ်ကိုးကွယ်မှုများရှိခဲ့ရာ ယနေ့တိုင် ဂျပန်နိုင်ငံ အချို့နေရာများ၌ ပူဇော်ပွဲ အခမ်းအနား စည်ကားစွာ တွေ့နိုင်လေသည်။

ယင်းမှာ လောကီမှုဆိုင်ရာ ဖွင့်ဆိုချက်ဖြစ်၍ ဘေးရှည်ကဲ့သို့ပင် ကောင်းကင်ဘုံနှင့် သွယ်ဝိုက် ဆက်သွယ်နေသော သင်္ကေတအဖြစ်လည်း သတ်မှတ်ကြသည်။ “ချလီစ်”(Chalice) (ခရစ်ယာန် ဘုရားကျောင်းများတွင် စပျစ်ရည်ထည့်သော ခွက်ဖလား) တို့နှင့် ဆက်စပ်ယှဉ်တွဲနေသည်ဟု ယူဆကြသည်။

သင်္ကေတဆိုင်ရာ အမှတ်အသားများ ဖြစ်ကြသော အကိုင်းအခက်၊ သစ်ပင်၊ ကြက်ခြေခတ်၊ တောင်ကြားမှပုဆိန်ကဲ့သို့လည်း အထောက်အကူပြုသည့် သင်္ကေတဖြစ်သည်။

မြင်းစီးသူရဲပုံနှင့် အမောင်းလုံရှည်ကို ယှဉ်တွဲပေးလိုက်ပါက ရိုးသားဖြောင့်မှန်စွာဖြင့် အင်တိုက်အားတိုက် ကူညီမည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရလေသည်။

ထို့ပြင် အမောင်းလုံရှည်အား အထွေထွေ စွန့်လွှတ်အနစ်နာခံခြင်း၏

သင်္ကေတအဖြစ်လည်း ရှုမြင်ကြလေသည်။

မိမိမြေ့ မိမိအရှင်သခင်နှင့် ပြည်သူ့ပြည်သားတို့၏ အသက်အိုးအိမ်စည်းစိမ်ကို ရွပ်ရွပ်ခွဲခွဲ ကာကွယ်တိုက်ခိုက်လျက် မိမိ၏ အမောင်းလုံရိုးကို တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ကာ အသက်ပေးသွားသော စစ်သူကြီးကို ပမာပြုခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ရွှေမျှော်ခင်း

တောတောင်ရေမြေ ကျေးငှက်ပန်းမန် စသည်တို့၏ ရှုချင်စဖွယ်မြင်ကွင်းပုံ ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ကျေးလက်ဒေသရှိ ရှုမျှော်ခင်းများကို ရေးဖွဲ့လေ့ ရှိကြသည်။ ဆန်ကျင်ဘက် အင်အားနှစ်ရပ် ဒွန်တွဲ၍ လွန်ဆွဲ အားပြိုင်နေခြင်း အမှတ်အသားဖြစ်သည်။

ဗဟိုဒွပြင်ပသဏ္ဍာန်နှင့် အစွတ္တအတွင်းသန္တာန်တို့ ဒွန်တွဲလွန်ဆွဲ အားပြိုင်နေခြင်းကို ပေါ်လွင်စေရန် တောင်နှင့် တောင်ကျာစမ်းရေတို့ ယှဉ်တွဲ ဖော်ပြကြသည်။

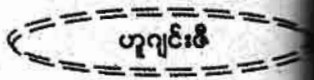
တောင်ကြီးပမာ တည်တံ့ ခံထည်ကာ စမ်းရေလျှင်ပမာ လျင်မြန်လှုပ်ရှားနေခြင်းကို ဆိုလိုရင်း ဖြစ်သည်။ တည်တံ့ခြင်းနှင့် လှုပ်ရှားခြင်းတို့ ဆန်ကျင်ဘက်များ ဖြစ်ကြသော်လည်း

အတူယှဉ်တွဲရှိနေခြင်းကို ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ဆန်ကျင်ဘက်အင်အားပမာပြုခြင်း ဖြစ်သည်။

ရွပ်ထွေးနက်နဲသော စစ်နည်းဗျူဟာဆိုင်ရာ အချက်အလက်များ ညွှန်းဆိုရာတွင် လည်းကောင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ရှိသော စီးပွားနိုင်ငံရေးဆိုင်ရာ ပရိယာယ်များ ဖော်ပြရာ၌ လည်းကောင်း၊ ဆန်ကျင်နက်နဲသည့် လူသားတို့၏ ချစ်မေ့သံယောဇဉ်နှောင်ဖွဲ့မှုများကို ထင်စေလို၍ လည်းကောင်း ရှုမျှော်ခင်းများကို အသုံးပြုကြလေသည်။

သက်ဆိုင်ရာ နယ်ပယ်ကိစ္စရပ်အတွက် မိမိ၏ ဆိုလိုရင်း ပေါ်လွင်သော အကြောင်းအရာများ ခြယ်ပယ်ဝင်သည့် ရှုမျှော်ခင်းပုံကို ရွေးချယ်ပေးသည်။

အိမ်အိုတစ်လုံးနှင့် ဆန်ကျင်ဘက်နှစ်ခုဖြစ်သည့် သစ်ငုတ်တို၌ အညှာအညှောက်ထွက်နေသော ရှုမျှော်ခင်းပုံသည် အိုမင်းမစွမ်း မိဘများက သမီးမြေးမြစ်တို့အား တမ်းတသင်ကြောင်း ကိုယ်စားပြု အမှာပုံဖြစ်လေသည်။

စာမျက်နှာ (၁၆၅)မှ အဆက်

မန် (Man)တို့ တွဲစပ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကြုံဆုံနေရသော အကျပ်အတည်း အချုပ်အချယ်များ ပြေပျောက်စေရန် (ရှည်မျောမျောပုံစံ) ခေါက်ဆွဲဖျင်ကို ရေခဲမိလျက် ကပ်လျှခြင်း ဖြစ်သည်။

ကြာသပတေးနေ့မှာ နှစ်ရိုးရိုးရှင် မြွေပုံရိပ် ဝိုင်ဆိုင်သော နေ့ဖြစ်၍ အချိန်မှာ မြွေပုံရိပ် ရိုးရိုးသောအချိန် ဖြစ်လေသည်။ အရေတကြီး ခင်ဆိုင်ရပါက (နေ့ရက်ရွေးရန် အဆင်ပြေပါက) မည်သည့်နေ့ဖြစ်စေ အဆိုပါ အချိန်အတွင်း ကပ်လျှပါ။

ထို့နောက် သူတ်ပရိတ်တော်၊ ပုဇာဂါထာ တစ်ခုခုကို (၁၅) မိနစ် ကြာအောင် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ရခြင်းကား (၁)နာရီ၏လေးပုံတစ်ပုံ ပမာဏဖြစ်သော (၁၅)မိနစ်ကို ညွှန်းခြင်းဖြစ်သည်။

အဓိက ရည်မှန်းချက်ကား တစ်စိတ်၊ တစ်ဖတ် (လေးပုံတစ်ပုံ) ကို (𑜀𑜂𑜆𑜇) “ယီးခဲ” (Yi Ke)ဟု ခေါ်၏။ ထိုစာလုံး “ခဲ”သည် (𑜀𑜂𑜆𑜇)ဟုသော ခဲစာလုံးနှင့် ကိုယ်စားသုံးနှုန်းနိုင်သည်။ ဒုတိယ (𑜀𑜂𑜆𑜇) “ခဲ” စာလုံးကား အောင်နိုင်၍ ထိန်းသိမ်းချုပ် ကိုင်နိုင်ခြင်း အဓိပ္ပာယ်လည်း ရှိသဖြင့် အခက်ပြဿနာများကို ထိန်းသိမ်းချုပ်ကိုင်နိုင်ခြင်း အောင်နိုင်မိတ်သောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

စာတောင်ကျော်၍ မီးပင်လယ် ဖြတ်နိုင်သကဲ့သို့ မြွေအတွင်း ကြုံတွေ့ရမည့် အကျပ်အတည်း အဟန့်အတား အောင်မြင်စွာ ကျော်ဖြတ်နိုင်ကြပါစေ။

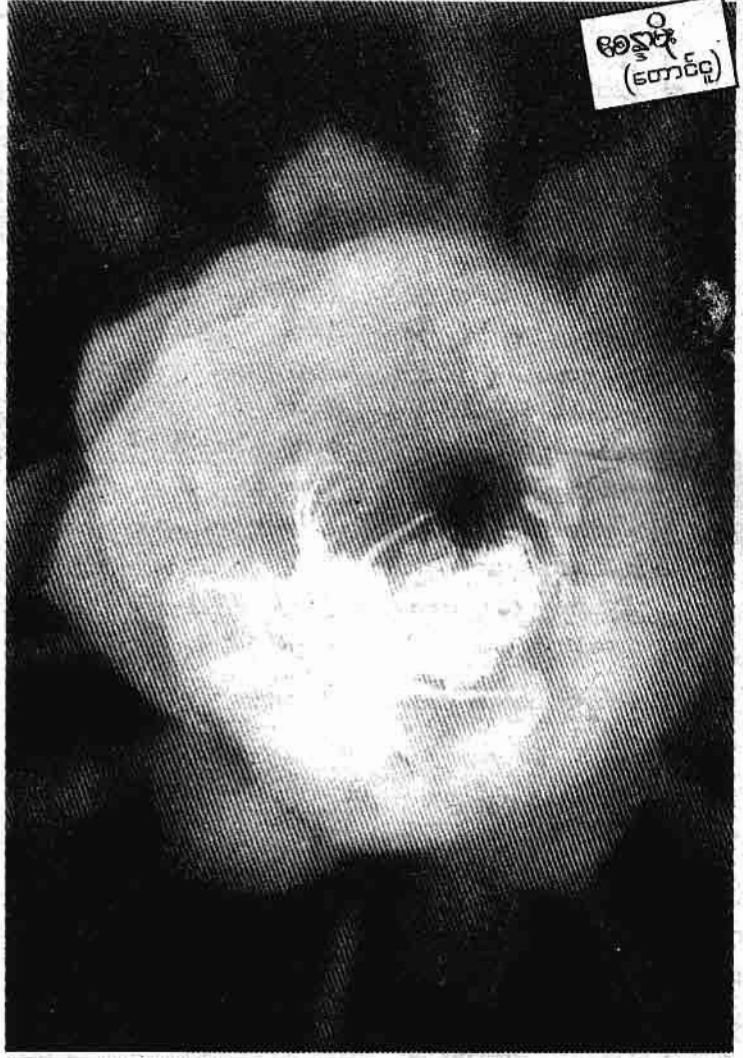
ဂုဏ်နာမည်

မစိုက်သင့်သော ဂမုန်းများနှင့်

ကုမုဒြာကြာကုမုန်း

မေတ္တာ
(တောင်ငူ)

ကုမုဒြာကြာကုမုန်းနှင့် ရေတည်တည်နှင့် အတွင်းပိုင်း

စာရေးသူသည် နက္ခတ္တရောင်ခြည်
ရောင်ကို အနစ်(၂၀)ကျော် နှစ်သက်
ဖတ်ရှု လေ့လာသူတစ်ဦး ဖြစ်ပါ
သည်။ ဤကာလအတွင်း သတိမထား
မိဘဲလားတော့မသိ ဂမုန်းဆောင်းပါး
များနှင့်ပတ်သက်ပြီး ကောင်းကျိုး ခံစား
သော ဂမုန်းပင်များအကြောင်းတွေကို
သာ ဖတ်ရှုခဲ့ရပါသည်။

ကောင်းကျိုးမခံစားရသော (မစိုက်
သင့်သော) ဂမုန်းပင်များအကြောင်းကို
အသေးစိတ် မဟုတ်ဘဲ အရေ
အတွက်အားဖြင့် ရေးသားတင်ပြထား
သည်ကို တစ်ကြိမ် ဖတ်ရှုဖူးပါသည်။

ဤကွက်လပ်ကလေးကို ဖြည့်စွက်
သည်အနေနှင့် ဤဆောင်းပါးကို ရေး
ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ လူတတ်ကြီး
မဟုတ်ပါ။ မိမိလက်လှမ်းမီ
လောက် တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤဆောင်းပါးကို ရေးဖို့ရန်လည်း
ခန့်ခွဲကျော်ကျော် လေ့လာ စောင့်
ကြည့်ပြီးမှ ရေးဖြစ်ပါသည်။ ယခုတင်ပြ
သည့် ဓာတ်ပုံများသည် မနှစ်ကတည်း
စိုက်ယူထားသည့် ဓာတ်ပုံများ ဖြစ်
ပါသည်။

လူအတော်များများဟာ သူများက
"ဂမုန်း" ဆို၍ လိုက်ပြီး "ဂမုန်း" စိုက်ကြ
တာက မှား၊ ညာဂမုန်းမှန်း ဂယနဏ
ဆိုကြ။ အချို့ဆိုလျှင် "ဗေဒဂမုန်း"
ဆို၍ အတော်များများမှာ စိုက်ထား
သည်ကို တွေ့ဖူးပါသည်။

ဤဗေဒဂမုန်းကို စိုက်ရသည်မှာ
အလွယ်တကူ သလောက်၊ ရေမလောင်းရဘဲ
ပင်သန်နိုင်သဖြင့် အလွယ်တကူ စိုက်
ထားတတ်ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ မစိုက်
သင့်သော ဂမုန်းမှန်း မသိကြ။

ဂမုန်းပင်များမှာ ဂမုန်းစောင့်များ
ဖြစ်ပါသည်။ (သစ်ပင်များမှာ

အစောင့်များရှိသည့် သာကေများကို
ဘုရားလက်ထက်ကတည်းက ရှိ
ကြောင်း နိပါတ်တော်များမှာ ရှိပါ
သည်။)

သို့ပါ၍ စိုက်ကောင်းသည့် ဂမုန်းပင်

များကိုလည်း စိုက်ပြီး ဂရုမစိုက်ဘဲ
ပစ်စလက်ခတ်ထားလျှင်လည်း ဆို
ကျိုးများ ရရှိနိုင်ပါသည်။ ဂရုမစိုက်နိုင်
လျှင်တော့ မစိုက်တာ အကောင်းဆုံး
ဖြစ်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

ရှေးပညာရှိများ တွေ့ရှိလေ့လာခဲ့ကြသည့် ဂမုန်းပင်မျိုးပေါင်း များစွာ ရှိသည့်အနက် လူသားတို့အား ကောင်းကျိုးမပေးသည့် ဂမုန်းမျိုး (၇)မျိုးခန့် ရှိပါသည်။ ယင်းတို့မှာ...

- (၁) ဘီလူးဂမုန်း
- (က) နန်းထိုင်ဘီလူးဂမုန်း
- (ခ) တောဘီလူးဂမုန်း
- (၂) ဆင်ဂမုန်း
- (၃) ကုမုဒြာကြာဂမုန်း
- (၄) ဆော်ဂမုန်း
- (၅) မြေဂမုန်း
- (၆) ဆင်စွယ်ဂမုန်း
- (၇) တေးဂမုန်း

စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

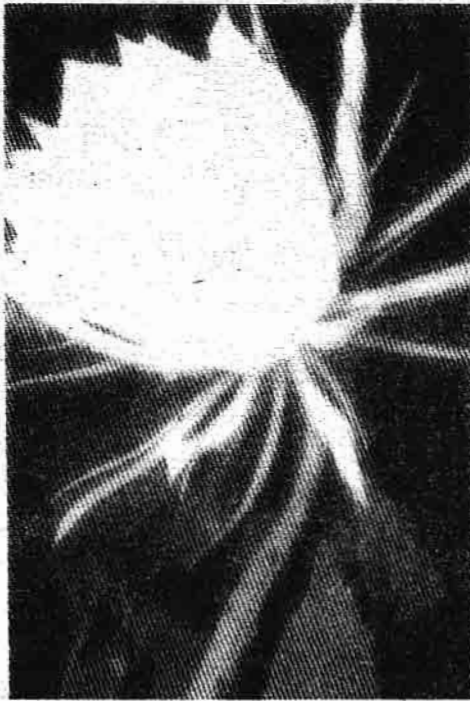
အထက်ပါ မစိုက်ကောင်းသော ဂမုန်း(၇)မျိုးအနက် ကုမုဒြာကြာဂမုန်း တစ်မျိုးတည်းကိုသာ မိမိလေ့လာမိသလောက်ကို ဓာတ်ပုံနှင့် တကွ ရေးသားတင်ပြပေးမှာ ဖြစ်ပြီး ကျန်ဂမုန်းများကိုတော့ နောင်တစ်ချိန် အချက်အလက်များ ရရှိပါက ထပ်မံရေးသားတင်ပြပါဦးမည်။

ကုမုဒြာကြာဂမုန်းနှင့် ကျွန်တော်

လွန်ခဲ့သည့် (၃)နှစ်ကျော်ခန့်က မိုးတွင်းကာလမှာ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ကိုအေးချိုနှင့် လမ်းမှာ တွေ့ဖြစ်ပါသည်။ စက်ဘီးရပ်ပြီး နှစ်ယောက်သား စကားပြောနေစဉ် စာရေးသူက သူ့စက်ဘီးလက်ကိုင်မှာ ချိတ်ထားသည့် ဆွဲခြင်းထဲတွင် ပါလာသည့် သစ်ပင်တစ်မျိုးကို စိတ်ဝင်စားသဖြင့် “ဒါဘာပင်လဲ” ဟု မေးကြည့်ရာတွင် ကိုအေးချိုမှ...

‘ဒီအပင်ဟာ ကုမုဒြာဂမုန်းပင်’ ဟု ပြောကြားပါသည်။

၁၅၀ နဂါးရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

• ကုမုဒြာကြာနှင့် တေးစိုက်

စာရေးသူသည် ထိုစဉ်က ကုမုဒြာဂမုန်းပင်သည် ရေထဲမှာ ပေါက်သည့် ဂမုန်းပင်ဟု ထင်ခဲ့ပါသည်။ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ “ကုမုဒြာကြာ” မှာ မိုးတွင်းအချိန် ညအခါ လသာသည့်အချိန် (လရောင်ဆမ်း) မှ ပွင့်သည်ဟု ကြားဖူးသောကြောင့် “ကြာ” ဆိုသည့်စကား ပါနေ၍ ရေထဲမှာ ပေါက်သည့် အပင်ဟု ထင်ခဲ့မိပါသည်။

တကယ်တမ်းကြတော့ အခေါ်အဝေါ်မှာ “ကြာ” ဆိုသည့် စကားလုံးလည်း မပါကြောင်း သိရှိခဲ့ရပါသည်။ ကိုအေးချိုထံမှ အထက်(အရွက်) တစ်ခုကို တောင်းယူခဲ့ပါသည်။ ရှားစောင်းပင်လို အရွက်ပြား ထူထူလေးများမှာ အနားတွန့်လေးများရှိပြီး အရွက်ရှည်ပါသည်။ အရွက်အရှည်မှာ တစ်ပေခွဲခန့် ရှိပါသည်။

ရုတ်တရက်ကြည့်လျှင် ရွက်ကျပင် ပေါက်သဏ္ဍာန်ရှိပြီး ရွက်ကျပင်ပေါက်

ထက် အရွက်သေးပြီး ရှည်ပါသည်။

အနားတွန့်လေးများမှာ အနားလေးများပါနေသဖြင့် မစိုက်ကောင်းဘူးဟု ကြားဖူးသော်လည်း စစ်ကြည့်ချင်သည့် ညဉ့်ကလေးကြောင့် တောင်းယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အိမ်ရောက်တော့ ဘယ်နားစိုက်ရမုန်း မသိသေးသည့်အပြင် ဘယ်လို စိုက်ရမည်ကိုလည်း မမေးမိခဲ့။ သို့နှင့် မိမိခြံ၏ ရှေ့လမ်းတစ်ဖက်ရှိ ခြံလွတ်တွင် မာလာကာပင်ခွကြားထဲမှာ သေသေချာချာ ညှပ်ပြီး တင်ထားလိုက်ပါသည်။ **(သစ်ပင်ခွကြားမှာ စိုက်ရသည့် အထင်နှင့်)**

မိုးများလည်း ရွာနေတော့ အဖူးလေးများ ရှည်လာနေပါသည်။ တစ်သွားကြည့်ရာတွင် အပင်တစ်ခုလုံး အောက်ကို ပြုတ်ကျနေပါသည်။ သို့နှင့် ပြန်ကောက်ပြီး အနည်းငယ်ဖြင့် သူငယ်ချင်းပင်ခွကြားတွင် အနားဆံဖတ်အရင်းပိုင်းကို အုပ်ပြီး နီးဖြင့် သေသေချာချာ စည်း၍ ပြန်စိုက်ထားလိုက်ပါသည်။

(၄,၅)ရက်လောက်နေတော့ အဖူးလေးများ ပွင့်လောက်ပြီး အထင်သွားကြည့်ရာ ကုမုဒြာကြာတစ်ပင်လုံး အစုရှားမရအောင် ပျောက်ဆုံးသွားတော့သည်။

သူငယ်ချင်းထံ ထပ်မံ တောင်းယူကြံစည်နေတုန်း မိမိအိမ်နီးချင်းခြံမြေအိုးဖြင့် စိုက်ပျိုးထားကြောင်း သိသဖြင့် ကိုယ်တိုင်မစိုက်တော့ဘဲ မတော်ကြည့်သည့်အစီအစဉ်သို့ ပြောင်းလိုက်ပါတော့သည်။

အပင်အရွက်အဖူးအပွင့်

ပုံသဏ္ဍာန်များ

ကုမုဒြာကြာဂမုန်း၏ အပင်မှာ ခိုင်ခံ့လုံးလုံးသည် အစိမ်းရောင်ရှိပြီး ထက်မလုံးခန့် တုတ်ပါသည်။ မြေကြီးထဲမှ အပေါ်ကို ထွက်ကာ ယင်းပင်စည်ထဲမှ အစိမ်းရောင် ရွက်ပြား ရှည်ပျော့ပျော့တို့ ထွက်ပါသည်။ (ယင်းအရွက်များကို ပင်စည်နားမှ ဖြတ်၍ အပင်သစ် စိုက်နိုင်ပါသည်။)

အရွက်အနားများမှာ ရွက်ကျပင်ဆီက အရွက်လို အနားတွန်းများ ပါရှိပြီး ယင်းအနားတွန်းများမှ အဖူးများ ထွက်ပါသည်။ အရွက်၏အနားမှ ဖူးပွင့်သည်မှာလည်း တစ်ဖိုးထူးဆန်းပါသည်။

ရွက်ညှာတစ်ခုတွင် မူလအရွက်၏ အရင်းမှ ဘေးနှစ်ဖက်သို့ တစ်ရွက်စီ ဆက်ထွက်တာလည်း ရှိပါသည်။ ရွက်ကြီး၏ အနားတွန်းများမှ ရွက်သေးများ ဖြစ်၍ ထွက်တာလည်း ရှိသကဲ့သို့ ခိုင်ခံ့လုံးလုံး မြေကြီးထဲမှ အရွက်ထွက်တာလည်း ရှိပါသည်။

အရွက်ထွက်ပုံ တစ်သမတ်တည်း မရှိတာကလည်း ထူးခြားမှု တစ်ခုပါပဲ။ ရွက်ညှာတံသည် ကာလကြာသည်နှင့်အမျှ တဖြည်းဖြည်း လုံးသွားပြီး ခိုင်ခံ့ ဖြစ်သွားပါသည်။

အဖူး၏အရောင်မှာ ဝါကြန့်ကြန့် အရောင်ရှိပြီး ရိုးတံရှည်ကာ အဖူးအပြင်ပိုင်းတွင် အဖူးထူထူ ရှည်ရှည်များ ပါရှိပါသည်။ အဖူးပိုင်းမှာ ခပ်လုံးလုံး ပုံသဏ္ဍာန် ရှိပါသည်။ အဖူးရင့်လာလျှင် (၆)လက်မခန့်အထိ ရှည်ပါသည်။ စဖူးချိန်မှ ပွင့်ချိန်အထိ (၁၅)ရက်ခန့် ကြာတတ်ပါသည်။

အဖူးသည် (၆)လက်မခန့်ရှည်ပြီး အဖူးပိုင်းမှာ (၄၀)ဝပ် မီးသီးအရွယ်ခန့်

ကုမုဒြာ ခွေးနံ

ရှိလာပြီဆိုလျှင် ရင့်လာပြီဖြစ်ပါသည်။

မကြာမီ ည(၉)နာရီခန့်အချိန် မိုးအနည်းငယ်ရွာပြီး လရောင်ဆမ်းသည့် အချိန် (အနည်းငယ် လင်းသည့်အချိန်) တွင် အဖူးအပေါ်မှ ကာအုပ်ထားသော ပွင့်ဖတ်ကြမ်းမွှေးအရည်များ နောက်သို့ တဖြည်းဖြည်း လန်သွားပြီး အတွင်းမှ ဖြူဖွေးလှပသော လက်သီးဆုပ်ခန့် အပွင့်ကြီးများ ပွင့်ပါသည်။

အပွင့်ပုံသဏ္ဍာန် အတော်လှပါသည်။ အော်လံပုံစံဖြစ်ပြီး ပွင့်ဖတ်များမှာ ဖြူဖွေးနေပါသည်။ ပန်းပွင့်အတွင်းပိုင်း၌ ဝတ်ဆံများမှာ အဖြူရောင်လက်တံများနှင့် ဝတ်မှုန်ဝါဝါလေးများသည် ပင့်ကူတစ်ကောင်သဏ္ဍာန် ပန်းပွင့်၏ အတွင်းပိုင်း အောက်ဘက် တစ်ခြမ်းတွင် ရှိပါသည်။

ကုမုဒြာကြာပန်းပွင့်များသည် ညပိုင်း (၉) ၁၀)နာရီခန့်တွင် စပွင့်ပြီး နံနက်မိုးလင်းလျှင်မူ အနီအပွင့်များ ပြန်ပွင့်သွားပါသည်။ ယင်းနောက် ညှိုးခြောက်သွားပါသည်။

ကုမုဒြာကြာအပွင့်၏ ဆေးအသုံး

အပွင့်ကို ခူးပြီး ပြုတ်၍ ငါးပိရည်တို့စရာအဖြစ် စားသုံးကြပါသည်။

အဖူးအပွင့်များများရလျှင် ရေဖြင့် ပြုတ်၍ မြေပဲမှုန့်၊ ပုစွန်ခြောက် မှုန့်ပဲမှုန့်ကျက်၊ ဆီချက်၊ ဆား၊ ကြက်ဥခွန်စသည် အသုပ်အမည်စုံထည့်၍ သုပ်စားနိုင်ပါသည်။

ထို့အပြင် အဖူးနှင့်အပွင့်များကို ရေစင်အောင် ဆေး၍ ကတ်ကြေးဖြင့် ညှပ်ကာ ရရှိသော အဖတ်ကလေးများကို ဆီနှင့် ကြော်စားနိုင်ပါသည်။ (၂၁-၃-၁၂)နေ့ ည(၁၀)နာရီခန့်မှာ ကုမုဒြာကြာအပင်မှ တစ်ပွင့်တည်း ပွင့်ပါသည်။ တစ်ပွင့်တည်းမို့လားမသိ အပွင့်အတော်ကြီးပါသည်။

ညပိုင်းမှာ မှတ်တမ်းတင်ဓာတ်ပုံ ရိုက်ထားပြီး နံနက်(၆)နာရီခန့်မှာ ပြန်ပွင့်သွားစဉ် ပိုင်ရှင်ထံမှ စာရေးသူတောင်းယူပြီး ရေဖြင့် ပြုတ်၍ ပဲပုပ်ချက်ဖြင့် တို့စားကြည့်ပါသည်။

အပွင့်ကို အပင်မှ ခူးစဉ် အညှာရင်းမှ အလွန်စေးကပ်သော အစေးများ ထွက်ပါသည်။ အပွင့်ပြုတ်၏ အရသာမှာ ပေါက်ပန်းဖြူပွင့်ပြုတ်လို ရှိပြီး ရုံးပတီသီးပြုတ်လို ခပ်ခွဲခွဲ ဖြစ်နေပါသည်။ စားသုံးမည်ဆိုလျှင် သိပ်နူးအောင် မပြုတ်သင့်ပါ။

ကုမုဒြာကြာဂမုန်းပွင့်ကို စားသုံးခြင်း

www.burmeseclassic.com

ဖြင့် နှလုံးအားကောင်းစေပြီး နှလုံးနှင့် ပတ်သက်သည့် ရောဂါများလည်း သက်သာပျောက်ကင်းစေသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ကုမုဒြာကြာအပွင့်ကို အခြောက်လှန်း၍ အမှုန့်ပြုလုပ်ပြီး သွေးဆေးဖော်စပ်ရာတွင် အနီအမှုန့်ကို အချိုးကျ ထည့်သွင်းဖော်စပ်ရပါသည်။

အမျိုးသမီးများအတွက် သားအိမ်အားကောင်းစေပြီး သွေးလေသန့်စင်စေပါသည်။ ဓမ္မတာငုတ်ခြင်း၊ ထိမ်ခြင်းများကို သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ကိုအေးချိုနှင့် နောက်တစ်ကြိမ် တွေ့ရာတွင် သူက ကုမုဒြာကြာဂမုန်းပင်ကို သစ်ပင်ကြီးများမှာလည်းကပ်၍ စိုက်နိုင်ကြောင်း။

သူ၏ယောက္ခမ ခြံရှေ့ရှိ ကုက္ကိုပင်ကြီးမှာလည်း ကပ်၍ စိုက်ပျိုးထားသည်မှာ အံ့လိုက်ကြီး ဖြစ်နေကြောင်း ပြောပြပါသည်။ နောက်တစ်ခု ထပ်ပြောတာက...

'ခင်ဗျားကသာ မစိုက်ကောင်းဘူး ပြောနေတာ (...)မြို့က ရန်ကုန်-မန္တလေး ကားလမ်းနံဘေးမှာရှိတဲ့ အလွန်စည်ကားတဲ့ စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ ဒီ ကုမုဒြာကြာဂမုန်းပင်များကို အမြောက်အမြား အမြတ်တနိုး စိုက်ပျိုးထားတယ်'

ဟု ပြောပါသည်။ ဤဂမုန်းပင်၏ အပွင့်သည် အပင်သက်တမ်း တစ်နှစ်ပြည့်တိုင်း ပွင့်ဖတ်တစ်ခုတိုးပြီး ယင်းကို "ထပ်တစ်ရာပန်း" ဟု တင်စားထားကြောင်း ပြောပြပါသည်။

စာရေးသူ၏ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် မြို့ ၁၅၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ကုမုဒြာကြာဂမုန်းပင်

နှစ်ခြံ၍ ကုမုဒြာကြာဂမုန်းပင်များ စိုက်ပျိုးထားကြရာ မနှစ်ကတော့ နှစ်ခြံလုံး တစ်ပြိုင်တည်း ပွင့်ကြသော်လည်း ယခု (၂၀၁၂)ခုနှစ်မှာတော့ တစ်ခြံက (၄-၇-၁၂)နေ့မှာ ဒုတိယအကြိမ်အဖြစ် ပွင့်ပြီး ကျန်တစ်ခြံကတော့ (၁၆-၇-၁၂)နေ့မှာ အဖူးသေးသေးလေး စတင်ပြီး (၂၁-၇-၁၂)နေ့ ညမှာ ပွင့်ပါသည်။ ကုမုဒြာကြာဂမုန်း တစ်အိုးလုံးရှိ အပင်များမှ တစ်ပွင့်တည်းသာ ပွင့်ပါသည်။ တစ်ပင်နှင့် တစ်ပင် ဖူးပွင့်ချိန် မတူညီတာကိုလည်း သိရှိရပါသည်။ ဤဂမုန်းပင် ပိုင်ရှင်များသည် စာရေးသူ၏ သားချင်းများ ဖြစ်နေပါ၍ ဆိုးပြစ်များကိုတော့ မတင်ပြတော့ပါ။ လူ့ဘဝ၏ ကံကြမ္မာဆိုတာလည်း လေးနှစ် (သို့မဟုတ်) ရှစ်နှစ်လျှင် တစ်ကြိမ် အကောင်းအဆိုး ပြောင်းလဲ

မူလေးတွေ ရှိနေကြောင်း မှတ်သားဖူးပါသည်။

သို့ပါ၍ "တိုက်ဆိုင်မှု" ခေါ် တွေ့ပဲဟု သဘောထားလိုက်ပါသည်။ စာရေးသူအနေဖြင့် ဤကုမုဒြာ ကြာဂမုန်းပင် မစိုက်ကောင်းဘူးဟု မဆိုလိုက်မစိုက်သင့်ဘူးဟုသာ ရှေးယူရိုးရှိများ၏ အဆိုအမိန့်အတိုင်း ရေးသားတင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

နိဂုံးချုပ်အားဖြင့် ပြောရလျှင် စာရေးသူအနေနှင့် ဤကုမုဒြာကြာဂမုန်းပင်ကို သိပ်သဘောမတွေ့ပါ။ ဘာကြောင့်လည်း ဆိုလျှင် အပင်အနေအထားကိုက စိုစိုပြည်ပြည် ဝေဝေဆာဆာ မရှိတာရယ်၊ အရွက်တည်ပုံကလည်း အရိုး ထောင့်

လေးလို ခြောက်ကပ်ကပ် မြင်နေတာကြောင့် သဘောမကျဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူသည် ကုမုဒြာကြာဂမုန်းပင်ကို သုတေသနပြု ရေးသားခြင်းမဟုတ်ဘဲ မိမိ လက်လှမ်းမီသလောက် လေ့လာရေးသားခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ မမြင်ဘူးသူများအတွက် ဗဟုသုတအဖြစ် ရည်ရွယ်ပါသည်။

ဝေခွာမိုး (တောင်ငူ)

စာတို
ဆရာကရေး "တန်ခိုးကြီးကြောင့် ဂမုန်းပင်များ"၊
တိုင်းရင်းဆေး ဆရာတို့လိုတွင်
ကိုအေးချို ပြောပြချီး၊
ကိုယ်တိုင်လေ့လာချက်။

၂၀၁၃ ခုနှစ်အတွက်

လျှောက်ခွင့်နှင့် ကံကြမ္မာ

ခရစ်ပြက္ခဒိန် ၂၀၁၃ ခုနှစ်သို့ ရောက်ရှိသောအခါ မည်သည့်လ၌ မွေးဖွားသည်ဖြစ်စေ...

❶ (၁)ရက်၊ (၁၁)ရက်၊ (၂၁)ရက်၊ (၃၁)ရက်နေ့များ၌ မွေးဖွားသူတို့ သည်...

မိမိတို့၏ ဘဝမျက်နှာစာများတွင် နီးချုပ် အဆုံးသတ်ခြင်းတို့ ကြုံတွေ့ရ ဖွယ်ရှိသည်။

ဒုက္ခ၊ သုက္ခ ရောက်နေကြသူတို့ အတွက်မှာ အဆိုးများ ပြီးဆုံး၍ အကောင်း၏ အစကို မြင်တွေ့ရပါ သည်။ ရောဂါဝေဒနာ ခံစားနေရသူတို့ လည်း ဝေဒနာများ သက်သာပျောက် စားနိုင်သကဲ့သို့ ခံစားနေရသော ဝန်ထမ်းများမှ ကျွတ်လွတ်ကာ ဘဝ အစ်ပါးသို့ ကူးပြောင်းရခြင်းလည်း ကြုံရတတ်ပါသည်။

❷ (၂)ရက်၊ (၁၂)ရက်၊ (၂၂)ရက်

နေ့များတွင် မွေးဖွားသူတို့မှာ... သာယာပျော်ရွှင်ဖွယ် နိဒါန်းများ ကြုံရက်နိုးရှိသည်။ ဘဝတစ်ဆစ်ချိုး ပြောင်းလဲနိုင်သည့် အချိုးအကျွေ ဘာလ ထူးခြားသောမှတ်တိုင် ဖြစ်နိုင် သည်။

ငွေကြေးကိစ္စ၊ စီးပွားရေး နှလုံးသား ရှေး အစရှိသည်တို့တွင် အစွန်းနှစ်ဖက် မှ ကင်းလွတ်ပါမည်။ မြောက်မြားစွာ သော ငွေကြေး အောင်မြင်ကြီးပွားမှု များ မမျှော်လင့်နိုင်သကဲ့သို့ ဆုံးရှုံး

နစ်နာမှုကြီးများလည်း ကြုံရဖွယ် မရှိ ချေ။

❸ (၃)ရက်၊ (၁၃)ရက်၊ (၂၃)ရက် နေ့များ၌ မွေးဖွားသူတို့ကား...

ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုနှင့် နေဥစ္စာများ ပြည့်စုံနိုင်ကြသည်။ စည်းစိမ်၊ ဂုဏ်သိန် ပြည့်ဝသောနှစ် ဖြစ်ပါသည်။ ဘဝ အခြေအနေ တိုးတက်မြင့်မားကာ ယာဉ်ရထား၊ စိမ်ခံပစ္စည်းများလည်း ပိုင်ဆိုင်ရတတ်သည်။

အမျိုးသမီးများမှာ ကြွယ်ဝချမ်းသာ သော ကြေးရတတ်မိသားစုဝင် ဖြစ် သွားနိုင်သည်။ နေဂုဏ် ပြည့်စုံသူ ခင်ပွန်းနှင့် လက်ထပ်ကာ သျှောင် နောက် ဆံထုံးပါနိုင်သည်။

❹ (၄)ရက်၊ (၁၄)ရက်၊ (၂၄)ရက် နေ့များ၌ မွေးဖွားသူတို့မှာ...

လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သော အဖြစ် အပျက်၊ မြင်ကွင်းများ ကြုံတွေ့ရကိန်း ရှိသည်။ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း ပါဝင် ပတ်သက်နေရတတ်သည်။

ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှု ဘာသာတရား နှင့် ထုံးတမ်းစဉ်လာဓလေ့များ စိတ်ဝင် စား ကိုင်းရှိုင်းမှုရှိသောနှစ် ဖြစ်သည်။ ကျင့်စဉ်စရဏ၊ တရားထူး၊ အမြင်ထူး များ ရရှိနိုင်ကြသည်။ လူငယ်တို့မှာ နတ်ဖက်သောဖူးစာ ရရှိနိုင်ကြသည်။

❺ (၅)ရက်၊ (၁၅)ရက်၊ (၂၅)ရက် နေ့များ၌ မွေးဖွားသူတို့မှာ...

အနိဗ္ဗာန်မြင်ကွင်း၊ ဖြစ်ရပ်များ

ကြားသိမြင်တွေ့နေရတတ်သည်။ ကြုံ ဆုံရဖွယ် မျက်နှာစာအသီးသီးတွင် ကိုယ်စွမ်းဉာဏ်စွမ်း ရှိသမျှ အစွမ်း ကုန် ထုတ်သုံး ကြိုးပမ်းရသောနှစ် ဖြစ်သည်။

သို့သော်လည်း ကျားကုတ်ကျားခဲ ကြိုးစားရသမျှ ထိုက်တန်သော အသီး အပွင့် ရလဒ်များ ခံစားနိုင်ကြ သည်။ အဆိုး၏ ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံကာ အသစ်တစ်ဖန် စတင်ရန် အားအင် ပြည့်လျှမ်း တက်ကြွနေတတ်ကြသည်။

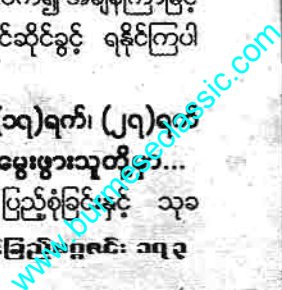
❻ (၆)ရက်၊ (၁၆)ရက်၊ (၂၆)ရက် နေ့များတွင် မွေးဖွားကြသူတို့ မှာ...

မျက်နှာစာအသီးသီးတွင် နှောင့်နှေး ကြန့်ကြာခြင်းများ ကြုံဆုံနေရတတ် သည်။

နှောင်ချိန် ဆည်းဆာကို ညွှန်ပြ သော နှစ်ကာလဖြစ်ကာ အချိန်ရှိစဉ်က ကောင်းစွာ ကြိုးစားအားထုတ် ဖြည့် ဆည်းခဲ့သူများအတွက်ကား ပိုင်ဆိုင် ရရှိထားသော နေစည်းစိမ် အောင်မြင် မှုများကို ဆက်လက်၍ အချိန်ကြာမြင့် စွာ ဆုပ်ကိုင်ပိုင်ဆိုင်ခွင့် ရနိုင်ကြပါ သည်။

❼ (၇)ရက်၊ (၁၇)ရက်၊ (၂၇)ရက် နေ့များ၌ မွေးဖွားသူတို့မှာ...

အရာရာ ပြည့်စုံခြင်းနှင့် သုခ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပူရင်း ၁၇၃

အသွယ်သွယ် ခညောင်းသောကာလ ဖြစ်လိမ့်မည်။ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရွှေငွေ ရတနာတို့ တိုးပွားကာ အလှူအတန်း များ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲမှုများ ပြုလုပ်ခွင့် ရမည့်နှစ် ဖြစ်သည်။

မိမိကိုယ်တိုင်လည်း ပူဇော်ချီး မြှောက်ခြင်း ခံရကိန်းရှိသည်။ နေအိမ် မိသားစုနှင့် ရင်းချာသော အသိုင်း အဝိုင်းအတွင်း သုမင်္ဂလ သာရေးကိစ္စ ပေါ်ပေါက်၍ စိတ်ကြည်လင် ပေါ့ပါးမှု များသောနှစ် ဖြစ်သည်။

❖ (၈)ရက်၊ (၁၈)ရက်၊ (၂၈)ရက် နေ့များတွင် မွေးဖွားသူတို့မှာ...

ဘဝအသစ် နိဒါန်း စတင်ဖွင့်လှစ်ရ မည့်နှစ်ဖြစ်သည်။ အသက်မွေးဝမ်း ကျောင်းမှု၊ ပညာရေး၊ နှလုံးသားရေး စသည် မျက်နှာစာအသီးသီးတွင် အခြေခံ အစ သင်ခန်းစာ(၁)မှ စတင် ဖြတ်သန်းရလိမ့်မည်။

လူငယ်များအတွက်ကား နှလုံးသား ရေး အတွေ့အကြုံအသစ်၊ ချစ်သူ အသစ် ရတတ်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင် များကား သံယောဇဉ်အပိုကိစ္စ ရှုပ်ထွေး နိုင်သဖြင့် သတိထား ဆင်ခြင်သင့် သည်။

❖ (၉)ရက်၊ (၁၉)ရက်၊ (၂၉)ရက် နေ့များတွင် မွေးဖွားသူတို့မှာ...

ကျက်သရေမင်္ဂလာ ဝေသာ ကာလဖြစ်၍ လာဘ်လာဘာ ရွှင်ပျံ့မည်။ စီးပွားရေး မျက်နှာစာတွင် အခြေခံ ခိုင်မာ၍ ခြေကုတ်မြန်နိုင်မည်။ ကျန်းမာ ရေးတွင် ပို၍ ပြည့်စုံ ကောင်းမွန်လာ မည်။

ကိုယ်ပိုင်အိမ်ခန်း၊ နေအိမ် မရှိသေး သူတို့ ကိုယ်ပိုင်ရရှိကာ နှလုံးသားရေး တွင်လည်း အိမ်ထောင်ဖက်ဖူးစာရှင် ရရှိနိုင်သည်။ အိမ်ထောင်ရေးတွင်မူ

၁၇၄ နက္ခတ္တရာဇ်မြတ်မဂ္ဂဇင်း

နှစ်ဦးနှစ်ဖက် ရိုင်းပင်းနှေးထွေးမှုရှိ သော သိရိဂေဟာ ဖြစ်လိမ့်မည်။

❖ (၁၀)ရက်၊ (၂၀)ရက်၊ (၃၀)ရက် နေ့များ၌ မွေးဖွားသူတို့ကား...

အကြံနာစည် အောင်မြင်မည်။ မျှော်လင့်ချက် ဆန္ဒများ ပြည့်စုံနိုင်သော နှစ်ဖြစ်သည်။ အခက်အခဲ ပြဿနာများ နည်းပါး၍ လိုရာခရီးပန်းတိုင်သို့ လွယ်ကူလျင်မြန်စွာ ရောက်ရှိနိုင်ကြ သည်။

အိမ်ရာထူထောင်ရန် ကြံရွယ်သူ တစ်ကိုယ်တည်း သမားတို့မှာ ဟန်ကျ ပန်ကျဖြစ်ကာ ထင်မှတ်ထားသည် ထက် ဆောလျင်စွာ ထူထောင်ဖြစ် မည်။ ဘဝအောင်မြင်ကြီးပွားမှုမှာ လက်တစ်ကမ်းအလို၌ ရှိ၏။

ဤနှစ်တွင် ကံကြမ္မာ မှေးမှိန်နေသူ များသည် လစဉ် (၁၃)ရက်နေ့ ရောက်တိုင်း ကြာပွင့် (၃)ပွင့်ကို ပန်းဆုံး၌ ထည့်၍ ညွှန်ခန်းစားပွဲပေါ် တင်ကာ အိမ်ခန်းအလှဆင်ထားပါ။ ရေထည့်ပေးကာ ထိုရေ မဖိတ်မစဉ် အောင်ဂရုစိုက်ပါ။ သူ့အလိုအလျောက် ညှိုးနွမ်းသွားပါစေ။ ကိုယ်တိုင်ဥဿဟ ပြု၍ မစွန့်ပစ်ပါနှင့်။

နောက်လ (၁၃)ရက်နေ့ အသစ် လဲလှယ်ပါ။ ကြောင်၊ ခွေး၊ ကြွက် စသည့် တိရစ္ဆာန်များကြောင့် တိမ်း မှောက်သွားလျှင် ဤလအတွက် အပြင်အဆင် အထမြောက်ပြီဖြစ်၍ စွန့်ပစ်သိမ်းဆည်းပါလေ။

မကောင်းသော ဘေးရန်၊ ဂြိုဟ် ဆိုး အစီးအနင်းများ ပျောက်ကွယ် သွားပါလိမ့်မည်။

စာတိုက်၊ **ဝတ္တရံ**၊ **ဝတ္တရံ**၊ **ဝတ္တရံ**

စာရေးသူ

ဆောင်းပါးရှင်များသို့...

နက္ခတ္တရာဇ်မြတ်မဂ္ဂဇင်းနှင့် မိမိ မဂ္ဂဇင်းတွင် ရွေးချယ်ဖော်ပြပါရှိသော ရောင်ခြည်ကဏ္ဍအသီးသီးရှိ ဆောင်းပါး များမှ သင့်လျော်သည်များကို ရွေးချယ် ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များ ထုတ်ဝေ ပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ စာရေးသူဆောင်းပါးရှင် များမှ နက္ခတ္တရာဇ်မြတ်မဂ္ဂဇင်းနှင့် မိမိ မဂ္ဂဇင်းတွင် ရွေးချယ်ဖော်ပြခံရပါ ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်များတွင် ထည့် သွင်းမည့်ကို သဘောတူညီပြီး ဖြစ် သည့်ဟု နက္ခတ္တရာဇ်မြတ်မဂ္ဂဇင်းမှ ပုတ်ယူပါသည်။

အကယ်၍ ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ် များတွင် ပါဝင်လိုခြင်းမရှိသူ စာရေး ဆောင်းပါးရှင်များအနေနှင့် နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်း သို့ ဆောင်းပါးများကို မူလကပင် ပေးပို့ခြင်း မပြုကြပါရန် မေတ္တာရပ် အပ်ပါသည်။

အကယ်၍ ပေးပို့ပါက ဆောင်းပါး ပေါင်းချုပ်များတွင် ထည့်သွင်းမှုကို သဘောတူညီပြီးဖြစ်သည်ဟု နက္ခတ္တ ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတို့မှ မှတ်ယူပါမည်။

ထပ်မံပြီး ရွေးချယ်ဖော်ပြခံရပါ သင့်လျော်သောစာမူနှင့် စာအုပ် ထက်ဆောင်းပါး ပေးပို့ပေးပါမည်။

လေးစားစွာဖြင့်...

ဦးအကျော်စိုးသိန်း

စာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တရာဇ်မြတ်မဂ္ဂဇင်း

ပါရမီမဂ္ဂဇင်း

အမှတ် ၂၃၃၊ (၂၃)မင်း၊

ပန်းဆန်းစာတိုက်၊ ရန်ကင်းမြို့

မိုးကာလတွင်

မာလကာပင်မှာ

အသီး ပိုးဝင်တတ်သည် အကြောင်းရင်းတစ်ခု

မိုးလရာသီ တစ်နေ့မှာ ဖြစ်၏။
ကျွန်တော်သည် တစ်ရပ်ကွက်
သည်းနေသူ မိတ်ဆွေတစ်ဦးက သူ့
အိမ်သို့ အလည်ခေါ်ထား၍ ထီးတစ်
ဆက်နှင့် အိမ်မှ ထွက်ခဲ့သည်။

မိတ်ဆွေဖြစ်သူ အိမ်သို့ ရောက်သွား
သည်နှင့် ကျွန်တော့်ကို ပျူငှာစွာနှင့်
ဆီကာ ညှော်ခန်းမှာ နေရာပေးသည်။
မိတ်ဆွေက ကျွန်တော့်ကို ရေခန်းကြမ်း
နှင့် ညှော်ခံစကားပြောရင်း အနည်းငယ်
ကြာမှာ...

‘ခဏနေဦးဗျာ၊ ခင်ဗျားကို ပြုစရာ
နဲ့နဲ့’

သူက ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် အိမ်ခြံဝင်း
ထဲသို့ ဆင်းသွားသည်။ သူပြန်ရောက်
လာတော့ သူ့လက်ထဲတွင် မာလကာ
ပင် သုံးလုံး ပါလာသည်ကို တွေ့ရ
သည်။ သူ၏ အိမ်ခြံဝင်းထဲက ခူးလာပုံ
မသိ။ မာလကာသီးတွေမှာ အလုံး
ကြီးပြီး အတော်လှကြသည်။ သူက
စားခွဲပေါ်တွင် မာလကာသီး သုံးလုံး
လေးကို သားလှီးစားနှင့် ထက်ခြမ်းစိ
ခွဲခဲ့သည်။

သူခွဲပြသော မာလကာသီးတွေ၏
အတွင်းသားများမှာ ပိုးစားထားပြီး ညှိ
သည်းနေကြသည်ကို တွေ့ရ၏။

‘ခင်ဗျား မာလကာသီးတွေက ဘယ်
လိုဖြစ်တာလဲ’

‘အဲဒါ ခင်ဗျားကို ကျွန်တော်ပြချင်လို့
ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ မသိဘူးဗျာ။ အဲဒီ
အပင်မှာ သီးတဲ့ အသီးတွေကတော့
မြတ်ခဲနေကြတာပဲ။ အသီးတိုင်း အဲဒီ
လိုဖြစ်နေတော့ အတော် နှမြောဖို့
ကောင်းတယ်။’

ခင်ဗျားက အသီးအပင်တွေ စိုက်
ပြီးလုပ်ကိုင်နေတာဆို ဘယ်လိုဖြစ်တာ
လဲ၊ ဘယ်လိုလုပ်ရင် ကောင်းမလဲဆို

တာ ခင်ဗျား သိမလားလို့
အကူအညီ တောင်းတာပါဗျာ’
မိတ်ဆွေ ဖြစ်သူမှာ
မာလကာသီးများ သီးပိုး
ဝင်နေသည်ကိုစွဲကို မကျေ
မနပ် ဖြစ်နေပုံရသည်။

ကျွန်တော်က စဉ်းစားရင်း
မေးလိုက်မိသည်။

‘ခင်ဗျား မာလကာပင်
စိုက်တာ ဘယ်နေရာမှာ စိုက်
တာလဲ၊ အဲဒီအပင်နားမှာ
ကော ရေစီးမြောင်းရှိလား’

‘ရှိတယ်၊ အပင်က အိမ်
နောက်ဖေး ရေမြောင်းနဲ့ နီးကပ်နေ
တယ်’

သူပြောပြ၍ မာလကာပင် သီးပိုးစား
သည်ဖြစ်ရပ်က ကျွန်တော့် အထင်
အမြင်နှင့် တိုက်ဆိုင်သွားသည်။

‘မာလကာပင်ဘေးက ရေမြောင်းက ရေပူ၊
မြောင်းပူ၊ မြစ်လှိုင်းပူ၊ ရေပူ၊ မြောင်းပူ၊
နီးတော့ အပြစ်ကနေ ပိုးဝင်တတ်ပါတယ်။
အခု မိုးလမှာလဲ မိုးအားကောင်းနေတော့
ရေပူတဲ့အချိန်လဲ ဖြစ်နေတယ်။’

မိုးလကုန်သွားလို့ ရေမြောင်း စစ်သွားချိန်
ကျမှ အသီးတွေ ပိုးစားခြင်း မရှိတော့ဘဲ
ပြန်ကောင်းလာလိမ့်မယ်။

မာလကာပင်ကို စိုက်ကစားက ရေပူ၊
မြောင်းပူ၊ ကွာလှမ်းတဲ့နေရာမှာ စိုက်သင့်
တယ်။ ဒါမှ သီးစားပိုး မဝင်နိုင်မှာ။ ဒါဟာ
ခင်ဗျားအတွက် အတွေ့အကြုံပေါ့ဗျာ’

‘ခင်ဗျားပြောတာ မှန်ပါတယ်။
မာလကာပင်ဘေးက ရေမြောင်းက

ရေပူ၊ မြောင်းပူပင် ဖြစ်နေပါတယ်။
ခင်ဗျားပြောလို့ နားလည် သဘော
ပေါက်ပါပြီ။

ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ၊ တော်သေး
တာပေါ့။ ကျွန်တော် စိတ်ပျက်ပြီး
မာလကာပင်ကို ခုတ်လှဲပစ်မလို့ အခု
တော့ နေ့မှာသီးမယ့်အသီးကို စောင့်ရှု
စားလို့ ရသေးတာပေါ့’

ကျွန်တော် ပြောပြ၍ မိတ်ဆွေဖြစ်
သူမှာ ကျေနပ်ပီတိ ဖြစ်သွားရှာပါတော့
သည်။

ကျွန်တော်သည် မိတ်ဆွေဖြစ်သူနှင့်
တွေ့ဆုံပြီးနောက် မိုးလအခါတွင် မာလ
ကာပင်မှ အသီးများ သီးပိုးဝင်တတ်
သည် အကြောင်းရင်းတစ်ခုကို စာဖတ်
သူများအကျိုးငှာ စိတ်ကူးရပြီး ရေးသား
တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ကိုမောင်ကျော်လှိုင်(မအူပင်)

သိပ္ပံနိဗ္ဗာန်အတွက်

စိတ်မပျက်နှင့်

ဆရာသည် စကားကိုရပ်ပြီး

ရေခွေးကြမ်းတစ်ခွက် ငှဲသောက်နေ၏ တော်တော်နှင့် စကားမဆက်သဖြင့် ကျွန်တော်မှ...

'ဆက်ပြောလေ ဆရာ' 'ဟ...ပြီးပြီလေကွာ'

'ဟာ... ဆရာကလဲ ဝဲနင်းခုပျောက် တာသာ ပြောတာ ဆေးနည်းမပါသေးဘူးလေ'

'ဟေ... ဟုတ်လား၊ ဟား...ဟား...ဟား အေးပါကွာ။ လောကြီးသွားလို့ပါ ဆေးနည်းက လွယ်လွယ်လေပါ။ ဒီလိုကွာ... ရေခွေးကြမ်းအိုထဲက လက်ဖက်ခြောက်ဖတ်ဆွတ် အပုပ်ခံ ညအိပ်ရာဝင်ရင် အနာပေါ်အံ့လို့ လုံအောင် စည်းထားရမယ်။

နောက်နေ့ကျတော့ ဖယ်ပြီး အနက်သန့်ရှင်းရေးလုပ် အိပ်ရာဝင်ရင် တစ်လက်ဖက်ခြောက် နောက်ထပ်အသစ်နဲ့ အံ့စည်။ နောက်ရက်တွေလဲ ဒီအတိုင်းပဲ။ တစ်ပတ်လောက်ဆိုရင် သိသိသာသာ ပျောက်လို့ပယ်။ အဆင်မသင့်လို့ ကြာရင် (၁၀)ရက်ပေါ့ကွာ။ ကိုယ်တိုင်ပျောက်ခဲ့တဲ့ နည်းပို့ ရဲရဲကြီးသာ ရေးပေးတော့ဟေ့'

(ဆရာဦးစောသောင်းကြီးအား ဤစာစုဖြင့် ကျေးဇူးတင် ဂါရဝပြုအပ်ပါသည်။)

တစ်နေ့သော - နံနက်(၈)နာရီခန့် ကျွန်တော်သည် သာယာမြို့သစ် (၁၄)လမ်းနေ ဦးဗိုလ်မင်းနှင့်အတူ ကိစ္စတစ်ခုဖြင့် မြို့သစ်(၄)လမ်းနေ ဦးစောသောင်းကြီး (ရဲမှူးကြီး) ဝန်ခံခံရင် ရဲမှူးရုံးထံ ရောက်ရှိခဲ့ကြပါသည်။

'ဆရာဗိုလ်နဲ့ ကိုသန်းဝင်းတို့ပါလား။ လာကြဗျာ... ထိုင်ကြ'

ကျွန်တော်တို့ ဆရာရှေ့ ကုလားထိုင်အသီးသီးတွင် ဝင်ထိုင်ကြပြီး လာရင်းကိစ္စအား တင်ပြ ဆေးခွေးကြပါသည်။

အတန်ကြာ ဆေးခွေးပြီး ကိစ္စပြီးစီးသွားသော်လည်း မပြန်နိုင်ကြသေးဘဲ လက်ဖက်ခြောက်မွှေးမွှေးလေး ခတ်ထားသည့် ရေခွေးကြမ်းအား တစ်ခွက်ပြီးတစ်ခွက် ငှဲသောက်ရင်း ဝန်ထမ်းဘဝက အတွေ့အကြုံများကို အပြန်အလှန် နောက်ကြောင်းပြန်ကာ တဟားဟား ရယ်မောနေကြပါသည်။

ထို့နောက် ရပ်ကွက်အတွင်း သာရေးနာရေးကိစ္စများအကြောင်း၊ ဖတ်ခဲ့ဖူးသည့်တာသာရေးစာပေများ အကြောင်း ရောက်သွားပြီး စကား လက်စသတ်မရ ဖြစ်နေကြသည်။

နောက်ဆုံး ကျန်းမာရေးနှင့် ဆေးပြီးတိုက်စွဲသို့ ရောက်သွားကြပြန်၏။ သူသိသမျှ၊ ကိုယ်သိသမျှ ဆေးပြီးတိုက်စွဲမီးထက်မှုအား ပြောကြားနေရင်း ဆရာဦးစောသောင်းကြီးမှ...

'ကိုသန်းဝင်း... မင်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ စာရေးနေတယ် မဟုတ်လား။ ငါ ကိုယ်တိုင် လက်တွေ့ပျောက်ကင်းခဲ့တဲ့ ဝဲနင်းခုသက်သာပျောက်ကင်းဆေးနည်းတစ်ခု ရေးပို့ကွာ'

'ဆရာကိုယ်တွေ့ ပျောက်ခဲ့တာဆိုတော့ ဆရာကိုယ်တိုင်ရေးရင် ပိုသရဖ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

မကောင်းဘူးလား။ ဆရာလဲ မဂ္ဂဇင်းတွေမှာ စာရေးနေတာပဲ'

'ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနဲ့ဆို ပိုပြီး အံ့ဝင်ခွင့်ကျဖြစ်နေလို့ပါ'

'ဒီလိုဆိုလဲ ဆရာဆေးနည်း ပြောပါဦး'

'ဒီလိုကွ... အငြိမ်းစားမယူခင် နှစ်နှစ်လောက်က ငါ ညာဘက်ခြေခုံမှာ ယားအောင့်အောင့်ဖြစ်နေလို့ လက်နဲ့ ကုတ်ရင်းကုတ်ရင်း အရေပြားပွန်းပြီး အနာလို ဖြစ်လာတယ်။

ယားလဲ အတော်ယားတယ်။ ယားနာပျောက်ဆေးတွေ လိမ်းပေမယ့် မပျောက်ဘဲ အရည်တစ်ခွက် ပိုပြီး ပွားလာတယ်။

နားလည်တဲ့လူတွေ ပြကြည့်တော့ ဝဲနင်းခုလို့ ပြောတယ်။ အဲဒီတော့ ဝဲနင်းခုပျောက်မယ့်ဆေးနည်း မေးမြန်းစုံစမ်းရတာပေါ့ကွာ။

ဆေးနည်းတွေကတော့ တစ်ယောက်တစ်မျိုး ပြောကြတာပဲဟေ့။ ငါလဲ ပြောသမျှ ဆေးတွေ လိမ်းတာပဲ။ မပျောက်ဘူး။ ဒါနဲ့ပဲ လေး၊ ငါး၊ ခြောက်လလောက် ကြာလာတယ်။

တစ်နေ့... ငါ့မိတ်ဆွေ ကိုဝင်းမောင်နဲ့ တွေ့တော့ ဆေးနည်းတစ်ခု ပေးပြန်တယ်။ သူပြောတဲ့ ဆေးနည်းအတိုင်း လုပ်လိုက်တော့ တစ်ပတ်အတွင်း သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတယ်။ ဝမ်းသာလိုက်တာကွာ မပြောနဲ့တော့။ အဲဒီတော့မှပဲ ရှူးဖိနပ် ပြန်စီးနိုင်တော့တယ်'

သားယောက်ျားလေး

မွေးဖွားစေသည့်အဆောင်

ပုဂ္ဂိုလ်

• ဝမ်းကိုးခြင်းကွင်း

တစ်ခုသော နေ့ခင်းကာလ...
 ဧည့်ခန်းရှိ ဝါးကုလားထိုင်တွင် ထိုင်
 ကွမ်းသီးညှပ်နေခိုက် နေ့သည်က...
 'ဟိုမှာ... ပြောင်ကိုး(ဝမ်းကွဲအစ်ကို)
 ရောက်လာတယ်'
 ဟု လှမ်းပြောသဖြင့် ကြည့်မိရာ
 အိမ်ရှေ့တွင် ယောင်လည်လည်ဖြစ်နေ
 သော "ဝမ်းကွဲဖူး" ကို တွေ့လိုက်ရ
 သည်။ တံခါးဖွင့်ကာ ထွက်ခေါ်မှ အိမ်
 ဆင်း ရောက်လာသည်။
 'မရောက်တာကြာလို့ အိမ်ခန်းကို
 ဆပ်မေ့မှ ဖြစ်နေတယ်။ ငါ အရင်တစ်
 ခေါက်လာတုန်းက ဒီဗားဒံပင်တွေမှ
 ဆွဲသေးဘဲ'
 တရုတ်နိုင်ငံ၊ ကွမ်းရှီးပြည်နယ်၊
 ဆွီကျိုးမြို့တွင် နေထိုင်သော ဝမ်းကွဲ
 အစ်ကိုကြီး ဝမ်းကွဲဖူး အလည်
 အပတ်သွားရောက်ပြီးအပြန် ရန်ကုန်
 ဆွင် ခေတ္တနားစဉ် အလည်ရောက်

လာခြင်း ဖြစ်သည်။
 ဝမ်းကွဲအစ်ကိုက ရိုက်ကူးလာသော
 မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံ၊ ဗီဒီယိုဓာတ်ပုံများကို
 ပြသပေးသည်။ လီမြစ်တွင်းမှ ချစ်မှုရေး
 ရာ အဆင်ပြေစေသော မေတ္တာတိုင်
 ဆင်နာမောင်၊ တောင်ဥမင်ဂူအပါ
 အဝင် လီမြစ်ကြောင်းတစ်လျှောက်
 လေ့လာရေးခရီးစဉ် မှတ်တမ်းများ
 ဖြစ်သည်။
 ယင်းတို့အနက် ထူးထူးခြားခြား သစ်
 သား ပိတုန်းရုပ်ပုံကို မြင်ရသဖြင့်
 မေးမြန်းကြည့်သည်။
 'ဒီ သစ်သားပိတုန်းက ဘာလုပ်တာ
 လဲ'
 'ဒေသခံလူမျိုးစုတွေရဲ့ အဆောင်
 သဘောတစ်ခုပဲ။ သားယောက်ျားလေး
 မွေးအောင်တဲ့'
 'ဆေးဝါးမန္တရားစီရင်ရသေးသလား'
 'ပုလိပ်ကူး သစ်ပင်ပျိုးရဲ့အနှစ်သားကို

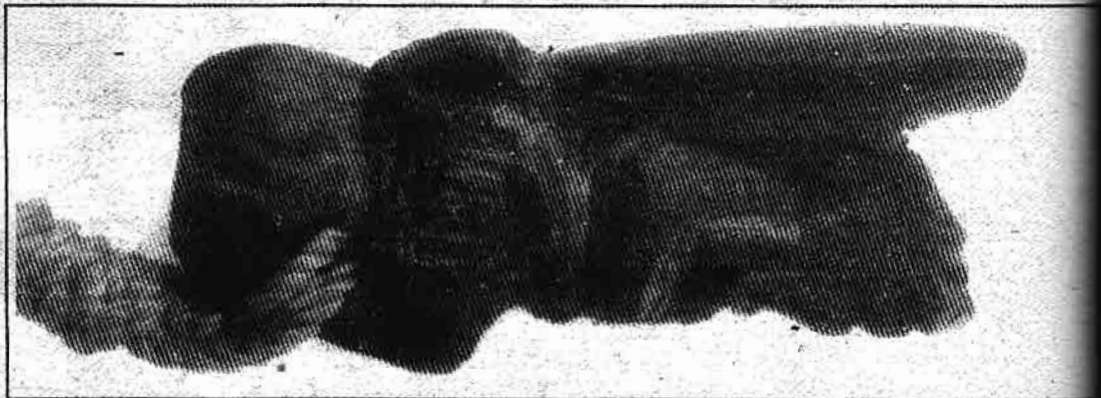
ပိတုန်းရုပ်ပုံဖြင့် ပြတင်ပေါက်မှာ ချိတ်ဆွဲ
 ထားပေးကြတယ်။ ပျားသောအားဖြင့် ပထမ
 သားဦး မိန်းကလေးဖြစ်နေရင် ဒုတိယ
 ကိုယ်ဝန်ရှိလာတာနဲ့ ဒီလို ချိတ်ဆွဲထားလေ့
 ရှိကြတယ်။
 'သူတို့ရိုးရာ နတ်ဘုရားတွေကို
 ပူဇော်တာ ဖြစ်မှာပေါ့'
 'မဟုတ်ပါ မောင်ရာ... ပိတုန်းကို
 တရုတ်လို(木 榿)နဲ့ပုပုန်း (Niè
 MuFong)' **'သစ်ဖောက်ပျား'** လို့ ခေါ်
 တယ် မဟုတ်လား။ သစ်ပင်၊ သစ်ကိုင်း
 တွေမှာ လိုက်ဖောက်ပြီး အိမ်လုပ်နေ
 တတ်ကြတယ်။ မွေးဖွားခြင်းက
 သစ်သားဓာတ်စိုမိုးတယ်။ ဒါကြောင့်
'သစ်ဖောက်ပျား' လို့ ခေါ်တဲ့
 "ပိတုန်း" က ချောချောမောမော
 မျက်နှာမြင်စေတယ်'
 'ယောက်ျားလေး၊ မိန်းကလေး
 ဘယ်မှာ ခွဲခြားလို့လဲ'

www.burmeseclassic.com

◆ သစ်သားပိတုန်း တော့ဘက်

◆ နံသာခြင်ကွင်း

ဒီအကောင် အလောတကြီး နိုင် လိုက်တာ၊ ဆက်စဉ်းစားလေ။ “သစ် ဖောက်ပျား” လို့သာ ခေါ်တယ်။ ပျား အစစ် မဟုတ်ဘူး။’

‘ဟုတ်ပြီ။ ယင်း (Yin) ဓာတ်ဆောင် တဲ့ပျားပေါ့။ သားဦးကလဲ မိန်းကလေး ဆိုတော့ “ယင်း” ဓာတ်ကြွယ်ဝနေ တယ်။ ဝင်ရောက်ခြင်း သင်္ကေတဖြစ်တဲ့ တံခါးမနဲ့ ပြတင်းပေါက်မှာ “တံခါးမ” က ယန်း၊ ပြတင်းပေါက်က “ယင်း”။

“ယင်း” ဓာတ် လွန်ကဲအောင် တန်ဆာ ဆင်ထားတဲ့အတွက် ထိုက်ကျိုသဘော (အစွန်းတရား နှစ်ဖက် ဒွန်တွဲလွန်ဆွဲကာ ဟန်ချက် ၁၇၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ညီအောင် ထိန်းညှိခြင်းသဘော တရား) အရ ယန်းဓာတ်ဆောင် သား ယောက်ျားလေး မွေးဖွားစေတဲ့ အကူ အပံ့မစွည်း ဖြစ်လာတာပေါ့နော်’

‘အေး... မွေးကင်းစ၊ ကလေးကို ရည်ညွှန်းတာဖြစ်လို့ သစ်သားပိတုန်း က ခြေတွေ့လက်တွေ့ ဖြန့်ကားတာ၊ အတောင်ဖြန့်တာ မထုလုပ်ရဘူး’

ပိတုန်း၏ ဝမ်းဗိုက်ပိုင်းကို လှန်ကြည့် ရာ ခြေလက် (၆) ချောင်းကို ဝမ်းဗိုက် တွင် ကပ်လျက်ပုံစံ မြင်တွေ့ရလေ သည်။

(တရုတ်နိုင်ငံတွင် တစ်အိမ် ထောင် (လင်မယားနှစ်ဦး) ကလေး

တစ်ဦးသာ မွေးခွင့်ရှိသော်လည်း ကွပ်ရိုးပြည်နယ်၊ ကျွမ်းကိုယ်ပို့ အုပ်ချုပ်ရေးဒေသတွင် ကလေးနှစ်ဦး ထိ မွေးဖွားခွင့် ပြုထားပါသည်။

ဤ သားယောက်ျား မွေးဖွားသော အဆောင်ကို ပြုလုပ်ပေးခြင်း မြန်မာ့ရေမြေတွင် မေါများသော “ပိတောက်” သားကို “ပိတုန်း” ရုပ်ထုကာ “ပြတင်း” ခြံ ချိတ်ဆွဲခြင်း ဖြင့် ပို၍ ထိရောက်စေနိုင်သည်။ ယူဆမိပါသည်။

ဟုဂျင်းစီ

လက္ခဏာပဟေဠိ

ဆရာ ဦးကျော်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့)
လက္ခဏာပေဒင်သုတေသီ

အဖြေညိုကြမ်း

ယခုလအတွက် ဖော်ပြပေးလိုက်
သော ညှာလက်ဖဝါးပုံစံပိုင်ရှင်မှာ
အသက်(၂၀)နှစ်အရွယ် အမျိုးသား
အင်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ လက်ဖဝါးပြင်နှင့်
ထက်ချောင်းများကို သေချာစွာ ကြည့်ရှု
လေ့လာ စစ်ဆေးပြီးမှ အောက်ပါမေး
ခွန်းများကို ဖြေကြည့်ပါ။

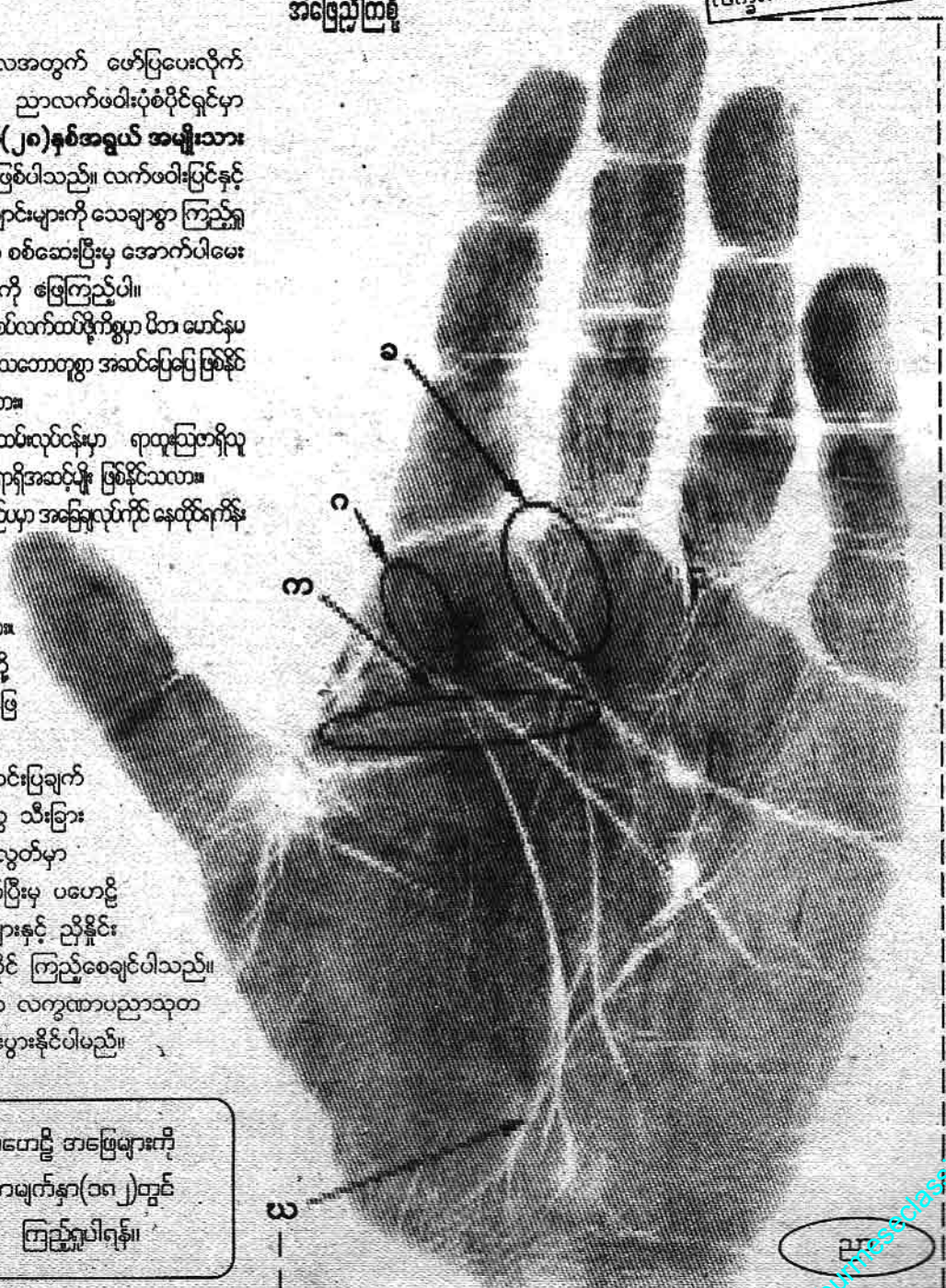
၁။ ရှေ့လက်ထပ်ဖိုက်စွာ မိဘ မောင်နှမ
တို့ သဘောတူစွာ အဆင်ပြေပြေ ဖြစ်နိုင်
မလား။

၂။ ဝန်ထမ်းလုပ်ငန်းမှာ ရာထူးမြတင်ရသူ
အရာရှိအဆင့်ရှိ ဖြစ်နိုင်သလား။

၃။ ပြည်ပမှာ အခြေချလုပ်ကိုင် နေထိုင်ရကိန်း
ရှိ
နိုင်
လား။

မိမိတို့
၏ အဖြေ
များကို
အကြောင်းပြချက်
နှင့်တကွ သီးခြား
စာရွက်လွှတ်မှာ
ရေးမှတ်ပြီးမှ ပဟေဠိ
အဖြေများနှင့် ညှိနှိုင်း
တိုက်ဆိုင် ကြည့်စေချင်ပါသည်။
သို့မှသာ လက္ခဏာပညာသုတ
ပိုမို တိုးပွားနိုင်ပါမည်။

ပဟေဠိ အဖြေများကို
စာမျက်နှာ(၁၈၂)တွင်
ကြည့်ရှုပါရန်။

ညှာ

ပုတီးကျင့်စဉ်နှင့်

ဖြစ်စဉ်များ

ကဏ္ဍသို့လဲ နာမည်

စာရေးသူ ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် ပုတီးစိပ်ခဲ့သည်။ အသက်(၃၂)နှစ်မှစ၍ ကံငါးပါးကို လုံခြုံအောင် ထိန်းသိမ်း၍ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးကို နေ့စဉ် ဝတ်မပျက်စိပ်ခဲ့ပါသည်။ စာရေးသူအား သွန်သင်ညွှန်ကြားသူမှာ ဆရာကြီး တယောဦးဆန်နီပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာကြီး တယောဦးဆန်နီသည် တောထဲတွင် ဝိဇ္ဇာတစ်ဦးနှင့်တွေ့ပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အဖြစ်သို့ ကူးပြောင်းလာသူဖြစ်ပြီး ဗေဒနှင့် အရှိရတ်ပညာကို အထူး တတ်ကျွမ်းသူ ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူအား ဆရာကြီးက ဗေဒပညာအပြင် စနစ်တကျ ပုတီးစိပ်တတ်ရန် သင်ကြားပေးသည်။ အစိုးရရုံးဌာန တစ်ခုသို့ အလုပ်ဝင်ရောက်ပြီးနောက် ပုတီးစိပ်သက် ကြာလာသောအခါ စာရေးသူအား စောင့်ရှောက်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ဓာတ်စီး၍ ကြွလာပါသည်။ ရံဖန်ရံခါတွင် ပြင်ပမှ လမိုင်းပုဂ္ဂိုလ်များ အမှတ်မထင် မှီကပ်လာတတ်သည်။

စောင့်ရှောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်အစစ်အမှန် ဓာတ်စီးလာပါက ဦးခေါင်းပစ္စည်း အအေးဓာတ်စိပ်ထိန်းဆင်လာပြီး ရင်ညှိအောက်တွင် ရပ်တန့်သွားသည်။ ပြီးနောက် နှုတ်မှ လိုအပ်သမျှကိုသာ ညွှန်ကြားသွားပါသည်။ ယင်းပုဂ္ဂိုလ်တို့က ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်းမှစ၍ တစ်ကိုယ်လုံးလျှင်စကားတွေ တတ္တတ်တွတ်နှင့် ဖော်ပြအောင် ပြောနေတတ်သည်။

စာရေးသူ ကိုးကွယ်သော ဆရာတော်နှင့် ဆရာကြီးက လမိုင်းများ မကပ်နိုင်ရန် ပုတီးစိပ်ပြီးတိုင်း အာနာပါနုဿတိ

ဘာဝနာကို (၁၀)မိနစ်ခန့် ပြုလုပ်ခိုင်းတတ်ပါသည်။ နှာသီးဖျားတွင် ဝင်ထွက်နေသောလေကို ထိထိမိမိ သိအောင် ရှုတတ်လာသောအခါ လမိုင်းပုဂ္ဂိုလ်များ ဝင်မကပ်တော့ပါ။ စောင့်ရှောက်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်ပင် ဓာတ်စီးကြွလာသည့် အကြိမ်ကျသွားသည်။

စာရေးသူသည် တတ်ကျွမ်းထားသော ဗေဒပညာဖြင့် မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများကို စမ်းသပ် ဟောပြောကြည့်၏။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် မမျှော်လင့်ဘဲ နှုတ်မှ ဟောပြောလိုက်သော စကားများကြောင့် အံ့အားသင့်ရသည်။ စာရေးသူ၏ စိတ်ထဲတွင် ပြောချင်စိတ် မရှိသောစကားများ ဟောပြောထွက်လာတတ်သည်။

နေ့တစ်နေ့တွင် စာရေးသူ၏ရုံးမှ မိတ်ဆွေတစ်ဦးသည် ကြုံ၍ ဗေဒတွက်ခိုင်း၏။ ဗေဒတွက်နေဆဲတွင် ဓာတ်စီးလာပြီး တစ်လအကြာတွင် အသည်း ကျောက်တည်ရောဂါကြောင့် ဆေးရုံတက်ရလိမ့်မည်ဟု မထင်မှတ်ဘဲ ဟောပြောလိုက်သည်။ ထိုမိတ်ဆွေသည် တစ်လအကြာတွင် အသည်းကျောက်တည်သဖြင့် ဆေးရုံ၌ အမှန်ပင် ခွဲစိတ်ကုသမှု ခံယူခဲ့ရသည်။

ရုံးပိတ်ရက်တစ်ရက်တွင် ကုန်သည်အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ဗေဒဓမ္မရန် ရောက်လာသည်။ အထင်မကြီးသော ပုံစံဖြင့် မေးခွန်းများကို ကတ်သီးကတ်သတ်မေးသည်။ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စ

ကို မေးလာသောအခါ မထင်မှတ်ဘဲ နှုတ်မှ ဓာတ်စီးပြီး အမျိုးသမီး ဖောင်ပြန်ခဲ့သမျှအကြောင်းတွေကို ဖွင့်ပြောဆိုလိုက်သောအခါ အမျိုးသမီးရှက်ရှက်နှင့် စာရေးသူအား တောင်၍ ကန်တော့ပြီး ပြန်သွားပါသည်။

စာရေးသူ၏ ဆရာကြီးက ဗေဒမဟောရန် တားပါသည်။ ဆရာကြီးကိုယ်တိုင်ကပင် ဗေဒဟောမဟာမလိုအပ်မှသာ ယတြာများ ပြုလုပ်ပေးလေ့ ရှိပါသည်။ စာရေးသူသည် ဝန်ထမ်းတစ်ဦးဖြစ်သည့်အပြင် အားလုံးသည် အချိန်များတွင် ပုတီးစိပ်လျော့နည်းသွားမည်စိုးသဖြင့် ထိုပိတ်ပင်ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူသည် အားလပ်ချိန်တိုင်း ပုတီးစိပ်ပြီး အာနာပါနုဿတိဘာဝနာကို စွဲစွဲမြဲမြဲ ဖွဲ့ဖြင့် လုပ်လာသဖြင့် အာရုံမိတ်များ ထင်ရှားစွာ ပေါ်လာသည်။ ဥပမာအားဖြင့် ရိုးချမ်းညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်သည် မြို့နယ်သို့လာမည်ဟု အိမ်မက် မက်သည်။

www.burmeseclassic.com

အိမ်မက်ထဲတွင် ဝတ်စားထားသော
ဘတ်စားဆင်ယင်မှုအတိုင်း မြို့နယ်ရုံးသို့
ထားသောနေ့တွင် တစ်ထပ်တည်း
အညီသော ဝတ်စားဆင်ယင်မှုအတိုင်း
ဘတ်စားလာသည်ကို တွေ့ရ၏။ ခရီး
ဆွက်မည့်နေ့တွင် ကားမရ၍ ခရီးမသွား
ဖြစ်သော ကိစ္စရပ်မျိုးကို ကြိုတင်၍
အိမ်မက်ရထား၏။ ရာထူးတိုးမြှင့်
စာမေးပွဲတွင် ရာထူးတိုး မတိုးကိုလည်း
ကြိုတင်၍ နိမိတ်များ ရထားတတ်
သည်။

စာရေးသူသည် နံနက်(၄၀၀)နာရီ
တွင် ပုံမှန် အိပ်ရာမှနိုးပြီး ဘုရား
ဆောက်တော်ရေလဲ၊ ဆီမီးအမွှေးတိုင်
ပူဖော်၍ ပုတီးစိပ်လေ့ ရှိပါသည်။
ပုတီးစိပ်ပြီး၍ အာနာပါနဿတိ
ဘာဝနာ ပြုလုပ်ချိန်၌ ဘုရားများတွင်
သွား၍ ပုတီးစိပ်ရန် စောင့်ရှောက်သော
ပုဂ္ဂိုလ်က ညွှန်ကြားလာတတ်၏။

တစ်နေ့တွင် ကျိုက္ကဆံဘုရားသို့
ညနေ(၄၀၀)နာရီတိတိအချိန် သွား
ချောက်၍ ပုတီးစိပ်ပြီး မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်
တစ်ဦးအား ငွေတစ်ဆယ်ကျပ် လှူဒါန်း
ခဲ့ရန် ညွှန်ကြားလာသည်။ ဘုရားသို့
သွားရန် နေအိမ်မှ ထွက်သောအခါ
ညနေ(၃)နာရီ ထိုးနေပေပြီ။ ညနေ
(၄၀၀)နာရီအရောက်သွားရမည် ဖြစ်
သဖြင့် အငှားယာဉ်ဖြင့်သွားမှ ရနိုင်မည်
ဖြစ်သဖြင့် အငှားယာဉ်များကို မျှော်နေ
စဉ် မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏ ကားရောက်လာ
သည်။ မိတ်ဆွေသည် တောင်ညွှာလာပ
သို့သွားမည်ဖြစ်၍ လမ်းကြိုသဖြင့်
ထိုကားဖြင့် လိုက်သွား၏။ ဘုရားဝင်း
ထဲသို့ ကားဝင်လိုက်သောအခါ ညနေ
(၄၀၀)နာရီတိတိ ထိုးနေပေပြီ။

စာရေးသူသည် တန်ဆောင်း
အတွင်းသို့ ဝင်၍ ပုတီးစိပ်ရန် ပြင်ဆင်
နေစဉ် သူတောင်းစားတစ်ဦး စာရေးသူ

ထံ ရောက်လာပါသည်။ သူတောင်းစား
သည် ညာဘက်လက်ဖမ်းနှင့် ဘယ်
ခြေဖမ်းတို့ကို ပတ်တီးစည်းထား၏။
ဟောင်းနွမ်းနေပြီဖြစ်သော ရုပ်အင်္ကျီ
အဖြူနှင့် ပုဆိုးအဖြူဝတ်ထားပြီး “ငွေ
တစ်ဆယ်လောက် ပေးပါ” ဟု တောင်း
သဖြင့် ငွေတစ်ဆယ်ကျပ်တန် တစ်ရွက်
ကို ပေးလှူလိုက်သည်။

သူတောင်းစားက ဆုများပေးပြီး
စာရေးသူအား လှည့်လှည့်ကြည့်ပြီး
တန်ဆောင်းအတွင်းမှ ထွက်သွား၏။
စာရေးသူ ပုတီးစိပ်နေသောအခါ စောင့်
ရှောက်နေသောပုဂ္ဂိုလ်က မနောဖြင့်
“ဘိုးတော်ဆီက ဘာမှ မရလိုက်ဘူး
လား” ဟု မေးပါသည်။ ဘိုးတော်သည်
သူတောင်းစားပုံစံဖြင့် လာ၍ အလှူခံ
သဖြင့် သာမန်သူတောင်းစား
တစ်ယောက်အဖြစ်သာ မှတ်ယူပြီး
အထင်သေးမိခဲ့သည်မှာ အမှန်ဖြစ်ပါ
သည်။

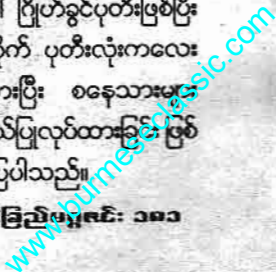
“မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား ငွေ
တစ်ဆယ်ကျပ် လှူဒါန်းခဲ့ပါ” ဟူသော
ဓာတ်စီးသောပုဂ္ဂိုလ်၏ ညွှန်ကြားချက်
ကို ပြန်လည် စဉ်းစားမိသောအခါမှ
ငွေတစ်ဆယ်ကျပ်လာ၍ အလှူခံသူမှာ

ဘိုးတော်တစ်ဦး ဖြစ်နိုင်သည်ဟုသာ
ကောက်ချက်ချမိတော့သည်။ ဘိုးတော်
ထံမှ ဘာပစ္စည်းမှ မရလိုက်ပါ။ ပေး
သွားသောဆုများသာ ပြည့်ဝခဲ့ပါသည်။

လပြည့်နေ့ တစ်နေ့တွင် စောင့်
ရှောက်နေသောပုဂ္ဂိုလ်က စာရေးသူ
အား ရွှေတိဂုံဘုရားတွင် လက်ဖွဲ့ပစ္စည်း
သွားယူဖို့ ညွှန်ကြားပါသည်။ စာရေးသူ
သည် နံနက်စာ ထမင်းစားပြီး ရွှေတိဂုံ
စေတီသို့ သွားခဲ့၏။ ဘုရားပေါ်သို့
ရောက်သောအခါ နေ့လယ်(၁)နာရီ
ထိုးနေပေပြီ။ အရှေ့ဘက်မှစိန်ရို မေ့
စေတီတွင် ပုတီးစိပ်ရန် သွားသောအခါ
နေရာတွင် လူပြည့်ကျပ်နေသဖြင့်

အစွန်နားတွင် နေရာယူလိုက်ပါသည်။
ပုတီးစိပ်ရန် ပြင်ဆင်နေစဉ်အတွင်းမှ
ယောဂီဝတ်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးက နေရာဖယ်
ပေးပြီး သူ့ပုတီးနှင့် ပုတီးစိပ်ပေးရန်
ပြောသည်။ စာရေးသူလည်း အားနာ
စွာဖြင့် ယောဂီဝတ်ပုဂ္ဂိုလ်ပေးသော
ပုတီးနှင့် ယောဂီ ထပေးသောနေရာ
တွင် နေရာယူ၍ ရက္ခန်းစင်တောင်
ဆရာတော်၏ ပုတီးစိပ်နည်းဖြင့် ကိုး
ပတ်တိတိ စိပ်လိုက်သည်။ ပုတီးစိပ်ပြီး
၍ ပုတီးကို ပြန်ပေးရန် ကြည့်လိုက်
သောအခါ ယောဂီဝတ်ပုဂ္ဂိုလ်မှာ မရှိ
တော့ပါ။ ဘုရားရင်ပြင်ပေါ်တွင် အနွံ
ရှာဖွေသော်လည်း မတွေ့တော့ပါ။

ပုဂ္ဂိုလ်ပြောသောလက်ဖွဲ့မှာ အဆိုပါ
စိပ်ပုတီးဖြစ်နိုင်သည်ဟု ထင်မြင်ယူဆ
သဖြင့် ပုတီးကို ဘုရားတွင် မလှူခဲ့
တော့ဘဲ နေအိမ်သို့ ယူလာခဲ့ပါသည်။
ဆရာကြီးဦးဆန်နီက ပုတီးကို စစ်ဆေး
ကြည့်သောအခါ ပြိုဟ်ခွင်ပုတီးဖြစ်ပြီး
ပြိုဟ်သက်အလိုက် ပုတီးလုံးကလေး
များကို စိမ့်ထားပြီး စနေသားမင်း
အတွက် ရည်ရွယ်ပြုလုပ်ထားခြင်း ဖြစ်
ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ဆောင်းအကုန် နွေအကူးကာလတွင် စာရေးသူသည် ပန်းတောင်းမြို့နယ်ရှိ ထုံးဘိုရွာသို့ အလုပ်ကိစ္စဖြင့် ရောက်ခဲ့သည်။ ထုံးဘိုရွာတွင် ဇရပ်တစ်ရပ်၌ ကန်တော့ပွဲ (၁၀၈)ပွဲထိုး၍ အလင်းတိုင် (၁၀၈)တိုင်ထွန်းပြီး ရဟန်းတစ်ပါး ပုတီးစိပ်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ရဟန်းတော်၏နောက်ဘက် တစ်ကိုက်အကွာတွင် တပည့်နှစ်ဦးလည်း ပုတီးကိုယ်စီဖြင့် ပုတီးစိပ်နေကြသည်။

စာရေးသူ အနားသို့ ရောက်သွားသောအခါ ရဟန်းတော်မှ လှမ်းခေါ်ပြီး ပုတီးစိပ်ရန် ပြောသည်။ စာရေးသူလည်း ပုတီးစိပ်ရန် ပြင်းပြနေသဖြင့် နှစ်ပါးခေါ်ရက် ကန်တော့ပွဲများအရှေ့တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်၏။ ရဟန်းတော်က ပွဲပေါ်တွင် တင်ထားသော ပုတီးကိုယူ၍ ပေးသည်။ စာရေးသူသည် ဘုရားကန်တော့လိုက်ပြီး ရဟန်းတော်ပေးသော ပုတီးဖြင့် ပုတီးစိပ်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

ပုတီးလုံးများမှာ သပျစ်သီးနီးပါးမျှရှိပြီး ပုတီးလုံးတိုင်းတွင် အင်းပြားများကပ်ထားသည်။ စာရေးသူ ပုတီးစိပ်သောအခါ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးမှာ ဆတ်ဆတ်တုန်ပြီး ကြက်သီးမွှေးညင်းများထနေ၏။ အာရုံထိမိရန် မနည်းကြိုးစား၍ စိပ်ရသည်။ တဖြည်းဖြည်းငြိမ်သက် တည်ငြိမ်သွားပြီး ပုတီးကိုပတ်ပြည့်သောအခါ ရဟန်းတော်က...

'နောက်ကြိုရင်လဲ ပုတီးလာစိပ်ပါဦး၊ ဒကာကြီး ဘယ်အဆင့်ကို ရောက်နေပြီဆိုတာ သိရတာပေါ့'

ဟု ပြောလာ၏။ စာရေးသူသည် အလုပ်ကိစ္စ အရေးတကြီး ဆောင်ရွက်ရန် ရှိနေသေးသဖြင့် ရဟန်းတော်အား နှုတ်ဆက်ကာ ပြန်ခဲ့၏။ နှစ်ရက်အကြာတွင် အလုပ်များပြီးစီး၍ ရဟန်းတော်အား နှုတ်ဆက်ရင်း ပုတီးစိပ်မည်ဟု စိတ်ကူးနှင့် သွားသောအခါ ရဟန်းတော်အား မတွေ့ရဘဲ ဇရပ်အဟောင်းကိုသာ တွေ့လိုက်ရပါတော့သည်။

ဝန်ထမ်းတစ်ဦး၏ ပြောပြချက်အရ ခုံဖန်ရံခါ ရဟန်းတော်ကို တွေ့ရတတ်ကြောင်း၊ ရဟန်းတော်ထံမှ ဖီးကြမ်းငှက်ပျောသီးတစ်လုံး စားရမူကြောင်းနှင့် ငှက်ပျောသီးစားပြီး အလုပ်ကြမ်းလုပ်ရာ တစ်နေ့လုံး ဆာလောင်မွတ်သိပ်မှု မရှိ၍ အမှတ်တရ ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ပြောပါသည်။

ရဟန်းအား ဖူးတွေ့ပြီး ပုတီးထပ်စိပ်မည်ဟု အားခံလာခဲ့ရာ ရဟန်းတော် မရှိတော့သဖြင့် စိတ်မကောင်း ဖြစ်ရသည်။ ရဟန်းတော် ပြောပြမည်ဆိုသော ရောက်ရှိနေသည့်အဆင့်ဆိုသည်မှာ...

ကျင့်စဉ်၊ စရဏအား သို့မဟုတ် ပါရမီပေလား သိချင်စိတ်များ ပြင်နေပါတော့သည်။

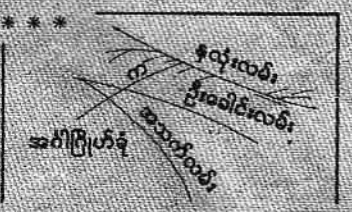
တက္ကသိုလ် အပန်ငယ်

စာမျက်နှာ (၁၇၉)မှ အသက်

လက္ခဏာမဟုတ် အခြေများ

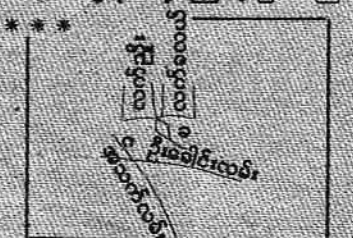
၁။ ရွှေစပ်လက်ထပ်စို့ ကိစ္စမှာ မိမိဘက်မှ မိဘ၊ မောင်နှမများက သဘောမတူ မကြည်ဖြူသဖြင့် အဆင်ပြေပြေ မဖြစ်နိုင်ပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်...

နည်းလမ်းအများမှ လမ်းခွဲတစ်ခုက အင်္ဂါဂြိုဟ်ခုံထဲရောက်အောင် ထင်ရှားစွာ ထိုးဝင်နေခြင်း [(က)အက္ခရာ] ကြောင့် ဖြစ်သည်။

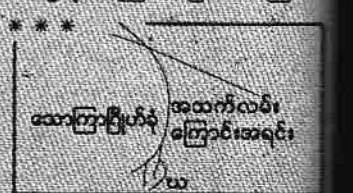
၂။ ဝန်ထမ်းလုပ်ငန်းမှာ ဩဇာရှိသူ ရာထူးရှိသူ အရာရှိအဆင့်မျိုး ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်...

လက်ညှိုးနှင့် လက်ခလယ်ကြားမှ သန်လျက်သင်္ကေတက လက်ခလယ်အောက် စနေဂြိုဟ်ခုံဘက် ရောက်ရှိခြင်း [(ခ)အက္ခရာ]နှင့် အသက်လမ်းက လက်ညှိုးအောက် ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံ အထက်ပိုင်းမှ ထွက်ခြင်း [(ဂ)အက္ခရာ]တို့ကြောင့် ဖြစ်သည်။

၃။ ပြည်ပမှာ အခြေချလုပ်ကိုင်နေထိုင်ရကိန်း မရှိပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်...

အသက်လမ်းကြောင်း အရင်းခိုင်သည် သောကြာဂြိုဟ်ခုံအတွင်း နီးကပ်စွာ ကွေးဝင်နေခြင်း [(ဃ)အက္ခရာ]ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

လက္ခဏာပညာသုတ ထိုးပွားကြားအောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာပွားအောင် ဆရာ ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေသ) လက္ခဏာမေဒင်သုတေသီ

• ထူးခြယ်

ဆူးဖြူပင် နှင့်

နွဲ့စိုလှပစေ
ဆေးသုံးအချို့

'ခင်ဗျား အိမ်သာခဏခဏ သွားနေတာ ဝမ်းများ လျှောနေသလား'

'မဟုတ်ပါဘူးဘုရား၊ တင်ပါး အနာစိမ်းပေါက်နေလို့ ဆေးအုံတာပါ။ ဖရုံဆွဲ ကြွက်သားစွန်းနေရာမှာဆိုတော့ အယောင်းချက်က မမြဲဘူး။ ခဏခဏ ပြန်ကပ်နေရတယ်'

'ဝမ်းလျှောဝမ်းပျက်တာဆိုရင် ဟောဒီ အရွက်ရင့် သတ္တု နှစ်ကို မနက်၊ ည လက်ဖက်ရည်ခွန်း တစ်ခွန်းစီ သောက် ပေးရုံနဲ့ ပျောက်ပါတယ်'

ဦးသီလာစာရ ညွှန်ပြသော အရွက်မှာ ဆီးဖြူရွက်နှင့် ဆင်ဆင်တူ၍ မန်ကျည်းသီးကဲ့သို့ အဆစ်ကလေးများ ဆက်နေသော သီးတောင့်များရှိ၏။

'တရုတ်မန်ကျည်းလား ဦးပဋ္ဌင်း'

'ဆူးဖြူပင်ပါ။ အစေ့ကို ချိုးဖဲ့ရင် အစေးထွက်တယ်။ အပင်မှာ ဆူးပါတယ်။ အစေးနဲ့အခေါက်က ဆေးဖက် ဝင်တယ်။ ဆူးဖြူသီးအခွံနဲ့ ဗာဒံသီး အခွံဆတူရော၊ ပြာ ချပြီး သွားတိုက်ရင် သွားရောဂါမှန်သမျှ ကောင်းတယ်။ သွားခိုင်တယ်။ အညှာပေါက် သွားတိုက်ဆေးပင်ပေါ့'

'ဒါထက် ဦးပဋ္ဌင်း မိတ်ဆွေတစ်ယောက် မမြင်ပါလား။ ဆီးချိုဖြစ်နေတဲ့ လူလေ'

'ကိုမြလား... အလုပ်က ပန်းရန်သမား၊ လက်သမား ဆီးချိုရောဂါရှိနေတော့ မတော်တဆ ခဲ၊ အုတ်၊ သစ်သား ဂှုရာတွေက သွေးမတိတ်၊ အနာမကျက်နိုင်ဖြစ်လို့ အလုပ် မလုပ်ရဘူး။

အဲဒါ ဆူးဖြူရွက်နု (၅)ပူးသားလောက်ကို သကြားခဲနဲ့

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မပူရင် ၁၈၃

◆ ဆူးဖြူသီးများ

ရောပြီး မနက်, ည တစ်ကြိမ်စီ စားပေးတာ လ,ဝက် လောက် အကြာမှာ ရောဂါသက်သာသွားလို့ အခု ကန့်ဘလူနယ်ဘက် အလုပ်သွားလုပ်နေပြီ

‘တပည့်တော်ရဲ့ ဒေါ်ကြီးတစ်ယောက်လဲ ဆီးချို အတွက် စိတ်မသက်မသာ ဖြစ်နေတယ်။ ဆူးဖြူရွက်နု ခူးသွားရအောင်ကလဲ ဟိုရောက်ရင် ရွက်ခြောက် ဖြစ်သွား မယ်’

‘အဲဒီအတွက် မပူပါနဲ့၊ အသီးတောင့်ကို ချိုးလို့ရတဲ့ အစေးကို စားပေးရင်လဲ ဆီးချိုကောင်းပါတယ်။ အစေး တွေကို နီးပြားကလေးနဲ့ ခြစ်ယူပြီး စိတ်ရှည်လက်ရှည် စုဆောင်းရင် ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ဒါထက် ခင်ဗျား ဖြစ်နေတဲ့ သွေးစုနာအတွက်လဲ သုံးလို့ရတယ်။’

အရေလဲထားတဲ့ မြွေရေခွံမှာ ဆူးဖြူစေးသုတ်ပြီး အနာ ပေါ် ပတ်တီးစည်းပေးရင် နှပ်နဲ့ ရှင်ပေါက် ကောင်းသွား မှာပါ။ ကျုပ်တို့ သံဃာတွေမှာ ဆွမ်းစားပင့်ရင် သီလပေး တရားကလေး ဟောတော့ ခံတွင်းနဲ့ မကောင်းရင်

၁၈၄ နဂုတ္တရောဓိခြေဗျာဓိ

အားနာစရာ။

ဆူးဖြူခေါက်အမှုန့် ဆောင်ထားပြီး ရေခဲပူပူ လက်ဖက်ခြောက် ခတ်သလိုခတ်၊ ခပ်နွေးနွေးရှိတော့ ငုံ့ပေး၊ ပလုတ်ကျင်းပေးရင် ခံတွင်းနဲ့ ပျောက်တယ်။ **မြန်မာ့ရိုးရာ ခံတွင်းသန့်ဆေးပေါ့’**

‘လောလောဆယ်ဆယ်တော့ အရွက်စိမ်းတချို့ ယူသွား ရမယ်။ နေ့နေ့ညည ကွန်ပျူတာဖန်သားပြင်နဲ့ မျက်နှာ အပ်နေရတော့ မျက်စိမူန့်, မျက်စိပူလာတယ်။ ဆူးဖြူရွက် ထုထောင်းပြီး ညအိပ်တဲ့အခါ မျက်ခွံပေါ် အုံပေးရင် နောက်တစ်နေ့မှာ ကြည်ကြည်လင်လင်နဲ့ အလုပ်ဆင် လုပ်ဖြစ်တယ်’

မုံရွာမြို့ မဟာလယ်တီတိုက်မှ အရှင်သီလာစာရ ညွှန် သော ဆူးဖြူပင်နှင့် ဆေးသုံးနည်းအချို့ ဖြစ်ပါသည်။

ခွန်စိုင်းဝမ်း

မှားမှားခြားခြား

မိုးလေတား

ဣန္ဒြေ
(မနောမယိန္ဒြေ၊ ဇရာမြေ)

စာရေးသူ စာမရေးဖြစ်တာကြောင့် မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းများက ပြန်လည်ရေးသားရန် ချက်တွန်းကြခြင်းကြောင့် စာရေးသူ မိတ်ဆွေအပေါင်းတို့အား ထူးခြားဖြစ်စဉ်ကို နယ်တွေ့ဖြစ်ရပ် တစ်ခုကို အခြေခံကာ ရေးသား တင်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

အကြောင်းအရာများမှာ ဆတ်ကာလ ပြောင်းလဲလာသည်နှင့်အမျှ အသစ်အဆန်းများ ဖြစ်ပေါ်လာကြသည်။

စာရေးသူ တင်ပြမည့် အကြောင်းအရာမှာ မိုးတားလေတားခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ “ဘာများ ထူးခြားသနည်း” ဟု မေးစရာ ရှိပါသည်။ ဤအဖြေသည် ခေတ်ကာလနှင့် နှိုင်းယှဉ်၍ ချစ်ရပေမည်။

စာရေးသူတို့ ငယ်စဉ်ကာလက အလှူပွဲ၊ မင်္ဂလာပွဲများ၌ မိုး၊ လေ စိတ်မချရလျှင် မိုးတား လေတားခြင်း ပြုကြပါသည်။

မြကြပုံမှာ သုံးချောင်းထောက် ချွန်းဆွမ်းအုပ် (သို့မဟုတ်) လင်ပန်း တစ်ခုတွင် ငှက်ပျော သုံးစီး၊ အုန်းသီး တစ်လုံး၊ ဆေး၊ ဆန် စသည်တို့ကို ထည့်၍ အရှင်ဥပဂုတ္တမထေရ်မြတ်အား

ပင့်လျှောက်၍ အမွှေးတိုင်း ဖယောင်းတိုင် ထွန်းညှိကာ ပူဇော်ခြင်းပြုကာ မိုးလေတားခြင်း ပြုကြသည်။

ထိုမိုးလေတားခြင်းကို တာဝန်ယူထားသူသည် အလှူ မပြီးမချင်း ရေမချိုးရ၊ မီးမပြတ် ထွန်းပေးရသည် ဟု သိခဲ့ရပါသည်။

ယခုခေတ် အဓိကလ၌ ဤကဲ့သို့ မဟုတ်ပါ။ လွန်စွာ ထိရောက်၍ ကိစ္စလည်းမများဘဲ မိုးလေတားခြင်းကို ပြုလုပ် ဆောင်ရွက်၍ရလေသည်။

စာရေးသူလည်း ဤအကြောင်းကို မကြာသေးသော ကာလကမှ သိရပါသည်။ ထိုအကြောင်းကို စာရေးသူ၏ သား မင်္ဂလာဆောင်ကိစ္စ ဆောင်ရွက်စဉ်မှာမှ သိခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မိဘတို့ ဝတ္တရားရှိသည့်အတိုင်း

မင်္ဂလာကိစ္စ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်၍ ကိစ္စများနေချိန်၌ မိုးကလည်း တဖျန်းဖျန်းရွာနေသည်။ စိတ်စာတွေကလည်း ရိုက်၍ ပြီးစီးသွား၍ ရက်ရွေ့၍လည်း မရသဖြင့် မဖြစ်မနေ လုပ်ဆောင်ရပေပြီ။ မိုးလေအတွက် သောကများနေသည်။

သို့သော်လည်း စိတ်ထဲမှာ မထားနိုင်၊ မင်္ဂလာကိစ္စ ပြီးပြောက်ရေးသာ ဆောင်ရွက်နေရပေသည်။ စာရေးသူ အပြင်မှ ပြန်ရောက်လာချိန်တွင် အိမ်ရှေ့၌ ငှက်ပျောတုံး တစ်တုံးကို ကျင်းတူး၍ ဖောက်ထိုး စိုက်ထားသည်ကို တွေ့ရှိလိုက်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူမှ မေးလိုက်ပါသည်။

‘အိမ်ရှေ့မှာ ငှက်ပျောတုံးကို ဖောက်ထိုးစိုက်ပြီး ဘာလုပ်တာလဲ’

ဟု မေးရာ စာရေးသူ၏ ဇနီးဖြစ်သူမှ ပြောပါသည်။

‘မိုးတား လေတား လုပ်ထားတာဟု ဖြေပါသည်။’

‘ဪ... အေး ပြီးရောပေါ့ကွာ’ ဟု ပြော၍ လုပ်စရာကိစ္စများကို ဆက်လက် လုပ်ဆောင်လျက်ဖြင့် အချိန်ကို ကုန်လွန်စေသည်။

ညဘက် ရောက်ပြန်တော့လည်း စိတ်ကြားထားသော မိတ်သင်္ဂဟများ တဖွဲဖွဲနှင့် မင်္ဂလာဆောင်သို့ လာကြသည်။ ကာရာအိုကေ ဆိုသူကဆို၊ ဧည့်ခံသူက ဧည့်ခံ၊ ဟင်းချက်သူက ချက်နှင့် ပျော်ရွှင်စရာ ညလေးတစ်ည အဖြစ် အချိန်ကုန်လွန်ခဲ့ရာ နံနက် မိုးသောက် အလင်းရောက်သော်လည်း မိုးမှာ တစ်စက်တစ်ပေါက်မျှ

www.burmeseclassic.com

မကျခဲ့ပါ။

လာလာသမျှ ပရိသတ်များမှာလည်း အံ့သြကြလျက် ပြောဆိုကြပါသည်။

‘တော်သေးတာပေါ့ ကိုကြည်စိုးရာ မိုးရွာရင် ခက်ရချေရဲ့’

ဟု မိုးရိမ်မကင်းစွာ ပြောဆို၍ နေရာ အသီးသီးတွင် နေရာယူကြကာ မုန့်နှင့် လက်ဖက်ရည်အချို့များ သုံးဆောင်ကြ ပါသည်။

ညှပ်ပရိသတ်များလည်း တဖွဲ့ဖွဲ့ လာ ရောက်ကြရာ စာရေးသူ၏ ညီအစ်ကို မောင်နှမများဖြစ်ကြသော အသိ စာရေးဆရာများ ရောက်ရှိလာရာ စာရေးဆရာများပီပီ ငှက်ပျောပင် ဇောက်ထိုးစိုက်ထားသည်ကို စိတ်ဝင် တစား ဝိုင်း၍ မေးကြပါသည်။

‘ကိုကြည်စိုး ဒီငှက်ပျောပင် ဇောက် ထိုးက ဘာကြောင့် စိုက်ထားတာလဲ’

‘မိုးတား လေတား လုပ်ထားတာလို့ ပြောတာပါပဲ’

‘ဒါဆို ကိုကြည်စိုး မသိဘူးပေါ့’

‘ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျာ၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် မေးမြန်းပြီး ပြန်လည် ဖြေ ကြားပေးပါမယ် ခင်ဗျာ’

ဟု နှစ်သိမ့်လိုက်ရပါသည်။

မင်္ဂလာကိစ္စ ပြီးမြောက်သွား၍ ထို ကိစ္စကို မေးမြန်းစုံစမ်းကြည့်ရာ မောင်အေးမင်းဆိုသူ ပြုလုပ်သည်ဟု သိရပါသည်။

သို့အတွက်ကြောင့် မောင်အေးမင်း ကို ခေါ်၍ ဒီအစီအရင် ပြုလုပ်ပုံကို ရှင်းပြပေးရန် တောင်းဆိုပြန်သည်။

‘ညီလေး မောင်အေးမင်းရေ။ ငှက်ပျောပင်ဇောက်ထိုး မိုးတားလေ တားတာကို အစ်ကိုကို ရှင်းပြပေးပါဦး ကွာ။ စာရေးဆရာများက စိတ်ဝင် စားတဲ့အတွက် ဒီအစီအရင်ကို သေ သေချာချာ ရှင်းပြပါ’

‘ရပါတယ် အစ်ကိုရ။ ဒီအစီအရင် ကို ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးက ပေးတာ ပါ။ ဒီအစီအရင်ကို ပြုလုပ်မယ့်သူဟာ အရက်သေစာ မသောက်ရပါဘူး။ ဒါ ကတော့ အဓိကအချက်ပါ။ အစီအရင် က ဒီလိုပါ’

၁။ ပထမဦးစွာ ငှက်ပျောပင်ကို နှစ်တောင်ခန့် ဖြတ်ပါ။

၂။ ဒုတိယ မြေကွင်းကို တစ်တောင်ခန့်တူးပါ။

၃။ မြေကွင်းတူးပြီးလျှင် ငှက်ပျောပင်ကို ဇောက်ထိုးစိုက်၍ “မိုးနှင့်မြေပြန်ကာလန်” ဟုဆိုကာ သရဖာဝုံ (၃) ပေကို (၉) ခေါက် ရွတ်ပါ။

ပြီးလျှင် သစ္စာအဓိဋ္ဌာန် ပြုရမည် မှာ...

‘ဤငှက်ပျောပင် ယုတ်သမျှ ကာလပတ် လုံး မိုး-ယုဂပါစေသတည်း’

ဟုဆိုကာ ငှက်ပျောပင်ကို ဇောက်ထိုးစိုက်၍ မြေဖို့သိပ်ကာ မိုး နတ်သား၊ လေနတ်သားတို့အား တိုင် တည် ပြောဆိုရမည်။

ပြောဆိုရန်မှာ...

၄။ မိုးနတ်ပင်း၊ လေနတ်ပင်းများ ယခုအခါ ဤပင်လှာ အလှူတော်ပွင့် မိုးလေပျား ဆွေထိုင်းစုံရန် ဆွေ့ကန်ပုံပင်သည် ကူညီ

၍ အလှူတော်ပင်လှာ အောင်မြင်ရန် ဝိုင်း၍ပေပါ’

ဟု အလေးအနက်ပြု၍ ပြောဆို ဆောင်ရွက်ရပါမည်။

‘အစ်ကိုရေ အဲဒါ မိုးလေတားတဲ့ အစီအရင်ပါပဲ’

‘အေးကွာ ညီလေးရာ အခုလို ရှင်းပြတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ နောင်အခါ အခွင့်သင့်ရင် နက္ခတ္တရောင် ခြည်မဂ္ဂဇင်းကနေ တင်ပြပေးပါမယ် ကွာ’

‘ဟုတ်ကဲ့ပါ အစ်ကို’

ဒါကတော့ စာရေးသူ၏ သား မင်္ဂလာဆောင်တွင် ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရ သ်ပါ။

နောက်တစ်ခု ဖြစ်ရပ်ကတော့ စာရေးသူ၏ သူငယ်ချင်း မြန်မာ မီးရထား ဆီရုံစာရေးကြီး ကိုမောင်မောင် ၏သမီး မင်္ဂလာဆောင်ကိစ္စ၌ စာရေးသူ အား အကူအညီ ထောင်းပါသည်။ ကိုမောင်မောင်၏ဇနီး မကျင်ဝင်းမှ...

‘ကိုကြည်စိုးရေ အကူအညီတစ်ခု ပေးပါဦး’

‘ပြောပါ ဘာကူညီရမှာလဲ’

‘ကိုကြည်စိုးရဲ့သား မင်္ဂလာဆောင် မှာ မိုးတားတဲ့ဆရာကို ပင့်ပေးပါလား ဉာဏ်ပူဇော်ခလဲ ပေးပါမယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့ ခေါ်ပေးပါမယ် စိတ်ပျော်ပါ’

ဟု တာဝန်ခံ၍ ပြန်လာခဲ့ပါသည်။ အိမ်ပြန်ရောက်၍ မောင်အေးမင်း အား ခေါ်ကာ အကူအညီ တောင်း သောအခါ သူ မအား၍ မလိုက်နိုင်ကြောင်း ပြောပါသည်။

‘အစ်ကိုရယ် ကျွန်တော် ပြောတာ တဲ့ အစီအရင်အတိုင်းသာ လုပ်ပါ’

‘ညီလေးရာ ဖြစ်ပါမလား’ ဖြစ်ပါတယ်။ ယုံယုံကြည်ကြည်

မနောမြိုင်တင် ပိတ်ကျန်သူ

မင်းလှော်
(ကျောင်းတန်း)

လူတိုင်း၊ လူတိုင်းမှာ နူးကွယ်တိမ်မြုပ်နေတဲ့ သံလိုက်ဓာတ်ဆိုတာ ခြုံကြပါတယ်။ ခန္ဓာ ကိုယ်ကြီးဟာ သံလိုက်ဓာတ်ကို စုဆောင်းရာဓာတ်အိုးအိမ်ကြီး တစ်ခုပါပဲ။

သံလိုက်ဓာတ်ကို စုဆောင်း မွေးမြူယူမယ်ဆိုရင် ရရှိ ခံစားနိုင်ပါတယ်။ စိတ်ဓာတ် ထည်ငြိမ်ရင့်ကျက်သူ၊ စိတ် ညွှာကို လိုက်စားလေ့ကျင့်သူတွေ ဟာ သံလိုက်ဓာတ်ရဲ့ အကျိုးတရားကို ရရှိ ခံစားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

“စိတ္တေန နိယတိ လောကော”

စိတ်သည် လောကကို ဆောင်၏။
စိတ်သည် လောကကို ဖန်တီး၏။
စိတ်တည်းဟူသော တစ်ခုတည်းသာ မွေ၏အလိုသို့ အားလုံးသော သတ္တ လောကသားတို့ အစဉ်တစိုက် လိုက်ပါ နေကြသည်။

ဤအမြင်အသိမှာ ယထာဘူတကျ သော ဗုဒ္ဓ၏ အမြင်အသိပင် ဖြစ်သည်။
စိတ်သည် ဆန်းကြယ်၏။ သတ္တ လောကသားတို့သည် စိတ်ကြောင့်ပင် ပျက်စီးကြသည်။

စိတ်ကြောင့်ပင် လူတွေ ပျက်စီး ဆုတ်ယုတ်ကြသည်။

စိတ်ကြောင့်ပင် တိုးတက် အောင် မြှင်ကြရသည်။

စိတ်ကြောင့်ပင်လျှင် သိဒ္ဓိတန်ခိုး အမျိုးမျိုး ရကြသည်။

စိတ်ကြောင့်ပင် သံသရာ လည်ကြ ရသည်။

စိတ်ကြောင့်ပင် သံသရာဝဋ်မှ ကျွတ် လွတ်ကာ နိဗ္ဗာန်ဝင်ကြရသည်။

စိတ်သည် သတ္တလောကသား အား လုံးကို ဤမျှ အနိုင်ယူ စိုးမိုးထားနိုင် ပေသည်။

စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ကျင့်ကြံသူများ သံလိုက်ဓာတ် ရရှိရန် မွေးသူများသည် သံလိုက်ဓာတ်၏ ထွက်ပေါက်ယိုပေါက် များကို နားလည်ထားရန် အထူးပင် လိုအပ်ပါသည်။

သံလိုက်ဓာတ် ယိုစိန်ထွက်နိုင်သော အချက်များမှာ စိတ်လေလွင့်ခြင်း၊ စိတ် အလိုသို့လိုက်တတ်ခြင်း၊ စိတ်ရှုပ်ခြင်း၊ ဒေါသထွက်ခြင်း၊ သောကဖြစ်ခြင်း၊ ပူဆွေးခြင်း၊ ကြောက်လန့်ခြင်း၊ စိတ် ညစ်ခြင်း၊ စိတ်တိုခြင်း၊ မာန်မာနထား ခြင်း၊ ငြူစုစောင်းမြောင်းသောစိတ် ရှိခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်လိုသောစိတ် ရှိ ခြင်း၊ လွန်ကဲသော အပျော်အပါးတို့ကို လိုက်စားခြင်း စသည့် သံလိုက်ဓာတ်၏ ယိုစိတ်ပေါက်တွေကို သတိထား ပိတ် ဆို့နိုင်ဖို့ လိုအပ်ပါသည်။

သံလိုက်ဓာတ်ကို ထိန်းသိမ်းရာတွင် အကြောင်းမဲ့ ကိုယ်လက် လွှမ်းမိုးခြင်း

နက္ခတ္တရောင်ခြည်တွေ၏ သမု

တို့ကိုလည်း ထိန်းသိမ်းရမည်။ မျက်နှာ
ရှုံ့ခွဲနေခြင်း၊ မျက်မှောင်ကွတ်ခြင်း၊
လက်ချောင်းကလေးများ လှုပ်နေခြင်း၊
ခွေးနုနုနေခြင်း၊ ကိုယ်ယိမ်းတိုးခြင်း၊ သွား
ကြိတ်ခြင်း၊ အံကြိတ်ခြင်း၊ နှုတ်ခမ်း
ကိုက်ခြင်း၊ ဆိုးခနဲ ဆတ်ခနဲ ထခြင်း
စသည် သတိလွတ်သည့် လှုပ်ရှားမှု
မှန်သမျှကို ချုပ်တီးပြီး ကိုယ်၊ စိတ်
ကျန်းမာစေရန် အမြဲတမ်း ကြီးစားနေရ
မည် ဖြစ်သည်။

တကယ်တော့ လူတိုင်းမှာ သံလိုက်
ဓာတ်ဟာ အနည်းနှင့်အများ ရှိနေ
တာပါပဲ။ တချို့လည်း အသုံးမချနိုင်
သည့်အတွက် တိမ်မြုပ်နေတာပါပဲ။

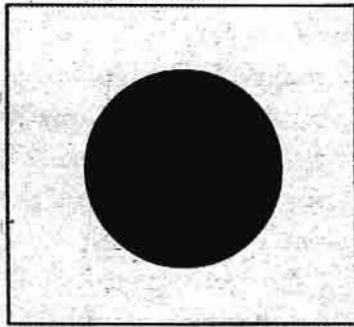
အမှန်မှာ စိတ်ဟာ ဖြူစင် သန့်ရှင်း
ပါသည်။ ဖြူစင်သန့်ရှင်းသည့်စိတ်မှာ
အရာရာကို အလွယ်တကူ ထင်မြင်
ကြည့်လင်စေပါသည်။

သို့သော် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး၏
လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟစိတ်များ
ကြောင့် မြင်၊ သိ စသည့် စိတ်တွေမှာ
မှောင်အတိ ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

စိတ်ဓာတ်စွမ်းအား ကြီးမားသူ၊
သံလိုက်ဓာတ် အားကောင်းသူများနှင့်
တွေ့ကြုံ ထိတွေ့ ဆက်ဆံသည့်အခါမှာ
သူထံမှ ကျင့်ကြံထားသော သံလိုက်
ဓာတ် စွမ်းအားကြောင့် မိမိစိတ်မှာ
ထူးခြားမှုတစ်ခုခုကို ခံစားရတတ်ပါ
သည်။

ကြက်သီးထသွားတာတွေ၊ သူ့ရဲ့
ဩဇာကို နာခံတာတွေ၊ အလိုလို
လေးစား ယုံကြည်သွားတာတွေဟာ
သံလိုက်ဓာတ် အားကြီးသူတွေနှင့် တွေ့
ဆုံတိုင်း ကြုံလိုက်ရတာတွေကို ကျွန်ုပ်
ရော စာဖတ်သူတွေပါ တစ်ခါတစ်ရံ
ခံစားမိကြတာကို သတိထားမိကြပါ
လိမ့်မည်။

ဒါကြောင့်လည်း ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်ထံမှ

လက်တွေ့ သင်ယူ ကျင့်ကြံခဲ့ရသော
စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ကျင့်စဉ်ကလေးတွေကို
ရေးသား တင်ပြလိုက်ပါသည်။

အဲဒီလို လေ့ကျင့်ရာမှာလည်း မကျင့်
မီမှာ ကြိုတင် ပြုလုပ်ရမည့် အချက်
(၈) ချက်ကို သတိထားပါ။

- (၁) သင့်တင့်သောနေရာ ရွေးချယ်မှု
- (၂) သင့်တင့်သောအချိန် ရွေးချယ်မှု
- (၃) ရှားနာသုံးပါး၊ ဝိတဆရာသားတို့ကို ပူဇော်
ကန်တော့မှု
- (၄) သရဏဂုံသုံးပါးနှင့်တကွ သီလဆောက်
တည်ခြင်း
- (၅) ယိနစ်သက်ရာ ကမ္မဋ္ဌာန်း တောင်းခံခြင်း
- (၆) မေတ္တာပို့ အမှုဝေခြင်း
- (၇) အပြစ်ကြီးငယ်တို့ကို ခွင့်လွှတ်၍ တောင်း
ခံခြင်း
- (၈) သံတပ်လျှောက်ပတ်သော ထိုင်းနည်းတို့ကို
ရွေးချယ်ခြင်း

စသည့် ပြုလုပ်ဖွယ်ရှိတာတွေကို
ကြိုတင် ပြုလုပ်ရပါမည်။ ဒါတွေကို
တော့ စာဖတ်သူတွေ နားလည်
သဘောပေါက်ပြီး ဖြစ်သည့်အတွက်
စာမျက်နှာ အခက်အခဲကိုပဲပြီး ဖော်မပြ
တော့ပါဘူး။ လုပ်ဆောင်ရမည့် ကျင့်စဉ်
တွေကိုပဲ ဖော်ပြပေးသွားပါမည်။

ဦးစွာ ယထာ (၂) လက်မ ပတ်လည်ရှိသည့်
အဖြူရောင် ကတ္တူစက္ကူနပ်ကို ပြုလုပ်ရ
ပါမည်။ အဲဒီ ကတ္တူစက္ကူနပ် အလယ်မှာ
(၁) လက်မ အဝန်းအပိုင်းရှိသည့် စက်ပိုင်း
ကိုဖွဲ့ပြီး စက်ပိုင်းတစ်ခုလုံးကို အနက်ရောင်

သုတ်ပြင်လိုက်ရပါမည်။
အဲဒီ စက်ပိုင်းချပ်ကို စိတ်ပညာကျင့်သူ
မျက်စိနှင့် တစ်တန်းတည်းနေအောင် ထား
ထားပေးပါ။ ကတ်ပြားဟာ မျက်စိအပေါ်
တက်မနေရသလို မျက်စိရဲ့ အောက်
ကျနေလို့လည်း မဖြစ်ပါဘူး။

ဒီမှာ အမှန်ဟာ အာရုံကို ပိုမို ထိစေ
ရောက်ရောက် ယူနိုင်မှာ ဖြစ်ပါသည်။
ကတ်ပြားနှင့် ကျင့်စဉ်ကျင့်သူဟာ (၃) ထောင့်
ထက် ပိုမဝေးသည့်နေရာမှာ ဖြစ်သင့်
သည်။

ထိုင်သည့်နေရာမှာ ယောက်ျားဖြစ်
လျှင် မဟာပလ္လင်ခွေ ထိုင်နည်းကို
ထိုင်ရပါမည်။ မဟာပလ္လင်ခွေ ထိုင်နည်း
ဆိုတာ ဘယ်ဘက်ခြေကို အောက်ထဲ
ထား၊ ညာဘက်ခြေကို အပေါ်ကထဲ
ကိုယ့်ကိုယ် အလိုက်သင့် ဖြောင့်မတ်စွာ
ထားပါ။

တင်ပျဉ်ခွေထက်တွင် ဘက်လက်ထဲ
အောက်ကထား၊ ညာလက်ကို အထဲ
ကထား၊ လက်မခြင်း ထိထိုင်ပါ။ ကိုယ်
ကိုယ် ဖြောင့်မတ်စွာ ထိုင်ခြင်းအားဖြင့်
ကျောခစ်ရိုးတို့သည် ထိပ်အစွန်နုနု
ညီနေသဖြင့် အရေ အသား အကြော
တို့သည် ညီမျှကြကုန်သည်။

ထိုသို့ ညီမျှနေသဖြင့် ကိုက်ခဲနာကျင်
ခြင်း မဖြစ်ပေါ်နိုင်ချေ။ ကိုက်ခဲနာကျင်
ခြင်း မရှိသောကြောင့် ဝေဒနာကို မခံ
စားရပါဘဲ တည်ငြိမ်သော သမာဓိ
ရရှိပြီး စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ တိုးတက်မှု
ရရှိလာပါလိမ့်မယ်။

ယင်းကသိုဏ်းဝန်းကျင့်စဉ်ကို ကျင့်
သူဟာ အချိန်အခါ သတိမှတ်ချက်
ထားရပါမယ်။ ကသိုဏ်းဝန်းကို မကျင့်
တောင်မခတ် မျက်စိမမှိတ်ဘဲ အနား
ကြည့်နေရမှာ ဖြစ်ပါသည်။

လူတစ်ယောက်ဟာ တန်ဖိုးကြီး
မျက်တောင် အကြိမ် အတော်များ

www.burmeseclassic.com

ဆစ်လေ့ရှိပါသည်။

ဒါကြောင့် မျက်တောင်မခတ်ဘဲ ကျင့်ရမယ့်ကျင့်စဉ်ဟာ စိတ်ပညာ ချိတ်စား ကျင့်ကြသူအတွက် ကြီးစွာ ဆာဒုက္ခကို ဖြစ်စေပါသည်။ အဲဒီဒုက္ခ နဲ့ ကျော်လွှားနိုင်မှသာ အောင်မြင်မှု ညုအေရသာကို ခံစားရမှာ ဖြစ်ပါ သည်။

ဦးစွာ ပထမ မနိုင်ဝန်ကိုထမ်းပြီး အိမ်ရှင် မလန်သွားအောင် စတင် ကျင့်ဆောင်ရပါမည်။ ထို့ကြောင့် မိနစ် အနည်းငယ်ကနေ နာရီပိုင်းအထိ ကျင့်ဆောင်နိုင်အောင် တစ်ဆင့်ထက် တစ်ဆင့် မြင့်သထက် မြင့်တက်သွားရ နာ ဖြစ်ပါသည်။ ကြီးစားသူအတွက် အောင်မြင်မှုကို ရရှိ ခံစားရမှာ ဖြစ်ပါ သည်။

ကသိုဏ်းဝန်းကို စတင် လေ့ကျင့်စ နာ လေ့ကျင့်သူမှာ မျက်လုံးညောင်း ခြင်း မျက်ရည်ပူကျခြင်းတွေ ဖြစ်တတ် ပါသည်။ စိတ်ဓာတ်ကျမသွားပါနှင့်၊ အစိုင်းမှာတော့ ဘယ်အလုပ်မဆို

အခက်အခဲ ရှိစမြဲပါပဲ။

ကသိုဏ်းဝန်းကြည့်သည့် မိနစ်မှ နာရီ ကြာလာသည့်အခါမှာတော့ အဖြူရောင် လေးထောင့်ထဲက အနက် ရောင် ကသိုဏ်းဝန်းလေးဟာ လှုပ်ရှား လာတယ်လို့ ထင်ရပါသည်။

နာရီပိုင်းအထိ အနည်းဆုံး (၁)နာရီ လောက်ထိ ကြည့်နိုင်လာသည့်အခါမှာ တော့ အဖြူရောင်လေးထောင့်ကွက် ပျောက်သွားပြီး အနက်ရောင် ကသိုဏ်း ဝန်း ထီးထီးကို မြင်လာရမှာ ဖြစ်ပါ သည်။

ထိုမှတစ်ဆင့် အနက်ရောင် ကသိုဏ်းဝန်းရဲ့ ပတ်လည်ဝန်းကျင်မှာ အဝါရောင်လေးတွေ ပတ်ပတ်လည် တောက်ပြောင်နေတာကို တွေ့ရပါလိမ့် မည်။ ဒီအချိန်ဟာဆိုရင် ကသိုဏ်းဝန်း ကြည့်သည့် ဝါသနာရှင်ဟာ ကသိုဏ်း ဝှမ်းအင် တစ်စိတ်တစ်ဒေသကို ရရှိနေ ပြီလို့ ယူဆရပါမည်။

ကသိုဏ်းဝန်းကျင့်စဉ်ရဲ့ အောင်မြင် မှု အတိုင်းအတာကို သိချင်ရင် လက်

တွေ့ စမ်းသပ်ကြည့်ပါ။

လူအများကြားမှာ ကိုယ့်ကိုယ် နောက်ခိုင်းထိုင်နေတဲ့ လူတစ်ယောက် ကို စိတ်ညှို့ကြည့်ပါ။ စိတ်ညှို့တဲ့အခါ “ဒီလူဟာ ငါ့ကို လှည့်ကြည့်ရမယ်၊ လှည့်ကြည့်ရမယ်” ဆိုပြီး မျက်တောင် မခတ်ဘဲ စိုက်ကြည့်ပေးပါ။

ဒီလိုဆိုရင် ထူးခြားလှစွာပဲ ဒီလူဟာ ကိုယ့်ကိုယ် လှည့်ကြည့်လာတာကို အံ့ဩစွာ တွေ့ရပါမည်။ မယုံကြည်ရင် ဆက်လက် စမ်းသပ်ကြည့်ပါ။ တိုးတက် အောင်မြင်လာတာကို တွေ့ရမှာ ဖြစ်ပါ သည်။

မှတ်ချက်။ ။ စိတ်ပညာ ကျင့်စဉ် များကို ကိုယ်တိုင် သင်ကြား ပြသ ပေးခဲ့သော အဖေဆရာကြီး ဦးချစ်ခိုင် အား ဤဆောင်းပါးဖြင့် ကန်တော့ လိုက်ပါသည်။

စာမျက်နှာ (၁၆၆)မှ ဒုတိယ

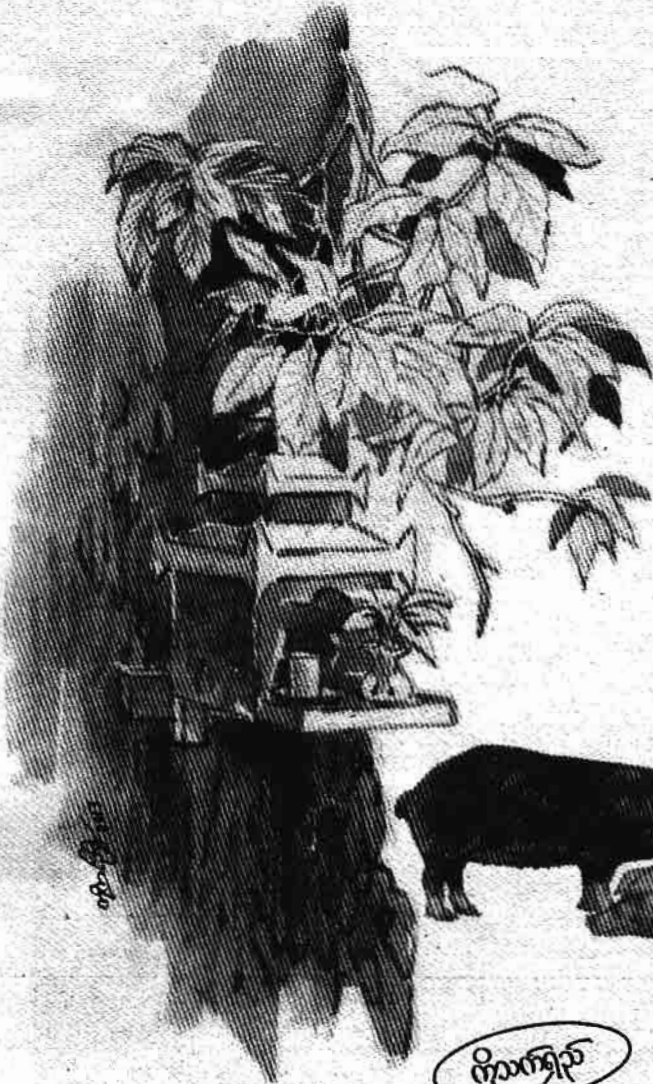
ဆုပ်ပါ။ အစ်ကိုလဲ အတွေ့အကြုံ ရတာပေါ့ဗျာ။ ကျွန်တော် ဆကယ် အလုပ်မအားလို့ပါ
'အေးပါကွာ။ အစ်ကိုပဲ တာဝန်ယူ ဆောင်ရွက်ပေးလိုက်ပါ သယ်'
ဒီလိုနဲ့ မကျင်ဝင်း အကူအညီတောင်းသည်ကို စာရေးသူပဲ အကြောင်းပြန်ကြားရပါသည်။
'က... မကျင်ဝင်းရေ မိုးတားတဲ့ဆရာ မအားလို့ ကျွန်ကိုပဲ ဆုပ်ပေးဖို့ သင်ပြလိုက်တယ်ဗျာ'
'ဖြစ်ပါ့မလား ကိုကြည့်စိုးရယ်'
'ဖြစ်ရမှာပေါ့ဗျာ။ ဆရာ ညွှန်ကြားတဲ့အတိုင်း လိုက်နာ ကျင့်သုံးရင် ဖြစ်ပါတယ်'
ဟု ပြော၍ စာရေးသူကိုယ်တိုင် ငှက်ပျောပင်ကို ဒုတ်၍ ဆထက်က အစီအရင်အတိုင်း ဆောင်ရွက်ရာ မှန်တိုင်ထန်၍ ခွာပည့်မိုးသည် အောင်အညှင်းသည်ခံကာ မင်္ဂလာပွဲ

လည်းပြီး သည်းထန်စွာ ခွာသွန်းပါတော့သည်။
ထို့ကြောင့် စာရေးသူကိုယ်တိုင် အသုံးပြု၍ မှန်ကန် တိကျသဖြင့် “ထူးထူးခြားခြား မိုးလေတား” ဟုသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် စာဖတ်ပရိသတ်များကို တင်ပြရေးသား ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။
စာရေးဆရာ၊ ဆရာမများကိုလည်း ဤစာစုဖြင့် ဖြေကြား ရှင်းလင်း ပြလိုက်ရပါသည်။
မိုးတားလေတားအကြောင်းကို စုံလင်တိကျစွာ ဖြေကြား ပြောပြပေး သော ညီငယ် မောင်အေးမင်းကိုလည်း ဤ စာစုဖြင့် ကျေးဇူး တုံ့ပြန်အပ်ပါသည်။

အားလုံး ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာ ရွှင်လန်းကြပါစေ။

ကြည့်စိုး (ပုနောပယံဒို့၊ ဇရာမြေ)

စာအုပ်အုပ်စု

ကိုသာရှည်

သူ့အရပ် သူ့ဒေသ နှင့်

သူ့လှေဆန်းများ

ဝက်မွေးလျှင်
နတ်တင်ရတဲ့ ကန်စွန်းမရွာ

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ မေလ အမှတ်(၂၉၈) စာမျက်နှာ (၁၆၉)တွင် “ဆိတ်၊ဝက်ကို လုံးဝ မမွေးမြူရသည့် ရွာသုံးရွာ ၁၉၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း”

အကြောင်း” ရေးသားခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။
နေရာတိုင်း၊ အရပ်ဒေသတိုင်းလို သူ့နေရာနှင့်သူ ဝလေထုံးတမ်း အစဉ်အလာတို့ကား ရှိနေစေမြဲဖြစ်သည်။ “အယူသီးတယ်၊ အစွဲအလမ်းကြီးတယ်” ဟူ၍ ပြောဆို၍ မရပေ။

တစ္ဆေထိုးပြုလုပ်လျှင် ပြုလုပ်သူထံသာလျှင် ဆုံးရှုံးခြင်း၊ နစ်နာခြင်းတို့ကြုံတွေ့ရတတ်သည်မှာ၊ ဓမ္မတာပင်ဖြစ်သည်။ အစဉ်အလာတို့အား မဖျက်စကောင်းပေ။

ထိုကဲ့သို့ အစဉ်အလာတို့အား မယုံကြည်လို့ ကိုယ်တိုင် မပြုလုပ်လျှင် နေပါ။ စော်ကားမော်ကား မထိမဲ့ဖြင့် မပြုလုပ်ရပါ။

နေရာဒေသတိုင်းလို တစ်ကျောက်တစ်ဂါထာ တစ်ရွာ တစ်ပုဒ်ဆန်း သလို မတူကွဲပြားသည့် အချက်တို့ကား အများပင် တွေ့ရတတ်သည်။ စာရေးသူ ရေးသားခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

ဆိတ်၊ဝက်ကို လုံးဝ မမွေးမြူရသည့် ထူးခြားသည့် ရွာသုံးရွာတို့မှာ ဆိတ်၊ဝက်တို့ မမွေးမြူရသလို ဆိတ်၊ဝက်နှင့် ပတ်သက်၍ အစဉ်အလာအတတ်ရ မြောက်ရ ပသရလည်း မရှိသည့် ရွာများလည်း ဖြစ်သည်။ ကျွဲ၊ နွား၊ မွေးမြူသူတို့ ပတ်သက်၍ နေရာဒေသ

အတော်များများတွင် တစ်နှစ်တစ်နှီးအောင်နိုင်နတ်အား တင်ပသရသည့် အစဉ်အလာ ရှိကြသည်။ ကျွဲ၊ နွားသူတို့ ထိုသို့ တစ်နှစ်တစ်ကြိမ် နတ်စာပွဲ တင်ရသော်လည်း ဝက်မွေးမြူကာ၊ ဝက်သားအား နတ်တင်သည့် ကျေးရွာအရပ်ဒေသတို့ကား အလွန်ပင်တွေ့ခဲ့သည်။

တစ်နေ့နံနက်တွင် စာတိုက်သို့ ထည့်သွားရင်း ကိုဝင်းကျော်နိုင်က တခြားစီးပွားရေး အလုပ်အကြောင်း စကားစမြည်ပြောဆိုနေသူ၏ယောက္ခမ အမျိုးသမီး၏ အဖြစ်သည် ကန်စွန်းမရွာ၏ ဒေသ

ဆစ်ခုအား သိလိုက်ရသည်။

တိုင်းကျော်နိုင်မှာ စလေစာတိုက်
ထွင် တာဝန်ကျရာ အမျိုးသမီးဖြစ်သူ
မှ ရွာမှာပင်နေပြီး စပါးပေါ်ပေး ပဲ
ဆီပေး၊ ကြက်သွန်စိုက်ချိန် ကြက်သွန်
စိုက်ကာ မွေးမြူရေးလုပ်ငန်းအနေနှင့်
အင်မွေးမြူကြောင်း သိရသည်။

ကျွန်တော်တို့ဒေသက တစ်မျိုးပျူ။
အင်မွေးပြီး ရောင်းတဲ့အချိန်ကြတော့
အကောင်ပြတ် ရောင်းလေ့ရောင်းထ
နဲ့ဘူး။ ဝက်တစ်ကောင် ပေါ်တော့
သိဆိုရင် ခေါင်း အမြီး၊ ခြေထောက်၊
အလီစာတွေ ဝက်ပေါ်တဲ့သူကို ပေးရ
တယ်။ ဝက်ပိုင်ရှင်ကတော့ အထူး
အထည် ရွာထဲ လိုက်ရောင်းနေစရာ
ဆိုဘူး။ ဝက်ပေါ်မယ်ဆိုတာနဲ့
အင်မြူက ဘယ်နှစ်တွဲ၊ မောင်နီက
ဘယ်နှစ်ပိဿာနဲ့ လာပြီး ဆွဲသွားတာ

ပိုင်ရှင်က စာရင်းစာအုပ်နဲ့ ယူတဲ့
သူတွေ မှတ်ထား။ နောက်မှ ရက်ချိန်းနဲ့
ဆွဲပုံ၊ မရဘူး။ မပေးဘူးဆိုတာ မရှိဘူး။
သိသိတန်းကလဲပြုံးပြုံး။ ပေးတော့လဲ
ပြုံးပြုံး ဘယ်သူမှ မငြင်းဘူး။အဲဒီ
အလှူတစ်ခုက တော်ပါတယ်'

စာရေးသူမှ...
'အကောင်ပြတ် ရောင်းတာကော
နဲ့ဘူးလား'

ဟု မေးရာ...
'အကောင်ပြတ်က ရောင်းတဲ့သူ
နည်းတယ်။ ရှိတော့လဲ ရှိတယ်'

ဟု ပြောပါသည်။
'ဒါဆိုရင် ကိုယ်မွေးတဲ့ဝက် ကိုယ်
ဘာသာ အသားပေါ်ရောင်းတဲ့ ဓလေ့
တစ်ခုပေါ့'

'ဟုတ်တယ် သူတို့ဆီက လေ့လာ ဝက်မွေး
ရင် ရောင်းပေးတာ။ ကိုယ်တိုင်းပေါ့ပြီး အသား

တွေ ဟိုနားနည်းနည်း ဒီနားကနည်းနည်း
လိုက်လို့ပြီး နတ်တင်ရတဲ့ ဓလေ့ရှိတယ်
အကောင်ပြတ် ရောင်းတဲ့သူတွေကြတော့
အဲဒီလို ပတင်ရလို့ ဝက်မွေးပြီး အဲဒီလို
ရောင်းစာတဲ့သူတွေ ပိဿာစုတွေမှာ အိမ်မှာ
တစ်ခုခုဖြစ်တတ်တယ်။ ခိုက်တတ်တယ်'
ဟု ပြောပါသည်။

အချို့ဒေသများတွင် ဝက်အား မွေး
လည်း မမွေးရ၊ တင်ရမြှောက်ရတာ
လည်း မရှိသလို၊ အချို့ဒေသများတွင်
ဝက်မွေးကြသည်။ အသားအား ကိုယ်
တိုင်ပဲ ပေါ်ရောင်းရောင်း၊ အကောင်
ပြတ်ပဲရောင်းရောင်း အသားအား
နတ်တင်ရသည့်ဓလေ့ မရှိကြပေ။

သို့သော် ဆိပ်ဖြူမြို့နယ်၊ ဆိပ်ဖြူ
မြို့နှင့် အနောက် မိုင်(၃၀)ဝေးကွာ
သည့် ကန်စွန်းမကျေးရွာ၏ ဓလေ့
တစ်ခုမှာ ဝက်မွေးသူတို့မှာ ကိုယ်
တိုင် မွေးမြူကာ အသားအား
ကိုယ်တိုင်ပေါ်လျက် ရောင်းကာ
နတ်တင်ရသည်။

ဝက်မွေးပြီး အကောင်ပြတ်
ရောင်းစားသူတို့မှာ ပိဿာစု တစ်ခု
ခု ထိခိုက်တတ်တာ ကြုံတွေ့ရလေ့
ရှိကြောင်း ကန်စွန်းမကျေးရွာနယ်
တစ်ဝိုက် ဝက်မွေးသူတို့၏ အစဉ်
အလာဓလေ့အား ဖော်ပြလိုက်ရပါ
သည်။

ရပ်ဓလေ့၊ ရွာဓလေ့၊ နယ်ဓလေ့
တို့အား မည်သူမှ ရှောင်လွှဲပစ်ပယ်ရ
နိုင်မည် မဟုတ်ပါ။

[ပြောပြပေးသူ ကိုဝင်းကျော်နိုင်
(ဆ.သ.ရ)စလေ့အား ကျေးဇူးတင်
ပါသည်။]

စာမူရှင်များသို့...
ပေးပို့သော
စာမူများကို
မူပွား
ထားကြပါရန်နှင့်
မရွေးချယ်ပါက
ပြန်လည်ပေးပို့မည်
မဟုတ်ပါကြောင်း
အသိ
ပေးအပ်ပါသည်။
စာမူကျော်...
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မူပိုင်ခွင့်
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မူပိုင်ခွင့် ၁၉၁

လိပ်ခေါင်းရောဂါ အတွက်

ဗားဇေ

စာရေးသူသည် အလုပ်ခွင်မှနားပြီး (အငြိမ်းစား)ဖြစ်၍ နေ့တိုင်း၊ နံနက်တိုင်း လမ်းလျှောက်ရင်း ဈေးတောင်ဘက်ရှိ ဦးကြီးမောင် (နီလာဝင်း နာရီပြုပြင်ရေး) ဆိုင်သို့ မပျက်မကွက် ရောက်ခဲ့သည် မှာ ယနေ့ထိ (၄)နှစ်ကာလပင် ကျော်ခဲ့ပြီ။

ဦးကြီးမောင်၏ ဆိုင်ကိုရောက်တိုင်း သတင်းစာ၊ ဂျာနယ်များ ဖတ်ရှုပြီး အချင်းချင်း ဆွေးနွေးခြင်း၊ အာလာပ သလ္လာပ ပြောဆိုခြင်းဖြင့် အချိန်ကုန်စေခဲ့ပါသည်။

ယင်းသို့ စာပေ၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ကျန်းမာရေး စသည့် အကြောင်းများ ပြောဆိုနေခဲ့ရာမှ တစ်နေ့ နံနက်တွင် စာရေးသူက ကျန်းမာရေးကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီးပြောရာ အထူးသဖြင့် လိပ်ခေါင်းရောဂါအကြောင်းသို့ ရောက်ရှိသွားပါသည်။

စာရေးသူတို့သည် နှစ်ပေါင်းများစွာ စာရေးဝန်ထမ်းအလုပ်ကို လုပ်ဆောင်ခဲ့ရသဖြင့် အညောင်းနာစွဲခြင်း၊ အကြောတက်ရောဂါရခြင်း၊ ဒူးလာသွေးဝမ်းနှင့် လိပ်ခေါင်းရောဂါများဖြစ်ကြောင်း ပြောဆိုမိကြပါသည်။

ဒီတွင် စာရေးသူက လိပ်ခေါင်းရောဂါနှင့် ပတ်သက်ပြီး ညည်းညူလိုက်ရာ ဦးကြီးမောင်က စာရေးသူအား ကြည့်ပြီး...

'ဘာလဲဗျ ခင်ဗျားမှာ လိပ်ခေါင်းရောဂါ ရှိနေလို့လား'

'ဆိုကြပါတော့ဗျာ'

'ဘာမှ မခက်ပါဘူး။ လိပ်ခေါင်း

ရောဂါအတွက် နည်းတွေ အများကြီး ရှိပါတယ်။ ခု ကျွန်တော်ပြောမယ့် နည်းက ကျွန်တော့်အရိုးလေး (ကျေးလက်များတွင် ဖအေ၏ ညီအစ်ကိုများကို အရိုးကြီး၊ အရိုးလေးဟု ခေါ်ကြပါသည်) သက်သာ ပျောက်ကင်းတဲ့ နည်းဗျာ။ ခင်ဗျား စမ်းကြည့်ချင်ရင် ကြည့်ပေါ့။ ကျွန်တော် ပြောပြပါမယ်။

'ဟာ... ဟုတ်လား။ ဒီလိုဆို ပြောဗျာ'

စာရေးသူက အားရဝမ်းသာ ပြောဆိုလိုက်သဖြင့် ဦးကြီးမောင်က သူ့အရိုးလေးကိုယ်တိုင် ခံစားရသော လိပ်ခေါင်းရောဂါ ပျောက်ကင်းသွားသည် ဆေးနည်းကို ပြောပြပါသည်။ ဆေးနည်းကား...

ယနေ့ မြန်မာနိုင်ငံတွင် တွေ့ရှိနေရသည့် ဗားဇေအသီးမှ အစေ့ကို ထုတ်ယူစားသုံးခြင်း ဖြစ်သည်။ ဗားဇေပင်သည် ပင်စည်မျိုးဖြစ်၍ မြန်မာနိုင်ငံဒေသအနှံ့အပြားတွင် တွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။ ဗားဇေပင်များသည် အဆက်မပြတ် သီးပွင့်တတ်ပါသည်။

ဗားဇေပင်များ မှည့်၍ ကြွေကျသည်ကို ကောက်ယူ အခြောက်လှန်းကာ ထိုအသီးများ သွေခြောက်ပါက ထုခွဲ၍ ဗားဇေများ ယူရသည်။

ဗားဇေသည် ရှည်မျောမျောကလေးဖြစ်သည်။ ဗားဇေသည် ချိုဆိန်သော အရသာရှိသည်။ သုက်ကို ပွားစေတတ်သည်။ လေ၊ သည်းခြေကို နိုင်သည်။ အဆီရှိသည်။ ပူသည်။ သလိပ်ကို ပွားစေတတ်သည်။

ရတ္တပိတ်နာကို လွန်စွာနိုင်သည် ဗားဇေကို ညက်စွာထောင်းပြီး နွားနို့ကို ကျိုသောက်သော် နှလုံးတုန် ရင်ခုန်မှုများနှင့် သင့်သည်။ အင်အားလည်း ဖြစ်စေသည်။

ဖော်ပြပါ ယင်း ဗားဇေကို တစ်လျှင် (၇)စေ့ (ခုနစ်စေ့)ခန့် နေ့စဉ် မှန်မှန် စားသုံးသွားပါက လိပ်ခေါင်းရောဂါသည်လည်း တဖြည်းဖြည်း ပျောက်ကင်းသွားသည်ဟု သက်သေ ပျောက်ကင်းသူ ဦးကြီးမောင်က အရိုးလေးက ပြောကြောင်း သိရသည်။

သို့ပါ၍ ယင်း လိပ်ခေါင်းရောဂါ သူများသည် ဗားဇေများအား ရှာဖွေစုဆောင်း သုံးစွဲခြင်းဖြင့် မိမိတို့ခံစားရသော ရောဂါဝေဒနာ ပျောက်ကင်းစေရန် စေတနာကောင်းဖြင့် ရေထဲဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။ ယုံယုံကြည်ကြည် သုံးစွဲနိုင်ကြပါစေသော်လည်း

ကြုံဆေးနည်းကို မအာသာမည်ကြားမှ စိတ်ရှည်လက်ရှည် ပြောပြသော ဦးကြီးမောင် (နီလာဝင်း နာရီပြုပြင်ရေး - ရောက်ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။)

အောင်ဝင်းသန်(ရေမှန်မြေ)

www.burmeseclassic.com

စာရေးသူသည် ၁၉၈၂ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (၇)ရက်နေ့မှစပြီး ဤရေးရာအဖွဲ့သို့ မူလတန်းပြဆရာ အဖြစ် ဌာနပြောင်းဖြင့် ဝင်လာခဲ့ရာ အလည်ဆိပ် အ.မ.ကတွင် တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါသည်။

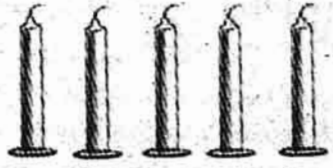
အင်းတော်နှင့် အလည်ဆိပ်သည် မေးကွာသောခရီး ဖြစ်ပါသည်။ အကွာဝေးမှာ (၉)မိုင်ခန့် ရှိပါသည်။ ဧကံတော်နှင့်တစ်ဖုံ၊ ခြေကျင်တစ်သွယ်၊ နီးတွင်းဆိုလျှင် ရွာတွင် ကျောင်းဖွင့် ရက်များတွင် သွားနေလေ့ရှိပြီး ကျန် ရက်များတွင် အင်းတော်နှင့် နေချင်းပြန် သွားခဲ့ပါသည်။

ရေရှည်တွင် မဖြစ်တော့သဖြင့် လည်း ရွာတွင် ပြောင်းရွှေ့နေခဲ့ပါသည်။ (၃)နှစ်ကျော်(၄)နှစ် နီးပါးခန့် ရောက် သည့်အခါအပြောင်း အရွှေ့ တင်လိုက် ရာ အင်းတော်

အ.ထ.ကသို့ မူလတန်းပြတာဝန်ဖြင့် ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရပါသည်။ အိမ်နှင့် အိုး မကွာ အိမ်မကွာဖြင့် ကျောင်းတက် ရသဖြင့် အဆင်ပြေခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူ အင်းတော်အ.ထ.ကသို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့သည့် နေ့ရက်မှာ (၂၀.၁၂.၈၅) ဖြစ်ပါသည်။ နွေကျောင်း ပိတ်ပြီး ပြန်အဖွင့်(၁၂.၁၂.၈၆)နေ့တွင် တိုင်းပညာမှ အလယ်တန်းပြရာထူး (မူတာဝန်)ဖြင့် ထမ်းဆောင်ရန် အလည်ဆိပ်အ.မ.ကတွင် ရာထူးသစ် နေရာဖြင့် ပြောင်းရွှေ့ တာဝန်ထမ်း ဆောင်ခဲ့ရပါသည်။

အလည်ဆိပ်မှ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရသည် မှာ (၆)လကျော်ပဲ ရှိသေးသည်။ ပြန်ပြောင်းရပြန်သဖြင့် ပြောင်းချင်စိတ်

လွန်မြို့ ပြည်တော်ပြန်ဝါထာနှင့်

အင်းတော် ပိတ်သွား

မောလိယာန် (အင်းတော်)

မရှိခဲ့ပါ။ ဝန်ထမ်းဖြစ်နေ၍ ပြန်ပြောင်း ခဲ့ရပါသည်။

အပြောင်းအရွှေ့ ကြိုးစားဖို့ဆိုသည် မှာကလည်း ဝန်ထမ်းစည်းမျဉ်းအရ နေရာတစ်ခုတွင် (၂)နှစ်အကြာပြီး မှ လျှောက်ထားခွင့်ရမှာဖြစ်သဖြင့် အပြောင်းအရွှေ့ ကြိုးစားဖို့မလွယ်။ ဝန်ထမ်းစည်းမျဉ်းအရ (၂)နှစ်အကြာမှ ပြောင်းရွှေ့လျှင်လည်း အ.ထ.ကလို ကျောင်းမျိုး ရနိုင်ဖွယ်မရှိ။ အင်းတော် မြို့ပေါ်တွင် အထက်တန်းကျောင်းတစ် ကျောင်းတည်းသာရှိ၍ ပြောင်းရွှေ့လို သူများ၏။

အခက်အခဲဖြစ်လျှင် သတိအရဆုံး

ကား ရတနာသုံးပါးပင် ဖြစ်ပါသည်။ နားနောင်ဆရာတော် ဦးကလျာဏထံ ဖူးတွေ့ရ၏။ အခက်အခဲတစ်ရပ်ကို တင်ပြလျှောက်ထားရာ...

'လွန်မြို့ပြည်တော်ပြန်ဝါထာကို ဖောင်း တိုင်တွင်ဖြစ်စေ၊ ဝိုင်းကိုင်စက္ကတွင်ဖြစ်စေ ရေးပြီး တစ်ရက်လျှင် မနက်တစ်ကြိမ်၊ ဖွန်တည့်တစ်ကြိမ်၊ ညဉ့်တွင်တစ်ကြိမ် တစ်နေ့ (၃)ကြိမ်တိုင် ပူဇော်ပြီး ဆုတောင်း ပါ'

ဟု မိန့်ခဲ့ပါသည်။ စာရေးသူသည် ဆရာတော် ဦးကလျာဏ မိန့်သည့်အတိုင်း အလည်ဆိပ်ရွာတွင် နေ့စဉ် တစ်လခန့် ထွန်းပြီး ပူဇော်ခဲ့ပါသည်။ တစ်လပြည့် ၍ လစာထုတ်ရန် အင်းတော်မြို့သို့

သွားသည့် အခါ မြို့နယ်ပညာရေးမှူး ဦးညွန့်မောင်က စာ ရေးသူအား ခေါ်ပြီး သူ့ရုံးခန်းတွင် ပြော ပါသည်။

'မင်းကုသိုလ်ကောင်းတယ်။ လ/ထ မြို့နယ် ပညာရေးမှူး ဦးအေးကျော်ကို မင်း ကျေးဇူးတင်၊ အင်းတော်အ.ထ.က ကို ပြောင်းပြီးဖြစ်တဲ့ မင့်ကို အင်းတော် အ.ထ.ကမှာလဲ ရာထူးသစ်လိုနေတော့ အော်ဒါပြန်ပြင်ဖို့ ပြောတယ်။

မင်းကလဲ အမေတစ်ခု သားတစ်ခု မို့ ငါ တိုင်းကို သွားတဲ့အခါ အလည် ဆိပ်အော်ဒါအစား အ.ထ.ကအင်း တော်အော်ဒါ ပြောင်းယူခဲ့မယ်။ မင်း မနက်ပြန်ကစပြီး အ.ထ.ကအင်းတော် မှာ ဝင်တော့'

စာရေးသူမှာ မိမိကိုယ်မိမိ မယုံချင်၊ ကံကောင်းချင်တော့ စာရေးသူအား မှီမှ ပြောပေးသည့် လထမြို့နယ်ပညာရေး

www.burmeseclassic.com

ပျား ဦးအေးကျော်နှင့် မြို့နယ်ပညာရေးမှူးကို ကျေးဇူးအထူး တင်ခဲ့ရပါသည်။

စာရေးသူအဖို့ စိတ်ဆန္ဒ ပြည့်ဝစေသည့် ဤလွန်မြို့ ပြည်တော်ပြန် ဂါထာဖြင့် ဆီမီးတိုင် စီရင်နည်းကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ တစ်ဆင့် စာဖတ်ပရိသတ်အား လက်ဆောင်အဖြစ် ရေးသားတင်ပြပါရစေ။

စီရင်ဆောင်ရွက်ပုံမှာ...

သီလယူပါ။ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာနှင့် မိဘ၊ ဆရာတို့ကို ရည်စူးပြီး ဆီမီး(၅)တိုင်ပူဇော်ပါ။ ပွဲပေးနိုင်လျှင် ကောင်းသည်။ မပေးနိုင်က အသီး(၅)ပွဲ တင်ပါ။

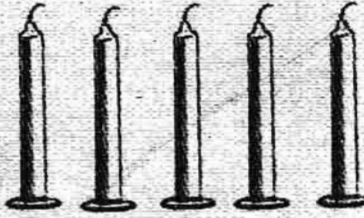
ပန်းသီး၊ ငှက်ပျောသီး၊ သြဇာသီး ရရာတစ်ခုခုကို (၅)ပွဲ ဆက်ကပ်လျှပါ။ ပန်းမှာ အောင်သပြေပန်းပွင့် ဆောင်ရွက်မည့်သူ၏ အညွန့်ပန်းတို့ဖြင့် ရောပြီးဘုရားအိုးတွင် စုပေါင်းလျှါဒါန်းပါ။ ဘုရားရှေ့မှာပဲ စီရင်ပါ။

လက်ရေးသေးသူများ ဖယောင်းတိုင်တွင် တိုင်ခြေမှ မီးစာအထိ ရေးပါ။ ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင်ပေါ်မှာ ဆန့်အောင်ရေးပါ။

အကယ်၍ မရေးလိုပါက မိုင်းကိုင် စက္ကူပေါ်တွင် ရေးပြီး အောက်မှ အထက်သို့ ပုံစံမျိုးဖြင့် ကပ်ပါ။ ကော်ဖြင့် ကပ်နိုင်ပါသည်။

အညွန့်ပန်းများအဖြစ်...

- ၁။ တနင်္ဂနွေသား → ကုံဏာ
- ၂။ တနင်္လာသား → ဇော်စိမ်း(သို့)စွန်
- ၃။ အင်္ဂါသား → ပါးညွန့်(သို့)ခရေ
- ၄။ ဗုဒ္ဓဟူးသား → သပြေ
- ၅။ ကြာသပတေးသား → သီး
- ၆။ သောကြာသား → အိုး
- ၇။ စနေသား → အုန်းညွန့်တို့ဖြင့်ပါသည်။

လွန်မြို့ မာဂ်အောင်ခြင်

ပြည်တော်ပြန်

စမ္မဒက် ဂါထာတော်ကြီး

ဣတိပိ ပိဋကတ္တယံ အနိစ္စံ ဒုက္ခံ အနတ္တသတ္တဗျာဓိ၊ အတ္တိကော မဂ္ဂိ စတုသတိပဋ္ဌာနံ သဗ္ဗဿ ဣန္ဒြော သဟဿ သူရိယော ဩဝဠာ နမော ဖတ္တာနံ ရာဇာယံ စောရာယံ ဥဒကာယံ အဂ္ဂိဘယံ သတ္တဘယံ သဗ္ဗတယံ ဇေယျာဇေတု မင်္ဂလံ အနိစ္စံ သင်္ခတံ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ ခယဝပ္ပံ ဝယဝပ္ပံ ဝိရာဂဝပ္ပံ နိရောဓဝပ္ပံ သဟိ။

အနက်အဓိပ္ပာယ်

ပိဋကတ္တယံ။ ပိဋကတ်သုံးပုံသည်။ ဣတိပိ။ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း စသော သဘောရှိသောကြောင့်လည်း။ **အနိစ္စံ။** အနိစ္စမည်၏။ **ဒုက္ခံ။** ဒုက္ခမည်၏။ **အနတ္တံ။** အနတ္တမည်၏။

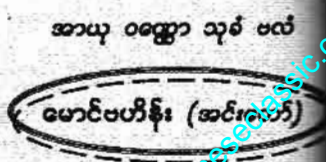
သတ္တဗျာဓိ။ ခုနစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်သည်လည်းကောင်း။ **အတ္တိကော။** အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ **မဂ္ဂိ။** မင်္ဂလသည်လည်းကောင်း။ **စတုသတိပဋ္ဌာနံ။** လေးပါးသော သတိပဋ္ဌာန်သည်လည်းကောင်း။ **သဗ္ဗဿ။** အလုံးစုံသော တရားအပေါင်းကို။ **ဣန္ဒြော။** အစိုးရတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်လည်းကောင်း။ **သဟဿ သူရိယော။** ရောင်ခြည်တစ်ထောင်အလင်းကိုဆောင်သော နေမင်းသည်လည်းကောင်း။ **ဣတိပိ။** ဤသို့ ဖြစ်

ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း စသော သဘောရှိသောကြောင့်လည်း။ **အနိစ္စံ။** အနိစ္စမည်၏။ **ဒုက္ခံ။** ဒုက္ခမည်၏။ **အနတ္တံ။** အနတ္တမည်၏။

ဖတ္တာနံ။ ဖတ္တာရှင် မြတ်စွာဘုရားရှင်တို့အား။ **နမော။** ရှိခိုးပါးစေသြောင်း။ အန္တရာယ်ကင်း ရန်စွယ်ရှင်းပါစေသတည်း။

ရာဇာယံ။ မင်းဘေးကို လည်းကောင်း။ **စောရာယံ။** ခိုးသူဘေးကိုလည်းကောင်း။ **ဥဒကဘယံ။** ရေဘေးကိုလည်းကောင်း။ **အဂ္ဂိဘယံ။** မီးဘေးကိုလည်းကောင်း။ **သတ္တဘယံ။** ဓားလက်နက်ဘေးကို လည်းကောင်း။ **သဗ္ဗဘယံ။** အားလုံးသောဘေးကိုလည်းကောင်း။ **ဇေယျာ။** အောင်မြင်နိုင်သည်။ **ဟောတု။** ဖြစ်ပါစေသတည်း။ **မင်္ဂလံ။** မင်္ဂလာဟုသေသတည်း။ **မဂ္ဂလံ။** အောင်မြင်ပါစေသတည်း။

ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နံ။ အကြောင်းတရားကို စွဲ၍ဖြစ်သော အကျိုးတရားသည် သင်္ခတံ၊ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရတည်းဟူသော အကြောင်းတရားလေးပါးတို့သည် ပြုပြင်အပ်သည်ဖြစ်၍။ **အနိစ္စံ။** အမြဲမရှိ။ **ခယဝပ္ပံ။** ပျက်ခြင်းသဘောရှိ၏။ **ဝယဝပ္ပံ။** ပျက်ခြင်းသဘောရှိ၏။ **ဝိရာဂဝပ္ပံ။** ရာဂကင်းခြင်းသဘောရှိ၏။ **နိရောဓဝပ္ပံ။** ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသဘောရှိ၏။ **ခယဝပ္ပံ။** ပညာရှိအပေါင်းသည် နှစ်သက်၏။ ဖယောင်းတိုင်တွင် ရေးပြီးစီးပါ (၃၇)ခေါက် ရွတ်ပါ။ ရွတ်ပြီး ထွန်းစေ။

www.burmeseclassic.com

သိုင်းပညာရှင် ဆရာကြီး ပင်မကျ

၏ ဘဝအတွေ့အကြုံများ (၁၃)

ဆရာကြီးပင်မကျ
(တိုက်ပွဲဝင်)

ကျွန်တော်တို့
ဖန်းမော်သိန်းအောင်
ပညာအနွယ်များ
သင်ယူတတ်မြောက်
ခဲ့သော စပရိုန်လက်သီး
(သို့မဟုတ်) လက်သီးပျော
(သို့မဟုတ်) လျှပ်စစ်
လက်သီးထိုးနည်းစနစ်နှင့်
တူသည်ဟု ယူဆမိပါသည်။
အတိအကျတော့
မပြောနိုင်ပါ။ သို့သော်
“လက်မကွာ လက်သီး”

ထိုးနည်းစနစ်က လက်သီးဆုပ်၍ လက်
သီးကို ဒေါင်လိုက် ထောင်ထားရာမှ
ဆတ်ခနဲ ထိုးထုတ်လိုက်သော နည်း
စနစ်ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရပါသည်။

စပရိုန်လက်ကတော့ လက်ဝါးကို
မြန်ထောင်ထားရာမှ ဆတ်ခနဲ လက်ကို
ရှေ့သို့ ထုတ်လိုက်ချိန်တွင် လက်သီးကို
ဆုပ်လိုက်ရသော နည်းစနစ် ဖြစ်ပါ
သည်။

ထို့ပြင် ဖန်းမော် စပရိုန်လက် (သို့
မဟုတ်) လက်သီးပျော (သို့မဟုတ်)
လျှပ်စစ်လက်သီး ထိုးလိုက်သည့်အခါ
တိုင်း တပြောက်ပြောက်နှင့် အသံထွက်
သည်ဟု ပြောစမှတ် တွင်ခဲ့ပါသည်။
အမှန်မှာ လက်ဝါးကို ဆတ်ခနဲ
ဆတ်ပြီး လက်သီးဆုပ်လိုက်သောအခါ

နဂါးစာရေးဆရာကြီး ဦးစန်း ၁၉၅

ဘဝဇာတ်ကြောင်းကို ပြသလျက်
ရှိပါသည်။ (The Legend of Brucelee)
ဟု နာမည် ထိုးထားပါသည်။

[Legend ကို a story from the past
that may not be true ဟု ဖွင့်ဆိုသလို
an extremely famous person, espin
particular field; ဟုလည်း ဖွင့်ဆိုပါ
သည်။

(Oxford Advanced Learner's
Dictionary, fifth edition 1995)]
ယုံချွန်းသိုင်းပညာမှ “လက်မကွာ
လက်သီး” ခေါ်သော လက်သီးကို
ဒေါင်လိုက် ရှေ့သို့ ထုတ်ထားရာမှ
ဆတ်ခနဲ ထိုးလိုက်သည့် နည်းစနစ်
ဖြစ်ပါသည်။

ယခင်ကမှ အာဆက်

ပြီးမှ ရင်ဘတ်ရှေ့တွင် ပြန်၍ အသင့်
ပြင်ရန် လိုသည်။ လက်သီးမာကို
လက်သီးပျောကဲ့သို့ ထိုးလိုလျှင်
လက်သီးကို ဆုပ်လျက်မှ မိမိ၏ မေးစေ
ရှေ့ခန့်တွင် ထောင်ထားပြီး ဖျတ်ခနဲ
ထိုးထုတ်၍ ဖျတ်ခနဲ ပြန်၍ အသင့်
ပြင်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ချက်။ ။ ယခု စာရေးနေစဉ်
ဇူလိုင်လ ၂၀၁၂ ရက်၊ ဧပြီ ပထမ
ဖက်အတွင်း မြဝတီ ရုပ်မြင်သံကြား
မှနေ၍ ကွန်ပျူဘုရင် ဘရစ်လီ၏

လက်ချောင်းလေးချောင်းနှင့် လက်ဝါး ထိခတ်လိုက်သောအသံ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ အသံထွက်အောင်လည်း လေ့ကျင့်ရပါသည်။ ထိုးထိုးချင်း အသံ မြည်သည်မဟုတ်။ လက်ဝါးကို ရေဖို နေသည့်အခါတွင် ပို၍ အသံမြည်ပါ သည်။

ထို့ကြောင့် လေ့ကျင့်ခါစ သင်တန်း သားများသည် အသံထွက်စေရန် လက် ချောင်းလေးများကို ရေဆွတ်၍ ထိုးလေ့ ရှိကြပါသည်။

ထိုသို့အားဖြင့် ဘယ်ညာ လက်သီး ပျော့ထိုးတိုင်း တဖြောက်ဖြောက်နှင့် မြည်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင် လျှပ်စစ်လက်သီးသည် ဖျတ်ခနဲထိုးပြီး ဖျတ်ခနဲ ပြန်ရုပ်သွားသောကြောင့် မျက်စိထဲတွင် ခိုဝှက်နေသော မြင်လိုက်ရ ပါသည်။ ထိုးချက်၏ လျင်မြန်မှုနှင့် လက်သီးပြန်ရုပ်လိုက်သည့် လျင်မြန်မှု တို့မှာ တစ်ထပ်တည်း ကျရပါသည်။

စကားကြုံ၍ တင်ပြရလျှင် ယနေ့ ဂီတလောကတွင် နာမည်ကျော်ဆဲ ဖြစ် သော စန္ဒရား တင်ဝင်းလှိုင် ဆိုပါလျှင် ဂီတသမားဆိုပြီး လူပျော့လေးတစ် ယောက်ဟု မထင်လိုက်ပါနှင့်။ သူသည် အထက်တန်းကျောင်းသား ဘဝက ဆရာကြီး ဗန်းမော်သိန်းအောင်ထံတွင် သိုင်းပညာ သင်ယူခဲ့ဖူးသူတစ်ဦး ဖြစ် ပါသည်။

တက္ကသိုလ်ရောက်သည့် အချိန်တွင် ဗန်းမော်သိုင်းကို ဆက် မလေ့ကျင့် တော့ပါ။ ကျွန်တော်နှင့် သွားအတူ လာအတူ စားအတူဖြစ်၍ ကျွန်တော် က...

တစ်ဝင်း ဘာဖြစ်လို့ ဖန်းမော်သိုင်းကို ဆက်မကျင့်တော့တာလဲ။ ဖင်းလဲ ဖန်းမော် လက်ကွက်ကို ကောင်းကောင်းတတ်တာပဲ

၁၉၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဟု မေးသောအခါ...

'ကိုထွန်းစိန်ကြီး'၏ ကျွန်တော်က စန္ဒရား တီးယပ်သျှဖြစ်တော့ လက်ချောင်း၊ လက် ဆစ်၊ လက်ကောက်ဝတ်တွေ ပျော့ပျောင်း နေဖို့ အရေးကြီးတယ်။ လက်သီးထိုးတွေ ကို အစဉ်အပြု လေ့ကျင့်နေရင် လက် ကောက်ဝတ်တွေ သန့်မာတောင့်တင်း ခိုင် ခံပြီး စန္ဒရားတီးရာမှာ အခက်အခဲ တွေ ယယ်။

အကြောင့်ကျွန်တော် ဆက်မကျင့်တော့တာ။ ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်တော်က လိုင်းမဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားက ဆက်လုပ်ပေးတော့ ကျွန်တော် ကတော့ သိုင်းလေ့ကျင့်ခန်းကို နားလျက် ပြီ'

ဟု ပြောဖူးပါသည်။

ဆရာကြီး ဗန်းမော်သိန်းအောင်၏ စပရိန်လက်သီး (သို့မဟုတ်) လျှပ်စစ် လက်သီး (သို့မဟုတ်) လက်သီးပျော့မှာ နာမည်ကြီးပါသည်။ လက်သီးထိုးရာ တွင်လည်း လျှပ်လက်သလို မြန်ပါ သည်။

လက်သီး ထိုးလိုက်လျှင်လည်း မျက်စိထဲတွင် ခိုဝှက်နေသော မြင်လိုက် ရပါသည်။

မပြောချင်လှသော်လည်း ဗန်းမော် လက်သီးနှင့် ပတ်သက်သည့် စာရေး သူ၏ ကိုယ်တွေ့ အဖြစ်အပျက်မှန်

တစ်ရပ်ကို တင်ပြလိုက်ပါသည်။

အကြောင်းအရာမှာ လက်သွ လောက်သော အကြောင်းအရာ မဟုတ်၍ အဖြစ်အပျက် ဇာတ်ကြောင်း ကို အဓိကထားပြီး တင်ပြလိုခြင်း မဟုတ်ဘဲ ထိုအဖြစ်အပျက်တွင် အသုံး ပြုခဲ့သော၊ လက်တွေ့ အသုံးချခဲ့သော စပရိန်လက် (သို့မဟုတ်) လျှပ်စစ်လက် အကြောင်းကိုသာ အဓိက တင်ပြလို ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

တို့ကို ပြောကြပါစို့။ ထိုစာရေးသူနှင့် ဆရာတစ်ယောက် ပြဿနာ ဖြစ်ကြ သည်။ ထိုဆရာ၏အိမ်သို့ သွားမေး သောအခါ ပြန်မလာသေးကြောင်း ပြောသောကြောင့် ထိုသူ ပြန်မလာ မချင်း စောင့်ရန် သံမိဋ္ဌာန်ချပြီး လမ်း ထိပ်မှ စောင့်နေပါတော့သည်။

ထိုသူမှာ ညဉ့် (၁၀)နာရီလောက် ကျမှ အဖော်တစ်ယောက်နှင့် ပြန်လာ ပါသည်။ စာရေးသူက သူ့ရှေ့မှ လမ်း ကိုပိတ်ပြီး ရပ်လိုက်သည်။ သူ့ရေးထား သော ဆောင်းပါးပါသည့် မဂ္ဂဇင်း စာအုပ်ကို ဘယ်လက်ဖြင့် ကိုင်၍ သူ့ကို ပြရင်း ညာလက်ညှိုးဖြင့် ဆောင်းပါးကို ထိုးပြထားလိုက်ပါသည်။

အမှန်မှာ ညာလက်သီးပျော့ဖြင့် ထိုးရန် အသင့်ပြင်ထားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ နည်းစနစ်အရ ဘယ် လက်ကို ရှေ့တွင်ထောင်၍ ညာလက် ကို လက်ဝါးဖြန့်ပြီး နောက်မှာထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ညာလက်ကို တဆဆာဖြင့် လှုပ်ရှားပေးနေပါသည်။ သို့မှသာ လက်သီးပျော့ကို ကြိုက်သည့်အခန်း တွင် ထိုးလွှတ်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။

ထိုဆရာက စာရေးသူထက် အား မပြည့်ပြီး ခွန်အားပလ ပို၍ကောင်းပါ သည်။ သို့သော် စာရေးသူက စိတ်

www.burmeseclassic.com

အရာတွင် သူ့ကို စိုးရိမ်ထားနိုင်၍ သူ့ထက်ပိုပြီး သတ္တိ ရှိနေပါသည်။ သူ့အသက်က မေးပြောပြောရင်း ထိုအရာက မခန့်လေးစား ပြန်ပြောရင်း သူ့အစွမ်းတိုးလာ သူ့စကား မဆုံးမိဘဲ သွဲနှစ်ကျော် လေ့ကျင့်ထားသော အရာသူ၏ စပရိန်လက် (သို့မဟုတ်) ဖိတ်လက် (သို့မဟုတ်) လျှပ်စစ်ဘက်သီးသည် သူ့ပါးစပ်ကို ခွပ်ခနဲ ခြိမ်းသွား ဖြစ်သွားပါသည်။ (နောက်ဆီရသည်မှာ ထိုဆရာမှာ အပေါ်ဘက်သို့ ကြိုးပြီး ရှေ့သွား သုံးချောင်း ခြုံသွားသည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။)

အဆိုပါ အဖြစ်အပျက်ကို အရသာခံနိုင်ပြီနေခြင်း မဟုတ်ပါ။ လက်သီး (သို့မဟုတ်) စပရိန်လက်သီး (သို့မဟုတ်) လျှပ်စစ်လက်သီး၏ လျှင်မြန်ခြင်းထန်ပုံကို တင်ပြလိုရင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ စကားချပ်။

'ဆရာ ဗန်းမော်သိန်းအောင်ရဲ့ လက်သီးက သိပ်မြန်တယ်။ ဖမ်းလို့မရဘူး။ သူ့လက်သီးကို ဖမ်းနိုင်တဲ့သူလဲ မပေါ်သေးဘူး။' ဟူသော စကားရပ်မှာ တေဇိန္နာရာမသိင်းဆရာများအဖွဲ့ သိုင်းတက္ကသိုလ်၌ အဝန်းအဝိုင်းတွင် ယုံ့နှံ့ပြီး သိုင်းဆရာများ လောကတွင်လည်း နာမည်ချက်နေပါသည်။

ထိုစဉ်ကာလက ထိုသို့သော အတင်းစကားကို ကိုယ့်စရိတ်နှင့်ကိုယ်အတင်းပြန်ပြီး ကြားပွဲစား လုပ်နေသူတော့ အစ်ကိုကြီး ကိုမြင့်သိန်း (အရှည်ကြီး) ဖြစ်ပါသည်။ ယနေ့ခေတ်အိုင်အောင် ကျော်ကြားလျက်ရှိသော သိုင်းအဖွဲ့အစည်းကြီးတစ်ခု၏ ဆရာတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။

သူက လူချစ်လူခင် ပေါ့ပါသည်။ အမြဲတမ်း အပြုံးပန်းဝေသာနေသော သူ့မျက်နှာကိုက ချစ်ခင်စရာ ကောင်း

နေသောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် အစ်ကိုကြီးကိုမြင့်သိန်းနှင့်တွေ့၍ ထိုသတင်းကို လွှင့်ပြီး ဆရာ ဗန်းမော်သိန်းအောင်၏ ပြိုင်ဘက်ကို လိုက်ရှာတာနှင့် ပတ်သက်၍ ဘာဖြစ်လို့ ကြားပွဲစား လုပ်တာလည်းဟု မေးကြည့်သောအခါ...

'ဗန်းမော်လက်သီး မြန်တယ်ဆိုတာတော့ ကြားဖူးတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘယ်လောက် မြန်တယ်ဆိုတာ မမြင်ဖူးဘူး။ နောက်ပြီး ကျော်ကြားတဲ့အတိုင်း တကယ်ပြန်ရဲ့လား။ စကား "ကာ" တာလား ဆိုတာ သိရင်တယ်။ မြင်ချင်တယ်။ ဒါကြောင့် သူနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်မယ့် လူကို ရှာပေးတာပါကွာ' ဟု ပြန်ဖြေခဲ့ဖူးပါသည်။

အစ်ကိုကြီး ကိုမြင့်သိန်းရဲ့ ဆန္ဒပြည့်ဝခဲ့သလို ကျွန်တော်တို့လည်း ဆရာ ဗန်းမော်သိန်းအောင်၏ လက်သီးထိပ်ထိုးကွက်ကို မျက်ဝါးထင်ထင် မြင်တွေ့ခဲ့ရပါသည်။

ဆရာ ဗန်းမော်သိန်းအောင်၏ လက်သီးကိုဖမ်းမည့် သိုင်းဆရာတစ်ဦး ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပါသည်။ ထိုဆရာကြီးသည် ငွေကြေး ပြည့်စုံချမ်းသာသော သူတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ ငွေကြေးကလည်း ပြည့်စုံ၊ သိုင်းပညာမှာလည်း ဆရာတစ်ဆူဖြစ်၍ အလွန်ပင် မောက်

မာလှသူ ဖြစ်ပါသည်။ သိုင်းဆရာများထဲတွင် ရှားရှားပါးပါး ရှုပ်အကျီလက်တို့ကို နိုင်လွန်းပါးဖြင့် ချုပ်ဝတ်သူ ဖြစ်ပါသည်။ သူ့ကိုယ်ပေါ်မှ ဆေးများ၊ အင်းများ၊ စမများကို အထင်းသား မြင်နေရပါသည်။

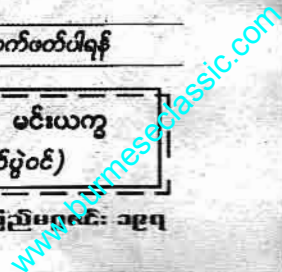
လက်ဖျံ နှစ်ဖက်လုံးပေါ်တွင်လည်း ဇာတ်ကြီးဆယ်သွဲ့အင်းများ၊ သိုင်းအဖွဲ့အစည်းဆိုင်ရာ ပညာဆင့် ဂေါက်များကိုလည်း မြင်တွေ့နေရပါသည်။

ထိုဆရာကြီးသည် တုတ်တုတ်ခိုင်ခိုင်နှင့် ဗလကောင်းပါသည်။ ရင်အုပ်ကြွက်သားကြီးများမှာ ဖုထစ်မောက်ကြွနေပါသည်။ လက်မောင်းအိုးကြီးမှာ ပြည့်တင်းနေပြီး လက်ဖျံနှစ်ဖက်မှာ တောင့်တင်းသန်မာလှပါသည်။ နိုင်လွန်အကျီလက်တို့နှင့် ရှမ်းဘောင်းဘီအနက်ရောင်ကို တွဲဝတ်လေ့ရှိပါသည်။ (သိဖူး၊ မြင်ဖူးသူများ ထိုဆရာကြီး၏ ပုံရိပ်ကို ပြန်လည် မြင်မောင်နေမိမှာပင်။)

အဆိုပါ သိုင်းဆရာကြီးက လက်သီးဖမ်းတာနှင့် ပတ်သက်ပြီး ငွေကျပ်နှစ်ရာကြေး လောင်းကြေးထပ်မည်ဟု ဆိုလာပါသည်။ ရွှေတစ်ကျပ်သားလျှင် နှစ်ရာကြေးပေါက်သော ကာလဖြစ်၍ လောင်းကြေးမှာ အလွန်များသည်ဟု ဆိုရမည် ဖြစ်သည်။

ယှဉ်ပြိုင်မည့် နေရာကိုတော့ တေဇိန္နာရာမကျောင်းတိုက်ရှေ့ လမ်းတစ်ဖက် ကုန်းလေးပေါ်တွင်ရှိသည့် ကာကာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် ဖြစ်ပါသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်
ဆရာကြီး မင်းလက္ခ (ထိုက်ပွဲဝင်)

ဤလတွင်...

❖ ကြွက်နှစ်ဖွား

ငွေကြေးပြဿနာများ ပြေလည်သွားပါမည်။ အစုအပုံလိုက် ရက်န်းမရှိသော်လည်း အားကိုးနိုင်သည့်ပမာဏကို လောက်လောက်လားလားပိုင်ဆိုင်နိုင်ကြသည်။

အင်ချုပ်စက်၊ စက်ဘီးကဲ့သို့ စွမ်းအင်မဲ့စက်များ ဝင်ကိန်းရှိသည်။ အမျိုးသားဇာတာရှင် လူလွတ်တို့ အိမ်ထောင်ဇနီးမယား ရတတ်ပါသည်။

❖ ခြွေးနှစ်ဖွား

အတတ်ပညာ၊ အသိပညာများ တိုးပွားနိုင်သောကာလဖြစ်သည်။ စိတ်ချမ်းမြေ့စရာဇာတ်လမ်း၊ အဖြစ်အပျက်၊ မြင်ကွင်းများကို ကြည့်ရှု မြင်တွေ့နိုင်ကြသည်။

မျက်စိနှင့် ပတ်သက်သော ရောဂါဝေဒနာများ လျော့နည်းသက်သာသွားလိမ့်မည်။ မိခင်ဘက်မှ ဆွေမျိုးသားချင်းများအတွင်း မင်္ဂလာကိစ္စ ပေါ်ပေါက်တတ်သည်။

❖ မြွေနှစ်ဖွား

လုပ်ငန်းဆောင်တာများ သွက်လက်အဆင်ပြေလာမည်။ အခက်အခဲပြဿနာ နည်းပါး၍ စိတ်အေးချမ်းသာရှိသောကာလ ဖြစ်သည်။

ဆွေမျိုးမိတ်သက်ဟများနှင့် စုဝေးကာ ဘုရားဖူးခရီး၊ အလည်အပတ်ခရီးများ သွားလာရဖွယ်ရှိသည်။ ဖန်ထည်၊ မှန်ထည် အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများ ဝင်ကိန်းရှိသည်။

❖ မြင်းနှစ်ဖွား

ကြံဆောင်သမျှ အလုပ်အကိုင်၊ အကြံအစည်များ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းချိန်ဖြစ်သည်။ ထင်း၊ မီးသွေး၊ လာဇာဓာများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အကျိုး

၁၉၈ နက္ခတ္တဗေဒမြေပုံစာအုပ်

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွင်း

ပုံစိပ်ပွင့်ထိုက်

ဟုဂျင်ဇီ (Hu Jin Zhi)

ပေးသန်ကာ ငွေကြေးအမြတ်အစွန်းရရှိနိုင်ကြသည်။

မိတ်ဆွေကောင်း တိုးပွားရရှိမည်။ ရာထူးဂုဏ်၊ ဓနဂုဏ် ပြည့်စုံသူ မိတ်ဆွေသစ်များနှင့် သိက္ခာခင်မင်ခွင့် ရတတ်သည်။

❖ နဂါးနှစ်ဖွား

အသည်းနှင့် သည်းခြေဆိုင်ရာ ချို့ယွင်းဖောက်ပြန်ခြင်း ဝေဒနာများ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရကိန်းရှိသည်။

ကျန်းမာရေး အခြေအနေ ဆိုးရွားတတ်သောကာလဖြစ်ရာ သတိ၊ ဝီရိယဖြင့် ကြပ်မတ်ကုသပါ။ မီးအပူလောင်ခြင်း၊ ရေဓွေးပူလောင်ခြင်းတို့အတွက် စိုးရိမ်ရတတ်သည်။

❖ ကျားနှစ်ဖွား

မှန်းဆမျှော်လင့်ချက်များ နီးစပ်အောင်မြင်သောသမယ ဖြစ်သည်။ အိုးအိမ်ခြံမြေ ပြုပြင်မွမ်းမံရကိန်းရှိသည်။ ကြွေထည်၊ မြေထည်ပစ္စည်းများ အကျိုးပေးသန်သည်။

သုမင်္ဂလကိစ္စဖြင့် ရုံးပြင်ကနားရောက်ရှိတတ်သည်။ အမျိုးသမီးဇာတာရှင်တို့မှာ သားအိမ်နှင့် မီးယပ်ဆိုင်ရာ ဝေဒနာများ သက်သာပျောက်ကင်းသွားနိုင်သည်။

❖ နွားနှစ်ဖွား

ကံဇာတာ ညှိမှိန်သောကာလဖြစ်

သည်။ ဆူးချွန်၊ သစ်စ၊ ဝါးစများဖြင့် ထိခိုက်အနာတရ ဖြစ်စေနိုင်သည်။ ထာဘီ၊ ဘောင်းဘီ၊ ပုဆိုး ခါးထည်တန်ဆာများ ပျောက်ဆုံးပျက်စီးတတ်သည်။

ငွေကြေးကိစ္စ၊ လူမှုရေးကိစ္စများအတွက် အရေးအကြောင်း ကြိုလှည့်ကာ ကူညီထောက်ပံ့မှုများ ကြန့်ကြာဒေါသ ထွက်လွယ်နေလိမ့်မည်။

❖ ယုန်နှစ်ဖွား

အောင်မြင်ကျော်ကြားသော အချိန် ဖြစ်သည်။ အလှူအတန်းပေးဖြစ်မည်။ ငွေကြေးသောက ကာကွာ၍ ကြေးမြီအချို့လည်း ပြေလည်သွားနိုင်သည်။

ခွဲခွာနေကြရသော အိမ်ထောင်ဖက် မိသားစုဝင်များနှင့် ပြန်လည်ဆုံဆည်းခွင့်ရလိမ့်မည်။ မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သော ပစ္စည်းများ ဝင်ကိန်းရှိသည်။

❖ ဆိတ်နှစ်ဖွား

စီးပွားရေးတွင် ငွေကြေးအထောက်အပံ့များ အားရကျေနပ်ဖွယ် ခံစားနိုင်ကြသည်။ စိတ်ပျက်အားလျော့စွာ အခြေအနေကိစ္စရပ်များ ကွယ်ပျောက်၍ စိတ္တသုခပြည့်စုံသောကာလ ဖြစ်သည်။

ကင်မရာ၊ ရုပ်သံစက်များ ထုတ်ဆောင်ရတတ်သည်။ မိတ်ဝန်းကျင်လူများအကြား အရေးတယူ နေရာ

www.burmeseclassic.com

ဦး ခံရဖွယ်ရှိသည်။

✦ မျောက်နှစ်ဖွား

အလုပ်အကိုင်များ အဆင်ပြေ ဖြစ်
ချွန်းနိုင်ကြသည်။ ဝန်ထမ်းများမှာ
အလုပ်ရှင်၏ ချီးမွမ်းအားကိုးခြင်း ခံရ
နိုင်မည်။

အမျိုးသမီးဇာတာရှင် လူလွတ်များ
မှာ စေ့စပ်ကမ်းလှမ်းခြင်း ခံရကုန်ရှိ
သည်။ ပြည်ပရပ်ဝေးမှ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်
သတင်းစကားများ လက်ခံရဖွယ်
ရှိသည်။

✦ ကြက်နှစ်ဖွား

အမနာပ ပြောဆိုကဲ့ရဲ့ခြင်း ခံရတတ်
သည်။ မနာလိုမှန်းထာသို့ ပေါများ
သောကာလဖြစ်သည်။ အပြောအဆို
အနေအထိုင် သိုသိပ်နိုင်မှသာ ပြဿနာ

နည်းလိမ့်မည်။ ဆိုးဆေးနှင့် အဖျော်
ယမကာတို့ကြောင့် ဘေးဥပဒ်ဖြစ်ခြင်း
ကို သတိပြုရှောင်ရှားပါ။

✦ ဝက်နှစ်ဖွား

ရတနာပုံဆိုက်ကိန်း ကြုံတတ်
သည်။ ငွေကြေးမြောက်မြားစွာ ပိုင်ဆိုင်
ရဖွယ်ရှိသည်။ လာဘ်လာဘ ရှင်လန်း
၍ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်
ကြီးပွားချိန် ဖြစ်သည်။

ပျိုရွယ်သူတို့အတွက်ကား ချစ်မှု
ရေးရာတွင် စန်းပွင့်လိမ့်မည်။
ရည်းစားက စွန့်ပစ်ခြင်း ခံရသူတို့မှာ
လည်း ကြာရှည်စွာ အသည်းကွဲခွင့်
မရဘဲ အလျော်အစား ပြန်ရတတ်လေ
သည်။

ဤလတွင် ကံကြမ္မာ မှေးမှိန်နိုင်ပါး

နေသူများသည် မြစ်၊ ချောင်း၊ ရေကန်
များအနီးရှိ စေတီပုထိုး၊ ရုပ်တု
ရုပ်ပွားတော်များ ထံတော်ပါးသို့ သွား
ရောက်ကာ အပြာရောင်ရှိသော
ကြာ(ကြာညို)တစ်ပွင့် ကပ်လျှကာ
မကောင်းသော အကျိုးအာနိသင်များ
လျော့ပါးစေကြောင်း ဆုတောင်းပါ။
ရှင်ဥပဂုတ္တ ရဟန္တာအရှင်မြတ်ထံသို့
လည်း ဆည်းကပ်ဆုတောင်းနိုင်သည်။
အဆိုးတရားတို့ ကွယ်ပျောက်သွားပါ
လိမ့်မည်။

ကြံဆောင်သမျှ အောင်မြင်ကြပါစေ။

ဟုဂျင်ဇီ (Hu Jin Zhi)

ထိုးဆေး၊ စားဆေး၊ လိမ်းဆေးအမျိုးမျိုး
အနေအထားလည်း ရောဂါဝေဒနာ ထူးခြား
သက်သာမှုမရှိဘဲ ဖြစ်နေခြင်းကို ဆေးက
ဆုကို မတိုးနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေသဖြင့်
"ဆေးမတိုး" ဟု ဆိုပါသည်။

ဤစားဆေးနှင့်လည်း ရောဂါမထူး ဟု
ဆေးနှင့်လည်းထူးမလာပါက ရောဂါနှင့်
ဆေး မတွေ့ခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ ဆေးမတိုး၊ ဆေးမတွေ့သော
ကျန်းမာသူ လူနာအတွက် ပြုဖွယ်၊
ဆောင်ရွက်ဖွယ် ကုသိုလ်ဆက်ယတြာ
ဆေး တင်ပြအပ်ပါသည်။

နတ်မောက်မြို့နယ်၊ ညောင်ပင်ရွာမှ
ဆရာကြီး ဦးဟန်ထွန်းထံမှ ရရှိသော
ညှာအမွေ ဖြစ်ပါသည်။

✦ လူနာသည် ထသွား ထလာ ပြောနိုင်
ဆိုနိုင် အခြေအနေဆိုလျှင် ကိုယ်
တိုင် ဆောင်ရွက်ပါ။ မထနိုင်၊ မသွား
နိုင်ပါက အိမ်သူအိမ်သား တစ်ဦးဦးမှ
ဆောင်ရွက်ပေးပါ။

✦ ရေဖလားတစ်လုံးတွင် ငွေမင်သုတ်
သုံးနိုင်ပါသည်။ ငွေဖလားအစစ်
ရှိလျှင်လည်း သုံးနိုင်ပါသည်။

✦ ငွေဖလားတွင် ရေတစ်ဝက်ခန့်ထည့်၍
အောင်သပြေညွန့် (၁၈)ညွန့် ထိုးစိုက်

သေးမတိုးသော

သေးမတိုးသော လူနာ အတွက်

ပြုဖွယ်ယတြာ

လျှာဒါန်းပါ။
* ထို့နောက် ငွေဖလားကိုကိုင်ပြီး အောက်
ပါဂါထာ (၁၈)ခေါက် ရွတ်ပွားပေးပါ။
"ကုဒ္ဒိပန္နော စ ယေ ဒေါ၊
တန္တော ဣမ သာသနော၊
ထေ ပိ အဓု နဂုန္တု၊
အရောဇန သုဓေန စ"

- ခက်ခဲသော ပါဠိအသံထွက်
- ကုဒ္ဒိ = အိတ်မိ
- ပန္နော = မန်တော
- တန္တော = တသန်တော
- ကုဓ = အိဓ
- အဓု = အန်ဓေ
- နဂုန္တု = နရက်ခန်တု
- အနက်

ကုဓသာသနော၊ ဤမြတ်စွာဘုရား
သာသနာတော်၌၊ တန္တော၊ နေကြကုန်
သော၊ ကုဒ္ဒိပန္နော၊ လွန်ကဲသော
တန်ခိုးရှိကြကုန်သော၊ ယေ ဒေါ၊စ

အကြင်နတ်တို့သည်လည်း။ သန္တိ၊ ရှိကုန်
၏။ တေပိ၊ ထိုနတ်တို့သည်လည်း။ အဓု၊
ငါတို့ကို။ အရောဇနစ၊ ရောဂါကင်းရေး
အားဖြင့်လည်းကောင်း။ သုဓေနစ၊ ချမ်းသာ
ရေးအားဖြင့်လည်းကောင်း။ အနရဂုန္တု၊
အစဉ် စောင့်ရှောက်နိုင်ကြပါစေကုန်
သတည်း။

(ဗုဒ္ဓအရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့်ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတို့၏
ပါဠိအယ်ဒီတာ ဆရာကြီး ဦးစံထင်မှ
ပါဠိအနက် ပြန်ဆိုပေးပါသည်။)

* နောက်နေ့များတွင် ရေ အသစ်
လဲပေးပါ။ အောင်သပြေညွန့် ညှိုးလျှင်
အသစ်လဲပေးပါ။ (ဥ)ရက် ဆောင်ရွက်
ပါ။ လူနာအတွက် လိုအပ်သလို
ဆုတောင်းသမျှ ပြုပေးပါ။
အမြန် ဆေးတိုး၊ ဆေးတွေ့ပြီးကျန်းမာ
လာပါမည်။ ကုသိုလ်လည်းရ၊ ကျန်းမာ
ရေးလည်းရစေသော ယတြာ ဖြစ်ပါသည်။

နတ်မောက် လှမြင့်သစ်

အာရှ ဘီးယားသီးရွက်

သက်သာပျောက်ကင်းတဲ့ဆေး

မြို့သစ် မြန်မာ

၂၀၀၈ ခုနှစ်ခန့်က ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ရပ်ကွက်မှ ထိုစဉ်က ရပ်ကွက်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌမှ ကျွန်တော်တို့ အဖွဲ့ဝင်များဖြစ်ကြသော ရာအိမ်မှူး၊ ဆယ်အိမ်မှူး၊ ရပ်ကွက် အရန်စီးသတ် တပ်ဖွဲ့ဝင်များမှ အစပြု၍ ရင်းနှီးမှု၊ စည်းလုံးမှုရှိစေရန်ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် အားလုံးသောအဖွဲ့ဝင်များအား ခေါ်ယူ၍ တစ်နေ့သော ညနေခင်းတွင် လူခွဲ၍ ဘောလုံးကန်ကြရပါသည်။

အင်းစိန်မြို့သစ် က/ခရပ်ကွက်၊ က/၃လမ်းအပိုင် သဲကွင်းတွင် ကန်ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဘောလုံးပွဲပြီးလျှင် ကျွန်တော်တို့ အဖွဲ့ဝင်များအားလုံး ဥက္ကဋ္ဌက အဆင်သင့်ချက်ပြုတ်ထားသော ကြက်သားနှင့်ဘူးသီးချက်၊ ငါးပိရည် တို့စရာတို့ဖြင့် ကျွေးမွေးညှော်ခံပါသည်။

ထိုသို့ စားသောက်ပြန်လာသော အချိန်တွင် ညာဘက်ဒူးခေါင်းမှာ အနည်းငယ်နာသလို ခြေသလုံးကြက်သားများလည်း နာလာပါတော့သည်။ နံနက်မိုးလင်းတော့ အိပ်ရာကအထမှာတော့ ညာဘက်ဒူးခေါင်းမှာ မထောက်နိုင်တော့ဘဲ အတော့ကို နာကျင်မှုဝေဒနာကို ခံစားရပါတော့သည်။

လူးဆေး၊ လိမ်းဆေးများ လိမ်းသော်လည်း မသက်သာဘဲ တစ်ပတ်ခန့် ကြာသောအခါ အကြောနှင့်ပတ်သက်သော ဆေးခန်းတို့ တရုတ်အပ်စိုက်ကုတို့နှင့် ပြသကုသသော်လည်း သက်သာပျောက်ကင်းခြင်း မရှိပါ။

ကောင်းနိုးရာရာ ကုသရင်းဖြင့် ငွေလည်း နှစ်သိန်းနီးပါးခန့် ကုန်ခဲ့ပါသည်။ တစ်လကျော်ခန့် ကြာခဲ့လေပြီ။

တစ်နေ့မှာတော့ ကျွန်တော်

သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ မြို့သစ်ဈေးမှ ကိုသန်းလွင်နှင့်တွေ့ရာ ကျွန်တော်တွင် ခံစားနေရသော ဒူးနာဝေဒနာရောဂါကို သူတွေ့မြင်သိရှိလွှားရာ "အစ်ကို ဘာမှ မပူနဲ့ ကျွန်တော် ကုပေးမယ်" ဆိုပြီး ညကျတော့ ရောက်လာပါသည်။

လက်ထဲမှာလည်း အကြမ်းပန်းကန်လုံးခန့် အထုပ်တစ်ထုပ်လဲ ပါလာပြီး...

'က' အစ်ကို ဒီဆေးကို ဒီည ကျွန်တော် စည်းပေးခဲ့မယ်။ မနက်ကျ သက်သာသွားလိမ့်မယ်'

ဟူ၍ ပြောပြီး စိမ်းစိမ်းဝါဝါအရောင် ရှိသော စေးကပ်ကပ်ဆေးပစ္စည်းများ အား ဒူးခေါင်းပတ်လည် အုံပေးပြီး ပတ်တီးဖြင့် စည်းပေးထားခဲ့ပါသည်။

'ဘာမှမပူနဲ့ အစ်ကို မနက်ကျ

ပျောက်သွားလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော်တော့မယ် ဂျူတီဝင်ရတော့မယ်' ဟူ၍ နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်သွားပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း ဆေးစည်း အိပ်ရာဝင်ခဲ့ပါတော့သည်။ နံနက်လင်း အိပ်ရာအထတွင် နာနေဒူးနာရောဂါဝေဒနာမှာ မစိမ့်နိုင်သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားပါသည်။

နံနက်(၇)နာရီလောက် အကြာကိုသန်းလွင် ရောက်လာပါတော့ဆရာရောက်ခြင်း လှမ်းမေးသော 'ဘယ်နယ်လဲ အစ်ကို ဒူးခေါင်း သက်သာရဲ့လား' ဟူ၍...

www.burmeseclassic.com

ရက္ကန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကြီး ကဏ္ဍားအားထုတ်သွားခဲ့သော

မနောမယ အောင်တော်မူဘုရား

နှင့် ကဏ္ဍားကျောင်း ဆရာတော် ဦးကောသရ၏ ကျင့်စဉ် ဗုဒ္ဓိနုဿတိ

ရက္ကန်းစင်
(ကောလင်း)

မနောမယ အောင်တော်မူဘုရားနှင့်
လာဘာမုနိ ဆုတောင်းပြည့်ဘုရား

စာရေးသူသည် ကောလင်းမြို့ အနောက်ဘက် တစ်ခေါ်သာသာခန့် ချောင်းဝှမ်းက ကရားကုန်းကျေးရွာ ဆန်းတော်ကြီး ကျောင်းဝင်းအတွင်း မဟာဂန္ဓာရီ ဝိဇ္ဇာပိရီ ရက္ကန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကြီး ဦးဩဘာသ အဓိဋ္ဌာန် မြူ တရားအားထုတ်ခဲ့ဖူးသည့် မနောမယ အဓိဋ္ဌာန် လိုဏ်ဂူတော်ဘုရား (ခေါ်) မနောမယ အောင်တော်မူ ခေတီတော်နှင့် ပတ်သက်၍ ဆောင်း ဖွဲ့ တစ်စောင်တစ်ပွဲ ရေးသားလိုသည် ဟု နှစ်ကာလ အတန်ကြာခဲ့ပြီ ဖြစ်ပါ သည်။ သို့သော် အကြောင်း မတိုက် ဆိုင်လှ၍ မရေးဖြစ်ခဲ့ပါ။

ယမန်နှစ်များက စာရေးသူသည် မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ စဉ့်ကူးမြို့နယ် “ရက္ကန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကြီး ဦးဩဘာသ၏ ကျောက်ဆစ်ပုံတော်” နှင့် “နဂါးရုံဘုရား” တည်ထားရာ “ရက္ကန်းစင်တောင်တော်” သို့ ဘုရား နှုတ်တစ်ခေါက်၊ စဉ့်ကူးနယ် “ဟင်္သာမ ချောင်း” ရှိ သုံးထပ်ကျောင်းတော်တွင် ဆရာတော်ကြီးဦးဩဘာသအဓိဋ္ဌာန် ဆုတောင်းပြည့်ခဲ့ရာ “နဂါးရုံမြတ် ဘုရား” ထံ ဘုရားဖူးတစ်ခေါက် သေသည် ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ခရီးများ ဆက်ခံ ပင်ပန်းခဲ့သည်။

ထို့နောက်တွင် အကြောင်းနှင့် အကျိုး ဆက်စပ် တွေးတောမိပြီးလျှင်

ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ် ရက္ကန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကြီး ဦးဩဘာသ ကဏ္ဍားအားထုတ်သွားသော မနောမယ အဓိဋ္ဌာန်လိုဏ်ဂူတော်ဘုရား (ခေါ်) မနောမယ အောင်တော်မူ ခေတီတော်ပုံ

ပုံတော်များ လှူဒါန်းလိုစိတ် ပေါ်ပေါက် လာခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် (၉-၁-၂၀၀၁)နေ့တွင် ကရားကုန်းကျောင်းဝင်း အရှေ့တောင် ထောင့်အရပ်တွင် ပြုပြင် တည်ထား သော “မနောမယ အောင်တော်မူ ဘုရား” ဂူအတွင်းတွင် ပညာအလင်းပြ ထုတ် “ရက္ကန်းစင်တောင် ဆရာတော် ကြီး ဦးဩဘာသပုံတော်” နှင့် “ထွက် ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ် (၃၄)ပါး ပုံတော်” (အခြားပုံနှိပ်တိုက်ထုတ်) တို့ကို မှန်ပေါင် သွင်း၍ လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဦးကောသရ

နှင့် ဘုရားများ ပြုပြင် တည်ထားရာတွင် ဦးစီးခဲ့သော ပင်လည်ဘုရားမြို့နယ်၊ နမ္မား ရွာ ဆရာတော် (ဦးကောဝိဒ) တို့က ထိုဘုရား မြောက်ဘက် ကပ်လျက် တည်ထားသော လာဘာမုနိ ဆုတောင်း ပြည့်ဘုရားတွင် ပူဇော်ထားရှိနိုင်ရန် ပုံတော်များ ထပ်မံ လှူဒါန်းနိုင်ပါက လှူဒါန်းပါရန် မေတ္တာရပ်ခံခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် (၂၉-၁-၂၀၀၁)နေ့တွင် ရက္ကန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကြီး၏ အဓိဋ္ဌာန်များနှင့် ကိုက်ညီမည့် “နဂါးရုံ ဘုရား” ပုံတော်နှင့် “ရက္ကန်းစင်တောင် ဆရာတော်ပုံတော်” တို့ကို မှန်ပေါင်

www.burmeseclassic.com

သွင်း၍လည်းကောင်း၊ ကျင်းပ
မည့် ဘုရားပွဲတော်အတွက် ဆွမ်း
တစ်ပွဲစာတို့ကို လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

ကရာကုန်းကျောင်း

ဆရာတော်ဦးကေသရ

စာရေးသူတို့အိမ်သည် မြို့
ပေါ် ဘုန်းကြီးကျောင်း
(၃)ကျောင်းမှ ကြွလာသော
သံဃာတော်များအား နေ့စဉ်
ဆွမ်းကပ်လှူဒါန်းလျက် ရှိပါ
သည်။ ပုံတော်များလှူပြီး
နောက်လများတွင် ကရာကုန်း
ကျောင်းမှ ကပ္ပိယ ဦးညိုဦးသည်
စာရေးသူတို့က ကိုရင်လေး
တစ်ပါးအား ဆွမ်း နေ့စဉ်လှူရန်
အပ်နှံလာရာ စာရေးသူတို့
မိသားစုကလည်း သဒ္ဓါတရား

ရက္ခန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကြီး
ဦးကေသရ

ထက်သန်စွာ လက်ခံလိုက်ပါသည်။
ကိုရင်လေး စာသင်သွားခိုက်တွင်
ထိုကျောင်းမှ ဦးပဉ္စင်း ဦးညာဏဝရက
နေ့စဉ် ဆွမ်းခံကြွလာပါသည်။
တစ်နေ့တွင် စာရေးသူက ဦးပဉ္စင်း
ဦးညာဏဝရအား စာရေးသူ၏ စိတ်ကူး
ကို ပုံဖော်နိုင်ရန် ဤသို့ လျှောက်ထားခဲ့
ပါသည်။

‘ဦးပဉ္စင်း၊ ဦးပဉ္စင်းတို့ကျောင်းက
ရက္ခန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကြီး
တရားထိုင်သွားတဲ့ဘုရားနဲ့ ကျောင်း
ထိုင်ဘုန်းတော်ကြီးရဲ့ တရားကျင့်စဉ်
တချို့ကို ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ရေးပြီး
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနဲ့ပါရမီမဂ္ဂဇင်း
ကို ပို့ချင်ပါတယ်။ ခွင့်ပြု၊ မပြု ဆရာ
တော်ကို လျှောက်ပေးစေချင်ပါတယ်’
ဦးပဉ္စင်း...

‘ဒကာကြီးက စာရေးဆရာကို။
ဦးပဉ္စင်း ဘုန်းကြီးကို လျှောက်ပေး
လိုက်ပါ့မယ် ဒကာကြီး’

၂၀၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

နောက်တစ်နေ့တွင် စာရေးသူက
စာရေးရန်ကိစ္စကို ထပ်မံ မေးမြန်းရာ
ဦးပဉ္စင်းက...

‘ဒကာကြီး ကျောင်းကိုလာခဲ့ပါလား။
ဘုန်းကြီးနဲ့ အေးအေးဆေးဆေး စကား
ပြောရတာပေါ့’

စာရေးသူ...
‘တင်ပါဘုရား။ ဒီလိုဆိုလဲ ဘုန်းကြီး
အားလပ်နိုင်မယ့် ညနေပိုင်း လာခဲ့ပါ
မယ်ဘုရား’

ထိုနေ့သည်ကား (၁၈-၁-၂၀၀၃)
နေ့ ဖြစ်ပါသည်။ ကိုးနဝင်းကြေသော
ရက်ရာစာ နေ့ထူးနေ့မြတ်ပင်တည်း။

ညနေပိုင်းတွင် စာရေးသူသည်
ကရာကုန်းအုပ်စု၊ ကရာကုန်းရွာ၊ ကရာ
ကုန်း ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့
စက်ဘီးဖြင့် ရောက်ရှိပွားပါသည်။
စာရေးသူက ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်
ဦးကေသရအား စာရေးသူ ရေးသား
ဖော်ပြပါရှိခဲ့သည့် “နက္ခတ္တရောင်ခြည်

မဂ္ဂဇင်း” နှင့် “ပါရမီမဂ္ဂဇင်း” တို့ကို
လှူဒါန်းပါသည်။

ဦးပဉ္စင်း ဦးညာဏဝရကလည်း
လိုအပ်သည်တို့ ကူညီပေးပါသည်။
စာရေးသူက ဆရာတော်အား
ဤသို့ လျှောက်ထားပါသည်။

‘ဘုန်းဘုန်းဘုရား၊ မနောမယ
အောင်တော်မူဘုရား အကြောင်း
နဲ့ အရှင်ဘုရားရဲ့ တရားကျင့်စဉ်
တချို့ကို မဂ္ဂဇင်းမှာ ဆောင်း
ရေးလိုပါတယ်။ သာသနာ့အကျိုး
အတွက် ရေးဖို့ရာ ဖြစ်ပါတယ်
ဘုရား’

ဆရာတော် ဦးကေသရက...
‘ဒကာကြီး စာရေးလိုတာကြောင့်
ဘုန်းကြီးရဲ့ ကျင့်စဉ်တချို့ကို ဖြေ
ပါ့မယ်။ လယ်တီ ဆရာတော်ကြီး
ဘုရားဂုဏ်တော်ကွန်ရာ ပွားများ

ပုတီးစိပ်နည်းပါ။ အနည်းဆုံး တစ်နှစ်
တစ်ခေါက် ရွတ်ဆိုပွားပါ။ (၁၀၈)လုံးပု
နဲ့ စိပ်ရင် တစ်မျက်နှာ ပုတီးတစ်
ရပ်ပါလိုပယ်။

ဘုရားဂုဏ်တော် ကျေးဇူးတော်တွေ
အနက်အဓိပ္ပာယ်နဲ့ ထပ်ပြုပြီး ဖြည့်ဖြည့်
ပုန်ပုန် ရွတ်ပွားပါ။ ပုတီးစိပ်ပါ။ ကိုးခေါက်
ရွတ်နိုင် စိပ်နိုင်လဲ ဦးဆောင်းပါတယ် ဒကာ
ကြီး။

သတ္တပါအပေါင်းကိုလဲ ပေတ္တာလဲ ပို့ပေးပါ
ဘုရားနဲ့အတူ နေထိုင်လေလိုပြီ။ လောကီ
လောကုတ္တရာ အကျိုးတွေ ရရှိလာပါ
မယ်။ ရှည်ရှည်ဝေးဝေး ရေးမယ်ဆိုရင်ဆေး
အကာကြီးလဲ စာရေးဆရာပဲ။ ကျမ်းအဆို
နဲ့ ညှိနှိုင်းပြီး ရေးလိုက်ပေတော့ ဒကာကြီး
ထိုသို့ မိန့်တော်မူပါသည်။ စာရေး

အားလည်း လက်နှိပ်စက်ဖြင့် ရိုက်
ထားသော “လယ်တီဆရာတော်ကြီး
ဘုရားဂုဏ်တော်ကွန်ရာ ပွားများ ပု
တီးစိပ်နည်း” စာရွက်မိတ္တူ (၂) စောင်

ဆရာတော် ဦးကေသရကား သံဃာတော်(၃) ဦးနှင့် ဘာတူတွေ့ရင် (ဘယ်ဘေးစာနှင့် ယင်တောင်နှင့် စာရေးသူနည်း) (၇-၇-၉၀ နေ့)

နီးမြိုင်ပေးလိုက်ပါသည်။
'ဘုန်းကြီးကတော့ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ဂုဏ်တော်၊ ကျေးဇူးတော်တို့ကို ယယ်တီဆရာတော်ကြီးရဲ့ ပွားများနည်း အတိုင်း အမြဲတမ်း ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ် ပွားများနေပါတယ်' ဟူ၍လည်း ဆရာတော် ဦးကေသရ က မိန့်တော်မူပါသည်။

လယ်တီဆရာတော်ကြီး၏
ဘုရားဂုဏ်တော်ကွန်ချာ
ပွားများ ပုတီးစိပ်နည်း

- ၁။ ဘဝါ၊ အရဟံ။ [၂]
- ၂။ အရဟံ၊ ဘဝါ။ [၂]
- ၃။ ဘဝါ၊ အရဟံ၊ သပ္ပာသပ္ပန္နော။ [၃]
- ၄။ သပ္ပာသပ္ပန္နော၊ အရဟံ၊ ဘဝါ။ [၃]
- ၅။ ဘဝါ၊ အရဟံ၊ သပ္ပာသပ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ သပ္ပန္နော။ [၄]
- ၆။ ဝိဇ္ဇာစရဏသပ္ပန္နော၊ သပ္ပာသပ္ပန္နော၊ အရဟံ၊ ဘဝါ။ [၄]
- ၇။ ဘဝါ၊ အရဟံ၊ သပ္ပာသပ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ သပ္ပန္နော၊ သုဂတော။ [၅]
- ၈။ သုဂတော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသပ္ပန္နော၊ သပ္ပာသပ္ပန္နော၊ အရဟံ၊ ဘဝါ။ [၅]

- ၉။ ဘဝါ၊ အရဟံ၊ သပ္ပာသပ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ သပ္ပန္နော၊ သုဂတော၊ လောကဝိဒ္ဓ။ [၆]
- ၁၀။ လောကဝိဒ္ဓ၊ သုဂတော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသပ္ပန္နော၊ သပ္ပာသပ္ပန္နော၊ အရဟံ၊ ဘဝါ။ [၆]
- ၁၁။ ဘဝါ၊ အရဟံ၊ သပ္ပာသပ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ သပ္ပန္နော၊ သုဂတော၊ လောကဝိဒ္ဓ၊ အနတ္တ ဧကေပုရိသဒ္ဓပ္ပာယာရထိ။ [၇]
- ၁၂။ အနတ္တဧကေပုရိသဒ္ဓပ္ပာယာရထိ၊ လောက ဝိဒ္ဓ၊ သုဂတော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသပ္ပန္နော၊ သပ္ပာ သပ္ပန္နော၊ အရဟံ၊ ဘဝါ။ [၇]
- ၁၃။ ဘဝါ၊ အရဟံ၊ သပ္ပာသပ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ သပ္ပန္နော၊ သုဂတော၊ လောကဝိဒ္ဓ၊ အနတ္တ ဧကေပုရိသဒ္ဓပ္ပာယာရထိ၊ သတ္တာဒေဝ ဖနုဿာနံ။ [၈]
- ၁၄။ သတ္တာဒေဝဖနုဿာနံ၊ အနတ္တဧကေပုရိသ ဒ္ဓပ္ပာယာရထိ၊ လောကဝိဒ္ဓ၊ သုဂတော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသပ္ပန္နော၊ သပ္ပာသပ္ပန္နော၊ အရဟံ ဘဝါ။ [၈]
- ၁၅။ ဘဝါ၊ အရဟံ၊ သပ္ပာသပ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ သပ္ပန္နော၊ သုဂတော၊ လောကဝိဒ္ဓ၊ အနတ္တ ဧကေပုရိသဒ္ဓပ္ပာယာရထိ၊ သတ္တာဒေဝ ဖနုဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓေါ။ [၉]
- ၁၆။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သတ္တာဒေဝဖနုဿာနံ၊ အနတ္တဧကေ ပုရိသဒ္ဓပ္ပာယာရထိ၊ လောကဝိဒ္ဓ၊ သုဂတော

ဝိဇ္ဇာစရဏသပ္ပန္နော၊ သပ္ပာသပ္ပန္နော၊ အရဟံ ဘဝါ။ [၉]

၁၇။ ဘဝါ၊ အရဟံ၊ သပ္ပာသပ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ သပ္ပန္နော၊ သုဂတော၊ လောကဝိဒ္ဓ၊ အနတ္တ ဧကေပုရိသဒ္ဓပ္ပာယာရထိ၊ သတ္တာဒေဝ ဖနုဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘဝါ။ [၁၀]

၁၈။ ဘဝါ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သတ္တာဒေဝဖနုဿာနံ၊ အနတ္တဧကေပုရိသဒ္ဓပ္ပာယာရထိ၊ လောကဝိဒ္ဓ သုဂတော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသပ္ပန္နော၊ သပ္ပာ သပ္ပန္နော၊ အရဟံ၊ ဘဝါ။ [၁၀]

ဘုရားဂုဏ်တော် (၉)ပါး၏
အဓိပ္ပာယ် အနှစ်ချုပ်များ။

(၁) အရဟံ...
ကိလေသာရန်တို့ကို (အငွေ့ အသက် အထုံ ဝါသနာမျှ မကျန်ရ အောင်) ပယ်တော်မူပြီးဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရား။

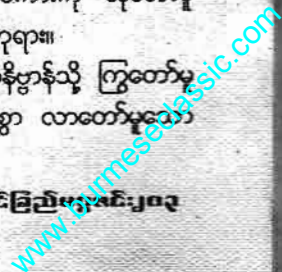
ဆိတ်ကွယ်ရာ မကောင်းမှုပြုခြင်း၌ ဆိတ်ကွယ်ရာ ရှိတော်မူသော မြတ်စွာ ဘုရား။

ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ မကောင်းမှု ပြု တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။
ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရား။

(၂) သပ္ပာသပ္ပန္နော...
မဖောက်မပြန် (အမှန်) ကိုယ်တိုင်၊ ကိုယ်ပိုင် (ထိုးထွင်း၍) သိမြင်တော် မူသော မြတ်စွာဘုရား။

(၃) ဝိဇ္ဇာစရဏသပ္ပန္နော...
အသိဉာဏ်၊ အကျင့်တရားတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။

(၄) သုဂတော...
ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူ သော မြတ်စွာဘုရား။
ကောင်းသောနိဗ္ဗာန်သို့ ကြွတော်မူ သော၊ ကောင်းစွာ လာတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။

(၅) လောကဓိဒူ...

လောကအားလုံးကို အကုန်အစင် သိမြင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။

(၆) အနုတ္တရာ ပုရိသ ဒမ္မသာရ ထိ...

ဆုံးမထိုက်သော သတ္တဝါများကို ဆုံးမမှုဝယ် အတုမရှိ အသာဆုံး ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။

(၇) သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ...

လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ (သတ္တဝါ အားလုံး)တို့၏ ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။

(၈) ဗုဒ္ဓေါ...

သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို ကိုယ်တော်တိုင်သိ၍ သူတစ်ပါးတို့အားလည်း သိစေတော်မူတတ်၊ ဟောကြားတော်မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရား။

(၉) ဘဂဝါ...

ဘုန်းတော်(၆)ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။

အကျိုးအာနိသင်များ

မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်များကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈယ်ခြင်း၊ ပုတီးစိပ်ခြင်းသည် ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ဘာဝနာ ပွားများခြင်းဖြစ်၏။ ဥပစာရဇျာနံ၊ ဈာန်၏ ရှေ့ပြေးသမာဓိ ဖြစ်လာ၏။

ဤဘုရားဂုဏ်တော်ကွန်ချာ (ခေါ်) ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာကို အဖန်ဖန် စီးဖြန်းအားထုတ်သောသူ၊ ပုတီးစိပ်သောသူသည် အောက်ပါ အကျိုးအာနိသင်များကို ရရှိစေနိုင်လေသည်။

စတုရာရက္ခကျမ်းမှ...

- ၁။ ဘုရားရှင်၌ ရိုသေခြင်းများ၏
- ၂။ တုပ်ဝပ်ကျိုးခြင်း များ၏
- ၃။ သဒ္ဓါ၊ သတိ၊ ပညာ ပြန့်ပြော၏
- ၄။ ကုသိုလ်ပညာ ပြန့်ပြော၏
- ၅။ ဝီတိ၊ ဝါဟောဋ္ဌ များ၏
- ၆။ ဘေးတယ်၊ ဘေးကြီး သည်ခံနိုင်၏

၂၀၄ နဂုတ္တရာရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ဆရာတော် ဦးကောသရ၏ စာတုဗျာ ဖိတ်ကြီးနှင့် စာစာအုပ်ကို သွင်းကတ် လျှောက်နေသည့် (၇-၇-၉၀ နေ့)

- ၇။ ဒုက္ခကို မယူညှိုးကွား
- ၈။ ဘုရားနှင့် အတူတကွ ဝိနေရသည်ဟု အမှတ်ယူကာ များစွာဖြစ်၏
- ၉။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာစွဲနေ ကိန်းအောင်ရာ ဤကိုယ်ခန္ဓာသည် စေတီအိမ်နှင့် တူ၏
- ၁၀။ ပူတော်ခြင်းမှာ ထိုက်၏
- ၁၁။ ဘုရားအဖြစ်၌ စိတ်ညွတ်ခြင်း များ၏
- ၁၂။ အရိုက်ထူထွာ လွန်ကုန်စရာကြံလျှင် ဘုရားရှင် ပြင်ရသည့်အသွင် ဟိရီ၊ ဩတ္တပ္ပဝင်ပေ၏
- ၁၃။ ထိုဗုဒ္ဓါနုဿတိ “ဥပစာရဇျာနံ”၌ သမာဓိတည်၍ ဝိဿနာကိုပွားလျှင် “ဟိ၊ ဖိလ်” ရ၏
- ၁၄။ မရလျှင် သုဂတိဘဝ၌သာ လားရ၏

ဆရာတော် ဦးကောသရ၏

ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

လယ်တီဆရာတော်ကြီး၏ ပွားများနည်းအတိုင်း တရား ပွားများကျင့်ကြံအားထုတ်လျက်ရှိသော “ဆရာတော် ဦးကောသရ”၏ ထေရုပ္ပတ္တိအကျဉ်းမှာ ၁၂၉၅ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလပြည့်ကျော် (၄) ရက်၊ တနင်္လာနေ့၊ နေ့ (၁)ချက်တီး အချိန်တွင် ခမည်းတော် ဦးဖိုးထိန်

မယ်တော် ဒေါ်ဖွားသင်တို့မှ ဖွားမြင်တော်မူသည်။

— ဇာတိရွာမှာ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး ဒီပဲယင်းမြို့နယ်၊ ကြည်ရွာအုပ်စု ကြည်ရွာ ဖြစ်သည်။ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ကောလင်းမြို့နယ်၊ ကလေးကုန်းအုပ်စု၊ ကရာကုန်းရွာ၊ ကရာကုန်းဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွင် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်အဖြစ် အုပ်ချုပ်ရန်သာသနာပြုလျက်ရှိသည်။

ဆရာတော်၏ သီးခြား ဇာတိမရိုက်ဖြစ်ခဲ့သောကြောင့် ဆရာတော်၏ပုံပါ၍ အသင့်ရှိနေသော ဇာတိ (၂)ပုံ (၇-၇-၉၀ နေ့က ရိုက်ထားခဲ့သောပုံ)ကို ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

မနောမယ အောင်တော်မူတရား

ကရာကုန်း ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းဝင်းအတွင်းတွင် ရက္ခန်းစင်တော် ဆရာတော်ကြီး ဦးဩဘာသ အဓိဋ္ဌာန်ပြု တရားအားထုတ်သွားသော “မနောမယ အောင်တော်မူဘုရား” ရှိပါသည်။

ထိုဘုရား မြောက်ဘက်တွင် “လာဘမုနိ ဆုတောင်းပြည့်ဘုရား” ရှိပါသည်။ ထိုဘုရားများသည် မင်းတုန်း

လက်ထက်မှာ တည်ထားခဲ့သော
ဘုရားများဖြစ်ပြီး ဆရာတော်
ဦးကောဝိဒ ဦးစီး၍ အသစ်တစ်ဖန်
ပြင် မွမ်းမံထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဘုရားများသည် ရှေးကျသော
ဘုရားများဖြစ်၍ တစ်ဝူ လိုက်ဂူဘုရား
များသာ များပြားပါသည်။ မနောမယ
အောင်တော်မူဘုရားသည် ရှေ့တွင်
ဆွာနုငယ်နှင့် အလွန်တရာ သပ္ပာယ်ပါ
သည်။

ဘုရားလိုက်ဂူအတွင်းတွင် ထိုင်
ဆက်နေသော ဘုရားဆင်းတုတော်
တစ်ဆူနှင့် ဆရာတော် ဦးကောဝိဒ
ဆရာတော်ရဲ့ ရက္ခန်းစင်တောင် ဆရာ
တော်ကြီး ဦးဩဘာသ၏ ပန်းချီပုံတော်
နိဗ္ဗာန်ပါသည်။

တရားထိုင်ရန် နေရာ အနေအထား
အရ ရဟန်းရှင်လူ (၃)ဦး ထိုင်သာရုံ
နိဗ္ဗာန်ပါသည်။ အဝင်ပေါက်ဝသည် လူတစ်
ယောက် ဝင်သာရုံရှိပြီး တစ်ရွက်ဖွင့်
ပိတ်ခါး ဖြစ်ပါသည်။

ဘုရား၏ လိုက်ဂူနံရံ အမြင့်ပိုင်း
နေရာတွင် “မနောမယ အဓိဋ္ဌာန်
လိုက်ဂူတော်ဘုရား”။

“ရက္ခန်းစင်တောင် ထွက်ရပ်ပေါက်
ဆရာတော်ကြီး ဦးဩဘာသ
ဘုရား အားထုတ်သွားသောနေရာ
ပေးသော”။

ဟူ၍လည်းကောင်း။

“ပညာရှိ သူတော်ကျောင်း...
သင်သည် မိမိစိတ်ကို ထိန်းသိမ်း
ဆင့်ရှောက်ထားနိုင်လျှင် လူ့ နတ်၊
ဇနန် ချမ်းသာသုံးပါးကို ကေန ရရှိ
နိုင်ပါသည်” ဟူ၍လည်းကောင်း သိ
ထိစွယ်၊ မှတ်သားဖွယ် စာတန်းများ
အစိုးသွားသောပုဂ္ဂိုလ်မှာ ယခုအခါ
ဆနက်ထံ ပျံလွန်တော်မူသွားပြီဟု
ဆိုရသော စေတီကို ဦးစီး ပြုပြင်

မွမ်းမံပေးခဲ့သည့် ဆရာတော်
ဦးကောဝိဒ (အေးစေတီကျောင်း၊
နမ္မားရွာ၊ ပင်လည်ဘူးမြို့နယ်) ဖြစ်
ကြောင်း သိရပါသည်။

**ရက္ခန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကြီး
ဦးဩဘာသ**

မင်းဆက်ရာဇဝင် သမိုင်းအရ
မင်းတုန်းမင်းသည် ၁၂၁၄ ခုနှစ်မှ
၁၂၄၀ ပြည့်နှစ်ထိ စိုးစံခဲ့ကြောင်း
အမျိုးသား ပညာဝန် ဦးဖိုးကျား၏
ခေတ်မီ မြန်မာရာဇဝင် အကျဉ်းအရ
သိမှတ်ရသည်။

ရက္ခန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကြီး
ဦးဩဘာသ၏ မွေးသက္ကရာဇ်မှာ
၁၁၉၉ ခုနှစ်ဖွား (သို့မဟုတ်) ၁၂၀၂
ခုနှစ်ဖွား၊ ၁၂၇၅ ခုနှစ်၊ မန္တလေး
ကျောက်စိမ်းတန်းအနီး ဆေးရုံကြီးဝင်း
တွင် ဘဝအထူး စံလွန်တော်မူကြောင်း
ဝေါရှိပိုစတာနှင့် ရက္ခန်းစင်တောင်
တော်မူ ကျောက်စာအရ သိရှိလေရာ
ရက္ခန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကြီး
ဦးဩဘာသသည် မင်းတုန်းမင်းခေတ်
တွင် မလွဲမသွေ ရှိနေကြောင်း ခိုင်မာစွာ
သိရှိရသည်။

ကောလင်းမြို့နယ် ကရာကုန်း ဘုန်း
တော်ကြီးကျောင်း နယ်မြေဒေသတွင်
ရက္ခန်းစင်တောင် ဆရာတော်ကြီး
ဦးဩဘာသအကြောင်းကို ဝါးစပ်
ရာဇဝင်အရ သိရှိရသည်မှာ ဤသို့
ဖြစ်ပါသည်။

မင်းတုန်းမင်းခေတ်တွင် ကရာကုန်း
ကျောင်းဝင်း နယ်မြေအတွင်း၌ မောင်
နှမနှစ်ဦး သာသနာရေးဆိုင်ရာ အလုပ်
များကို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက် အားထုတ်
ခဲ့ကြသည်။ အစ်ကိုတော်မှာ “ရက္ခန်း
စင်တောင် ဆရာတော်ကြီး ဦးဩဘာသ”
ဖြစ်ပြီး နှမတော်မှာ “မယ်ဖော့” ဟူ၍

ဖြစ်သည်။
အစ်ကိုတော်က ရဟန်းဝတ်နှင့် ဖြစ်
ပြီး ကျောင်းတစ်ကျောင်းဖြင့် နေထိုင်
သည်။ နှမတော်က ယောဂီဖြစ်ပြီး
ကျောင်းတစ်ကျောင်းဖြင့် နေထိုင်သည်။
အစ်ကိုတော်သည် မနောမယ အဓိဋ္ဌာန်
လိုက်ဂူတော်ဘုရားတွင် အဓိဋ္ဌာန်ပြု
တရားအားထုတ်လေ့ ရှိတတ်သည်။

ထိုဘုရား၏ အနောက်တက်နားတွင်
ဖိုတည်၍ ဖိုထိုးခြင်းအပြင် လောကီ၊
လောကုတ္တရာ ရေးရာများကို အထူး
တလည် လိုက်စား ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့
သည်။

အစ်ကိုတော်က နှမတော် မယ်ဖော့
ကို မနောမယဘုရား၏ အနောက်
တောင်ထောင့် အရပ်နေရာတွင် အသုံး
ပြုရန် ရေကန်ကို တူးခိုင်းသည်။
မယ်ဖော့သည် အဖော်များနှင့် ရေကန်
တူးရသည်။

မယ်ဖော့သည် မကြာခဏ နာ
မကျန်း ဖြစ်တတ်သည်။ တစ်နေ့သော
အခါတွင် ရက္ခန်းစင်တောင် ဆရာ
တော်ကြီး ဦးဩဘာသသည်
အကြောင်း တစ်စုံတစ်ရာ မသိရဘဲ
ကျောင်းပေါ်မှ ခုန်ဆင်းပြီး ဤဒေသမှ
ထွက်ခွာသွားတော့သည်။ နောက်ထပ်
လုံးဝ ပြန်၍ မရောက်လာတော့ပေ။

မယ်ဖော့တို့ တူးခဲ့သော ရေကန်မှာ
နှစ်ကာလကြာ၍ ကောပျက်နေခဲ့ရာ
ယခုထက်တိုင် “မယ်ဖော့ကန်”
အမည်ဖြင့် ကျန်ရှိနေသေးသည်။

(ဤဆောင်းပါး ဖြစ်မြောက်ရေး
အတွက် ကရာကုန်းကျောင်း၊
ဆရာတော် ဦးကောသရ ဦးပဉ္စင်း
ဦးဉာဏဝရ ရပ်မိရပ်ဝ ဦးစံရတို့အား
ကျဉ်းပေးသည် ကျေးဇူး အထူး
တင်ရှိပါသည်။)

ပန်းချီ

စီးပွားရေး။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ ကောင်းမည်။ လုပ်ငန်းသစ်များကို စတင်နိုင်သလို မိမိလုပ်ငန်းများကို တိုးချဲ့နိုင်သောကာလ ဖြစ်သည်။

နိုင်ငံခြားသားများနှင့် ဆက်ဆံမှုတွင် သိပ်အဆင်မပြေ။ နိုင်ငံခြားနှင့် ဆက်သွယ်ရသောလုပ်ငန်းများ၊ ခရီးဝေးတွင် သွားရောက်လုပ်ကိုင်ရသောလုပ်ငန်းများ အကျိုးအမြတ် နည်းမည်။

ဇနီးမောင်နှံများ။ မိမိ ကြံစည်ထားသောလုပ်ငန်း၊ တင်ပြထားသော လုပ်ငန်းစီမံချက်များတွင် အားနည်းချက်များ ရှိနေသည်။ သတိထား လုပ်ကိုင်ပါ။

အိမ်တွင်းရေး။ အိမ်တွင်းရေးမှာ သားသမီးများနှင့် စကား အပြော အဆို အဆင်မပြေ ဖြစ်မည်။ သားသမီးများ၏ နိုင်ငံခြားခရီး အဆင် မပြေမည်။

အချစ်ရေး။ စကားပြောမှားရာမှ အချစ်ရေး အဆင်မပြေ ဖြစ်ရ လိမ့်မည်။ မိမိက အလျှော့ပေးပါ။

ပညာရေး။ ပညာရေး ကံကောင်းသောကာလ ဖြစ်ပါသည်။ နည်းနည်း ကြိုးစားရုံနှင့် များများ အောင်မြင်မည်။

ကျန်းမာရေး။ ကျန်းမာရေး ညံ့တတ်၍ အသွားအလာ အစား အသောက် သတိထားပါ။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၀။

ကျွတ်ရန်များ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၇၊ ၃၀။

ထိခိုက်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထိခိုက်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၀ ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။ အဆောင်အကြား။ ကြည့်လေ့စားရသော သက်ကြီးပိုက်၊ တစ်ဦးကို အနက်ရောင် ဖိနပ်တစ်စုံဖြင့် ဂရု ထက်ဆောင်ပေးပါ။

အနုပညာ

စီးပွားရေး။ သူတစ်ပါး၏ ငွေကြေးနှင့်ပတ်သက်၍ ပြဿနာ ပေါ် တတ်၍ ငွေကြေး ကိုင်တွယ်သုံးစွဲရာတွင် အထူး သတိထားပါ။ စာရင်းအင်း အသေအချာလုပ်ပါ။

ရင်းနှီးမြှုပ်နှံထားသော အရင်းအနှီးများ အချည်းနှီးဖြစ်တတ်၍ စီးပွားရေးတွင် မကစားပါနှင့် အရင်းဆုံးတတ်သည်။

ဇနီးမောင်နှံများ။ အလုပ်နှင့်ပတ်သက်၍ အပြစ်တင်ခံရတတ်၍ အရာရာတွင် သတိဖြင့်ဆောင်ရွက်ပါ။

အိမ်တွင်းရေး။ သားသမီးကြောင့် အိမ်တွင်းရေး အဆင်မပြေ ဖြစ် ရတတ်သည်။ ငွေရေးကြေးရေး အဆင်ပြေသော်လည်း ဂုဏ်သိက္ခာ ကျဆင်းရတတ်သည်။

အချစ်ရေး။ အချစ်ရေး အဆင်မပြေပါသည်။ တစ်ရပ်တည်း တစ်လမ်းတည်း တစ်ဌာနတည်းမှသူနှင့် ပူးစားဖက်ရလိမ့်မည်။

ပညာရေး။ ပညာရေးအတွက် ကြိုတင် ပြင်ဆင်ပါလေ။ ဝိရိယသာ အဓိကပါ။

ကျန်းမာရေး။ ကျန်းမာရေး ကောင်းမည်။ သွေးတိုးရောဂါ အခံရှိသူ များ သတိသာမည်။ ဆေးကောင်းတွေ့မည်။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၀။

ကျွတ်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉၊ ၃၀။

ထိခိုက်ရန်များ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

၂၀၆ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၁)ရက်နေ့မှ (၃၁)ရက်နေ့အထိ ခုနှစ်ရက်သားသမီးများအတွက်

လောကတမ်း

ဆရာတော်မြတ်

ထိခိုက်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၉ ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။ အဆောင်အကြား။ စံပယ်ပန်း (၁၅)ကံကို ဘုရားထံ ကပ်ပူဇော်၍ လိုရာဆုတောင်းပါ။ ကိစ္စလွင် စံပယ်ပန်း (၂) ပွင့် ဆောင်သွားပါ။

အင်္ဂါ

စီးပွားရေး။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်း မည့်ကာလ ဖြစ်သည်။ မိတ်ဆွေများ၏ အကူအညီ၊ လုပ်ငန်း အကျိုးဖြစ်ထွန်းမည်။ မင်း၊ အစိုးရ၊ ဌာနဆိုင်ရာလူကြီး များ၏ အကူအညီကို အပြည့်အဝရမည်။

ဇနီးမောင်နှံများ။ ဌာနဆိုင်ရာလူကြီးများ၏ အကူအညီဖြင့် လုပ်ငန်းများ ပြီးစီးအောင်မြင်မည်။ ရာထူးတိုး အဆင့် အတန်း တိုးမြှင့်မည့်ကာလ ဖြစ်သည်။

အိမ်တွင်းရေး။ အိမ်တွင်းရေး သာယာမည်။ အိမ်ထောင်ဖက်၏ လုပ်ငန်းကိစ္စများ အောင်မြင်မည်။ သားသမီးများ ပညာရေး၊ စီးပွားရေး ကောင်းမည်။

အချစ်ရေးတွင် ငွေရေးကြေးရေးကြောင့် သောကဗွေရတတ်သည်။

ပညာရေး။ ကြိုးစားသည်ထက် ပို၍ အောင်မြင်မည်။ မိမိ သင်လိုသည့်ပညာ သင်တန်းသို့တက်ပါ။ ထူးထူးချွန်ချွန် အောင်မြင်မည်။ ကျန်းမာရေး။ အစိုးရအဆင်များ နာကျင်ကိုက်ခဲသောဝေခံစားရတတ်သည်။ ညဘက် ရေမချိုးပါနှင့်။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၄၊ ၆၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၂၉၊ ၃၀။

ကျွတ်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထိခိုက်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၄၊ ၂၀၊ ၂၄၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၀။

ထိခိုက်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၆၊ ၈ ဂဏန်းများပါအောင် ရွေးချယ်ပါ။ အလုပ်အကိုင် အကြံအစည်များရှိလျှင် အနီးအနား (သို့မဟုတ်) အနီးလက် (၈)ရွက်ကို ဘုရားတင် ကြားအိုးတွင်ထည့်၍ ကပ်ပါ။ လိုရာဆုတောင်းပါ။

အင်္ဂါ

စီးပွားရေး။ လုပ်ငန်းများကို အခက်အခဲ ပြဿနာများကြောင့် လုပ်ဆောင်ရမည်။ လူပင်ပန်း၊ စိတ်ပင်ပန်း ဖြစ်မည်။ ငွေရေးကြေးရေး အမြတ်ရမည်။ အလုပ်ကြောင့် ဂုဏ်တက်မည်။

ဇနီးမောင်နှံများ။ လုပ်ငန်းများ အချိန်မီ ပြီးစီးရန် အကြိုးစားပေးပါ။ အကူအညီပေးလိမ့်မည်။ လုပ်ငန်းတစ်ခုတည်းကိုသာ တာဝန်ယူလိမ့်မည်။

www.burmeseclassic.com

အိမ်တွင်းရေး။ ။ သားသမီးကိစ္စကြောင့် အိမ်တွင်းရေး ထာမလာ ဖြစ်မည်။ သားသမီးထံမှ နိုင်ငံခြားခရီးသွားရန် ငြိုးစားနေပါက မသွားဖြစ်သေး၊ အထစ်အပေါ့ ဖြစ်နေသည်။

ကျောင်းသားများ။ သင်တန်းသားများနှင့် အောင်မြင်နေမည်။ ဝန်ထမ်းရေး။ ။ မိမိ အထက်အရာရှိ၏ကိုယ်စား မိမိက လုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ရလိမ့်မည်။ အကြီးအကဲတို့၏ ကူညီ စောင့်ရှောက်မှုကြောင့် လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်မည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းရေး အဆင်ပြေသာယာမည်။ သား သမီးများအတွက် ပျော်ရွှင်စိတ်ချမ်းသာမည်။ သားသမီးတို့ ကြောင့် မိဘများ ဂုဏ်တက်မည်။ အချစ်ရေးတွင် မိဘများကြောင့် ပြဿနာပေါ် တတ်သည်။ ဘယ်သူတွေကြောင့်ဖြစ်စေ သစ္စာရှိရှိ ချစ်ဖို့သာလို ပါသည်။

ညောင်။ ။ ခေတ်မီပညာရပ်များကို သင်ယူခွင့်ရလိမ့်မည်။

နိုင်ငံခြား ပညာသင်ခရီး မပြုလုပ်ပါနှင့်ဦး။

ကျန်းမာရေး။ ။ လေထိုးလေအောင် လေရောဂါများကို အထူးသတိထားပါ။ ပန်ကာလေမခံပါနှင့်၊ ညဘက် ရေမချိုး ခံနှင့်။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၁၊ ၃၊ ၆၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၃၀။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၈၊ ၃၁။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၁၊ ၃၊ ၆၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉။

ကြားသိမ်းစား

ဗျားရေး။ ။ အလှကုန်ပစ္စည်းများ၊ အမျိုးသမီး အသုံးအဆောင်များ၊ မိမိချောင်သုံးပစ္စည်းများ အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်။ အောက်လက် ထယ်သား၊ အလုပ်သမားများက ငွေကြေးနှင့်ပတ်သက်၍ တောင်းဆို ခန်း ရှိသည်။

ဝန်ထမ်းရေး။ ။ အလုပ်အကိုင်များ လုပ်ရကိုင်ရ ခက်နေမည်။ အကြီးအကဲများ၏ အကူအညီ မရနိုင်သေးပါ။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် အလိုက်အထိုက်နေပါ။ စိတ်ဆိုး

ရာ၊ ဒေါသဖြစ်စရာများရှိလျှင် သည်းခံပေးပါ။ မိသားစု ခရီးထွက်

သွားပါ။

အချစ်ရေး။ ။ ချစ်သူမရှိသေးသူများ ချစ်သူတွေ့မည်။ ချစ်သူမရှိသူများ မှလောက်စွာကို မစဉ်းစားပါနှင့်ဦး။

ညောင်။ ။ ခေတ်မီပညာရပ်များ သင်ကြားခွင့်ရလိမ့်မည်။ ကြိုးစား

သမျှ အရာထင်မည်ကာလ ဖြစ်သည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ကျန်းမာရေးကောင်းသော်လည်း ဦးခေါင်းမူးဝေခြင်း၊ ဦးခေါင်းကိုက်ခြင်းတို့ ရုတ်တရက် ဖြစ်တတ်၍ စိတ်ရောကိုယ်ပါ

အနားယူပေးပါ။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၁၊ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၂၈၊ ၃၁။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၁၊ ၃၊ ၆၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉။

သားသမီး

ဗျားရေး။ ။ ကိုယ်စားလှယ်လုပ်ငန်းများ၊ ပွဲစားလုပ်ငန်းများ၊ ဥဒေအကျိုးတောင်လုပ်ငန်းများ အဆင်ပြေမည်။ ငွေရမည်။ အလုပ်ရုံ

များ ပုံမှန်လည်ပတ်ပြီး အမြတ်အစွန်း ရနေမည်။

ပညာရေးဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းများ၊ ပညာရေးဆိုင်ရာသင်တန်းများ

အစားအသောက် ဆင်ခြင်ပါ။ ရောဂါဟောင်း ပြန်ထတတ်သည်။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၃၀။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၉၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉။

စား

ဗျားရေး။ ။ ဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေး၊ ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းများ အကျိုးဖြစ်ထွန်းမည်။ ဆန်စပါးရောင်းဝယ်ရေး၊ ဆီမျိုးစုံရောင်းဝယ်ရေး လုပ်ငန်းများ အရောင်းအဝယ် ကောင်းမည်။ ပလတ်စတစ်ပစ္စည်းများ၊ လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများ အမြတ်များမည်။ လုပ်ငန်းများ တိုးချဲ့နိုင်ပါသည်။

ဝန်ထမ်းရေး။ ။ မိမိတင်ပြသမျှ၊ လုပ်ဆောင်သမျှ အရာမထင် ဖြစ်မည်။ မိမိ၏အထက်မှ ပုဂ္ဂိုလ်အများက လုပ်ငန်းဆိုင်ရာအမြင်တွင် မိမိနှင့်မတူ ဖြစ်နေမည်။

အိမ်တွင်းရေး။ ။ အိမ်တွင်းရေးကတော့ ပုံမှန် အဆင်ပြေလျက်ပါ။ သားသမီးများထံမှ အိမ်ထောင်ပြုသူ ရှိလိမ့်မည်။ မာလာပွဲကို ခမ်းခမ်း နှားနှား ပြုလုပ်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

အချစ်ရေး။ ။ ငွေရေးကြေးရေး ခက်ခဲမှုသည် အချစ်ရေးကို ထိခိုက် လိမ့်မည်။ ချစ်သူနှစ်ဦး ကြံစည်ထားသောကိစ္စများ ပျက်သွားလိမ့်မည်။

ညောင်။ ။ ပညာရေးကို ပေါ့ပေါ့ဆဆ မလုပ်ပါနှင့်။ ဘဝ၏ တိုး တက်မြင့်မားရေးသည် ပညာရေးပေါ်တွင် မူတည်နေပါသည်။

ကျန်းမာရေး။ ။ ကျန်းမာရေး ညံ့မည်။ သွေးတိုးရောဂါ အခံရှိပါက ရောဂါဟောင်း ပြန်ထတတ်သည်။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၁၊ ၄၊ ၆၊ ၁၀၊ ၁၃၊ ၁၅၊ ၁၉၊ ၂၂၊ ၂၄၊ ၂၉၊ ၃၀။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၅၊ ၇၊ ၉၊ ၁၁၊ ၁၄၊ ၁၆၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၅၊ ၃၀။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၆၊ ၈၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၁၈၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၀။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၁၊ ၄၊ ၆၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၂၊ ၄၊ ၇၊ ၁၀၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၈၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၃၊ ၅၊ ၈၊ ၁၁၊ ၁၃၊ ၁၆၊ ၁၉၊ ၂၁၊ ၂၄၊ ၂၇၊ ၂၉။

ဆောင်ရွက်ရန်များ။ ။ ၄၊ ၇၊ ၉၊ ၁၂၊ ၁၅၊ ၁၇၊ ၂၀၊ ၂၃၊ ၂၆၊ ၂၉၊ ၃၁။

www.burmeseclassic.com

ဘယ်လို အိပ်ထောင်ကျမလဲ

အလွယ်တကူနည်း

နတ်အောက် မမြတ်စ

ကျွန်ုပ်တို့အသက် (၁၆)နှစ်မှ (၁၈)နှစ်အတွင်း လူငယ်၊ လူရွယ်၊ တူ၊ တူမများ လာရောက်တတ်ပါသည်။ သူတို့အားလျှင် အမြဲ မေးတတ်သည်မှာ "ဘယ်လိုပျားစားကံ၊ အိပ်ထောင်မလဲ" ဟူသော ယေဘုယျ မေးခွန်းများ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏ ကန့်ကွက်လက်လှည့်ငယ် ဆရာကြီး ဦးအုန်းညွန့်ထံမှ ရရှိသော ယောဘုတ် အလွယ်နည်း၊ စတီနည်း နှင့် သူတို့လေးတွေအားပေးပြီး ကိုယ်တိုင် တွက်ခိုင်း အဖြေရှာခိုင်းလိုက်ပါသည်။

သူတို့လေးတွေ ရယ်မောပျော်ရွှင်စွာ သွားလျှင် ကျွန်ုပ်ရင်မှာလည်း အပျော်ပီတိ ပွားရသည်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

သို့အတွက် လူငယ်၊ လူရွယ်၊ လူပျို၊ အမျိုးတိုင်း သိချင်၊ တွက်ချင်လျှင် အလွယ်အသာ တွက်ထုတ် အဖြေသိရန် အရှိတရား ပညာအတိုင်း ဆရာအချစ် ရေးသား တင်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

သို့သော် "ကမ္မသကာ" ဟူသည် အကံ၏အကျိုးကို တော့ ပစ်ပယ်၍ ဖြစ်ပါ။ ကံအကျိုးပေး၊ အတိတ်ကံ၊ အလွန်ကံ ရှိနေသေးသည်ကို တော့ အတိပြုစေလိုပါသည်။

လှေခံအားထပ်ပါပဲဟု တော့ မယူဆလိုပါ။ သို့သော် ဤတွက်နည်းသည် (၅ ရာခိုင်နှုန်း) တိကျမှန်ကန်သည် ဖြစ်ပေမည်။ လေးဆယ်အတွင်း သိခဲ့အံ့ဖြစ်၍ ယခုကဲ့သို့ ဖော်ထုတ် ရေးသားလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ တွက်နည်းမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

• ဦးစွာပထမ ပြန်မာနှစ် မွေးသက္ကရာဇ်အမှန်

သိရှိ လိုပါသည်။ သက္ကရာဇ်မှာလျှင် လုံးဝ မှားပါသည်။ အင်္ဂလိပ်သက္ကရာဇ်သာလျှင် နှစ်တစ်ရာ ပြက္ခဒိန်တွင် ပြန်မာသက္ကရာဇ် ရှာဖွေကြည့်ပါ။

- ❖ မွေးသက္ကရာဇ်မှ (၁) နတ်ပါ။
- ❖ (၁) နတ်ရှိရာသောက်နံကို (၇) ဖြင့် စားပါ။
- ❖ အကြွင်းသည် အိပ်ထောင်ဖက် အဖြေ ဖြစ်ပါသည်။ အဖြေနှင့် တွက်နည်းနမူနာ အောက်တွင် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ဥပမာ → ၁၃၂၄ ခုနှစ် မွေးဖွားသူ။
- ၁ နတ်ပါ

$$\begin{array}{r}
 ၁၃၂၄ \\
 ၇ \\
 \hline
 ၁၈၆ \\
 ၅၆ \\
 \hline
 ၆၃ \\
 ၆၃ \\
 \hline
 ၀ \text{ ကြွင်း}
 \end{array}$$

(၁) ကြွင်းလျှင် မိမိထက် အသက်

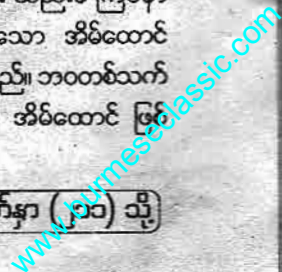
ကြီးသူနှင့် အိပ်ထောင်ကျပြီး တစ်သက် တာ အိပ်ထောင်ရေး ခိုင်မြဲပါမည်။

အကယ်၍ မိမိထက် ငယ်သူနှင့် အိပ်ထောင်ကျလျှင် မတည်မြဲနိုင်ပါ။ နောက်ထပ် အိပ်ထောင်ကျနိုင်သေးသည်။

(၂) ကြွင်းလျှင် အချစ်ဦးနှင့် လွဲတတ်သည်။ ချစ်သူ၏ သစ္စာဖောက် လှည့်စားခြင်း ခံရတတ်သည်။ နံအအနှင့် အိပ်ထောင်ကျတတ်ပြီး အိပ်ထောင်ဆက် နှစ်ဆက်၊ သုံးဆက် ဖြစ်တတ်သည်။

(၃) ကြွင်းလျှင် ချစ်သူနှင့်ငြား၍ ငြားသူနှင့်ချစ်ပြီး သာယာတည်မြဲသော အိပ်ထောင်ရေးကောင်း ဖြစ်ပါမည်။

တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး သည်းခံ ကြင်နာ မြတ်နိုး အချစ်တိုးသော အိပ်ထောင်ရေးကောင်း ဖြစ်ပါမည်။ ဘဝတစ်သက် တာ တည်မြဲသော အိပ်ထောင် ဖြစ်ပါမည်။

ပြေပစ်ကျင်

ဒီထိုလုပ်ပါ

ဒီးသန့်ဒီး (ဖီးကုန်း)

စာရေးသူ တင်ပြမည့် အဖြစ်အပျက် သည် စာရေးသူ ငယ်စဉ် (၁၃)နှစ်၊ (၁၄)နှစ်သားလောက်က ဖြစ်ပျက်ခံစားခဲ့ရသော အဖြစ်အပျက် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုစဉ်က ဖီးကုန်းမြို့၊ ရန်ကုန် ပြည်လမ်းမ၊ ဈေး၏ အရှေ့ဘက် လမ်းနံဘေးတွင် ဘဘကြီး လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ရှိပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဆိုင်နီးနားချင်း၊ ဒေါ်ခွေးမကြီး ခေါက်ဆွဲဆိုင်၊ ဦးပြုံးတူး လေထိုးဆိုင်၊ ဦးချင်စန်း စားသောက်ဆိုင်နှင့် မြို့မ မီးသတ်ရုံတို့ ရှိကြပါသည်။

စာရေးသူက ဘဘကြီးဆိုင်တွင် နေပါသည်။ ဘဘကြီးဆိုသူ ဘကြီးမှာ စာရေးသူ၏ မိခင်၏ ဖခင် ဖြစ်ပါသည်။

၂၁၈ နက္ခတ္တရာဇ်ခြင်္သေ့ပုဂ္ဂလင်း

တစ်နေ့တွင် စာရေးသူ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် လူရှင်းသဖြင့် စားပွဲတွင် ထိုင်နေရင်း ထိုင်ခုံမှ မြေပေါ်သို့ လိမ့်ကျပါသည်။

ထိုနေ့ တစ်နေ့ခင်းလုံး ဘာမှ မဖြစ်ပါ။ ထိုနေ့ည သန်းခေါင်ယံ အချိန်လောက်တွင် ကျွန်ုပ်၏ ဝမ်းဗိုက်ထဲမှ အူများကို လက်နှင့် ဆွဲယူနေသကဲ့သို့ ခံစားရပြီး အိပ်ရာမှ နိုးလာပါသည်။ တစ်ညလုံး ငိုပြီး မိုးစင်စင် လင်းခဲ့ရပါသည်။

နံနက်ရောက်သောအခါ ကျွန်ုပ်၏ ဘကြီးအား ဘကြီး၏ ခယ်မဖြစ်သူ ကျွန်ုပ်၏ ဘွားလေးတော်သူ ဒေါ်အေးကြည်မှ...

'ဟောင်လေးရယ် မနေ့က ထိုင်ခုံပေါ်လိမ့်ကျတယ် ပြောပျား ဖမ်းသလား ယင်းဆိုပြီး ကျွန်ုပ် လိမ့်ကျသော မြေပေါ်မှာ ရှေ့ မြေစာကျွေးပေးရာ ည နောက်သောအခါ ယမန်နေ့ညကကဲ့သို့ မခံစားရတော့ဘဲ ကောင်းစွာ အိပ်ပျောက်ကင်းသွားပါသည်။

တစ်ခါသော် ကျွန်ုပ်၏ သားကြီးမှာ သူ့ ကိုအောင်မိုးဦး ဖီးကုန်း စည်သာယာတွင် အမှုထမ်းဘဝနှင့် နေ ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ခုသော လွတ်ငြိမ်းရေးနေ့ မတိုင်မီ၊ ဖီးကုန်းမြို့ စုခေါင်းရုံးကြီးအတွင်းရှိ လွတ်လပ်ရေး အဖွဲ့အမှတ်ကျောက်တိုင်နှင့် လွတ်လပ်ရေးကို ကာကွယ်ပါဆိုသော ဆိုဗီယက်တစ်အား မီးအလှူဆင်အပြီး လှေကား

အဆင်း အောက်ဆုံး လေ့ကျင့်ထပ်
အဆင်းတွင် ခြေချော်ကျပါသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် ခြေခုံကြီး
ဆောင်ပြီး မထောက်နိုင်တော့ပါ။ ဆရာ
ခန့်ပြု ထိုးဆေး။ သောက်ဆေးများဖြင့်
ကုသပေးသော်လည်း လေး၊ ငါးရက်ကြာ
သည်အထိ မပျောက်ကင်းဘဲ ရှိနေ
သဖြင့် ကျွန်ုပ်က “မြေများ ဖမ်းသလား
မှ မသိဘဲ၊ သူ ခြေချော်ကျသည့်နေရာ
မြေစာကျွေးဖို့” ပြောသဖြင့် ကျွန်ုပ်၏
ဇနီးမှ သူ ခြေချော်ကျရာ နေရာတွင်
သွား၍ မြေစာသွား၍ ကျွေးလိုက်ရာ
ထဖြည်းဖြည်း သက်သာ ပျောက်ကင်း
သွားပါသည်။

ဤကဲ့သို့ ကိုယ်တွေ့ အဖြစ်အပျက်
များစွာ ရှိသော်လည်း ဆောင်းပါး
ရှည်မည်စိုး၍ ချန်လှပ်ထားခဲ့ရပါသည်။

ဘုမ္မစိုးနတ် (မြေစောင့်နတ်)တို့တွင်
လည်း လူသားတို့ကဲ့သို့ပင် စိတ်ထား
နူးညံ့သောနတ်၊ စိတ်ထား မနူးညံ့သော
နတ်တို့ရှိရာ နူးညံ့သောနတ်တို့က
လူသားတို့၏အပေါ် သည်းခံ ခွင့်လွှတ်
တတ်ကြသော်လည်း မနူးညံ့သော
နတ်တို့က ဖမ်းစားတတ်ကြလေသည်။

မြေဖမ်းခြင်းဆိုသည်မှာ မြေစောင့်
နတ် (ဘုမ္မစိုး)နတ် ဖမ်းစားခြင်းသာ
ဖြစ်ပါသည်။ မြေဖုတ်ဘီလူး ဖမ်းသည်
ဟုလည်း ပြောကြပါသည်။

ထို့ကြောင့် မတော်တဆ အမြင့်မှ
ချော်ကျလျှင်သော်လည်းကောင်း၊ မြေ
ပေါ်သို့ လဲကျလျှင်သော်လည်း
ကောင်း၊ မြေဖမ်းခံရလျှင် (သို့မဟုတ်)
သံသယရှိလျှင် ကျွန်ုပ် ဖော်ပြသည့်
နည်းလမ်းဖြင့် ဆောင်ရွက်ကြပါရန်
ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

ပြုလုပ်ပုံ အစီအစဉ်...

မိမိလဲကျ ချော်ကျခဲ့သော မြေနေရာ
တွင် ကျင်းငယ်တစ်ခု ဖူးရှင်းနှင့် တူးပါ။
မြေကြီး ကျင်းတူးရာတွင် ပထမ တူးရ
သော မြေသားကို သပ်သပ်တစ်ပုံ၊
ဒုတိယ မြေသားကို သပ်သပ်တစ်ပုံ၊
တတိယ တူး၍ရသော မြေသားကို
သပ်သပ်တစ်ပုံစီ ထားပါ။

အိမ်က မသွားမီ ထမင်းတစ်ဆုပ်၊
မျှင်ငါးပိ (သို့မဟုတ်) ငါးငါးပိ ကော်ဖီ
ဖွန်း တစ်ဖွန်းခန့်နှင့် ငရုတ်သီး၊ ခြောက်
တစ်တောင့်တို့ကို ဖက်တစ်ရွက်နှင့်
သေချာစွာ ထည့်ယူသွားပြီး တူးထား

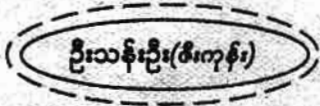
သော မြေကျင်းထဲသို့ ထည့်ပြီး၊ ပထမ
တူးထားသော မြေကို အရင်ဖို့ တတိယ
တူးထားသောမြေကို ဒုတိယဖို့ပြီး၊
ဒုတိယ တူးထားသောမြေကို နောက်
ဆုံးထည့်ဖို့ပါ။ မြေသားဖို့ရင်းက နှုတ်
မှလည်း...

‘ယခု ခံစားနေရသော ... နေ့သား/သမီး
အတွက် ကျွေးမွေးပါတယ်။ မိပွေးတိုင်း၊
ဖပွေးတိုင်း ဖြစ်ပါစေ ပျောက်ကင်း ချမ်းသာ
ပါစေ’

ဟု ပြောရပါမည်။ ထိုသို့ ဆောင်
ရွက်ပြီးလျှင် ကိစ္စအဝဝ ပြီးစီးပြီ ဖြစ်ပါ
သည်။

(ပိမိ နေထိုင်ရာအရပ်နှင့် ဝေးကွာ
သောဒေသတွင် ဖြစ်ခဲ့ပါက အိမ်
ရောက်မှ မြေဖမ်းမှန်းသိလျှင် ပိမိ
အိမ်၏ လေ့ကျင့်အောက် မြေကြီး
တွင် ဆောင်ရွက်၍ ရပါသည်။)

ဤစာစုဖြင့် ဘွားလေးအား ဂါရဖြေ
ပါ၏။

စာမျက်နှာ (၂၀၉)မှ အဆက်

(၄) ကြွင်းပါက ရှုပ်ထွေးပေလီသော အိမ်ထောင်ရေး
ဖြစ်ပြီး သာယာအေးချမ်းမှု မရနိုင်ပါ။ သူက အငယ်ထား၊
ကိုယ်က အငယ်ပူ ဖြစ်တတ်သည်။

(၅) ကြွင်းပါက အိမ်ထောင်ဆက်များတတ်ပြီး မုဆိုးမ
မုဆိုးမ၊ တစ်ခုလပ်များနှင့် ပူးစာဆုံတတ်ပြီး သာယာအေး
ချမ်းမှုမရနိုင်သော အိမ်ထောင်ရေး ဖြစ်တတ်သည်။

(၆) ကြွင်းပါက သာယာသောအိမ်ထောင်ရေး ဖြစ်ပြီး
ဖူးစာရှင် အစစ်အမှန်ရခြင်း၊ အိမ်ထောင်ကျခြင်းဖြစ်သည်။
တစ်ဦးအပေါ်တစ်ဦး မြတ်မြတ်နိုးနိုး ချစ်ရပ်စင်ခင် ကြင်ကြင်
နာနာရှိမည်။

အိမ်ထောင်ဖက်ကောင်းသဖြင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝ ပြည့်စုံ
သာယာမည်။ အပြစ်ကင်းသော၊ ကောင်းသော၊ မွန်မြတ်

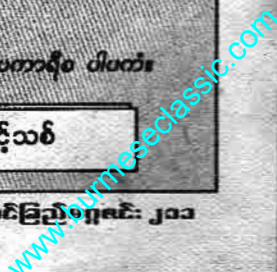
သော အိမ်ထောင်ရှင်များ ဖြစ်ပါမည်။

(၇) ကြွင်းပါက စပ်မှန်သော အိမ်ထောင်ရေးဖြစ်ပြီး
သာယာအေးချမ်းမည်။ ဝိုင်မြဲတည်ကြည်သော အိမ်ထောင်
ဖက်ဖြစ်ပြီး တစ်ဘဝလုံး လက်တွဲသွားနိုင်သော အိမ်ထောင်
ရေး ဖြစ်ပါသည်။

သို့ပါ၍ လူငယ်လူရွယ် မောင်မယ်တို့ ရင်ခွန်ခံစားစဉ်းစား
တွေးခေါ် ဆင်ခြင်နိုင်ရန်အလို့ငှာ ဖော်ထုတ် ထင်ပြအပ်ပါ
သည်။

ကလျာထကာရံ ကလျာထံ ပါမကာရီဝ ပါပကံး

နတ်မောက် လှမြင့်သစ်

မြောက်ဦး တူးဖော်ရေးကုန်း အမှတ်(၂)မှ တူးဖော်တွေ့ရှိသည့်

ယဉ်ကျေးမှု ရှေးလက်ရာများ (၁)

ယခင်ပုဂံအောက်

*** ပုံ (၁၄)

ဆန္ဒမ်းမကင်းကွက်ပုံစံ ဖြစ်ပါသည်။ မြေမီးဖုတ် စဉ်ကြမ်းခင်းပြား လက်ရာ တစ်ခုပင် ဖြစ်ပါ၏။ အဖြူရောင် စဉ် ရောင်ပေါ်၌ အနားသတ် အပြာလိုင်း ဖြင့် အနားကွပ်ထားပါသည်။ အလယ် တွင်လည်း အပြာလိုင်းဖြင့် အကွက်က လေးတစ်ကွက် ဖော်ထားပါ၏။

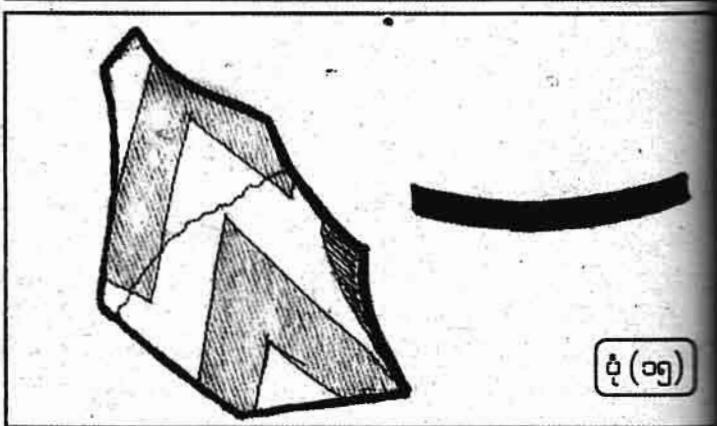
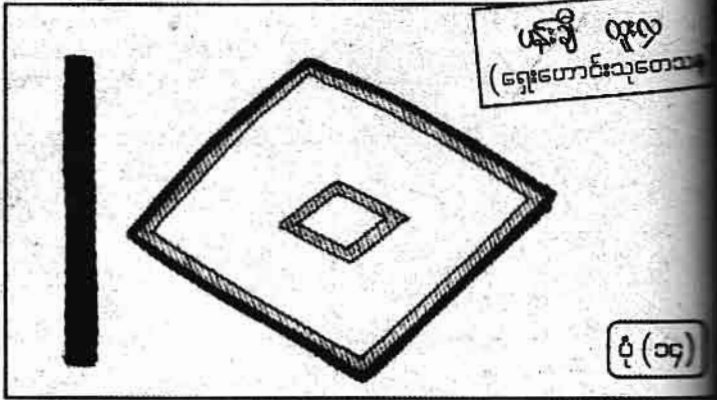
ဤမြေမီးဖုတ် စဉ်ကြမ်းခင်းပြား၏ အတွင်းမျက်နှာပြင်တွင် တွင်းကလေး တစ်တွင်း ပါရှိပါသည်။ ဤမျက်နှာပြင် ၌ စဉ်ရောင် မတွေ့ရှိရဘဲ မြေမီးဖုတ် ရောင်သာ တောက်ပစွာ တွေ့ရှိရပါ သည်။

ပုံ (၁၄) မူလ စဉ်ကြမ်းခင်းပြားကို A1ကျင်း တောင်ဘက်ကျင်းပေါင်မှ (၄)ပေခန့်အကွာ ကျင်းအနက် (၂၁) ပေခန့်မှ တူးဖော်တွေ့ရှိရပါသည်။ *

မြေမီးဖုတ် ကြမ်းခင်းပြား၏ မူလ လက်ရာ အကျယ်ဆုံး ထောင့်စွန်း နှစ်ဖက် (၄)လက်မခန့်၊ အထက်၊ အောက် ထောင့်စွန်းနှစ်ဖက် အမြင့် (၃)လက်မခန့်နှင့် အထူ (၆)လက်မ ခန့် ရှိပါသည်။

*** ပုံ (၁၅)

ဤ ပုံ(၁၅) ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ မြောက်ဦးတူးဖော်ရေးကုန်း အမှတ်(၂) A1ကျင်း တောင်ဘက်ကျင်းပေါင် မှ (၅)ပေခန့်အကွာ ကျင်းအနက် (၁၁)ပေခန့်မှ တူးဖော်တွေ့ရှိရသော

မြေမီးဖုတ် စဉ်ပန်းအိုးကဲ့ အပဲ့အစကို ကူးယူရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာ တစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

တူးဖော်တွေ့ရှိရသော မြေမီးဖုတ် စဉ်ပန်းအိုးကဲ့ အပဲ့အစ အမြင့် (၈၁) လက်မခန့် အကျယ် (၄)လက်မခန့်နှင့် အထူ (၁)လက်မခန့် ရှိပါသည်။

ပုံ (၁၅) ဒီဇိုင်းလက်ရာ၏ လက် ယာဘက်တွင် မြေမီးဖုတ် စဉ်ပန်းအိုး ကဲ့၏ အထူအပါး အခုံးအခွက်ကို အနက်လိုင်းဖြင့် ရေးဆွဲဖော်ပြထားပါ သည်။

မြေမီးဖုတ် စဉ်ပန်းအိုးကဲ့ မူလ လက်ရာ အပြင်ဘက်တွင် စဉ်ရောင် အဖြူနှင့် အပြာရောင်ရောင်လိုင်းတွင် တန်ဆာဆင်ထားသည်ကို တွေ့ရှိရ သည်။

*** ပုံ (၁၆)

သုံးနားညီတိုင်သဏ္ဍာန် မြေမီးဖုတ် စဉ်လက်ရာ ကြမ်းခင်းပြားတစ်ခု ဖြစ်ပါ သည်။ အပြင်ဘက်တွင် အပြာရောင် စဉ်ရောင် တွေ့ရှိရပြီး အတွင်းဘက် တွင် မြေမီးဖုတ်ရောင် တွေ့ရှိရပါသည်။ အတွင်းဘက် မျက်နှာပြင်၌ တွင်းက

သေးတစ်တွင်း ပါရှိပါ၏။

ပုံ (၁၆) ဒီဇိုင်းလက်ရာ၏ လက်ယာဘက်တွင် မြေမီးဖုတ် စဉ့်ကြမ်းခင်းပြား၏ အထူပမာဏကို လိုင်းအနက်ဖြင့် ရေးဆွဲဖော်ပြထားပါသည်။ တူးဖော်တွေ့ရှိရသော မြေမီးဖုတ် စဉ့်ကြမ်းခင်းပြား၏ အကျယ် (၃)လက်မခန့် အမြင့် (၂)လက်မခန့်နှင့် အထူ (၄/၅)လက်မခန့် ရှိပါသည်။

ဤ ပုံ(၁၆) ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ ကျင်း အနောက်ဘက် ကျင်းပေါင်မှ တစ်လျက် ကျင်းအနက် (၂)ပေခန့်မှာ တူးဖော်တွေ့ရှိသော မြေမီးဖုတ် စဉ့်ကြမ်းခင်းပြားကို ကူးယူရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

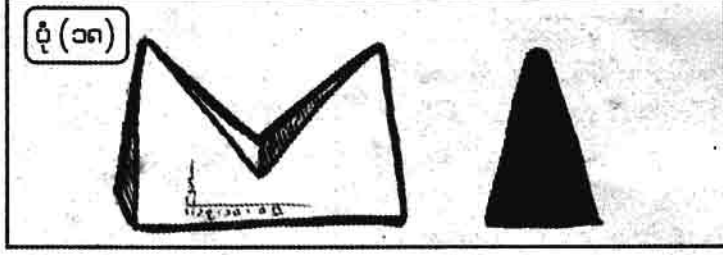
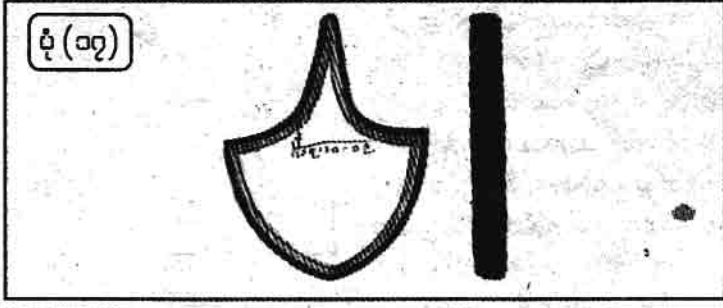
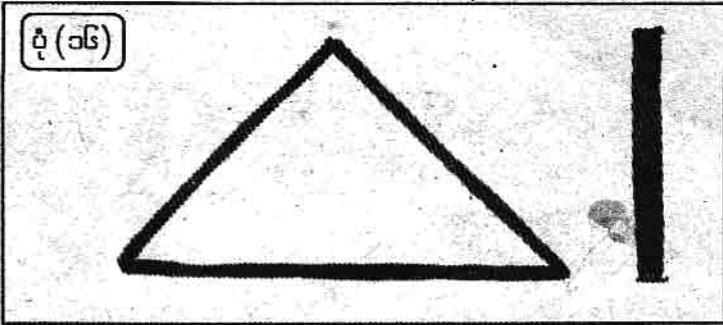
*** ပုံ (၁၇)

ပုံ (၁၇) ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ မြောက်တူးဖော်ရေးကုန်း အမှတ် (၂) ကျင်း အနောက်တောင်ထောင့် ကျင်းပေါင်မှကပ်လျက် ကျင်းအနက် (၁)ပေခန့်တွင် တူးဖော်တွေ့ရှိရသော မြေမီးဖုတ် စဉ့်ပန်းပွင့်ဖတ်တစ်ခု၏ လက်ရာကို ကူးယူရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဤစဉ့်ပန်းပွင့်ဖတ်မှာ နံရံများတွင် အလှဆင်သော ပွင့်ဖတ်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ယူဆရပါသည်။ မူလ မြေမီးဖုတ်စဉ့်ပန်းပွင့်တစ်ခု အမြင့် (၄)လက်မခန့် အကျယ် (၃၂)လက်မခန့်နှင့် အထူ (၄/၅)လက်မခန့် ရှိပါသည်။

ပုံ (၁၇) ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ မြေမီးဖုတ် စဉ့်ပန်းပွင့်ဖတ်တစ်ခု၏ ကျောက်ဘက်မျက်နှာပြင်ကို ရေးဆွဲဖော်ပြထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဒီဇိုင်း လက်ယာဘက်တွင် အနက်

လိုင်းအထူဖြင့် စဉ့်ပန်းပွင့်ဖတ်အထူကို ရေးဆွဲဖော်ပြထားပါသည်။ မူလ မြေမီးဖုတ် စဉ့်ပန်းပွင့်ဖတ် ကျောက်ဘက်မျက်နှာပြင်တွင် စဉ့်အဝါရောင်နှင့် အစိမ်းရောင်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ပွင့်ဖတ်အလယ်တွင် အဝါရောင်ခံထားပြီး အနားသတ်လိုင်းကို အစိမ်းရောင်ဖြင့် သတ်ထားပါသည်။ အတွင်းဘက် မျက်နှာပြင်တွင် မြေမီးဖုတ်ရောင်သာ တွေ့ရှိရပြီး တွင်းကလေးတစ်တွင်း ပါရှိပါသည်။

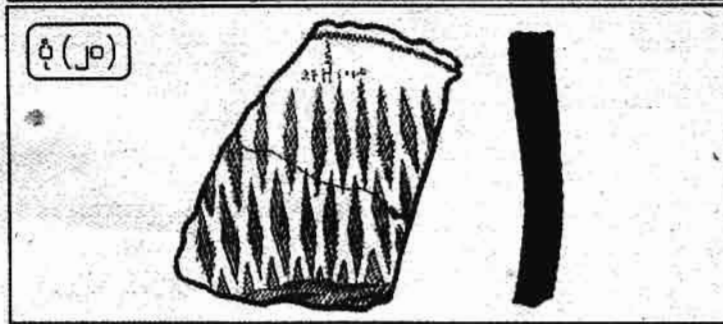
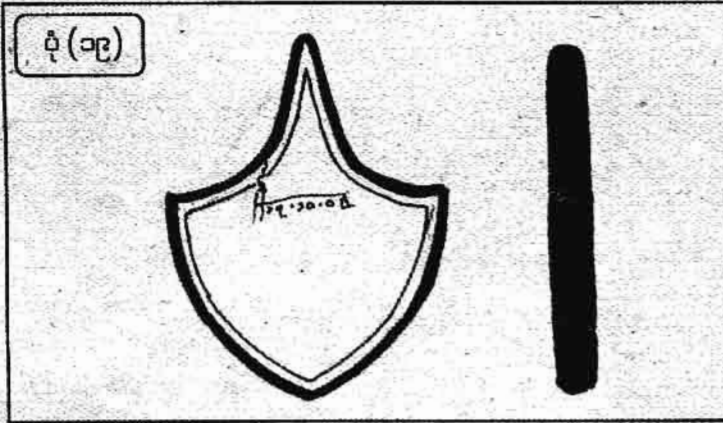
*** ပုံ (၁၈)

ပိရမစ်ပုံစံငယ်နှစ်ခုကို ဆက်စပ်ထားသည့် သဏ္ဍာန် တွေ့ရှိပါသည်။ အရင်းကြီးပြီး အဖျားချွန်သွားပါသည်။

အောက်ခြေမှ အဖျားထိ လေးမျက်နှာ တွေ့ရှိရပါသည်။

အောက်မျက်နှာကာလွှဲ၍ ကျန်မျက်နှာများကို စဉ့်အပြာရင့်ရောင် သုတ်လိမ်းထားပါသည်။ အောက်ခြေ မျက်နှာပြင်တွင် မြေမီးဖုတ်ရောင်သာ တွေ့ရှိရပါသည်။

အဆောက်အအုံ၏ ဝရန်တာများ နံရံများတွင် တန်ဆာဆင်သည့် ပစ္စည်းဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ယူဆရပါသည်။ ပုံ (၁၈)ဒီဇိုင်းလက်ရာ၏ လက်ယာဘက်တွင် ပိရမစ်နှစ်ခု ဆက်စပ်ထားသည့် မြေမီးဖုတ် စဉ့်လက်ရာ၏ အထူပမာဏကို လိုင်းအနက်ဖြင့် ရေးဆွဲဖော်ပြထားပါသည်။

ဤ ပုံ(၁၈) မူလ မြေမီးဖုတ် စဉ် လက်ရာကို မြောက်ဦးတူးဖော်ရေးကုန်း အမှတ် (၂) A2 ကျင်း တောင်ဘက် ကျင်းပေါင်အနီး ကျင်းအနက် (၁၁) ပေ ခန့်မှ တူးဖော်တွေ့ရှိရပါသည်။

မူလ မြေမီးဖုတ် စဉ်လက်ရာ၏ အလျား (၂၁) လက်မခန့်၊ အောက်ခြေ အထူ (၁) လက်မခန့်နှင့် အမြင့် (၁၁) လက်မခန့် ရှိပါသည်။

ပုံ (၁၈) ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ ဖော်ပြပါ မြေမီးဖုတ် စဉ်လက်ရာကို ကူးယူရေး ဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဖော်ပြပါ စဉ်လက်ရာမျိုး ဤ A2 ကျင်းတွင် မြောက်မြားစွာ တွေ့ရှိရပါသေးသည်။

*** ပုံ (၁၉)

ပုံ(၁၉) ဒီဇိုင်းလက်ရာသည် မြောက် ဦးတူးဖော်ရေးကုန်း အမှတ် (၂) A2 ကျင်း အရှေ့ဘက် ကျင်းပေါင်အနားမှ

၂၁၄ နမူနာရောင်ခြည်မူရင်း

ကပ်လျက် ကျင်းအနက် (၁၁) ပေခန့်မှ တူးဖော်တွေ့ရှိရသော မြေမီးဖုတ်စဉ် လက်ရာ ပွင့်ဖတ်တစ်ခုကို ကူးယူရေး ဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။

တူးဖော်တွေ့ရှိရသော မူလ မြေမီး ဖုတ်စဉ်လက်ရာ ပွင့်ဖတ်၏ အမြင့် (၄) လက်မခန့်၊ အကျယ် (၃) လက်မ ခန့်နှင့် အထူ (၁) လက်မခန့် ရှိပါသည်။

ပုံ (၁၉) ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ မြေမီးဖုတ် ပွင့်ဖတ် စဉ်လက်ရာ၏ ကျောဘက် မျက်နှာပြင်ကို ကူးယူရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဤမျက်နှာပြင်၌ အလယ်တွင် စဉ်အစိမ်းရောင် တွေ့ရှိရပြီး အနားပတ် လည်တွင် စဉ်အဖြူရောင်ဖြင့် အနား ကွပ်ထားပါသည်။ အတွင်းဘက် မျက်နှာတွင် မြေမီးဖုတ်ရောင် တွေ့ရှိရ ပြီး အချင်း (၁၁) လက်မခန့်နှင့် တွင်း

အနက် (၁) လက်မခန့်ရှိသော တွင်း ကလေးတစ်တွင်း တွေ့ရှိရပါသည်။ ပုံ (၁၉) ဒီဇိုင်းလက်ရာ၏ လက်ယာ ဘက်တွင် မြေမီးဖုတ်ပွင့်ဖတ်စဉ်လက် ရာ၏ အထူပမာဏကို လိုင်းအနက်ဖြင့် ဖော်ပြထားပါသည်။

*** ပုံ (၂၀)

မြေမီးဖုတ် အိုးခြမ်းကွဲ အပုံအတိုင်း လက်ရာတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။ အိုးခြမ်း ကွဲအတွင်း မျက်နှာပြင် အချောပြင်ပြီး အပြင်ဘက်တွင် ရာဖုတ်ကွက်ဒီဇိုင်း ကလေးများဖြင့် တန်ဆာဆင်ထား သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ပုံ (၂၀) ဒီဇိုင်းလက်ရာမှာ မြေမီးဖုတ် အိုးခြမ်းကွဲ၏ အပြင်ဘက် မျက်နှာပြင် ကို ရေးဆွဲထားသော ဒီဇိုင်းလက်ရာပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဤပုံ (၂၀) ဒီဇိုင်းလက် ရာ၏ လက်ယာဘက်တွင် မြေမီးဖုတ်

အိုးခြမ်းကွဲ၏ အထူပမာဏကို လိုင်း အနက်ဖြင့် ဖော်ပြရေးဆွဲထားပါသည်။ တူးဖော်တွေ့ရှိရသော မူလမြေမီးဖုတ် အိုးခြမ်းကွဲကို မြောက်ဦးတူးဖော် ရေးကုန်း အမှတ် (၂) A6 ကျင်း အထက် မြောက်ထောင့် ကျင်းပေါင်မှ (၃) လက်မခန့်အကွာ ကျင်းအနက် (၂) ပေခန့် တူးဖော်တွေ့ရှိရပါသည်။

ထို တူးဖော်တွေ့ရှိရသော မြေမီးဖုတ် အိုးခြမ်းကွဲ အပုံအတိုင်း အမြင့် (၁) စင်တီမီတာခန့်၊ အကျယ် (၅) စင်တီမီတာခန့်နှင့် အထူ (၁) စင်တီမီတာခန့် ရှိပါသည်။ အိုးခြမ်းကွဲ ဒီဇိုင်းအပေါ်တွင် အနားကလေး လိုင်းတစ်လိုင်း တွေ့ ရပါသည်။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်
ပန်းချီတူးလှ
(ရှေးဟောင်းသုတေသန)

တစ်နေ့သော အခါသမယတွင် ကျွန်တော်အလုပ်ရုံသို့ ကိုအောင်မိုး ဆီသူ ရောက်ချလာသည်။ ကိုအောင်မိုး သည် ကျွန်တော်နှင့် လုပ်ငန်းတစ်ဌာန အည်းတူသူ ဖြစ်လေ၏။

သူသည် သူ၏ တုတ်ခိုင်ပြည့်ဖြိုး ဆွန်းလှသော ခန္ဓာကိုယ်နှင့်မမျှ ပေါ့ပါး သွက်လက်စွာ လှုပ်ရှားလုပ်ကိုင်သူ တစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်။

သူ့အသက်က ရှိလှမှ (၃၉)နှစ် အလွန်ဆုံး။ ဒါပေမယ့် ခန္ဓာကိုယ်နှင့် အသက်က ကျိန်တွယ်ပြောမှ ယုံကြည် မမည့် အနေအထားမျိုး ဖြစ်နေသည်။ ဆိုထိုသော ကိုအောင်မိုးက ကျွန်တော့် ကိုမြင်မြင်ချင်း...

'ဗျို့၊ ဗေဒင်ဆရာ၊ စာရေးဆရာ၊ လုပ်ငန်းဆရာ ဆရာကျူရေ အမယ် လေး ခင်ဗျားဂုဏ်ပုဒ်တွေ ထည့်ခေါ်ရ တာနဲ့တင် တလောတုန်းက မသေခဲ့ဘဲ အခုမှ တကယ်သေတော့မယ် ထင်ပါ ရဲ့ဗျာ'

ဟု ပြောလာ၏။
'တွေ့မှမတွေ့ရသေးဘူး။ ကိုအောင် မိုးကြီးကတော့ ဖောက်ပြီ။ ကဲ ဆို ကျွန်တော် ဘာကူညီပေးရမလဲ။ ဒါနဲ့ နေစမ်းပါဦး ခင်ဗျား ကျွန်တော့်ကို ခုနကပြောလိုက်တဲ့ စကားထဲမှာ ပါ၊ ပါ တယ်။

ဘာတဲ့ တလောတုန်းက မသေဘဲ အခုကျမှ တကယ်သေတော့မယ် ဟုတ်လား။ အဲဒီစကားကြီးက ဘာ အဓိပ္ပာယ်လဲဗျ'

ဟု ကျွန်တော်က သူ၏ ဆူဖြိုး ဖောင်းကားနေသော ဗိုက်ကြီးကို လက်သီးနှင့် ခပ်ဆဆ ထိုးလိုက်ရင်း ပြန်မေးလိုက်သည်။ ထိုအခါ သူက...

'အဲဒီကိစ္စ ပြောချင်လို့ ဆရာကျူကို

သာယာဝိတ် (မကွေး) ပတူတုပ်လို့

မသေနိုင်တဲ့ဆေး

လာမှာကို နေ့ရှိသရွေ့ ပူပန်နေရတာ ကို။

အထူးသဖြင့် လူကြီးခရီးစဉ်တွေ ကြုံလာတဲ့အခါတိုင်း ဒီအုံကြီး ရှိနေတဲ့ ပင့်ကူအမြှေးတွေနဲ့ အမှိုက်သရိုက်တွေ ကို အမြဲလိုလို သန့်ရှင်းရေး မဝင်မဖြစ် ဝင်ရတယ်လေ။

ဒီလိုအချိန်တိုင်း ကျုပ်တို့ဝန်ထမ်း တွေအားလုံး အထိတ်တလန့် ဖြစ်ခဲ့ရ တာ ကြာလှပေ။

ဒီတော့ကာ တစ်နေ့ ကျုပ်တို့ ရုံ တာဝန်ခံ အထက်အရာရှိက သူ့ရဲ ကောင်းရွေးပွဲ ကျင်းပပေးတယ်။ ဒီပတူ အုံကြီးကို ဘယ်သူ ဖြိုရဲလဲပေါ့ မေးလာ ပြီ။

ကျုပ်တို့ တစ်ရုံလုံး အသက်တောင် ရှူဖို့ မေ့သွားကြတယ် ထင်ပါရဲ့။ ဘယ် သူမှ ပြန်မဖြေရဲကြဘူး။ ပြန်မဖြေနိုင် ကြဘူးကို ပြောတာ။ ဒီတော့ ကျုပ်ကိုပဲ လူကြီးက မေးတော့တာပေါ့။

'ဟေ့ကောင် အောင်မိုးကြီး မင်းအုံ ကြီးကို ဖြိုရဲလား။ မဖြိုရဲရင်လဲ ရတယ်။ ဒီပြင် ပြင်ပအလုပ်သမားတစ်ယောက် ရှာဖြိုခိုင်းမယ် ဘယ်နှယ်လဲ'

ပေါ့။ ကျုပ်ကလဲ တစ်မျိုးဗျ။ ကျုပ် ကို အားကိုးလို့ တာဝန်ပေးလို့ ခိုင်း လာရင် ဘယ်သူ့ကိုမဆို လုပ်ပေးလိုက် ရမှ ကျေနပ်တာ။

ဒီတော့ တိုတိုပဲ ပြောပါရစေ။ ကျုပ် အဲဒီအုံကြီးကို အကောင်းဆုံး ရှုဟာ

လိုက်ရှာနေတာ။ ဒီနေ့ပါဆိုရင် နှစ်ပတ် တောင် ရှိသွားပြီ'

ဟု ဆို၏။

'အမယ်လေး ထူးထူးဆန်းဆန်း ဘာတွေများ ပြောချင်လို့တဲ့'

'ထူးဆန်းဆို ကျုပ် ဟိုတလောက သေတွင်းဝကိုတောင် ရောက်သွား သေးတာ'

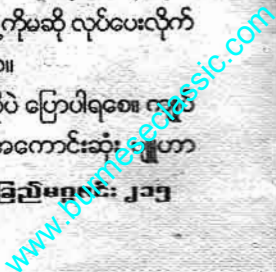
'ဟော လုပ်လာပြန်ပြီ ဒီသေမယ့် ကိစ္စ'

'ဒီလိုဗျာ ဆရာကျူ တလောတုန်း က ခင်ဗျားက ခွင့်ရက်ရှည် ယူသွား တယ်လို့ ကြားတယ်။ ဒါကလဲ အခု လေးတင်မှ သိရတာ။

အဲဒီ တလောတုန်းကပေါ့ဗျာ။ ကျုပ် အလုပ်လုပ်နေတဲ့ အလုပ်ရုံတစ်ရုံရဲ့ ခေါင်မိုးအပေါ် မျက်နှာကြက်မှာ ပတူ ဆိုတဲ့ ပျားအနွယ်ဝင်အုံကြီးတစ်အုံ လာစွဲနေတာ ကြုံရတယ်ဗျို့။

ဒီလိုလာစွဲနေတော့ အထက်အုံကြီး အကဲတွေ လာစစ်ဆေးတဲ့အခါတိုင်း ဒီဟာကြီးက ဘာမဟုတ် ညာမဟုတ် နဲ့ အရုပ်ဆိုး အကျည်းတန်နေစေတာ ပေါ့။

နောက်ပြီး ကျုပ်တို့ အလုပ်ရုံက ဝန်ထမ်းမှန်သမျှလဲ ဒီပတူအုံကြီးက နေ တစ်နေ့တစ်နေ့ ရန်ပြုတိုက်ခိုက်

ခင်းပြီး ဖြိုလိုက်တယ်။ ကျုပ် စစ်ဆင်
ရေး အနည်းငယ် လွဲချော် ဟာသွားတာ
ကြုံရတယ်။

အဲဒီ 'ဟ'ချက်ကို ဒီပတူတွေက
ကျုပ်ကို ဝိုင်းသမလိုက်ကြတယ်။
ဝိုင်းကင်လိုက်ကြတယ်ဗျာ။ ဟောဒီမှာ
ကြည့်ပါလား ဒဏ်ရာတွေ'

ဟု ဆိုကာ သူ့အင်္ကျီလက်ရှည်ကို
ချွတ်ပြလာသည်။

အပါးပါး အများကြီး ဝိုင်းခဲလိုက်
ကြပါလား။ မသေကောင်း မပျောက်
ကောင်း။ ကျွန်တော် ဒီပတူတို့ ပသန်
တို့ ပျားကြီးအုံတို့အကြောင်းကို
ကြားဖူးနားဝ ရှိဖူးသည်။

ထိုအကောင်များသည် သူတို့ရန်သူ
များကို ဇွဲကောင်းကောင်းနှင့် ရွပ်ရွပ်
ချွံချွံ တိုက်ခိုက်ကြလေ့ရှိသည်ဟု။
ဘယ်အထိ တိုက်ခိုက်နိုင်သလဲ ဆိုပါ
က ရေထဲဝင်နေတာတောင်မှ ပေါ်လာ
သည်အထိ စောင့်ဆိုင်း၍ တိုက်ခိုက်
တတ်ကြလေ့ရှိ၏။

ထိုသို့ တိုက်ခိုက်ခံရပါကလည်း
ဦးခေါင်းအတုပ်ခံရက ဆံပင်များ
တစ်ပတ်အတွင်း ဖြူသွားတတ်ခြင်း၊
ဖျားနာတတ်ခြင်းနှင့် အဆိုးဆုံးကား
သေသည်အထိ ဖြစ်သွားတတ်ပေ
သည်။

'တော်တော် တွယ်လိုက်ကြတယ်
ထင်တယ်။ မသေကောင်း၊ မပျောက်
ကောင်းဗျာ ကျွတ်ကျွတ် ဒါနဲ့ ခင်ဗျား
မသေဘဲ အခုလို အလတ်ကြီး ရှိနေ
နိုင်တာ ဆေးကောင်းဝါးကောင်းတော့
တွေ့သွားလို့နဲ့တူတယ်'

ဟု ကျွန်တော်က ပြောလိုက်ရာ
သူက...

'အဲဒီအကြောင်း ဆရာကျူကို
ဆေးဆောင်းပါးကောင်းတစ်ပုဒ် ရေး

စေချင်လို့ အခုလို လာပြောတာပေါ့။
ဆေးနည်းက လွယ်လွယ်လေးနဲ့ ကျုပ်
အသက်ကို ကယ်သွားတာဗျာ။

အဲ နေဦး နေဦး ဆေးနည်းထက်
အဲဒီဆေးနည်းကို လမ်းညွှန်စေခိုင်းခဲ့တဲ့
ကျုပ် အထက်အရာရှိကြီး(အလုပ်ရုံ
တာဝန်ခံ မဟုတ်ပါ။ အမည်နာမနှင့်
အဆင့်မထည့်ပါနှင့်ဟု တောင်းပန်
ထားပါသည်။)တစ်ဦးကြောင့် ကျုပ်
အခုအချိန်အထိ မသေနိုင်ဘဲ စကား
ပြောနိုင်တာလို့ပြောမှ ပိုမှန်လိမ့်မယ်'

ဟု ကျွန်တော့်ကို ပြောပြသည်။
ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်က...

'ခင်ဗျား အထက်အရာရှိကြီးပေး
တဲ့ ဆေးနည်းက ဘယ်လိုလဲဗျ'

ဟု မေးလိုက်သည်။ ထိုအခါ သူ
က...

'ကျုပ် ဆရာသမားက ကျုပ်ကို
လူနာလာမေးရင်း ပေးသွားတဲ့ ဆေး
နည်းက အဲဒီပတူတွေ တုပ်ထားတဲ့
ဒဏ်ရာတွေအားလုံးကို ကြက်သွန်နီဥ
အစိမ်းထုထောင်းလို့ရတဲ့ သတ္တုရည်
နဲ့ မကြာခဏ ပွတ်တိုက်ခိုင်းလိုက်
တာပဲ။

ဒါနဲ့ပဲ (၂)ရက်အကြာမှာ အရှင်း
သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားတာပေါ့။
အဲဒီ ကျုပ်ကိုယ်တွေဖြစ်ရပ်မှန်
အကြောင်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
မှာ ရေးပို့ဖြစ်အောင် လုပ်စမ်းဗျာ။
ကျုပ်လို ကြုံလာခဲ့ရင် အသက်ဘေး
က ကင်းအောင်လို့'

ဟု စေတနာပါသော စကားတို့ကို
ရွှန်းလဲ့တောက်ပသော မျက်ဝန်းတို့ဖြင့်
သူ ဆိုခဲ့ပြီ မဟုတ်ပါလား။

မွှော့ ဟေဝ ရက္ခတ္တ မွှော့စာရိ
သာထက်ဇော် (မကွေး)

ကျွန်တော်လည်း ဝမ်းသာအားရဖြင့်
ပြန်ပြောလိုက်သည်။

'သက်သာရုံစာမကတော့ သူငယ်
ချင်းရေ ပျောက်ကင်းသွားပြီထင်တာပဲ
ဒါနဲ့နေစမ်းပါဦး သူငယ်ချင်းရယ်
သူငယ်ချင်းရဲ့ ဆေးနည်းလေးကို
ပြောပြပါဦး။ ကျွန်တော့်လို ဘဝ
ဖူးနာရောဂါဝေဒနာရှင်များနဲ့ အများ
ပြည့်သူအားလုံး သိနိုင်အောင် စိင်စင်
ဒါနဲ့လဲ ဖြစ်သွားအောင် နက္ခတ္တ
ရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှာ ထည့်လိုက်ရ
လို့ပါ သူငယ်ချင်းရယ်'

ဟူ၍ သူငယ်ချင်းအား တောင်း
လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ သူငယ်ချင်း ကိုသန်းလွင်
က...

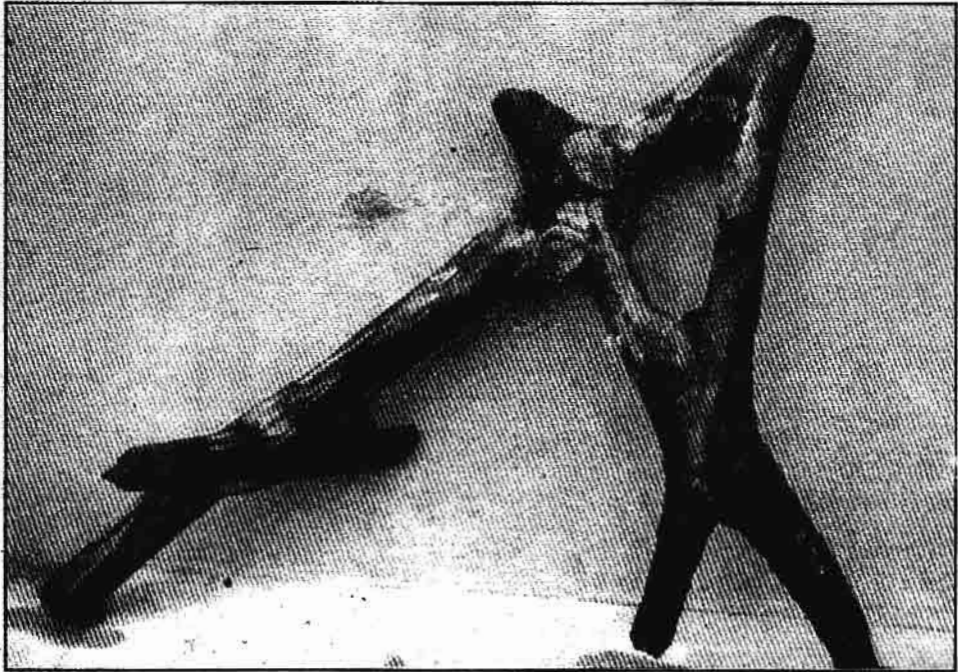
'ရေးလိုက်ပါဗျာ ထည့်ရေးလိုက်ပါ
ဆိုပြီး သူပြောသော ဆေးနည်း
မှာ...

'ကြောင်ပန်းရွက် လက်တစ်ဆုပ်
ချင်းလက်တစ်ဆစ် စပါးလင်တစ်ပင်
(အရွက်များဖြတ်၍) သက်ရင့်
ရွက် (၁)ရွက် (သေးလျှင်နှစ်ရွက်)
ဆားအနည်းငယ်နှင့် ထမင်းအနည်း
ငယ်တို့အား ငရုတ်ဆုံတွင် ထည့်
ထောင်း ကြေညက်စေးပိုင်သွားလျှင်
သုံး၍ရပါပြီ'

ဟူ၍ ပြောပြပါသည်။

ကိုယ်တိုင်ကုသပေးပြီး ဆေး
နည်းပါ ပြောပြပေးသော အင်အား
မြို့သစ်စေ့မှ ဝန်ထမ်းသူငယ်ချင်း
ကိုသန်းလွင်အား ဤစာရိ
အမှတ်ထရ ကျေးဇူးတင်လျက်
သစ္စာ ပေးကာ ရင်မှာထား၍

မြို့သစ် မြင့်နေ

နက္ခတ္တရောင်
ညို မဂ္ဂဇင်း၌
ဆင် ကွင်း
သစ်ကွင်း
မျိုးမျိုး ဝါး
တောထည်
သဘာဝ
ထူး
ချွန်ချွန်လည်
ဘက်ခဲသော
ဆန်သည့်
များစွာအား
ထည် တတ်
သူများက
အရင်များ
ပေးကြ

အချို့သူတို့သည်လည်း
ဆန်းသည့် ပစ္စည်းများ၏ ပင်ကို
အရင်းများကို သိရှိကြကာ ဆောင်
ရွက်ခြင်းကြောင့် အမျိုးမျိုးသော
အမျိုးကျေးဇူးများ ရရှိကြသည်ကို
ခံစားရသည်မှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ဖြစ်
သည်။
စာရေးသူသည် စပျစ်စိုက်ပျိုးရန်
အတွက် မြေနေရာပြုပြင်ရာတွင်
ပျော်ခြံနှင့် မလွတ်သော စာရေးသူတို့
ထဲတွင် ပေါက်ရောက်မှု လွန်စွာ
ပါသည်။ တောင်ပေါ်ဒေသတွင်သာ
ပေါက်ရောက်ခြင်းရှိသည့် အိမ်တိုင်လုံး
ရှိ အုံတံပင်အား ခုတ်လှဲပစ်ရပါ
သည်။
အုံတံပင်၏အခေါက်သည် စေးတွဲ
သော အာနိသင်ရှိ၍ အုံတံပင်၏
အခေါက်ကို အမှုန့်ပြုကာ ရှေးအခါက
အစားတည်ရာတွင် အင်တောဖျော်စပ်
သည့် အုံတံပင်၏ အခေါက်အမှုန့်အား
အားကျ ထည့်ဝင်အသုံးပြုခဲ့ကြသည်။

သစ်မြစ်ကွင်း

နှင့် ပတ်သက်၍ သိသူများမှ ရွေးကူးပေးပါရန်

ယခုခေတ်အခါတွင်တော့ ဘီလပ်
မြေက အဓိကနေရာက ဝင်ယူလာခြင်း
ကြောင့် အသုံးမပြုတော့ပေ။
အုံတံခေါက်အမှုန့်အား အမွှေးတိုင်
ပြုလုပ်ရာတွင်တော့ ယခုအခါ အသုံးပြု
နေကြဆဲ ဖြစ်သည်။
အုံတံပင်နေရာအား ထယ်တိုးရာ
တွင် အုံတံအမြစ်များစွာထဲမှ မထင်
မှတ်ဘဲ ထူးထူးဆန်းဆန်း တစ်ခုနှင့်
တစ်ခု ဆက်နေသည့် အုံတံမြစ်ကွင်း
အား တွေ့ရှိရလေသည်။
အုံတံပင်ခုတ်လိုပြီး (၆)နှစ်လောက်
ကြာမှ တွေ့ရခြင်းဖြစ်လေသည်။
မာကျောသော အသားဖြစ်၍ ဆွေးမည်
မသွား။
တွေ့ခဲ့ ရခဲ့သော အုံတံမြစ် သစ်ကွင်း
အား သိမ်းဆည်းကာ မည်သို့သော

အသုံးများ ပြုနိုင်မလဲဆိုသည် အတွေး
များနှင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
အား လစဉ်လိုလို သစ်မြစ်ကွင်းနှင့်
ပတ်သက်ပြီး ဆောင်းပါးများ ပါလေ
မလားဆိုသည့် မျှော်လင့်ချက်နှင့်
အထူးဂရုထား ရှာဖွေဖတ်ရှုခဲ့သော်
လည်း သစ်မြစ်ကွင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး
ရေးသားထားခြင်း မတွေ့ခဲ့ရပါ။
သစ်ကွင်းများ အကြောင်းသာ
ဖတ်ရှုရပြီး စာရေးသူ ရရှိထားသည့်
သစ်မြစ်ကွင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး
မည်သို့အစွမ်းရှိ၍ မည်သို့ အသုံးပြု
ရမည်ဆိုသည်ကို သိရှိသူများမှ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းတွင် ဆက်
လက်တင်ပြပေးပါရန် ပန်ကြားအပ်
ပါသည်။

အေးချမ်းအောင် (ရမည်သင်)

နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၁၇

www.burmeseclassic.com

သိဒ္ဓိဝင်

မာတင်္ဂါအဆောင်

အစီအရင်

မေတ္တာမောင်

ဘုရားအလောင်းတော် မာတင်္ဂါဝ
ဖြစ်ခဲ့ဖူးကြောင်း ဗုဒ္ဓဝင်နိပါတ်တော်
များတွင် ပါရှိခဲ့သည်။ လောကီအစီ
အရင် ပညာရပ်များတွင် မာတင်္ဂါ
အဆောင်ရုပ် အစီအရင်များကို
လောကီပညာရှင်များက ဆောင်ရွက်မှု
ဖြူကြသည်။

မာတင်္ဂါအစီအရင် ဆောင်ရွက်မှု

မာတင်္ဂါရုပ်တု ထုတာ သစ်အမျိုး
အစား (၂)မျိုးရှိတယ်။ တစ်မျိုးက
သူတောင်းစား အမြဲဆောင် အသုံးပြု
တဲ့ ထမ်းပိုးကျိုးကို လှောင်မှုနဲ့ နံသင့်
သားကို ထုလုပ်ခြင်းလို့ ရှိတယ်။

တချို့က ဂမုန်းပေါင်း၊ ပန်းပေါင်း
တွေနဲ့လဲ ထုလုပ်စီရင်ကြတယ်။ အစွမ်း
ဆုံးက သူတောင်းစား ထမ်းပိုးကျိုးကို
စီရင်ထုလုပ်မှုက ပိုအစွမ်းထက်တယ်
လို့ ယုံကြည်လက်ခံကြတယ်။

နံသင့်သားဆိုတာက မိမိမွေးနံရဲ့
ပဉ္စမမြောက်နေနံသား ပဉ္စပွတ်သား
ကို အသုံးပြုရတယ်။ ဂမုန်းပေါင်း၊
ပန်းပေါင်းတွေကတော့ စုဆောင်းယူ
ရတယ်။ တချို့ ဆရာတော်ကြီးတွေ၊
ဆရာကြီးတွေဆိုမှာ အဆင်သင့်
စုပေါင်းပြီးသားတွေ ရရှိတတ်ပါတယ်။

နံသင့် ပဉ္စပွတ်သား ရွေးချယ်ပုံ

- ❖ ပွေးနံ တနင်္ဂနွေသားသမီးဆိုရင် ➡ ကြာသပတေးနံသစ်သား
- ❖ ပွေးနံ တနင်္လာသားသမီးဆိုရင် ➡ သောကြာနံသစ်သား
- ❖ ပွေးနံ အင်္ဂါသားသမီးဆိုရင် ➡ စနေနံသစ်သား
- ❖ ပွေးနံ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးဆိုရင် ➡ တနင်္ဂနွေနံသစ်သား
- ❖ ပွေးနံ ကြာသပတေးသားသမီးဆိုရင် ➡ တနင်္လာနံသစ်သား
- ❖ ပွေးနံ သောကြာသားသမီးဆိုရင် ➡ အင်္ဂါနံသစ်သား
- ❖ ပွေးနံ စနေသားသမီးဆိုရင် ➡ ဗုဒ္ဓဟူးနံသစ်သား

ကို အသုံးပြု ထုလုပ်ရတယ်။

ပုံသဏ္ဍာန်အနေအထား

မုဆိုးဒူးထောက်၊ စအိုဖနောင့်ပိတ်
ထိုင်ဟန်၊ ညှာလက်ဒူးပေါ်တင်+
ဖလားတစ်လုံး ကိုင်ထားရမယ်။ လက်
တစ်ဖက်က တောင်ပေးတစ်ချောင်းပါ
မယ်။ ခေါင်းပေါင်းထည့်ရမယ်။ အပေါ်
တိုက်ပုံအင်္ကျီ အပေါ်ဖုံးအင်္ကျီ ပုဆိုးပါ
ရမယ်။

မာတင်္ဂါရုပ်တု စီမံမှု စီရင်တဲ့အခါ
တန်ခိုးကြီးဘုရား၊ သိမ်တွေမှာ စီမံရ
တယ်။ မိမိနေအိမ်မှာဆိုရင် ကန်တော့
ပွဲတစ်ပွဲနဲ့ စီမံရတယ်။

ပန်း(၇)မျိုး၊ သစ်သီး(၇)လုံး၊
အမွှေးတိုင်(၇)တိုင်၊ ဖယောင်းတိုင်
(၇)တိုင်၊ ရေစင်(၇)ခွက်ကို ဘုရား
ရှင်ကို ကပ်လှူပူဇော်ရမယ်။ အသိ
အိမ် (၇)အိမ်က ဆန် လက်(၇)ဆုပ်၊
ဒါမှမဟုတ် ဆန်နို့ဆီဘူး(၇)ဘူး ပါရ
မယ်။

မာတင်္ဂါတာတော်နဲ့ (၃၇)ခေါက်
ရွတ်ပြီး သိဒ္ဓိဝင် အသက်သွင်းရတယ်။

မာတင်္ဂါ ထုရန် နမူနာပုံ
(ဒားတိုက်မြင်မှု)

အဲဒီဂါတာကို တစ်နေ့(၉)ခေါက်
အနည်းဆုံး ရွတ်ဆိုရမယ်။

မာတင်္ဂါတာတော်

ဥံ ပိယော ဒေဝ မနုဿာနံ၊
ပိယော ဗြဟ္မဏ ပုတ္တံ၊
ပိယော နာဂသုပဏ္ဍနံ၊
ပိယန္တိယံ နယ ဖဟံ၊
လာဘံ ဖေ ဝနံ ဖေ၊
ဝနံ ဖေ ဝလာဘံ ဖေ၊
နယ ဗုဒ္ဓိယ မေ သိဒ္ဓိ။

အနက်

ဥံ၊ အန္တရာယ်ကင်း ရန်စွယ်ရှင်းဆေး
သတည်း။ မုတ္တမံ၊ အတုမရှိ တစ်
လောကလုံးထက် သာလွန်မြင့်မြတ်
တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို
ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်၊ လူတို့သည်
ပိယော၊ ချစ်အပ်၏။ ဗြဟ္မဏ
ပုတ္တုဏားသည်။ (တစ်နေ့) မကောင်း

www.burmeseclassic.com

• ပြောဆိုရင်းပြဿာ ထာရာဝဏ္ဏဘောင်

ကို အပပြုပြီးသော(ကိလေသာ ကင်း
စွာသော)ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ **ဝိယော၊** ချစ်
အပ်၏။ **နာဂသုပဏ္ဍာနံ၊** နဂါးနှင့်
ဓမ္မန်တို့သည်။ **ဝိယော၊** ချစ်အပ်၏။
ဝိယံဖြိယံ၊ ချစ်ဖွယ် စကျ စသော
ဣန္ဒြေရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
တို့။ **အဟံ၊** အကျွန်ုပ်သည်။ **နမာမိ၊**
နှိုးပါ၏။

လာဘံ၊ လာဘ်သည်။ **ဇဟိ၊**
ဇာလုသည်။ **ဓနံ၊** ဥစ္စာသည်။ **ဇဟိ၊**
ဇာလုသည်။ **ဓနံ၊** ဥစ္စာသည်။ **ဇဟိ၊**
ဇာလုသည်။ **-လာဘံ၊** လာဘ်သည်။
ဇဟိ၊ လာလုသည်။ **ဗုဒ္ဓါယ၊** မြတ်စွာ
ဘုရားအား။ **နမော၊** ရှိခိုးပါ၏။
မေ၊ တပည့်တော်အား။ **သိဒ္ဓိ၊** အစစ
အရာရာ အောင်မြင်ပြီးစီးခြင်းသည်။
(ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။)

(ဤမာတင်ဂါထာတော် ပါဠိအနက်
ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းနှင့်
ပါရမီမဂ္ဂဇင်းတို့၏ ပါဠိအယ်ဒီတာ
ဆရာကြီး ဦးစံတင်(မွှောစရိယ၊ ဝိနယဓမ္မ
တေနိကာယကောဝိဒ)မှ ပြန်ဆိုပေးပါ
သည်။)

စီရင်ပြီးတဲ့ မာတင်ရုပ်တု
ကို မိဘသဖွယ် အမြဲရှိသော
လေးစားပြီး လိုအင်ဆန္ဒကို
ပြောဆို တောင်းဆိုရတယ်။
ခန္ဓာကိုယ်မှာ ဆောင်မယ်
ဆိုရင် အပေါ်ပိုင်းမှာ
ဆောင်ရမယ်။ ခါးအောက်ပိုင်း
မဆောင်ရဘူး။ အမွှေးနံ့သာ၊
ရေမွှေး အမြဲ သွတ်ပေးရ
တယ်။ (၇)အိမ်က ဆန်ကို
ပန်းကန်လုံးတစ်လုံးနဲ့ တစ်
ပတ်တစ်ကြိမ်လဲလှယ်လျှူဒါန်း
ပေးရတယ်။

အစွမ်းထက်သိဒ္ဓိများ

ဝိယသိဒ္ဓိ၊ ဝေနသိဒ္ဓိ ပြည့်စုံ
စေတယ်။ အပြောအဆို အောင်မြင်
တယ်။ အရောင်းအဝယ် ကောင်းတယ်။
မျက်နှာ ပွင့်လန်းတယ်။ စီးပွားတက်
တယ်။ လူချစ်လူခင် ပေါတယ်။ အသံ
ကြားသနား။ မျက်နှာမြင် ချစ်ခင်တယ်။
နတ်ချစ်တယ်။ အကြံအစည် အောင်
မြင်စေတယ်ဆိုတဲ့ သိဒ္ဓိတွေ ပြည့်ဝစေ
ပါတယ်။

မာတင်ရုပ်တုတော်မှာ လောကီစီးပွား
ရေး၊ လောကီကိစ္စရပ်တွေမှန်သမျှ
သိဒ္ဓိဝင် ပြီးမြောက်အောင်မြင်စေတဲ့
လောကီအစီအရင်ကောင်း တစ်ခုပါ။
(၇)ရက်သားသမီးတွေ၊ ယုံကြည်သူ
တွေ အစီအရင် ပြုလုပ်နိုင်စေဖို့ လမ်း
ညွှန်ပေးရတာပါပဲ။

လောကီပညာ အစီအရင်များကို
လေ့လာကျွမ်းကျင် တတ်မြောက်ခဲ့
သော ဆရာဦးဝဏ္ဏအောင်မှ ပြောဆို
ရှင်းပြမှုအား ထပ်ဆင့် တင်ပြရေးသား
လိုက်ရပါသည်။

မေတ္တာမောင်

ခိုင်းခွားများ

ခွာနာ ဖြစ်ခဲ့သော်

မြန်မာ့လယ်ယာ
လုပ်ငန်း များတွင်
ခွားများသည်အဓိက
အခန်းမှာ ပါဝင်နေ
ဆဲ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့သော ခိုင်းခွားများမှာ နေပူ၊
ငြိမ်းရွာမရောင် လုပ်ကိုင်ရာမှ ခွာနာရောဂါ
ရရှိတတ်ပါသည်။

စာရေးသူတို့ ရပ်ကွက်အတွင်း ခွာနာ
ဖြစ်နေသော ခွားများကို ဤဆေးနည်း
အတိုင်း ပြုစု၍ ခွားများ ခွာနာရောဂါ
သက်သာ ပျောက်ကင်းသွားပါသည်။

ဤဆေးနည်းကို ဆရာကြီး တစ်ဦး
ထံမှ ရရှိ၍ စေတနာထား ကုသပေးရာ
ခွားများမှာ ခွာနာရောဂါမှ ကင်းဝေးစေ
ပါသည်။

ငွေကုန်သက်သာ၍ နက္ခတ္တရောင်
ခြည်မဂ္ဂဇင်း စာဖတ်ပရိသတ်များ ဗဟု
သုတ ရကြစေရန် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

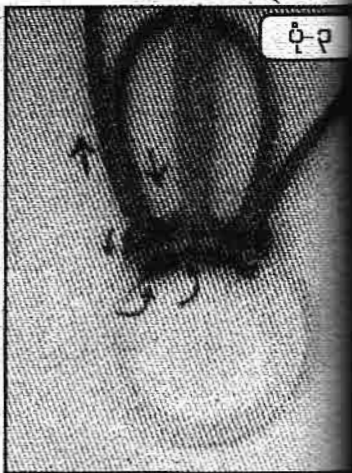
- (၁) ကြက်သွန်နီ (၁) ကျပ်သာ။
- (၂) အိတ်တွဲ (၁) ကျပ်သာ။
- (၃) ခတ္တ (၁) ပဲသာ။

အထက်ပါဆေး (၃) မျိုးကို ကြိတ်၍
နေသွေအောင်လှန်းပြီး အုန်းဆီနှင့်
ခွာနာဖြစ်သော ခွားခြေထောက်ကို
လိမ်းပေးပါ။ (၃) ရက် လိမ်းပေးပါက
ခွာနာဖြစ်နေသော ခွားများမှာ အလုပ်
ခွင်တွင်ရွှင်လန်းတက်ကြွစွာအသုံးပြုနိုင်
မည်ဖြစ်ကြောင်းရေးသားလိုက်ပါသည်။

မှတ်ချက်
အင်တွဲ၊ ဒုတ္တာသည် (ပရ)ဆေးဆိုင်
တွင် ရနိုင်ပါသည်။

ရွှေတောင်ကိုနိုင်(မြောက်ဦး)

www.burmeseclassic.com

ယခင်ပမူ အဆတ်

အခြေခံ ကြိုးထုံးနည်း (၇၄)

莲花观音

Liang Hua Guang Yin

လျန် ဟွား ကွင်း ယင်း

ကြာပန်း

ကွင်းယင်းကြိုးထုံး

ကြာပန်း အလယ်တွင် ကွင်းယင်း ဖော်သတ္တဝါပုံပုံ တော်မူဟန် ဖြစ်သည်။

ပုံ (၁)

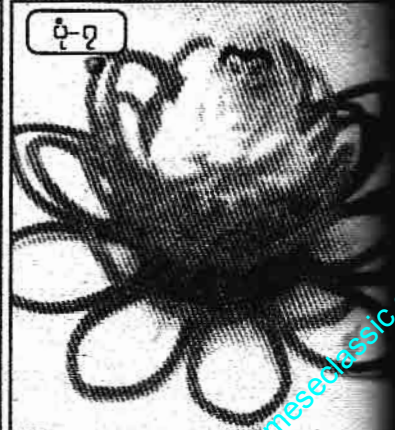
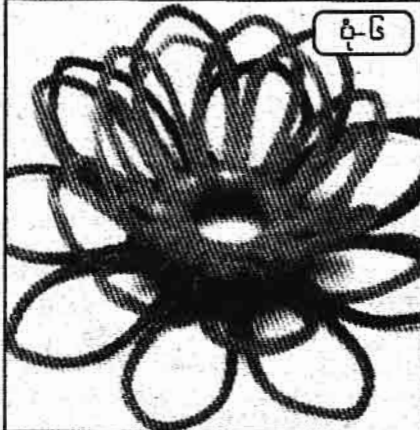
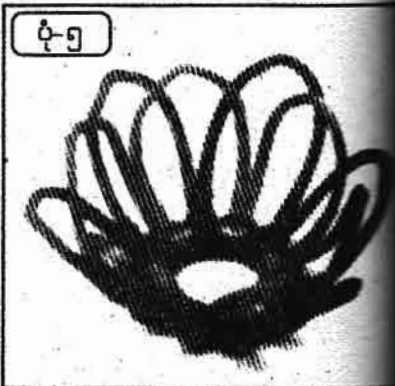
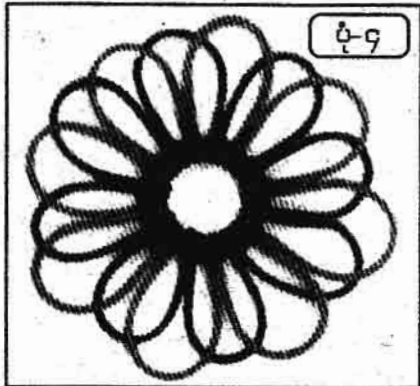
လိုအပ်သော ပစ္စည်းများ ကွင်းယင်းရုပ်တုနှင့် ရောင်စုံ ကြိုးများဖြစ်သည်။

ပုံ (၂)

သွပ်နန်းကြိုး သို့မဟုတ် လက်ကောက်ကွင်းငယ် စသည် ကွင်းတစ်ခုတွင် အရောင်ကွဲ ကြိုးစနစ်စကို ငြင်းချင်းရေးကြိုးထုံး (ကြိုးထုံး ပညာ အမှတ်(၄၄)တွင် ဖော်ပြပြီး ဖြစ်သည်။) ချည် နည်းဖြင့် ချည်ပါ။

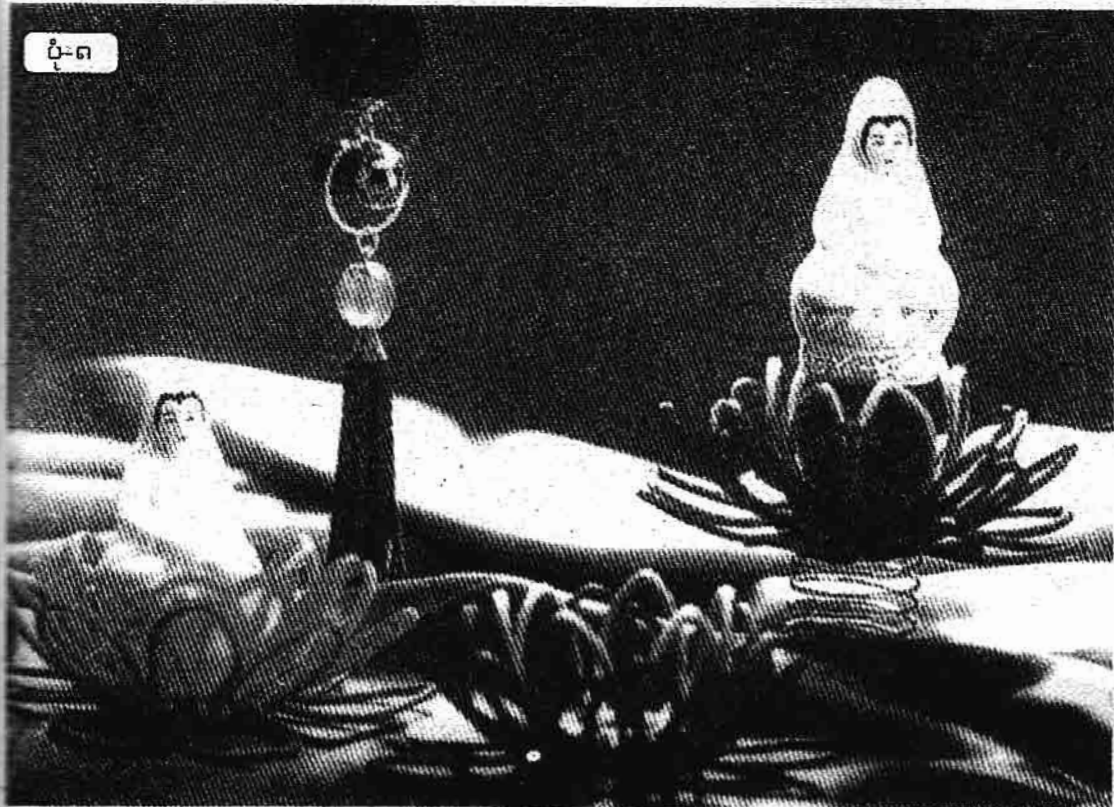
တရုတ် ကြိုးထုံးပညာ

ပုဂံ

၂၂၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်ပစ္စည်း

ပုံ-၈

ဝံ (၃) တစ်ခုကျော်မှ ကြီးစကို ယူကာ ထပ်ချည်ပါ။
 ဝံ (၄) ဤသို့ဖြင့် ကွင်းပြည့်အောင် ချည် သွားပါ။
 ဝံ (၅) ကြီးစတစ်ခုတည်းဖြင့် အခြားကွင်း တစ်ကွင်းပြည့်အောင် ချည်ပါ။

ဝံ (၆) ပုံ(၄)တွင် ချည်ပြီးသော ကွင်းပေါ်သို့ ပုံ(၅)မှတစ်ရောင်တည်းကွင်းကိုထပ်ပါ။
 ဝံ (၇) အလယ်ဗဟိုတွင် ရုပ်တုတင်ပါ။
 ဝံ (၈) ကြာပန်းပွင့်အလယ်တွင် စံပယ်နေ သော ကွမ်းယင်းဗောဓိသတ္တပုံတော် ရရှိပါပြီ။

ကြာပန်းသည် တရုတ်ဗုဒ္ဓဘာသာ တွင် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ကျက်သရေ ဩဘာနိမိတ်ဖြစ်သော ရတနာ(၈)ပါး တွင် အပါအဝင်ဖြစ်ရာ နောင်ပွင့်တော် မူမည့် ဘုရားလောင်း ဗောဓိသတ္တနှင့် တွဲဖက်ပူဇော်ခြင်းဖြင့် နေအိမ်ဂေဟာ နှင့် လောကကမ္ဘာအတွက် မင်္ဂလာ နိမိတ်ကောင်း ဖြစ်လေသည်။

ဟုဂျင်းစီ

နာလန်ထ လူနာများအဖို့ အသား ဆန်ပြုတ်ကိုသာ အားထားရစဉ် အသားညှိနံ့ကြောင့် ခံတွင်း ပို၍ ပျက်ရ လေသည်။ ညှိနံ့ မထွက်စေရန် ကြက်သွန်နီ ပါးပါးလှီး ဆီသတ်ကာ အနေတော် အသားတုံး (ဝက်၊ ကြက်၊ ငါး စသည်) ကလေးများထည့်၍ ကြပ်ရွယ်သည်အထိ ကြော်ပါ။

အသားဆန်ပြုတ်

ညှိနံ့ပျောက်အောင် ထို့နောက် ငါးပိ၊ ငံပြာရည် အနည်း ငယ်ထည့်၍ ဆေးထား သောဆန်အား ထပ်မံထည့်ကာ

ကြော်ပါ။ အနည်းငယ် နီရောင်သန်း လျှင် ရေထည့်ကာ နူးနပ်သည်အထိ ကျိုပေးပါက အညှိနံ့ ပျောက်ကင်းသော အသားဆန်ပြုတ်ကို ရရှိပါမည်။

အေးဝင်းသန္တာ

www.burmeseclassic.com

ယခု ရေးသား ဖော်ပြပေးသွားမည် မှာ ဆေးဒန်းသား အသုံးချနည်း အများ အပြားရှိသည့်အနက်မှ ကိုယ်တွေ့ လမ်းစဉ်တစ်ခုမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။

မိမိသည် ဆေးဒန်းနှင့် ပတ်သက် သမျှ ဖမ်းနည်းများကို အတော်အသင့် ရေးသား ဖော်ပြပေးခဲ့ဖူးပါသည်။ သို့ သော်လည်း အင်္ဂိုရတ်ဝါသနာရှင်များ အနေဖြင့် ပေါက်ပေါက်ရောက်ရောက် အောင်မြင်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ် အတော် နည်းလှပါသည်။

ဝါသနာရှင်အပေါင်းကို တိုက်တွန်း လိုသည်မှာ စဉ်းစားဆင်ခြင်၍ ဉာဏ် လွှာသုံးတတ်ဖို့ရန် ဖြစ်ပါသည်။ မိမိ ရေးသားထားသည်များကို အမှီပြုပြီး ရရှိလာသော ဆေးဒန်းသားကို အကောင်းဆုံးဖြစ်စေရန် လုပ်တတ်ကြ တတ်ဖို့ လိုပါသည်။

မိမိ ရေးသား ဖော်ပြခဲ့ဖူးသော နည်းနှင့် ဖမ်း၍ရသော ဓာတ်သားမှာ အမှန်တကယ် အသုံးဝင်ပါသည် ဆိုသည်ကိုမူ အထူးရေးလိုပါသည်။

ဖမ်း၍ ရရှိတာကလေးနှင့် မပြီးပါ။ ယင်းဓာတ်သားကို မီးချက်ခုံရန်နှင့် သန့်စင်မှုရှိရန် အရေးကြီးလှပါသည်။

“ဘယ်အဆင့်၊ ဘယ်အနေအထား၊ ဘယ်အရောင်အသွေးမျိုး ရောက်မှ သန့်ရှင်းမှုရှိတာလဲ” ဟု မေးရန်ရှိပါ သည်။

ရှင်းအောင် ရေးရမည်ဆိုပါလျှင် ဓာတ်သားမှာ အဆီခန်းခြောက်ပြီး ကျစ်လျစ် သိပ်သည်းမှုရှိမှ ဖြစ်ပါမည်။

ပြောင်တောင်တောင်နေပါလျှင် ဓာတ် ဆီ မခန်းသေးဘဲ ရှိနေသည်ကို သတိ ပြုရပါမည်။ ယင်းအဆီ ရှိနေ ခံနေပါ လျှင် အများ မျှော်လင့်ထားသကဲ့သို့ တွေ့စပ်ကြည့်ရာ၌ ယင်းအဆီက ကြားခု နေပါသဖြင့် မိမိလိုသလို ဖြစ်၍မလာပါ။

ဆေးဒန်း

ဤကဲ့သို့ မိမိလိုသလို မဖြစ်သည့် အပြင် ဓာတ်သားမှာ ချော်ဘက်သို့ လိုက်သွားမည်မှာ မလွဲပါ။ ဤသည်မှာ အရေးကြီးသောအခန်း ဖြစ်ပါသည်။ အထက်က ရေးသားသကဲ့သို့ ဂရုစိုက် ကြပါလေ။

ယခုတော့ ဆေးဒန်းဓာတ်သား ကောင်းတို့၏ အသုံးဝင်ပုံကို ရေးသား ဖော်ပြပေးသွားပါတော့မည်။

အထက်က ရေးသားခဲ့သည့် အဆီ ခန်းခြောက်၍ သန့်ရှင်းနေသော ဆေးဒန်းဓာတ်သားမျိုး ဆိုပါလျှင် ဥပမာ ဓာတ်သားတစ်ကျပ်သားရှိလျှင် ကိတ်တစ်မတ်သားနှင့် တွဲစပ်လျှင် လုံ လောက်ပါပြီ။ ယင်းနှစ်ပါး ကောလီဖြစ် သွားအောင် ထိုးလိုက်ပါ။ မကြာခင်မှာ ပဲ ကောလီဖြစ်သွားပါမည်။

တဖြည်းဖြည်းချင်း အရောင်မှာ လည်း လိုက်၍ လာပါမည်။ အရောင် အပြည့်အဝ မလိုက်သေးသော်လည်း ဓာတ်မှာ အလုပ်လုပ်သောအဆင့်သို့ ရောက်ရှိပါတော့သည်။

အလုပ်လုပ်ပုံမှာ ထုံကျပြဒါးကို ဆေးဒန်းဓာတ်လုံးနှင့် ဖိပြီး ဖုတ်ပါ။ ဓာတ်အရည်ဖြစ်စရာ မလိုပါ။ ယင်း ဖုတ်၍ရသော အသားကို အုပ်၊ ဆားနှင့် သိပ်ပြီး ထိုးချပါ။

ရရှိလာသော အသားမှာ တစ်ခဲ တလေ မည်းပြီး၊ တစ်ခါတလေ အဖြူ ဖြစ်တတ်ပါသည်။ ဖြူဖြူမည်းမည်း ကိတ်အနည်းငယ် ထည့်ပေးလိုက်ပါက အားလုံးအပြီးအစီး ထွက်၍လာပါတော့ သည်။

ဆေးဒန်းလုံးတို့မည်သည် ပျိုသည် ဟူ၍ မရှိပါ။ ဝါသနာရှင်များ ဒါကို သိရှိထားဖို့ရန် လိုပါသည်။ ဒါက ဓာတ် နှင့်ဖိပြီး လုပ်ပုံလုပ်နည်းမျှသာ ဖြစ်ပါ သည်။

နောင် အလျဉ်းသင့်ပါလျှင် ယင်း ဓာတ်လုံးနှင့် (ကျစ်)ထုတ်ပုံထုတ်နည်း ကို ရေးသား ဖော်ပြပေးပါမည်။

ဦးသုမန (မစိုးရိမ်)

တစ်နေ့ တက္ကသိုလ် ပိတောက်လမ်း
ဘက်ရှိ ကိုမင်းကြူတို့ မိသားစုအိမ်သို့
ရောက်သွားသည်။ မတွေ့တာကြာပြီ
ဖြစ်၍ ဝမ်းသာအားရ ဆီးကြိုကြသည်။
အိမ်ပေါ်တွင်ထိုင်မိ၍ စကားပြောကြ
မင်း ကျွန်တော်လက်ထဲမှ မတ်လထုတ်
ကတ္တတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းကို တွေ့သွား
သည်။

အိမ်ရှင် ဒေါ်မိမိအေးက...
'ဆရာကြီးက နက္ခတ္တရောင်ခြည်
မဂ္ဂဇင်းမှာ စာရေးနေတော့ အတော်ပဲ။
ကျွန်မဆီမှာ မိတ္တူကူးတဲ့စာတစ်စောင်
နဲ့တယ်။ ဖတ်ကြည့်ပါလား'

ဟု ဆိုလာပါသည်။
ဒေါ်မိမိအေးမှာ အမှတ်(၄) မူလ
စာနားကျောင်းမှ ဆရာမတစ်ဦးဖြစ်ပြီး
မန်းချို၊ စာပေနှင့် တိုတိုစစ ဝါသနာ
ပါသူ ဖြစ်သည်။ ဒေါ်မိမိအေးပေးသော
မိတ္တူကူးထားသည့် စာအား ဖတ်ကြည့်
ရာ အလွန်စိတ်ဝင်စားသဖြင့် ချက်ချင်း
အနီးရှိ မိတ္တူကူးဆိုင်တွင် မိတ္တူကူး
ယူလိုက်ပါသည်။

စာမှာ "မင်းယုဝေ" ရေးသားသော
"ကင်ဆာရောဂါနှင့် သင်္ဘောရွက်"
ခေါင်းစဉ်နှင့်အပြင် ဒေါက်တာခင်ရွှေ
(တိရစ္ဆာန်ဆေးကုဆရာဝန်) ရေးထား
သည့် ဘာသာပြန်ဆောင်းပါး တစ်ပိုင်း
တစ်စလည်းပါသည်။

သင်္ဘောရွက်သည် ကင်ဆာရောဂါ
ပျောက်ကင်းကြောင်းကို အထောက်
အထား ခိုင်လုံစွာဖြင့် ရေးသားထား
ပါသည်။ စာမှာ အဓိကလိုရင်းအချက်
များကို ရွေး၍မိတ္တူကူးထားသည်ဖြစ်
ခြင်းကြောင့် မည်သည့်နေ့ထုတ်
ဆောင်းပါးဟု မသိရပါ။

သို့သော် စာထဲတွင် ဆရာမင်းယုဝေ
က...

'လွန်ခဲ့သော (၃၅)နှစ်ကျော်က ပြုတီ

ကျွန်းရင် (ပညာ)
တော်တော်

အစွမ်းထက်မြတ်

သင်္ဘောရွက်

စာပေတိုက်တွင် ကျွန်တော် အယ်ဒီတာချုပ်
အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေချိန်က ဖြစ်
သည်။

ဟု ရေးသားထားသည်။
ဆရာမင်းယုဝေက သင်္ဘောရွက်
အစွမ်းကို အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြ
ထားပါသည်။ 'စာရှည်မည်စိုး၍
အဓိကကိုသာ အကျဉ်းချုပ် ရေးသား
ပါမည်။ သင်္ဘောရွက်၏ ကင်ဆာ
ရောဂါ ပျောက်ကင်းပုံကို အများသိရှိ
အသုံးပြုနိုင်ရန်ဖြစ်ပါသည်။

ဆောင်းပါးတွင် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး
ဓာတ်ရောင်ခြည်ဌာန တာဝန်ခံ ဆရာ
ဝန်ကြီး ဒေါက်တာတင်အောင်ထံ
ကင်ဆာရောဂါဖြစ်နေသော ဆရာ
တော်တစ်ပါးကြွလာသည်။ ဓာတ်
ရောင်ခြည်ကင်ဖို့ စီစဉ်ရာ လက်မခံဘဲ
ပြန်ကြွသွားပါသည်။

နောင်(၃)လကျော်အကြာမှာ ပြန်ကြွ
လာ၍ စစ်ဆေးကြည့်ပါသည်။ ကင်ဆာ
ပျောက်ကင်းနေကြောင်း သိရသဖြင့်
"ဘာဆေးသောက်သလဲ" မေးကြည့်ရာ
သင်္ဘောရွက်စိမ်း သတ္တုရည်ကိုသာ
သောက်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ဒေါက်တာခင်ရွှေ (တိရစ္ဆာန်ဆေး
ကုဆရာဝန်) ဘာသာပြန်ထားသော
ဆောင်းပါးတွင်...

'ဩစတြေးလျနှင့် နယူးဇီလန်၌
သင်္ဘောပင်ကို ပေါပေါဟုခေါ်ကြောင်း
သင်္ဘောရွက်အရည်သည် ဩစတြေး
လျနိုင်ငံ ရွှေကမ်းခြေရှိလူများအား
ကင်ဆာရောဂါ ပျောက်စေကြောင်း၊
မစ္စတာစတန်ရှယ်တန်သည် သင်္ဘော
ရွက်သတ္တုရည်သောက်ခြင်းဖြင့် ၁၉၆၅
ခုနှစ်က စွဲကပ်ခဲ့သော ကင်ဆာသည်
နောင် ဘယ်တော့မှ ပြန်ပေါ်တော့

ကြောင်း ရှယ်တန်၏ဇနီးသည် ကင်ဆာရောဂါပျောက်ကြောင်း ဆေးမြီးတို့ကို အခြားဝေဒနာသည်တို့အား ဖြန့်ဝေပေးရာ (၁၆)ယောက် ပျောက်ကင်းကြောင်း...

ရေးသားထားပါသည်။

ထို့ပြင် သေလုဆဲဆဲဖြစ်နေသော လူနာအား သင်္ဘောရွက်ပြုတ်ရည်နှင့် ကုရာ ပျောက်ကင်းကြောင်း အရွက်တို့ကို အခြောက်လှန်း အမှုန့်ထောင်း၍ သုံးစွဲပါက ပို၍စွမ်းကြောင်း ဗိုင်းရပ်စ်ပိုးများ၊ မှိုများနှင့် ကင်ဆာဆဲလ်တို့ကို တိုက်ဖျက်ကြောင်း၊ ကင်ဆာကျိတ်တို့ကို ထူးကဲစွာချေဖျက်ပေးကြောင်း၊ ခုခံအားကျဆင်းမှုတို့၏ ကယ်တင်ရှင်ဖြစ်ကြောင်း...

အစာအိမ်နှင့် အူလမ်းကြောင်း ကင်ဆာတို့ကို တိုက်ဖျက်ကြောင်း ရေးသားထားပါသည်။ တုတ်ကွေးရောဂါ၊ လည်ချောင်းရောဂါများကိုလည်း ပျောက်ကင်းပါသည်။

ဆရာမင်းယုဝေက ထမင်းစားတိုင်း သင်္ဘောရွက်စိမ်းကို ဝေဒနာဖြောင့် မကြာခဏစားကြောင်းနှင့် အသက်(၈၃)နှစ် ရှိသော်လည်း ဘာရောဂါမှမရှိ၊ ကျန်းမာပေါ့ပါး ဖျတ်လတ်လျက်ရှိကြောင်း ရေးသားထားပါသည်။

ကျွန်တော်သည် သင်္ဘောရွက်၏ အစွမ်းထက်ကြောင်းကို ဤသို့ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် သိလိုက်ရသဖြင့် လည်ချောင်းရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန်သွားရှာပြီဖြစ်သော မိခင်ကြီးအား ပြန်လည်သတိရမိပါသည်။ ဤဆေးနည်းအား ထိုအချိန်က သိလိုက်ရလျှင်ဟူသော အတွေးဝင်လိုက်မိပါသည်။

၂၂၄ နက္ခတ္တဗေဒဗိမ္မာန်စာအုပ်

မိတ္တူကူးထားသော ထိုဆောင်းပါးကို နှစ်သက်ယုံကြည်စွာယူလာပြီး အိမ်ရောက်၍ စိတ်ဝင်စားစွာ ဖတ်နေစဉ် အိမ်နားနီးမှ မဝတ်ရည်နိုင်ဝင်းဆိုသူ တက္ကသိုလ် စာပေးစာယူ ကျောင်းသူ တစ်ယောက် ရောက်လာသည်။

အစာအိမ်ကြောင့် အမြဲတမ်း အောင့်အောင့်နေပြီး ရှုံးနေသည်ကိုသာ တွေ့မြင်နေရသည်။ ယခုအခါ ရွှင်ရွှင်ပျပူဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် "ဗိုက်အောင့်တာ ဘယ်လိုနေသေးလဲ" ဟု မေးကြည့်ပါသည်။ သင်္ဘောရွက်ဆေးနည်းပေး၍ စမ်းသပ်ကြည့်လိုသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် မေးခြင်းဖြစ်ပါသည်။

'ပျောက်သွားပြီ ဘာဘရဲ့'

'ဟုတ်လား ဘာဆေးနဲ့ ပျောက်သွားတာလဲ ပြောပါဦး'

'ဒီလိုဘဝနဲ့ ပြန်ခြောက်ကို အုန်းထောင်း သင်္ဘောရွက်ကို အိမ်ပါးပါးလိုပြီး သုံးလေးခါ သုပ်စားတာ အခုအောင်တော့ဘူး။ အစာအိမ်ကောင်သွားပြီ၊ အတော့်ကို မီးတာ ပျက်စိတ်ပြီ၊ မနည်းမျိုးရုတ်လမ်း ဒီတောင် ပုစွန်ခြောက်ပါလို့'

ဟု ပြောပြပါသည်။

ထိုကြောင့် သင်္ဘောရွက်သည် အထောက်အထား ခိုင်လုံစွာဖြင့် ရောဂါပျောက်ကင်းပါကြောင်း ရေးသားလိုက်ရပါသည်။

ဆောင်းပါးရေးသားခဲ့သော ဆရာနှင့် မိတ္တူစာရွက်ပေးသော ဆရာမ ဒေါ်မိမိအေးတို့အား ကျေးဇူးတင်လျက်...

ကျော်ရင် (ပညာ) တာဘိတ်

အမျိုးသမီးများ နိဗ္ဗာန်ပထဝီ

(၃-၄-၂၀၁၂)

နေမှာတော့ ဝန်းသိုမြို့နယ်၊ သဲချောင်းရွာမှ ဦးချစ်မုန်းနှင့် မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့ရသည်မှာ ဝမ်းသာမိပေသည်။

ထို ဦးချစ်မုန်းမှာ ဓာတ်မိနွောဆရာကြီးတော့ မဟုတ်ပေ။ သူ၏အဘိုးလက်ထက်က ကျန်ရှိနေသေးသော ဆေးမှတ်စုများမှ ဆေးမြီးတို့များကို ရောဂါဝေဒနာ ခံစားနေရသူများအားဝေစာနာကောင်းဖြင့် ဖြန့်ချိနေသူ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုနေ့က သူပြောပြသော ဆေးနည်းမှာ နိဗ္ဗာန်ပထဝီစိတ်ညစ်နေသော အမျိုးသမီးများအတွက် ဆေးနည်းကောင်းတစ်လက် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဆေးနည်းမှာ သူ၏ သားဦးလေးတုန်းကလည်း သောက်သုံးခဲ့ရသည်။ ရွာထဲမှ အမျိုးသမီးအချို့လည်း သောက်သုံး၍ အကျိုးခံစားရကြောင်း ပြောပြ၍ နက္ခတ္တဗေဒဗိမ္မာန်စာအုပ်စာဖတ်ပရိသတ်အား သတင်းကောင်းပါးလိုက်ပါသည်ခင်ဗျား။

ဆေးမြီးတို့မှာ မခက်ပါ။ သဘာဝ စိမ့်တော့၊ မြိုင်တော့ အင်အိုင်များ၌ ပေါက်ရောက်တတ်သော သင်ပင်များ ရှိပါသည်။ ထိုသင်ပင်၏ အကြောဖြင့် (ပန်းတနော်ဖျာ) ဖျာများရက်လုပ်တတ်ကြပေသည်။

ထိုသင်ပင်၏ အပြစ်ဒဏ်ကို သင့်တော်စွာကုန်အောင် ကျိပြီး လက်ဖက်ရည်သောက်အကြမ်းပန်းကန် တစ်လုံးနှင့် တစ်နေ့သုံးကြိမ် သောက်ပေးခြင်းဖြင့် အကျိုးခံစားနိုင်ကြောင်း သိရပါသည်။

လိုအင်ဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေ အောင်နိုင်ဝင်း (မိသားစုဝင်)

www.burmeseclassic.com

ကျွန်တော်နှင့် သာမည ဆရာတော်ကြီး

၏ ထူးခြားဆန်းကြယ် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ (၂)

လင်းလက်ဝိန်
(မောင်တီ)

ယာခင်လမ္မာ အာဆက်

ကျွန်တော် အိပ်မက်မှ နိုးခဲ့သော အချိန်က နံနက်(၃) နာရီ ဖြစ်တော့ပြန်လည်း အိပ်မက်အကြောင်းကို စာရေးရင်းမှ ပြန်လည် အိပ်မက်ခြင်း မပြုတော့ဘဲ မိခင်ဖြစ်သူ ကို နိုးကာ...

အမေ ကျွန်တော် အိပ်မက်၊ မက်စာယ်။ အိပ်မက်ထဲမှာ ကျွန်တော်က သာမည ဆရာတော်ကြီးဆီသွားပြီး အမှေသမီးရောဂါကို ပျောက်ကင်းအောင် မ၊စပါ။ လည်ချောင်းဖောက်ပြီး အသမ္မာ မခံရပါစေရန်လို့ လျှောက်တော့ ဆရာတော်ကြီးက “အေး... လွတ်တိုက်မယ်။ ဘာမှ မပူကြန့်လို့ ပြောစာယ် အမေရဲ့”

ဟု အိပ်မက်အကြောင်းကို ပြောပြသော် အမေသည် ဝမ်းသာလွန်းလှစွာ

နှင့်... ‘ဟုတ်လား ဆရာတော်ကြီးက ဘာမှမပူနဲ့ လွတ်လိုက်မယ်လို့ ပြောသလား အမေ ဝမ်းသာလိုက်တာ ဆရာတော်ကြီး ကယ်မှပဲ ဒီရောဂါကပျောက်မှာ ဆရာတော်ကြီးကို ကျေးဇူးတင်လိုက်တာကွယ်’ ဟု ဆရာတော်ကြီးကို အိပ်မက်၊

မက်သည် ဆိုရာနှင့် အမေမှာ ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါတရားများ ဖြစ်ပေါ်လာပြီး သူ့သမီးငယ်မှာ အမှန်မှချ ရောဂါ ပျောက်ကင်းလိမ့်မည်ဟု တထစ်ချ ယုံကြည်နေရာပေ၏။ ‘ကဲ... အမေ ဘုရားဆွမ်းကပ်ပြီး ဆရာတော်ကြီးအတွက်ပါ ဆွမ်းချက်

ပျာ၊ ဘုရားဆွမ်းကပ်ပြီးရင် ဆရာတော်ကြီးကိုလဲ ဆွမ်းကပ်ပြီး အမေ့သမီးရောဂါ ပျောက်ကင်းအောင် ထပ်ဆုတောင်းလိုက်ပေါ့။ ကျွန်တော်လဲ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ဖွင့်အမိ သွားတော့ မယ်ဟု ပြောပြီး စက်ဘီးဆွဲကာ အိမ်မှ ထွက်ခဲ့လေတော့သည်။

ထိုစဉ်က ကျွန်တော်တို့ မိသားစုမှာ တစ်နေရာစီ ခွဲကာ နေထိုင်ကြရသော အချိန် ဖြစ်သည်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် ကျွန်တော်ညီမဖြစ်သူ ပိုးပိုးက တူမလေးဖြစ်သူ သီတာနှင့်အတူနေပြီး ကျွန်တော်ကား မှော်ဘီမြို့မှ ငါးမိုင်ကွာဝေးသည့် ကျွန်တော်တို့နေထိုင်ရာ ဘောကုန်းကျေးရွာရှိ အိမ်၌ မိခင်ဖြစ်သူနှင့်အတူ ညစဉ် ပြန်အိပ်ရသဖြင့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ နေ့သွား၊ ညပြန်ပြုလုပ်နေရသောအချိန် ဖြစ်သည်။

အစ်မဖြစ်သူကမူ ရန်ကုန်မြို့ရှိ အဒေါ်တော်စပ်သူ (အမေ့ညီမငယ်) နေအိမ်၌ နေထိုင်ပြီး လျှပ်စစ်ပစ္စည်း မျိုးစုံ ရောင်းချသည့် စတိုးဆိုင်ကြီး (ဆိုင်၏အမည်မှာ ဦးရွှေလင်း + ဒေါ်ကျင်ကျင် လျှပ်စစ်ပစ္စည်း အရောင်းဆိုင် ဖြစ်သည်။) တွင် အလုပ် လုပ်ကိုင် လျက်ရှိရာ ရန်ကုန်မှာပင် အနေများပါသည်။

ဤသို့နှင့် ကျွန်တော်လည်း စက်ဘီးစီး၍ အိမ်မှထွက်ခဲ့ရာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် တည်ရှိသော မှော်ဘီမြို့ တပ်ကြီးကုန်းကျေးရွာသို့ ရောက်တော့ မိုးစင်စင်လင်းပြီ ဖြစ်သည်။ ညီမဖြစ်သူမှာ ဆိုင်သို့ လက်ဖက်ရည် လာသောက်သူများဖြင့် အလုပ်ရှုပ်နေပေပြီ။

ကျွန်တော်ရောက်တော့ ညီမငယ်က...

'ကိုကို ငါ ဒီနေ့ ရန်ကုန်သွားရမှာ

ဆိုတော့ တကယ်လို့ ဆေးရုံတက်နေရရင် ပြန်လာနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကိစ္စ နင့်ဘာသာနှင့် ကြည့်ပြီး စီစဉ်တော့နော်။ အမေ့ကိုလဲ ရွာမှာ တစ်ယောက်တည်း ပစ်ထားခဲ့ခဲ့ဦး။ အမေနဲ့ အဖော်အဖြစ် ညအိပ်နေပေးဖို့ တစ်ယောက်ယောက်ကို သေသေချာချာ မှာခဲ့ပြီးမှ နင့်က လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ လာအိပ်ပါ။ ဆိုင်မှာ ကလဲ သီတာ တစ်ယောက်တည်းဆိုတော့ နင်ရှိမှ ဖြစ်မှာပါ'

ဟု လေသံကလေးဖြင့် နောက်ကြောင်း မအေးသည့်အလား ကျွန်တော့်ကို ပြောဆို မှာကြားနေ၏။ 'နင့် သွားစရာရှိတာ စိတ်ချလက်ချ သွားပါ။ ငါ အကုန်လုံး အဆင်ပြေအောင် စီစဉ်ပါမယ်။ နင့်ရောဂါကိုသာ နှင်ပျောက်အောင်ကု၊ ဘာမှ စိတ်ဓာတ်မကျနဲ့၊ ငါ ညက သာမည ဆရာတော်ကြီးကို အိပ်မက်၊ မက်တယ်'

ဟု ကျွန်တော်က အိပ်မက်

အကြောင်း သူ့ကို ပြောပြလေသော် ညီမငယ်မှာ ဝမ်းသာအားရဖြစ်ပြီး စိတ်ဓာတ်လည်း အတော်တက်သွားပေရှိသည်။ ကျွန်တော့်ကိုလည်း...

'ကိုကိုရယ် နင့်ပြောလို့ ငါ တကယ်အားရှိသွားပြီ။ ဆရာတော်ကြီးက အိပ်မက်ထဲမှာ လွှတ်လိုက်မယ်လို့ တော့ ငါ့ရောဂါ ပျောက်အောင် တကယ် လွှတ်လိုက်မှာပါ။ ငါယုံတယ် ဒီအတိုင်းဆို ဆရာတော်ကြီးက ငါ့ပစ်ထားမှာ မဟုတ်ပါဘူး'

ဟု ပြောပြီး ရန်ကုန်သို့ သွားပြင်ဆင်လေတော့သည်။ နံနက် နာရီခွဲတွင် ကျွန်တော်ညီမငယ်သည် (မှော်ဘီ + ရန်ကုန်) ဟိုင်းလပ်ကားဖြင့် ရန်ကုန်သို့ ထွက်ခွာသွားလေသတည်း။

ညီမငယ်၏ အသံမထွက်သည့် ရောဂါ ပျောက်ပြီ

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်ညီမငယ်သည် (မှော်ဘီ + ရန်ကုန်) ဟိုင်းလပ်ကားဖြင့် ရန်ကုန်သို့ ထွက်ခွာလာခဲ့ပေမက်လာခဲ့သို့ ရောက်လျှင် ကျွန်တော်စေတီတော်ရှေ့ရှိ (မက်လာဒ် + ရန်ကုန်) (၅၁)လိုင်း ဟိုင်းလပ်ကားဂိတ်၌ ပြောင်းစီးသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် နောက်ကားကို ဆက်လက်စီးသွားပါက လိုက် အဝေးပြေးဂိတ်တွင် (မက်လာဒ် + ရန်ကုန်) ဟိုင်းလပ်ကားများ ဝင်လာဖြစ်ပြီး ရန်ကုန်မြို့တွင်းအထိ မဆေးချေ။ ထို့ကြောင့် သူမက ရန်ကုန်ဆူးလေပန်းခြံအထိ ရောက်သော လိုင်း (မက်လာဒ် + ရန်ကုန်) ဟိုင်းလပ်ကားကို ပြောင်းစီးခြင်း ဖြစ်သည်။ သူမလည်း (၅၁)လိုင်းကား

www.burmeseclassic.com

နှင်းလိုက်ပါခဲ့လေရာ စော်ဘွားကြီးကုန်း ဆယ်ပိုင်ကုန်း အစရှိသည်တို့ကို ဆက်ဖြစ်လာပြီးနောက် မဟာစည် ဆတ်တိုင်တွင် ခရီးသည် အတင်အချ ဖြစ်လုပ်၍ ကားခဏရပ်စဉ် အသက် (၃၀)ကျော်ခန့်ရှိ အဒေါ်ကြီး တစ်ယောက် ကားပေါ်သို့ တက်လာပါသည်။

ထိုအဒေါ်ကြီးသည် ယောဂီရောင် ဆုံခြည်ကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး အဖြူရောင် ရင်ဖုံးအင်္ကျီပေါ်မှ ယောဂီရောင် အပေါ်ဖုံးအင်္ကျီ ခပ်နွမ်းနွမ်းကို ဝတ်ဆင်ထားကာ ခန္ဓာကိုယ် ပိန်ပိန်ပါးပါးနှင့် ဖြစ်ချေ၏။ ထိုအဒေါ်ကြီး ကားပေါ်သို့ ဆက်သော် ကားစပယ်ယာမှ ယာဉ်စီး (၅)ကျပ်ကို တောင်းလေသည်။ ထိုစဉ်က မင်္ဂလာဒုံ + ရန်ကုန် ကားများ၏ ယာဉ်စီးခမှာ ၅ ကျပ်သာ ဖြစ်သည်။)

ထိုသို့ ယာဉ်စီးခ ကားခကို တောင်းလေသော် အဒေါ်ကြီးက...

'သားရယ် အမေမှာ ကားခပေးစရာ ပိုက်ဆံ မပါဘူးကွယ်'

ဟု ကားစပယ်ယာအား ပြောသော် စပယ်ယာက...

'ဟာ... ခင်ဗျားကြီးကလဲ ကားခပေးရင် ကားမစီးနဲ့ပေါ့ဗျ။ ဒါ စီးပွားရှာနေတာ၊ အလကား အပျော်လုပ်နေတာ မဟုတ်ဘူး'

ဟုဆိုကာ ကားမောင်းသည့် ဒရိုင်ဘာအား ကားကို လှမ်းအော်ရပ်ခိုင်းပြီး ဆင်း... ဆင်း၊ ပိုက်ဆံမပါရင် မတင်ဘူးဟု ပြောဆိုကာ အဒေါ်ကြီးကို ကားပေါ်မှ ဆင်းစေ၏။

ထိုအခါ ကျွန်တော်ညီမငယ် ပိုးပိုးက နေသာတော့ဘဲ စပယ်ယာကို စုတ်ဆပ် အချက်ပေးပြီး ပိုက်ဆံ (၅)ကျပ်

ကို ထုတ်ပြကာ အဒေါ်ကြီးကို သူမ၏ နံဘေး လွတ်နေသည့် ထိုင်ခုံနေရာကို လက်ယပ်ခေါ်ကာ ထိုင်စေပါသည်။ ပိုက်ဆံ (၅)ကျပ် ရပြီဖြစ်သဖြင့် စပယ်ယာလည်း ဘာမျှ မပြောတော့ဘဲ ကားကို ဆက်မောင်းစေ၏။

ကားထွက်သည်နှင့် အဒေါ်ကြီးက...

'သမီးလေး မွေးကတည်းက စကား မပြောတတ်တာလားကွယ်၊ လက်ဟန် ခြေဟန်နဲ့ ပြတာတွေ့လို့ အမေက မေးတာပါ'

ဟု ဆိုသော်...

'သမီးက မွေးကတည်းက စကား မပြောတတ်တာ မဟုတ်ပါဘူး၊ လွန်ခဲ့တဲ့ (၄) ၅ ဝါလောက်ကပဲ ပြီး အသံထွားတာ၊ သမီးအသံက လေးသံလောက်ပဲ ထွက်တော့ စပယ်ယာ ပုကြားမှာစိုးလို့ စုတ်ဆပ်ပြီး လှမ်းခေါ်တာပါ'

ဟု ပိုးပိုးက နှစ်ကိုယ် ကြားနိုင်ရုံ လေသံဖြင့်သာ ရှင်းပြ ပြောဆိုလိုက်ရသည်။

ထိုအခါ ဘေးမှ ပါလာသော ခရီးသည်များက ဆေးခန်းတွေ ဘာတွေ သွားမပြဘူးလား။ ဟိုဆေးခန်းက သိပ်ကောင်းတာ၊ ဒီဆရာဝန်က သိပ်ကောင်းတာဟု မေးကြ ပြောကြသော် ပိုးပိုးက ဆေးရုံဆေးခန်းများသို့ ပြပြီး ဖြစ်ကြောင်း၊ အထူးကု ပါရဂူကြီးများ နှင့်လည်း စမ်းသပ်စစ်ဆေးပြီး ကုသမှု ခံယူနေကြောင်း...

သို့သော် အသံက ယခုအထိ ပြန်မထွက်သဖြင့် ဆရာဝန်ကြီးများက လည်ချောင်းဖောက်ရမည် ဆိုသဖြင့် ယခု နား၊ နှာခေါင်း၊ လည်ချောင်းကု ဆေးရုံကြီး၌ လည်ချောင်းဖောက်ကုသမှု ပြုလုပ်ရန်အတွက် လာခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြ ပြောဆိုသော် ခရီးသည်များမှ စုတ်သပ်သူကသစ်၊ စိတ်မကောင်းဖြစ်သူကဖြစ်နှင့် ရှိကြလေသည်။

ထိုသို့ ပြောဆိုနေကြချိန်တွင် ယောဂီဝတ် အဒေါ်ကြီးမှာ ဘာတစ်ခွန်းမှ ဝင်ရောက် ပြောဆိုခြင်းမရှိဘဲ ငြိမ်၍ နားထောင်နေပြီး တစ်ယောက်တစ်ပေါက် စကားများ ဆုံးသွားကာမှ...

'သမီးလေး အမေဆေးကို သောက်ပါလား။ အမေ သမီးကို သောက်ဆေးလေးတစ်ပြား ပေးမယ်'

ဟု အဒေါ်ကြီးက ပြောသော် ကျွန်တော်ညီမဖြစ်သူ ပိုးပိုးက မကြားဟန်ဆောင်နေလေ၏။

ထိုခေတ် ထိုအခါကလည်း တို့ဆေးများ ခေတ်စားနေချိန်။ တို့ဆေးနှင့် တို့သော် သတိမေ့သွားကာ ပါသမျှ ပိုက်ဆံ၊ ပစ္စည်းတို့ကို ယူသွားသည်ကို ခံလိုက်ရသူများရှိကြောင်းကို ကြားဖူးနားဝ ရှိထားသဖြင့် ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်မည်ကို စိုးရိမ်ပြီး အဒေါ်ကြီး တိုက်မည်

www.burmeseclassic.com

ဆိုသော ဆေးပြားကို မသောက်ချင်၍ ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်က သူ့ထံတွင် ပိုက်ဆံ ငါးသောင်းကျော် ပါလာသည်ဖြစ်ရာ စိုးရိမ်သောစိတ်ဖြင့် မသိလိုက် မသိ ဘာသာ နေလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ (ထိုအချိန်က ငွေငါးသောင်း ဆိုသည်မှာ တန်ဖိုး မနည်းလှပေ။) သူ့မထံမှ စကားပြန်မရသော်...

‘သမီးလေး အမေ့ဆေးကို သောက် ပါ။ သမီးလေးရောဂါ ပျောက်သွားလိမ့် မယ်’

ဟု အဒေါ်ကြီးက ထပ်ပြောပြန်၏။ ပိုးပိုးကလည်း ထပ်၍ မသိချင်ယောင် ပြနေပြန်သည်။ ထိုသို့နေပါသော်လည်း အဒေါ်ကြီးကား လက်မလျှော့ပေ။

‘သမီးလေးရယ် အမေက သမီးလေးကို မကောင်းကြံစည်ပယ်သူ မဟုတ်ပါဘူး။ အဖေကို ယုံပါ။ သမီးလေးရောဂါကို ပျောက် စေချင်လွန်းလို့ပါကွယ်’

ဟု နှုတ်မှ ပြောလည်းပြော ပိုးပိုး၏ လက်တစ်ဖက်ကိုလည်း သူ့လက်ဖြင့် ဆွဲယူကာ ကျန်သည့် လက်တစ်ဖက်က သူတတ်ဆင်ထားသည့် အပေါ်ဖုံးအင်္ကျီ ရှေ့ အောက်ဘက်ဘေးရှိ အိတ်ထဲမှ စက္ကူထုပ်ကလေးကို နှိုက်ယူ၍ ဆွဲယူ ထားသော ပိုးပိုး၏လက်ထဲသို့ ထည့် ပေးလေသည်။

ထိုအခါ ပိုးပိုးလည်း စိတ်ထဲမှနေ ၍...

‘ဪ... ဒီအဖေကြီးက အဆက်လဲ ကြီးပြီ ဝါကိုလဲ မကောင်းကြံစည်မှာ မဟုတ် ပါဘူး။ ဝါကို တကယ်စေတနာနဲ့ ပေးတာ ဖြစ်မှာပါ။ အားပေးခြင်း သူ့မတုံးဆေးကို ငါ အောက်လိုက်ပါမယ်’

ဟုတွေးပြီး စက္ကူထုပ်ကလေးကို ဖြေလိုက်သော် ဘားပလက်ဆေးပြား ၂၂၀ နှုတ်ရောင်ခြည်မရောင်:

အရွယ်ခန့် ဗမာဆေးပြား ညိုညိုလေး တစ်ပြားကို တွေ့ရသဖြင့် ယူပြီး ပါးစပ် ထဲသို့ ထည့်လိုက်လေသော် ထိုဆေး ပြားလေးသည် ခဏချင်း အရည်ပျော် ကာ လည်ချောင်းထဲသို့ စီးဝင်သွားလေ ၏။

ထိုဆေးပြား သောက်ပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပိုးပိုးလည်း ကားပေါ်၌ပင် အိပ်ပျော်ခြင်းသို့ ရောက်လေတော့ သတည်း။

မည်မျှကြာအောင် အိပ်လိုက်မိသည် မသိ၊ ကားစပယ်ယာမှ “မောင်ခိုင်ပါ သေးလား၊ မောင်ခိုင်” ဟု မြို့တွင်း မောင်ခိုင်လမ်း မှတ်တိုင်တွင် ဆင်းမည့် ခရီးသည် ရှိမရှိ မေးလိုက်သည့်အသံ ကို ကြားကာမှ အိပ်ပျော်ရာမှ ပိုးပိုး လည်း လန့်နိုးလာခဲ့သည်။

သူမက မောင်ခိုင်မှတ်တိုင်တွင် ဆင်းပြီး (၂၄)လမ်း အောက်လမ်းရှိ အစ်မ ဆရာဝန်ဖြစ်သူထံ သွားရမည် ဖြစ်ရာ စပယ်ယာကို မောင်ခိုင်မှတ်တိုင် တွင် ဆင်းမည်ဖြစ်ကြောင်း အသိပေး ရန် စုတ်သင်၍ လှမ်းခေါ်ပါသော်လည်း စပယ်ယာက မကြာမှ မှတ်တိုင်ရောက်

ရန်ကလည်း အတော် နီးကပ်နေ၍ ဖြစ်သဖြင့်...

‘ကဲ... စုတ်သင်ခေါ်လို့ မရတော့ဘဲ ငါ အော်ပြောလိုက်မယ်။ ငါ့အသံ မထွက်ရင်လဲ ဘေးက ခရီးသည်တွေ ပိုင်းပြောပေးကြမှာပါ’

ဟု တွေးကာ ပိုးပိုးက “မောင်ခိုင် ပါတယ်၊ မောင်ခိုင်ပါတယ်” ဆို၍ အော်လိုက်လေရာ သူ့အော်သံမှာ မတတ် ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်သွား သဖြင့် သူ့ကိုယ်တိုင်ပင် လန့်ဖျပ်သွား ကာ ဝမ်းသာလွန်း၍ ဝမ်းသာလုံးဆို့နေ ရာမှ သူမဘေးမှ ယောဂီဝတ် အဆင် ကြီးအား သတိရပြီး ကြည့်လိုက်၍ အဒေါ်ကြီးကား မရှိတော့ပေ။ မည် သည့်မှတ်တိုင်တွင် ဆင်းသွားမှန်း မသိလိုက်တော့။

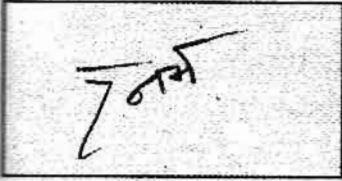
ပိုးပိုးလည်း ဝမ်းသာလှစွာဖြင့် မှတ် တိုင်တွင်ဆင်းပြီး (၂၄)လမ်းရှိ အစ်မ ဆရာဝန်ဖြစ်သူတို့ အိမ်သို့ ထပ်မံ လျှောက်လာရင်း တစ်ယောက်တည်း အသံထွက်၍ စကားများ တတ်တတ် ပြောဆိုလာရာ အသံမှာ နဂိုမှထက် အတိုင်း အကောင်းပကတိ ရှိနေသော် အစ်မ ဆရာဝန်ဖြစ်သူအိမ်သို့ ရောက်သော် ဖြစ်ကြောင်းကုန်စုံ ပြောပြရာ အစ်မနှင့်တကွ မိသားစု အားလုံးက နားထောင်ပြီး အံ့ဩမကုန် ဖြစ်ကြချေကုန်၏။

သာမည ဆရာတော်ကြီးနှင့် ဖက် သက်၍လည်း ပိုမိုကြည်ညို မြတ်နိုး ဖြစ်လေကုန်၏။ ဤသို့ဖြင့် လည်ချောင်း ဖောက်၍ ရောဂါကုသရန် မလိုတော့ဘဲ ကျွန်တော်ညီမငယ်မှာ ထိုနေ့က နေ့ ရွှင်ဝမ်းမြောက်စွာနှင့် မှော်ဘီသို့ ပြန် လေတော့သတည်း။

ဤသည်တို့ကား ကျွန်တော်...

www.burmeseclassic.com

၁။ * * *

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၁)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးထားသော ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်မှာ အသက်လေးဆယ့်ရှစ်နှစ်အရွယ် အမျိုးသားတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။
“ရဲဇော်မောင်” ဆိုသော နာမည်ကို ထိပ်ဆုံးနှစ်လုံး လက်မှတ်ရွေးထိုးထားခြင်း ဖြစ်သည်။

မြန်မာလို မွေးသက္ကရာဇ် **၁၃၂၆ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလ၊ ဗုဒ္ဓဟူးသား** ဖြစ်ရာ မူလမဟာဘုတ်၊ နာမက္ခရာတိုင်၊ ဝုဒ္ဓိတို့ ချကြည့်လျှင်...

* * *

	အိမ်ပတ်			၇	
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ	၂	၅	၁
မရဏ	ဘက်	ပုတိ	၆	၃	၄

၂
၁ ၇
၆ ၅
၄ ၃

၁ ၂ ၃ * ၄ ၅ ၆ ၇

မူလမဟာဘုတ်

နာမက္ခရာတိုင်

ဝုဒ္ဓိ

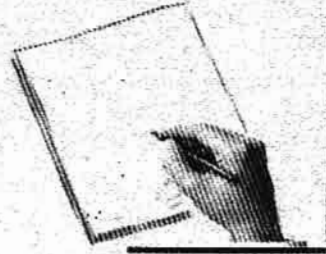
ပုတိဖွားကို ပုတိ + ဘက် + သိုက် မွေးနံပေါ် အညွန့်အုပ် နာမည်ပေးနည်း နာမက္ခရာတိုင်စဉ်မှန်၊ ဝုဒ္ဓိမှန်ဖြစ်၍ နာမည်ပေး ကောင်းပါသည်။

သို့သော် **ဗုဒ္ဓဟူး + အင်္ဂါ = ပုတိ + ဘက်** စာလုံးနှစ်လုံးတွဲကို လက်မှတ်ရွေးထိုးထားခြင်းက မှားပါသည်။ လက်မှတ်ညွှတ်ပါသည်။ ဘာပဲလုပ်လုပ် အညွှန်အပျက်များနှင့် ကြုံရတတ်သည်။

ဗုဒ္ဓဟူး + ကြာသပတေး = ပုတိ + သိုက် ဖြစ်သော **“ရဲမောင်”** ကို လက်မှတ်ရွေးထိုးလျှင် ပိုမိုကံကောင်း တိုး

စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသော

ထိုးမြဲလက်မှတ်များ အကြောင်း

တက်လာနိုင်သည်။
 သင်္ချာဗေဒင်ပညာအရ ရဲ = ၆၊ မောင် = ၁၉။ စုစုပေါင်း (၂၅)ဂဏန်း ဖြစ်၍ နိမိတ်ကောင်းသော ဂဏန်းတွဲ ဖြစ်သည်။

အရာကြီး ခိုကောင်ကြီး
 (ဥပဒေဆွဲ)
 လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၂)နေရာမှာ ဖော်ပြပေးလိုက်သော ထိုးမြဲလက်မှတ်ပိုင်ရှင်မှာ အသက်သုံးဆယ့်ကိုးနှစ်အရွယ် ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် အမျိုးသားတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ **“အောင်ကျော်လွင်”** ဆိုသော နာမည်သုံးလုံးမှ အစစာလုံးကို လက်မှတ်ရွေးထိုးထားခြင်း ဖြစ်သည်။ **“အောင်”** ကို အင်္ဂလိပ်လို လက်မှတ်ထိုးထားသည်။

မွေးသက္ကရာဇ် မြန်မာလို **၁၃၃၅ ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလ၊ တနင်္ဂနွေသား** ဖြစ်ရာ မူလမဟာဘုတ်၊ နာမက္ခရာတိုင်၊ ဝုဒ္ဓိတို့ ချကြည့်လျှင်...

* * *

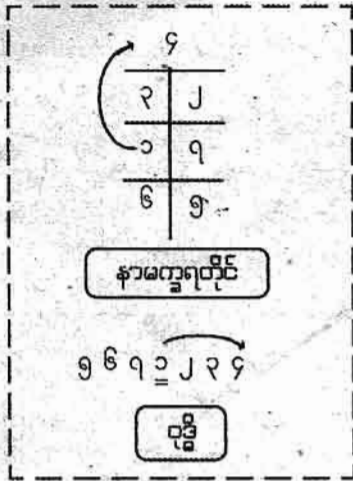
* * *

(ထိုးမြဲလက်မှတ်နမူနာ)

၂။ * * *

	အိမ်ပတ်			
အထွန်း	သိုက်	ရာဇ		
မရဏ	ဘက်	ပုတိ		
			၂	
	၄	၇	၃	
	၁	၅	၆	

မူလမဟာဘုတ်

တနင်္ဂနွေ မရဏဗွားကို တနင်္ဂနွေ+ တနင်္လာ + ဗုဒ္ဓဟူး = မရဏ + အင်္ဂါပတ် + အထွန်း နာမည်ပေးထားခြင်း၊ နာမက္ခရာ တိုင်စဉ် မှန်ခြင်း၊ ဝုဒ္ဓိမှန်ခြင်းတို့ကြောင့် နာမည်ပေးကောင်းပါသည်။

သို့သော် မရဏဗွားမှ စာလုံးကို လက်မှတ် ရွေးထိုးထားခြင်းတော့ မကောင်းပါ။ လက်မှတ်သင်္ကေတ လည်း ညံ့နေသည်။ ရုတ်တရက် အမှု ဖြစ်၊ စီးပွားပျက်ကြုံတတ်သည်။

နာမည် အလယ်စာလုံးနှင့် နောက် စာလုံးဆိုလျှင် တနင်္လာ+ဗုဒ္ဓဟူး မိတ်ဂြိုဟ်တွဲလည်းဖြစ် (အင်္ဂါပတ်+ အထွန်း)ဌာနလည်း ကောင်း၊ သင်္ချာ ဗေဒင်ပညာအရ ကျော် = ၁၀၊ လွင် = ၁၅။ စုစုပေါင်း (၂၅)ဂဏန်းတွဲ နိမိတ် လည်း ကောင်းသည်။ "ကျော်လွင်" ကို လက်မှတ်ရွေးခြင်းဖြင့် ရေရှည် အောင်မြင် တိုးတက်ကြီးပွားချမ်းသာ ဖြစ်နိုင်သည်။

၂၃၀ နာမက္ခရာတိုင်ခြေညီမရှင်း

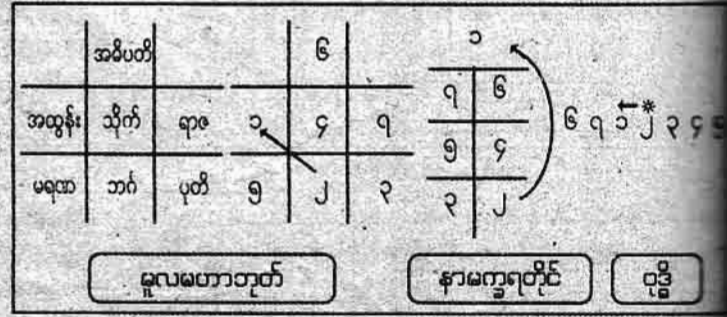
၃။ * * *

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၃)နေရာ တွင် ဖော်ပြပေးလိုက်သည့် ထိုးမြဲလက် မှတ်ပိုင်ရှင်မှာ အသက်လေးဆယ်ကျော် အနုပညာနယ်မှ အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦး ဖြစ်သည်။ "ကြည်ကြည်အေး" ဆို သော မူလနာမည်ရှင်းကို အင်္ဂလိပ်လို လက်မှတ်ရေးထိုးထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ထိုးမြဲလက်မှတ် ပုံသဏ္ဍာန်မှာ အပြိုင်သင်္ကေတများခြင်း၊ ကြယ်ပွင့်ရှိ ခြင်း စသည်တို့ကြောင့် အယှဉ်အပြိုင် များပြီး အိမ်ထောင်ရေးသောကာလည်း ရောက်စေနိုင်သည်။

သူမ၏ မြန်မာလို မွေးသက္ကရာဇ်မှာ ၁၃၃၂ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လ၊ တနင်္လာ သမီးဖြစ်ရာ မူလမဟာဘုတ်၊ နာမက္ခရာ တိုင်၊ ဝုဒ္ဓိတို့ ချကြည့်လျှင်...

တနင်္လာ ဘက်အပျက်ဌာနဖွားကို တနင်္လာ+ တနင်္လာ + တနင်္ဂနွေ = ဘက် + ဘက် + အထွန်း နာမည်ပေးထား ခြင်း မကောင်းပါ။ မွေးနံကို အမြစ်အုပ် ခြင်း၊ ဘက်ဌာနမှ အက္ခရာ(၂)လုံးပါခြင်း တို့ကြောင့် ဖြစ်သည်။ နာမက္ခရာတိုင် စဉ် မှန်သော်လည်း ဝုဒ္ဓိမှားပါသည်။ ဤနာမည်၊ ဤလက်မှတ်မျိုးမှာ

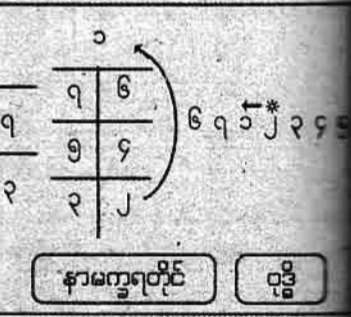
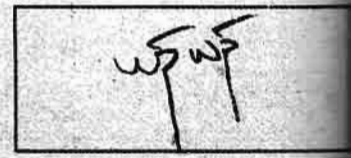
အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ ကျန်းမာ ရေးတို့ ညံ့တတ်သည်။ ငွေမမြဲ၊ စီးပွား မမြဲ ဖြစ်တတ်သည်။ နာမည်နောက်ဆုံး စာလုံး အထွန်းဌာနမှ တနင်္ဂနွေနှင့် "အေး" ကို လက်မှတ်ရွေးထိုးခြင်း အကောင်း ဆုံးဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံမှာသာ နေထိုင်လုပ်ကိုင် သူဖြစ်၍ မြန်မာလို လက်မှတ်ထိုးသင့် သည်။

လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသာမ ပါ။ ဝစ္စပေါက်နေရာတွင် ပွင့်ဖတ်နှစ်ခု ရှိ သပြေညွန့်ပုံ ရေးထိုးသင့်သည်။

၄။ * * *

ယခုလအတွက် နံပါတ်(၄)နေရာ တွင် ဖော်ပြပေးလိုက်သော ထိုးမြဲ လက်မှတ်ပိုင်ရှင်မှာ အသက် ငါးဆယ် ကျော် စတိုးဆိုင်လုပ်ငန်းရှင် အမျိုး သမီးကြီးတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

"ယဉ်ယဉ်သန်း" ဆိုသော နာမည် သုံးလုံးမှ ရှေ့နှစ်လုံးကို လက်မှတ်ထိုး ထိုးထားခြင်း ဖြစ်သည်။ လက်မှတ်

သက္ကရာဇ်မှာ ညံ့သည်။ အယုဉ်အပြိုင် နားခြင်း၊ ငွေမမြဲခြင်းတို့ကို ဖြစ်စေနိုင် သည်။

မြန်မာလို မွေးသက္ကရာဇ်မှာ ၁၃၂၀ ပြည့်နှစ်၊ တပေါင်းလ၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ဖြစ်ရာ မူလမဟာဘုတ်၊ နာမက္ခရာတိုင်း၊ ဗုဒ္ဓိတို့ ချကြည့်လျှင်...

မှားပါသည်။ ဘက်+သိုက် နာမက္ခရာတိုင်း စဉ်မှန်၊ ဗုဒ္ဓိမှန်ဖြစ်၍ သာမန်အားဖြင့် နာမည်ပေး မည့်လှပါ။ ထို့ပြင်လက်မှတ် အဖြစ် ဘက်ဌာနမှ စာလုံးနှစ်လုံးကို ရွေးထိုးခြင်းလည်း မှားပါသည်။ ဤနာမည်မျိုးတွင် သိုက်ဌာနမှ သောကြာနံ “သန်း” ကို လက်မှတ်ရွေး ထိုးသင့်သည်။ သင်္ချာပေဒင်ပညာအရ

လက်မှတ်အောက်က မျဉ်းမသားရ ပါ။ ငွေအိတ်သင်္ကေတ တည့်တည့်လှလှ ဆွဲခြင်းဖြင့် ဝင်ငွေပိုကောင်းပြီး ပွင့်ဖတ် (၄)ခုပါသော မန်းပွင့်အညွန့် နေရာမှာ ထားခြင်းဖြင့် ကိုယ်ချမ်းသာ၊ စိတ်ချမ်း သာ ပိုဖြစ်စေနိုင်ပါသည်။

	အစိပတိ		၁	
အထွန်း	သိုက်	ရာစ	၃	၆
မရဏ	ဘက်	ပုတိ	၇	၅

	၃
၂	၁
၇	၆
၅	၄

၁ ၂ ၃ ၄ ၅ ၆ ၇

မူလမဟာဘုတ်

နာမက္ခရာတိုင်း

ဗုဒ္ဓိ

အောင်မြင်ကျော်ကြား ချမ်းသာကြီး ပွားအောင်...

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင်
(ဥပဒေဘွဲ့.)
လက္ခဏာပေဒင်ပညာသုတေသီ

ဗုဒ္ဓဟူး ဘက်အပျက်ဌာနဖွားကို ဂဏန်းပေါင်းလဒ်(၁၅)ရသဖြင့် ဂဏန်း ဗုဒ္ဓဟူးနံ နှစ်လုံးဆင့် နာမည်ပေးခြင်း တွဲနိမိတ်လည်း ကောင်းပါသည်။

စာမျက်နှာ (၂၂၅)မှ အဆက်

တစ်လျှောက် ဆရာတော်ကြီးနှင့် ပတ်သက်မှု၊ ဂန္ဓိရဆန်ဆန် ဆက်နွယ်မှုမှတစ်ဆင့် ညီမငယ်၏ ရောဂါဝေဒနာကို ပျောက် ကင်းစေရန် မေတ္တာဓာတ် ကြီးမားစွာဖြင့် သာမညဆရာတော် ကြီးမှ မ.စစောင်ရောက်ခြင်းကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင် သိရှိခဲ့ရခြင်းပင် မဟုတ်ပါလား။ အိပ်မက်ထဲမှတစ်ဆင့် သာမည ဆရာတော်ကြီးက...

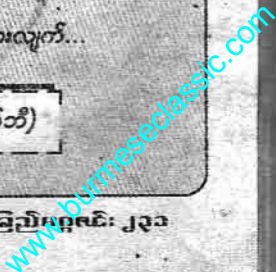
‘မပူပါနဲ့ လွှတ်လိုက်မယ်’
ဆိုသည့် စကားအတိုင်း အပြင်လောကတွင် တိုက်တိုက် ဆိုင်ဆိုင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော ယောဂီဝတ်အဒေါ်ကြီး၏ ဆေးပြားလေးကို သောက်ခွင့်ရရှိခဲ့ရာမှ အသိပြန်လည်၍ ထွက်ရှိလာပုံမှာ ပြောမယုံ ကြုံဖူးမှ သိကြပေလိမ့်မည်။ အစပထမ၌ အထူးကု ဆရာဝန်ပါရဂူကြီးများ၊ အစွမ်း ထက်လှပါသည်ဆိုသည့် ဆေးဝါးများဖြင့် ကုသနေချိန်၌ ထိုဆရာဝန်ကြီးများ ထိုဆေးဝါးများကို ထိမထင် တင်းခံနေ သော ယင်းရောဂါ ဝေဒနာကား ယခုမှ အဘယ်ကြောင့် ဆုတ်ခွာ ရောင်တိမ်းသွားရပါသနည်း။ အမှန်စင်စစ်၌ ကျေးဇူးရှင် သာမည ဆရာတော်ကြီး၏

ပညာဂုဏ်၊ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်တို့နှင့်တကွ ကြီးမား လှသော မေတ္တာဓာတ်တို့၏ အင်အားကို မလွန်ဆန်နိုင် တော့သည့်အတွက် ထိုရောဂါဝေဒနာသည် ညီမငယ်ထံ၌ ရက်ရှည်လများ စွဲကပ်နေရာမှ မနေသာတော့ မနေဝံ့တော့ ဘဲ ရောင်တိမ်းထွက်ခွာသွားရခြင်းသည် အမှန်ပင်ဖြစ်ပေ တော့သည်တကား။

ထို့ကြောင့် ဂန္ဓိရ၊ ဝိဇ္ဇာရေတည်းဟူသော အကြောင်း တရားတို့အား လက်တွေ့ မကြုံဖူး မတွေ့ဖူးသူများအတွက် ယုံမှားသံသယ မဖြစ်ကြစေရန် ကျွန်တော်နှင့် သာမည ဆရာတော်ကြီး၏ ထူးခြားဆန်းကြယ်လှသည့် ဖြစ်ရပ်စန်း အနံ့ကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဒင်းမှ ဖွင့်ဆို ရေးသားရင်း ဝမ်းမြောက်စွာဖြင့် နိဂုံးချုပ်လိုက်ရပါတော့သတည်း။

သစ္စာတရားကို ဦးထိပ်ထားလျက်...

လင်းလက်ထိန်(မှော်ဘီ)

ဤလတွင် ဖွင့်လှစ်မည့် အောင်
ဘာလေ ထိဆုကြီးများနှင့် နီးစပ်နိုင်ကြ
စေရန် ၃၊ ၂၊ ၆ ဂဏန်းခြေများကို
ရွေးချယ်ကာ ၈၊ ၉၊ ၁၊ ၂၊ ၃ အကွရာ
ဝင်ပါများနှင့် တွဲဖက် ကံစမ်းပါ။

ဂဏန်းတွဲများကို အဓိက အားပြု
လိုပါက ၃၆၊ ၂၅၊ ၆၉ ဂဏန်းအတွဲများ
ကို ရွေးချယ်ကံစမ်းပါ။

ဥပမာ။ ။ (၃)နှင့် (၆) ပူးကပ်ပါဝင်
သော ထိလက်မှတ်၊ ပူးကပ်ခြင်း မရှိ
စေကာမူ ထိပ်နှင့်ပိတ် ပါဝင်သော ထိ
လက်မှတ်များကို ရွေးချယ် ကံစမ်းနိုင်
သည်။

မွေးနှစ်ပုံရိပ်အရ နေ့ကောင်းရက်
သာ၊ ကံလာဘ်ပွင့်ဂဏန်း၊ အရောင်
များ ရွေးလိုပါက အောက်တွင်ကြည့်
ပါ။

* * *

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလအတွက်
ဓာတ်ကြီးငါးပါးစိုးမိုးမှုနှင့် အောင်ဘာလေ

ဆိုင်
တည်ရာ
အရပ်၏အင်အား။
ဌာနပလ ရယူလိုပါက...

မြစ်ကမ်း၊ ချောင်းကမ်း၊ ကန်ပေါင်၊
လှေဆိပ်၊ သင်္ဘောဆိပ်၊ ရေယာဉ်တို့၌
ရောင်းချသောထိဆိုင်၊ ဆိုးဆေး။
အဖျော်ယမကာ အရောင်းဆိုင်။

အအေးဆိုင်၊ ရေသန့်စက်ရုံ၊ ရေသန့်
အရောင်းဆိုင် စသည်တို့အနီး ဖွင့်လှစ်
ထားသော ထိဆိုင်များတွင် ဂျာဗွေ
ကံစမ်းပါ။

ဘဏ်တိုက်ကြီးများ၊ လုံးဝန်းသော
ပုံယဏ္ဍာန်ရှိ အဆောက်အအုံများ
အလှမွေးငါးကန်များ စသည်တို့အနီး
ထိအရောင်းဆိုင်များတွင်လည်း ကံထူး
ကံကောင်းနိုင်ကြသည်။

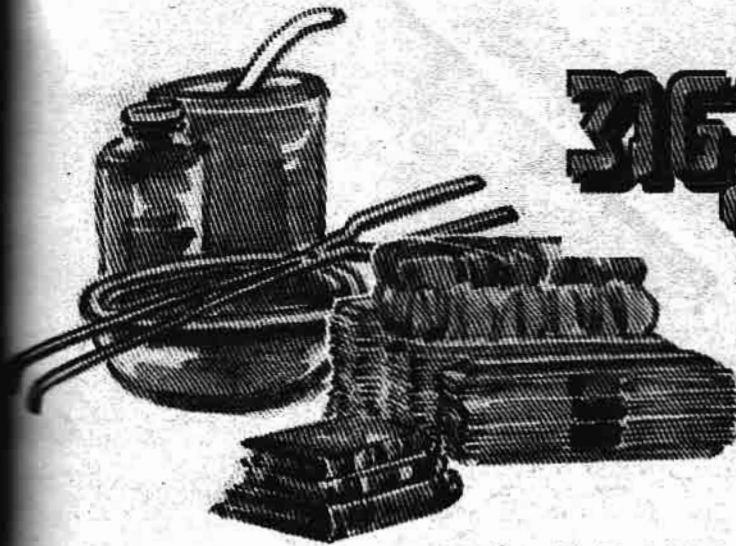
ထိအရောင်းဆိုင်၏ မျက်နှာစာတွင်
အလှမွေးငါးကန်များ၊ အများဆုံး
သောက်ရေစင်များ ရှိနေပါက ထိဆု
ကြီးများ ဆွတ်ခူးရန် နိမိတ်ကောင်း
သော အပြင်အဆင် ဖြစ်လေသည်။

ထိကံမြင့် ယတြာပြုလိုပါက...
စေတီပုထိုးတစ်ဆူ၏ မြောက်ဘက်
အရပ်၊ သောကြာဂြိုဟ်တိုင်အနီးတွင်
ကြာပန်း (၁)ပွင့် ကပ်လှူကာ ထိဆု
ကြီးများ ပိုင်ဆိုင်ရစေရန် တိုင်တည်
ဆုတောင်းပါ။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ညနေပိုင်း
အချိန်တွင် ပြုလုပ်နိုင်ကံ အထူး
ကောင်းပါလိမ့်မည်။

ဓာတ်ကြီးငါးပါး အကုစည်ဖြင့် ထိ
ထူးကြပါစေ။

ထက်မင်းကျော်

မွေးနှစ်	နေ့ကောင်း	ရက်သာ (မြန်မာပြက္ခဒိန်)	ကံပွင့်အရပ်	လာဘ်ပွင့် အရောင်
ကြွက်	ကြာသပတေး	လဆန်း (၄,၁၇)ရက် လဆုတ် (၉)ရက်	အရှေ့တောင်	အစိမ်းရင့်
နွား၊ ကျား	တနင်္လာ	လဆန်း (၂,၁၂)ရက် လဆုတ် (၇)ရက်	အနောက်တောင်	ပြေပါ
ယုန်	သောကြာ	လဆန်း (၇)ရက် လဆုတ် (၂,၁၂)ရက်	အနောက်	ရွှေပါ
နဂါး၊ မြွေ	စနေ	လဆန်း (၈)ရက် လဆုတ် (၃,၁၃)ရက်	အရှေ့မြောက်	အညို
ပြင်း	ကြာသပတေး	လဆန်း (၃,၁၃)ရက် လဆုတ် (၈)ရက်	အရှေ့	အစိမ်းနု
ဆိတ်၊ မျောက်	တနင်္ဂနွေ	လဆန်း (၆)ရက် လဆုတ် (၁,၁၁)ရက်	အနောက်မြောက်	အဖြူ
ကြက်	ဗုဒ္ဓဟူး	လဆန်း (၁,၁၁)ရက် လဆုတ် (၆)ရက်	မြောက်	အပြာ
မွှေး၊ ဝက်	အင်္ဂါ	လဆန်း (၉)ရက် လဆုတ် (၄,၁၄)ရက်	တောင်	အနီ

အရှေ့ အိမ်

လမ်းဆုံကြာ (၃)

ရွှေတောင် အိမ်ကြော့

သင်္ဘောသင်္ဘော

အန္တောချော်တွေ ခပ်ထည့်လိုက်၊
ချော်လိုက်၊ ထည့်လိုက်နဲ့ လုံနှုတ်ခမ်း
အောက် စပါးလုံးတစ်ထောက်သာသာ
အောက်အရောက်မှာတော့ အန္တော
ချော်ထည့်တာကို ဆရာပုထက် ရပ်လိုက်
တယ်။

အန္တောချော်ထည့်တဲ့အခါ လုံ
နှုတ်ခမ်းနဲ့အညီ ပြည့်အောင် ဘယ်
အာမှ မထည့်ရဘူး။ ပြည့်အောင်၊
ညှိအောင်ထည့်ရင် အန္တောချော် ပျော်
တာနဲ့ ဝေကျတာပဲ။ လုံနှုတ်ခမ်းလျှံကျ
တယ်။ လုံဘေးပတ်လည်မှာ ချော်ရည်
ဆွ စီးကျပြီး လုံနာမယ်။ လုံသက်
မည်ဘူး။ ဒါကြောင့် စပါးလုံးတစ်
ထောက်လောက်တော့ အနည်းဆုံး
နုနုရမယ်'

ဖိုးဟန် သေသေချာချာကြည့်ပြီး
တံထားလိုက်တယ်။

'အေး...အဲဒီလို မထည့်ချင်ရင် လုံ
တစ်ဝက်လောက်ပဲ အန္တောချောထည့်
ဆင်ပြီး ထိုးပေတော့။ ချော်ပျော်မှ
တစ်ထပ်ပြီး ထည့်ပေးလဲ ရတယ်'

ဆရာပုထက်က ပြောပြောဆိုဆို ဖိုခွင်
ထဲမှာ ထားမယ့် လုံဖင်အောက်ခြေ
အတွက် နေရာပြင်တယ်။ ဖိုခွင်ထဲမှာ
ရှိတဲ့ ပြာတွေကို ဖိသိပ်ပေးတယ်။
ဖိလိုက်၊ သိပ်လိုက်နဲ့ အောက်ခြေ တင်း
ပြီး ဟလာတယ်။

ဖိုခွင်အောက်ခြေ မျက်နှာပြင်ညီပြီး
မာသွားတော့ အန္တောပြဒါးဓာတ်သား
ထည့်ထားတဲ့ လုံကို တည်တယ်။
ဆရာပုထက်က လိုချင်တာရတဲ့ပုံနဲ့ ခေါင်း
တစ်ချက် ညိတ်တယ်။ ဖိုးဟန် ကြည့်
လိုက်တော့ ခြောက်ပေါက်ဖိုရဲ့ နှာပေါက်
နဲ့ လုံနဲ့က မီးလျှံဖြစ်နေတယ်။ လုံငှား
ဖုံးလေးက နှာပေါက်အောက်မှာ
ရောက်နေတယ်။ လက်သန်းတစ်လုံး
လောက်တော့ ကွာမယ်ထင်တယ်။

'အန္တောတတ်ထားကို အန္တောချော်အုပ်ပြီး
ထိုးရင် မီးလျှံထိုးရတယ်။ မီး စတင်လျှင်
တင်ချင်း ဘယ်တော့မှ နှုတ်ခမ်းတိုက် ဒါ
တိုက် မထိုးရဘူး။ လုံနဲ့တတ်ထားကလဲ
အံဝင်ခွင်ကျ ဖြစ်နေရတယ်။ တတ်ထားက
ပျား လုံက သေးနေရင်လဲ ခရီးပရောက်ဘူး။
တတ်ထားကနည်း လုံက ကြီးပြန်ရင်လဲ
ပျိုးပြောက်ဘူး'
ဆရာပုထက်က ပြောရင်းဆိုရင်း လုံ

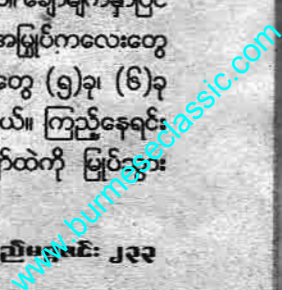
ဘေးမှာ မီးသွေးတွေ ညှပ်တယ်။ လုံ
မယိုင်ဖို့၊ လုံမတိမ်းဖို့၊ လုံငြိမ်ဖို့ပဲ။ လုံ
ငှားဖုံးပေါ်မှာ မီးသွေး တစ်ခဲတင်တယ်။
ပြီးတာနဲ့ သတင်းစာစက္ကူတစ်ရွက်ကို
ခါးလည်က ဆွဲပြတယ်။ နှစ်ရွက် ထပ်
တယ်။ ဆွဲပြတယ်။ ထပ်တယ် ဖြတယ်။

ပြီးတော့ ခပ်ဖွဖွလေး လုံးတယ်။
မီးရှို့ပြီး စွဲတာနဲ့ အုန်းဆံခွဲတွေ ထည့်
တယ်။ အပေါ်ကနေ မီးသွေးတစ်စုံတစ်
ထုအုပ်ပြီး ဖိုကြိုးကို ဆွဲတော့တာပဲ။
မီးကစားပြီ။

မီးခွဲပြီ။ ဖိုသံက တဟဲဟဲ။ မီးက
တရဲရဲနဲ့...

မီး တစ်အုပ်ပြီးတစ်အုပ် လေဟာရင်
ဂေါက်ချ မီးသွေးပီး၊ မီးသွေးထပ်ထည့်၊
ထပ်ထည့်နဲ့ မီး(၅)အုပ် မီးသွေးအကျ
မှာတော့ ဆရာပုထက်က လုံငှားဖုံးကို
ဖွင့်တယ်။

ဖိုးဟန်ကြည့်လိုက်တော့ ချော်က
သွက်သွက်ခါအောင် အရည်လည်နေ
တယ်။ ချော်မျက်နှာပြင်က ခွက်ယောင်
ယောင်လေး ရှိတယ်။ ချော်မျက်နှာပြင်
အလယ်မှာတော့ အမြှုပ်ကလေးတွေ
လို အလုံးကလေးတွေ (၅)ခု၊ (၆)ခု
လောက် တွေ့ရတယ်။ ကြည့်နေရင်း
ခဏနေတော့ ချော်ထဲကို မြှုပ်သွား
တယ်။

'အဲဒီ မြုပ်သွားတာလေးတွေက အန္တော့ချော်ချက်တဲ့အချိန်က ချော်ထဲမှာ ကျန်နေတဲ့ အန္တော့တ်တ်သားတွေပဲ။ အန္တော့ယ်မပေးဘူး။ နောက်တော့ ကြာလာရင် အောက်ဆင်းထိုင်ပြီး ဓာတ်သားနဲ့ ပေါင်းသွားမှာပဲ။ ထွေလီကာလီတွေ မတွေ့နဲ့၊ မီးသာ ဆက်တင်'

ဖိုးဟန် ခေါင်းတစ်ချက် ဆက်လိုက်ပြန်။ ပညာတစ်ခု ရသွားပြန်ပြီကိုး။

'ဒါပေမယ့်ကွာ... အဲဒီလို မဖြစ်ချင်ရင် တို့တွေ အန္တော့ချော် ချက်ချက်ပြီး စုတဲ့အချိန်က အန္တော့ချော် တော်တော်များများ ရပြီဆိုရင် အဲဒီအန္တော့ချော်တွေကို လုံသစ် ဖောက်လုံတစ်လုံးထဲမှာ ထည့်ပြီး မီးနဲ့ ထိုးချလိုက်။ ချော်ထဲမှာ ခိုင်ခံ့အောင်းနေတဲ့ အန္တော့သားတွေ အောက်ဆင်းထိုင်တယ်။

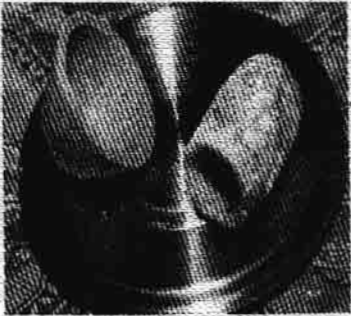
လုံအေးတော့ ခွဲထုတ်လိုက်ရင် အန္တော့ဓာတ်သားနဲ့ ချော်နဲ့ ကွဲသွားတယ်။ ဓာတ်တခြား ချော်တခြား ဖြစ်သွားတယ်။ ချော်ထဲမှာ ဘာဓာတ်သားမှ မရှိတော့ဘူး။ စိတ်အချရဆုံး အန္တော့ချော်ပဲ'

ဆရာပုဏ် လက်ဘယ်၊ ညာ မနားအောင် ဖိခွင်ဝင်လိုက်တာ မနက်စာစားချိန်မှာ တစ်ခါနားတယ်။ ဖိုးဟန်ကတော့ ရှည်လိုက်တာ လမ်းရှည်ကြီးပဲလို့ တွေးမိတယ်။

ထမ်းစားပြီး တအောင့်လောက်နားပြီး ဖိခွင်ပြန်ဝင်တယ်။ ညနေ (၄) နာရီထိုးတဲ့အထိပဲ။ ဖိခွင်ထဲမှာ လုံကို ဒီအတိုင်း မီးရပ်ထားလိုက်တယ်။

ဖိုးဟန် လွတ်လပ်ရေးရပြန်ပြီ။

တနင်္လာနေ့မှာတော့ ဖိုးဟန် ကျောင်းတက်ရပြီ။ ဖိခွင်ကို ဘယ်ပြန်ကြည့်နိုင်လိမ့်မတုံး။ ဖိခွင်တခြား သူတခြား ကျောင်းသွားရတာကိုး။ ဆရာ

ပုဏ်တစ်ယောက်တည်း ဖိခွင်မှာ ကြံတော့တာပဲ။

တနင်္လာနေ့ကနေ သောကြာနေ့အထိ ဓာတ်ပထဝီခိုင်ဖို့ အန္တော့ချော်နဲ့ ထိုးတာပါပဲလို့ ဆရာပုဏ်က ပြောတယ်။ ဖိုးဟန် သိပြီးသားလုပ်ငန်းစဉ်ကို ဆရာပုဏ်က ဆက်တိုက် နေ့စဉ်ရက်ဆက် လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်သွားတာပါပဲ။ ဓာတ်သားကို တေဖောဝင်အောင် သွင်းသွားတာပါပဲ။

သောကြာနေ့ည ညစာစားအပြီး ရေခွေးပိုင်းဆင်ကြတော့ ဆရာပုဏ်က ဖိခန်းထဲကို သွားပြီး လုံကို ယူလာတယ်။ လုံက တော်တော် မီးနာထားပုံပေါ်တယ်။ လုံနှုတ်ခမ်းက ပါးနေတယ်။ ချော်ရောင်တွေက လုံဘေးပတ်လည်မှာ တပြောင်ပြောင်နဲ့...

ဆရာပုဏ်က လုံကိုကိုင်ပြီး ဖိုးဟန်နား၊ နားမှာ လှုပ်လိုက်တယ်။

လုံထဲက အသံမြည်တယ်။ ဂလောက်... ဂလောက်နဲ့။ အသံတော့ မကျယ်ဘူး။ အသံ ခပ်တိုးတိုးလေးပဲ။

'အဲဒီလို အသံကြားရင် လုံချောင်တယ်လို့ ခေါ်တယ်။ ပထဝီခိုင်သွားပြီဆိုတာ လက်တွေ့ပြတာပဲ။ ပထဝီမခိုင်ရင် ငရဲမီး အစားမခံဘူး။ အခဲစီမလှည့်နဲ့လို့ ဆိုကြတယ်။ ငရဲမီးစားရင် အဖတ်မကျဘူး။ ဆုံးရှုံးမှုနဲ့ ရင်ဆိုင်ရမယ်' စကားကို လက်စသတ်ပြီး ဆရာပုဏ် လုံကို ခွဲလိုက်တယ်။ ဓာတ်လုံးနဲ့

ချော်က တွဲမနေဘူး။ ကပ်မနေဘူး ဓာတ်လုံးမှာ ချော်မကပ်ဘူး။ ဓာတ်သား ထွက်ကျလာတယ်။ ဓာတ်လုံးအပေါ်က ခုံးနေတယ်။ နက်ပြာရောင်မှာ အဖြူရိပ်သန်း နေတယ်။ ပြဒါးဟိတ်ကို တဖျပ်ဖျပ်နဲ့ တွေ့ရတယ်။

လည်ရစ်အောက်မှာတော့ နီဝါရောင် အသားကို တွေ့ရတယ်။ ဓာတ်သားက ကျစ်နေတယ်။ အဟန်တော့ သေသွားသလိုပဲ။ အပေါ်နှုတ်ခမ်းက ခုံးပြီး လုံးနေတယ်။ သူ့အောက်မှာတော့ လည်ထဲအရစ်ကလေးနဲ့...

'အဲဒါ ဖော်ဂျီထုပ်ဆောင်းတယ်လို့ ခေါ်တယ်'

လို့ ဆရာပုဏ်က ဆိုတယ်။

ဓာတ်သားအောက်ပိုင်းက မျက်နှာပြင်ထက် ပိုပြီး တောက်ပြောင်တယ်။ ပိန်ရာ၊ ခွက်ရာလေးတွေလဲ ရှိတယ်။ ဆရာပုဏ်ပေးလို့ ဓာတ်လုံးကို ကိုင်ကြည့်တော့ လက်ထဲမှ ခွဲတဲ့အခါ ဖြစ်တယ်။ ကိုင်ရတာ တစ်မျိုးပဲ။ အသေချိန်ကလဲ တစ်နေတယ်။ ဂနီသေသဘော။ ဓာတ်လုံးကို လုံခြောက်ထဲထားတော့ အဝါရည်သန်းပြီးနေတယ်။ အမည်းပျောက်လဲ ထိုးနေတယ်။ ထူးရွှေရောင်ဖုံးသွားအောင် ထိုးကြတယ်။

'မနက်ဖြန် အခဲစီလှည့်မယ်' လို့ ဆရာပုဏ်က ကြိုတင်ဆိုတယ်။

စနေနေ့မှာ မိုးမှ မလင်းသေးဘဲ ဆရာပုဏ် ဖိခွင်ဝင်ပြီ။ ဖိုးဟန်က နောက်တော်ပါးက တစ်ဖက်မှာ ကပ်ပါသွားရတယ်။ ဘယ် နောက်နေဝဲမတုံး။

ဆရာပုဏ် ဖိခွင်ကို မျက်နှာမိတ်တယ်။ ဣန္ဒာစရိယလုံ လုံပက်စာ (၅)ထဲမှာ ဓာတ်သားကို ထည့်သွင်း ဖိခွင်ထဲမှာတော့ လုံကို အပေါ်က

www.burmeseclassic.com

ထည့် ဓာတ်တိုက်တည်တယ်။

မီးတင်ပြီးတာနဲ့ ဆရာပုထ် ဖိုဆွဲပါ။ မီးသွေးက ကောင်းတော့ မီးကလဲ ပြင်းတယ်။ ကြိုသားမီးသွေး။ မီးသွေး ဆလှပေ။ မီးညှိပြီး မီးစီးထိုးထားတဲ့ အချိန် လုံထဲက ဓာတ်အရည်ပျော်ပြီ။

အပြားခတ်ပြီး ညှပ်ထားတဲ့ ဘော် ဘစ်ကျပ်သားကို တစ်စချင်း... တစ်စချင်း အနှော့ပြုဒါးဓာတ်သားထဲကို ထည့် တယ်။ ကြာလိုက်တာ။ ဘော်ပြားလေး ဆွတ်တစ်စ အရည်ပျော်ပြီး ဓာတ်သား ဆဲသို့ ဝင်သွားမှ နောက်တစ်စ ထည့် ဘာဆိုတော့ စိတ်ရှည်လိုက်တဲ့ ဆရာ ပုထ်...

ဘော်တစ်ကျပ်သား အကုန်ထည့် ပြီးတာနဲ့ လုံငှားဖုံး၊ ဖုံးပြီး အားတိုက် ဆင်တိုက် ထိုးတော့တာပါပဲ။ အတော် ဆိုးယူရတယ်။ မနည်းကြာတယ်။ ဓာတ်သားနဲ့ ဘော်ပေါင်းဖို့ (၂)နာရီ ကျော်ကျော် ထိုးရတယ်။

ဆရာပုထ်က ဖိုခွင်မှာ ဝင်နေတုန်း ရေခဲအိုး အကျိုခိုင်းတယ်။ ဖိုးဟန်က ဒေါ်မြရွှေကို တစ်ဆင့်ခိုင်းတယ်။ ဒေါ်မြ ရွှေက ထမင်းချက်တဲ့ မီးဖိုမှာ ရေခဲအိုး အိုးတည်တယ်။ ဟော... ရေခဲအိုးဆူပါ ပြီကော။

ဓာတ်သားကလဲ ရောယှက်သွားပြီ။ ရေခဲအိုးကလဲ ကျက်ပြီ။ ဆူပြီ။ ဆရာ ပုထ်က သွပ်ရေပုံးထဲမှာ ရေခဲအိုး တျိုက်ကျိုက်ဆူကို ထည့်ခိုင်းတယ်။ သစ်သားယောက်မနဲ့ ခပ်သွက်သွက် ထက်ယာရစ် ဖွေခိုင်းတယ်။ သွပ်ပုံးထဲ မှာ ရေခဲအိုးတွေ လည်ပြီး ကတော့ထိုး တဲ့အချိန်...

ဆရာပုထ်က ဖိုခွင်ထဲက လုံကို ထုံငှားဖုံးဖွင့်ပြီး ညှပ်နဲ့ဆွဲပြီး မလိုက် တယ်။ ပြီးတော့ ရေခဲအိုးတွေ ကတော့ ဆိုးနေတဲ့ သွပ်ရေပုံးထဲကို လက်ပြန်

လောင်းထည့်လိုက်တယ်။ ဂလောက်... ဂလောက်... ဂလောက်... ဂလောက် အသံကြားရပြီး ဓာတ်သားအစကလေး တွေ သွပ်ရေပုံး ဖင်အလယ်ကို စုသွား တယ်။

အသံငြိမ်ပြီး ရေပြင်ညီခါနီးမှာ သွပ် ပုံးထဲက ရေတွေကို သွန်ခိုင်းတယ်။ သွပ်ပုံးထဲမှာ ဓာတ်သားအစလေးတွေပဲ ကျန်တယ်။ အဲဒီဓာတ်သားတွေကို ထမင်းစား ပန်းကန်ပြားတစ်ချပ်ထဲမှာ ထည့်ပြီး ရေတွေကို စစ်ထုတ်ပစ်တယ်။ ရေအခန်းမှာတော့ ကြောပန်းကန်ပြား ကို နေလှန်းခိုင်းတယ်။

မကြာလှဘူး။ မိုးနေပြင်းပြင်းမှာ (၁၀)မိနစ်အတွင်း မြောက်သွားတယ်။ ဆရာပုထ်က လုံခွင် နှုတ်ခမ်းပေါ်မှာ ကျောက်စရစ်ခဲ အရွယ်ညီညီ (၃)လုံး ကို တင်တယ်။ ဖိုခွင်လောက်ဆိုင်။ အဲဒီ အပေါ်မှာ သဲခွက်ကို တင်တယ်။ စတီး ပန်းကန်ပြားထဲမှာ သဲထည့်ထားတဲ့ သဲခွက်ပဲ။

ကြော လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်ထဲကို (၃)စိတ်ခွဲထားတဲ့ ဓာတ်သားအစတွေ ကို ထည့်တယ်။ ဓာတ်သားတွေပေါ်ကို ငရဲမီး စားပွဲတင်ဖွန်း (၃)ဖွန်းစာလောက် ထည့်တယ်။ ရေခဲအိုးဓာတ်ဘူးထဲက ရေခဲအိုး (၃)ဖွန်းလောက်လဲ ရောထည့် တယ်။

ဓာတ်သားထည့်ထားတဲ့ လက်ဖက်

ရည်ပန်းကန်ကို သဲခွက်ပေါ် တင်လိုက် တယ်။ မီးအပူကြောင့် ပူနေတဲ့ သဲအပူ က ငရဲမီးကို အရှိန်မြှင့်ပြီး စားစေတော့ တယ်။ အမြှုပ်ကလေးတွေ ထလာ တယ်။ ဓာတ်သားပေါ်မှာ ခုံးတက်လာ တယ်။

ပြုပ်ပြုပ်... ပြုပ်ပြုပ်နဲ့ ပလုံလေးတွေ စီလာတယ်။ အခိုးထောင်းထောင်း ထလာတယ်။ စားသွားလိုက်တာ ကြည့်နေရင်း... ကြည့်နေရင်း အမှုန့် ကလေးတွေ ဖြစ်သွားတယ်။

ငရဲမီး အစားနည်းသွားတော့ ငရဲမီး ထပ်ထည့် ရေခဲအိုးထပ်ထည့်ပြီး စားစေ ပြန်တယ်။ တော်တော်တော့ လက်ဝင် တဲ့ အလုပ်။ မလွယ်ဘူး။

(၅)ကြိမ်မြောက် စားပြီးတဲ့အခါ လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်လေးကို ဖိုခွင် ပေါ် သဲခွက်ထဲကနေပြီး ဖိုခွင်ဘေးက သဲခွက်ထဲကို ပြောင်းထည့်လိုက်တယ်။ လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်လေး နည်း နည်းအေးသွားတော့ ကြောပန်းကန်ပြား ကြီးထဲကို လောင်းထည့်တယ်။ အမှုန့်စ နည်းနည်းကျန်နေလို့ ရေခဲအိုးနည်း နည်းထည့်ပြီး ကျင်းယူတာပဲ။

ကြောပန်းကန်ပြားကြီးထဲက ရေခဲအိုး တွေကို စစ်စစ်ပြီး သွန်လိုက်။ ရေခဲအိုး ထပ်ထည့်လိုက်။ သွန်လိုက်နဲ့ ကြည့်နေ ရင်း... ကြည့်နေရင်းက ကွမ်းယာကို ဝါးစားထားလို့ ထွက်လာတဲ့ ကွမ်းဝါး ဖတ်တွေလို ဖြစ်လာတယ်။ အမည်း ဖတ်တွေလဲ ပါတယ်။ နီဝါညိုရောင် မှောင်ရွှေမည်း အရောင်တပျပ်ပျပ်နဲ့။

'အဲဒါ ရွှေတွေကွ' ဆရာပုထ်က အားပါးတာရ ဆို တယ်။

'ရွှေမှ အခေါက်ရွှေ။ ကွမ်းဖတ်များ လေ ရွှေများလေ၊ ကွမ်းဖတ်နည်းလေ ရွှေနည်းလေပဲ ဖိုးဟန်'

www.burmeseclassic.com

အန္တောဓာတ်သား ပြဒါးနဲ့ဆောင်
ဓာတ်သားအလုံးကြီးက အကြီးကြီး။
အခု ကွမ်းဖတ်တွေက နည်းလိုက်တာ
လို့ ဖိုးဟန်တွေ့တယ်။

ဖိုးဟန်မှ အတွေးမဆုံးသေးဘူး။
ဆရာပုဏ်က သိပုံပေါ်တယ်။

‘ဖိုးဟန် လောဘမကြီးနဲ့ ပေး
သလောက်နဲ့ ရောင့်ရဲတင်းတိမ်ကွာ။
ပြဒါးတစ်ကျပ်သားနဲ့ တို့ ထိုကြတာပဲ။
ရွှေဖြစ်လာရင် အများဆုံး တစ်မူးသား
ပဲ။ ဒီထက် လျော့ချင် လျော့မယ်။
အာကဖြစ်လှ(၃)ပဲထက် မတိုဘူး။ သမား
စဉ် စားလမ်းက ဒီလောက်ပဲ။ ဒယ်
အိုးကြီးနဲ့ ဖြစ်ချင်ရင်တော့ ပြာရိုက်
ဟေ့’

နောက် “ဒီနေ့တော့ နားမယ်” တဲ့။
တနင်္လာနေ့မှာတော့ ကျောင်းဆရာ
လေး မောင်ဖိုးဟန် ကျောင်းချိန်မှန်မှန်
တက်ရတော့မယ်။ မနက်(၅)နာရီထိုး
တော့ ဆရာပုဏ်နီးပြီ။ ဖိုးဟန် ကျောင်း
တက်ရမှာကို ဆရာပုဏ်သိတယ်။
ဆရာတပည့်နှစ်ယောက် ဖိုခွင်ဝင်ကြ
ပြီ။

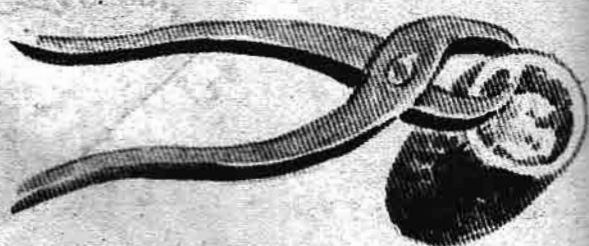
ဇောက်လုံနံပါတ်(၁) အကြီးထဲကို
ကွမ်းဖတ်တွေ ထည့်တယ်။ သူ့အပေါ်
က လက်ချားမီးပေါက် သိပ်တယ်။
လုံငှားဖုံးဖုံးပြီး မီးလျှံ တစ်အုပ်ထိုး
တယ်။ နောက်တစ်အုပ် မီးလျှံပဲ ထိုးပြန်
တယ်။ မီးကိုကြည့်လို့ ဆရာပုဏ်က
ဆိုတယ်။

မီးရောင်က အဝါနုရောင်ကနေ
အဝါရောင်ရင့်ပြီး နောက်လာတယ်။

ဆရာပုဏ်က ဖိုကြီးကို ဆွဲရင်း
သံဂေါက်ကလေးနဲ့ မီးရောင်ကို ထိုး၊
ထိုးပြီး ပြတယ်။

‘ချော်ပျော်ပြီကွ။ ချော်ပျော်ရင် ဓာတ်
ပျော်ပြီ။ မကြာဘူး’

မောင်ဖိုးဟန် အခေါက်ရွှေကို တွေ့

ရတော့မယ်။

မဟာမြိုင်ဆရာတော်ကြီးရဲ့ မဟာ
သိဒ္ဓိကျမ်းရင်းကြီးထဲမှာ...

‘လောကီသိပ္ပံ ပညာဉာဏ်ဖြင့် ထက်သန်
သောသူ ဤသည်ပုဂ္ဂို ယူကြစေသား
သဘောထား၍ ယုံကြည်သည့် မိနားလည်
က စီရင်ကြလော့ အပယ်ရှိ စွယ်မပူ ယုံ၍
လိုက်စား စိုက်အားကြောင့် စီးပွားလက်ရှိ
ဆုံးတတ်တိ၏’

လို့ လမ်းညွှန်ပြသ ဆိုဆုံးမထား
တယ်။ သရေခေတ္တရာ ပြည်မြို့က
ထွက်ရပ်မြန်းသွားတဲ့ ဆရာတော်
ဦးဇာဂရကလဲ အဲဒီလိုပဲ ဆိုပြန်တယ်။

ဖိုကို အဆက်မပြတ်ဆွဲရင်း ဆရာ
ပုဏ်က ပညာပေးတယ်။

‘ပကတိမီး၊ ချော်ပျော်မီး၊ ဓာတ်ပျော်
မီး၊ ဓာတ်ပြုမီး၊ အထိုင်မီး စတာတွေ
တော့ သိမှဖြစ်မယ် မောင်ဖိုးဟန်’

မီးသွေးကလဲ (၆)အုပ်၊ (၇)အုပ်
လောက် ကျသွားပြီ။

ဆရာပုဏ် ဖိုမီးကိုရပ် ညှပ်နဲ့ လုံငှား
ဖုံးကိုဖွင့် ချော်ငြိမ်အောင် ခဏလောက်
နေ ချော်ပြင်ညီလို့ တည်ငြိမ်မှ လုံကို
ညှပ်နဲ့ဆွဲတင်ပြီး သဲခွက်ထဲကို ထည့်
ထားလိုက်တယ်။ ဆရာပုဏ်က ဖိုးဟန်
ကို ကြည့်ပြီး...

‘ကဲ... ဖိုးဟန် မင်း ကျောင်းသွားဖို့
ပြင်၊ မင်း ထမင်းစားကျောင်းဆင်း
ပြန်လာမှ လုံကို ခွဲမယ်။ နောက်ဆံ
မတင်းနဲ့ ကျောင်းဆရာတာဝန် ကျေ
အောင်လုပ်’

ဆရာပုဏ်ရဲ့ ကျောက်ပေါက်
သဲ့သဲ့ရှိတဲ့ မျက်နှာမှာ အပြုံးပန်း
ဝေဆာပြီး တဟဲဟဲနဲ့ ရယ်မော
ပြောတယ်။

ဖိုးဟန်လဲ ကျောင်းကို သွားရဦး
ဘယ် နောက်ဆံတင်းလိမ့်မတုံး။

ထမင်းစားကျောင်းဆင်းလို့ ဖို
အိမ်ကို ပြန်လာတော့ ဆရာပုဏ်
အသင့်အနေအထားနဲ့ သူ့လက်ထဲ
လုံကို ကိုင်ထားပြီ။ (၆)လက်မထောင့်
ဆောက်ပါးသံနဲ့ ရိုက်ခွဲလိုက်တာပဲ။
ဓာတ်သားထွက်ကျလာတယ်။ အဆေး
ပကတိပဲ။ အဟန့်တော့ နည်းထာ
ဒါပေမယ့် ‘ဓာတ်သားက စိုပြော
ဝင်းအိနေတယ်။

ရှိလှ(၃)ပဲသားပဲ။

ဆရာပုဏ်က သူ့လွယ်အိတ်ထဲ
ချိန်ခွင်ကို ယူပြီး ချိန်တယ်။

တစ်မူးသားကွက်တိ။

ချိန်ခွင်လျှာ ဘယ်ညာ မထီ
မစောင်းဘူး။ မယ်မင်းဘူး။ တည်
လျက် ငြိမ်လို့။

ဓာတ်သားကို လက်နဲ့ ဆဆ
ရင်း ဆရာပုဏ်က...

‘ဖိုးဟန်... အဲဒါ ဒန်နာသုတေ
က ရွှေဖြစ်တာပဲ၊ စားလမ်းပဲ၊ ငါ
ထောက်လမ်းပဲ’

‘ဆရာ အဖြစ်နည်းလှချည်ထာ
‘မင်းကွာ... စားလမ်းပါ၊

ထောက်လမ်းပါ ဆိုနေမှတော့
တာ အဖြစ်နည်းပြီပေါ့။ အလှူ

အတန်းကြီး ဘယ်ပေးနိုင်မလဲ။ အေး...
တစ်ခုတော့ ရှိတယ်ကွ။ ရိက္ခာထောက်
ရပြီဆိုမှတော့ စားဖို့ မပူရတော့ဘူး။
**အပူအပင်ကင်းကင်းနဲ့ အပိုဒုက္ခတွေ
ကို မဆွယ်နဲ့။ မူလဒုက္ခတွေကို
ပယ်ပြီး ထွက်ရပ်စခန်းကို မှန်းချော်
ရမယ်'**

ဖိုးဟန် စကားတစ်ခွန်း မဟာနိုင်ဘူး။
နှုတ်ဆိတ်နေပြီ။

'အခုလုပ်တာ ရွှေဖြစ်စားလမ်း။
ရိက္ခာထောက်လမ်း။ မင်းလမ်းခွဲပြီး
ကြံစည်မယ်ဆိုရင် အန္တောက ထွက်ရပ်
စခန်းအထိ ပေါက်မြောက်စေနိုင်တယ်'
မောင်ဖိုးဟန် ကြောင်ခံနေတယ်။
အန္တောက ထွက်ရပ်အထိ သွားတယ်
ဆိုတော့ ဘယ်လိုကြီးလဲဟပေါ့။ ကြား
မှ မကြားဘူးဘဲ။ ဘယ်သိမလဲ မောင်ဖိုး
ဟန်။

ဖိုးဟန်ရဲ့အဖြစ်ကို ဆရာပုဏ်က
သနပ်စုံအောင် သိတယ်။ ဖိုးဟန်တော့
တစ်ကွက်လိုနေပြီ။ ဟာနေပြီ။ ဖြည့်
လိုက်ဦးမှ ဆိုတဲ့သဘောနဲ့ ဆရာပုဏ်
က...

'အန္တောနဲ့ပြဒါး တွဲထားတဲ့ ဓာတ်
သားကို ဘော်မကပ်နဲ့ ဆက်ထိုး၊ လုံ
ချောင်တဲ့အထိ ထိုး။ လုံချောင်ပြီဆိုရင်
လုံခြောက်တစ်လုံ ချော်တစ်လုံ၊ လုံ
ခြောက်တစ်လုံ ချော်တစ်လုံနဲ့ မှန်မှန်
ဓာတ်ကစား မင်းမှတ်မိတယ်နော်'

ဖိုးဟန် ခေါင်းတစ်ချက်အညိတ်
မှာ...

'လုံခြောက် (၁၀)လုံလောက် ထိုးပြီး
ရင် လုံခြောက်ထိုးထားတဲ့ လုံခွံကိုကြည့်
ဓာတ်သားရဲ့အပေါ် လုံနှုတ်ခမ်းမှာ
ချော်ရစ်လာမယ်။ သိသာရုံလေးပဲ၊
အရောင် သာသာလောက်ကလေးပဲ။
မများဘူး။ ကိုယ့်သားအကြောင်း ကိုယ်
သိရမယ်။

နောက် လုံ(၁၀)လောက် ဆက်ထိုး
ရင် ဓာတ်သားဘေးမှာ ချော်ထု စပြီး
ရစ်လိမ့်မယ်။ ဓာတ်သားက နာနဲ့ လှည့်
တာကို ခံပြီ။ နာလှည့်တော့၊ နာဆီ
သွင်းတော့လို့ ပြောနေတာပဲ။ မင်းကို
နာလှည့်နည်းလဲ သင်ပေးခဲ့မယ်'

ဖိုးဟန်မျက်လုံး အပြုံးတစ်ချက် ဝင်း
လက်သွားတယ်။ နာဆီသွင်းတာနဲ့ နာ
ချက်တာ တခြားစီပဲဆိုတာကိုတော့
ဖိုးဟန် သိတယ်။ အခုတော့ ဒီနှစ်တန်
ကို ခွဲခြားပြီး ကွဲကွဲပြားပြား သိရတော့
မယ်။ ဆရာပုဏ်က ဆက်ပြောပြန်
တယ်။

'နာလှည့်တဲ့အခါ ကြက်ဥ မကျက်
တကျက် ကြော်အတိုင်းပဲ။ ဓာတ်သား
အနှစ်က အလယ်မှာ အိနေတာပဲ။
ချော်က ဘေးမှာ အုံနဲ့ကျင်းနဲ့ ရစ်နေ
တယ်။ နောက်ဆုံးမှာ ချော်ဖုံးသွား
တယ်'

'အဲဒီတော့ လုံခွဲလိုက်ရောလား
ဆရာ'

'ဖိုးဟန်... မင်းကတော့ လုပ်ပြန်ပြီ
စကားဆုံးအောင် နားထောင်ပါဦးဟ'

'အန္တောချက်တုန်းကအတိုင်း လုပ်
ကိုင်ဆောင်ရွက်ရမယ် ထင်လို့ပါ ဆရာ
ရယ်'

ဖိုးဟန်ဆိုတာ မျက်လုံးလေး ဆီးစေ့
လောက်နဲ့...

'နာနဲ့ ချက်ထိုး ထိုးတယ်ဆိုတာ နာ
က အညစ်အကြေးကိုလဲ စားတယ်။
ဖယ်ထုတ်တယ်။ ဓာတ်သားအပျော့
အပျဉ်းဆိုက်ဖို့ နာဆီကိုလဲ သွင်းပေး

တယ်။ ဓာတ်သားအပြောင်းအလဲ ဖြစ်
သွားပြီ။ နာဆီဝင်ရင် ဓာတ်သားစို
တယ်။ ရွှဲတယ်။ ဒါပေမယ့် ချက်ထိုး၊
ထိုးတဲ့အခါ မီးနားလည်ဖို့ အရေးကြီး
တယ်။ ပေးတတ်၊ ယူတတ်ရတယ်။ မီး
ကို ကိုယ်လိုသလို ပုံသွင်းပြီး ခိုင်းနိုင်ရ
တယ်'

'ခက်တော့တာပဲ ဆရာရယ်...
နည်းကမခက် မီးက ခက်ဆိုတာပဲ ရှိ
ပေမယ့်၊ မီးကလဲ ခက်တာပဲ၊ နည်း
ကလဲ ခက်တာပဲ။ တစ်ခါ ခုနကပဲ
မီးနားလည်က စီရင်ကြလော့လို့ ဆရာ
ပြောတယ်'

'ဟေ့ကောင် ဖိုးဟန်... ငတုံးအ
မင့်ရှေ့မှာ ဘယ်သူရှိသလဲ ကြည့်လိုက်
စမ်း'

ဖိုးဟန် မျက်စိနှစ်ကွင်း လင်းခနဲ
လက်သွားတယ်။ အသိဉာဏ်တစ်ချက်
ကွက်ခနဲ ပေါ်သွားတယ်။

'ဆရာမပြ နည်းမကျတဲ့ ဆရာမရှိ
လို့ကတော့ မင်း ဘယ်ဓာတ်ကိုပဲ
ထိုးထိုး၊ ဖို ဘယ်နှစ်လုံးဆင်ပြီး ထိုးထိုး
နှစ်ပေါင်းရာချီထိုး အချိန်တိုတိုနဲ့ လိုရာ
ပြီးခြောက် ခရီးရောက်လိမ့်မယ် မဟုတ်
ဘူး။ (၁၀)နှစ်ခရီးနဲ့ တစ်လခရီး ဒီလို
ကွာလိမ့်မယ်'

ဆရာလိုတယ်ဆိုတာတော့ ဖိုးဟန်
သိတာပေါ့။ ကြာလှပေါ့သိတာ။ ရှမ်း
တရုတ်သိုင်းပညာ ဆရာပုဏ် ဖိုးဟန်
ကို သင်ပေးခဲ့စဉ်က (၅)ကွက်လောက်
ဆိုတာ မလွယ်ဘဲ ခက်လှလို့ ဆရာ
ပုဏ် (၃)ကြိမ်ပြန်ပြခဲ့ရတယ်။ မေ့ပါရိုး
လား။

ရှေ့လ ဆက်ဖတ်ပါရန်

ရွှေတောင် ခင်မောင်ကြည်

နက္ခတ္တဓာတ်မြစ်မဂ္ဂင်း ၂၃၇

စာရေးသူအနေဖြင့် အင်းပညာ တော်တော်များများကို လေ့လာ သင်ကြားခဲ့ဖူးပါသည်။ ဒီအင်းပညာက လွယ်ကူသည်။ အကျိုးသက်ရောက်မှု ကောင်းသည်။ ထိရောက်မှုရှိသည်။ ဒီအင်းပညာကို စာရေးသူ ရရှိခဲ့သည် မှာ လွန်ခဲ့သော (၁၅)နှစ်ခန့်က ဘူးသီး တောင်မြို့နယ်၊ နွားရုံတောင်ကျေးရွာ တွင် စာရေးသူ၏ မွေးစားမိခင်၊ ဖခင် များ နေထိုင်ကြ၍ ရောက်တုန်းရောက် ခိုက် ငယ်စဉ်က ကျေးဇူးရှိခဲ့ကြသူများ ကို ဂါရဝပြု ကန်တော့ရန် သွားရောက် ခဲ့ပါသည်။

နွားရုံတောင်ရွာ၏ မြောက်ဘက် (၄)ဖာလုံခန့်တွင် ရှေးဟောင်း စေတီ တော်ကြီးတစ်ဆူ ရှိပါသည်။ (၃၁)ဘုံ စေတီတော်ဟု ခေါ်ပါသည်။

စာရေးသူနှင့် ညီအစ်ကိုဝမ်းကွဲ တော်စပ်သူ ဦးသာစိန်လှနှင့် ညီမများ ဖြစ်သော မဝင်း၊ မစောနုဖြူတို့ကိုပါ ခေါ်ကာ နံနက် (၈)နာရီခန့်တွင် ဘုရား ဖူးရန် ထွက်လာခဲ့ကြပါသည်။

ဘုရားကုန်းတော်ပေါ်တွင် ရှေး ခေတ်လက်ရာ စေတီပုထိုးများ၏ ကမ္မည်းစာများကို လေ့လာကြရင်း စေတီတော်ကြီး၏ အရှေ့ဘက် အရောက်တွင် မလှမ်းမကမ်း တောင် ကုန်းလေးတစ်ခုပေါ်၌ ကျောင်းတစ် ဆောင်ကို မြင်ရပါသည်။ စာရေးသူ က...

'ဟေ့... ညီမလေး ဒီကျောင်းမှာ သံဃာတွေ သီတင်းသုံးကြသလား' ဟု မေးလိုက်သည့်အခါ ညီမလေး မဝင်းမှ...

'ဟုတ်ကဲ့ အစ်ကိုလေး ဆရာတော် ကြီးတစ်ပါး သီတင်းသုံးပါတယ်' စာရေးသူက...

ပိူပိူ (မင်းလှ)

(၃၂)ထုံး

လှိုရာသုံးအင်း

'တို့ ဘုရားဖူးလို့ပြီးရင် ဆရာတော် ကျောင်းကို သွားဖူးကြမယ်နော်' ပြောလိုက်ပြီး စေတီတော်ကို လှည့် လည် ဖူးမြော်ကြသည်။ နံနက် (၁၀)နာရီခန့်တွင် စေတီတော် ၏ အရှေ့ဘက် စောင်းတန်းလှေကားမှ ဆင်းပြီး ဆရာတော် သီတင်းသုံးတော် မူသော တောင်ကုန်းလေးပေါ်သို့ တက် ရောက်ကြသည်။ တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်လှသော ကျောင်းလေးတွင် ဆရာတော်ကြီး တစ်ပါးတည်း ရှိသည်။ ကပ္ပိယကြီး တစ်ဦး အနားမှာရှိသည်။ စာရေးသူတို့

ဆရာတော်ကျောင်းထဲ ဝင်သွားလိုက် သည့်အခါ... ကပ္ပိယကြီးက 'လာကြ... လာကြ ဒီမှာ ထိုင်ကြ' ဟုဆိုပြီး နေရာချပေး သည်။ ဆရာတော်ကြီးအား ဦးဆူ ဖူးမြော်ကြကာ ဦးသာစိန်လှက... 'စာပည့်တော်တို့ နွားရုံတောင်ရွာက ပါဘုရား' ဟု လျှောက်ထားလိုက်ပါသည်။ 'ဪ... နွားရုံတောင်က ဒကာ တွေ ကိစ္စနဲ့ လာကြတာလား' ဟု ဆရာတော် အမိန့်ရှိသောအခါ စာရေးသူက...

'တပည့်တော်တို့ (၃၁)ဘုံ စေတီ
တော် ဖူးမြော်ရင်း လာခဲ့တာပါဘုရား။
တပည့်တော်တို့က နွားရုံတောင်ရွာက
ဦးစံကျော်လှရဲ့ သားသမီးတွေ ဖြစ်ပါ
တယ်ဘုရား'

'ဒကာကြီး စံကျော်လှ နေကောင်းရဲ့
သားကွယ်'

'မှန်ပါဘုရား။ နေထိုင်ကောင်းပါ
တယ်ဘုရား'

'ဒါနဲ့ နေပါဦး ဒကာကြီးမှာ သမီး
တွေပဲရှိတာ မဟုတ်လား'

'မှန်ပါဘုရား တပည့်တော်ကို အဖေ
နဲ့အမေက ငယ်စဉ်က သာသနာ့အမွေ
ခံယူဖို့ မွေးစားခဲ့တာပါဘုရား။ တပည့်
တော် (၉) နှစ်၊ (၁၀) နှစ်သားအရွယ်က
ဒီရွာမှာ နေခဲ့ပါတယ်ဘုရား။ ငယ်စဉ်
ကပင် ရန်ကုန်ကို သွားရောက် ပညာ
သင်ခဲ့ရလို့ ရွာနဲ့ အလှမ်းဝေးကွာခဲ့ရ
ပါတယ်ဘုရား။

နောက်တော့ ဌာနဆိုင်ရာ အလုပ်
တစ်ခုမှာဝင်လုပ်ပြီး အလုပ်က အနား
ယူကာ အခု တိုင်းရင်းဆေးပညာနဲ့
အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုလျက် ရှိပါ
တယ်'

ဟု လိုရင်းကို တိုတိုနှင့် လျှောက်
ထားလိုက်သောအခါ ဆရာတော်
က...

'ဘုန်းကြီးလဲ ငယ်စဉ်က တိုင်းရင်း
ဆေးဆရာ လုပ်ခဲ့တယ် ဒကာလေး။
ယခု ဘုန်းကြီးဖြစ်လာတော့မှ ဝိနည်း
သိက္ခာအရ လောကီပညာတွေကို စွန့်ခဲ့
တာ'

'မှန်ပါဘုရား'

'ဒကာလေးကို ကြိုတုန်း ဆေးကုတဲ့
နည်းပညာတစ်ခု ပေးလိုက်မယ်။ ယုံ
ယုံကြည်ကြည် အသုံးပြုကြည့်ပါ'

ဟု ဆိုကာ ဆရာတော် လက်ရေး
မှုနှင့် ရေးထားသော ဗလာစာအုပ်

တစ်အုပ်ကို စာအုပ်စင်ပေါ်က လှမ်းယူ
လိုက်သည်။ ပြီးလျှင်...

'ရှေ့... ဒီစာအုပ်ထဲမှာ ရေးထားတဲ့အတိုင်း
ကူး (၃၂)လုံး လိုရာသုံးအင်းတော်" ဆိုတာ
တွေ့လိမ့်မယ်။ ဒါ မှုရင်းအတိုင်းပဲ ဘုန်းကြီး
ဆေးဆရာလုပ်တဲ့အချိန်က ကိုယ်တိုင် ကုသ
ခဲ့တဲ့ ပညာတွေဖြစ်တယ်။ ဒီပညာနဲ့ အများ
သတ္တဝါတွေကို ကယ်ပါ ကူညီပါ။

သတ္တဝါတွေရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာမှာ ကျ
ရောက် ဖြစ်ပေါ်တဲ့ ဘယ်ဝေဒနာမဆို
ဘယ်လိုအတတ်ပညာ ဆေးဝါးနဲ့ပဲ
ကုသ၊ ကုသ အဓိက ပျောက်ကင်း
ချမ်းသာဖို့ပဲ မဟုတ်လား ဒကာလေး'

'မှန်ပါတယ် ဘုရား'

'ဘုန်းကြီး ဒီပညာကို ဘယ်လို ရရှိ
ခဲ့တယ်ဆိုတာ ပြောပြမယ်။ ဘုန်းကြီး
ငယ်စဉ်က ဟိုဘက်နိုင်ငံတစ်ခုရဲ့
နယ်မြေဒေသမှာ နေထိုင်ခဲ့ဖူးတယ်။
ကျေးလက်ဒေသဆိုတော့ အစစ အရာ
ရာ ခေတ်မစီဘူး။ တောသူ၊ တောင်သူ
များ ဖြစ်ကြတယ်။

တစ်နေ့ ဘုန်းကြီး ကျန်းမာရေး
မကောင်းဖြစ်တော့ ဘုန်းကြီးရဲ့
မယ်တော်က ရွာလယ်ပိုင်းက ဆေး
ဆရာကြီး ဦးကွန်ဆိုသူကို ပင့်ခေါ်လာ
တယ်။

ဒီဆရာကြီးက အဲဒီ ဒေသနီးဝန်း

ကျင်မှာ နာမည်ကျော်ကြားတဲ့ ဆရာ
တစ်ဆူ ဖြစ်တယ်။ ဆရာကြီးက အိမ်
ပေါ်ရောက်တာနဲ့ (လူနာ)ဝတ်တဲ့ အင်္ကျီ
ဟောင်းတစ်ထည်ကို တောင်းတယ်။
ပြီးရင် (၆) လက်မခန့်ဖြတ်ယူပြီး အဲဒီ
အင်္ကျီပိတ်စထဲမှာ "အင်းကွက်တစ်ခု"
ရေးဆွဲချထားတယ်။

ဘုန်းကြီး အဲဒီတုန်းက စိတ်ထဲက
ပေါ့ ဒီဆေးဆရာကြီး လူနာကို အရင်
ဆုံး ဆေးမကုဘဲနဲ့ ယတြာချေဖို့ လုပ်
တာလား စိတ်ထဲမှတ်တယ်။ ဆရာကြီး
က အင်းကွက် ရေးဆွဲပြီးကာမှ...

'လူလေး နာမည်ပြောပါ'

'ကျွန်တော့်နာမည် လှအောင်မြင့်
ပါ''

'ဘာနေသားလဲ'

'ဗုဒ္ဓဟူး နံနက်မွေးပါ'

'ရပြီ... ရပြီ'

ဟုဆိုကာ ဘုရားခန်းရှိရာသို့ သွားပြီး
ကျောက်သင်ပုန်းပေါ်တွင် စာရေး
တယ်။

နောက်တော့ ကျောက်သင်ပုန်းပေါ်
က စာလုံးတွေကို အင်္ကျီစပေါ်မှာ ရေး
ဆွဲထားတဲ့ အင်းကွက်ထဲကို တစ်လုံးစီ၊
တစ်လုံးစီ ရေးသွင်းနေတယ်။ ပြီးရင်
အဲဒီ အင်္ကျီစကို မီးစာပြုပြီး ပျား
ဖယောင်းနဲ့ ဖယောင်းတိုင်လုပ်ကာ
ဘုရားမှာ မီးပူဇော်တယ်။ ဆုတောင်း
ပြီး သစ္စာပြုတယ်။

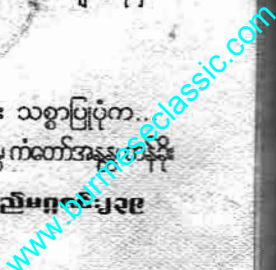
ဆရာတော်ကြီးက စကားပြောရင်း
အာခြောက်ကပ်လာသဖြင့် ရှေ့က
ရွေ့တတ်ထဲက ရေကို မော့၍ သုံးဆောင်
လိုက်သည်။

'ကဲ... ဒကာလေး သေချာရေးမှတ်
ဒါ ပညာခန်းပဲ'

'မှန်ပါဘုရား'

'ဆေးဆရာကြီး သစ္စာပြုပုံက...

"ဘုန်းတော်အနွယ် ကံတော်အနွယ် တန်ခိုး

တော်အနန္တနဲ့ ပြည့်စုံတော်ပူသော ပြတ်စွာ ဘုရား တပည့်တော် ဆေးဆရာ ဦးကွန်း သစ္စာဆိုပါသည်ဘုရား လွန်ခဲ့သော သုံးရက် ခန့်က ကျန်းမာရေး နေထိုင်ကောင်း ဖြစ်ခဲ့ သော ဗုဒ္ဓဟူးသား မောင်လှအောင်ပြင် ကျန်းမာ ချမ်းသာရပါစေ” ဤစကားသည် မှန်သောသစ္စာစကား ဖြစ်ပါသည် ပြတ်စွာ ဘုရား

ဟုဆိုကာ မေတ္တာပို့ပြီးကာမှ လူနာ ရှိရာသို့ လာပြီး ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ ကိစ္စတွေ မေး စမ်းသပ် ဆေးစစ်ပြီး သောက်ခိုင်းတယ်။ အဲဒီမှာ ဘုန်းကြီးက ဆေးဆရာကြီးကို မေးတယ်။

‘ဆရာကြီး ဆရာကြီးဟာ လူနာကို အရင် ဆေးကုပေးတဲ့ မီးထွန်းပုလဲပြီပဲ ဆေးပေး တယ်။ ဆေးကုတယ်ဆိုတော့ ဆေးပိုစွမ်း တာပေါ့နော်’

ပြောတော့ ဆေးဆရာကြီးက ပြုံး ပြုံး...

‘လူလေး ဝါသနာပါလို့လားတဲ့’
‘ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော် သင်လိုပါ တယ်’

ဆရာကြီးက...

‘ဒီလိုရှိတယ်ကွသွဲ့။ “လောကမှာ မသိသူ ကျော်ကာသွား သိတဲ့သူ ဖော် ကာစား” ဆိုတဲ့ စကားပုံတစ်ခု ရှိတယ်။ မီးထွန်းတာဟာလဲ ဆေးကုသပေးတာ ပဲ။ ဆေးကုသတယ်ဆိုတာ ရုပ်ဆိုတဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာကို ကုသရသလို လူနာရဲ့ ကံတရားအပေါ်မှာ ပြုတ်စီးပြုတ်နင်း နှိမ်စိတ်ဆိုး၊ အိပ်မက်ဆိုး၊ မိစ္ဆာအမျိုးမျိုး တို့ရဲ့ လုံ့လပယောဂကြောင့် ဖြစ်စေ တတ်တဲ့ ဝေဒနာ ရောဂါတွေကိုလဲ ကုသပေးဖို့လိုတယ်။

အဲဒါကို အခြေခံပြီး ဘုရားဂုဏ် တော်၊ တရားဓမ္မဂုဏ်တော်၊ သံဃာ တော်အရှင်မြတ်တို့ရဲ့ ဂုဏ်တော်တွေ ကို အာရုံပြု သစ္စာပြုပြီး မီးထွန်း

ဆေးကုသပေးတယ်ဆိုတော့ ပိုပြီး ဆေးစွမ်းထက်မြက်တာပေါ့။

ဒီမီးထွန်းပြီး ဆေးကုတဲ့ပညာက သင်ယူရတာ လွယ်ကူတယ်။ ဒါပေမယ့် ကိုယ်ကျင့်တရားကောင်းဖို့တော့ လို တယ်။ “သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ သစ္စာ” ရှိအောင် ကြိုးစားနေထိုင်ရ မယ်’

‘ဆရာကြီးက ကျောက်သင်ပုန်းပေါ် မှာ ရေးထားသော အင်းဆန်သွင်း စာတမ်းကို ပြသောအခါ ခုနက သစ္စာ ပြု၍ ရွတ်ဆိုသော စာတမ်းသာဖြစ် တယ်။ ‘ဘုန်းကြီးက ဒီစာတမ်းက ဆရာကြီး မီးထွန်း သစ္စာပြုတဲ့အခါ ရွတ်ဆိုတာ ကြားလိုက်ပါတယ်’

‘ဟုတ်တယ် လူလေး ဒါ ဆေးကု ပေးတဲ့ စာတမ်းပါ’

‘ဒီစာလုံးတွေရဲ့အရေးအတွက်ဟာ (၃)လုံး ရှိတယ်။ ဝေဒနာရှင် လူနာရဲ့အင်္ကျီအဝတ် စမှာ အင်းကွက်ကို ချပြီးလျှင် (၃)လုံးရှိတဲ့ စာလုံးတွေကို မြင်းသွားချပြီး အလယ်ကွက် မှာ လူနာရှင်ရဲ့ နံကိုသွင်း အဲဒီ အင်္ကျီစကို ပျားပယောဇ ဝါကျပ်ယာနဲ့ မီးစပြုလုပ်ကာ ဘုရားမှာ မီးထွန်းပုလဲပြီ သစ္စာဆိုပြီး ဆေးကုပေးတယ်။ ဘုန်းကြီး နေကောင်းသွား ပြီးနောက် ဆေးဆရာကြီး ဦးကွန်းဆိုမှာ (၂)နှစ်ခန့် ဆေးပညာ သင်ယူခဲ့တယ်။ ဆေးပညာနဲ့ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ခဲ့တယ်။

လူတော်တော်များကို ကုသပေးတယ်။ တကယ်ကောင်းတဲ့ ပညာတစ်ခုပါ ဘုန်းကြီး

(လက်တွေ့)ပဲ။ သေသေချာချာ ကျပြီးပူ သွားပါ’

ဟု မိန့်ကြားသောကြောင့် ဒီပညာကို စာရေးသူ ရရှိလာခဲ့သည်။ ဆရာတော် မှာကြားသည့်အတိုင်း ဆောင်ရွက် လုပ်ကြည့်သည်။ အဆင်ပြေပါသဖြင့် ဝါသနာပါသူများ လေ့လာ လိုက်စား သူများ သိရှိနိုင်စေရန် ဖော်ပြအပ် သည်။

(၃)လုံး လိုရာသုံး အင်းပုံစံ

	ခွဲ	လွန်	မောင်			
	သား	ရ	မ္မာ			
ချမ်း	ဖြစ်	ကျ	သော	ခွဲ	လှ	နေ
က	ဟူး	သာ	နံ	ပါ	ဗု	ဆေး
ကောင်း	မ္မာ	ခန့်	ဒွ	သုံး	နေ	ဆေး
		မ	စေ	မြင့်		
		ကျ	ရက်	ထိုင်		

အင်းဆန်
လွန်ခဲ့သော သုံးရက်ခန့်က ကျွန်ုပ် ရေး နေထိုင်မကောင်း ဖြစ်ခဲ့သော ဗုဒ္ဓဟူးသား မောင်လှအောင်ပြင် ကျမှ ချမ်းသာရပါစေ။

မြင်းသွားပုံစံ

	၁၆	၁၇	၂၂		
	၂၁	၃၀	၉		
၂၀	၁၅	၈	၁၇	၂	၂၃
၇	၂၀	၂၉	နံ	၃၀	၁၈
၁၄	၂၇	၆	၁၉	၄	၁၁
	၁၃	၁၂	၂၅		
	၂၆	၅	၁၂		

မိုလ်မင်း(မင်းလှ)

ပဲ ငါးငွေ့သော စားသုံးတံ
သာသနာပြု

သာရသေ့ကြီးနှင့်

ကြုံတွေ့ခဲ့ရစဉ်က
အမှတ် (၂)

ဇေယျ (မော်လမြိုင်)

အဘရသေ့ထံ မရောက်မီကပင်
“အကြားအမြင်ရသော ရသေ့ကြီး
တစ်ပါး ဘုရားလာတည်နေကြောင်း။
အကြားအမြင်ဖြင့် ကြိုတင် ဟော
ပြောချက်များမှာ လွန်စွာ မှန်ကန်
ကြောင်း” ကြားသိခဲ့ရပြီး ဖြစ်သည်။
အဘရသေ့ကြီးနှင့် ကျွန်မ၏ဖခင်
တို့ စကားများ ဆက်ပြီး ပြောနေရင်းမှ
အဖေက ကိစ္စတစ်ခုအား အဘရသေ့
ထံ လျှောက်ထား မေးမြန်းကြည့်ပါ
သည်။ လျှောက်ထား မေးမြန်းသည့်
ကိစ္စကတော့ အဖေ၏တပည့် တပ်ကြပ်
ကြီးတစ်ဦး၏ သမီးငယ်လေး ပျောက်

ဆုံးသွားတာနှင့် ပတ်သက်ပြီး ကလေး
ပြန်ရနိုင်၊ ပြန်မရနိုင်၊ သက်ရှိထင်ရှား
ရှိနေသလား ဆိုသောကိစ္စပင် ဖြစ်ပါ
သည်။
ယင်း တပ်ကြပ်ကြီးမှာလည်း သူ၏
ပျောက်ဆုံးသွားသော သမီးငယ်လေး
အတွက် များစွာ စိတ်ဆင်းရဲလျက်
ရှိနေသည်။ (ဒီနေရာတွင် ပုဂ္ဂိုလ်ရေး
အရ ထိခိုက်မည်စိုး၍ တပ်ကြပ်ကြီး၏
နာမည်ကို မဖော်ပြတော့ပါ။)
သမီးငယ်လေး ပျောက်ဆုံးသွားရပြီ
အထက်ပါ ပျောက်ဆုံးသွားသော

သမီးငယ်လေးမှာ သုံးနှစ်ကျော်၊ လေး
နှစ်ဝန်းကျင်လောက် ရှိပါသည်။
ကလေး၏ ဖခင် တပ်ကြပ်ကြီးနှင့်
မိခင်ဖြစ်သူတို့သည် ခွင့်ရသဖြင့် ပဲခူး
မြို့တွင် နေထိုင်သော ကလေး၏
အဘွားဆီသို့ အလည် သွားရောက်ကြ
ပါသည်။
အဘွားမှာ မိခင်၏ အမေ တော်စပ်
ပါသည်။ ပဲခူးမြို့ရှိ အဘွား၏ နေအိမ်
တွင် နေထိုင်စဉ် ကလေးငယ်မှ အဘွား
နှင့် နေခဲ့ချင်သည် ဆိုသဖြင့် ယင်းတို့
လင်မယား နှစ်ယောက်သာ တပ်သို့
ပြန်လာခဲ့ပေသည်။

www.burmeseclassic.com

အဘွားလည်း မြေးဖြစ်သူကို ခေါ်ပြီး ဘုရားဖူးရန် ရန်ကုန်မြို့သို့ သွားရောက်ခဲ့သည်။ ရန်ကုန်ရောက်တော့ အသိမိတ်ဆွေတစ်ဦး၏အိမ်တွင် ခေတ္တတည်းခိုပါသည်။ ထိုမိတ်ဆွေအိမ်တွင် အခြား ဧည့်သည် လင်မယား နှစ်ယောက်လည်း ရောက်ရှိ တည်းခိုနေချိန် ဖြစ်သည်။

ဒီလိုနှင့်ပဲ ဧည့်သည်များ အချင်းချင်း ရင်းနှီးသွားကြပြီး တစ်ရက်တွင် ရွှေတိဂုံဘုရားသို့ သွားရောက် ဖူးမြော်ရန် အတူတူ သွားကြလေသည်။ ဘုရားသို့ သွားရာတွင် အဘွားက မြေးဖြစ်သူကလေးငယ်ကိုပါ ခေါ်သွားပါသည်။

ရွှေတိဂုံဘုရားကို လှည့်လည် ဖူးမြော်ကြပြီး ဘုရားမှ ပြန်အဆင်း လမ်းတစ်နေရာအရောက် ဘုရားစောင်းတန်း၌ ပစ္စည်းတစ်ခု ဝယ်စရာရှိတာ သတိရလို့ သူ၏ မြေးဖြစ်သူနှင့်အတူ ဧည့်သည် လင်မယားနှစ်ဦးကို...

‘ဒီနားမှာ ခဏလောက် စောင့်ပါဦး။ ပစ္စည်းတစ်ခု ဝယ်ဖို့ မေ့နေလို့ သွားပြန် ဝယ်လိုက်ဦးမယ်။ ကလေးကိုလဲ ခဏထားခဲ့မယ်။ ကြည့်ထားပေးပါဦး’

ဟု မှာကြား၍ ကလေးငယ်အား ခေတ္တအပ်ထားပြီး ပစ္စည်းကို သွားဝယ်လေသည်။

ဝယ်စရာရှိသည့် ပစ္စည်းကို ဝယ်ပြီး ပြန်လာတော့ ထားခဲ့သောနေရာတွင် ကလေးငယ်ရော ဧည့်သည် လင်မယား နှစ်ယောက်ပါ မရှိတော့ပေ။ အနီးအနားတစ်ဝိုက် လိုက်ရှာသော်လည်း မတွေ့ရချေ။

သို့နှင့် အဘွားအိုလည်း တည်းခိုရာ အိမ်သို့ပြန်လာခဲ့ပေသည်။ အိမ်ရောက်တော့ ကလေးငယ်နှင့် ဧည့်သည် လင်မယားနှစ်ယောက်လည်း ပြန်

ရောက်မလာတော့ပေ။

ဧည့်သည်လင်မယားမှာ အိမ်ရာအတည်တကျ မရှိဘဲ ခြေသလုံးအိမ် ဝိုင်းသမားများဖြစ်ပြီး အလုပ်အကိုင်မှာလည်း သတ်သတ်မှတ်မှတ် မရှိဘဲ ကြုံရာလုပ်ကိုင်ကြောင်း၊ နေရာဒေသအနှံ့ လှည့်လည် သွားနေသူများဖြစ်ကြောင်းတို့ကို အိမ်ရှင်ထံမှ တစ်ဆင့် ကြားသိရတော့သည်။

ဒီတော့မှ အဘွားလည်း မြေးဖြစ်သူအတွက် ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဖြစ်ကာ စိတ်ဆင်းရဲပြီး ပဲခူးသို့ ပြန်ခဲ့ရသည်။ ပဲခူးရောက်တော့ ကလေး၏ မိဘနှစ်ပါးထံ ကြေးနန်းရိုက် အကြောင်းကြားခဲ့သည်။ ကြေးနန်းစာ ရှေ့ရချင်း ပဲခူးလိုက်သွားတော့မှ ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်သိရပေသည်။ နောက်ဆုံးတွင် ကလေးငယ်၏ သတင်းကို အစအနပင် မရဘဲ စိတ်ပူပန်ဆင်းရဲစွာဖြင့် တပ်ကြပ်ကြီးလင်မယားမှာ တပ်သို့သာ ပြန်ခဲ့ရပေသည်။

အထက်ပါ ကလေးပျောက်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး အဘရသေ့ကြီးမှ မိန့်ကြားရာတွင်...

‘ဒီကလေးက ဧရာဝတီမြစ်ရဲ့ အနောက်ဘက်က ရွာတစ်ရွာမှာ ရောက်နေတယ်။

ကောင်ကောင်ပွန်ပွန် စောင့်ရှောက်ကြတယ်ကွ’

ဟူ၍ အာရုံခံကြည့်ပြီး ပြောပါသည်။ ကျွန်မဖခင်မှ...

‘အဘ ကလေးကို ပြန်ရအောင် လုပ်ပေးလို့ရမလား’

ဟု လျှောက်ထားကြည့်ရာ အဘရသေ့မှ...

‘အေး... ရတယ်၊ ကလေးရဲ့ ဘာလဲနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အဝတ်အစားနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် ကလေးရဲ့အဖေကို ငိုဆီလွှတ်လို့ကွာ’

ဟု ပြောပါသည်။

အဖေလည်း တပ်ကို ပြန်ရောက်သည်နှင့် ယင်းတပ်ကြပ်ကြီးအား ယူပြီး အကျိုးအကြောင်း ပြောပြကာ အဘရသေ့ထံသို့ အမြန်ဆုံး သွားရောက် တွေ့ဆုံခိုင်းလိုက်ပါသည်။ အဘရသေ့ထံ အဖေမှ စာတစ်စောင် ရေးပေးကာ ယင်းတပ်ကြပ်ကြီးထည့်ပေးလိုက်ပါသည်။

ကလေး၏ဖခင် အဘရသေ့ထံ ရောက်ရှိခြင်း

ကလေး၏ဖခင်မှာ အချိန်ဆိုင်းမင်းဘဲ နောက်နေ့တွင် ကလေး၏ အဝတ်အစားတစ်စုံကို လွယ်အိတ်ထဲ ထည့်ယူပြီး အဘရသေ့ရှိရာ နေရာသို့ အရောက် သွားလေသည်။ အဘရသေ့ရောက်တော့...

‘ကလေးရဲ့ အဝတ်အစားကို ထားမင်းကလေးကို ပြန်ရအောင် ငါလုပ်ပေးမယ်’

ဟု ပြောပါသည်။ တပ်ကြပ်ကြီးမှ...

‘ဘယ်တော့လောက် ပြန်ရအောင် အဘ’

ဟုမေးရာ အဘရသေ့က...

'အေး... တစ်လ

အတောအတွင်း ပြန်ရမယ်' ဟု ပြောပါသည်။ ဒါနှင့် တပ်ကြပ်ကြီးက...

'တစ်လကို ဒီနေ့က စ.မှတ်ရမှာပဲ။ မနက်ဖြန်က စ.မှတ်ရမှာလားဘဲ'

ဟု မေးရာ...

'အေး... မင်းဘာသာမင်း မှတ်ချင်တဲ့နေ့က စ.မှတ်ကွာ'

ဟူ၍ ပြောလိုက်ပါသည်။

တပ်ကြပ်ကြီးတို့ လင်မယားမှာ သည်းကလေးအတွက် ရတက်မအေးနိုင်ဘဲ သက်ဆိုင်ရာကို တိုင်တန်းခြင်း၊ သတင်းစာများတွင် ကြေညာခြင်းများကို ဆက်လက် ဆောင်ရွက်ပါသည်။

ထိုကိစ္စများကို ကလေး ပျောက်၊ ပျောက်ခြင်း မလုပ်ဘဲ ဘယ်လိုမှ ရှာမရသည့်အဆုံး ရက်အတန်ကြာမှ ပြုဆပ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ သတင်းစာတွင် ကြေညာထားသည့် ဆက်သွယ်ရန် သိပ်စာမှာ ပဲခူးရှိ အဘွားဖြစ်သူ၏ အိမ်လိပ်စာကို ဖော်ပြထားသည်။

မန်းတနော်မြို့နယ်ထဲရှိ ရွာတစ်ရွာသို့

ကလေး ရောက်ရှိသွားပုံ

ကလေးကို ခေါ်သွားသော လင်မယား နှစ်ယောက်မှာ ငါးခြောက်များ အရောင်းအဝယ် ပြုလုပ်မည်ဟုဆိုကာ မန်းတနော်ဘက်မှ ရွာတစ်ရွာသို့ ရောက်ရှိသွားတော့သည်။ ထိုရွာသည် ငါးခြောက်များ ထွက်ရှိသော ရွာတစ်ရွာဖြစ်ပြီး ယင်းရွာရှိ ငါးခြောက်လုပ်ငန်းရှင်တစ်ဦး၏ အိမ်မှ ငါးခြောက်ငါးသောင်းဖိုးကို အကြွေး ယူပါသည်။

ထိုစဉ်က ငွေငါးသောင်းမှာ လွန်စွာ

ပင် တန်ဖိုးရှိလှပါသည်။ 'ကလေးကိုလည်း မိမိတို့ရဲ့ကလေးဟု ပြောထားပါသည်။ ကလေးကို အဆိုပါ ငါးခြောက်လုပ်သောအိမ်တွင် ခေတ္တထားခဲ့မည်။ အကြွေးယူသွားသော ငါးခြောက်များ ရောင်းချပြီးမှ ငါးခြောက်ဖိုးလည်း လာပေးမည်။ ကလေးလည်း ပြန်လာခေါ်မည်ဟုဆိုကာ ကလေးကို ယင်းအိမ်မှာပင် အပ်နှံထားခဲ့လေသည်။

အိမ်ရှင်များမှလည်း...

'သူတို့သားသမီး တစ်ယောက်လုံး တောင် ထားခဲ့တာ ပြန်လာမှာပါ'

ဟု တွေးကာ သဘောတူ လက်ခံခဲ့သည်။ ဒီလိုနှင့် ရက်တွေသာ တစ်ရက်ပြီးတစ်ရက် ကုန်လွန်ခဲ့သည်။ လူလိမ်လင်မယားကတော့ ဝေါ်မလာတော့ပေ။

ကလေးငယ်မှာလည်း ဘာကိုမှ ရေရရာရာ ပြောပြနိုင်သည့်အရွယ် မဟုတ်ပေ။ ငါးခြောက်လုပ်ငန်းရှင် အိမ်ကလည်း ထိုစဉ်က ကျေးရွာကောင်စီဥက္ကဋ္ဌနှင့် ဆွေမျိုးသားချင်း တော်စပ်ကြသည်။

ကလေးကို ကျေးရွာကောင်စီဥက္ကဋ္ဌ အိမ် ပို့ကြပြီ

ရက်အတန် ကြာလာတော့ ငါးခြောက်လုပ်ငန်းရှင် အိမ်ကလည်း ပြဿနာ တက်လာမည် စိုးရိမ်သဖြင့် ကလေးကို ကျေးရွာကောင်စီဥက္ကဋ္ဌ အိမ်သို့ အကျိုးအကြောင်း ရှင်းပြကာ အပ်နှံလေသည်။

ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌကလည်း ကလေးကို သူ့အိမ်မှာ လက်ခံပြီး စောင့်ရှောက်ထားပါသည်။ ကလေးငယ်မှာ ဘာမှ မေးမြန်း၍မရသလို စကားလည်း သိပ်မပြောချေ။

ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌအိမ်တွင် ခယ်မဖြစ်သူ အပျိုကြီးတစ်ဦး ရှိပါသည်။ ယင်းအပျိုကြီးမှ ကလေးငယ်အား ရေချိုးပေးခြင်း၊ သနပ်ခါးလိမ်းပေးခြင်း၊ ထမင်းခွံကျွေးခြင်းများ ပြုလုပ်ပေးပါသည်။ တစ်နေ့တွင် အပျိုကြီးမှ ရေချိုးပေးရင်း ကလေးလည်ပင်းရှိ ကြိုးကို...

'သမီးရယ် လည်ပင်းမှာ ကြိုးကြီးက ကျပ်နေတာပဲ ဖြတ်လိုက်မယ်နော်'

ဟု ပြောပြီး ကတ်ကြေးနှင့် ညှပ်ပြီး ဖြတ်လိုက်ပါသည်။ ယင်းကြိုး ဖြတ်ပေးလိုက်ပြီး နောက်ပိုင်းမှ ကလေးငယ်မှာ စကားများ ပြောဆိုလာပြီး အမူအရာမှာလည်း ရွှင်ရွှင်ပျပျ ရှိလာပါတော့သည်။

ဒီတော့မှ ယင်းကြိုးမှာ ကလေးအား "ခြေမန်းကွင်း" သဖွယ် စွပ်ထားပေးတာ ဖြစ်နိုင်တယ်ဟု လူအများက ယူဆကြပါသည်။ ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌအိမ်ဆိုတော့ တပ်မတော်စစ်ကြောင်းများ ဝင်ထွက်သွားလာလေ့ ရှိပါသည်။ ရံဖန်ရံခါ တပ်မတော်သားများလည်း တည်းခိုနေထိုင်တတ်ပါသည်။

ထိုအခါမျိုးတွင် တပ်မတော် စစ်

ကြောင်းမှ ဗိုလ်ကြီးနှင့် ကလေးငယ်တို့ စကားပြောဆိုရာ၌ ကလေးမှ...

'သမီးတို့အဖေလဲ ဒါမျိုးတွေ ဝတ်တယ်'

ဟု ပြောပြီး ဗိုလ်ကြီးဝတ်ထားသော စစ်ယူနီဖောင်းများကို လက်ညှိုးထိုးပြပါသည်။ ဗိုလ်ကြီးနှင့် တပည့်များ၏ သေနတ်များကို လက်ညှိုးထိုးပြ၍ ကလေးက...

'သမီးတို့အဖေမှာလဲ ဒါမျိုးရှိတယ်' ဟု ပြောပါတော့သည်။

သို့နှင့် ဗိုလ်ကြီးဖြစ်သူ အရာရှိမှ ကျေးရွာကောင်စီလူကြီးအား...

'ဥက္ကဋ္ဌ ဒီကလေးဟာ ကျွန်တော်တို့ တပ်မိသားစု အသိုင်းအဝိုင်းထဲက ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒါကြောင့် ဒီကလေးကို သေချာ ဂရုစိုက် စောင့်ရှောက်ထားပါ။ တစ်နေ့ သူ့မိဘတွေ ပေါ်လာနိုင်တယ်'

ဟု ပြောကြားခဲ့သဖြင့် ကျေးရွာကောင်စီဥက္ကဋ္ဌမှ ကောင်းမွန်စွာ စောင့်ရှောက်ထားခဲ့သည်။

အဘရသေ့ဆိုမှ ပြန်လာပြီးနောက် တစ်လအတွင်း ကလေးငယ်၏ သတင်းကို ကြားသိရတော့သည်။

ကလေးငယ် ပဲခူးပြန်ရောက်ပြီ

တပ်ကြပ်ကြီးထံသို့ ယောက္ခမဆီမှ ကြေးနန်းစာ လာပါသည်။ ကလေးကို ပန်းတနော်ဘက်ရှိ ရွာတစ်ရွာမှ လူနှစ်ဦးက လာပြန်ပို့ကြောင်း၊ ပဲခူးသို့ အပြန်လာရန် ဖြစ်ပါသည်။

တပ်ကြပ်ကြီးတို့လည်း ကြေးနန်းရလျှင် ရချင်း ပဲခူးသို့ သွားပါသည်။ ဟိုရောက်မှ ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် သိရသည်။ သတင်းစာတွင် ထည့်လိုက်သော ကလေးပျောက် ကြေညာပါဇာတ်ပုံမှ ကလေးငယ်နှင့် သူတို့ထံတွင် ရောက်ရှိနေသော ကလေးငယ်မှာ တူ

'ဟု မေးရာ...
'ရာထူးတက်ဖို့...
မဟုတ်သေးဘူး ရာထူး...
နောက်နှစ်မှရမှာ အ...
တက်တာ ကိုပြော...
ငါလဲ မင်းတို့ဟာ...
နားမလည်ပါဘူး...
ဟု ပြောပါသည်။

အဘရသေ့မှ အဖေအား...

နေသောကြောင့် သတင်းစာမှ လိပ်စာ အတိုင်း ပဲခူးရှိ အဘွားအိမ်သို့ ကျေးရွာ ဥက္ကဋ္ဌက လူနှစ်ဦးကို စေလွှတ်ပြီး ကလေးငယ်ကို ပဲခူးသို့ ပြန်ပို့ပေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အဘွားဖြစ်သူမှာလည်း ကလေးကို လာရောက် ပို့ဆောင်ပေးသူများကို ကျေးဇူးတင်မဆုံး ဖြစ်နေပါသည်။ သို့နှင့် တပ်ကြပ်ကြီးတို့ ဇနီးမောင်နှံလည်း ကလေးကိုခေါ်ပြီး တပ်သို့ ပြန်လာခဲ့ပါသည်။ အဘရသေ့ ပြောသလို တကယ်ပင် ကလေးအား တစ်လအတွင်း ပြန်လည် ရရှိခဲ့ပါသည်။

မင်း လှေကားထစ်တက်မယ်။

သာယာဝတီဘက် ပြောင်းရမယ်

အဘရသေ့ကြီးနှင့် အဖေတို့ စကားပြောနေစဉ် အဖေမှ မိမိဘဝရှေ့ရေးအတွက် လျှောက်ထားမေးမြန်းကြည့်ရာ အဘရသေ့က ခဏ အာရုံခံကြည့်သလို ပြုလုပ်လိုက်ပါသည်။ ပြီးနောက်...

'အင်း... မင်း လှေကားထစ်တက်ဖို့ ရှိတယ်။ မကြာတော့ဘူး'

ဟု ပြောရာ အဖေက...

'အဘ ရာထူးတက်ဖို့ ပြောတာလား'

'အခုလက်ရှိ မင်းလုပ်နေတဲ့ အလုပ်တွေ အကုန်ကောင်းပါတယ်'

ဟု ဆက်ပြောပါသည်။ လက်ရှိလုပ်နေသည့် အလုပ်ဆိုတာက တေးတရားထိုင်၊ ပုတီးစိပ်၊ ဂုဏ်တော်များ ပွားများခြင်းကို ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

'မင်း ဘုရားတည်ရဦးမယ်ကွ'

ဟု အဘရသေ့မှ ပြောရာ အဖေက...

'ဘုရားတည်ဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး အဘရာ'

ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။ စစ်မှုထမ်းဘဝဖြင့် ဘုရားတည်ဖို့ဆိုတာ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ပေ။ ဘုရားတည်သည်ဆိုသည်မှာလည်း နေ့ချင်းညချင်း ငြိမ့်သည့်ကိစ္စ မဟုတ်ပေ။

'အေး... ဘုရားတည်တဲ့ ကိစ္စတွေ တော့ မင်းရဲ့ ကာယကံ၊ ဝစီထံ မနောက်တို့ကြောင့် ဖြစ်မြောက်လိမ့်မယ်။ မင်းအနေနဲ့ မယုံရင်တော့ စောင့်ကြည့်ပေါ့'

ဟု အဘရသေ့မှ ပြောပါသည်။

'ကျွန်တော် ဘယ်ကို ပြောင်းရမှာလဲ အဘ'

ဟု မေးရာ...

'မင်း သာယာဝတီဘက် ပြောင်းမယ်ကွ'

www.burmeseclassic.com

ဟု အဘရသေ့မှ ကြိုတင် ဟောခဲ့ သေးသည်။

ဒုလ္လဘရဟန်းဝတ်ခြင်း

အဘရသေ့ထံမှ ပြန်လာပြီး သိပ် ကြာမီ သင်္ကြန်နှစ်ကူး၌ တပ်မှ စုပေါင်း ရဟန်းခံရင်ပြု ပြုလုပ်ပေးသဖြင့် ကျွန်ုပ် အဖေလည်း ရဟန်းဘောင်သို့ တက်ခဲ့ ပါသည်။ ထိုသို့ ရဟန်းတက်ရာတွင် အရာရှိများထဲမှ မိမိတစ်ဦးသာဖြစ်ပြီး ကျွန်ုပ်ရဟန်းများမှာ အခြားအဆင့် စစ်သည်များ ဖြစ်ပါသည်။

တပ်ဦးကျောင်း ကျောင်းထိုင် ဆရာ တော်မှ တိုင်ပင်စရာရှိသော ကိစ္စများကို အဖေနှင့် တိုင်ပင် နီးနှောတတ်ပါသည်။ တစ်နေ့ နေ့လယ်ပိုင်းတွင် ဆရာတော် မှ...

'သိမ်ဆောက်ဖို့ နေရာတစ်ခု ကျွန်ုပ် ကြည့်ထားတယ် လိုက်ကြည့်စမ်းပါ'

ဟု ခေါ်သဖြင့် ဆရာတော်နှင့်အတူ သိမ်ဆောက်ရန် အကြမ်းဖျင်း လျာထား သောနေရာအား သွားရောက် ကြည့်ရှု ပါသည်။ ယင်းကိစ္စမှ အပြန်တွင် ကျောင်းအနီးအရောက် အဖေမှ ဆရာ တော်အား...

'ဘုန်းကြီးကျောင်းထဲမှာလဲ စေတီ တစ်ဆူတောင် မရှိသေးဘူး၊ စေတီ တစ်ဆူလောက် တည်နိုင်ရင်တော့ ကောင်းတာပေါ့ ဘုရား'

ဟု လျှောက်ထားရာ ဆရာတော် မှ...

'အေး... တည်တော့ တည်ချင်တာ ပေါ့၊ ဒကာလဲ မပေါ်သေးဘူး'

ဟု ပြောပါသည်။ ထိုအခါ အဖေ မှ...

'ဆရာတော် အချိန်တန်ရင် ဖြစ်လာ ပါလိမ့်မယ်။ စေတီတည်လျှင်တော့ ဒီနေရာဟာ အကောင်းဆုံးနေရာ ဖြစ်

တယ်' ဟု မြေနေရာကို ဆရာတော်အား ပြပါသည်။ ယင်းမြေနေရာကတော့ မြေပြင် ညီညာပြန့်ပြူးကာ ကျောင်း၏ အရှေ့မြောက်ဘက်၊ ကျောင်းနှင့် မနီး မဝေးဖြစ်ပြီး စေတီတည်ရန် အလွန်ပင် သင့်တော်လှပါသည်။

ဆရာတော်မှလည်း... 'အခုချိန်ထိတော့ ဒကာမရှိသေးဘူး၊ ဒကာပေါ်တော့လဲ စေတီတည်တာပေါ့ ဗျာ'

ဟု ပြောပြီး ကျောင်းပေါ်သို့ ဆရာ တော်နှင့်အတူ တက်ခဲ့ပါသည်။

ဇနီးအဆင့်တိုး အိမ်နံ့ထွက်ခြင်း

ဒုလ္လဘရဟန်းမှ ထွက်ပြီး မကြာမီ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာန၊ စစ်ရာထူး ခန့်ရုံးမှ အဆင့်တိုးမြှင့်ကြောင်း အမိန့် နှင့် သာယာဝတီရှိ တပ်ရင်းသို့ ပြောင်း ရွှေ့တာဝန် ထမ်းဆောင်ရမည်ဖြစ် ကြောင်း အမိန့် ထွက်လာပါသည်။

ဒီတော့မှ အဘရသေ့ ပြောသော "လှေကားထစ် တက်မည်" ဆိုတာ တကယ် မှန်ကန်နေကြောင်း တွေ့ရပါ သည်။

တပ်မတော်၏ ထုံးစံအရ ရာထူးကို တစ်ခါတည်း တိုးမြှင့်ပေးခြင်း မရှိဘဲ စမ်းသပ်ကာလ တစ်နှစ်ကို ယာယီ အဖြစ်နှင့် ခန့်ထားပြီး တစ်နှစ်ပြည့်မှ ရာထူးများ တပ်ဆင်ခွင့် ရရှိပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ အဘရသေ့ ပြောသော "လှေကားထစ်တက်မည်၊ ရာထူးက နောက်နှစ်မှရမည်" ဆိုသည်မှာ တပ် မတော်၏ ထုံးစံအရ မှန်ကန်နေပါ သည်။ အမိန့်ထွက်ပြီး သုံးပတ်အတွင်း ဗိုလ်မှူးအဆင့်ဖြင့် သာယာဝတီရှိ တပ်ရင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ပါသည်။

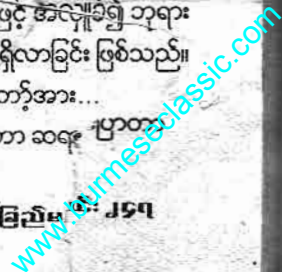
ပြောင်းရွှေ့ရာတွင် မိမိတစ်ဦးတည်း သာ အရင်ပြောင်းသွားပြီး မိသားစုအား ကလေးများ ကျောင်းပိတ်မှ ပြန်လာခေါ် ရမည် ဖြစ်ပါသည်။ ပြောင်းမိန့် ထွက် လာတော့ ပြောင်းရမယ့်နေရာဟာ သာယာဝတီရှိ တပ်ရင်း ဖြစ်နေပါ၍ အဘရသေ့၏ ကြိုတင် ဟောပြောချက် မှာ အလွန် မှန်ကန်နေပါသည်။

မိသားစုအား ခေါ်ယူရန် ပြန်လာခြင်း

သာယာဝတီတပ်သို့ ရောက်ရှိပြီး ရှေ့တန်းတွင် သုံးလခန့် တာဝန် ထမ်း ဆောင်ကာ တပ်ရင်းပြန်နားချိန်၌ မိမိ၏ မိသားစုများကို ခေါ်ယူရန် ပြန်လာခဲ့ ပါသည်။ ပြန်ရောက်၍ သုံးလေးရက် အကြာတွင် တပ်ဦးကျောင်း ဆရာ တော်ကို မိသားစုနှင့် သွားရောက် ကန်တော့ပါသည်။

ထိုအချိန်မှာတော့ ဆရာတော် ကျောင်းဝင်းအတွင်း လူစုလူဝေးဖြင့် မဏ္ဍပ်ထိုးပြီး အထက်အဖြူ၊ အောက် အဖြူ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ် ဝတ်ထားသော ဆရာတစ်ယောက်သည် ဘုရားတည် ရန် စတင် ဆောင်ရွက်နေပါသည်။ ယင်းပုဂ္ဂိုလ်မှာ အကြားအမြင် ဟော ပြောခြင်းအလုပ်ဖြင့် အလှူခံ၍ ဘုရား တည်ရန် ရောက်ရှိလာခြင်း ဖြစ်သည်။ အဖေမှ ဆရာတော်အား...

'ဘုရားတည်တာ ဆရာ ပြာတာ သိုင်းတာလား'

ဟု မေးလျှောက်ရာ ဆရာတော် မှ...

'ကျွန်တည်ခိုင်းတာတော့ မဟုတ်ဘူးဗျ။ သူ့ဘာသာသူ ဓာတ်ကျလို့ ဒီနေရာမှာ ဘုရားတည်ခွင့်ပြုပါရန် တောင်းတာနဲ့ ကျွန်ကလဲ စေတီတစ်ဆူရ မနည်းဘူးဆိုပြီး ကျွန်ကျောင်းထဲ တည်ခွင့် ပြုလိုက်တာပဲ'

ဟု မိန့်ကြားပါသည်။ အဖေမှ ဆရာတော်အား...

'သူ ဓာတ်ကျတယ်ဆိုတဲ့နေရာဟာ တပည့်တော် ပြခဲ့တဲ့နေရာပဲ ဖြစ်နေပါလားဘုရား'

ဟု လျှောက်ထားရာ ဆရာတော် မှ...

'ဟုတ်တယ်ဗျ။ အံ့ဩစရာပဲ။ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ဒကာကြီး ပြထားတဲ့ နေရာမှာ ဓာတ်လာကျတယ်ဗျာ'

ဟု ပြောပါသည်။ အဖေနှင့် မိသားစုလည်း ဆရာတော်အား ကန်တော့ကာ ဘုရားတည်ရာ နေရာသို့ သွားရောက်ပြီး အလှူငွေများ ထည့်ဝင် လှူဒါန်းခဲ့၍ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှ ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

ဤဘုရားတည်သော ကိစ္စမှာလည်း အဘရသေ့ ပြောခဲ့သော "ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံတို့ကြောင့် ဖြစ်မြောက်မည်"ဟု ဆိုစကားအတိုင်း အံ့ဩလောက်အောင် မှန်ကန်နေတာ တွေ့ရပါသည်။

အဘရသေ့ထံ ဂါရဝပြု

နှုတ်ဆက်ရန်

သွားရောက်ခြင်း

အဖေသည် တပည့်နှစ်ယောက်နှင့် အတူ နေပြည်တော် တစ်ကုန်းဘက်ရှိ ဓာတ်ပုံမှ ကာဗ်ကုန်းပေါ်တွင် ဟောင်းရောက်ရှိနေသော အိုများ ပြုပြင်နေ

ရာ၌ သီတင်းသုံး နေထိုင်လျက်ရှိသော အဘရသေ့ထံသို့ သွားရောက်ပါသည်။ ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း အဘရသေ့အား လက်အုပ်ချီပြီး ဂါရဝပြုလိုက်ပါသည်။ အဘရသေ့မှ...

'ဘာလဲ ယင်းက ဝါဆိုကို နောက်ထပ် လာနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ နောက်ဆုံးအနေနဲ့ လာကန်တော့တာ မဟုတ်လား'

ဟု ဆီး၍ ပြောပါတော့သည်။ အဖေမှလည်း အဘရသေ့ထံသို့ မသွားမီ...

'နောက်လဲ သွားနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ နောက်ဆုံးအနေနဲ့ ဂါရဝ သွားပြုဦးမှပဲ'

ဟု ထိုစကားအတိုင်း ပြောကြားပြီး အိမ်မှ ထွက်သွားရာ အဘဆီရောက်တော့ မိမိပြောခဲ့သော စကားအတိုင်း အမေးခံရတော့သည်။

ယခု သီတင်းသုံးနေထိုင်သော နေရာမှာ ပထမအကြိမ် သွားရောက်ခဲ့သောနေရာတွင် မဟုတ်တော့ပါ။ နောက်တစ်နေရာတွင် ပြောင်းပြီး ဘုရားအဟောင်း ပြုပြင်နေချိန် ဖြစ်သည်။

အဘရသေ့ သီတင်းသုံးနေထိုင်ရာ တံကျောင်းတွင် သစ်သားဖြင့် ပြုလုပ်

ထားသော ဓားမကြီးနှစ်ချောင်းကို ထောင်ထားတာ တွေ့ရပါသည်။ ယင်း သစ်သားဓားမကြီးများတွင် "ဘိုးဝဠ" ဟူ၍ ဆေးအညိုရောင်ဖြင့် ရေးသားထားပါသည်။ ထီးဖြူနှစ်လက်ကိုလည်း အမြဲတမ်း စိုက်ထားပါသည်။ အဘနှင့် အဖေတို့ နာရီဝက်လောက် စကားပြောရပါသည်။

'ယင်း သွားလေရာအရပ်မှာတော့ အန္တရာယ် ဖြစ်ပါတာ။ ယင်းလုပ်နေကျ အလုပ်တွေအား အမြဲတမ်း လုပ်ပေးကြာ။ နောက်တော့လဲ ယင်းကို ပြန်ခေါ်မယ်'

ဟု ပြောလိုက်ပါသည်။ ဒီနေ့အခါနီး ထိတော့ အဘရသေ့နှင့် ပြန်လည် ဆုံစည်းခြင်း မရှိသေးပါ။

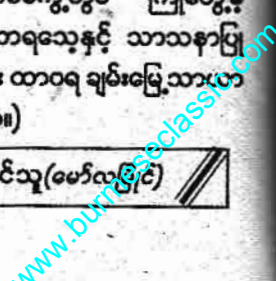
အဘရသေ့လည်း ဘယ်အရင် ဘယ်ဒေသတွင် သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်နေသည်ကို မသိနိုင်ပေ။ ယခု ဂါရဝပြု သွားရောက်ခြင်းသည် အဘရသေ့နှင့် နောက်ဆုံး တွေ့ဆုံခဲ့ရခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့သော သာသနာပြု ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ မြန်မာနိုင်ငံ အနှံ့အပြားတွင် လှည့်လည်ပြီး သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်နေခြင်းများ အမြောက်အမြား ရှိနေပါသည်။

ခုနစ်ရက် သားသမီးများကြားတွင် အသွင်အမျိုးမျိုးဖြင့် သာသနာပြု လုပ်ငန်းများအား ဆောင်ရွက်နေသော သူတော်စင် ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်များအား ဤစာဖြင့် ရောက်ရာအရပ်မှ ဂါရဝ ပြုလိုက်ရပေသည်။

(ဘဝတစ်ကွေ့တွင် ကြုံတွေ့ခဲ့သော အဘရသေ့နှင့် သာသနာပြု ပုဂ္ဂိုလ်များ ထာဝရ ချမ်းမြေ့သာ ဝမ်းကြွပါစေ။)

စင်သု(မော်လမြိုင်)

အညာမှာ မိကျောင်းပမ်းစုတ်

ရေချိုပိုင် ဦးရှင်ကြီး

သတိုးဝဏ္ဏဘိဝံ

ရေငန်ပိုင် ဦးရှင်ကြီးက ရေချိုဒေသ အညာမှာ မိကျောင်းလာဖမ်းတယ် ဆိုတော့ ယုံရခက်ခက်ပေါ့ဗျာ။ ဒါ အညာမှာ တကယ်ဖြစ်ခဲ့တာဗျ။ အညာမှာ ဘယ်လို မိကျောင်းရှိမလဲလို့ ထင်မှာပေါ့။ ဒါက ကျုပ်တို့ ငယ်ငယ်က တကယ်ဖြစ်ခဲ့တဲ့ ကိုယ်တွေ့ဗျ။

အဲ...အတိအကျ ပြောရရင် ဂျပန်ပြေးလို့ အင်္ဂလိပ်ပြန် အဝင်ပေါ့။ ကျုပ်တို့က ငယ်ငယ်ဆို ခပ်ငယ်ငယ်ကို ရှိပါသေး တယ်။ ကျုပ်တို့ရွာက ရောဝတီမြစ် အနောက်ဘက်ကမ်းက ရှိမြူကားဆိုတဲ့ ရွာပေါ့။

ရွှေတိုတောင်လက် ဝက်လက်နယ် ကပေါ့ဗျာ။ အဲဒီခေတ်က ကျုပ်တို့ ရွာနားမှာ ဝဲကြီး အကြီးကြီး လှည့်နေ တာ နာမည်ကြီး ဝဲကြီးပေါ့။ ရောဝတီ မြစ်ကလဲ ယခုပုံစံ မဟုတ်ဘူးဗျ။

တစ်ရက်မှာဗျာ မိကျောင်းကြီး (၂) ကောင်က ရေတက်တာမှားတာလား။ မျက်စိပဲ လည်လာတာလားတော့ မသိ ဘူး။ ဝဲကြီးရှိတဲ့ ကျုပ်တို့ရွာလေးနားက သောင်ပြင်ပေါ်ရောက် လာရောဗျ။

ဘသားချောများက အေး...အေး မနေဘူး။ သောင်ပြင် ရေချိုးရေခပ် ဆင်းတဲ့လူတွေကို လိုက်ဟပ်နေလို့ ဘယ်သူမှ သောင်ပြင်ကို မဆင်းခဲ့တော့ ဘူးဗျ။

ဒီနစ်ကောင်က တော်တော်ဆိုးတာ သောင်ပြင်မှာ ခွေးတွေ ခွေးဆွဲ၊ နွား တွေ နွားဆွဲ၊ လူတွေလဲ အတင်းလိုက် ဟပ်တော့ ရွာသားတွေက အကုန် ကြောက်ပြီး ဒီကောင်ကြီးနစ်ကောင်ကို နှိမ်နင်းဖို့ အခက်တွေ့နေကြရတယ်။ ကျုပ်တို့အညာမှာ မိကျောင်းကို ဘယ်လို အမဲလိုက်ရမှန်းမသိ ဖြစ်နေ တယ်။ အညာမှာက မိကျောင်းမှ မရှိ တာကိုး။ ဒါနဲ့ အနားတောင် မကပ်ရဲ

ကြပါဘူး။ သက်ဆိုင်ရာကို အကူအညီ တောင်းရအောင်ကလဲ ခေတ်က ခေတ် ပျက်ဆိုတော့ အခက်တွေ့နေကြရတာ ပေါ့ဗျာ။ ဒါနဲ့ ရွာထဲက အတွေ့အကြုံရှိ၊ အရောက်အပေါက်ရှိတဲ့ လူကြီးတွေက ပြောပြတယ်။ သက်ကြီးစကား သက် ငယ်ကြားပေါ့လေ။ သူတို့ပြောတာ က...

www.burmeseclassic.com

မိကျောင်းဆိုတာ အောက်ပြည်က ရေငန်
ပိုင် ဦးရှင်ကြီးနဲ့ ဆိုင်တဲ့ကောင်တွေက
ဦးရှင်ကြီးနတ်ကို ကန်တော့ပွဲထိုးပြီး ဒီကောင်
တွေကို ထိန်းသိမ်းပေးဖို့ ပြောကွာ။ သူတို့နဲ့
သက်ဆိုင်တဲ့သူတွေက ပြန်ခေါ်လိမ့်မယ်’

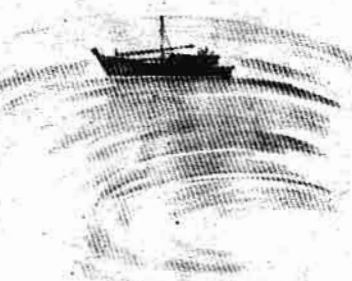
ဆိုတော့မှ ဦးရှင်ကြီးနတ်ကို အသေ
အချာ မတင်တတ်ပေမယ့် အညာရဲ့
ထုံးစံအတိုင်း အုန်းနဲ့ ငှက်ပျော၊ အလင်း
တိုင်နဲ့ လက်ဖက်ပွဲပါတင်ပြီး ဦးရှင်ကြီး
ကို ပင့်၊ ဒီအညာမှာ လာပြီး ဒုက္ခပေး
နေတဲ့ သတ္တဝါနှစ်ကောင်ကို ရှင်းပေးဖို့
တောင်းပန်ရတယ်ဗျို့။

နှစ်ရက်လောက်လဲနေရော အသား
မည်းမည်း ထောင်ထောင်မောင်း
မောင်း လူထူးဆန်းနှစ်ယောက် မန္တလေး
ဂေါပိန်ဆိပ်ကမ်းကို ရောက်လာရော
ဗျို့။ ဒီလူနှစ်ယောက်ကို ဘာကြောင့်
လူထူးဆန်းလို့ ပြောလဲဆိုတော့ သူတို့
က ဘေးတစ်ဖက်က ကျားထားတဲ့
ခေါင်းပေါင်းရှည်ကြီးတွေ ပေါင်းထားပြီး
အကိုတွေကလဲ ဘေးနှစ်ဖက်ကျားကြီး
တွေနဲ့ဗျို့။

ပြီးတော့ သူတို့က ရှိမ္မကားကို
ဘယ်လိုသွားရသလဲဆိုတာ လိုက်
မေးနေလေရဲ့ဗျာ။ အဲဒီခေတ်က ဒီခေတ်
လို လိုင်းသင်္ဘောတွေ၊ စက်လှေတွေ
ဘယ်ရှိမှာတုံး။ ထင်းလှေကြီးတွေ၊
စဉ့်ထည်တင်တဲ့ လှေကြီးတွေသာ ရှိ
တာ။

ဒါနဲ့ ထင်းလှေသမားများကို ရှိမ္မကား
ရွာကို လိုက်ပို့ပေးဖို့ ပြောတော့ ထင်း
လှေနဲ့ ပါလာကြရော။ သူတို့ ဘယ်အရပ်
ကလာတာ။ ဘာကိုစွန့်လာကြောင်း
လုံးဝ မပြောကြဘူး။ လှေထွက်လာပြီး
တဲ့နောက် ရှိမ္မကားဝဲကြီးရောက်ရင်သာ
သူတို့အား ပြောဖို့ပဲ တွင်တွင်ပြောနေ
ကြလေရဲ့။

ဟော...လှေသားတွေက ရွက်နဲ့

ဆန်တက်လာရင်း ဝဲကြီးလဲတွေ့
ရော...

‘ဟောဟိုမှာ... မြင်နေရတဲ့ ဝဲကြီး
ဟာ ခင်ဗျားတို့ပြောတဲ့ ဝဲကြီးပဲ’

လို့ ဆိုရော...

‘ကျုပ်တို့က ဒီနေရာမှာ မိကျောင်း
ကြီးနှစ်ကောင် သောင်းကျန်းနေတယ်
ဆိုလို့ မိကျောင်းဖမ်းရအောင် လာခဲ့
တာ။ ကျုပ်တို့ကို ဝဲကြီးနား ကပ်နိုင်
သလောက် ကပ်ပေးပါ’

လို့ ပြောတယ်။

ဒီတော့မှ လှေသမားတွေ ပျာယာ
ခတ်ကုန်ကြတာပေါ့။ သူတို့မှာ ဝဲနဲ့
လွတ်အောင် လှေကို ရွက်တိုက်ရတာ
ဝဲနားကို ကပ်ခိုင်းနေတယ်ဆိုတော့
ဘယ်ကပ်ရဲမလဲ။ လူထူးဆန်းနှစ်
ယောက်ကိုပဲ ဝိုင်းကြည့်နေကြတာပေါ့။

‘ကဲ...ခင်ဗျားတို့လှေကိုသာ ဝဲနားရောက်
အောင် ကပ်မှာသာ ကပ်ပါ။ ခင်ဗျားတို့လှေ
ဘာမှမဖြစ်စေရဘူး။ ကျုပ်တို့ ထာဝန်ယူ
ဇာနည်’

လို့ အတင်းပြောတော့ လှေသား
တွေလဲ ဝဲနဲ့ နီးနိုင်သမျှ နီးအောင်
ကပ်ပေးလိုက်ရတယ်ဗျို့။

လူထူးဆန်းနှစ်ယောက် ဝဲနားလဲ
ရောက်ရော လှေနဲ့ပေါ်တက်ပြီး ဒိုင်ပင်
ထိုးချပါလေရောလား။ လှေထိုးသား
တွေလဲ အံ့ဩလွန်းလို့ ကြည့်နေကြ
တယ်။ လှေထိုးသားတွေရော၊ ကုန်း
ပေါ်က လူတွေပါ ဝဲထဲ ခုန်ချတယ်ဆို
ဝိုင်းပြီး စောင့်ကြည့်နေကြတာ

အတော်များတာပဲ။

အတော်လဲ ကြာရောဗျာ။ မိကျောင်း
ပါးဖြူကြီးနှစ်ကောင်က တခြား
မိကျောင်းနှစ်ကောင်ကို လည်ချောင်း
ကို ခဲထားပြီး ပေါ်လာပါရောလား
လှေပေါ်က လူတွေရော၊ ကမ်းပေါ်က
လူတွေပါ ‘မိကျောင်းတွေကို ဦးရှင်ကြီး
က လာခေါ်သွားပြီ...လာခေါ်နေပြီ’ ဟု
အော်လိုက်ကြတာ ရွာထဲက ကလေး
တွေရော၊ ခွေးတွေရော မကျန်အောင်
ထွက်ကြည့်ကြတာပေါ့။

ကျုပ်တောင် ဘုမသိဘမသိနဲ့ ခြေ
လိုက်ကြည့်တာ မောနေတာပဲ။ အဲ
သူ့အကောင်သူတဲ့ ခဲပြီး ခေါ်သွားတာ
အောက်နားလဲ အတော်ရောက်ကလေး
ရေထဲငုပ်သွားပါလေရောလား။ အဲ
နောက်တော့ မိကျောင်းမြင်ဖူးချင်တာ
ဆိုတောင် မမြင်ရတော့ပေါင်ဗျာ။

အညာဆိုပေမယ့် မိကျောင်းထဲ
ပေါ်ခဲ့ဖူးတယ်ဗျို့။ အညာရေချိုဒေသ
ဦးရှင်ကြီး မစွမ်းဘူး မထင်နဲ့ဗျို့။ ကျွန်
ကတော့ အဲဒီကတည်းက ဦးရှင်ကြီး
နတ်ကို ဦးနှောက်ထဲ စွဲနေတာ ခုထိ
ဆိုပါတော့...

ရေငန်ပိုင်ဦးရှင်ကြီးဟာ မိကျောင်း
တွေကို အလွန်ခိုင်တယ်ဆိုတာ လူကြီး
တွေ ပြောသံတာ ကြားဖူးခဲ့တာ။ အဲ
တော့ သူ့ခိုင်တဲ့ မိကျောင်းတွေ
ရေချိုမှာတောင် အံ့ဩဘာနန်း လာပြန်
ခေါ်သွားတာလို့ ပြောစမှတ် တွင်ခဲ့
တယ်။ ခင်ဗျားတို့ရော... ကျွန်
ကိုယ်တွေ့ မမြင်ချင်ဘူးလားဗျာ။

ကောင်းကျိုးလိုရာဆန္ဒ ပြည့်စုံ
ပါစေ။

ပဲခူးရိုးမ

ဟောင်းညိုဟောင်းကြားမှ

ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင်ခဲ့ရသော ထူးဆန်းသည့် အလင်းတန်းကြီး

၆၈:၆၅ (ဖီးကုန်း)

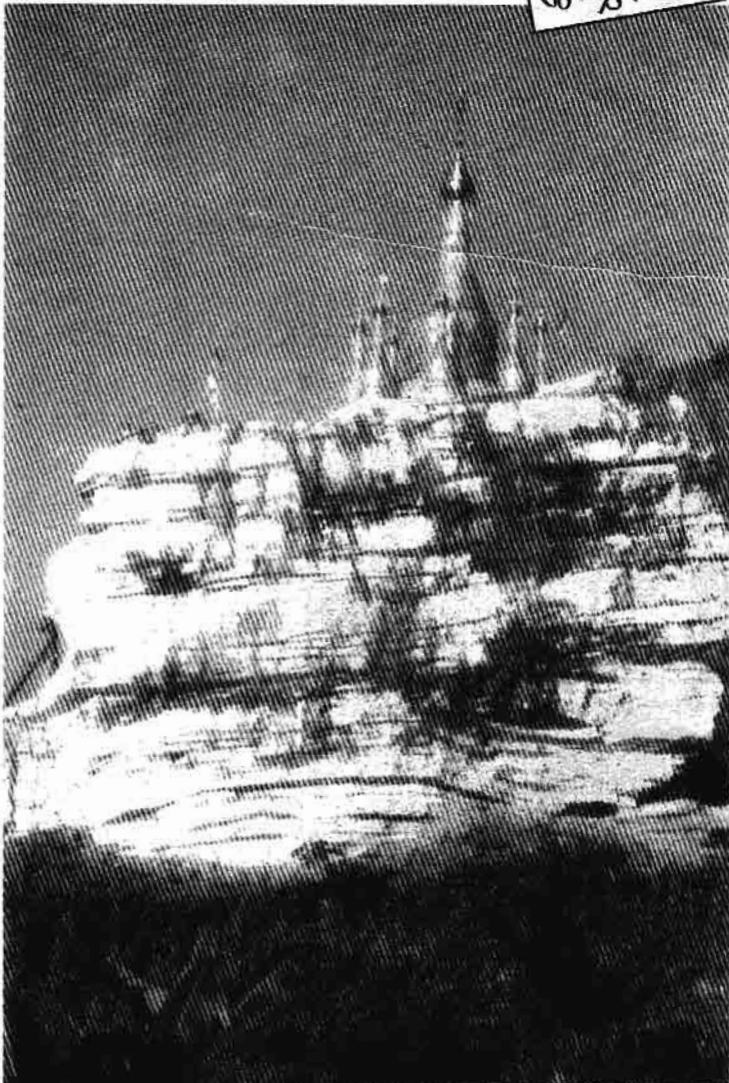
(၁)

ဦးခင်မောင်ထွန်း (မင်းသွေးနွယ်၊
 ကုန်း၊ ကဗျာ အမျိုးသားစာပေဆုရ)၊
 ဦးဘင်မောင်ဝင်း (သူရိန်ဝင်း၊ ဖီးကုန်း)၊
 ဦးအေးသောင်းအုန်း (မောင်သာမန်၊
 ကုန်း)၊ ဦးမောင်မောင်ဝင်း [လှိုင်း
 ယောင်(ရေ)ပညာရေးမှူး]၊ ဦးမြင့်သိန်း
 ကောင်းဆက်(ကြေး/မြေဦးစီး၊ မြေ
 ဆရင်း)၊ ဦးမြင့်ကျော် [မိုးကျော် (ဖီး
 ကုန်း)]၊ ဦးဝင်းမြင့်နိုင် (ဦးစီးမှူး၊ မြို့နယ်
 ဆယ်တပ်ဖွဲ့)၊ ဦးရဲဇော်(ရဲဇော်-
 ကုန်း၊ နက္ခတ္တဝေဒသုတေသီ)တို့နှင့်
 ကျွန်တော်ပါဝင်သော ဖီးကုန်းမြို့နယ်
 ရေဆရာအဖွဲ့ဝင် အချို့တို့သည်...

ပဲခူးရိုးမရှိ တောင်ညိုတောင်
 ဆူလာရေးအတွက် နံနက်(၈)နာရီ
 ဆောက်၌ ပြည်လမ်းရှိ "ရဲမြန်မာ
 ဆေးသောက်ဆိုင်"၌ လူစုကြပြီး လူစုံ
 သည်နှင့် ဖီးကုန်းမြို့၏ အရှေ့မြောက်
 ဘက်ရှိ မျှော်တော်တောင်သို့ မော်တော်
 ဆိုင်ကယ်များဖြင့် စတင် ခရီးထွက်ခဲ့
 ကြပါသည်။

လမ်းခရီးက မကောင်းလှဘဲ တော
 သစ်ခရီးဖြစ်သဖြင့် ခရီးမတွင်ကျယ်
 သော မျှော်တော်တောင်သို့ နံနက်(၁၁)
 နာရီလောက်မှ ရောက်ကြ၏။ ရောက်
 သည့်နှင့် လက်ခုပင်စခန်းတွင် အမော
 သန်းမြေရင်း ရဲမြန်မာမှ ထုပ်ယူလာ
 ကြသော ခေါက်ဆွဲထုပ်များကို မြေ
 ကြပါသည်။

စားသောက်ပြီးကြသည်နှင့် ခေတ္တ
 ဆာ အနားယူကာ ယင်း၏နောက်

▲ ကွန်ရက်ရာလေး ထက်အောင်လှိုင်ဦးစီရှိ ရှမ်းသရုပ်ဆောင် မင်းဦး၊
 အငိုင်းနှင့် ငါးစွာထွက်တို့ တည်ထားခဲ့သော ကျောက်သင်္ဘောမြေတိုင်ထိရှိ
 "အောင်တော်မွှေး"တော်တော်

ကျောက်ရှိ (၇)မိုင်လောက်ဝေး ယင်းမန်ကျည်းပင်ဆည်မှ စက်လှေဖြင့်
 သော မန်ကျည်းပင်ဆည်ရှိရာသို့ ထွက် တစ်ဆင့်သွားရမည် ဖြစ်ပါသည်။
 ခဲ့ကြပြန်ပါ၏။ တောင်ညိုတောင်ကြီးက မန်ကျည်းဆည်သို့ နေ့တစ်နာရီ
 နက္ခတ္တမြောက်မြေစုရင်း ၂၄၉

www.burmeseclassic.com

တွင် ရောက်ကြပါ၏။ တောင်ပေါ်သို့ တောက်လျှောက်တက်ရသည့် တောင် တက်လမ်းဖြစ်သောကြောင့် ခရီးက ကြန့်ကြာလှပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ လည်း မန်ကျည်းပင်ဆည် ရောက် သည်နှင့် လုံခြုံရေးဌာန၌ ဆိုင်ကယ် များကို အပ်နှံကာ “ရန်ကြီးအောင်” မော်တော်ဖြင့် တောင်ညိုတောင်သို့ ခရီး ဆက်ခဲ့ကြပြန်ပါ၏။

မန်ကျည်းပင်နှင့် တောင်ညို တောင် တန်းကြီးမှာ ဆည်ရေပြင် (၁၅)မိုင်ခန့် ကို ကျော်ဖြတ်သွားရမည်ဖြစ်ပြီး တောင်ညိုတောင်က ပေါင်းတည်မြို့ နယ်တွင် ရှိပါသည်။

တောင်ညိုတောင်ဆိုသည်မှာ ပုဂံ ပြည်၊ နရသီဟပတေ့ (တရုတ်ပြေးမင်း) လက်ထက် ပုဂံသို့ တရုတ်တပ်များ တိုက်ခိုက်ရန် ဝင်ရောက်လာကြစဉ် ခုခံစစ်မျက်နှာတိုင်း၌ မြန်မာတပ်များ ရှုံးနိမ့်သဖြင့် နရသီဟပတေ့မင်းသည် အောက်ပြည်သို့ ထွက်ပြေးခဲ့လေသည်။

ထိုအချိန် ငဆောင်းချမ်းအရပ်၌ တိုက်ခိုက်လျက်ရှိသော စစ်မျက်နှာ လည်း မခံနိုင်ဘဲ စစ်သူကြီးကိုယ်တိုင် ကျဆုံး၍ စစ်ပျက်သဖြင့် အားကိုးရာ ဖခင်မရှိတော့ပြီဖြစ်သည့် မောင်ကြီး၊ မောင်လတ်၊ မောင်ငယ်နှင့် ညီမငယ် (၂)ဦးတို့သည်လည်း ‘ရိုးမအတိုင်း အောက်ပြည်ဘက်သို့ ထွက်ပြေး တိမ်း ရှောင်ခဲ့ကြလေသည်။

ပြည်မြို့အနီး ရောက်သောအခါ၌ နရသီဟပတေ့မင်း၏ သတင်းကို ထောက်ရာ သားတော်ပြည်စားက အဆိပ်ခတ်သဖြင့် နတ်ရွာစံကြောင်း သိရသည်နှင့် ရိုးမအတိုင်း အောက် ဘက်သို့ ဆက်လက် ထွက်ခွာခဲ့ကြလေ ၏။

ထို့နောက် ရွာသူကြီး၏သမီး ခင်ဝါ

သီနှင့် လက်ဆက်ကာ သာယာဝတီမြို့ ကို တည်၍ အစ်ကိုအကြီးဆုံး မောင်ကြီး က “သတိုးနော်ရထာ” ဘွဲ့ခံပြီး မင်း လုပ်ခဲ့လေသည်။ ညီတော်နှစ်ပါးကို လည်း မြို့ရွာများတည်စေပြီး ညီမငယ် နှစ်ဦးကိုတော့ အကြီးကို ဝက်လှ ကတော်ဟူသောဘွဲ့ဖြင့် ဝက်လှမြို့ကို ပေး၍ အငယ်ကို စောဖြူမယ်ဟူသော ဘွဲ့ဖြင့် စောဖြူတောင်ကို စားစေလေ သည်။

ညီတော်နှစ်ပါးဖြစ်သည့် မောင်လတ် နှင့် မောင်ငယ်တို့လည်း ရိုးမတစ်ကြော တွင်ပင် မြို့ရွာများ တည်ကြလေ၏။ ပြီးသည်နှင့် နောင်တော်အား လျှောက် ရာ ညီတော်အလတ်ဖြစ်သော မောင်လတ်ကို တောင်ညိုမင်းဘွဲ့ကို ပေး၍ အငယ်ကို ကျောက်စောင်းမင်း ဘွဲ့ကို ပေးကာ မင်းပြုစေလေသည်။

တောင်ညိုတောင် ဆိုသည်မှာ တောင်ညိုမင်း မြို့ရွာတည် နန်းစံခဲ့ သည့် တောင်ဖြစ်သဖြင့် တောင်ညို တောင်ဟူ၍ ခေါ်စမှတ်ပြုခြင်း ဖြစ်ကြ လေသည်။

ထိုတောင်ညိုတောင်သည် ထူးဆန်း အံ့ဩဖွယ်ရာ လျှို့ဝှက်နက်နဲသော ဂမ္ဘီရနယ်မြေကြီးဖြစ်ကြောင်း ဆရာ ရဲဇော်က ပြောသဖြင့် ထိုတောင်ကို လေ့လာရန် ကျွန်တော်တို့ လာခဲ့ကြ ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

‘အဲဒီ တောင်ညိုတောင်ကြီးရဲ့ တောင်ခြေရင်းမှာ အောက်ခြေပေ (၂၀)လောက်ရှည်ပြီး အပေါ်အမြင့် ပေ (၃၀)လောက်မြင့်တဲ့ ကျောက်သင်္ဘော ခြေတိုင်ကြီး ရှိတယ်။ အဲဒီအပေါ်မှာ ဂန္ဓာရီဆရာလေး(ဆရာကြီးမင်းသိမ်၏ တပည့်) ထက်အောင်လှိုင် ဦးစီးပြီး ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင် မင်းဦး၊ အရိုင်း၊ ဒေါ်စန္ဒာရွှေတို့ တည်ထားတဲ့ (၉)

တောင်ပြည့် အောင်ဓာတ်ပွင့်ဆေး လေး ရှိတယ်။

ဆရာထက်အောင်လှိုင်က ဒီ စေတီလေးမှာ ပတ္တမြားတစ်ထပ် အလယ်မှာထားပြီး နဝရတ်ကိုးသွယ် ဌာပနာဖို့ လာတိုင်ပင်လို့ ကျွန်တော် ရောက်ခဲ့ဖူးတယ်။ ဘုရားက ကေတု သင်္ဘောခြေတိုင်ကြီးရဲ့ ထိပ်မှာ ခက်ခက်ခဲခဲ တည်ထားတာ အံ့ဩစေ ပါဗျာ။ ထုံးသင်္ကန်း အဖွေးသား ဆည်းလည်းသံလေး တလွင်လွင် ဆိုတော့ ကြည်ညိုဖို့လဲ ကောင်း၊ ထူး မောဖို့လဲ ကောင်းတယ်။

အဲဒီ တောင်ညိုတောင်ပေါ်မှာ တစ်ပိုက်စာ၊ နှစ်ပိုက်စာလောက်နီးလှ အမြဲတမ်း အသီးတွေ သီးနေတဲ့ ငရုတ် ပင်ကြီးတွေလဲ တွေ့ရတယ်။ တစ် ငရုတ်ပင်တွေဆို ဝါးတစ်ရိုက်လောက် မြင့်တယ်။ အောက်မှာလဲ ငရုတ်သီး တွေ ကြွေကျထားတာ ရဲပတောင်မ ရော ခြေခင်းစရာ မရှိဘူး။ အပင်ပေါ်မှာ လဲ ငရုတ်သီးမှည့် လာစားကြ ငှက်သံတွေက ဆူညံနေတာပဲ။

ဒေသခံတွေ ပြောစကားအတိုင်း တစ်ခါတလေမှာ တောင်ကြောပေါ်မှာ ညောင်ပင် စိုက်စိုက်လေးတွေ တန်း ပေါက်နေတာ တွေ့ကြရတယ်။ ဒါပေမယ့် နောက်တစ်ခါ သွားဆေး တွေ့ချင်မှ တွေ့ရတယ်တဲ့။

တောင်ညိုတောင်နဲ့ ခပ်လှမ်းလှမ်း ဉာဏ်လယ်ရွာက စောသာအောင် ကတော့ သူ အဲဒီတောင်ပေါ် ရောက် သွားရင်း တောင်ကြောပေါ်မှာ တစ်ခါ ပေါက်နေတဲ့ ညောင်ပင်လေးတွေ တွေ့ လို့ ညောင်ရွက်ကလေး(၂)ရွက် တယ်ဆို ခူး၊ အိတ်ထဲထည့်လို့ အိမ်ရောက်လို့ ကြည့်တော့ ညောင်ရွက် တွေက ရွှေရွက်တွေ ဖြစ်နေတယ်။

နောက်တစ်ခေါက် ပြန်သွားတော့
ဘာညောင်ပင်မှ မတွေ့ရတော့ဘူးလို့
ပြောတယ်။

သူ့ထက် ထူးဆန်းတာက တစ်ခါ
တစ်ခါ ရေပုပ်အိုင်ကြီးဘက်ကနေ
ဆလိုက်ကြီး ထိုးလိုက်သလို တောင်
ကြီးတစ်ခုလုံး လင်းထိန်ပြီး ကောင်း
တင်အထိ တက်သွားတဲ့ အလင်းတန်း
ကြီးပဲ။ တစ်ည ဂန္ဓာရီ ဆရာလေး
ဆက်အောင်လှိုင်နဲ့ကျွန်တော် အတူရှိ
နေစဉ် အဲဒီ ထိုးထွက်လာတဲ့ အလင်း
ကြီးကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် မြင်ခဲ့ရ
တယ်။

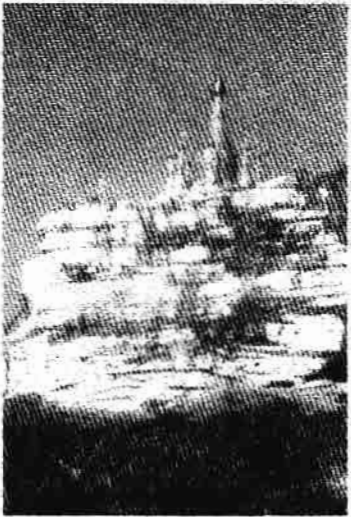
ဆရာရဲဇော်က စက်လှေပေါ်၌
လည်း တောင်ညိုတောင်ကြီး၏ ဂန္ဓီရ
ဆန်လှပုံများကို အထက်ပါအတိုင်း
စိတ်ဝင်တစားဖွယ်ရာ ပြောပြခဲ့ပါ
သည်။

ကျွန်တော်တို့ စီးလာသော
“ရန်ကြီးအောင်” မော်တော်လေးသည်
တောင်ညိုတောင်ကြီး၏ ခြေရင်းသို့
ညနေ(၅)နာရီတွင် ဆိုက်ခဲ့ပါတော့၏။

(၂)

တောင်ခြေတွင် မော်တော်ဆိုက်
လိုက်သည်နှင့် အောင်ဓာတ်ပွင့်စေတီ
လေးမှ ဆည်းလည်းသံလေးများကို
သာယာနာပျော်ဖွယ် တလွင်လွင် ကြား
လိုက်ရပါသည်။

မော်တော်ပေါ်မှာ လှမ်းမျှော်ကြည့်
လိုက်မိပါသည်။ ဆရာရဲဇော်ပြောသလို
ပင် ထုံးသက်န်းမှာ တဖွေးဖွေးနှင့်
စေတီလေးကို ညနေစောင်း တောရိပ်
တောင်ရိပ်တို့ ခပ်ခိုင်းခိုင်းလေး ကြားမှ
ဖူးတွေ့လိုက်ရပါ၏။ မင်းဦးနှင့် အရိုင်း
တို့ကိုလည်း ကျေးဇူးတင်မိပါသည်။
ထိုညက ကျွန်တော်တို့ စေတီအနီးရှိ
လက်ခုပ်ပင်ကြီးများ အောက်တွင်ပင်

မီးဖိုကြီးများဖို့၌ အိပ်လိုက်ကြပါသည်။
ညရောက်တော့ ကျွန်တော်မှ လေ့လာ
ရေးခရီး၌ ပါမလာခဲ့သည့် ရယ်ရွှင်ဖွယ်
ရာ ပြောတတ်၍ သူနှင့်တွေ့လျှင် ပါးစပ်
စေ့မနေရသော ဦးကြည်ဝင်း
(ကြက်ခြေနီ ကြည်ကြည်)ကို သတိရ
လိုက်မိပါသည်။

သူပါလာလျှင် ဟာသနော၌ ရယ်
ရွှင်ဖွယ် ပြောတတ်သော သူ့ပညာ
ကြောင့် တသောသောရယ်ရင်း အိပ်
ချင်ပြေမည်ဖြစ်ကြောင်း တွေးမိပါ၏။
ယခုတော့ ဆရာတို့အဖွဲ့က ကျွန်တော်
မှ လွဲပြီး ခရီးပန်းလှပန်းဖြင့် အစောကြီး
အိပ်မောကျကုန်ကြပြီ ဖြစ်ပါ၏။
ကျွန်တော်သာ ကျားကြောက်သဖြင့်
အိပ်ရမှာ မဝံ့မရဲဖြစ်နေခြင်း ဖြစ်ပါ၏။
ဒီလိုနှင့် ညတစ်ချက်ထိုးလောက် ရှိ
သွားပါသည်။

ထိုစဉ်ပင်...
တစ်ဖက်တောင်ကြော ထိပ်ဘက်
ဆီမှ မာကျူရီမီးအရောင် ဖြူဖြူတန်း
ကြီးတစ်ခုသည် ရုတ်ခြည်းပေါ်ထွက်
လာပြီး ကောင်းကင်သို့ အတန်းလိုက်
ထိုးထွက်သွားပါသည်။ တောင်ကြော
ကြီးတစ်ခုလုံးလည်း ဝင်းခဲနဲ့ဖြင့် လင်း

ထိန်သွားပါ၏။ ပထမတော့ ကျွန်တော်
လည်း ကြောင်သွားပါသည်။ နောက်မှ
ဆရာရဲဇော်ပြောတာကို သတိရပြီး
အားလုံးကို နှိုးပြောရပါ၏။

ကျွန်တော်လည်း ကိုယ်တွေ့
မျက်မြင်ကြုံလိုက်ရသော အလင်းတန်း
ကြီးကို အတော်လေး စိတ်ဝင်စားသွား
ပါတော့သည်။ သို့ကြောင့် နံနက် မိုး
လင်းသည်နှင့် နယ်မြေဒေသကျွမ်း
သော ဆရာရဲဇော်ကိုခေါ်ကာ အလင်း
တန်းကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ လေ့လာရန်
ထွက်ခဲ့ပါသည်။

အလင်းတန်း ထွက်ပေါ်လာ
လောက်သည်ဟု ထင်ရသည့်နေရာ
အားလုံးသို့ ရှာဖွေသော်လည်း မည်
သည့် သဲလွန်စမှ မရနိုင်သဖြင့် စိတ်
ပျက်သွားပါ၏။ ရေပုပ်အိုင်ဆိုသည်ကို
လည်း ရှာမတွေ့ကြပါချေ။

‘ဒီတောင်ခြေနဲ့ မနီမဝေးနေရာ
တွေမှာတော့ ယာခင်းကြီးတွေရှိတယ်
ဆရာ။ အနား ပတ်ဝန်းကျင်ရွာတွေက
ယာလာလုပ်ကြတာ သူတို့ကို မေး
ကြည့်ရရင် ကောင်းမလား မသိဘူး။
သူတို့ကတော့ သိကောင်းသိကြလိမ့်
မယ် ထင်တယ်’

ဆရာရဲဇော်က အကြံပေးပါသည်။
‘ကောင်းတယ် ဆရာရဲဇော်။
တစ်ယောက်မဟုတ် တစ်ယောက်တော့
သိနိုင်တာပေါ့’

ဟု ကျွန်တော်က ဆရာရဲဇော်အကြံ
ကောင်းကြောင်း ပြောပြီး နှစ်ယောက်
သား တောင်ညိုတောင်ကြီး၏ မြောက်
ဘက် တောင်ခြေဆီ ဆင်းခဲ့ကြပါ၏။
ကျွန်တော်တို့သွားရာ လမ်းတစ်
လျှောက်၌ ဆရာရဲဇော်ပြောခဲ့သလို
တစ်ခါဖူးမျှ မမြင်ဘူးခဲ့သည့် လူ
တစ်ပိုက်စာခန့် အသီးများ ရဲရဲနီအောင်
သီးနေကြသော ငရုတ်ပင်ကြီးများကို

www.burmeseclassic.com

အံ့ဩဖွယ် တွေ့မြင်ရပါသည်။

'ဆရာရဲဇော်ရေ... ခင်ဗျားပြောတာ ဟုတ်တယ်ဗျ။ တော်တော် ထူးဆန်း တာပဲ။ ငရုတ်ပင်ဆိုတာ သာမန်အား ဖြင့်တော့ အကြီးဆုံး ခြေသလုံးလောက် ပဲ ကျွန်တော်တော့ မြင်ဖူးတယ်ဗျ။ ဒါလဲ ရှားရှားပါးပါးပဲ။ ဒီလောက်ကြီး တာတော့ တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးဘူး'

'ဟုတ်တယ်ဆရာ... ကျွန်တော်လဲ ဆရာလိုပါပဲ။ ဒီရောက်မှ ဒီလောက် ကြီးတဲ့ အပင်မျိုး မြင်ဖူး၊ တွေ့ဖူးတာ။ ပထမတော့ ငရုတ်ပင်မှ ဟုတ်၊ ဟုတ်ပါ မလားလို့၊ ငရုတ်သီးတွေ တွေ့ရမှ ဒါ ငရုတ်ပင်အစစ်ပဲလို့ လက်ခံမိတာ မယုံချင်စရာပဲ'

'ဟုတ်ပါဗျာ'

ကျွန်တော်နှင့် ဆရာရဲဇော်လည်း စကားပြောရင်းနှင့်ပင် တောင်ခြေသို့ ရောက်ခဲ့ကြပါတော့သည်။ တောင်ခြေ ရောက်သည်နှင့် အရှေ့ဘက်သို့ ဆင်း သွားသည်။ လူသွားလမ်းလေးကို တွေ့ လိုက်ရသဖြင့် ထိုလမ်းလေးအတိုင်း လိုက်ခဲ့ရာ အင်သားများဖြင့် လင့်စင် လေးလို ခြေတံရှည်ရှည်နှင့် ဆောက် ထားသည့် လေးတိုင်စင် ယာတဲလေး တစ်တဲကို တွေ့လိုက်ကြရပါ၏။

(၃)

ယာတဲလေးနှင့် မလှမ်းမကမ်း၌ အသက်(၅၀)နှစ်ခန့် ကရင်တိုင်းရင်း သားကြီးတစ်ဦး ငပြုခင်းကို ပေါက်ပြားတစ်လက်နှင့် ပေါင်းဆွနေ သည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ကို တွေ့သည်နှင့် ကရင်တိုင်းရင်းသား ကြီးက ပေါက်ပြားကို ထောက်ကာ ရပ်ကြည့်နေပါသည်။

နောက် "ကောင်တို့... မင်းတို့ ဘာလာလုပ်တာတုံး" ဟု မေးသဖြင့်

ဆရာရဲဇော်က လာရင်းကိစ္စကို အကျိုး အကြောင်းပြောပြရာ ယင်းက...

'ဟာ... ဒါဆိုရင်တော့ ငါ့ပါးကြီးသိ တယ်ကွ။ ငါလဲ အပါးကြီးပြောပြထား လို့ သိတော့ သိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ပြန်မပြောပြတတ်ဘူး။ မင်းတို့ပြောတဲ့ အလင်းတန်းကြီးကိုတော့ ငါလဲ တစ်ခါ တစ်ခါ မြင်ဖူး'

ဟု ဆိုကာ တောင်ညိုတောင်ကြီး နှင့် (၃)မိုင်လောက်ဝေးသည့် သူ့အပါး တို့ အမိုးတို့နေရာ "ရွာရှောင်" ရွာကြီး သို့ ကျွန်တော်တို့ကို ခေါ်ခဲ့ပါ၏။

ရွာရှောင်၌ အသက်(၇၀)ကျော် ကျော် ကရင်တိုင်းရင်းသား အဘိုးအို တစ်ယောက်ကို အဆင်သင့် တွေ့ရပါ သည်။ ကျွန်တော်တို့ကို ခေါ်လာသော ကရင်တိုင်းရင်းသား အဘိုးအိုအား အကျိုးအကြောင်းပြောပြရာ အဘိုးအို က...

'အေး... အေး သိချင်တယ်ဆိုရင် တော့ ပြောပြရတာပဲ ဖိုးခွားလေးတို့ရာ။ ငါတို့ကိုလဲ အဲဒီလိုပဲ အပါးကြီးတို့၊ ဖထီးတို့တွေက ပြောပြလို့ သိရတာ ပဲဟေ့'

ဟု ဆိုကာ အလင်းတန်းကြီး အကြောင်းကို အောက်ပါအတိုင်း ပြော ပြပါတော့၏။

* * *

သူဝဏ္ဏဘုမ္မိ သထုံပြည်ကြီးကို အုပ်ချုပ် မင်းလုပ်ခဲ့သည့် မနုဟာ(ခေါ်) မနုရာဇာမင်းကြီး၏ သားတော် ဝိပဒူ ရာဇာ၌ ဂေါ်သဇင်မင်းသားဟု လူသိ များခဲ့သော ဓမ္မရာဇာခေါ်သည့် သား တော်တစ်ပါး ရှိခဲ့သည်။

ဝိပဒူရာဇာတွင် သမီးတော်များသာ ထွန်းကားပြီး ထီးမွေးနန်းမွေ ဆက်ခံ မည့်ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ ဂေါ်သဇင်မင်းသား

တစ်ပါးသာ ထွန်းကားသဖြင့် ဖခမည်း တော်က သားတော်အား အနိုင် တကြည့်ကြည့်နှင့် ရှိခဲ့၏။

ရှားရှားပါးပါး သားတော်လေး ဖြစ် သဖြင့် ချစ်မဝနိုင်အောင်လည်း ဖွဲ့ သည်။ သားတော်လေးကလည်း တော်ဝင်သားတော်လေးပီပီ ရုပ်ညီ ချောမော လှပသလောက် ယဉ်ကျေး လိမ္မာသူ၊ နူးညံ့သိမ်မွေ့သူလေးလည်း ဖြစ်၏။

ဂေါ်သဇင်မင်းသားလေး အရွယ် ရောက်သောအခါ၌ ခမည်းတော်က အတတ်ပညာများ သင်ကြားပေး နေမိန္ဒရတောင်ရှိ ကေလာသ ဆရာ ရသေ့ထံသို့ အပ်နှံခဲ့လေသည်။ ထို ကေလာသ ရသေ့သည် ဂေါ်သဇင် မင်းသားလေးအား ယောက်ျားတို့ တတ်အပ်သော တစ်ဆယ့်ရှစ်လှိုင်း သော အတတ်ပညာတို့ကို သင်ကြား ပေးလေသည်။

သို့သော် ကျန်အချိန်များ၌ ထွက်ခွာ စခန်း မျှော်မှန်း၍ ဓာတ်လမ်းထိ လျှောက်လှမ်းနေသည့် သူ့လုပ်ရပ် လမ်းအတွက် ဂေါ်သဇင်ကို ကူညီပေး လေ၏။

ဆရာရသေ့အလိုရှိသော ဆေးခြစ် ဆေးပင်၊ ဆေးဥတို့ကို ဂေါ်သဇင်မင်း သားလေးက နေမိန္ဒရတောင် အနီး တစ်ဝိုက် ရှာဖွေပေးရလေသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ၌ ဆရာရသေ့နှင့်အတူ ဖိုခွင်သို့ဝင်ကာ ဖိုဆွဲပေးရလေသည်။

ကာလ မကြာမတင်မှားမီ ကေလာသ ရသေ့က ဓာတ်လုံးပေါ် မြောက်၍ ဝိဇ္ဇာစခန်း မြန်းကြံခဲ့တော့ တော့၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ ဂေါ်သဇင် မင်းသားလေးသည်လည်း အင်အား ပညာကို ဝါသနာပါကာ ဆရာရသေ့က ဓာတ်လမ်းအတိုင်း လျှောက်လှမ်း

လေတော့သည်။ ထို့အတူ နန်းမူစိုးရာ တို့ကိုလည်း စိတ်မဝင်စားတော့ဘဲ လျစ်လျူရှုခဲ့လေတော့၏။

ဝိပဿနာစာမင်းကြီးသည် သားတော် ခင်အဖြစ်ကို သိရသည်နှင့် သားတော် အား ရှေ့တော်မှောက် ခေါ်ယူပြီး...

'သားတော်... ဖခမည်းတော်မှာ ထီးမွန်နန်းမွေ ဆက်ခံဖို့ ဆို၍ သား တော်တစ်ပါးသာ ရှိလေတယ်။ အမည်းတော်ရဲ့ လက်ရုံးဆို၍လဲ သား တော်သာ ဖြစ်ပေတယ်။ သို့အတွက် သားတော်ရဲ့ အဂ္ဂိရတ်လုပ်ငန်းတွေကို ဖွန့်ပြီး ပြည်ထဲရေးကို စီမံပါလော့'

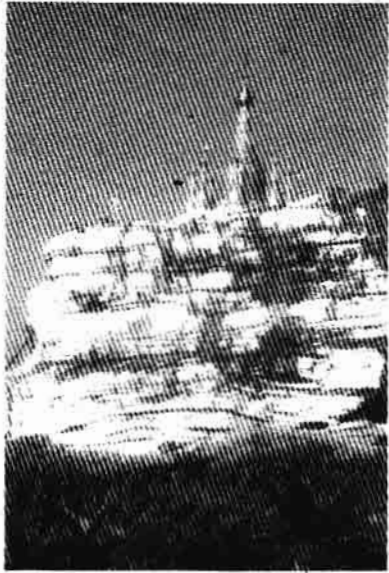
ဟု အမျိုးမျိုး နားချ ပြောကြားလေ သည်။ ထို့နောက် စန္ဒာဒေဝီမင်းသမီး နှင့် လက်ထပ်၍ အိမ်ရှေ့အရာ ပေး လေ၏။

သို့သော် ဂေါ်သဇင်မင်းသားလေး က ထီးနန်းကိုလည်း အလိုမရှိ၊ ဃရာ ဒါသကိုလည်း မခံစားလိုဘဲ ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်သူဖြစ်သဖြင့် အိမ်ရှေ့ ဥပရာဇာအဖြစ် စန္ဒာဒေဝီမင်းသမီး လေးနှင့်အတူ တိသိက်သွန်းလောင်းပြီး သည့် ညမှာပင် လူယုံတော် ငယ်ကျွန် နှစ်ပါးဖြစ်သည့် စုန္ဒနှင့်ဝဂ္ဂတို့ကို တိုင်ပင်၍ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိသထုံမြို့မှ အလယ်ရိုးမဖြစ်သော မြေလတ်ဒေသ ဆီသို့ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ခဲ့လေ၏။

* * *

ဂေါ်သဇင် မင်းသားလေးသည် တောင်ညိုတောင်ဟု နောင်တွင် အမည်တွင်လာမည့် တောင်ထွတ်ကြီး ရောက်သောအခါ၌ စုန္ဒနှင့် ဝဂ္ဂတို့ကို သူတတ်ကျွမ်းသည့် အဂ္ဂိရတ်ဓာတ် လမ်းတို့ကို မခြင်းမချန် သင်ပေးပြီး...

'ကဲ... စုန္ဒနဲ့ ဝဂ္ဂ၊ ဒီနေ့ကစပြီး ဒီတောင်ကြီးမှာပဲ တစ်ယောက် တစ်

နေရာ နေလို့ရမယ့်နေရာတွေ ကိုယ်စီ ရှာပြီး ဝိဇ္ဇာတို့ရဲ့ တိုင်းပြည်ရောက်ဖို့ အဂ္ဂိရတ်ဖိုလမ်းကို လျှောက်ကြပေ ရော့။ ဝိဇ္ဇာတိုင်းပြည်ရောက်မှ မင်းတို့ ငါတို့လဲ အသက်ရှည်ကြမယ်။ အသက် ရှည်မှလဲ သံသာရဝဋ္ဌဒုက္ခတော မောစနတ္တာယဆိုတဲ့အတိုင်း သံသာရာ ဝဋ် ဆင်းရဲအပေါင်းက ကျွတ်လွတ် ထွက်မြောက်နိုင်မယ့် တရားဓမ္မတွေကို စိတ်နှလုံးငြိမ်းချမ်းစွာနဲ့ ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်နိုင်ကြမယ်'

ဟု ဆုံးမ ပြောကြားလေ၏။ စုန္ဒနှင့် ဝဂ္ဂတို့လည်း... 'ကောင်းလှပါပြီ အရှင်သား... ကျွန်တော်မျိုးကြီးတို့ ကြိုးစားပါ့မယ်' ဟု ဝန်ခံလျှောက်ထားကာ တစ် ယောက်တစ်နေရာဆီ လမ်းခွဲထွက်ခဲ့ ကြလေသည်။

ဂေါ်သဇင် မင်းသားလေးမှာ ကေလာသ ဆရာရသေ့၏ အခါအား လျော်စွာ ကြွရောက်၍ သွန်သင်ပြသ ညွှန်ကြားမှုတို့ကို ခံရသဖြင့် ရောက်ပြီး မကြာမီပင် ဓာတ်စခန်းပြီးမြောက် လိုရာသို့ ရောက်သွားခဲ့လေသည်။

စုန္ဒနှင့် ဝဂ္ဂတို့သာ မပေါက်မြောက် နိုင်ဘဲ ကျန်ရှိနေခဲ့ကြလေ၏။ သို့သော် အားမလျှော့ကြဘဲ ရရာ သစ်မြစ်၊ သစ်ဖု၊ သစ်သီးတို့ကို ဖြစ်သလို ရှာဖွေ စားသောက်ကြရင်း ဇွဲလုံလူ၊ ဝိရိယတို့ ပြင့် ဆက်လက် ကြိုးစားခဲ့ကြ၏။ ထို သို့ ကြိုးစားရင်းမှ စုန္ဒက မကြာမီ ခရီးလမ်းဆုံးသို့ ရောက်ခဲ့ပြန်သည်။

'ရောင်းရင်းဝဂ္ဂ... ငါတော့ မဟာမြိုင် တောကို သွားတော့မည်။ သင်လဲ တစ်နေ့ မဟာမြိုင်ဝနာကို လာရမည် မလွဲပါဘူး။ အားခဲ၍သာ ကြိုးစား ကျန်ခဲ့ပါရော့။ သင့်ရဲ့ ဇွဲစိတ်ကိုတော့ မလျှော့လိုက်ပါနဲ့။ ငါတို့လဲ ပစ်မထား ပါဘူး'

ဟု နှုတ်ဆက်ကာ ဝဂ္ဂကို ထား၍ မဟာမြိုင်တောသို့ ထွက်သွားခဲ့လေ၏။ ဝဂ္ဂသည် အတူလာ သုံးယောက်၌ အရှင်သားတော်နှင့် ရောင်းရင်းတို့က ပေါက်မြောက်၍ လိုရာခရီးသို့ ရောက် ခဲ့ကြပြီး သူတစ်ယောက်သာ ကျန်နေ ခဲ့သဖြင့် အားငယ်စွာ ကျန်ခဲ့လေသည်။

သို့သော် အားငယ်သည်ဟု ရပ် မထားဘဲ ဆက်လက် ကြိုးစားခဲ့သည်။ ရက်၊ လတွေ ကြာလာခဲ့သော်လည်း ဓာတ်က ခရီးမတွင် လမ်းမပေါက်နိုင် သဖြင့် စိတ်ပျက်သလို ဖြစ်လာခဲ့၏။ ဓာတ်ကို နေ့မအား၊ ညမအား ကစား နေရသည့်အတွက် အိပ်ပျက်စားပျက် လည်း ဖြစ်လာသည်။

ထိုအချိန် ယင်းဓာတ်ကစားရာ ဂူ ကြီးနှင့် မဝေးလှသောနေရာ၌ တောင် ပေါ်တက် ကတုတ်သီးခူးရင်း စခန်းချ နေကြသည့် ဖိုးတောနှင့်ဖိုးထေ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် ရောက်လာ ခဲ့လေသည်။

ဝဂ္ဂကို တွေ့သောအခါ အကျိုး

www.burmeseclassic.com

အကြောင်းမေးရာ ဝဂ္ဂက မိမိခန္ဓာကိုယ်
၌ ရှိသည့် ပထဝီ၊ တေဇော၊ အာပေါ၊
ဝါယော အစရှိသော ဓာတ်တို့ကို ပြုပြင်
ခိုင်မြဲစေပြီး အသက်ရှည်စေနိုင်သည့်
“ပြဒါးရှင်ဓာတ်လုံး” ထိုးနေတာ ဖြစ်
ကြောင်း ပြောပြသဖြင့် ယင်းတို့လည်း
စိတ်ဝင်တစား ဖြစ်လာကြကာ...

‘ကျွန်တော်တို့ကိုလဲ အဲဒီပညာ သင်
ပေးပါ ဆရာ။ ကျွန်တော်တို့ အဲဒီ
ဓာတ်ထိုးတဲ့ပညာကို တတ်မြောက်ချင်
ပါတယ်။ ဒါမှမဟုတ် ဆရာကိုယ်တိုင်
ဆရာပြောတဲ့ ပြဒါးရှင်လုံးကို ထိုးပေး
ပါ။ ဆရာခိုင်းသမျှ ကျွန်တော်တို့ လုပ်
ပေးပါ့မယ်’

ဟု တောင်းပန်ကြလေ၏။
‘ကောင်းပြီ... မောင်ရင်ငတေနဲ့
မောင်ရင်ငထေတို့ သင်တို့ကလဲ သီလ
သမာဓိအရာ ကြိုးစား စောင့်ရှောက်
ထိန်းသိမ်း ကျင့်ကြံကြပါလော့’

ဝဂ္ဂက ဝန်ခံပြီး ဖိုးတေနှင့် ဖိုးထေတို့
ရှာဖွေကျွေးမွေးသည့် သစ်ဥသစ်သီးတို့
ကို စားရင်း ဖိုဆက်လက်ကစားခဲ့ရာ
မကြာမီပင် ယင်းအလိုရှိသော ပြဒါးရှင်
လုံးကို ရရှိခဲ့လေတော့၏။

ထိုအခါ ဝဂ္ဂက ဓာတ်ဓာတ်ချင်းကူး
ဖြစ်ဖူးများစွာ ထုံးနုလုံးမှု၌ ရင်းသေ
ဖျားနှောကာ မူလပြဒါးရှင်လုံးနှင့်
နောက်ပြဒါးကိုပူးပြီး ပြဒါးရှင်လုံး
တစ်လုံး ပြုလုပ်ပေးခဲ့လေသည်။

ထို့နောက်...
‘မောင်ရင်ငတေနဲ့ မောင်ရင်ငထေ
တို့ မင်းတို့အတွက် ငါ ပြဒါးရှင်လုံး
တစ်လုံး ဆောင်ရွက်ထားခဲ့ပြီ။ နောက်
တစ်ခါ ဓာတ်ချင်းပူး၍ ထူးကဲတဲ့ ဝိဇ္ဇာ
လမ်းကို မြန်းခဲ့ကြပေရော။ သီလ
အရာလဲ မြကြစေ၊ စရဏအရာလဲ
စွဲကြစေ’

ဟု မှာကြား၍ သူ့သခင် ဂေါ်သဇင်
မင်းသားလေးနှင့် ရောင်းရင်း စုန္ဒတို့
နောက် လိုက်ခဲ့လေတော့၏။

ဖိုးတေနှင့် ဖိုးထေတို့ ရရှိထားသည့်
ပြဒါးရှင်လုံးမှာ ဝိုင်းစက်ဖြူဖွေးလျက်
ရောင်ရှင်လေးတွေထွက်လျက် ရှိပေ
သည်။ ယင်းတို့ ဆရာဝဂ္ဂက ထိုပြဒါးရှင်
လုံးနှင့် ပြဒါးစိမ်းပေါင်းကာ ရင်းသေဖျား
နှောပြီး နောက်ထပ် ပြဒါးရှင်ဓာတ်လုံး
တစ်လုံး ထပ်လုပ်ပြီး တစ်ယောက်
တစ်လုံးယူဖို့ စိတ်မကူးဘဲ ရှိသည်။

“ပြဒါးရှင်” လုံးကိုသာ သူရထိုက်
သည်။ ငါရထိုက်သည်ဟု လုကြရင်း
အငြင်းပွား၍ ရန်ဖြစ်ကြလေတော့
သည်။ နှစ်ဦးစလုံး လောဘ၊ ဒေါသ
ဇောတို့လည်း တက်ကာ အပြီးအတေး
ကြီးစွာဖြင့် ပြဒါးရှင်လုံးကိုလုရင်း
သတ်ပုတ်ကြလေသည်။

ထိုအခါ သန်ရှင်းစင်ကြယ်၍ သိဒ္ဓိ
ကြီးဆယ်ပါးတို့နှင့် သိဒ္ဓိပေါင်း ထောင်
သောင်းတို့ ခညောင်းပြည့်စုံနေပြီဖြစ်
သည့် ပြဒါးရှင်လုံးသည် သီလပျက်
သော ယင်းတို့လက်၌ မနေတော့ဘဲ...

“ဒိန်းခနဲ” မြည်ကာ ဟိန်းထွက်သွား
သည့် အသံကြီးနှင့်အတူ ကောင်းကင်
သို့ အလင်းတန်းကြီးတစ်ခုအဖြစ် ထိုး
တက် ပျံသန်းသွားလေတော့သည်။

ထိုအခါ ဖိုးတေနှင့် ဖိုးထေတို့
နှစ်ယောက်လည်း ယင်းတို့လက်မှ
ထွက်၍ ကောင်းကင်သို့ အလင်းတန်း
ကြီးအဖြစ် ပျံထွက်သွားသော ပြဒါးရှင်
လုံးကို နှမြောတသစွာ ကြည့်ရင်း
မျက်လုံးအပြူးသား၊ ပါးစပ်အဟောင်း
သား ဖြစ်ကျန်ခဲ့ကြလေသည်။

ပြဒါးရှင်လုံးလည်း ကောင်းကင်၌

ဟိုမှသည်၊ သည်မှဟို ပျံသန်းလျက်
ရှိလေ၏။

ဖိုးတေနှင့် ဖိုးထေမှာ ပြဒါးရှင်လုံးကို
လက်လွှတ် ဆုံးရှုံးလိုက်ကြသည့်
အတွက် လောဘဇောကို မထိန်းနိုင်ကြ
တော့ဘဲ ကောင်းကင်မှာပျံသန်းလျက်
သော ပြဒါးရှင်လုံးကို မျက်တောင်
မခတ် ငေးမောကြည့်ရှုကြရင်း ရင်ထဲ
တလို့က်လို့က် ဖြစ်လာကြကာ ပူလောင်
ပြင်းပြသော အသံတို့ဖြင့်...

‘ပြဒါးရှင်လုံးကြီးရေ... ငါ့ဆီကို ပြန်
လာခဲ့ပါ’

ဟု နှစ်ယောက်စလုံးမြိုင်ထူ
ထအော်လိုက်ကြလေတော့၏။ ထို
နောက် ယင်းပြဒါးရှင်လုံးအား သူ
ထိုက်သည်။ ငါရထိုက်သည်၊ သူ့ဟာ
ငါဟာဟု ဆက်လက် ငြင်းခုံကြရင်း
တစ်ယောက်တစ်ပြန် ပြန်လည်
သတ်ပုတ်ကြပြန်ရာ အတန်အကြာ၌
နှစ်ယောက်စလုံး အမောဆို၍ ထို
နေရာမှာပင် သေဆုံးသွားကြလေ
တော့သည်။

ထိုအခါ ကောင်းကင်၌ ပျံလျက်
သော ပြဒါးရှင်လုံးသည်လည်း
တဖြည်းဖြည်း အောက်သို့ ပြန်ကျလာ
ကာ တောင်၏ လျှိုဝှက်ဂူကြီးအတွင်း
ရှိ ရေပုပ်အိုင်ကြီးထဲသို့ ထိုးကျသွား
လေတော့၏။

(၄)

‘အဲဒါ ဖိုးခွားလေးတို့ သိချင်နေတဲ့
အလင်းတန်းကြီးအကြောင်းပဲ။ တောင်
ညိုတောင်ကြီးရဲ့ ခါးလယ်လောက်မှာ
ဂူကြီးလိုဖြစ်နေတဲ့ နေရာရှိတယ်။ အဲ
အတွင်းပိုင်းမှာ ရေပုပ်အိုင်ကြီးရှိတယ်။
အဲဒီအိုင်က ရေဟာ ပုပ်စော်နီတယ်။
အသားနဲ့ သွားထိရင် ခရုသင်းထိ
စာမကျန် (ပြင်) ထိ’

အိပ်ပန်းတိုက်

ဖြစ်ရပ်ဆန်း

ဒီးဒုန်းမြင့် (တင်္ဂါတ)

အိပ်ပန်းတိုက်

နော်

ဟု ဆိုကာ ကြက်ဥနှင့်ငုံးဥ
ယယ်သူများကို ရောင်းချ
နေပါသည်။ ဆရာမ
ဒေါ်ခင်လေးသည်
ဖခင်သေဆုံးသွားပြီဖြစ်၍
မိခင်ကြီးနှင့်အတူနေကာ
အိမ်ထောင်မပြုဘဲ ကြက်နှင့်
ငုံးဥများကို လက်လီလက်ကား
ရောင်းချနေသူ ဖြစ်ပါသည်။

မိခင်ကြီးအပေါ် ကျေးဇူးသိတတ်ပြီး
ဘာတစ်ခုမှ လိုလေသေးမရှိအောင်
ဂရုစိုက်ပါသည်။ တစ်ချိန်က စီးပွားရေး
မပြေလည်တုန်းကဆိုလျှင် အိမ်ဖော်
လုပ်၍ မိခင်ကြီးကို လုပ်ကျွေးရန်အထိ
ဆုံးဖြတ်ထားသော်လည်း အခြေအနေ
ပြန်ကောင်းလာ၍ အိမ်ဖော်မလုပ်ဖြစ်
ကြောင်းလည်း သိရပါသည်။

အလှူအတန်းဆိုလျှင် အလွန်
ဝါသနာပါ သဒ္ဓါရှိသူ ဖြစ်ပါသည်။
ဘုန်းကြီးကုဋိ ကျောင်းလမ်း
ကွန်ကရစ်အခင်း တရားစခန်းအတွက်
နေ့ဆွမ်းလှူခြင်း စသော ကောင်းမှုတို့

ကို ပြုလုပ်သူလည်း ဖြစ်ပါသည်။
အိမ်တွင် ဆွမ်းခံသံဃာ(၃၃)ပါးကို
နေ့စဉ်မပြတ် ဆွမ်းလောင်းလှူခြင်း၊
ဝါဆိုသင်္ကန်းကပ်လှူခြင်း၊ ကထိန်ခင်း
ခြင်း စသည်တို့ကိုလည်း ပြုလုပ်နေသူ
ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့်လားမသိ ဒေါ်ခင်လေးတို့
သားအမိတို့မှာ အလွန်အေးချမ်းလျက်
ရှိကြောင်း တွေ့နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
'ဆရာ... ဘာတွေစဉ်စားနေတာ
လဲ၊ ရေခွေးနဲ့ လက်ဖက်သုပ်လဲ သုံး
ဆောင်ပါဦး။ ရောက်တုန်း အေးအေး
ဆေးဆေးပေါ့ ဆရာရယ်'

ဟု သူ့အသံကြားမှ စာရေးသူလည်း
အတွေးနယ်ထဲမှ ပြန်ထွက်ခဲ့ရပါသည်။
'ဘာရယ်မဟုတ်ပါဘူး။ ဆရာမရဲ့
မိဘအပေါ် ဂရုစိုက်မှု၊ အလှူဒါနပြုရာ
မှာ သဒ္ဓါတရားထက်သန်မှုတွေကိုပါ'
'ဒါကတော့ ဆရာရယ်၊ ဆရာပြော
တယ်မို့လား မိဘဆိုတာ သက်ရှိတုရား
လို့ တင်စားကြတယ် မဟုတ်လား၊
အစဉ်ဂါရဝထား လေးမြတ်စွာ ပြုစု
လုပ်ကျွေးရမယ်။ အလှူဒါနကိုလဲ
သူတော်ကောင်းတွေရဲ့ ဒါနပြုနိုင်ဖြစ်တဲ့
အတိုင်း မကြာမကြာ လှူဒါန်းပေးရ
မယ်။

ဒါတွေဟာ လောကီလောကုတ်
နှစ်ဖြာမှာ အကျိုးမယုတ်ဘဲ ကောင်း
ကျိုးတွေ ပွားစီးစေမယ်လို့ ပြောခဲ့တာ
ကို ကျွန်မ မှတ်ထားပါတယ် ဆရာ
ဟု ပြန်ပြောပါသည်။

တစ်နေ့သောအခါ...
စာရေးသူသည် မရောက်တာ ကြာ
ပြီဖြစ်သော ဒေါ်ခင်လေး (အငြိမ်းစား
ဆရာမ)၏ အိမ်သို့ လမ်းကြို၍ ဝင်
ရောက်ခဲ့ပါသည်။ ရောက်မဆိုက်ပင်
စာရေးသူမှ...
'ဒါနဲ့ ဆရာမ ဘုရားဖူးသွားတယ်
ဆို...ဘယ်တုန်းက ပြန်ရောက်လဲ'
ဟု မေးရာ...
'သိပ်မကြာသေးဘူး ဆရာ။ ဆရာ
လာတာနဲ့ အတော်ပဲ ပြောပြရဦး
မယ်'
ဟု ပြန်ပြောပါသည်။...
'ဘာများလဲဗျာ... ပြောစမ်းပါဦး'
'ဆရာ... အချိန်ရတယ်မို့လား၊ ခဏ

www.burmeseclassic.com

'သာရပါဗျာ...သာရပါ'
ဟု စာရေးသူမှ ကောင်းချီးပြုလုပ်
ပါသည်။ ဆက်လက်၍...

'ဒါနဲ့...ဆရာမ ပြောစရာရှိတယ်
ဆိုတာ'

ဟု မေးလိုက်သောအခါ...

'ဟုတ်ပါရဲ့ ပြောမယ် ဆရာ၊ ဒီလိုပါ
ကျွန်မ အိပ်မက်၊ မက်တယ်။ အိပ်မက်
ထဲမှာ ရေလယ်ကောင်မှာ သီတင်းသုံး
နေတဲ့ ဘုရားတစ်ဆူကို ဖူးမြင်ရတယ်။

ပြီးတော့ ပဋ္ဌာန်းဆက်တွေ၊ ဆွေ
တော်မျိုးတော်တွေကိုလဲ တွေ့ခဲ့ပြီး
မေတ္တာပို့ အမျှဝေခဲ့ရတယ်။ နောက်
တစ်ခါ နဂါးမယ်တော်ကြီးကြီးကို တွေ့
ဆုံ ကန်တော့ခဲ့ရသေးတယ် ဆရာ။

အဲဒီနောက်ပိုင်း ကျွန်မအနေနဲ့
ဘုရားဖူးထွက်ချင်စိတ်တွေ တအား
ဖြစ်ခဲ့တယ်။ အထူးသဖြင့်ကတော့
အိပ်မက်ထဲက ဘုရားကို ဖူးချင်တယ်။
အဲဒီလို အိပ်မက်မျိုးကို တစ်ခါမှ မမက်
ခဲ့ဖူးပါဘူး'

ဟု ပြောပြပါသည်။

'ဒါနဲ့ပဲ ဘုရားဖူးသွားဖြစ်တယ် ဆိုပါ
တော့'

'ဟုတ်ပါတယ် စ..သွားတုန်းကတော့
ပဲခူးရွှေမောစောဘုရားနဲ့ အခြားဘုရား
တွေကိုပဲ။ ဒါပေမယ့် အိပ်မက်ထဲက
ဘုရားကို တအားဖူးချင်လို့လား မသိ
ဘူး။ မမျှော်လင့်ဘဲ ရောက်သွားတယ်'

'ဟို... ရေလယ်ကောင်က ဘုရား
ဆိုတာလား'

'ဟုတ်တယ်ဆရာ...အဲဒီ ရေလယ်
ကောင်က ဘုရားဆိုတာ တကယ်တော့
ကျွန်မရေလယ်ဘုရား ဖြစ်နေတယ်
ဆရာ။ အိပ်မက်ထဲကအတိုင်းပဲဆရာ။
တစ်ခုရှိတာက ကျွန်မမက်တဲ့ ဘုရား
ဟာ ယခင် စပြီး တည်ထားတဲ့ပုံစံမျိုး

ပါ။

ဒါပေမယ့် အခု ဖူးတွေ့ရတာနဲ့
အပြင်အဆင် နည်းနည်းပဲ ကွာပါ
တယ်။ အဲဒီဘုရားရောက်တော့ ကျွန်မ
လေ ကြက်သီးတွေ တအားထပြီး
ဝမ်းသာတာ မပြောနဲ့တော့'

'နောက်ကော'

ဟု မေးရာ...

'နောက်ပြီး ပဋ္ဌာန်းဆက်တွေ၊
ဆွေတော်မျိုးတော်တွေကို ရည်မှန်းပြီး
အလှူဒါနတွေ ပြုပါတယ်။ မေတ္တာပို့ပြီး
အမျှလဲ ဝေခဲ့ပါတယ်။ ပြီးတော့ နဂါး
မယ်တော်ကိုလဲ ဆီမီး၊ နံ့သာတိုင်၊
ပန်း၊ သစ်သီးများကို လှူဒါန်း အမျှဝေ
ခဲ့ပါတယ် ဆရာ'

ဟု ပြောပြပါသည်။

'ထူးခြားမှုရှိလား'

'အဲဒီလို မေတ္တာပို့ အမျှဝေချိန်မှာ
အမွှေးနံ့တွေ ရတယ် ဆရာ။ လေပြည်
လေညင်းလေးတွေ ရုတ်တရက်တိုက်
တာ သိရတယ်'

ဟု ပြောရာ...

'ဒါနဲ့ နေပါဦး၊ နဂါးမယ်တော်ဆိုတာ
နဲ့ရော တွေ့ခဲ့ရလား'

ဟု မေးသောအခါ...

'ဘုရားကို ဖူးနေတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်မ

ဘေးနားမှာ အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦး
ရောက်နေတာကို အမှတ်မထင် သိ
လိုက်ရတယ်။ ဘာမှတော့ မပြောဘူး။

ဒါနဲ့ ကျွန်မလဲ ဘုရားဖူးပြီး ခုန
အမျိုးသမီးကို ကြည့်တော့ မတွေ့ရ
တော့ဘူး။ ဒါပေမယ့် ညကျတော့
အိပ်မက်ထဲမှာ ဘုရားဖူးတုန်းက အမျိုး
သမီးကြီးကို နဂါးမယ်တော်ပုံစံမျိုးလို
တွေ့လိုက်ရသလို ပဋ္ဌာန်းဆက်တွေ
ဆွေတော်မျိုးတော်တွေကလဲ ကျွန်မ
ပို့တဲ့ မေတ္တာနဲ့ အမျှကို ရကြတယ်လို့
ပြောကြတယ်။

ဝမ်းလဲ အလွန်သာတဲ့အကြောင်း
ပြောကြတာကို မက်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ
ဘုရားဖူးပြီး ပြန်လာတဲ့နောက်ပိုင်း
အတော်လေး စိတ်ချမ်းသာလာတယ်။
အရောင်းအဝယ်လဲ ပိုကောင်းလာ
တယ်။

ခုလဲ ဝါခေါင်လပြည့်ကျော်ရင်
သံဃာ(၁၅)ပါးကို အိမ်ပင့်ပြီး ဝါဆို
သင်္ကန်း ကပ်ဦးမယ်။ တန်ဆောင်မုန်း
ကျ ကျော်လေးကျောင်းမှာ ကထိန်
ခင်းဦးမယ် ဆရာ'

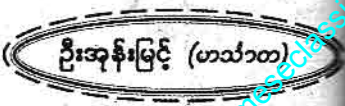
ဟု အားပါးတရ တရစပ် ပြောပြပါ
တော့သည်။

'မျိုးစေ့မှန်ရင် အပင်သန်ရမှာပေါ့
ဗျာ။ အချိန်တန်ရင်တော့ အကျိုးပေး
သန်ရမှာပေါ့။ ဟုတ်တယ်နော် ဆရာမ'

ဟု စာရေးသူမှ ပြောလိုက်ပါတော့
သည်။

မှတ်ချက်။ ။ အမည်လွှဲပြောင်း
ထားသည်မှအပ ဖြစ်ရပ်မှန် ဖြစ်ပါ
သည်။

(ပုဂံရွှေ သဗ္ဗ မင်္ဂလံ)

ဝင့်နှင့် ရှုမငြီးဖွယ် ရှိနေပါလေသည်။
 မနေ့က ထူးခြားလှ၏။
 နတ်တော်လကြီးဖြစ်ပေမင့်
 မိုးက သဲသဲမဲမဲရွာခဲ့၏။
 ရှမ်းပြည်နယ်စပ်ဖြစ်နေသော
 ဤ ကြောင်ရွာနယ်မြေတွင်
 တောင်တန်းကြီးများ
 ဝေဝေဝိုက်ဝိုက် မိုင်းမိုင်းညှို့ညှို့
 ရိရိဝေဝေ တိတ်တိတ်
 ဆိတ်ဆိတ် ငြိမ်ငြိမ်
 သက်သက်ရှိနေရာ
 အလုပ်လုပ်စရာ ဘာမှမရှိ။
 ဧည့်သည်ကြီးဖြစ်နေသော
 ကျွန်ုပ်သည် ဟိုစဉ်းစား၊
 ဒီစဉ်းစားနှင့် ဤစာဖြစ်
 လာရန်အကြောင်း ပေါ်ပေါက်
 လေတော့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့

ရှုနေ နို့သောဇိန်

နှမ်းဆုံသုရားပွဲသည်

ကျွန်ုပ်သည် ကြောင်ရွာသို့ ရောက်
 ရှိနေ၏။ အလည်အပတ်သဘော
 ရောက်ရှိနေခြင်းဖြစ်၏။ ကြောင်ရွာ
 သည် ကျောက်ဆည်မြို့၏အရှေ့ မိုင်
 အားဖြင့် (၄၁)မိုင်အကွာတွင်ရှိ၏။
 ကျေးရွာအုပ်စုရွာတစ်ရွာဖြစ်ပြီး ဒုဋ္ဌဝတီ
 (တစ်နည်း) ဒုတ္တဝတီ၊ (နောက်
 တစ်နည်း) မြစ်ငယ်မြစ်၊ (နောက်ထပ်
 တစ်နည်း) သီပေါမြစ်၏ တောင်ဘက်
 ကမ်းတွင် ရှိလေသည်။

တောင်တန်းခြေ မြေပြန့်ဝပ်ကျယ်
 ကျယ်တွင် ကျေးရွာသည် တည်ရှိလေ
 ရာ ဖြစ်အတွင်း အကွေ့အကောက်
 ရှုခင်းနှင့် မြစ်တစ်ဖက်ကမ်း ရှုခင်းများ၊
 အိမ်ရာ အဆောက်အအုံများကား ရှုချင်
 ဖွယ်ကောင်းလှ၏။ အထူးသဖြင့်
 ကြောင်ရွာ အရှေ့ပိုင်းနှင့် ခြံစည်းရိုး
 ကပ် တည်ဆောက်ပြီး ပြီးစီးလှနီးပါးရှိ
 နေသော ရဲရွာ ရေအားလျှပ်စစ်စီမံကိန်း
 ကြီးကား ငွားငွားစွင့်စွင့် ကြွားကြွားဝင့်

အဖြစ်အပျက်ရေးရန်ကား ဤ
 ကြောင်ရွာနှင့် မည်သို့မှ မသက်ဆိုင်ပါ
 ချေ။ သို့သော် ဤရွာနှင့် ခပ်ဆင်ဆင်
 တည်ရှိသော ဟုမ္မလင်းမြို့နယ်၊ မိုင်း
 ကိုင်းရွာကြီးဆီသို့ ကျွန်ုပ်စိတ်အစဉ်
 သည် အတိတ်မင်မိသည်နှင့် အရိပ်
 ထင်ထင် ရောက်ရှိသွားလေ၏။ မိုင်း
 ကိုင်းရွာသည် ကချင်ပြည်နယ်၊ ဖား
 ကန့်ကျောက်တွင်းနယ်မြေမှ ပြေးဆင်း
 လာသော ဥရုချောင်း(ခေါ်)ဥရုမြစ်ဘေး
 တွင်ရှိ၏။

၁၉၄၇ ခုနှစ်ခန့်ကဖြစ်မည် ထင်ပါ
 သည်။ မိဘနှင့်မခြားသော ဆရာ
 စစ်ကိုင်းကိုင်းရဲမင်းကြီး (ဤကား အများ
 အခေါ်သာ) အနီးတွင် ကျွန်ုပ်သည်
 အပါးတော်မြဲ(ခေါ်) ပီအေ(ခေါ်)
 အတွင်းရေးအရာရှိ (ခေါ်)ကိုယ်ရေး
 အရာရှိတာဝန်နှင့် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေ
 ရကာ ရဲမင်းကြီးနှင့်အတူ မိုင်းကိုင်းရွာ
 ရဲစခန်းသို့ ရောက်ရှိနေခဲ့ပါသည်။ ရဲ

www.burmeseclassic.com

စခန်း စစ်ဆေးရန်ပါတည်း။

ထားပါလေ။ ကျွန်ုပ်တင်ပြလိုသည်မှာ မြစ်ငယ်မြစ်ဘေးရှိ ကြောင်ရွာအကြောင်း မဟုတ်သကဲ့သို့ ဥရုမြစ်ဘေးက မိုင်းကိုင်းရွာအကြောင်းလည်း မဟုတ်ပါ။ ဤစာပါ ကိုယ်တွေ့အကြောင်းအရာသာ ဖြစ်ပါသည်။ ကျေးဇူးပြု၍ ဆက်လက်ဖတ်ရှုပေးကြပါကုန်။

မိုင်းကိုင်းရဲစခန်း စစ်ဆေးအပြီး ပြန်ရန် ရဲမော်တော်ပေါ်သို့ အတက်တွင် မိုင်းကိုင်းရဲစခန်း နယ်ထိန်းကျော်မောင်မောင်ကြီး(ရဲတပ်ကြပ်)က...

‘ဆရာ နောင်ပူအောင်ရွာ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ ရှေးဘုရားတွေ ထင်ပူပါလား။ လွန်ခဲ့တဲ့ (၇)ရက်လောက်က ကျောင်အုတ်တံတိုင်းပျက် ပြင်တော့ ရှေးဘုရားရုပ်တုတော်တွေ ရထားတယ်’

ဟု သတင်းပေးလာ၏။ အတိုင်းမသိ ဝမ်းသာရပါသည်။ ရဲမော်တော်အပေါ်တွင် နေရာယူပြီးနောက် ထုံးစံအတိုင်းပင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ရဲမင်းကြီးကို သတင်းပို့၏။ ရှေးဘုရားများ ပေါ်တော်မူများ ဖူးရန်တည်း။

မကြာပါလေ ဥရုချောင်း ဝဲဘက်ကမ်းဘေးရှိ နောင်ပူအောင်ရွာ ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင် ဘုရားများ ဖူးခွင့်ကြံ့ရ၏။ ဘုရားဉာဏ်တော် အနိမ့်အမြင့်ကြေးပုံတော် (၂၀၀)ကျော်ခန့် ရှိလေသည်။ ရှေးရိုး ရှမ်းယဉ်ကျေးမှု လက်ရာများဟု ယူဆမိခဲ့၏။ ဘုရားပုံတော်၊ ရုပ်တုတော်များထဲတွင် နဂါးရုံဘုရားတစ်ဆူကို အမှတ်ထင်ထင် ဖူးရပါ၏။

နဂါးရုံဘုရားပုံတော်ကား လိပ်ခွေနေသော နဂါးကိုယ်ပေါ်တွင် ဘုရားကိုယ်တော်သည် တင်ပျဉ်ခွေ ဘုမိဖယသမုဒြာ အနေအထားတော်ဖြင့်

သိတင်းသုံး ထိုင်နေတော်မူကာ နဂါးမင်းက မိမိပါးပျဉ်းဖြင့် အုပ်မိုးပေးထားသည်ဖြစ်၏။ ဉာဏ်တော်ကား တစ်မိုက်ခန့်မြင့်၏။ ပုံတော်၏အခြေတွင် ရှေးအင်္ဂတေများ မညီမညာ ကပ်စွဲနေ၍ ပုံတော်ကို လှဲထားရ၏။ ထောင်ထား၍ မရပေ။

ရဲမော်တော်ကား ဟုမ္မလင်းသို့ ဆက်လက်စုန်ခဲ့၏။

‘နဂါးရုံဘုရားတစ်ဆူရရင် ပင့်ချင်တယ်။ ရှေးဘုရားဖြစ်ဖို့လိုတယ်။ ဉာဏ်တော်လဲ အိမ်က ဘုရားခန်းနဲ့ လိုက်ဖက်အောင် အနည်းဆုံး တစ်ပေခွဲလောက်တော့ ရှိမှဖြစ်မယ်’

ကျွန်ုပ်အား ရဲမင်းကြီး မိန့်ကြားထားခဲ့သော စကားများကို ကျွန်ုပ်ကြားယောင်နေမိ၏။ ယခု ဖူးတွေ့ခဲ့ရသော နဂါးရုံဘုရားပုံတော်သည် ရဲမင်းကြီးလိုချင်သော အရွယ်အစား ဉာဏ်တော်နှင့် မကိုက်မညီ၍ နောင်ပူအောင်ကျောင်းတော်တွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ရဲမင်းကြီးကိုယ်ပင် ယူငင်မပြုသမိခဲ့ပေ။ ဤသည်ပင် ကျွန်ုပ်အမှားပေလား စိတ်တွင် သံသယပွားနေမိခဲ့၏။ စိတ်တွင် မလုံမလဲနိုင်လေရကား ရင်ထဲတွင် တင်းကျပ်နေ၏။

သို့နှင့် ကျွန်ုပ်တို့အတူပါလာသည်

ရဲတပ်ကြပ်ကြီး ဦးချစ်ငြိမ်းကို ဤအကြောင်းဖွင့်အန်၍ ပြောမိ၏။ ရဲမင်းကြီး စိတ်မကောင်းမဖြစ်စေရန်အတွက် ဤကိစ္စ သတင်းမပို့မိစေရန်လည်း ရဲတပ်ကြပ်ကြီးကို သတိပေးထား၏။ ဤအချက်သည်ပင်လျှင် အလွန်ကြီးမားလှသော အမှားကြီးဖြစ်အကြောင်း နောင်သောအခါမှ သိရပေတော့၏။

ဟုမ္မလင်းမြို့ကား ချင်းတွင်းမြစ်ဝေးတွင်ရှိ၏။ ဥရုမြစ်သည် ဟုမ္မလင်းအနီး ချင်းတွင်းမြစ်ထဲသို့ ထိုးဝင်ပေါင်းဆုံစီးဆင်း၏။ ဟုမ္မလင်းသည် ဥရုမြစ်မှတစ်ဆင့် ဖားကန့်အထိသွားနိုင်သော အဓိက နားနေစခန်းကဲ့သို့ဖြစ်ပြီး ခေကိုင်းတိုင်း ခန္တီးမြို့အထိ ချင်းတွင်းမြစ်အတိုင်း ဆန်တက်နိုင်၏။ ချင်းတွင်းအတိုင်း စုန်ဆင်းပါက မော်လိုက်ဖောင်းပြင်၊ ကလေးဝ၊ ကနီ၊ ပုံရွာမြို့များသို့ ရောက်နိုင်၏။ ဤသို့ကြောင့် ဟုမ္မလင်းဆိပ်ကမ်း တစ်ဝိုက်တွင် သင်္ဘော၊ မော်တော်၊ စက်လှေ၊ ငွေအမျိုးမျိုးနှင့် စည်ကားလှ၏။ ကုန်းလမ်းမှလည်း အိန္ဒိယထိ ပေါက်ရောက်ပေး၏။

ဟုမ္မလင်းမြို့တွင် ကျွန်ုပ်နှင့် ရဲမင်းကြီးတို့သည် ရဲအစောင့်အကြပ်အဖွဲ့နှင့်တကွ ရေဆိပ်ရှိ အရပ်တည်းခိုခို၍ ကြီးတစ်ခုတွင် တည်းခိုကြပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ခရီးရောက်မဆိုက်မီ ရဲမင်းကြီး၏ ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း ဟုမ္မလင်းရဲစခန်းသို့ ပြေးရ၏။ ရဲမင်းအချုပ်၊ အချုပ်ကင်းနှင့် ရဲစခန်းမှတ်ပုံတင်အချို့ကို သာမန် စစ်ဆေးပါတည်း။

ရဲစခန်းရောက်၍မှ မကြာပါမီ နာရီဝက်ကျော်ကျော်ခန့် အကြာ

ရဲမင်းကြီးထံမှ ကျွန်ုပ်အား အခေါ်လွှတ်
လေ၏။ ခုမဆိုင်း လိုက်လာရန် အမိန့်
ဖြစ်ပါသည်။

တည်းခိုခိုသာတွင် ရဲမင်းကြီးသည်
ဒေါသအိုးပေါက်ကွဲလျက် ရှိပါသည်။

‘မင်း ဘာပါလဲ၊ မင်းကို ငါ ဘာ
မှာထားလဲ၊ နဂါးရုံဘုရား တွေ့တယ်
မဟုတ်လား၊ ဘာလို့ ငါ့ကိုမပြသလဲ
မင်း အဲဒါရှင်း’

ဟု ကျွန်ုပ်အပေါ် စွဲချက်များတင်
တော့၏။ ကျွန်ုပ်က တတ်စွမ်းသမျှ
ရှင်းလင်းတင်ပြ၏။ မိုးကြိုးပစ်ရာ ထန်း
လက်ကာမိ၏။ အရာမထင်ပါချေ။
ဘယ်သူမပြု မိမိမူသာပါတကား။

သို့သော် ကျွန်ုပ်ကား ဆိတ်ဆိတ်
မနေမိပါ။ ဆက်လက်၍ မိုက်မဲ၏။
တပ်ကြပ်ကြီး ဦးချစ်ငြိမ်းအား တစ်နေ
ရာတွင် ခေါ်၍ကြိမ်းမောင်းမိ၏။ တပ်
ကြပ်ကြီးလည်း ကျွန်ုပ်မှာကြားခဲ့သည်
ကို မေ့လျော့ကာ ရဲမင်းကြီးနှင့် စကား
ပြောရာတွင် နဂါးရုံဘုရားပုံတွေ့သည်
ခေါ်ကြောင်း ပြောမိကြောင်း ဝန်ခံကာ
စိတ်မကောင်းစွာဖြင့် ကျွန်ုပ်အား အနူး
အညွတ်တောင်းပန်၏။

ကျွန်ုပ်သည် ဟုမ္မလင်းရဲစခန်းသို့
စစ်ဆေးရန် ထိုညက ဒုတိယအကြိမ်
ပြန်သွားခဲ့၏။ ရဲစခန်းကို စစ်သည်မှာ
ည(၁)နာရီခန့်အထိ ကြာပြီးမှ တည်းခို
ခိုသာသို့ ပြန်ရောက်လေသည်။ ရဲမင်း
ကြီးလည်း အိပ်ပေပြီ။ အစောင့်ကင်း
သားကို မေးကြည့်ရာ ရဲတပ်ကြပ်ကြီး
ဦးချစ်ငြိမ်း ပြင်ပသွားနေကြောင်း သိရ
၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ရင်မောစွာဖြင့် ထို
ညက အိပ်ပျော်သွားခဲ့လေသည်။

နောက်နေ့မနက် (၅)နာရီခန့်တွင်
ရဲတပ်ကြပ်ကြီး ဦးချစ်ငြိမ်းကနိုး၍
ကျွန်ုပ် အိပ်ရာကထ၏။

‘ဆရာ ဒီမှာကြည့်၊ ဒါ ကျွန်တော်
ညကသွားယူလာတာ၊ ဘုန်းကြီးက
ရဲမင်းကြီးကိုးကွယ်ဖို့ ခွင့်ပြုလို့ ပင့်လာ
တာ’

နောင်ပူအောင် ဘုန်းကြီးကျောင်း
တွင်-တွေ့ရသော နဂါးရုံဘုရား ကြေး
ဆင်းတုတော်ကို ကျွန်ုပ် အံ့ဩစွာ
ဖူးတွေ့ရပြန်၏။ ရွှံ့များ၊ ရေများ
ပေကျံပြီး တစ်ညလုံးလုံး သွားပြန်ခဲ့
သော တပ်ကြပ်ကြီးကို ကျွန်ုပ်သည်
အလွန်သနားမိ၏။ ရန်များလှသော
ဤဥရုချောင်းခရီးကို လှေတစ်စင်းဖြင့်
အရပ်သားအယောင်ဆောင်ကာ တစ်
ဦးတည်း သွားခဲ့ရသော ဤတပ်ကြပ်
ကြီး၏ စွန့်စားမှုကို စိတ်မှတ်တမ်း၌
တင်ထားခဲ့လေသည်။

ရဲမင်းကြီးကား အိပ်ရာမှ မနိုးသေး
၍ ကျွန်ုပ်သည် စားပွဲငယ်တစ်လုံးကို
ညှော်ခန်းအလယ်တွင် ချစေကာ နဂါးရုံ
ဘုရားကို တည်မတ်စေရန် ကျောက်ခဲ
အခုအခံများဖြင့် စီမံ၍ သပ္ပာယ်စွာ
ထားပြီး ရဲမင်းကြီး၏ အိပ်ရာအထ
နံနက်စာစားသုံးချိန်ကို စောင့်စားနေခဲ့

မိ၏။
‘ဘုရား ဘယ်လိုကြွလာတာလဲ’

ဟု ရဲမင်းကြီးက ကျွန်ုပ်အား မေး
လေသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း မိမိအများ
များကို ဝန်ချပြောကြားပြီး ရဲတပ်ကြပ်
ကြီး၏ စွန့်စားမှုများကို ဟိမဝန္တာချိုးဖွမ်း
ခန်းဖွဲ့၍ တင်ပြရလေသည်။

‘အေးကွာ ငါတော့မကြိုက်ဘူး။
ဘုရားစင်နဲ့ဆိုရင် ပုံတော်က သေးနေ
တယ်။ အဲဒါ မင်းကိုးကွယ်တော့၊ ယူ
တော့’

ဟု ရဲမင်းကြီးက မိန့်လေ၏။ ဤမှာ
မှပင် ကျွန်ုပ်၏ရင်ဝယ် ငြိမ်းချမ်းမှု
ပြန်ရလာပြန်၏။ သို့သော်... သို့
သော်...။

ဤ... သို့သော်၏ရှေ့ဝယ် တင်ပြ
ရန်များသည် ကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်တွေ့ဖြစ်
ရပ်များ ဖြစ်သော်လည်း စာရှုသူအား
ဆုပ်ကိုင်မပြနိုင်သော အခြေအနေများ
ကြောင့် မချင်မရဲဖြစ်ရပါသည်။ မယုံမရှိ
ပါနှင့်ဟုသာ ကျွန်ုပ် ပြောလိုပါသည်။
အချို့ပုဂ္ဂိုလ်များ ယခု သက်ရှိ ရှိနေ
သေးပါ၍ အမှန်တရားဖြစ်သည်ကိုမူ
ကျွန်ုပ် ရဲရဲပြောပါမည်။ ဂန္ထီရအရာများ
ကား ဆန်းပြားပါဘိတောင်း။

ဟုမ္မလင်းမြို့တွင် ကျွန်ုပ်တို့သည်
(၄)ညအိပ်၊ (၅)ရက်နေခဲ့ကြ၏။
နောက်ဆုံးရက်တွင် အလုပ်များပြီး
ပြေပြီး အချိန်အား ရနေ၍ ကျွန်ုပ်သည်
ဟုမ္မလင်းရဲစခန်းရှိ နယ်ထိန်းတပ်ကြပ်
မောင်မြင့်မြတ်ကိုခေါ်ကာ မြို့တွင်းသို့
လျှောက်လည်၏။

‘မြင့်မြတ် မင်းတို့မြို့မှာ ဘာများ
အထူးအဆန်းရှိသလဲ’

ဟု မေးရာ...

‘ဆရာ ယုံ၊မယုံတော့မသိဘူး။
နောက်ဖြစ်ရှေ့ဖြစ် အတော်အတန်

www.burmeseclassic.com

ဟောပြောနိုင်တဲ့ ဆရာမတစ်ယောက်
တော့ရှိတယ် သွားမလား'

ဟု သူက ပြန်ပြော၏။

သို့နှင့် ကျွန်ုပ်နှင့်မောင်မြင့်မြတ်
သည် ထိုဆရာမအိမ်သို့ ရောက်သွား
၏။ ဆရာမသည် အသက်(၂၅)နှစ်ခန့်
အသားအရေ ဝင်းဝါစိုပြည်ကာ ကိုယ်
လုံးကိုယ်ထည် တင်းတင်းရင်းရင်းနှင့်
အချိုးအဆက် အလွန်ကျနပြုံး ရှမ်း
တိုင်းရင်းသူတစ်ဦးဖြစ်နေ၍ ကျွန်တော်
ထင်ထားခဲ့သော ခပ်အိုအိုအရွယ်
ဆရာမကြီးနှင့် အလွန်ကွာခြားနေရာ
ကျွန်ုပ်မင်လျှင် အံ့ဩသွားမိ၏။ သူ၏
ပညာအပေါ်တွင်လည်း ဟောမှဟော
နိုင်ပါ့မလား။ ဟုတ်မှဟုတ်ပါလေစဟု
သံသယလည်း ဝင်မိ၏။

'ဆရာ ရှင့်မှာ ရှင့်ထက် ရာထူးကြီး
တဲ့ ဝဝဆရာကြီးတစ်ယောက်နဲ့ အတူ
လာတယ်။ ရေစပ်တစ်နေရာမှာ အဲဒီ
ဝဝကြီးချော်လဲလို့ ဆရာက ဆွဲထူရ
တယ်။ ပြီးတော့ ဆရာမှာ ကြေးဘုရား
တစ်ဆူရထားတယ်။ နဂါးရုပ်ပါတယ်။
အဲဒီဘုရားက ရှင့်ကိုရော၊ ရှင့်ဆရာ
ဝဝကြီးကိုရော အကျိုးပေးမယ်မဟုတ်
ဘူး။ ဘုရားက ဘာမှဆိုးကျိုးမပေး
ပေမယ့် ဆေးဘုရားဖြစ်တယ်။ ကိစ္စရ
အတတ်နဲ့စဉ်ထားတာဖြစ်တယ်။ ဖြစ်
နိုင်ရင် အဲဒီပုံတော်ကို မူလနေရာ
ပြန်ပို့လိုက်ပါ။ ဒါမှမဟုတ် ဆေးကုစား
တဲ့ ဆရာတစ်ဦးဦးကို ပေးလှူလိုက်ပါ'

ဟု ဆရာမက ရှည်ရှည်ဝေးဝေး
ပြော၏။ မိုင်းကိုင်းမှာ ရဲမင်းကြီး
ချော်လဲခဲ့သည်ကို သူ ဘယ်လိုသိပါ
လိမ့်။ ရှေ့ဖြစ်မှာတွေ သူပြောလိုက်တိုင်း
မလုပ်ရင် တကယ်ဖြစ်မှာလားဟု
ကျွန်ုပ်သည် တစ်တွေးတည်း တွေးနေ
ခဲ့မိ၏။ 'ငါတော့ ဒုက္ခပဲ'ဟုလည်း

စိတ်ဝယ် ညည်းတွားနေခဲ့မိ၏။ ဒီထက်
ရဲမင်းကြီးကို ဒုက္ခရောက်မည်ဟု ဟော
ပြောထား၍ ကြီးစွာစိတ်မကောင်းဖြစ်မိ
၏။ တကယ်ဖြစ်လေသော် ကျွန်ုပ်
သည် တရားခံပါလား။

ကျွန်ုပ်၏ ဟုမ္မလင်း၊ မုံရွာ၊ စစ်ကိုင်း
ခရီးစဉ်တွင် ကျွန်ုပ်၏စိတ်သည် မကြည်
မလင်ဖြစ်လွန်းလှ၏။ အလုပ်၊ လုပ်ရာ
တွင်လည်း ချီတိုချီတိုနိုင်လှ၏။ ရဲမင်း
ကြီး၏ အဆူအပြောလည်း မကြာ
မကြာခံရ၏။ ချောက်ချောက်ချားချား
လည်း ရှိလှ၏။ ဤခရီး ခံစားမှုမျိုး
လုံးဝမကြုံဖူးပေ။ ချင်းတွင်း၏ အကျော်
အမော် အလှအပများသည် ကျွန်ုပ်၏
စိတ်ဘဝင်နှလုံးကို မည်သို့မှ ယူကျုံး
ဆွဲငင်မှု မပြုနိုင်ပါချေ။

'ဟေ့ကောင် ငိုဘုရားကို နောင်ပူအောင်
ကျောင်းအရောက် အပြန်ပြန်ပို့ ဖပိုရင်
မင်းကို ငါ ပေါက်သတ်ပယ် မင်း သေပြီပဲ
ထား'

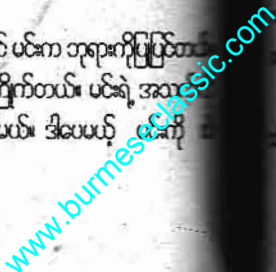
ဟု ဟုမ္မလင်းမြို့တွင် ညအိပ်စဉ်က
ကျွန်ုပ်၏ အိပ်ရာဘေး၌ နဂါးလုလင်
တစ်ဦး လာပြောနေသည်ဟု အိပ်မက်
မက်၏။ တကယ်လာပြောနေသည်
ထင်၍ မျက်စိများ ပွတ်၍ ကြည့်မိသည်
အထိ ခံစားမိခဲ့ရ၏။ ချွေးများလည်း
ပြန်ရလေသည်။

မော်လိုက်မြို့ ညအိပ်မက်တွင်မူ
ကျွန်ုပ်သည် လှေတစ်စီးကို တစ်ဦး
တည်း ကိုယ်တိုင်လှော်၍ မြစ်ကို
ဖြတ်ကူးစဉ် ရေထဲ၌ နဂါးကြီးတစ်

ကောင်က နောက်ကလိုက်၏။ ကျွန်
က အတင်းလှော်ပြေး၏။ ကြောက်စိတ်
လည်း သည်း၍ အလွန်မောပန်းလှ၏။
နဂါးကြီးသည် ကျွန်ုပ်၏လှေကို
အတင်းရစ်ပတ်၏။ လှေမှောက်သွားရာ
ကျွန်ုပ်လည်း ရေဝယ်ကျ၏။ ရေကူး
ပြေးရ၏။ ပြီးသော် ဘယ်လိုကဘယ်လို
အချုပ်ထဲ ရောက်သွားသည်တာ
ကျွန်ုပ်ဖြစ်နေရ၏။ အံ့ဩစရာပင်။
ချင်းတွင်းခရီးတွင် နဂါးရုံဘုရား
ကြေးဆင်းတုတော်ကို ဖူးချင်စဖွယ်
သပ္ပာယ်စေရန် မန်ကျည်းမှည့်နှစ်ကြီး
ဆေး၏။ ဆင်းတုတော်လည်း ဇွဲ
အဆင်း ဝင်းဝါ၍လာ၏။ သို့ရာတွင်
ဆင်းတုတော်အောက်ခြေတွင် ရေ
အင်္ဂတေများက ကျစ်လျစ်မာခံကာ
မည်သို့မှ ထုခွဲမရ၍ အခက်ကြုံရ၏။
မြန်မာအင်္ဂတေပညာအပေါ် တစ်
တခြာဖြစ်မိ၏။

သို့နှင့် ရဲမော်တော် ကြမ်းပျဉ်သို့
အင်္ဂတေကို စားသွေးကဲ့သို့ ပွတ်တိုက်
၏။ နှစ်ရက်ပင်ကြာမှ ဘုရားကို
တော်ကို တည့်တည့်မတ်မတ်ထား
၏။ ဝင်းဝါစိုပြည်သော ကြေးဆင်း
တော်လည်း ဖူးမဝအောင် ကြည့်
ဖွယ် ရှိတော်မူလှ၏။ ကျွန်ုပ်၏ ရင်တွင်
စိုးရွံ့နေမှုများမူ ပျောက်ပျက်မသွား
ပေ။

'ဟေ့ကောင် မင်းက ဘုရားကိုပြုပြင်
အံ့တော့ ငါကြိုက်တယ်။ မင်းရဲ့ အသား
ခမ်းသာပေးမယ်။ ဒါပေမယ့် မင်းကို

ခွင့်ယူတတ်နိုင်သူ။ ဘုရားပြန်ပို့ရင် မင်းကို ငါ ဒုက္ခရောက်အောင် လုပ်ရမှာပဲ ဒီတော့ မင်းသတိထားပါ။ ဒီထက် ရှင်လင်းအောင် နိမိတ်တစ်ခု ထိုပြပယ်။ မင်း စောင့်ကြည့်နေ ဟု ကလေးဝမြို့၌ ညအိပ်စဉ် နဂါးလုလင်သည် ကျွန်ုပ်ကို အိပ်မက် ပေးပြန်၏။ ယခင်က ဤသို့သော အိပ်မက်များကို မမက်ဖူးရကား ကျွန်ုပ် သည် အံ့သြပြီးအံ့သြနေခဲ့၏။ ကြောက် ရွံ့မှုများရှိနေကာ ကျွန်ုပ်အား တစ်ဦးဦး က စောင့်ကြည့်နေသကဲ့သို့ ခံစားနေခဲ့ ရ၏။ ဤသို့ခံစားရလေအောင် အဘယ် မည်သော ဆရာသည် ဤရုပ်ပုံတော် ကို ထုလုပ်စီမံခဲ့ပါသနည်း။ မည်သူ သည် အစီအမံများဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားခဲ့ ပါသနည်း။

ကျွန်ုပ်သည် ဤပုံတော်ကို ပြန်၍ ဖို့လိုပါ၏။ ခရီးစဉ်အကြီးအကဲမှာ ရဲမင်း ကြီးဖြစ်နေ၍ ကျွန်ုပ် ဘာများတတ်စွမ်း နိုင်ပါမည်နည်း။ နောင်သောအခါမှ ဖို့ပါမည်ဟုသာ စိတ်ဝယ်မှတ်ထား၏။ ရဲမော်တော်ကား ကျွန်ုပ်တို့၏ ခရီး ဖော်ရေယာဉ်ဖြစ်၍ သူ့တာဝန်ကိုပင် ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်လာခဲ့၏။ ရှေ့ (၅)မိုင်ကျော်တွင် မင်းကင်းမြို့က ကြို နေပါသည်။

'ဟေ့ ဟိုမှာကြည့်စမ်း ဘာလဲကွဲ' ဟု ရဲမင်းကြီးက ကျွန်ုပ်အား မေး၏။ ကျွန်ုပ်သည် အသင့်ဖြစ်နေသော မှန်ပြောင်းဖြင့် ရဲမင်းကြီး လက်ညှိုးညွှန် သော အရာဆီသို့ ကြည့်ရ၏။ မော် တော်ရှေ့တူရှု ကိုက်(၄၀၀)ခန့်အကွာ ချင်းတွင်းမြစ်လယ်တွင် လှေ(၃)စင်း က အတင်းလှော်၍လိုက်၏။ ရှေ့မှာ ချေ(၁)ကောင် ရေကူးပြေးနေ၏။ ချေသည် ဟိုမှာဘက်မှ ဒီမှာဘက် သို့ မြစ်ဖြတ်အကူးတွင် လှေများက

လိုက်ဖမ်းနေရာ တောလိုက်သည် မဟုတ် ရေလိုက်သည်ဟု ဆိုရမည်သို့ ရှိ၏။ ချေကို လှေများမိကာ ခုတ်ထစ် သတ်ဖြတ်၍ လှေတစ်စင်းအပေါ် တင် ပြီး ယူသွားကြလေသည်။ ဤအဖြစ်အပျက် မြင်ကွင်းသည် ကြည့်၍ကောင်းသော်လည်း အနိဋ္ဌာရုံ မြင်ကွင်းဟု ကျွန်ုပ်မှတ်ယူမိ၏။ အိပ်မက်ထဲက နိမိတ်ဆိုတာများလား ဟု စိုးထိတ်စွာ ခံစားမိ၏။ ဤနိမိတ်ကို လည်း မည်သို့ရှိသည် အဓိပ္ပာယ် မကောက်ယူတတ်ပါလေ။

'ဟေ့ကောင် ချေ(၅) ရေကူးလို့သေတာ ဘာဆန်းမှတ်လို့ ဒါ ထိုပြာ့ နိမိတ်ပဟုတ် ဘူး။ ငါ မင်းကို မနက်လင်းရင် ကြောက်စရာ တစ်ကောင်ပြပယ်။ မင်း ယုံပါ။ ဒီမှယုံရင် မင်းကို ငါ ဒုက္ခပေးမှာပဲ ဘုရားသာ ပြန်ပို့ ပို့ရင် မင်းထိုက်နဲ့မင်း ခံပေတော့' ကနီမြို့တွင် နဂါးလုလင်ပြောပြ အိပ်မက်ပေး၏။ ကျွန်ုပ်ကား ဟိုယခင် က ဤသို့ ဂဗ္ဘိရဆန်သော အိပ်မက် မျိုးများကို အယုံအကြည်နည်းခဲ့သော်

လည်း ယခုကဲ့သို့ ညစဉ်ညဆက် မက်နေခဲ့သော အိပ်မက်များကြောင့် မရဲတရဲ ယုံကြည်ရာမှ စိုးရွံ့ထိတ်လန့် မှုများကား သည်း၍၊ သည်း၍ လာခဲ့ ရပေပြီ။ ယခုလည်း နဂါးလုလင်က အိပ်မက်ပေးပြန်ပြီ။

ဘာတွေ ဘာတွေ ကြုံဆုံးဦးမှာလဲ ဟု စိတ်ဝယ် လေးလံကာ တော်တော် နှင့် ပြန်၍အိပ်မပျော်နိုင်ပါချေ။ ရဲမော် တော်ဘုတ်၏ ရှေ့ဦးပိုင်း အောက်ခြေ အိပ်ခန်းတွင် အိပ်စင်(၂)ခုရှိရာ ကျွန်ုပ် ၏ ယာဘက်တွင် ရဲမင်းကြီးသည် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်နေ၏။ ကျွန်ုပ် ကား အိပ်မပျော်နိုင်ရာ သမ္ဗုဒ္ဓေဂါထာ တော်ကြီးမှအစ ပရိတ်တော်များကို တိုးတိုးညင်သာ ရွတ်ဖတ်နေမိခဲ့ပါ၏။ နဂါးလုလင်ကိုလည်း မေတ္တာပို့ပါ၏။

အိပ်ရာပေါ်တွင် ကျွန်ုပ်သည် ဝဲမှ ယာ၊ ယာမှဝဲသို့ စောင်းငဲ့၍ အမျိုးမျိုး အိပ်ကြည့်၏။ တော်တော်နှင့် အိပ် မပျော်ပါ။ နံနက်(၃)နာရီခန့်မှ တစ်ဖန် ပြန်၍အိပ်ပျော်ပြီး နံနက်(၅)နာရီကျော် မိုးလင်းမှန်းလေ၏။ မျက်လုံးများဖွင့် မရမီ သတိပြုမိသည်မှာ ကျွန်ုပ်၏ နာဝဉ် ညှိစိုစိုအနံ့ဆိုးတစ်မျိုးက တိုးဝင် လျက်ရှိ၏။ ဘာပါလိမ့်ဟု တွေး၏။ မော်တော်နောက်ဘက်က ရဲဘော်များ နံနက်စာချက်ရာက ထွက်လာသော အနံ့များဟု ထင်မှတ်ထားခဲ့၏။

ကျွန်ုပ်မျက်စိများ ဖွင့်ကြည့်သော် ရဲမင်းကြီးသည် သူ့အိပ်ရာပေါ်တွင် ပက်လက်အနေအထားဖြင့် စာအုပ် တစ်အုပ်ကို ဖတ်နေ၏။ ဟိုမှဒီ၊ ဒီမှ ဟိုသို့ မျက်စိများကို ဖွင့်လှစ်ကြည့်သော အခါ အလွန်ကြောက်ရွံ့စရာကောင်း သော မြေကြီးတစ်ကောင်သည် ရဲမင်း ကြီး၏ အိပ်စင်အောက်တွင် ခွေနေ

www.burmeseclassic.com

သည်ကို တွေ့ရ၏။

ကိုယ်လုံး သုံးထွာဆိုင်ခန့်ကြီးသော စပါးအုံးဖြစ်၏။ မြွေကြီးသည် မိမိခေါင်းကို အခွေပေါ်တင်ကာ ကျွန်ုပ်အား စောင့်ကြည့်နေ၏။ လျှာ တစ်လစ်တစ်လစ်ပြုပြီး ဒေါသပြွမ်းသော မျက်လုံးအစုံဖြင့် ကျွန်ုပ်အား ကြည့်နေသည်ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်သည် အလွန်သွက်လက်သော ခြေလှမ်းဖြင့် အထက်တစ်ဆင့် အမြင့်ရှိ မော်တော်မောင်းသူနေရာသို့ တက်သွားမိ၏။

'မင်းကြီး၊ မင်းကြီး သတိထားပါ။ အိပ်စင်အောက်မှာ မြွေကြီး ရောက်နေတယ်။ အမြန်တက်ခဲ့ပါ မင်းကြီး'

ဟု ကျွန်ုပ်က အလောသုံးဆယ် အော်ပြောခေါ်လေရာ မင်းကြီးလည်း ပြူးပြူးပျာပျာနှင့် ကျွန်ုပ်၏အနီးသို့ ပြေးတက်လာခဲ့၏။

'ဟ နည်းတဲ့အကောင်ကြီးပါလား၊ ရဲဘော်တွေ ခေါ်စမ်း'

ဟု မိန့်၏။ ရဲတပ်ကြပ် မောင်ထူးနှင့် ရဲသားသိန်းငွေတို့ ရောက်လာကြ၏။

'ဖယ် ဖယ် ဆရာ၊ ကျွန်တော် ကာဘိုင်နဲ့ပစ်သတ်မယ်'

ဟု မောင်ထူးကပြော၏။ ကာဘိုင်ကိုလည်း ကျည်ထိုး၏။ ကျွန်ုပ်က မောင်ထူး၏ကာဘိုင်ကို အမိုးသို့ ထောင်လိုက်ရ၏။

'မပစ်နဲ့ မပစ်နဲ့ မောင်းလိုက်ရင် သူထွက်ပြေးသွားမှာပဲ၊ မော်တော်လဲ မင်းပစ်ရင် ပေါက်သွားမယ်'

ဟု အမြန်ပင် တားမြစ်လိုက်ရ၏။ ထိုစဉ်က မြွေကြီးကို မသေစေလိုသော စိတ်ဆန္ဒများ ကျွန်ုပ်တွင် ရှိနေခဲ့ပါ၏။ စိုးရိမ်မှုများပြားနေသည်က တစ်ကဏ္ဍ၊ နဂါးလုလင်များလားဟု အတွေးက

တစ်မျိုး ဖြစ်နေခဲ့ပါ၏။

မြွေကြီးသည် ကျွန်ုပ်နှင့် ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များက ထိုးပါးများဖြင့် ထိုးထုတ်သောအခါ အသာပင် အိပ်ခန်းမှ အပေါ်သို့ ပြန်တက်လာပြီး မော်တော်ဘေးပေါက်မှတစ်ဆင့် ချင်းတွင်းမြစ်ထဲသို့ ထိုးဆင်းသွားရာ 'ဝုန်း ဝုန်း' ဟူသော အသံသည် မော်တော်သံ၊ လူသံများကိုပင် လွှမ်းမိုးသွားခဲ့လေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် မှု့ရှာမြို့သို့ရောက်ပြီး စစ်ကိုင်းမြို့သို့ ရဲကားများဖြင့် ပြန်လည်ရောက်ရှိပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏အိမ်တွင် ဇနီးသည် တတိယသမီးကို မွေးဖွားပေးခဲ့ရာ (၃) ရက်ရှိပြီဟု ခရီးရောက်မဆိုက် ကျွန်ုပ်သိရ၏။ သမီးရော မိခင်ပါ ကျန်းမာကြသည်ကို တွေ့မြင်ရ၍ ဝမ်းသာရ၏။ ကျွန်ုပ်၏ နဂါးရဲဘုရား ကြေးဆင်းတုတော်ကို အိမ်ဘုရားစင်တွင်တင်ကာ ကျွန်ုပ်သည် ဘုရားဝတ်ပြု၊ ငါးပါးသီလ ခံယူလျက် နဂါးလုလင်နှင့်တကွ သဗ္ဗေသတ္တာဝေနေယျများကို မေတ္တာပို့ပါ၏။

တစ်နေ့ ကျွန်ုပ်သည် ရုံးမှပြန်ရောက်လာရာ ထမင်းစားခန်းတွင် ဇနီး ထမင်းစားနေသည်ကို တွေ့ရ၏။ အိမ်ပေါ်သို့ ကျွန်ုပ် တက်ရောက်လာရာ မြွေဆိုး

တစ်ကောင်သည် မွေးစသမီးငယ်၏ ခေါင်းရင်းတွင် ပါးပျဉ်းထောင်လျက် ပါးပျဉ်းကို ဟိုယိမ်းဒီယိမ်း ပြုနေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ကျွန်ုပ် အထူးပင် တုန်လှုပ်ကြောက်ရွံ့ပြီး မှင်တက်မိနေခဲ့ပါသည်။ သမီးအတွက် အလွန်ပင် စိုးရိမ်သွားမိ၏။ ခဏအကြာတွင် မြွေဆိုးသည် အိမ်နောက်ရှိ မန်ကျည်းပင်ကြီးဆီသို့ ထွက်ခွာသွားလေသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း သူ့အား မေတ္တာပို့ရုံမှအဘာကိုမှ မလုပ်လိုက်ပါချေ။

ဟုလည်းခရီးစဉ်မှ ပြန်ရောက်သည်မှာ (၇)ရက်ပင်မပြည့်မီ ဤသို့ မြွေဆိုး၏မြင်ကွင်းကို မြင်ရလေရာ ကျွန်ုပ်ယူဆောင်ခဲ့သော နဂါးရဲဘုရားအပေါ် စိတ်မကွက်စကောင်းသော်လည်း ဆက်လက်ထားရှိ ကိုးကွယ်ရန်ကိုမူ စိတ်မသီးမသန်ရှိလှပါ၏။ နောင်ပူအောင် သို့သွားရန်မှာလည်း ခရီးစဉ်မရှိသေးပေ။

နောက်တစ်နေ့တွင် ရဲမင်းကြီးသည် ရဲချုပ်ရုံးသို့ အစည်းအဝေးတက်ရောက်ရန် သွား၏။ ကျွန်ုပ်လည်း နဂါးရဲဘုရားကို မိမိအိမ်၌ ဆက်လက်ထား ကိုးကွယ်ရန် မဝံ့ရာ တစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်မရှိခိုက် တစ်စုံတစ်ရာ ဆိုခြင်း များ ပေါ်ပေါက်နေမည်ကို စိုးရိမ်သည့်က တစ်ကြောင်းကြောင့် ဘုရားပင့်ယူပြီး ရန်ကုန်သို့ ရဲမင်းကြီးနှင့်အတူ လိုက်သွားလေ၏။

ရန်ကုန်မြို့တွင် ကီလီလမ်း၌ သံဂဟော် ဟူ၍ရှိ၏။ ပိုင်ရှင်ကား ကျွန်ုပ်နှင့် ဗဟိုပြည်သူ့ဝန်ထမ်းကျေး (မောင်ကြီးတွင်) ဘွဲ့ဇိဇိ ခုနှစ်လ (အရာရှိငယ်သင်တန်း အမှတ်တံဆိပ် အတူတက်ခဲ့ကြသည့်) ရဲစခန်းဟောင်း ဦးခင်မောင်စိုး ဖြစ်လေသည်။

ဦးခင်မောင်စိုးနှင့်တွေ့၍ နဂါးရုံဘုရား ကိုပြသပြီး အထက်ပါသမိုင်းကြောင်း ကို ရှည်ရှည်ဝေးဝေးပြောပြရာ ဦးခင် မောင်စိုးက...

'ဟာ သူငယ်ခင် ဒီလိုလုပ်ကွာ ဖင်စိတ်မှာ ဒီဘုရား ဆက်ပြီးကိုးကွယ်ဖို့ မဝံ့ဘူးဟုတ် လား။ ငါ့မှာ ဆေးဆရာလဲဖြစ် ဝိုလ်ကြီး မောင်းလဲဖြစ်တဲ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် ရှိတယ်။ သူက ရော်ဘာစက်ရုံမှူးလဲ ဖြစ်တယ်။ သူ့ဆီ ငါ ဒီဘုရားဖင့်သွားမယ်။ သူ ကိုးကွယ် ချင်ရင် ပေးလိုက်ပယ် တယ်နယ်လဲ'

ဟု အဆိုပြုပြော၏။
ကျွန်ုပ်ကလည်း သူငယ်ချင်း ဦးခင် မောင်စိုး အကြံပေးသည့်အတိုင်း

သဘောတူကာ နဂါးရုံဘုရားကို ဦးခင် မောင်စိုး၏ လက်သို့ အပ်လိုက်ပါတော့ သည်။

ကျွန်ုပ်သည်ကား ယခုအခါတွင် ဒုက္ခမျိုးစုံ ကြုံဆုံခဲ့ရပြီးနောက် အရပ် သားဘဝသို့ ရောက်ရှိခဲ့ရပါသည်။ စာရှည်မည်စိုးပါ၍ အသေးစိတ် မတင် ပြလိုတော့ပါ။ ဦးခင်မောင်စိုးနှင့်လည်း ထိုသို့တွေ့ဆုံသည်မှ ယနေ့တိုင် မတွေ့ ဆုံမိတော့ပါ။ နဂါးရုံဘုရားမှသည် ဦးခင်မောင်စိုး မည်သို့သော ကိစ္စများ ကြုံဆုံရသည်၊ သူ၏ ဝိုလ်ကြီးဟောင်း၊ ဆေးဆရာ၊ ရော်ဘာစက်ရုံမှူးကြီး လည်း မည်သို့သော ကိစ္စများ ကြုံဆုံရ သည် မသိရပါ။

ပိမိ၏ စားဝတ်နေရေး၊ ဘဝရေး အတွက် ခက်ခက်ခဲခဲ ရှမ်းကန်နေရဆဲ ဖြစ်သူမှာ ကျွန်ုပ်ပင်ဖြစ်ပြီး အဆက် အသွယ်များအားလုံး ပြတ်တောက် လျက် ရှိရပါသည်။

နဂါးရုံဘုရားမှသည် နောင်အဖြစ် အပျက် အဆိုးအကောင်းများ သိလိုပါ လျှင် ရန်ကုန်မြို့ ကီလီလမ်းရှိ 'စိုး သံဂဟေ' ဆိုင်းဘုတ်ကလေးကို ရှာဖွေ ပြီး ရဲခခန်းမှူးဟောင်း ဦးခင်မောင်စိုးထံ စုံစမ်းမေးမြန်းကြပါကုန်...။

ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါစေ။

ရွှေနေ ဦးသောင်းစိန်

စာမျက်နှာ (၂၅၄)မှ အဆက်

အကွက်ကြီးဖြစ်ပြီး ဖျက်မရဘူးလို့ ပြောကြတယ်။ အိုင်ထဲမှာတော့ ရွှေ့ငွေဖြစ်စေ တဲ့ လက်ယာကန်ရှိတယ်။ အဲဒီရေနဲ့ ငွေစင်ကို စိမ်ပြီး မီးကင်ရင် ရွှေဖြစ်တယ်လို့ ငါ့အပါးကြီးက ပြောခဲ့ဖူးတယ်။ ငါ့လက်တွေ့တော့ မဟုတ်ဘူးနော။

အဲဒီအိုင်ကြီးထဲမှာ စောစောက ဖထီးပြောတဲ့ ပြဒါးရှင်လုံးရှိတယ်။ အဲဒီပြဒါးရှင်လုံး က မကြာမကြာ ရေပုပ်လာစိမ်တယ်ဆိုပဲ။ ဒီတောင်ကြီးမှာ ပြဒါးရှင်လုံး ရေပုပ်အိုင် လာ ရေပုပ်စိမ်တဲ့အခါမျိုး၊ ကောင်းကင်ကို ပြန်တက်တဲ့အခါမျိုးတွေမှာ အလင်းတန်း ကြီးတွေဖြစ်ပြီး တစ်တောင်လုံး ဝင်းထိန်သွားတယ်။ မိုးခွားလေးတို့ မြင်တယ်ဆိုတဲ့ အလင်းတန်းကြီးဟာ ဖထီးပြောတဲ့ ပြဒါးရှင်လုံးရဲ့အရောင် ဖြစ်နိုင်ထင်ပဲ။

အဲဒီအလင်းရောင်ကြီးကို ဖထီးတို့တွေလဲ တစ်ခါတစ်ခါ မြင်တယ်။ ထင်းခုတ်၊ ဝါး ခုတ်၊ တောလည် အမဲလိုက်သူတွေလဲ မြင်တယ်။ ရေပုပ်အိုင်ကို မိုးခွားတို့ ဗဟုသုတ အဖြစ် ကြည့်ချင်တယ်ဆိုရင် ငါ့မိုးခွား စောမိုးသာ လိုက်ပြလိမ့်မယ်။ ကြည့်သွား ကြပေါ့။ အလင်းတန်းကြီးကတော့ ရေပုပ်အိုင်ကြီးဆီက ထိုးထိုးထွက်လာတာ အမှန်ပဲ

ဖထီးကြီးက ကျွန်တော်တို့ သိလိုသူမျှကို စိတ်ရှည်လက်ရှည်ဖြင့် ရှင်းပြပါသည်။ ကျွန်တော်နှင့် ဆရာရဲဇော်လည်း ဖထီးကြီးပြောသမျှ အသံဖမ်းယူခဲ့ကြပြီး ဖထီးကြီးအား ကျေးဇူးတင်စကားဆို၍ ကျွန်တော်တို့ကို စောင့်နေမည့် ဖြစ်သည့် တောင်ညိုတောင် လှေလှာရေး စာရေးဆရာအဖွဲ့ရှိရာ ကျောက်သင်္ဘော ခြေတိုင် ထိပ်မှ "အောင်ဓာတ်ပွင့်" ဇေတီ လေးရှိရာသို့ ဖထီးကြီးကို နှုတ်ဆက်၍ ပြန်ခဲ့ကြ ပါလေတော့၏။

[ကိုယ်တွေ့ ဇာတ်လမ်းလေးများကို ပြောပြပေးသည့် စာရေးဆရာ ရဲဇော် အား ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။]

အေးရွှေ (စီကုန်း)

စာအုပ်အမည်...
ဦးကျော်စိုးသိန်း
စာအုပ်အမည်...
နက္ခတ္တရောဓိခြည်မဂ္ဂဇင်း
အမှတ် ၂၄၃ (၂၉)လမ်း၊
ပန်းတဲလင်းခြံ၊
ရန်ကုန်မြို့၊
ဝုန်း-၀၀ ၂၄ ၂၀၄

သိဒ္ဓိမြောက်တဲ့ဆေး

သိသူများမှ ဖော်ပြပေးစေချင်

တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး ချစ်ခင်စေပါတယ်။
၅၂၈ ရော၊ ၁၅၀၀ ပါ ပြောလို့ရပါတယ်။

နောက်ပြီး ဒီဆေးကို ဆောင်ထားရုံနဲ့ လာဘ်လာဘာ ရှင်စေတယ်ဗျ။ ဥစ္စာ၊ ရွှေ၊ ငွေ ဒီရေအလား တိုးတက်စေပါတယ်။ နေသိဒ္ဓိမြောက်တယ်လို့ ပြောရမလားပဲ။

ဆေးကတော့ လိမ်းဆေးပါ။ ရေနဲ့ ကျောက်ပျဉ်ထက်မှာသွေးပြီး လက်ညှိုး ဒါမှမဟုတ် လက်ခလယ်နဲ့တို့ပြီး မိမိရဲ့ (ကာယကံရှင်ရဲ့) နဖူးဆံစမှာ သုတ်လိမ်းပြီး၊ ပြောဆိုစရာ၊ လုပ်ကိုင်စရာတွေကို ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ဆောင်ရွက်ရုံပါပဲ။

ယခု ဒီဆေးတောင့် စာရေးတဲ့သူထံ အောက်လောက အနစ် (၄၀)ခန့် ရှိပြီး၊ စာရေးသူနဲ့ ဖင်က ယူလာတာပါ။ ဆေးထက် (၄၀)နစ် ရှိပြီး၊ ဆေးကို အထောက်အကူ ပြုပေးတာပါ။ ဆေးကို စုစုပေါင်း ဖော်ပြပါမယ်။

ဆေးကိုတော့ အရေးကြီးတဲ့အခါမှ ထုတ်သုံးတာပါ။ မိသားစုဆေးပါပဲ။ စာရေးသူထံ ဆေးရိုမှန်းသိလို့ လာတောင်းတဲ့အခါ အရင်ကလို ကျောက်ပျဉ်မှာသွေးပြီး မပေးနိုင်တော့ပါဘူး။ ရှိတဲ့ဆေးကို ပိတ်ဖြူပတ်ထားပါတယ်။

ပိတ်ဖြူကို ဆေးအာနိသင် ကူးစေပါတယ်။ ဆေးဓာတ်ဆေးငွေ့ ပိတ်ဖြူစကို စွန်းထင်း ကူးစက်စေတဲ့ သဘော ၂၆၄ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ပေါ့။ လာပြီးတောင်းရင် ပိတ်ဖြူလေးကို လက်မလောက် ဖြတ်ပေးလိုက်တာပါပဲ။ အိမ်၊ မြေ၊ မြေ ရောင်းလိုတဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ဦး လာတောင်းတယ်ဗျ။ ပေးလိုက်ပါတယ်။ မိတ်ဆွေလဲ အဆင်ပြေတယ်လို့ ဖုန်းဆက်ပါတယ်။ ဝမ်းသာစရာပါပဲ။

အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေတဲ့ အရာရှိတစ်ဦးကို ဒီဆေးနဲ့ ကူညီဖူးရာ ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်းနဲ့ ကြည်စေအေးစေ ဖြစ်သွားပါတယ်။ ဒါက ပွဲတွေ့တွေ့ပါ။

ဒီဆေးပိုင်ရှင်က ဦးရန်အောင်ပါ။ စာရေးသူရဲ့ အဖေပါပဲ။ အသက်က (၈၅)နှစ် ရှိပြီ။ သူလဲ သူ့ဆရာ ဝဲဒေါ် ဆရာထွန်းဆီက ရခဲ့တာပါ။ ယခု ဆရာထွန်းက ကွယ်လွန်သွားပြီ။ ဆရာထွန်းနဲ့ သား ကိုဝင်းဆွေနဲ့ သမီးဖြစ်သူ မခင်စိန်တို့ ကျန်ပါတယ်။ သူတို့ ဖောင်နမ (၂)ယောက်ဆီပျား ဆေးလက်ကျန် ရှိပြီးမလား မပြောတတ်ပါ။

နောက်ပြီး ဒီဆေးရဲ့ မူလပိုင်ရှင်က ဝဲဒေါ်ရွှာ အရေးကျောင်း ဆရာတော်ပါ။ ဆရာတော်လဲ ပျံလွန်တော်မူတာ ကြာပြီ။ အဲဒီဆရာတော်ကလဲ ဆေးကို ကိုယ်ကိုယ် ဖော်စပ်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ယင်းထက် အရင် ကျောင်းပိုင်သွားတဲ့ ဆရာတော်ကြီး ဖော်စပ်ထားတာ တဲ့။

ဆေးဖက်ဝပ်ရွှာညွှန်းတွေကို နှစ်အတော်ကြာ စုဆောင်းရတယ်လို့ ပြောကြပါတယ်။ ဆေးမှာ ဝါဝင်တဲ့ ဆေးဖက်ဝင် ဖွဲ့စည်းတွေက ရာသီအလိုက်ပွင့်တဲ့ ပန်းပွင့်တွေလို မတ်မကျ

သိရပါတယ်။ ဆေးကြိတ်တဲ့အခါ ရေနဲ့ပဲ တန်ဆောင်ပန်း လပြည့်နေ့မှာ ကြိတ်ပါသတဲ့။ အဲဒီတုန်းက ဝါသနာပါတဲ့လူတွေ လာတောင်းတိုင်း ပေးပါသတဲ့။ မှတ်တမ်းမှတ်ရာ မရှိတော့ ဆေးနည်း မသိရပါဘူး။

ပန်းပွင့်ရဲ့ သဘာဝကလဲ လူချစ်လူခင် ပေါ်စေပါတယ်။ မေတ္တာ သက်ဝင်စေပါတယ်။ လာဘ်လာဘာ တွေ ရှင်စေပါတယ်။ ဒီဆေးကို လူအချို့ကလဲ မယုံကြည်ကြပါဘူး။ "တိုက်ဆိုင်မှုပဲ" ဆိုပြီး ပြောကြပါတယ်။ စာရေးသူကတော့ လက်တွေ့ဆိုတော့ ယုံတယ်ဗျာ။

လက်ပံနီ

[စာရွှာသူ သုတေသီ ဝါသနာရှင်များသို့ အထက်ပါဆေးနှင့် ပတ်သက်၍ သိရှိသူများမှ မှတ်တမ်းပြုနိုင်ရန်အတွက် ဆေးနည်းကို နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းသို့ ရေးသားလှူဒါန်း ပေးပို့ကြပါရန် ပန်ကြာအပ်ပါသည်။
ဦးကျော်မိုးသိန်း
စာတည်းချုပ်

အိမ်စွယ် စာပေ (ကြီး)

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၆၀)ခန့်က

ရေပေါ်မှာ ပေါ်လျက်

ဘုရားပို့ခိုးသူ အပေနန်း

ပြီးခဲ့သည့် ဝါဆိုလက သားကြီးမှ မွေးဖွားသည့် မြေးအောင်နုမကို ရှင်ပြုနားသ အလှူတော်မင်္ဂလာ ပြုလုပ် ထူဒါန်းရန်၊ ရှင်လောင်း၏ နိကာနစ်ပါး၊ ဆွေမျိုးတစ်သိုက် နှင့်အတူ စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ဆမေသကချောင်သို့ သွား ဆောက်၍ ညီမတစ်ဝမ်းကွဲတော် စပ်သူ တိုက်အုပ် သီလရှင်ကြီး အိဝဏ္ဏသီ (အဂ္ဂမဟာ ဓမ္မဝါစကပဏ္ဍိတ)ကို အမှူး ဆား၍ လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

အားလပ်ချိန်များ၌ သီလရှင်ကြီးနှင့် စပ်စိစပ်ရာ ဆွေးနွေးခဲ့ရာ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၆၀) ခန့်က မြင်းခြံမြို့၊ စွန်းလွန်း ဂူကျောင်း ဆရာတော်ထံ သွားရောက်၍ တရားအား ဆုတ်ရာမှ တရားတွေ့သွားသော အမျိုးသမီး တစ်ယောက် ပေါ်ထွန်းခဲ့ကြောင်း၊ ခင်းမှာ မြင်းခြံမြို့နယ်၊ ဆင်ချောင်း ကျေးရွာမှ အပေနန်း(ခေါ်) ဒေါ်နန်း ရာပင် ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ဆင်ချောင်းကျေးရွာမှာ မြစ်တမ်းဘေးတွင် ရှိပြီး ဧရာဝတီမြစ်ရေ တက်လျှင် ရွာထဲသို့ ဆုများဝင်ပါသည်။

▲ သံဗုဒ္ဓိ အသက် (၇၀)အရွယ် အပေနန်း(ခေါ်) ဒေါ်နန်းရာ

အပေနန်းမှာ အသက် (၅၀)နှစ်လောက်တွင် မြင်းခြံမြို့၊ စွန်းလွန်းဂူကျောင်း ဆရာတော်ထံတွင် သြဝါဒ ခံယူ၍ တရားအားထုတ်ပါသည်။

အပေနန်းနေသော အိမ်မှာ နှစ်ထပ်အိမ် ဖြစ်ပါသည်။ နေ့လယ်နေ့ခင်း အပေနန်း တရား အားထုတ်နေလျှင် အောက်ထပ်မှ လွှဲဆွဲသံပမာ ရှူးရှူးရဲရဲအသံများ ကျယ်လောင်စွာ ကြားနေရပါသည်။

တစ်လလောက် ကြာသော် ထိုအသံများ မကြားရတော့ပါ။ ဆရာတော်၏ သြဝါဒအရ ထိုမှ သိမှု၊ သတ်ပြုကို အာရုံဖြင့် မှတ်၍ အားထုတ်ပြီး တရား တွေ့သွားပါတော့သည်။

တစ်နေ့သ၌ အပေနန်း၏ စိတ်ထဲတွင်...

‘ငါ့အထဲဆင်နှင့် နှစ်မှာ ယဟင်္ဂါ ဧရိယံ ဘုရားနှင့် ရလိမ့်မယ်’ ဟု အောက်မေ့ပြီး မြေးများနှင့်အတူ လက်တွေ့ ရေထဲဆင်း၍ ဒူးထောက် ပုဆစ်တုပ်၍ လက်အုပ်ချိတ် မိမိမြင်ရသော ဇေတီ၊

www.burmeseclassic.com

မြတ်သောဦး

ဂန္ဓမာဒနတောင်

နှင့် ဝတ်သက်သော
ကျောရိုး ဖြစ်ရပ်သန်းများ (၁)

ကျွန်တော်ကား အခမဲ့ နတ်လမ်း
ညွှန်သမား ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်နေထိုင်
ရာ ကျေးရွာသို့ တစ်နယ်တစ်ကျေးမှ
အလုပ်အကိုင်သဘောမျိုးဖြင့် ဖြစ်စေ၊
အလည်အပတ်သဘောမျိုးဖြင့် ဖြစ်စေ
ရောက်လာတတ်သည့် ဧည့်သည်တိုင်း
ကို ချင်းလယ်ကျေးရွာရှိ ရွှေစေတီ

တစ်ထောင် သာသနာ့နယ်မြေသို့
ဘုရားဖူးရန် မပျက်မကွက် လိုက်ပါ
ပို့ဆောင်ပေးရစမြဲ ဖြစ်၏။
ဂန္ဓမာဒနတောင်ပေါ်ရှိ ရွှေစေတီ
တစ်ထောင် သာသနာ့နယ်မြေကား
ဖူးမြင်ရသူတိုင်းက လက်ဖျားခါ အံ့ဩ
ရသော အလွန်စည်ကားသောယာသည့်

ဘက်စုံ သာသနာ့နယ်မြေတစ်ခု ဖြစ်
သည်။
ကြည့်လေရာရာတိုင်း လက်ညှိုး
ထိုးမလွဲ၊ ဖူးမြော်၍မကုန်နိုင်အောင်
များပြားလှသော စေတီပုထိုးများကား
အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ အလှူငွေတို့
၏ ယုံကြည်မှုသဒ္ဒါတရားကို အထင်း
နုဗျာရောင်ခြည်မပျက်ပျက်

သား လှစ်ပြဲ ဖော်ကျူးနေသော ကြည့်နူးစရာမြင်ကွင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။
ယခုဆိုလျှင် နွေ၊ မိုး၊ ဆောင်း ရာသီ မရွေးပင် ဘုရားစေတီများ တည်ထား လျက်ရှိသည့် မြင်ကွင်းကို မပြတ် တွေ့မြင်နေရလေပြီ။

'ဂန္ဓမာဒနတောင်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး အဘိုးအဘွားတွေ လက်ထက်က လူသိနည်းသေးတဲ့ ထူးထူးဆန်းဆန်း ဖြစ်ရပ်ကလေးတွေ ရှိသေးတယ်။ ဒီတစ်ခေါက် အဲဒီအကြောင်းတွေ ရေးကြည့်ပါလား'

ကျွန်တော်နှင့်အတူ ရေးဖော် ရေးဖက်ဖြစ်သူ သူရိန်မြင့်(လယ်တော သား)၏ တိုက်တွန်းချက်စကား ဖြစ် ၏။

ဆရာ သူရိန်မြင့်(လယ်တောသား) ကား တကယ့် ပီဘီ တောင်သူတောင် သား လယ်သမားကြီးစစ်စစ်ပင် ဖြစ် သော်လည်း စာပေကို မြတ်နိုးစိတ် အပြည့် ရှိသည်။ လယ်ယာလုပ်ငန်း ခွင်နှင့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများကြောင့် အချိန် မအားမလပ်ရှိသည့်ကြားထဲက စာပေကို ကြိုးကြိုးကုတ်ကုတ် ဖတ်ပြီး ဗဟုသုတ ရှာသည်။ လေ့လာအား၊ မှတ်သားအား ကောင်းသဖြင့် သူ့တွင် စာပေဝမ်းစာအပြည့် ရှိသည်။

သူ့ထံမှ ကျွန်တော် မကြားဖူးသေး သော ထူးထူးဆန်းဆန်း ဖြစ်ရပ် ကလေးတွေ မကြာခဏ ကြားရသည်။ ယခု ဆရာ သူရိန်မြင့်(လယ်တော သား) ပြောပြသည့် ဂန္ဓမာဒနတောင် တော်နှင့် ပတ်သက်သော ဖြစ်ရပ်ဆန်း ကလေးနှစ်ခုကို ရေးသား တင်ပြလိုက် ပါသည်။

* * *

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၈၀)ကျော်

၂၆၈ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

ခန့်က ဂန္ဓမာဒနတောင်နှင့် တစ်ခေါ် သာသာခန့်အကွာ မရမ်းကုန်းရွာ ကလေးတွင် ဦးဘမောင်ဆိုသော ရွာ သားကြီးတစ်ယောက် ရှိခဲ့ဖူးသည်။

ဦးဘမောင်သည် သာမန် လက် လုပ်လက်စားတစ်ဦးပင် ဖြစ်၍ သူ ကျွမ်းကျင်သော ဈေးရောင်းသည့် အလုပ်ဖြင့် မိသားစုကို သမ္မာအာဇီဝ မျှတစွာ လုပ်ကိုင်ကျွေးမွေးသည်။

စိတ်ကောင်းလည်း ရှိ၍ အမြဲ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် နေတတ်ရုံမက လူ တကာနှင့် အဆင်ပြေအောင် ဆက်ဆံ တတ်သဖြင့် ရွာသူရွာသားအားလုံး၏ လေးစားခင်မင်မှုကို ခံရသူဖြစ်သည်။

ကိုယ်ကျင့်သီလကို တတ်နိုင်သမျှ လုံခြုံအောင် ထိန်းသိမ်း၍ လပြည့် လကွယ်ရက်များတွင် ဘုရားသွား၊ ကျောင်းတက်ရန် မမေ့လျော့သူလည်း ဖြစ်သည်။

တစ်ညတွင် ဦးဘမောင် အိပ်ပျော် နေခိုက် အိပ်မက်ထဲတွင် ဝတ်ဖြူစင် ကြယ်ဖြင့် သူတော်စင်တစ်ဦးကို တွေ့ လိုက်ရသည်။

'ဘမောင် မင်းက စိတ်ကောင်းရှိ တယ်။ ကိုယ်ကျင့်သီလလဲ ပြည့်စုံတန် သလောက် ပြည့်စုံတယ်။ မင်းနဲ့ငါ

ဟာ ပဋ္ဌာန်းဆက်တွေဖြစ်တဲ့အတွက် မင်းကိုပါ ဒီအတိုင်း ပစ်ထားရက်ဘူး။ မင်းကို ငါပိုင်တဲ့ ဥစ္စာပစ္စည်းတချို့ ပေးမယ်။ အခု မနက်အရက်မတက် ခင်အချိန်မှာ ဂန္ဓမာဒနတောင် မြောက် ဘက်တောင်ခြေရင်းက ဝါးပိုးဝါးရုံကြီး အောက်ကို တစ်ယောက်တည်း လာ ခဲ့ပါ။

အဲဒီ ဝါးပိုးဝါးရုံခြေရင်းမှာ ငါ တောင် ဝှေးတစ်ချောင်း ထောင်ထားမယ်။ တောင်ပေါ်ကနေ ထူးထူးဆန်းဆန်း ဆင်းလာတဲ့သတ္တဝါတွေ တွေ့ရင် မင်း အဲဒီတောင်ဝှေးနဲ့ ကြိုက်သလောက် ရိုက်ပြီး ယူပါ။ ပြီးရင် ရတဲ့ ဥစ္စာပစ္စည်း ထက်ဝက်ကို မင်းစားပြီး ကျန်တဲ့ ထက်ဝက်ကို ဂန္ဓမာဒနတောင်ပေါ်မှာ ဘုရားတည်။ သာသနာပြုပါ'

သူတော်စင်၏ စကားဆုံးသောအခါ ဦးဘမောင် ဖျတ်ခနဲ လန့်နိုးသွား၏။ အိပ်မက်မှာ တကယ်လိုလို ထူးဆန်း လှသဖြင့် တစ်မိမိမိ ပြန်တွေးဆင် ဆက်အိပ်၍မရတော့ပါ။

ဦးဘမောင်က အိပ်ရာမှ အသာထ ချ၍ အိပ်ခန်း ပြတင်းတံခါးကို ဖွင့်ပြီး ကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်လိုက် သည်။ ယနေ့သည် လပြည့်ကျော် တစ်ရက်နေ့ဖြစ်သဖြင့် ကောင်းကင် ပေါ်မှ လ၊ ရောက်ရှိနေသည့်နေရာကို ကြည့်ပြီး အချိန်ကို နံနက်လေးနာရီ ခန့် ရှိပြီဖြစ်ကြောင်း ခန့်မှန်းမိလိုက် သည်။

ဦးဘမောင်က စောစောက အိပ် မက်ထဲမှ သူတော်စင်ပြောသည့် စကား ကို အမှတ်ထင်ထင် ပြန်လည်ကြား ယောင်ရင်း သူတော်စင်၏ စကား မယုံရဲယုံရဲဖြင့် ညွှန်ပြခဲ့သည့်နေ့က သွားရန် ချီတုံချတုံ ဖြစ်နေသေးသည့်

www.burmeseclassic.com

ထိုခေတ်ထိုအခါက ဂန္ဓမာဒန
တောင် မြောက်ဘက်ခြမ်းသည် ရခိုင်
နွဲ့တောင်စပ်ဖြစ်၍ တောအလွန်နက်
သည်။ သားရဲတိရစ္ဆာန်များလည်း
အလွန်ပေါသည်။ တော်ရုံ သတ္တိရှိသူ
များပင် နေခင်းကြောင်တောင်၌ ထို
နေရာသို့ တစ်ယောက်တည်း မသွားဝံ့
ကြ။ သတ္တိ အလွန်ကောင်းသော
ဦးဘမောင်ပင် ထိုနေရာသို့ တည်း
သီးခူးရင်း၊ မှိုရှာရင်း တစ်နှစ်လျှင်
တစ်ကြိမ်၊ နှစ်ကြိမ်ခန့်သာ ရောက်
သည်။

ဦးဘမောင်မှာ အိပ်ရာပေါ်တွင် ငုတ်
ထုတ်ထိုင်၍ အိပ်မက်အကြောင်းကို
ဦးစားနေရင်း နောက်ဆုံးတွင်
အိပ်မက်ထဲမှ သူတော်စင်၏ စကား
မှန်၊ မမှန် စူးစမ်းလိုစိတ်များက တား
မရနိုင်အောင်ပင် ဖြစ်လာ၏။

ထို့ကြောင့် ဖြစ်လိုရာဖြစ်စေတော့
ဟု သဘောထားရင်း လက်တစ်ဖက်
က မီးအုပ်ဆောင်းကို ကိုင်၊ အခြား
လက်တစ်ဖက်က ဓားမတစ်ချောင်းကို
ကိုင်၍ သူတော်စင် ညွှန်ပြသည့်နေရာ
သို့ ထွက်လာခဲ့လေသည်။

အိမ်အပြင်သို့ ထွက်လိုက်သည်နှင့်
နေ့နံနက်ခင်း၏ အအေးဓာတ်က
ဦးဘမောင်ကို မထိတထိ ကျီစယ်
လိုက်သည်။ အရုဏ်တက်လုနီးပြီ ဖြစ်
သော်လည်း မီးအုပ်ဆောင်း အလင်း
ရောင်ကျရာ နေရာမှလွဲ၍ ပတ်ဝန်းကျင်
တစ်ခုလုံး အမှောင်ထုက ကြီးစိုးနေဆဲ၊
ညဉ့်ငှက်အော်သံလေးများကို ကြား
နေရဆဲပင် ဖြစ်၏။

ဦးဘမောင် ကြာကြာမလျှောက်
လိုက်ရဘဲ ဝါးပိုးဝါးရုံကြီးနှင့် တဖြည်း
ဖြည်း နီးကပ်လာသည်။ နွေလယ်
အခါသမယပေမို့ အပင်တိုင်းမှ သစ်

ရွက်တို့က တောင်ခြေဆင်ခြေလျှော
ကုန်းမြေပေါ်တွင် ခြေချင်းဝတ်ဖုံးမျှ
ကြွေကျနေကြသည်။

ပြင်းထန်သော အပူရှိန်ကြောင့်
တောင်ခြေတောစပ်ကို ကွေ့ဝိုက်စီး
ဆင်းနေသော တောင်ကျချောင်း
ကလေးတွင်ပင် ရေများ ခန်းခြောက်စ
ပြုနေပြီ။

တောင်ကျချောင်းကလေးနှင့် ဆက်
နေသည်က တစ်ကေနီးပါးမျှ ကျယ်ဝန်း
သော စိမ့်ရေအိုင်ကြီး ဖြစ်၏။ ထိုရေ
အိုင်ကြီး၏ အထက်ဘက် ဂန္ဓမာဒန
တောင်ခြေရင်းတွင် သူတော်စင် ညွှန်
ပြခဲ့သည့် ဝါးပိုးဝါးရုံကြီးရှိပန်း အရောက်
အပေါက် ရှိဖူးထားသည် ဦးဘမောင်
အလိုလိုသိနေသည်။

ဦးဘမောင်က စိမ့်ရေအိုင်ကြီးကို
ကွေ့ပတ်၍ သူတော်စင်ညွှန်ပြသည့်
နေရာသို့ တရွေ့ရွေ့ သွားနေ၏။
ယခုလို နံနက် အရုဏ်တက်လုအချိန်
ကား ညဘက် အစာရှာထွက်တတ်
သည့် သားကောင်ကြီးများ မိမိတို့
အသိုက်အမြုံများဆီသို့ ပြန်လာတတ်
ချိန်မို့ သားကောင်ကြီးများနှင့် မတိုးမိ
ရန် မနည်း သတိထားနေရင်း တွေ့ရှိ
က ရင်ဆိုင်နိုင်ရန် လက်ထဲမှ ဓားမ
ကြီးကိုလည်း အသင့်အနေအထားနှင့်
ကိုင်ဆောင်ထားလိုက်၏။ ခပ်ဝေးဝေး

တောတန်းတစ်နေရာဆီမှ ချေ(ဂျီ)
ဟောက်သံကို ခပ်မှန်မှန်ပင် ကြားနေ
ရလေသည်။

ဝါးပိုးဝါးရုံကြီးဆီသို့ မျက်စိရှင်ရှင်
ဖြင့် စူးစမ်းရင်း သတိနှင့် ချဉ်းကပ်
လာသော ဦးဘမောင်သည် ဝါးရုံပင်
ခြေရင်းတွင် မှီ၍ ထောင်ထားသော
တောင်ဝှေးတစ်ချောင်းကို အိပ်မက်
ထဲမှ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးပြောသည့်အတိုင်း
တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ဝမ်းသာအားရ
ဖြစ်သွားသည်။

ဦးဘမောင်က ဓားမကို ခါးတွင်
ထိုးလိုက်ပြီး တောင်ဝှေးကို အလျင်
အမြန် ကောက်ယူ ကိုင်ကြည့်လိုက်
သည်။ ထို့နောက် မီးအုပ်ဆောင်းကို
မြေပြင်တွင်ချ၍ မီးအလင်းရောင်
အောက်တွင် တောင်ဝှေးကို အပြန်ပြန်
အလှန်လှန် စစ်ဆေးကြည့်လိုက်
သည်။

တောင်ဝှေးက အလေးချိန် အတော်
စီးပြီး အနက်ရောင် ပြောင်လက်နေ
သည်။ တွေ့မြင်ဖူးနေကျ ရိုးရိုးသစ်
သားဖြင့် ပြုလုပ်ထားခြင်းမဟုတ်ဘဲ
အဖိုးတန် ရှားပါးလှသည့် သစ်တစ်
မျိုးမျိုးနှင့် ပြုလုပ်ထားသည်ဟု ယူဆ
ရသော ထူးဆန်းလှသည့် တောင်ဝှေး
ကို ကိုင်ကြည့်နေရင်း ဦးဘမောင်စိတ်
ထဲတွင် အိပ်မက် မက်နေသလိုပင်

www.burmeseclassic.com

ပြန်လည် ခံစားနေရလေသည်။

ဦးဘမောင်က ထူးဆန်းလှသော တောင်ဝှေးကို ကိုင်ပြီး အမျိုးမျိုး တွေးတောရင်း အတန်ကြာအောင် ဝိုင်နေမိ၏။ ထိုစဉ်တွင် ဝါးရုံအထက် ဘက် တောင်ခါးပန်းဆီမှ တောတိုး သံသဲ့သဲ့ကို စတင်ကြားလိုက်ရသည်။

ဦးဘမောင်က အသံလာရာဆီသို့ မော့ကြည့်လိုက်သော်လည်း အင်အား နည်းပါးလှသော မီးအုပ်ဆောင်း အလင်းရောင်ကြောင့် ဘာကိုမှ သဲသဲ ကွဲကွဲ မမြင်ရပါ။ အမှန်တကယ်အား ဖြင့်လည်း ဦးဘမောင် ရောက်ရှိနေရာ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးမှာ တိုးမပေါက် အောင် ရှုပ်ထွေးထူထပ်လှသော ချုံ တောကြီးအတိ ဖြစ်သဖြင့် နေ့လယ် နေ့ခင်းဘက်တွင်ပင် ရှေ့ သုံးလေး တောင် အကွာလောက်မှ လွဲ၍ ဘာ ကိုမှ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မြင်ရမည် မထင်ပါ။

ဦးဘမောင်၏ ရင်ထဲတွင် တော တိုးသံကြောင့် ထိတ်ခနဲ ဖြစ်သွား၏။ ချက်ချင်းပင် ခန္ဓာကိုယ်ကို အသင့် အနေအထားဖြစ်အောင် ပြန်ပြင်လိုက် ရင်း တောင်ဝှေးကို ဝါးရုံပင်ကြီးတွင် ပြန်၍ မှီထောင်ထားလိုက်၏။

ထို့နောက် ခါးမှ ဓားမကို ချွတ်၍ ညာဘက်လက်ထဲတွင် ကျစ်ကျစ်ပါ အောင် ဆုပ်ကိုင်ထားရင်း တောတိုး သံကို ဂရုတစိုက် နားထောင်နေလိုက် သည်။ ဤတော ဤတောင်တွင် မှီတွယ် ခိုကပ်နေရသော တော တိရစ္ဆာန်များ ရှိသဖြင့် ယခု တောတိုး သံမှာ တောသတ္တဝါများ တောင် အောက်သို့ ဆင်းလာခြင်းဖြစ်မည်ဟု ဦးဘမောင် တထစ်ချ မှတ်ယူလိုက် သည်။

၂၇၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

တောတိရစ္ဆာန်တို့၏ ဘာသာဘာဝ လွတ်လပ်မှုကို အနှောင့်အယှက် မပေးလိုသည်က တစ်ကြောင်း၊ တော ကောင်ကြီးများ ဆင်းလာခြင်းဖြစ်လျှင် အသက်အန္တရာယ် ရှိနိုင်သောကြောင့် အကာအကွယ်ယူရန် လိုအပ်သည်က တစ်ကြောင်းတို့ကြောင့် ဦးဘမောင် က ဓားနှင့် မီးအုပ်ဆောင်းကို လက် တစ်ဖက်စီတွင် ကိုင်ထားရင်း ဝါးရုံဝါးရုံ အလယ်သို့ ခက်ခက်ခဲခဲ တိုးဝင်ပြီး ရပ်နေလိုက်သည်။

ခဏအကြာတွင် ဝါးရုံပင်ကြီး အောက်ရှိ ဝါးရွက်ခြောက်များကို သတ္တဝါတစ်ကောင်က နင်းပြီး ဝင်လာ သံ အနီးကပ်ကြားလိုက်ရသဖြင့် ဦးဘမောင်က လက်ထဲမှ ဓားကို အသင့်ပြင်ရင်း အသံလာရာဆီသို့ မီးအုပ်ဆောင်းကို ဆတ်ခနဲ လှည့် လိုက်သည်။

ထိုအခါမှ သတ္တဝါငယ်တစ်ကောင် သစ်ရွက်ခြောက်များပေါ် ပြေးလွှားသံ တဝုန်းဝုန်းပေါ်လာပြီး တဝေါင်းဝေါင်း ဟောက်သံကလည်း တစ်တောလုံး သိမ့်သိမ့်တုန်သွားလေသည်။

'ဟင် ချေ(ဂျီ)လေးတစ်ကောင်ပဲ။ ငါ့မှာတော့ တောကောင်ကြီးမှတ်လို့' ဦးဘမောင်မှာ ကြောက်စိတ်ကြောင့် အနည်းငယ်ပင် ဣန္ဒြေပျက်သွားသဖြင့် တစ်ယောက်တည်း အရှက်ပြေ ခပ် တိုးတိုး ပြောလိုက်သည်။ ချေ(ဂျီ)က ဦးဘမောင်ကို လန့်ပြီး တဝေါင်းဝေါင်း ဟောက်ရင်း အဝေးသို့ ထွက်ပြေးသွား လေပြီ။

ဦးဘမောင်က နောက်ထပ် အခြေ အနေ မည်သို့မျှ မထူးခြားသဖြင့် အိမ်ပြန်ရန် စိတ်ကူးလိုက်ပြီး ဝါးရုံ အပြင်သို့ ထွက်လိုက်သည်။

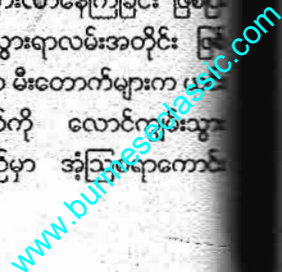
'ဟ ဘာကြီးလဲဟ' ဦးဘမောင်မှာ သူ မျက်နှာမူလိုက် ရာ တည့်တည့် ဝါးရုံဝါးရုံနံ့ဘေးတွင် မီးတန်းကြီးတစ်ခုကို ရုတ်တရက် အနီးကပ် တွေ့လိုက်ရသဖြင့် အလန့် တကြား ဖြစ်သွားသည်။

မီးတန်းကြီးမှာ ဂန္ဓမာဒနတောင် ပေါ်မှ အောက်သို့ တန်းဆင်းလာခြင်း ဖြစ်ပြီး သူရပ်နေသည့်နေရာနှင့် အလွန် နီးကပ်လာသဖြင့် နောက်သို့ ခုန်ဆုတ် ပေးလိုက်ရ၏။ နောက်ဘက် ခပ်လှမ်း လှမ်းနေရာရောက်မှ ဦးဘမောင်က ထူးဆန်းလှသော မီးတန်းကြီးကို ငြိမ် ပြီး ရပ်ကြည့်နေလိုက်သည်။

'ဟာ လိပ်တွေ၊ မီးထဲမှာ လိပ်တွေ မနည်းပါလား'

ဦးဘမောင်မှာ ရုတ်တရက် တောမီး လောင်လာခြင်းဟု ထင်လိုက်သော် လည်း အသေအချာ ကြည့်လိုက်တော့ မှ မီးတန်းကြီးထဲတွင် လိပ်အုပ်ကြီး တစ်အုပ်ကို ထင်ထင်ရှားရှားပင် မြင် တွေ့လိုက်ရလေတော့သည်။ ဦးဘမောင် မှာ သူ့တစ်သက် တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူး သော မီးတန်းကြီးနှင့် လိပ်အုပ်ကြီးတို့ ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် တအံ့တခြင် ငေးမောကြည့်ရှုနေမိသည်။

လိပ်အုပ်ကြီးမှာ စုစုပေါင်း အကောင် နှစ်ဆယ်ကျော်မျှရှိပြီး ကြီးစဉ်ငယ် လိုက် တန်းစီ၍ မီးတန်းကြီးကြားမှ တောင်အောက်သို့ ဆင်းလာကြခြင်း ဖြစ်၏။ လိပ်များမှာ မီးတန်းကြီးထဲတွင် အေးအေးလူလူပင် တရွေ့ရွေ့ လှုပ်ရှား သွားလာနေကြခြင်း ဖြစ်ပြီး လိပ်များ သွားရာလမ်းအတိုင်း ဖြစ် ပေါ်နေသော မီးတောက်များက ယင်း တို့ခန္ဓာကိုယ်ကို လောင်ကျွမ်းသွား ခြင်းမရှိသည်မှာ အံ့ဩဖရာကောင်

လှသည်။

ဦးဘမောင်မှာ လိပ်အုပ်ကြီးက မိမိကို အန္တရာယ်မပေးနိုင်ကြောင်း သိ၍ တဖြည်းဖြည်း ပိုမိုရဲတင်းလာပြီး မီးအပူရှိန်ကိုပင် ဂရုမပြုအားဘဲ လိပ်အုပ်ကြီးအနီးသို့ နီးနိုင်သမျှ နီးအောင် ကပ်သွားကာ သေသေချာချာကြည့်၏။

သူနှင့် လက်တစ်ကမ်းခန့်အကွာတွင် ရှိသော ရှေ့ဆုံးမှ အကြီးဆုံး လိပ်ကြီးကို မြင်တွေ့လိုက်ရသောအခါ ဦးဘမောင်၏ အံ့ဩစိတ်သည် ချက်ချင်းပင် ရယ်ချင်စိတ်သို့ ကူးပြောင်းသွားလေသည်။

ရှေ့ဆုံးမှ ကုန်ကြွေးရရ တစ်လှမ်းချင်း လှမ်းလာသော တစ်တောင်ပတ်လည်ခန့်ရှိ လိပ်ကြီးမှာ အခြားလိပ်များနှင့် မတူဘဲ အရှည် လက်လေးသစ်ခန့်ရှိ အမောက်နီနီကြီးက ဦးခေါင်းပေါ်တွင် အထင်းသား ရှိနေ၏။ ရောမလိပ်ကြီးကား ဦးဘမောင်ကို မျက်လုံးစွေ၍ မခိုးမခန့်ကြည့်လျက် ကုန်းကုန်းကွကွနှင့် လမ်းလျှောက်နေသည်မှာ ပြောင်လှောင်ပြနေသည်နှင့်ပင် တူနေတော့သည်။

လိပ်သတ္တဝါမှန်သမျှ မည်သည့်အခါမှ ကြက်များကဲ့သို့ အမောက်မပါကြောင်းကို သိထားသော ဦးဘမောင်မှာ လိပ်ကြီး၏ ကိုးရိုးကားရားနိုင်လှပုံကို တစ်စုံစိတ်ကြည့်ရင်း ရယ်ချင်စိတ်များ တားမရဆီးမနိုင် ဖြစ်လာကာ ချုပ်တည်းမထားနိုင်တော့ဘဲ တဟားဟားနှင့် အားရပါးရ ရယ်ပစ်လိုက်တော့သည်။

ဦးဘမောင်က လိပ်ကြီးကိုကြည့်၍ ရယ်မောလိုစိတ်ကို ထိန်းချုပ်မထားနိုင်ဘဲ အချိန်အတန်ကြာအောင် တဟီး

ဟီး တဟားဟားနှင့် ရယ်မောနေခိုက်မှာပင် လိပ်အုပ်ကြီးက သူ့ရှေ့မှ တစ်ကောင်ပြီးတစ်ကောင် တရွေ့ရွေ့ ထွက်ခွာသွားပြီး တောင်ခြေမှ စိန်ရေအိုင်ကြီးထဲသို့ အလျှိုလျှို ဆင်းသက်ပျောက်ကွယ်ကုန်ကြသည်။

လိပ်များ ရေအိုင်ကြီးထဲသို့ ဆင်းသွားသည်နှင့် မီးတန်းကြီးကလည်း တစ်စတစ်စနှင့် ပြန်လည် ငြိမ်းသွား၏။ ဦးဘမောင်ကား သူတော်စင်၏ မှာကြားချက်ကို မေ့လျော့ကာ တသိမ့်သိမ့် ရယ်မော၍ ကောင်းနေတုန်းပင်။

လိပ်များအားလုံး သူ့ရှေ့မှ ပျောက်ကွယ်သွားလုနီးနီး အချိန်မှာပင် သူတော်စင်၏ စကားကို ပြန်လည် ကြားယောင်လာပြီး ဝါးရုံတွင် မှီ၍ထောင်ထားသော တောင်ဝှေးကို အမြန်ယူ၍ လိပ်အုပ်၏ နောက်ဆုံးမှ ခုံညင်းလုံး(ဒိုးလုံး)ခန့် အသေးဆုံး လိပ်ကလေးကို တောင်ဝှေးနှင့် လွှဲချက်လိုက်၏။

တောင်ဝှေး ရိုက်ချက်ကြောင့် ပက်လက်လန်ပြီး ငြိမ်သက်သွားသော လိပ်ကလေးကို ဦးဘမောင် ကောက်ယူကြည့်လိုက်သော အခါတွင်ကား စောစောက သက်ရှိ သတ္တဝါလိပ်ကလေးမှာ သက်မဲ့ ရွှေတုံးရွှေသားအတိ ဖြစ်သွားသည်ကို ထူးဆန်းစွာ တွေ့လိုက်ရလေသည်။

* * *

မရမ်းကုန်းကျေးရွာတွင် တစ်ချိန်က ဦးသာဒွန်းဆိုသူ ရွာသားတစ်ယောက် နေထိုင်ခဲ့ဖူးသည်။ တစ်နေ့တွင် မရမ်းကုန်းရွာသို့ ဦးသာဒွန်းနှင့် သက်တူရွယ်တူ အသက်ငါးဆယ်ခန့်

ဥပစိရုပ်ကောင်းကောင်းနှင့် ဧည့်သည်ယောက်ျားကြီးတစ်ဦး ရောက်လာသည်။

ဧည့်သည်မှာ ခေါင်းတွင် သေ့ျှင်ထုံးနှင့်ဖြစ်ပြီး ပင်နီတိုက်ပုံနှင့် ပုဆိုးကွက်တုံးတို့ကို ကျကျနန ဝတ်ဆင်ထား၍ ပခုံးတွင်လည်း ပစ္စည်းပစ္စယ အပြည့်ထည့်ထားသော လွယ်အိတ်တစ်လုံးကို လွယ်ထားသည်။

ဦးသာဒွန်းက ဧည့်သည်ကို တွေ့မြင်သောအခါ ရိုးသားဖော်ရွေစိတ် အပြည့်ရှိသော မရမ်းကုန်းရွာသားတစ်ဦးပီပီသူ့အိမ်သို့ ပင့်ဖိတ်ခေါ်ဆောင်သွားပြီး ကောင်းမွန်စွာ ဧည့်ခံပြုရပါသည်။

ထမင်း၊ ဟင်း စားသောက်ပြီးကြ၍ ညချမ်းအချိန် ရောက်သောအခါ မိသားစုများ စုံစုံလင်လင် ရှိနေချိန်တွင် ဧည့်သည်က ဦးသာဒွန်းကို စကားစ၊ လေသည်။

'ကဲ ဦးသာဒွန်းရေ၊ ကျုပ်ကတော့ အထက်အညာကနေ အနယ်နယ် အရပ်ရပ်ကို လှည့်လည်ပြီး ဆေးကုသနေတဲ့ ဆေးဆရာတစ်ယောက်ပါ။

ကျုပ် ဒီရွာကို ရောက်လာတာကတော့ ဆေးကုသဖို့ကိစ္စ သက်သက်တင် မဟုတ်ဘဲ တခြား အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စတစ်ခု ဆောင်ရွက်စရာရှိလို့ ရောက်လာတာပါ။

ဒီတော့ ကျုပ် မရှင်းမလင်းလို့

www.burmeseclassic.com

သိချင်လို့ မေးတဲ့ မေးခွန်းကလေးတွေကိုတော့ အတတ်နိုင်ဆုံး စိတ်ရှည်ရှည်နဲ့ သည်းခံပြီး ဖြေပေးပါဗျာ'

'ဟုတ်ကဲ့ မေးပါ ဆရာကြီး၊ ကျွန်တော် သိသမျှ ဖြေပေးဖို့ အဆင်သင့်ပါပဲခင်ဗျာ'

ဦးသာဒွန်းက ဆေးဆရာကြီးရှေ့တွင် ရိုရိုသေသေ ထိုင်လိုက်ပြီး ဆရာကြီး ဆက်လာမည့် စကားကို နားစွင့်နေလိုက်၏။

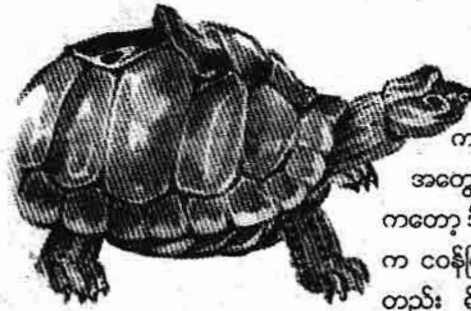
'ကျုပ်မေးလိုတဲ့ ကိစ္စက တခြားကိစ္စမဟုတ်ပါဘူး။ ခင်ဗျားတို့ရွာမှာ ရေအိုင်ကြီးတစ်ခု ရှိတယ်။ အဲဒီ ရေအိုင်ကြီးထဲက ညစဉ်ညတိုင်း ရေလုံးသံကြီးတွေ ကြားရတတ်တယ်ဆိုတာ ဟုတ်သလား။ အဲဒီအိုင်ကြီးက တကယ်ရှိသလား'

ဆေးဆရာကြီးက ဦးသာဒွန်း၏ မျက်နှာကို စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်ရင်း မေးလိုက်သည်။ ဦးသာဒွန်းက ချက်ချင်းပင် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏။

'ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီးကြားတဲ့သတင်း အမှန်ပါပဲ ဆရာကြီး။ ကျွန်တော်တို့ရွာရဲ့အနောက်ဘက်က ဂန္ဓမာဒနတောင်ခြေရင်းမှာ အဲဒီအိုင်ကြီး ရှိပါတယ်။

အဲဒီအိုင်ကြီးဟာ အရပ် တူးဖော်ထားတဲ့အိုင်မဟုတ်ဘဲ ဟိုးရှေးပဝေထီ ဘိုးဘွားတွေ လက်ထက်ကတည်းက ရှိခဲ့တဲ့ အိုင်ကြီးပါ။ ရိုးရိုးရေအိုင် မဟုတ်ဘဲ စိပူရေအိုင်ကြီးပါဆရာကြီး။ အိုင်ရဲ့ အကျယ်အဝန်းက တစ်ဧကနီးနီးလောက် ကျယ်ပါလိမ့်မယ်'

ဦးသာဒွန်းက ဆရာကြီး သိလိုသမျှကို ရှင်းပြလိုက်သည်။ ဆေးဆရာကြီးက ဦးသာဒွန်းစကားကို ငြိမ်၍ စဉ်းစားနေပြီးမှ နောက်ထပ် သိလိုဟန်ဖြင့် ဦးသာဒွန်းကို မျက်လုံးလှန်၍ ကြည့်လိုက်သည်။

'စိမ့်အိုင်ဆိုတာ ဘာလဲဗျ'

'စိမ့်အိုင်ဆိုတာ ရိုးရိုးရေအိုင်နဲ့ မတူပါဘူး။ နေရာတိုင်းမှာ ရွှံ့ညွှန်တွေ အိတွေ ပြည့်နေတဲ့ ရေအိုင်ကို ကျွန်တော်တို့ ဒေသအခေါ်နဲ့ ခေါ်ကြတာပါ။ အဲဒီဆိုတာက ကြည့်လိုက်ရင် ရိုးရိုးသာမန်မြေပြင်လို့ ထင်ရပေမယ့် လူနင်းလိုက်ရင် အထဲကို ကျုံ့ဝင်သွားတတ်တဲ့ မြေပါ'

'ဪ ဟုတ်ပါပြီ။ ဒါနဲ့ ညဘက် ကြားရတတ်တဲ့ ရေသံအကြောင်းကို ဆက်ပြောပါဦး'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီး။ တစ်ခါတစ်ရံ ညဘက်တွေကျရင် အဲဒီအိုင်ကြီးထဲက ရေသတ္တဝါတစ်ကောင်ကောင် ပြူးထူးလှုပ်ရှားတဲ့ ရေလှိုင်းသံကြီးတွေ ကြားရတတ်ပါတယ်။ ဒီလို ကြားရတာကလဲ အခုမှမဟုတ်ဘဲ ကျွန်တော်တို့ ရွာသားတွေ ရှေးအစဉ်အဆက်ကတည်းက ကြားခဲ့ကြတာပါ။

အဲဒီအသံက နေ့ဆက် ကြားရတာ မဟုတ်ဘဲ တစ်ခါတလေ လ၊ခြားဆိုသလို ကြားချင်တဲ့အချိန်မှ ကြားရတတ်တာဆိုတော့ ရေအိုင်ထဲက သတ္တဝါဟာ ဘယ်လိုသတ္တဝါဆိုတာ ဘယ်သူမှ အချိန်ကုန်ခံပြီး စောင့်ကြည့်မနေကြပါဘူး။

အဲဒီ အန္တရာယ်ကြောင့်ပဲ ကျွဲ၊ နွားတိရစ္ဆာန်ကအစ ဘယ်သူမှ မဆင်းဘူးကြတော့ ရေအိုင်ကြီးက အနက် ဘယ်

လောက် ရှိတယ်ဆိုတာ ဘယ်သူမှ မှန်မှန်

ကန်ကန် မပြောနိုင်ကြပါဘူး။ အတွေ့အကြုံ ဗဟုသုတ ရှိသူတို့ကတော့ ဒီဒေသတွေဟာ ဟိုးတစ်သို့မိက ဝေန်မြစ်ကြီးနဲ့ တစ်ဆက်တစ်မိတည်း ရှိခဲ့တဲ့နေရာတွေ ဖြစ်နိုင်ပြီး မြစ်တွေ၊ ချောင်းတွေ ကောသွားတဲ့အခါမှာ အိုင်ထဲမှာ တင်ကျန်ရစ်တဲ့ နှစ်ချိုငါးကြီးတွေ ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ ယူဆကြပါတယ်'

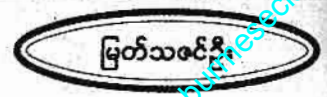
ဦးသာဒွန်းက ရှည်လျားစွာ ရှင်းပြလိုက်သည်။ ဆေးဆရာကြီးက ဦးသာဒွန်း၏ စကားကို စိတ်ဝင်တစား နားထောင်နေပြီး ဦးသာဒွန်း၏ နောက်ဆုံးမှတ်ချက်ချသံကို ကြားသောအခါ ကန့်ကွက်လိုဟန်ဖြင့် ခေါင်းကို ခါပြလိုက်သည်။

'ခင်ဗျား ပြောသလို မဖြစ်နိုင်ဘူးဗျာ။ ကျုပ်အယူအဆကို ပြောရရင် အဲဒီသိုက်မိကျောင်းလူးတဲ့ အသံပဲ။ အဲဒီဂန္ဓမာဒနတောင်မှာ မမြင်အပ်တဲ့ ဘုမ္မိယသိုက်တွေ အများကြီးရှိတယ်။

ကဲ ဒီအကြောင်းတွေ ထားလိုက်မိတော့လေ။ ဦးသာဒွန်း ကျုပ်ကို အဲဒီရေအိုင်ကြီးဆီကို ရောက်အောင်သာ လမ်းပြပေးပါ။ ကျုပ် အကြံအစည်အောင်မြင်ရင် ခင်ဗျားတစ်သက် စားမကုန်တဲ့ပစ္စည်းတွေ ရှာရပါစေမယ်'

ဆေးဆရာကြီး၏ စကားကို ကြားလိုက်ရသောအခါ ဦးသာဒွန်း၏ မျက်လုံးများမှာ လောဘဖြင့် အရောင်များလက်လာသည်။

ဂေ့လ် ဆက်ဖတ်ပါရန်

စာရေးဆရာ

နေဝန်နီ

မိုးဦးတောင်တန်း

ပြည်ထွက်စခန်းဝင် (၁)

ဂန္ဓာရီဆရာလေးရဲဇော် လက်မှ
 နာရီလေးကို ကြည့်လိုက်တော့ (၁၂)
 နာရီထိုးဖို့ ငါးမိနစ်သာ လိုတော့သည်။
 သို့ကြောင့် တခြားအထွေအထူး ပစ္စည်း
 များ မပါသော်လည်း အသုံးအဆောင်
 စွဲလမ်းမှန်သမျှ စုဆောင်းထည့်ထား
 သော တစ်လုံးတည်းသော စစ်သုံး
 ကျောပိုးအိတ်ကြီးကို ကျောမှာပိုး၍
 ပြည်-ညောင်ပင်လေးဆိပ်မှ မိုးဦး
 တောင်တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ကူးမည့်
 မော်တော်ပေါ်သို့ တက်ခဲ့သည်။
 (၁၂)နာရီထိုးသည်နှင့် ချမ်းမြေ့
 အောင် မော်တော်လေးက မွန်းတည့်
 နေရောင်အောက်၌ ဖြူလွှလွ လှိုင်း
 ဆိုင်းဖြူလေးများ၊ လှိုင်းကြက်ခွပ်လေး
 များနှင့် ငွေသားသင်ဖြူးလွှာကြီးများ
 အလိပ်လိုက် ထနေသလို ဧရာဝတီ
 ခြစ်ရေပြင်ကို ထိုးခွဲကာ တစ်ခိုခိုနှင့်
 စတင် ခုတ်မောင်းထွက်ခဲ့လေ၏။

'ငါ့သား ဘာဆီကိုလာရင် ပြည်-ညောင်ပင်
 လေးဆိပ်ကနေ (၁၂)နာရီထွက်မယ်
 မော်တော်။ တစ်နာရီလောက်တော့ စီရလိမ့်
 မယ်။ ဟိုဘက်ကမ်းရောက်ရင် ဖိုဦးတောင်
 ပေါ်ကိုတက်ခဲ့ ဘဲ တောင်ပေါ်ပေါ်လေးက
 စောင့်နေမယ်'
 ဘသူတော်ကြီး၏ မှာစကားအရ
 ဂန္ဓာရီဆရာလေးရဲဇော် လာခဲ့ခြင်းဖြစ်
 သည်။ လာသာလာခဲ့ရသော်လည်း
 တစ်ခါဖူးမျှ မရောက်ဘူးသည့် ခရီးဖြစ်
 သဖြင့် စိုးရိမ်ကြောင့်ကြလျက် ရှိပေ
 သည်။ အကယ်၍များ ဘသူတော်ကြီး
 နှင့် မတွေ့ခဲ့လျှင်ဆိုသည့် အတွေးတို့
 က သူ့ကို ခြောက်လှန့်သလိုလည်း
 ရှိပေသည်။
 သူ ပြည်ဆံတော်စေတီတော်မြတ်
 ကြီး၏ ဘိုးဘိုးအောင်ဓာတ်နန်း၌
 ထူးဆန်းစွာ တွေ့ခဲ့ရသော သထုံ

သီကုတ္တရတောင်မှ လူသူတော်ကြီး၏
 အကျင့်စခန်း လမ်းညွှန်ချက်များ
 အတိုင်း ပြည်ဝင်ကျင့်စဉ်ကို ကျင့်ခဲ့စဉ်
 က နောက်ဆုံးအဓိဋ္ဌာန်စခန်းဖြစ်သော
 ဘုရားကြီး စေတီတော်မြတ်ကြီး၌
 ဘုရားပရိဝုဏ်တွင်း တံမြက်စည်း
 လှည်းနေသည့် ဘသူတော်ကြီးကို
 တွေ့ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်လေသည်။
 ဘသူတော်ကြီးက ဘုရားပရိဝုဏ်
 တစ်လျှောက် တံမြက်လှည်းပြီးချိန်၌
 သူလည်း အဓိဋ္ဌာန်ပုတီး စိပ်ပြီးလေ
 သည်။ အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးပတ်ပြည့်၍ ခေတ္တ
 အနားယူနေချိန်၌ ဘသူတော်က သူ
 အနား လာရပ်ပြီး...
 'ငါ့သား အဓိဋ္ဌာန်ဝင်တာ ထင်တယ်
 ပ'
 ဟု မေးလေ၏။
 'ဟုတ်ပါတယ် ဘသူတော် အဓိဋ္ဌာန်
 နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂလင်း ၂၇၃

www.burmeseclassic.com

အကျင့်စခန်း ဝင်နေတာပါ
'ကျင့်စဉ်က...'

'ကျင့်စဉ်ကတော့ ဂန္ဓာဓိထွက်ရပ်
လမ်း ပြည်ဝင်ပြည်ထွက် ကျင့်စဉ်ပါ။
ခုကျင့်နေတာက ပြည်ဝင်ကျင့်စဉ်ရဲ့
နောက်ဆုံးအဓိဋ္ဌာန် ဖြစ်ပါတယ်'

'ကောင်းပ ကောင်းပ၊ ဒါဆို ပြည်
ထွက်ကျင့်စဉ် ကျင့်ရဦးမှာပေါ့ ဟုတ်စ'
'ဟုတ်ကဲ့ပါ .ဘသူတော်'

'အိမ် ပြည်ထွက်ကျင့်စဉ်က ဒီမှာကျင့်လို့
မရဘူးသားရဲ့ ဒါက ပြည်ပြုလေ ပြည်ပြုမှာ
ပြုတွင်မှာ ကျင့်နေရင် ပြည်ဝင်ပေါ့မှာပေါ့။
ပြည်ထွက်ဆိုရင် ပြည်ပြုက ထွက်ကျင့်မှ
လမ်းစဉ်ပုန်လိမ့်မယ်'

သူက ဘသူတော်ကြီးကို တအံ့
တဩ ကြည့်နေလိုက်သည်။ ဘသူ
တော်က သူ့ကို ကြင်နာစွာကြည့်ပြီး
ဆက်ပြောသည်။

'ဘသူတော်လဲ သားကျင့်တဲ့ ပြည်
ဝင်ပြည်ထွက်ကျင့်စဉ်ကိုပဲ ကျင့်ခဲ့တဲ့
သူပေါ့။ ငါ့သား ပြည်ထွက်ကျင့်စဉ်
ဆက်ကျင့်မယ်ဆိုရင် ဖိုးဦးတောင်ကို
လာခဲ့၊ ဖိုးဦးတောင်ဆိုတာ ပြည်မြို့ရဲ့
တစ်ဖက်ကမ်းမှာရှိတယ်။ မြတ်စွာ
ဘုရား သက်တော်ထင်ရှားရှိခဲ့စဉ်က
သုဝဏ္ဏဘုမ္မိလို့ခေါ်တဲ့ သထုံကို ကြွခဲ့
တယ်။

အဲဒီအချိန်က ဒီဒေသအားလုံးဟာ
ရေပြင်လွှာကြီးပေါ့။ ဘယ်ရပ်ဘယ်ရွာ
ဘယ်ကျွန်းမှ မရှိသေးဘူး။ ပြောရရင်
တော့ ပင်လယ်ပြင်ကြီးပေါ့ကွယ်။
မြတ်စွာဘုရားရှင် မဇ္ဈိမကို ပြန်ကြွ
တော့ နောက်ပါရဟန္တာ (၅၀၀)နဲ့အတူ
ကောင်းကင်ကနေ ဈာန်နဲ့ ပင်လယ်
ပြင်ကြီးကို ဖြတ်ကြွခဲ့တယ်။

ခု ဖိုးဦးတောင်လို့ ခေါ်မယ့်နေရာ
ရောက်တော့ ဒိုက်တစ်ခုပေါ်မှာ မျှောပါ

လာတဲ့ ပွေးဖို၊ ပွေးမ ဇနီးမောင်နှံနှစ်
ကောင်အနက် ကောင်းကင်ကနေ ကြွ
မြန်းလာတဲ့ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို ပွေးဖို
က လက်ဦးဖူးတွေ့ခဲ့ရတယ်။

ဒါနဲ့ ပွေးဖိုလဲ ပွေးမကို ပြောမယ်
လုပ်တော့ ပွေးမ အိပ်ပျော်နေတဲ့
အတွက် အိပ်ရေးပျက်မှာစိုးပြီး မနိုး
တော့ဘဲ သူသာ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို
ဖူးမြော်ကန်တော့လိုက်တယ်။ ပွေးဖို
ကြီးဖူးပြီးမှ ပွေးမက နိုးလာတယ်။ သူက
နောက်မှ ဘုရားကို ဖူးရတယ်။

ဒါကြောင့် ခု အဲဒီနေရာကို မြတ်စွာ
ဘုရားကို ပွေးဖိုက စ.တွေ့ ဖူးခဲ့တဲ့
အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် **'ဖိုးဦးတောင်'**
'ဖိုးဦးတောင်'လို့ သမုတ်ခဲ့တဲ့နေရာ
ပေါ့။ ခု ကာလရွေ့လျော့တော့ ဖိုးဦး
တောင်လို့ ခေါ်ခဲ့ တွင်ခဲ့ကြတဲ့ နေရာ
ပေါ့ကွယ်။

အဲဒီနေရာဟာ သူတော်ကောင်း
သူမြတ်လောင်းတွေနဲ့ ဝိဇ္ဇာဇော်ဂျီ
တပဿီတို့ နှလုံးမွေ့လျော် ပျော်တို
နေရာပေါ့။ ဂန္ဓာဓိခရီးသည် ဝိဇ္ဇာဓရ
ထွက်ရပ်လမ်းမြန်းမယ် အကျင့်စရဏ
တွေကို ကျင့်ကြသူတိုင်း **'အောင်
ကြောင်းဝေပြာ အောင်မြေမဟာ'**

ကြီးပဲကွယ်။ အဲဒီမြေကိုလာ အောင်
မက်လာ တစ်နည်းနည်းနဲ့ ယူကြတယ်။
စိမ့်ကြီးဂနိုင် မြိုင်ကြီးဝနာ ဝိဇ္ဇာထို
အောင်ဂေဟာအရပ်ပဲ။

နောက်တစ်ခုက သားတို့လို ခြေ
ဝင်ပြည်ထွက် အကျင့်တွေ ကျင့်ကြ
တွေ့အတွက် **အင်းဂူဆိုတာရှိတယ်။**
အဲဒီအင်းဂူကိုဆင်းပြီး ဝိုးဂူကိုမြှောက်
အကျင့်တွေ ကျင့်ကြရတယ်။

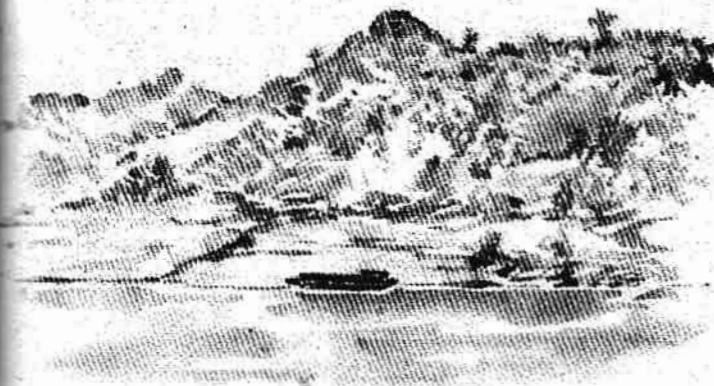
**'အင်းဂူမှာအောင်း ဝိုးဂူမြှောက်
ထုံဟောင်း ပြည်ထွက်ကြောင်း'**
တဲ့ တဘောင်အတိတ် အောင်နိဗ္ဗာန်
လဲရှိတယ်။ ငါ့သား ပြည်ထွက်ဆက်
လက်ကျင့်မယ်ဆိုရင် ပြည်မြို့တစ်ဖက်
ကမ်း ဖိုးဦးတောင်ကိုလာခဲ့။ ဘ
ပေါ်စေတီလေးက စောင့်နေမယ်။ ဒါ
မှာ ဘလဲ အကူအညီတွေ ပေးနိုင်
လိမ့်မယ်'

ဟု မှာလေသည်။
'ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဘသူတော်'
'အိမ် သာဓု၊ သာဓု၊ သာဓု'
ဘသူတော်က စကားအဆုံး သူ
သုံးကြိမ်ခေါ်၍ ထွက်သွားသည်။ ဂန္ဓာ
ဆရာလေးရဲဇော်လည်း ဘသူတော်
ကြည့်ရင်း နောက်တစ်နေ့၌ နိဗ္ဗာ
တောင်ဘက်ကမ်းကူးရန် ဆုံးဖြတ်
ချလိုက်သည်။

ထိုဆုံးဖြတ်ချက်အတိုင်းပင်
တစ်ခါဖူးမျှ မရောက်ဘူးသည့်
တောင်ဘက်သို့ ချမ်းမြေ့အောင်
မော်တော်လေးကို စီးနင်းလိုက်ပါ
ခြင်းဖြစ်လေ၏။

* * *
ချမ်းမြေ့အောင် မော်တော်လေး
မှန်မှန်ခုတ်မောင်းလျက် ရှိဘု
ဂန္ဓာဓိဆရာလေးရဲဇော်သည်
တော်လေး၏ ပြတင်းပေါက်အနီး

ထိုအချိန်တွင်ပင် သူ့နံ့ဘေးမှ လူက မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဂန္ဓာရီဆရာ လေးရဲဇော်က ထိုသူ့ကို အကဲခတ် သလိုကြည့်ရင်း ထိုသူ့အမေးကို မဖြေ သေးဘဲ...

'မိတ်ဆွေကကော ဘယ်သွားမှာ ပါလိမ့်'

ဟု ပြန်မေးလိုက်၏။

'ဖိုးဦးတောင်ကိုပါ။ ဖိုးဦးတောင်ပေါ် စေတီလေးကို သွားမှာပါ'

ဂန္ဓာရီဆရာလေးရဲဇော်သည် ထိုသူ့ ထံမှ ထွက်ပေါ်လာသည့် စကားကို ကြားလိုက်ရသည်နှင့် အံ့သြဝမ်းသာ သွားလေသည်။ သူမသိသည့် သူ မရောက်ဘူးသော ခရီးစဉ်အတွက် အဖော်တစ်ဦး ရလာရုံမက ခရီးစဉ်ကို ထိုသူက လမ်းညွှန်ပို့ပေးသလိုလည်း တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလား။

'ကျွန်တော်လဲ ဖိုးဦးတောင် တောင် ပေါ်စေတီလေးကို သွားမှာပါ'

ဒီတော့မှ သူက ဝမ်းသာအားရဖြင့် ပျာပျာသလဲ ပြောလိုက်သည်။

'ဒါဆို အဖော်ရတာပဲ။ အတူတူ သွားကြတာပေါ့'

'ဟုတ်ကဲ့၊ အတူတူသွားကြတာ ပေါ့'

ဂန္ဓာရီဆရာလေးရဲဇော်က သဘော ကျစွာ ပြောရင်း ဝမ်းသာအားရခေါင်း ညိတ်လိုက်လေ၏။

* * *

ဖိုးဦးတောင် တောင်ပေါ်စေတီလေး သို့ ဂန္ဓာရီဆရာလေးရဲဇော် ညနေ သုံးနာရီလောက်၌ ရောက်ခဲ့သည်။ သူ့အား တောင်ပေါ်စေတီလေးကို ဦးဆောင်ခေါ်လာခဲ့သူ ခရီးကြိုမိတ်ဆွေ ကတော့ တောင်ပေါ်စေတီ ရောက် သည်နှင့် သူ့ကို နှုတ်ဆက်ကာ လေ့

ဆိုင်၍ လိုက်ပါလာရင်း တစ်ဖက်ကမ်း တွင် လှမ်းမြင်နေရသည့် အနောက်ရိုးမ ဟုခေါ်သော ရိုးမတောင်တန်းကြီး၌ မြေညီညီ ညိုညိုမောင်းမောင်း မှိုင်းမှိုင်း ခြာပြာ တောင်တန်းကြီးများကို ကြည့်ရင်း ဖိုးဦးတောင်ကို မှန်းဆနေမိ သည်။

ဘသူတော်၏ မိတ်ကြားချက် ကြောင့်သာ လာခဲ့ရသော်လည်း စင်စစ် တော့ ဖိုးဦးတောင်ဆိုသည်မှာ မည် သည့်တောင်မှန်း ဂန္ဓာရီဆရာလေး ရဲဇော် မသိပါချေ။

တစ်ဖက်ကမ်းသို့ တစ်နာရီလောက် ရောက်မည်ဖြစ်ပြီး ဖိုးဦးတောင်ကို မေး၍တက်ရမည်။ တောင်ပေါ်စေတီ လေးမှ ဘသူတော် စောင့်နေမည်ဖြစ် သည်။ စေတီလေးရောက်လျှင် အနည်း ဆုံး သုံးနာရီ၊ လေးနာရီတော့ ရှိချေ မည်။

ထိုမှ ဘသူတော်ကို မတွေ့၍ ပြည် မြို့သို့ ပြန်ရမည်ဆိုပါက ညနေပိုင်း ညဉ့်ဘက်ကမ်း ပြန်ကူးမည့် မော်တော် ဘီး စက်လှေတို့က မရှိတော့။ နောက် ဦး အင်းဂူဆိုတာကိုလည်း သူမသိ။ နဂူဆိုတာတော့ ဝေလာဝေ။ ဒီသို့ဆို သူ့...

ဂန္ဓာရီဆရာလေးရဲဇော်၏ ရင်ထဲ ကြောင့်ကြပူပန်စိတ်တို့က ကြီးစိုး

နေ၏။ "ဘသူတော် စောင့်မှာပါလေ။ သူ့ကိုယ်တိုင် ပြောခဲ့တာပဲ" ဟူသည့် အတွေး တွေးမိပြန်တော့ သက်သာ သလို ဖြစ်လာပြန်သည်။ ဒီသို့နှင့်ပင် မော်တော်လေးက တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ကပ်မှန်းမသိ တဖြည်းဖြည်း ကပ်လာ ခဲ့သည်။

'ဒီက မိတ်ဆွေက ဘယ်သွားမှာ လဲ'

သူ့နံ့ဘေးတွင် ညောင်ပင်လေးဆိပ် ကတည်းက အတူစီးနင်းလိုက်ပါသည့် သူနှင့် ရွယ်တူလောက်ရှိမည့် တစ်ချိန် လုံး ပုတီးစိပ်နေသူတစ်ဦးက ပုတီး ကိုသိမ်းပြီး သူ့ကို မေးလိုက်ခြင်းဖြစ် သည်။

မော်တော်လေးပေါ်၌ ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ ကလေး၊ လူကြီး စီးနင်းလိုက်ပါ လာသူ (၃၀)နီးပါးမျှ ရှိသော်လည်း သူ့အုပ်စုနှင့်သူ၊ သူ့အဖွဲ့နှင့်သူ စကား စမြည် ပြောကြ ဆိုကြ ရယ်မောကြ ရှိနေကြသော်လည်း သူနှင့် သူ့နံ့ဘေးမှ တစ်ချိန်လုံး ပုတီးစိပ်လိုက်ပါလာသူ နှစ်ဦးသာ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေခဲ့ ကြလေသည်။

တစ်ဦးက ပုတီးစိပ်နေသဖြင့် ငြိမ် သက်နေခြင်းဖြစ်ပြီး သူကတော့ သူ့ အတွေးနှင့်သူ ငြိမ်သက်လိုက်ပါလာ ခြင်း ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

လေး၏ တစ်ဖက်သို့ ထွက်ခွာသွားလေသည်။ စေတီလေး၌ ဘသူတော်ကို အဆင်သင့် တွေ့လိုက်ရ၏။

‘ဘသူတော်ရယ်... ကျွန်တော့်မှာ မသွားတတ်၊ မလာတတ်နဲ့ စိတ်တွေ ပူပန်နေရတာ၊ ဘသူတော်ကို မတွေ့ရင် ဘယ်လိုလုပ်ရပါ့မလဲပေါ့’

သူက စေတီလေးကို ဝတ်ဖြည့်ဖူးပြောပြီးသည်နှင့် ဘသူတော်ကြီး ကိုပြောလိုက်သည်။ ဘသူတော်က ပြုံးရင်း...

‘သူတော်ကောင်းသွားတဲ့ လမ်းပဲ သားရယ်၊ အကူအညီဆိုတာ အလိုလိုတွေဖြစ်လာမှာပါ။ သားသာ စိတ်ဓာတ်ကို ကြံ့ကြံ့ခိုင်ခိုင် ရှိပါစေ။ သားက အခုတော့ တယ်အားငယ် တတ်တာကိုးကွယ်။ နောက်ပြီး ဘကကတိသစ္စာကို ဦးထိပ်ထားတဲ့သူပါ’

ဘသူတော်ကပြောရင်း ယခုညဤစေတီလေးတွင် စတင် အဓိဋ္ဌာန်ယူရန် ပြောသည်။ အဓိဋ္ဌာန်ယူ ပြည်ထွက်လမ်းစဉ် ကျင့်နေစဉ်အတွင်း စားရေးသောက်ရေးကအစ မပူရန် သူတာဝန်ယူမည် ဖြစ်ကြောင်းလည်း ပြော၏။

ထို့နောက် ဝိဇ္ဇာရေ ထွက်ရပ်လမ်းနှင့် ပတ်သက်၍ အခက်အခဲ အတားအဆီး အနှောင့်အယှက်များလည်း အမျိုးမျိုးတွေ ရှိနိုင်ကြောင်း၊ ဝိဇ္ဇာတို့၏ တန်ခိုးသိဒ္ဓိ ဆိုသည်တို့မှာ နတ်တို့နှင့် တန်ခိုးသိဒ္ဓိများ တူမျှကြသဖြင့် နတ်တို့ မနာလိုဖြစ် နှောင့်ယှက်တတ်ကြကြောင်း...

ကိုယ်စောင့်နတ်ကစ တောစောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်နတ် အစရှိသဖြင့် နတ်အများကို အထူးမေတ္တာပို့ရမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ နတ်တို့နှင့် ချစ်ခြင်းကို

ဖြစ်စေရမည်ဖြစ်ကြောင်းလည်း အမိန့်ရှိလေသည်။

ထိုညက ဂန္ဓာရီဆရာလေးရဲဇော်သည် ခန္ဓာငါးပါး ရုပ်နာမ်တရားတို့ကို ဘုရားလှူပြီး ဝိဇ္ဇာစရထသမ္ပန္နောပုတီးစိပ်ကို အပတ်ရေ (၁၀၈)ပတ် စိပ်ပြီး စတင်အဓိဋ္ဌာန်ယူခဲ့၏။

ပြည်ဝင်ကျင့်စဉ် အဓိဋ္ဌာန်ယူခဲ့စဉ်က ထိုပုတီးစိပ်ကိုပင် အခါအားလျော်စွာ တွေ့ကြုံခဲ့ရသော ဆရာသခင်တို့က ညွှန်ကြားခဲ့သည်။ အဓိဋ္ဌာန်ယူရမည့် နေရာဌာနတို့သာ ကွဲပြားခဲ့ရသည်။ သို့ကြောင့် ယခု ပြည်ထွက်ကျင့်စဉ်၌လည်း ထိုပုတီးစိပ်ဖြင့်ပင် စတင် အဓိဋ္ဌာန်ယူလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေ၏။

နံနက်အရုဏ်တက်ချိန် တောင်စာလေးများ၊ ဘုတ်ငှက်ကလေးများ၊ စာပုတီးလေးများ တိတိတာတာ အော်မြည်ချိန်၌ ဘသူတော်လက်ထဲတွင် ဆွမ်းတော်ကပ်ရန် အငွေ့တထောင်းထောင်း ထနေသော ဆွမ်းအုပ်ကလေးကို ကိုင်ရင်း ရောက်လာသည်။

နောက် စေတီလေးရှိ စကျင်ကျောက်သားများနှင့် ထုလုပ်ထားသော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ရှေ့ရှိ ဆွမ်း

ကလပ်တွင် ဆွမ်းအုပ်ကလေးကို ထင်ကာ ဘုရားဝတ်ပြု မေတ္တာပို့ကာ ဆွမ်းကပ်၍ သူ၏ လုပ်နေကျဝတ်စုံများ ဖြစ်ဟန်တူသော ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ တပညာဝနာ ရှုမှတ်ပွားများခြင်းတို့ ဆက်လက်ပြုလုပ်သည်။

ပြုဖွယ်ကိစ္စများအားလုံး ပြီးဘသူတော် သူ့ဆီ ထလာသည်နောက်...

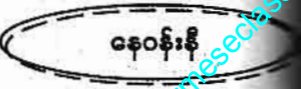
‘ကဲ သား အရုဏ်ဆွမ်းစားအောင်။ ဆွမ်းစားပြီးရင် ဒီကနေ နေပြောင်းရမယ်။ အင်းဂူကို သွားရမယ်ဟု ပြောလိုက်သည်။

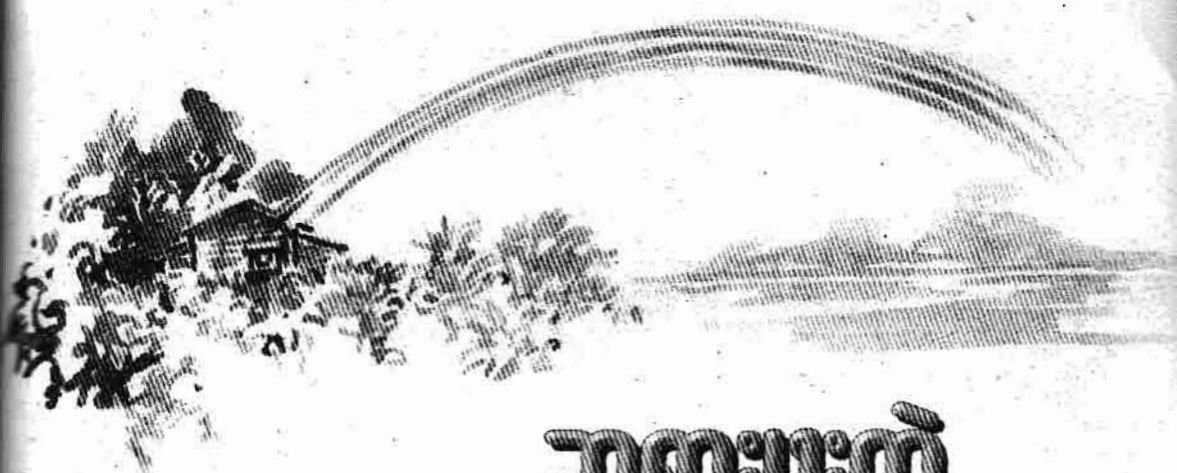
* * *
“အင်းဂူ”

အင်းဂူ ဆိုသည်မှာ ဂန္ဓာရီဆရာလေးရဲဇော် လှမ်းမြင်နေရသည့် (၁၀၀၀)လောက်မြင့်မည့် တောင်ကြီး၏အလယ် တောင်ကမ်းပါးယံတွင် ရှိသည်ဟု ဘသူတော်က ပြောသဖြင့် ခက်ခက်ခဲခဲ ဆင်းရမည့်နေရာဖြစ်ကြောင်း တွေးရင်း ဂန္ဓာရီဆရာလေးရဲဇော် ပခုံးတွန့်သွားမိပေ၏။

‘အင်းဂူက ဟိုရှုက တောင်ပြုတ်တောင်ခဲပန်းအလယ် တည့်တည့်တည့်တည့်တော်တော် ခက်ခက်ခဲခဲတော့ သွားနေရပဲ။ တောင်တန်းကြီးပေါ်ကိုသာ တွေ့ရောက်နိုင်ကြပေမယ့် အင်းဂူတဲ့ တောင်ကိုတော့ ရောက်ဖို့ မထွေးတစ်ချက် အတိတ်အတု တစ်ချက်မှ တာဝန်ပေးသွားနိုင်တဲ့ နေရာပေါ့။ ဘာတို့ ကျင့်နေကြတဲ့ ဂန္ဓာရီပညာလို ဆွမ်းရယ်’

ရှေ့လ ဆက်လုပ်ပါရန်

ဘုရားဖူးတဲ့ သင်္ကေတလောဟ်း

သိသူများမှ ဖော်ပြပေးကြပါ

လောကတွင် လူတိုင်း လူတိုင်းသည် ထူးခြားဆန်းပြားသော ဖြစ်ရပ်များကို မထင်မှတ်ဘဲနှင့် ကြုံတွေ့ကြရသည်။ တချို့သော အကြောင်းအရာများသည် ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ် ဆိုသော်လည်း အများ မကြုံဘူးသော၊ မသိသေးသော၊ မကြားဘူးသော ဖြစ်ရပ်များ ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

စာရေးသူ ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော အောက်ပါ ဖြစ်ရပ်ကလေးကို စာရှုသူ အပေါင်းတို့အား ကောင်းသည်၊ ဆိုးသည်ကို ဝေဖန် အကြံပြုပေးကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

စာရေးသူတို့ နေထိုင်သော အိမ်သည် ဧရာဝတီမြစ်၏ အရှေ့ဘက်ကမ်းတွင် တည်ရှိပြီး မြစ်နှင့် တစ်ဖာလုံခန့်ဝေးပြီး မြစ်ဘက်သို့ မျက်နှာမူကာ တည်ဆောက်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

အိမ်၏ ခေါင်းရင်းဘက်သည် တောင်ဘက်အရပ်တွင်ရှိပြီး ဘုရားခန်းကို သီးသန့်တစ်ခန်း ထုတ်ထားသည်။ ဘေး တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် မှန်အကြည်များကို တပ်ဆင်ထားသည်။

မိုးလယ်ကာလ နေ့တစ်နေ့တွင် ဖြစ်သည်။ မိုးများကလည်း ရွာလျက်ရှိပြီး ညနေ လေးနာရီလောက်တွင် မိုးများ တိတ်သွားသည်။ ထိုအချိန်

နေက အလင်းရောင် ထွက်လာသည်။ ကောင်းကင်တွင် မိုးသားများလည်း ကင်းစင်လျက်ရှိ၏။ ထိုအချိန်တွင် စာရေးသူသည် ခြံထဲသို့ သီးပင်စားပင်များကို ပြုပြင်ရန် ထွက်ခဲ့သည်။

နာရီဝက်ခန့်အကြာတွင် အိမ်ပေါ်မှ သမီးအကြီး၏ အရေးတကြီး ခေါ်သံကို ကြားလိုက်ရသည်။

'ဖေကြီး၊ ဖေကြီး၊ ဒီမှာလာကြည့်ပါ။ ဘုရားစင်မှာ အရောင်တွေ ထွက်နေတယ်။ မြန်မြန်လာ'

ဟဲ့ ပြောသည်။ စာရေးသူလည်း အလုပ်ကို ခေတ္တရပ်ကာ အိမ်ကို အပြေးတစ်ပိုင်း ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

အိမ်ပေါ်သို့ရောက်သော် ဘုရားစင်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ဟုတ်ပါသည် အရောင်မျိုးစုံလင်စွာဖြင့် အလင်းရောင်သည် ဘုရားကျောင်းဆောင်အတွင်း ဝင်လျက် လင်းထိန်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

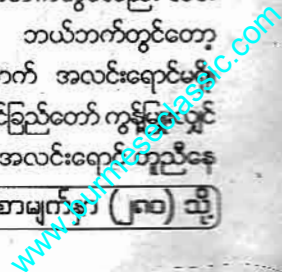
ရွှေခဲကင်

စာရေးသူ အံ့ဩသွားသည်။ ထို့ကြောင့် အိမ်သားများအား လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။

'အားလုံး လာကြဟေ့ ဒီမှာ ဘုရားရောင်ခြည်တော် လွှတ်နေတယ်ဟေ့၊ ဖူးကြ... ဖူးကြ'

ဆိုပြီး ဘုရားကို မိသားစုလိုက်ဝိုင်းပြီး ဖူးကြသည်။ ပြီးလျှင် စာရေးသူမှ ထိုအလင်းရောင်သည် မည်သည့်နေရာက ထွက်သည်ကို သိရှိရန် အနီးသို့ ကပ်ပြီး လေ့လာမိသည်။

အလင်းရောင်သည် ဘုရားကျောင်းဆောင်၏ ညာဘက်တွင်လည်း လင်းထိန်နေသည်။ ဘယ်ဘက်တွင်တော့ ညာဘက်လောက် အလင်းရောင်မရှိတကယ် ရောင်ခြည်တော် ကွန်မြူရှင် နှစ်ဖက်စလုံး အလင်းရောင် တူညီနေ

Handwritten signature or mark in the bottom right corner of the illustration.

ကိုယ်စား
(မာန်အောင်)

ရုက္ခစိုက်ရေး

အလောင်းအစားလုပ်ရုံသူ

နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းတွေမှာ မြန်မာနိုင်ငံအရပ်ရပ်တို့မှ ဆောင်းပါး ရှင်များ၏ ရေးသားတင်ပြထားတဲ့ ဖြစ်ရပ်မှန် ရုက္ခစိုက်ဖတ်လမ်းတွေကို စဉ်ဆက်မပြတ်အောင် ဖတ်ရှုနေရပါတယ်။ စာရေးသူအနေဖြင့် ဖတ်လို့မရိုးနိုင်သလို ဝမ်းသာပီတိလဲ ဖြစ်မိပါ

တယ်။ ဒီလို ရုက္ခစိုက်ဖတ်လမ်းတွေကို ဖတ်ပြီးတဲ့အချိန်မှာ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၃၆)နှစ်လောက်ခန့်က အဖြစ်အပျက်လေးတစ်ခုကို ပြန်လည် သတိရမိပါတယ်။ ဒီဖတ်လမ်း ဖြစ်မြောက်အောင် ပြောပြပေးခဲ့တဲ့ သူကတော့ စာရေးသူ

တို့ရွာမှ အသက် (၇၀)ခန့် ရှိပြီဖြစ်တဲ့ ရှေးမိနောက်မိ “ဦးရဲလှဦး” ဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အဆိုပါ အဘ “ဦးရဲလှဦး” ၏ ပြောပြချက်အရ စာစီပြု တင်ပြလိုက်ရပါတယ်။

* * *

“ကိုအောင်ဘု”ဟာ အလောင်းအစားကို အလွန် ဝါသနာထုံသူတစ်ဦး ဖြစ်သလို သူ့ရဲ့အိမ်မှာလဲ တိုက်ကြက်ဖတွေကို အုပ်လိုက် မွေးထားပါတယ်။ တိုက်ကြက်ဖတွေ ခွပ်နိုင်တဲ့အရွယ်သို့ ရောက်ရှိလာပြီဆိုရင် သူ့အဘောကျ

www.burmeseclassic.com

နှစ်သက်တဲ့ ကြက်ဖတစ်ကောင်ကို ရွေးပြီး တခြားအိမ်က တိုက်ကြက်ဖတွေနဲ့ ခြေစမ်းသဘောမျိုးအနေဖြင့် တိုက်လေ့ရှိပါတယ်။

အဲဒီလို (၃,၄)ကြိမ်ခန့် တိုက်ကြည့်ပြီးလို့ သူ့ကြက်ဖရဲ့ အရည်အချင်းကို စိတ်ချရလောက်ပြီဟုဆိုရင် တခြားရွာများက ကြက်ဖများနဲ့ လောင်းကြေးထပ်တိုက်ပါတော့တယ်။ တစ်နေ့မှာတော့ ကိုအောင်ဘုတစ်ယောက် သူ့ကြက်ဖကို တခြားရွာက ကြက်ဖတစ်ကောင်နဲ့ လောင်းကြေးထပ် တိုက်ဖို့အတွက် ချိန်းဆိုလိုက်ပါတယ်။

အစပထမတွင်တော့ ကိုအောင်ဘုရဲ့ ကြက်ဖမှာ အဆက်မပြတ်အောင် တိုက်စစ်ဆင်ပြီး ခွပ်ပါတယ်။ နောက်တဖြည်းဖြည်း ရေဆုံးလာလို့ အမောဖောက်လာပြီး ထွက်ပြေးပါတော့တယ်။ ဒါကြောင့် ကိုအောင်ဘုမှာ လောင်းကြေးထပ်ထားတဲ့ ပိုက်ဆံတွေကို လျော်ပေးလိုက်ရတယ်။

ကိုအောင်ဘုတစ်ယောက် လျော်ပေးလိုက်ရတဲ့ ပိုက်ဆံတွေအစား ဘယ်လိုပြန်ပြီး ရှာဖွေရမလဲဆိုတာ ကြိမ်ကြိမ်ရာ အကြံထုတ်ရပါတော့တယ်။ သိပ်အကြာကြီး အကြံ မထုတ်လိုက်ရပါဘူး။ ကိုအောင်ဘုရဲ့ ခေါင်းထဲကို အကြံတစ်ခုက ရုတ်တရက် ဝင်ရောက်လာပါတယ်။ အဲဒီအကြံကား...

* * *

ရွာ၏ အနောက်တောင်ဘက် မလှမ်းမကမ်းတစ်နေရာတွင် ညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင်ရှိပြီး ထိုညောင်ပင်ကြီးရဲ့ ခြေရင်းမှာ ရွာသူရွာသားများ ပူဇော်ပုသေနေတဲ့ အဘိုး ရုက္ခစိုးစင် ရှိပါတယ်။ စင်ရဲ့ အခန်းထောင့်တစ်နေရာတွင် ရွာသူရွာသားများ ပူဇော်ထားတဲ့

ပိုက်ဆံတွေက အပုံလိုက် ရှိနေပါတယ်။

အဲဒီ ရုက္ခစိုးစင်ရှိရာ ညောင်ပင်ကြီး၏အနီးသို့ လူတစ်ယောက် ကြက်ဖနှစ်ကောင်ကို တစ်ဖက် တစ်ကောင် ပွေ့ပိုက်ထားပြီး ခပ်သွက်သွက် လျှောက်လာနေပါတယ်။ ထိုသူကား အခြားလူ မဟုတ်ပါ။ ကြက်သမားကိုအောင်ဘုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ကိုအောင်ဘုဟာ ညောင်ပင်ကြီးရဲ့ အောက်ခြေရှိ အဘိုး ရုက္ခစိုးစင်ရဲ့ ရှေ့ကို ရောက်တာနဲ့ ညင်သာစွာ ထိုင်လိုက်ပြီး သူ့လက်ထဲက ကြက်ဖနှစ်ကောင်ကို အဘိုး ရုက္ခစိုးစင်ဘက်သို့ ကြည့်လိုက်ပြီး ပြသလိုက်ပါတယ်။

'အဘိုး ရုက္ခစိုးကြီးရေ ဟောဒီ ကြက်ဖနှစ်ကောင်မှာ ဒီကြက်ဖက အဘိုး ရုက္ခစိုးကြီးရဲ့ ကြက်ဖ ဖြစ်တယ်။ ပုတ်ထားနော်။ ဟောဒီကြက်ဖတော့ ကျွန်တော်ရဲ့ကြက်ဖ ဖြစ်တယ်။ အဘိုး ရုက္ခစိုးကြီးရဲ့ ကြက်ဖနဲ့ ကျွန်တော်ရဲ့ကြက်ဖကို တိုက်ကြည့်မယ်နော်။ ဒါပေမယ့် အလားတော့ မဟုတ်ဘူးနော်။ လောင်းကြေးထပ်ပြီး တိုက်ရမှာ'

ထိုသို့ ပြောဆိုလိုက်ပြီး ကြက်ဖနှစ်ကောင်ကို မြေကြီးပေါ်သို့ ချပေး

လိုက်တယ်။ ကြက်ဖနှစ်ကောင်မှာလဲ အဆက်မပြတ်အောင် ခွပ်ပါတော့တယ်။ သိပ်အကြာကြီး မခွပ်လိုက်ရပါ။ အဘိုး ရုက္ခစိုးကြီး၏ ကြက်ဖ ထွက်ပြေးပါတော့တယ်။ ထိုအခါ ကိုအောင်ဘုက...

'တွေ့တယ်မဟုတ်လား အဘိုး ရုက္ခစိုးကြီးရဲ့ ကြက်ဖ ထွက်ပြေးသွားပြီ။ ဒါကြောင့် အဘိုး ရုက္ခစိုးကြီးရဲ့ ပိုက်ဆံတွေကို ကျွန်တော် ယူလိုက်တော့မယ်နော်'

ထိုသို့ ပြောဆိုလိုက်ပြီး စင်၏ ထောင့်တစ်နေရာတွင် စုပုံထားသော ပိုက်ဆံတွေကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် သိမ်းကျုံးယူလိုက်ပါတော့တယ်။ ဒီနောက်မှာတော့ ကိုအောင်ဘုတစ်ယောက် ရွာဘက်ဆီသို့ သွက်လက်သော ခြေလှမ်းများဖြင့် ပြန်လာခဲ့ပါတယ်။

အထက်ပါ အဖြစ်အပျက်များ ဖြစ်ပွားခဲ့ပြီး နောက်တစ်နေ့ညတွင် ကိုအောင်ဘု၏ မိန်းမဖြစ်သူ မစန်းငွေမှာ အိပ်မက်တစ်ခုကို မြင်မက်ပါတော့တယ်။ အိပ်မက်ထဲတွင် အသက် (၆၀) ခန့် ရှိမည်ထင်ရသော ဝတ်ဖြူစင်ကြယ် ဝတ်ထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးဟာ လက်ထဲတွင် တောင်ငူတစ်ချောင်းကို ကိုင်ဆောင်ပြီး မစန်းငွေအား စူးရှသော မျက်လုံးအစုံဖြင့် စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်လိုက်ပြီး လက်ညှိုးငေါက်ငေါက်ထိုးကာ မစန်းငွေအား ထိုသို့ ပြောပြလိုက်ပါတယ်။

'မနေ့က နှင်ယောက်ျား အောင်ဘုဟာ ကြက်ဖနှစ်ကောင်နဲ့ ငါ့ဆီကို ရောက်လာတယ်။ အဲဒီကြက်ဖ နှစ်ကောင်ကို သူနဲ့ငါ တစ်ယောက် တစ်ကောင်ကျစီယူပြီး လောင်းကြေးထပ် တိုက်ကြတယ်။ ငါ့ကြက်ဖက ထွက်

www.burmeseclassic.com

ပြေးလို့ ငါ့ပိုက်ဆံတွေ အကုန်ယူသွားတယ်။ ဒီတစ်ခါတော့ ငါ ခွင့်လွှတ်လိုက်မယ်။ နောက်တစ်ခါ ဒီလို လာမလုပ်နဲ့လို့ နင့်ယောက်ျား အောင်ဘုကို ပြောပြလိုက်။ ငါသွားမယ်'

ထိုသို့ ပြောဆိုပြီး ရုတ်တရက် ကွယ်ပျောက်သွားပါတော့တယ်။ အိပ်မက်အား မြင်မက်ခဲ့ပြီး နောက်တစ်နေ့တွင် မစန်းငွေသည် အိပ်မက်အကြောင်းကို သူ့ယောက်ျား ကိုအောင်ဘုအား ပြောပြလိုက်ပါတယ်။

ထိုအခါ ကိုအောင်ဘုက...

'ဘာမှ တွေးကြောက်မနေပါနဲ့ စန်းငွေရာ အဘိုး ရုက္ခစိုးကြီးက စိတ်ကောင်းရှိပါတယ်။ ဘာအန္တရာယ်မှ မပေးပါဘူး'

'ရှင်မကြောက်ပေမယ့် ကျွန်မက

ကြောက်တယ်တော်။ အများသူငါတွေ ပူဇော်ပ၊ သနေတဲ့ အဘိုး ရုက္ခစိုးကြီးကို ရှင်မို့လို့ မဖယ်မရာ လုပ်ရက်တယ်။ မတော်လို့ အဘိုး ရုက္ခစိုးကြီးက ဒဏ်ခတ်လာခဲ့ရင် ရှင်ပဲ ဒုက္ခရောက်မှာ'

'ကဲ... ငါ အခုပဲ အဘိုး ရုက္ခစိုးကြီးကို သွားပြီး တောင်းပန်လိုက်မယ်ဟာ။ ဘာမှ တွေးကြောက်မနေနဲ့တော့ ဟုတ်ပြီလား'

ထိုသို့ ပြောဆိုလိုက်ပြီးနောက် ကိုအောင်ဘုတစ်ယောက် ရွာအပြင်ဘက် ညောင်ပင်ကြီးအောက်တွင် ရှိသော အဘိုး ရုက္ခစိုးစင်ရှိရာသို့ ချက်ချင်း ထွက်သွားပါတော့တယ်။

'ဇာတ်လမ်းကတော့ ဒီမျှပါပဲ မောင်သစ်ရေ။ တကယ်တော့ ရုက္ခစိုးဆိုတာ စိတ်ကောင်းရှိတဲ့ ရုက္ခစိုးပဲ

ဖြစ်ဖြစ်၊ ခက်ထန်ကြမ်းတမ်းတဲ့ ရုက္ခစိုးပဲဖြစ်ဖြစ် သူတို့တွေကို သွားပြီး အမှားတစ်ခုခုကို မပြုလုပ်မိအောင် နေထိုင်သွားမယ်ဆိုရင် ဘာအန္တရာယ်မှ မပေးပါဘူး'

စကားဆုံးသည်နှင့် အဘ 'ဦးရဲလှဦး' က ရေခွေးကြမ်း ပန်းကန်ကို ကောက်ကိုင်လိုက်ပြီး တစ်ကျိတ်မော့သောက်လိုက်လေ၏။

စာရေးသူလည်း အဘပြောသမျှကို မှတ်သားလိုက်ပြီးနောက် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းသို့ စာစီပြု ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါတော့သည်။

ရှင်လန်းချင်းမြေကြပါစေ။

ညိုသစ်ဦး(မာန်အောင်)

စာမျက်နှာ (၂၇၇)မှ အဆက်

ရမည်။ ယခုတော့ တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် မတူညီဘဲ ကွဲပြားလျက် ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် စိတ်ထဲက မသကာဖြစ်လာသည့်အတွက် အိမ်အောက်သို့ ဆင်းပြီး ကောင်းကင်သို့ မော့ကြည့်မိသည်။ ဟော... တွေ့ပါပြီ သက်တံကြီးတစ်ခု ကောင်းကင်တွင် ပေါ်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

သက်တံ၏ တစ်ဖက်စွန်းသည် စာရေးသူတို့ ဘုရားစင်ကို တိုက်ရိုက်ထိုးကျနေပြီး ဘေးမှ ကာထားသော မှန်ကို ထိုးဖောက်ကာ ဘုရားကျောင်းဆောင်ကို ထိုးနေခြင်း ဖြစ်သည်။ သက်တံ၏ အခြားတစ်ဖက်သည် ရောဝတီမြစ်၏ အနောက်ဘက်ကမ်းရေထဲတွင် ကျရောက်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ဖြစ်ရပ်ကလေးကတော့ ဤမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ် ဖြစ်သော်လည်း အင်မတန်မှ ကြုံကြိုက်ခဲလှပါသည်။ ရှားပါးလှပါသည်။

ထို့ကြောင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းပရိသတ်ကြီးအနေဖြင့် ဤကဲ့သို့ အဖြစ်မျိုး ကြုံဖူးပါသလား။ အကယ်၍များ ဤကဲ့သို့ ကြုံဖူးကြားဖူးပါက မည်ကဲ့သို့ ကောင်းကျိုးရှိသည်၊ ဆိုးကျိုးရှိသည်တို့ကို ပညာရှင်များ နားလည်တတ်ကျွမ်းသူများအနေဖြင့် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်းမှ ဖော်ပြပေးကြပါရန် အထူးပဲ မေတ္တာရပ်ခံအပ်ပါသည်။

အားလုံး လိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝနိုင်ကြပါစေ။

ရွှေစံကင်း

စာစာအုပ်... ဦးကျော်မိုးသိန်း စာစာအုပ် နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း အမှတ် ၂၃၃ (၂၉)လမ်း၊ မန်းထဲမန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ မှန်း-၀၁ ၂၄၂

ရွှေတံခွန် ဝိဇ္ဇာ

ဓာတ်ပုံဆရာဘဝ

ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ (၁)

ကျွန်တော်က ဓာတ်ပုံဆရာမျိုးရိုးလို ပြောရင်တော့ ရမယ်ထင်တယ်။ အဖေက အသက်(၂၀)နှစ်လောက်အထိ ရွာမှာ လယ်လုပ်ပြီး အသက်မွေးနေတုန်းပေါ့။

ရွာဆိုတာက အခု ကျွန်တော်တို့နေတဲ့ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးအနောက်ပိုင်း ပြည်မြို့နယ်၊ ဝက်ထီးကန်တိုက်နယ်ထဲက သပြေပင်အင်း(ခေါ်) အင်ကုန်း(ခေါ်) ကန့်လန့်ကုန်းဆိုတဲ့ရွာလေး...

အဖေ အသက်(၂၀)ကျော်လောက်မှာ အိမ်ထောင်ကျ၊ သားတွေ၊ သမီးတွေ ရလာမှ ဝက်ထီးကန်တိုက်နယ်ကို ပြောင်းပြီး ဓာတ်ပုံလုပ်ငန်းကို တောက်လျှောက် လုပ်လာခဲ့တာ။
ဪ... ပြောဖို့ ကျန်ခဲ့တယ်။ အဖေက ဓာတ်ပုံပညာကို ပြည်မြို့က “မော်” ဓာတ်ပုံတိုက်မှာ သင်ခဲ့တာပဲ။
အဲဒီအချိန်တုန်းက ပြည်မြို့မှာ ဓာတ်ပုံဆရာဦးဆန်းလွင်ရဲ့ “မော်” ဓာတ်ပုံတိုက်က နာမည်ကြီးပေါ့။ ဆိုပါတော့ဗျာ... အဖေက မွေးတဲ့ ကျွန်တော်တို့ ညီအစ်ကိုမောင်နှမ (၅)ယောက်လုံး ဓာတ်ပုံပညာတော့ တတ်တဲ့လူချည်းပဲ။ ကျွန်တော်လဲ ဒီလိုပဲပေါ့။

(၈)တန်း ကျောင်းသားဘဝမှာ ကတည်းက ဓာတ်ပုံရိုက်တတ်နေပြီ။ ကိုယ်တိုင် အမှောင်ခန်း(Dark Room)ထဲမှာ ဓာတ်ပုံတွေ ကူးတတ်နေပြီ။ အလင်းအမှောင်ရဲ့သဘော၊ Color (အရောင်)တွေ၊ Shapeတွေရဲ့သဘော Zoomတွေရဲ့အထာ စသည်ပေါ့...

ဒီလိုတွေ ပြောနေလို့ ကျွန်တော့် ဘဝအကြောင်းထက်ပဲ ကျွန်တော့် ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရတဲ့ ဒီအဖြစ်အပျက် ဆန်းလေးမှာ ဓာတ်ပုံတွေ လိုက်ရိုက်ရင်း ဖြစ်ခဲ့တာမို့ ဓာတ်ပုံနဲ့ ပတ်သက်ရင် ကျွန်တော် တော်တော်လေး တွေးတောင်

www.burmeseclassic.com

နေပြီဆိုတာကို ကြိုတင်ပြောပြထားချင်တာပါ။

ဒီလိုဗျာ... တစ်နေ့ပေါ့။ မနက်ကြီးဝက်ထီးကန်ရဲ့စခန်းက နယ်ထိန်းတစ်ယောက်နဲ့ ရဲဘော်နှစ်ယောက် ကျွန်တော့်အဖေရဲ့ တင်အေး(ဓာတ်ပုံ) တိုက်ကို ရောက်လာကြတယ်။

‘ဦးလေး ဓာတ်ပုံရိုက်ခေါ်ချင်လို့’

‘ဘယ်ကိုလဲကွ’

‘လယ်ဘုံရွာမှာပါ’

‘ဘာဖြစ်လို့လဲကွ’

‘ဦးမောင်မောင်ရဲ့ အလုပ်သမားတစ်ယောက် သစ်ဆွဲရင်း တုံးပိသေလို့ ရဲမှူးရဲခင်းဆိုပါတော့ ဦးလေးရာ။ အဲဒါမှတ်တမ်းဓာတ်ပုံလေး တင်ချင်လို့’ အဖေက ကျွန်တော့်ဘက် လှည့်ပြီး...

‘သား... မင်း လိုက်သွားမလား။ သွားရဲလား’

‘ဟာ... အဖေ။ ဘာလဲ၊ ဘာလို့ မသွားရဲရမှာလဲ။ ကျွန်တော်လိုက်သွားလိုက်မယ်’

အဲဒါနဲ့ ကျွန်တော် ကင်မရာတွေ၊ ကင်မရာဖီး(Flash gun)တွေ သေချာစစ်၊ ဓာတ်ခဲအသစ်တစ်စုံ အပိုထည့်၊ အားလုံးပြည့်စုံအောင် စစ်ဆေးလိုက်ပြီး သူတို့ရဲတပ်ဖွဲ့နဲ့ လယ်ဘုံရွာကို ထွက်လာခဲ့ကြတယ်။

လယ်ဘုံရွာဟာ ဝက်ထီးကန်ကနေ (၆)မိုင်လောက်ဝေးတဲ့ ရွာကြီးတစ်ရွာပေါ့။ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ စက်ဘီးတွေ စီးပြီး သွားခဲ့ကြတယ်။ အမှန်တော့ ကားနဲ့ သွားရင်လဲ ရတယ်။

ဝက်ထီးကန်နဲ့ မြောက်နင်းဆည်ကို အဲဒီအချိန်က လမ်းကောင်းကောင်းပေါက်နေပြီ။ ဒါပေမယ့် လမ်းမကြီးကနေ ရွာထဲကို ကားဝင်ရတာ အခက်အခဲရှိလို့ ကားနဲ့ မသွားကြတာ...

ထားပါတော့ဗျာ... ဒီလိုနဲ့ အခင်းဖြစ်တဲ့နေရာကို ကျွန်တော်တို့ ရောက်ခဲ့ကြတယ်။ ဒီနေရာမှာ အခင်းဖြစ်တဲ့နေရာကို နည်းနည်း ရှင်းပြမှု ဖြစ်မယ်ဗျာ။

သစ်ခွဲတဲ့ လွှစင်တွေဟာ များသောအားဖြင့် ရွာပြင်က သစ်ကြီးဝါးကြီး အရိပ်ကောင်းတဲ့ ညောင်ပင်ကြီးတွေ၊ ကုက္ကိုပင်ကြီးတွေရဲ့အောက်မှာ ရှိကြတာကိုး။

ဆိုတော့...ဒီဦးမောင်မောင်ရဲ့ လွှစင်ဟာလဲ လယ်ဘုံရွာအထွက်က ညောင်ပင်ကြီးအောက်မှာပေါ့။ ညောင်ပင်က တော်တော်ကြီးတယ်ဗျာ။

ကျွန်တော်တို့ ရောက်တဲ့အချိန်က နေ့လယ်(၁၂:၀၀)နာရီ ဝန်းကျင်ဆိုတော့ နေက အရမ်းပူနေတဲ့ အချိန်ပေါ့။ ဒါပေမယ့် ညောင်ရိပ်ကြောင့် ထင်တယ်။ အေးစိမ့်နေတာပဲဗျာ။

ဦးမောင်မောင်ရယ်၊ သူ့အလုပ်သမား(၃)ယောက်ရယ်၊ လယ်ဘုံရွာက ရွာလူကြီးတစ်ချို့ရယ်ကတော့ ကျွန်တော်တို့အရင် ကြိုရောက်နေကြပြီ။

တကယ်တော့ ဦးမောင်မောင်တို့၊ ဦးရွှေတို့ဆိုတာ ကျွန်တော်တို့ ဝက်ထီးကန် နင်းလမ်းရပ်ကွက်က သစ်သူဌေးတွေပေါ့။ သူတို့က သစ်တွေကို အခုလို ရွာတွေမှာ ခွဲခြမ်းပြီးမှ ဝက်ထီးကန်ကို တင် အရောင်းအဝယ်လုပ်ကြတာပေါ့။

ကဲ...ကျွန်တော်တို့ ဇာတ်လမ်းလေး ပြန်ဆက်ကြရအောင်ဗျာနော့။ ရဲတွေဟာ ရှိတဲ့လူအင်အားကို သုံးပြီး အလောင်းကို ပိနေတဲ့ သစ်တုံးကြီးကို ဝိုင်းဝန်းဖယ်ကြတာပေါ့။

ပြီးတော့ ထုံးမှုန့်တွေနဲ့ ဟိုဖြူး၊ ဒီဖြူး၊ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် မှတ်သင့်တာ မှတ်ပေါ့ဗျာ။ ခဏကြာတော့ နယ်ထိန်းက မေးတယ်။

‘အစ်ကိုတို့က ဒီအခင်းဖြစ်တဲ့နေရာ (ညောင်ပင်ကြီးအောက်)မှာပဲ ရိုက်ခဲ့တယ်။ မင်းအတွက် ဓာတ်ပုံရိုက်ရတာ အဆင်ပြေပါတယ်နော်’

‘ရပါတယ် ကျွန်တော်က ပြဿနာမရှိပါဘူး။ Flash gunလဲ ပါတယ်လေ။ ဒီညောင်ရိပ်မပြေနေ ညဘက်အမှောင်ထဲတောင် ကောင်းကောင်းရိုက်လို့ရတယ်။ ကင်မရာကလဲ Nikon အကောင်းစားဗျာ။ ဟဲ...ဟဲ’

‘ကဲ...ဒါဆိုလဲ ရိုက်ပေးကွာ’

ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လဲ လွယ်အိတ်ထဲက ကင်မရာကိုထုတ် Aperture(အပိချော့)တွေ၊ Shutter(ရှုတ်တာ)တွေညှိ၊ Flash gunကိုဖွင့် မီးအားပြည့်ပြီးဆိုတာ သေချာတော့မှ အလောင်းကို သေသေချာချာ ချိန်ပြီး Focus ဖြတ်၊ OKပြီဆိုတော့ ဓာတ်ပုံရိုက်လိုက်တယ်။

‘ချက်’

ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ သံသယဖြစ် သွားတာရယ်၊ စိတ်ထင်သွားတာရယ် တစ်ပြိုင်တည်း ခံစားလိုက်ရတယ်။ သံသယဆိုတာက ကင်မရာရဲ့ မောင်ကျသံကို တယ်မကြိုက်လှဘူး။

ပုံမှန်ဆိုရင် မောင်းကျသံဟာ “ချရပ်” ဆိုတဲ့ အသံထွက်ရမှာလေ။ အခုတော့ ပုံမှန်မဟုတ်တဲ့ အသံဖြစ်နေတယ်။ Shutter အသံလွှဲနေတယ်နောက်တစ်ချက်က Flash gunကလဲ အားပြည့်ရဲ့သားနဲ့ မီးပမ့်ဘူး။

စိတ်ထင်သွားတယ်ဆိုတာ အဲဒီပုံမှန် မဟုတ်တော့ဘူးလေ။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လဲ သိပ္ပံသမားပါပဲ၊ လက်တွေ့သမား။ ဒါပေမယ့် တစ်ခါတစ်ရံ ကျွန်တော်တို့ လိုက်မမှီတဲ့ ပရလောကဆိုတာ ရှိနေတတ်တယ်လေ။ အဲဒါကြည့်ပေါ့။

ဆိုတော့...ကင်မရာကနေ Flash

gun ပြန်ဖြတ် မီးကို စမ်းပွင့်ကြည့်တယ်။
ရတယ်။ အိုကေ... ပြန်ကြိုးစားကြည့်
တာပေါ့။

Flash gun ကို အားပြန်ဖြည့်
ကင်မရာမှာတပ်၊ Aperture နဲ့ Shutter
ကို (၈, ၆၀) ပုံမှန်ထား၊ သေချာပြီဆိုမှ
Focus ဖြတ်၊ မောင်းကို နှိပ်ချလိုက်
တယ်။

ဒုတိယအကြိမ် NO မရဘူး။ အခုခု
အတိုင်းပဲ စီးမပွင့်ဘူး။ မောင်းသံမှား
နေတယ်။ ဒီအတိုင်းဆိုရင် အခုရိုက်ပြီး
တဲ့ နှစ်ပုံစလုံး မပေါ်ဘူး။ ဓာတ်ပုံ
ကောင်းကောင်း လုံးဝမဖြစ်နိုင်ဘူး
ဆိုတာ ကျွန်တော် ကောင်းကောင်း
သိနေတယ်။ ကျွန်တော့် အတွေ့အကြုံ
အရပေါ့။

အခုနထဲပဲ တတိယအကြိမ် ပြန်
ကြိုးစားကြည့်ဖို့ လုပ်တယ်။ အဲဒီမှာပဲ
နယ်ထိန်းက...

'ဘယ်လိုလဲ ညီလေးရ... ဘာတွေ
ဖြစ်နေတာလဲ'

ကျန်တဲ့လူတွေကလဲ ဝိုင်းကြည့်နေ
တာပေါ့။ ကျွန်တော့်ကို...

'ဒီလို... အစ်ကိုတို့ကို ဘယ်လိုပြောပြရင်
ကောင်းမလဲ၊ ဒီလိုဗျာ... အခု ကျွန်တော်
ရိုက်ထားတဲ့ ဓာတ်ပုံနှစ်ပုံက ဘယ်လိုမှ
မပေါ်ဘူး။

ဆိုလိုတာ ကျွန်တော် ဓာတ်ပုံရိုက်နေတာကို
တစ်စုံတစ်ရာက နှောင့်ယှက်နေတယ်။
ကျွန်တော် ဘယ်လိုမှ ဓာတ်ပုံရိုက်လို့ မရဘူး
ဖြစ်နေတယ်။ ဟောဒီမှာကြည့်၊ Flash
gun မှာ မီး လုံးဝပြည့်နေတယ်။ ပြင်တယ်
နော်'

ဆိုပြီး ကျွန်တော် မီးစမ်းပြတယ်။
မီးက "ဖောင်း" ခနဲနေအောင် ပွင့်
တယ်။ ဒီတော့ ကျွန်တော် ထပ်ပြော
ဖြစ်တယ်။

'ကဲ... အစ်ကို အခု ကျွန်တော်

နောက်ဆုံးအကြိမ် ကြိုးစားကြည့်မယ်။
အကယ်၍ အရင်လိုပဲ မရဘူးဆိုရင်
ကျွန်တော်တို့ တစ်ခုခု လုပ်ရလိမ့်မယ်။
ဒီအလောင်းရဲ့ ဓာတ်ပုံကို ရဖို့ ဒီနေရာမှ
ဒီနေရာထားပြီး ရိုက်မယ်ဆိုရင်တော့
ကျွန်တော့်အတွက် အဆင်မပြေဘူး။
ဆိုလိုတာက ဒီညောင်ပင်ကြီးအောက်
မှာ ဆက်ရိုက်နေမယ်ဆိုရင်တော့
အဆင်ပြေနိုင်မယ်မထင်ဘူး

အစ်ကိုတို့ ရဲမှူရဲခင်း မှတ်တမ်း
ဓာတ်ပုံရရင်ပြီးရော ဘယ်နေရာပဲ ထား
ရိုက်ရိုက် ရတယ်ဆိုရင်တော့ ဒီ
တစ်ကြိမ် ကြိုးစားကြည့်လို့မှ အဆင်
မပြေရင် ကျွန်တော့်ကို တစ်ခု ကူညီ
ရလိမ့်မယ်။

အဲဒါက အလောင်းကို နေပူတဲ့
နေရာ (ညောင်ပင်အရိပ်နဲ့ လွတ်ရာ) ကို
ရွှေ့ပေးရလိမ့်မယ်။ ဘယ်လိုလဲ ရ
မလား'

ဆိုတော့ သူလဲ သဘောတူတယ်။
နယ်ထိန်းကတော့ သူ့အတွေ့
အကြုံအရ ကျွန်တော်ပြောတာကို
သိပ်မအံ့ဩပေမယ့် ကျန်တဲ့လူတွေ
ကတော့ နည်းနည်း လန့်သွားကြတယ်
ထင်တယ်။ တီးတိုးတီးတိုး သဖန်းပိုး
ပေါ့။

ဒါနဲ့ နောက်ဆုံးအကြိမ် ကြိုးစား
ကြည့်မိတယ်။ ထင်ထားတဲ့အတိုင်းပါပဲ
မရဘူး။ ဒီတော့ အလောင်းကို ညောင်
ပင်နဲ့ အတော်လှမ်းလှမ်းကို ရွှေ့လိုက်
တယ်။ နေပူကြီးထဲမှာပေါ့။ ကျွန်တော်
Flash gun သုံးစရာ မလိုတော့ဘူး။
အမှောင်ရိပ်မပါတော့ဘူးလေ၊ ပြန်
သိမ်းပေါ့။ ကင်မရာက Aperture နဲ့
Shutter တွေကို (၁၁, ၁၂၅) ပြန်ပြောင်း
OK ပြီဆိုတော့ ဓာတ်ပုံရိုက်လိုက်တယ်။
'ချုပ်'

နေပူထဲမှာမို့ အဲဒီအသံ အမှန်ပဲ
ကြိုက်တယ်။ ဒီပုံပေါ်ပြီ။ ကျွန်တော့်
သဘောအရ Auto သိနေတယ်။
သေချာအောင်လို့ နောက်ထပ်နှစ်ပုံ
ထပ်ရိုက်တယ်။ OK အားလုံး အဆင်
ပြေတယ်။ နယ်ထိန်းကိုလဲ ပြောလိုက်
တယ်။

'ရပြီအစ်ကို ဘာမှမပူနဲ့။ ဒီပုံတွေ
(နေပူထဲမှာပုံတွေ) ကိုတော့ အာမခံတယ်
ဗျာ။ စိတ်ချ'

နောက်တော့ ပြန်ခဲ့ကြတယ်။
ဓာတ်ပုံမိုးတောင်းစရာရှိတာ တောင်း
ဘောင်ချာဖွင့်ပေါ့။ အိမ်ရောက်တယ်
ဆိုရင်ပဲ ကျွန်တော် အမှောင်ခန်းထဲ
တန်းဝင်တော့တာ။ ဖလင်ဆေးလိုက်
တယ်။ Negative (နုဂတစ်) ထွက်လာပါ
ပြီဗျာ။ ရှေ့ဆုံးပုံ မည်းမည်းကြီး လုံးဝ
မပေါ်ဘူး။ နောက်သုံးပုံ အားလုံး OK
(အိုကေ)။

ကြည့်စမ်း... ဘယ်လောက်တောင်
ဆန်းကြယ်သလဲ။ ဒါ ကျွန်တော့်ရဲ့
ဓာတ်ပုံဆရာဘဝ တကယ့်ဖြစ်ရပ်မှန်
တွေထဲက တစ်ခုပေါ့။ နောက်တော့မှ
ထပ်ရေးပါဦးမယ်။ ဒီထက် ဆန်းကြယ်
တာတွေ...

ရွှေကံမြေ ဝိုးကေ

www.burmeseclassic.com

ရုပ်ရွာအကျိုးကို

ဆောင်ရွက်ပုံ ပရလောကသား

ရသက္ခီရ ကျော်ငြိမ်းစောင့်
(မြည်-ဆည်မြောင်း)

လောကကြီးမှာ ယနေ့တိုးတက်နေ
ပါတယ်ဆိုတဲ့ နိုင်ငံအတော်များများမှာ
သိပ္ပံပညာ၊ ကွန်ပျူတာပညာတွေနဲ့
လိုက်လို့မမီ၊ တိုင်းတာလို့မရတဲ့ စိတ်
နယ်လွန် ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ် ဝိညာဉ်
လောက အဖြစ်အပျက်တွေဟာ
မြောက်မြားစွာ ဖြစ်ပေါ်နေတာကို
စာဖတ်သူတိုင်း အသိပါ။

ယခု စာရေးသူ ရေးသားဖော်ပြမည့်
အကြောင်းအရာမှာ ပရလောကနှင့်
ပတ်သက်သော ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ်

ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်သာ ဖြစ်ပါသည်။
ထိုဖြစ်ရပ်သည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း
(၃၀)ခန့်က ပြည်မြို့၊ ဆံတော်ရပ်ကွက်
တွင် ဖြစ်ပွားခဲ့သော အဖြစ်အပျက်
တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ ဇာတ်လမ်းအစမှာ
ဤသို့ ဖြစ်ပါသည်။

* * *

သရေခေတ္တရာ ပြည်မြို့သည်
ဧရာဝတီမြစ်ကမ်းပါးပေါ်တွင် တည်
သောကြောင့် ရေလမ်း၊ ကုန်းလမ်း
အဆင်ပြေ ချောမွေ့ပြီး ပွဲရုံလိုသော
မြောက်မြားစွာ တည်ရှိ၍ အလွန်

စည်ကားသော မြို့တစ်မြို့ဟု ခေါ်ဆိုနိုင်ပါသည်။

ယခုအခါ နဝဒေးတံတားကြီးနှင့် ရွှေဘုံသာမန်ဘုရားကြီး ပေါ်ထွန်းလာ၍ ပြည်မြို့မှာ ပိုမို စည်ကားလာပေသည်။ ဆံတော်ရပ်ကွက်မှာ ပြည်မြို့ပေါ်ရှိ ရပ်ကွက်ကြီးများ ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ရာတွင် တစ်ခုအပါအဝင် ရပ်ကွက် ဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံတစ်ဝန်းလုံး နာမည်ကျော်ကြား လူသိများသော လေးဆူဓာတ်ပျော် ရွှေဆံတော်စေတီတော် မြတ်ကြီး၏ ခြေတော်ရင်းတွင် တည်ရှိသော ရပ်ကွက်တစ်ခုပင် ဖြစ်သည်။

ထိုရပ်ကွက်တွင်ရှိသော ရပ်ကွက်အရန်မီးသတ် လူငယ်လေးများသည် နွေ၊မိုး၊ဆောင်းမဟုတ် ရပ်ကွက်အတွင်း သူခိုးသူဝှက်နှင့် မီးဘေးရန် ကင်းဝေးစေရန် ညဉ့်နက်တိုင်အောင် ကင်းလှည့်သောစနစ် ထားရှိသည်။

ထိုစဉ်အခါက ဆံတော်ရပ်ကွက်အရန်မီးသတ်အဖွဲ့ အုပ်ချုပ်သူမှာ တပ်စုမှူး ဘဘဦးထွန်းကြည် ဖြစ်ပါသည်။ ထို အရန်မီးသတ်ရဲဘော်များတွင် တပ်ကြပ် ဦးအောင်မင်းဆိုသော အသက်(၂၀)ဝန်းကျင်ရှိ အရန်မီးသတ်ရဲဘော်အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေစဉ်ကာလက အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ် ဦးအောင်မင်းသည် ယခုအခါ ခေတ္တရာမြို့သစ်ရပ်ကွက်တွင် နေထိုင်ကာ လူမှုရေးလုပ်ငန်းဖြစ်သော ကြက်ခြေနီတပ်ဖွဲ့တွင် ပြည်မြို့နယ်ဒု.တပ်ရင်းမှူးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသည့်အပြင် ရပ်ကွက်အုပ်ချုပ်ရေးရုံးတွင်လည်း ရာအိမ်စုမှူးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသူ

ဖြစ်သည်။

ဆံတော်ရပ်ကွက်တွင် ဦးအောင်မင်းသည် အရန်မီးသတ်တပ်ဖွဲ့ ညဂျူတီတာဝန်ကျတိုင်း ပျက်ကွက်သူတစ်ယောက် မဟုတ်ပေ။ ယနေ့လည်း ဦးအောင်မင်းတို့ အရန်မီးသတ်အဖွဲ့မှာ ညဂျူတီကျသဖြင့် ဆံတော်ရပ်ကွက်အရန်မီးသတ်ကင်းသို့ စောစီးစွာ ရောက်ရှိနေသည်။

ထိုသို့ စောစီးစွာ ရောက်ရှိခြင်းမှာ လည်း မိုးတွင်းအခါကာလလည်းဖြစ်ပြန်၊ မိုးကလည်း တဖွဲဖွဲကျနေ၍ မိမိကလည်း ဒု.ကင်းမှူး တာဝန်ကျနေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

မိုးအေးအေးနှင့် အရန်မီးသတ်ကင်းတွင် ရေခွေးကြမ်းသောက်ရင်း အရန်မီးသတ်ရဲဘော်လေးများနှင့် စကားစမြည် ပြောဆိုနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် အရန်မီးသတ်တပ်ဖွဲ့တပ်စုမှူး ဘဘဦးထွန်းကြည် ရောက်ရှိလာပြီး...

'ကိုအောင်မင်းရေ... ည(၁)နာရီနဲ့ (၃)နာရီကြားကို ရပ်ကွက်အတွင်း ပတ်ကင်းလှည့်ဖို့ မမေ့နဲ့နော်၊ မိုးအေးအေးနဲ့ သူခိုးရန် ကြောက်ရတယ်ကွ'

'ဟုတ်ကဲ့ပါ ဘဘ၊ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ ပတ်ကင်းလှည့်ပါမယ်'

အရန်မီးသတ်အဖွဲ့ တပ်စုမှူး ဘဘဦးထွန်းကြည်သည် ကျွန်တော်တို့အရန်မီးသတ်ရဲဘော်များကို မှာကြား

ပြောဆိုပြီး သူ၏စားပွဲတွင် ဝင်ထိုင်ကာ စာဖတ်နေပါသည်။

ကိုအောင်မင်းတို့ အရန်မီးသတ် ညဂျူတီကျသူတွေမှာ အဖွဲ့တွေ ခွဲပြီး အသီးသီး လှည့်ကင်းပတ်ရန် နေရာနယ်မြေ ခွဲဝေ သတ်မှတ်ကြပါသည်။ ယခုည ကိုအောင်မင်းတို့ ပတ်ကင်းလှည့်နယ်မြေမှာ ဗိုလ်ချုပ်လမ်း၊ စာတိုက်တန်းလမ်း၊ ရွှေဆံတော်ဘုရားမြောက်ဘက် စောင်းတန်းလမ်း (ယခုအခါ မျိုးသူခ အထူးကုဆေးခန်း တည်ရှိရာလမ်း)တို့ ဖြစ်ပါသည်။

သို့နှင့် အရန်မီးသတ်အဖွဲ့ တပ်ကြပ်ကိုအောင်မင်းမှာ မီးသတ်အဖွဲ့ကင်းမှ နာရီကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည့်အခါ ည(၂)နာရီ စွန်းလာပြီမို့ သူနှင့် တာဝန်ကျ အရန်မီးသတ် ရဲဘော်လေးများကို ခေါ်ပြီး သူတာဝန်ကျရာ ရပ်ကွက်အတွင်း ပတ်ကင်းလှည့်ဖို့ ပြင်ဆင်ပါသည်။

ကွမ်းတစ်ယာညက် အကြာမှာ အရန်မီးသတ်တာဝန်မှူး တပ်ကြပ်ကိုအောင်မင်းနှင့်အဖွဲ့မှာ တာဝန်ကျရာလမ်းအသီးသီးကို ပတ်ကင်းလှည့်ရန် ထွက်ခဲ့ပါတော့သည်။

သာသနာ့ဗိမာန်ရှေ့ မျက်စောင်းထိုးလမ်း (ဦးမြင့် သင်္ကန်းပရိက္ခရာဆိုင်တိုက် နောက်ဘက်)ကို ရောက်သည့်အခါ အရန်မီးသတ်တပ်ဖွဲ့ ရဲဘော်လေးများရှေ့ ဝါးနှစ်ပြန်လောက်မှာ အသက် (၅၀)ခန့် ခေါင်းတုံးဆံပင်နှင့် အင်္ကျီလက်တို ဝတ်ထားသူတစ်ဦးမှာ မိုးဖွဲဖွဲမှာ ဘာမှ ဆောင်းစရာမပါဘဲ မသင်္ကာစရာ သွားနေပါသည်။

ဒီအခါမှာ အရန်မီးသတ်တပ်ဖွဲ့ဝင် (၂)ဦးနှင့် အရန်မီးသတ် တာဝန်ကျ တပ်ကြပ် ကိုအောင်မင်းမှာ လိုက်လံ

www.burmeseclassic.com

ကို မိရန်အတွက် အမြန်လျှောက်သော်
လည်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဝါးနှစ်ပြန်လောက်
က မြန်နေသလို ထင်ရပြီး မနေ့မမြန်
လိုက်လျှင်လည်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဝါးနှစ်
ပြန်လောက်ကပင် မနေ့မမြန် လျှောက်
နေပါသည်။

ဒီလိုနှင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဦးညိုတိုက်၏
နောက်ကျောချင်းကပ်လျက် ရှိသည့်
ဦးအေးကို ခြိမ်းထဲကို ခြံတန်းတွေ
မဖယ်မပြုဘဲ ဝင်သွားသည်ကို တွေ့ရ
၍ အရန်မီးသတ်တပ်ဖွဲ့ဝင်တွေမှာ
သူခိုးဝင်သွားတယ်ဆိုပြီး အနီးပတ်ဝန်း
ကျင်က အိမ်တွေကို အကုန်လိုက်နှိုးပြီး
ဝိုင်းဝန်း ရှာဖွေကြပါသည်။ သို့သော်
အပ်ကျပျောက်တာတောင် ရှာ၍
ရသည့် လူစုလူဝေးဟာ သူခိုးကို အစ
အနတောင်မှ မမြင်တွေ့ရတော့ပါ။

သို့နှင့် အရန်မီးသတ်တပ်ဖွဲ့ ကင်း
တာဝန်မှူး ကိုအောင်မင်းမှာ စိတ်ပျက်
အားလျှော့ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်လူများကို
ကျေးဇူးတင်စကားပြောကာ အရန်
မီးသတ် တပ်စုရုံးရှိရာ အရန်မီးသတ်
ကင်းစခန်းကို ပြန်လာပြီး တပ်စုမှူး
ဘဘဦးထွန်းကြည်ကို ဖြစ်ပျက်သမျှ
အကြောင်းစုံကို နတ်သံနောကာ ပြန်
ပြောပြတော့တာပေါ့။

ဒီအခါမှာ တပ်စုမှူး ဘဘဦးထွန်း
ကြည်မှာ စိတ်မကောင်းသော ဟင်း
အမူအရာဖြင့် ကင်းတာဝန်မှူး
ကိုအောင်မင်းကို ပြန်ပြောပြပါသည်။

‘အင်း... မောင်ကြောင်စုံဟာ တို့ရဲ့အရန်
မီးသတ်တပ်ဖွဲ့အပေါ်မှာ ဖော်တော်
သံယောဇဉ်ကြီးသွားခဲ့ပဲ။ အခု မင်းတို့
တွေ့ခဲ့တဲ့ ပုံနှိပ်သတ္တုအရန်ဆိုင်ရင် မင်းတို့ရဲ့
နောင်တော် အရန်မီးသတ် ရဲဘော်ဟောင်း
ကြီးတစ်ယောက်ပါကွာ။
ရပ်ကွက်အပေါ် တို့က တာဝန်ယိုသိနဲ့

စောင်ရှောက်နေသလို ဖရလောကသား
မောင်ကြောင်စုံကလဲ ရပ်ကွက်အပေါ် တို့နဲ့
အတူ စောင့်ရှောက်နေကြောင်း မင်းတို့ကို
သိအောင် ပြလိုက်တာပဲ။ ဘာမှမကြောက်
ပါနဲ့ကွာ’

ဤကဲ့သို့ အရန်မီးသတ်တပ်ဖွဲ့
တပ်စုမှူး ဘဘဦးထွန်းကြည် ပြောပြ
လိုက်သည့်အခါ အရန်မီးသတ်ရဲဘော်
လေးများနှင့် တပ်ကြပ် ကိုအောင်မင်း
မှာ မကြောက်သော်လည်း ခေါင်းနား
ပန်းကြီးသွားသည်မှာတော့ အမှန်ပါ။
စိတ်ထဲမှာလည်း ယခုလို မှတ်ချက်ချမိ
လိုက်ပါတော့သည်။

‘ဪ... ဖရဟိတ လူမှုရေးစိတ်ဓာတ်ဟာ
သက်ရှိလူသားတိုင်းဆောင် ယလုပ်ကိုင်
မဆောင်ရွက်နိုင်ပေမယ့် ဘဝတစ်ပါးကို
ပြောင်းသွားတဲ့ ဖရလောကသားကတောင်
ရပ်ကွက်ပြည်သူအပေါ် တာဝန်ယိုတတ်သေး
ရင် (သို့) အဆက်ရှင်နေသူ ကာလထုလုံး
လူမှုရေး လုပ်ဆောင်ပုံတွေနဲ့ ဘဝကို မြှုပ်နှံ
ထားလိုက်ပါမယ်’

အထက်ပါ စကားစုကို နောင်တော်
ကြီး အရန်မီးသတ် တပ်ဖွဲ့ဝင်ဟောင်း
ကြီး ကြားယောင်မိပါက အားရဝမ်းသာ
ဖြစ်မှာ အမှန်ဖြစ်သော်လည်း ဤ
စကားကို အရန်မီးသတ် တပ်ကြပ်

ကိုအောင်မင်း၏ ရင်ထဲက အသံသာ
ဖြစ်ပါသည်။ ဘေးနားက အရန်မီးသတ်
တပ်ဖွဲ့ဝင် ရဲဘော်လေးများနှင့် တပ်စု
မှူး ဘဘဦးထွန်းကြည်ပင် မသိလိုက်
ပါ။

ထိုအဖြစ်အပျက်များ ဖြစ်ပွားပြီး
နောက် တပ်ကြပ် ကိုအောင်မင်းသည်
ရပ်ရွာလူမှုရေးများ၊ သာမူ၊ နာမူများ၊
မကျန် ယနေ့ထက်တိုင် အားကြီးဟန်
တက် ဆောက်ရွက်လျက်ရှိသည်မှာ
စာရေးသူအသိပင် ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် လောကတွင် ကူညီပေး
လိုသော စိတ်ဓာတ်ကောင်းများသည်
သက်ရှိလူသားများအနေဖြင့် ခံပြု
နမူနာယူသင့်သော ပြယုဂ်ဆိုက မှား
မည်မထင်ပါ။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူသည်
အသပြာမချမ်းသာ၍ ငွေကြေးဖြင့်
မကူညီနိုင်သော်လည်း ဘာသာရေး
လုပ်ငန်း၊ ရပ်ရွာလူမှုရေးလုပ်ငန်းများ
ကို ကိုယ်နိုင်သည့် ကျရာနေရာမှ
တာဝန်ထမ်းဆောင်နေပါသည်။

သို့သော်လည်း ယခုကဲ့သို့ ဖရ
လောကသား ပုဂ္ဂိုလ်ကတောင် ရပ်ရွာ
လူမှုရေးတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်နေ
ကြောင်း နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း
စာဖတ်ပရိသတ်များ သိရှိစေရန် လွန်ခဲ့
သော နှစ်ပေါင်း(၃၀)ခန့်က ဖြစ်ရပ်မှန်
လေးကို ရေးသား တင်ဆက်လိုက်ရမိ
သည်။ (၁၃၃၃ ခုနှစ်၊ မဟာသင်္ကြန်
မဏ္ဍပ်တွင် လုံခြုံရေးကင်းကျရင်း
ပြောပြသော ခေတ္တရာမြို့သစ်
ဒုာအိမ်စုမှူး ဦးအောင်မင်းအား
ကျေးဇူးတင်ပါသည်။)

ရသဂန္ထီရ ကျော်ဝင်းအောင်
။ (ပြည်-ဆည်မြောင်း) ။

www.burmeseclassic.com

ကျွန်ုပ်သည် ဘုရားရှင်ကို
အလွန် ကြည်ညိုပြီး
သာသနာတော်ကို
အလွန် ချစ်ခင်လေးစား
တန်ဖိုးထားသည့်
သာသနာပြုနေသူ ပုဂ္ဂိုလ်
တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း
ဦးစွာ ဝန်ခံလိုပါသည်။

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာ
သုံးပါးကို ယုံကြည်သည့် (သဒ္ဓါ)တရား
အထွဋ်တင်ကာ ဝိပဿနာ ဝိပဿနာ
တရားတော်မြတ်ကို ဆရာ
သမားကောင်းနှင့် ကျင့်ကြံ အားထုတ်
ခဲ့လည့်အတွက်လည်း ထိုက်တန်သည့်
တရားအဆင့်တစ်ခုကို ရောက်ရှိ ရရှိခဲ့
သည်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ် အဓိက ပြောဆိုလိုသည့်
အချက်မှာ တရားတော်ကို မြတ်နိုးစွာ
အားထုတ်ကြပါက (၁) သာသနာ
စောင့် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အစောင့်
အရှောက်ကို ခံယူရရှိခြင်းနှင့် (၂)
စိတ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပိုင်ပိုင် အားထုတ်
ခဲ့ပါက စိတ်သမာဓိလှိုင်း မြင့်မားလာ
ကာ မမြင်ရသည့် လောကသား
များနှင့် ဆက်သွယ်နိုင်ခြင်း စသည့်
အကျိုးကျေးဇူးများ ရရှိနိုင်ကြောင်း ထင်
ရှား သိစေလိုခြင်း မူလဖြစ်ပါသည်။

ပထမအချက်အနေဖြင့် ကျွန်ုပ်သည်
မဟာစည်နည်းအရ တရားတော်မြတ်
ကို ပဲခူးတိုင်း၊ ကဝမြို့နယ်၊ ကျား
တက်ဆရာတော်ကြီးထံတွင် အား
ထုတ်ခဲ့ရာ ဉာဏ်စဉ်တရား နာကြားခွင့်
ရခဲ့ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးမှ အားရ
တော်မူသောဘဲ သူသာသနာပြုရာ
နောက် လိုက်စေကာ ဆက်လက်
အားထုတ်စေခြင်းပါသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း ဝန်ထမ်းဘဝမှ လစာမဲ့

မင်းစိန်
(အကြောဘုရင်)

ပရုဇောကကမ္မဋ္ဌာန်

စကားပြောနိုင်သည့် ဖြစ်ရပ်ဆန်း

ခွင့်ယူကာ ဆက်လက် အားထုတ်ရာ
တရားဉာဏ် ပိုမို ရင့်ကျက်လာပြီး
တရားပြ လက်ထောက်တစ်ယောက်
အဖြစ် ကူညီနိုင်ခဲ့ပါသည်။

လိုရင်းဆိုသော် အနိတရားတော်
မြတ်ကို မြတ်မြတ်နိုးနိုး အားထုတ်ခဲ့
ကျွန်ုပ်အား သာသနာစောင့် ပုဂ္ဂိုလ်
မြတ်တစ်ဦးမှ လေ့ဖြတ်ရောဂါ၊
အကြောရောဂါအမျိုးမျိုးကို မိမိ၏
လက်၊ သူတို့၏ဓာတ်ဖြင့် ဝင်ရောက်
ကုသပေးရာ ကျွန်ုပ်သည် (အကြော
ဘုရင်)အမည်ဖြင့် အကြောရောဂါကု

ဆရာတစ်ယောက် ဖြစ်လာပြီး တစ်
ဖက်မှလည်း သာသနာကို ပြုနိုင်ခဲ့
ပါသည်။

နောင်တစ်ချိန် ဝေဒနာရှင်တစ်ဦးမှ
နက္ခတ္တရောင်ခြည် မဂ္ဂဇင်းတွင်
“အကြောဘုရင်နှင့် တွေ့ဆုံခြင်း”
ဆောင်းပါးဖြင့် မိတ်ဆက်ပေးရာမှ
ကျွန်ုပ်သည် နိုင်ငံအဝန်းသို့ မနေမနား
ခရီးထွက်ကာ စေတနာဆရာအဖြစ်
အသက်ကယ်ခွင့် ရခဲ့ပါသည်။ ကျေးဇူး
ကြီးပေစွ။

ထိုသို့ နယ်လှည့်ပြီး ကုသနေခဲ့ရာ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၀၇

တစ်နေ့သ၌ ဘီလူးကျွန်း ကလေး
ကျေးရွာ မှတော်ကျောင်းတိုက်၌ တည်း
ခိုနေထိုင်ပြီး လူနာများကို လက်ခံ
ကုသပေးလျက် ရှိပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ညစဉ် မိမိအလေ့
အတိုင်း ရှေးဟောင်း သိမ်တော်ကြီး
တွင် တရားရှုမှတ်ပါသည်။ ပြီးလျှင်
မေတ္တာပို့ အမျှဝေရာ အစောင့်
အရှောက်များနှင့် ဆက်သွယ် စကား
ပြောခွင့်ရခဲ့ပါသည်။

ဤနေရာတွင် ကျွန်ုပ်သည် ပရ
လောကသားများနှင့် ဆက်သွယ်
စကားပြောနိုင်စွမ်း ရှိနေသည်မှာ ကြာပြီ
ဖြစ်သော်လည်း နောင် အကျယ်
အကျယ် မငြိမ်းဖွယ်ဖြစ်မည်စိုး၍ မည်
သူ့အားမျှ ဖွင့်ဟပြောဆို တိုင်ပင်ခြင်း
မပြုမိပါ။ မိမိအား ပုတ်ခတ်စော်ကား
လာမည်စိုးသည်ထက် တရားတော်ကို
စော်ကားခံရမှာ အလွန် စိုးပါသည်။

တရားတော်သည် မိမိ၏ဘဝ၊ မိမိ၏
အသက် ဖြစ်သည်နှင့်အညီ တရား
အားထုတ်ပြီးမှ ဤလူ ရူးကြောင်
ကြောင် ဖြစ်သွားလေခြင်းဟူသော
အပြောမျိုး ကျွန်ုပ်မခံနိုင်ပါ။

သို့သော် တရားတော်သည်
တကယ်ရှိသည်။ တကယ် ထက်မြက်
သည်။ တကယ် လျှို့ဝှက်ချက်များဖြင့်
ပြည့်နက်နေသည် ဆိုသည်ကို သံသယ
ရှိသူများကို သိစေချင်သည်။ ပြစေချင်
သည်။ အံ့အားတသင့် ဖြစ်သွားစေချင်
သည်။ ဤသည်ကား ကျွန်ုပ်၏ စစ်မှန်
သော အာသီသသာတည်း။

လက်တွေ့မှ ယုံကြည် လက်ခံလို
သည့် လောကကြီးတွင် ကျွန်ုပ်ကိုယ်
တိုင် သိပ္ပံသမား၊ ခေတ်ပညာတတ်
တစ်ယောက်ပီပီ ကျွန်ုပ်၏ တွေ့ရှိချက်
ဖြစ်သော အစောင့်အရှောက်များ
အကြောင်းကို သေချာချင်ပါသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း ကျောင်းထိုင်ဆရာ
တော်ကြီးအား တင်ပြ လျှောက်ထားရာ
ဆရာတော်ကြီးမှ ပြုံးပြီး ထောက်ခံ
စကား ပြောကြားပါသည်။

‘အားကြီးပြင်တာ အပန်းတွေပါ ဒီကျောင်း
မှာ အရင်က ဘီလူးရုပ်တုနှစ်ခု ရှိတယ်။
ယခင်ဆရာတော်ကြီးက ရှေးဟောင်းပစ္စည်း
ရှောင်းထယ်သူတွေ လက်ထဲထည့်လိုက်တာ
ထယ်သူတွေကလဲ ထုပိပြီး ဘုရားသုံးဆူ
လမ်းကနေ ယိုးဒယားကို ခိုးအထုတ်၊
တပ်မတော်စစ်ကြောင်းနဲ့တိုပြီး ရောက်ထဲ
ပစ်ချခဲ့တာ။’

အဲဒါ ဘီလူးကြီးတွေက နေ့စရာ၊ ထိုင်စရာ
ဖျိကဲ့အကြောင်း ဆရာတော်ကြီးကို အကြံ
ကြိုက် အိပ်ပက်ပေးတာနဲ့ ဆရာတော်ကြီးက
မနေနိုင်လို့ နေ့စရာလုပ်ပေးခဲ့တာ သောဟို
မှာ ကြည့်ပါလား’

ဆရာတော်၏ ညွှန်ပြရာကြည့်လိုက်
ရာ အုတ်တိုက်ကလေးနှစ်လုံးကို တွေ့
ရပါသည်။

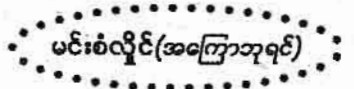
‘ဒကာကြီးက ကိုယ့်ကိုယ်ကို သံသ
ယ ရှိနေတာလား’

‘သေချာချင်လို့ပါ ဘုရား’

‘စိတ်ချပါ။ ဒကာကြီး အမြင်မမှား
ပါဘူး’

ကျွန်ုပ်သည် ဤအချက်ကို သက်
သေအရာထား၍ စိတ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကို
နိုင်နိုင် အားထုတ်ခဲ့ပါက မမြင်ရသည့်
လောကသားများနှင့် စိတ်ချင်းဆက်
သွယ် စကားပြောနိုင်လာခြင်း ဟူသည့်
အကျိုးတရား ရရှိသည်မှာ ကေန်
ဖြစ်ပါကြောင်း တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

သာသနာကို ချစ်မြတ်နိုးပြီး၊ သာ
သနာကို လေ့လာလိုက်စား တန်ဖိုး
ထားသူများ ပွားများနိုင်ကြပါစေ။

ပြော

မူ

မ

မူ

မ

ဝင်

ရေးသား

နိုင်ပါသည်

စာမူပို့ရန် ...

ဦးကျော်စိုးသိန်း

စာတည်းချုပ်

နက္ခတ္တရောဂါခြေညှိမဂ္ဂဇင်း

အမှတ် ၂၃၃ (၂၉)လမ်း

ပန်းတဲတန်းစာတိုက်၊

ရန်ကင်းမြို့။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို အစိုးရသော
ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော် ဒါယကာ
ဦးမိသာရမင်းသည် အသက် (၁၅)နှစ်
တွင် မင်းဖြစ်၏။
အသက် (၆၄)နှစ်
နန်းသက် (၅၂)နှစ်
ရောက်သောအခါ
သားတော် အဇာတသတ်
မင်းသည် ခမည်းတော်ကို
သတ်၍ မင်းပြု၏။

၁၈၅၆

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ကလေးမြို့နယ်၊ ရာဇဂြိုဟ်ရွာမှ လွှဲပြောင်းရေးအဖွဲ့

အဇာတသတ်မင်းကို သားတော်
ဥဒယဘဒ္ဒ သတ်၍ မင်းပြု၏။ ဥဒယ
ဘဒ္ဒကို သားတော် အနုရုဒ္ဓါသတ်၍
မင်းပြု၏။ အနုရုဒ္ဓါကို သားတော် မုဏ္ဍ
သတ်၍ မင်းပြု၏။ မုဏ္ဍကို သားတော်
နာဂဒါသ သတ်၍ မင်းပြု ၏။

ထိုသို့ အပသတ်မင်း(၅)ဆက်ရှိ
သောအခါ သာသနာသက္ကရာဇ် (၇၂)
နှစ် ရှိခဲ့လေပြီ။ ထိုအခါ ရာဇဂြိုဟ်
ပြည်သူပြည်သားတို့က အပသတ်မင်း
မျိုးကို မနှစ်သက်ကြတော့သဖြင့်
နာဒါသမင်းကို သတ်၍ သုသုနာဂ
အမတ်ကြီးကို တညီတညွတ်တည်း
မင်းမြှောက်ကြ၍ အပသတ်မင်းဆက်
အမျိုးအနွယ်တို့ကို ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ
နှင်ထုတ်ကြလေကုန်သည်။

ထိုအခါ နာဂဒါသမင်းသားကား
အလာမိက၊ ဥဒိက၊ ကိစ္စန ညီနောင်
သုံးယောက်တည်း။ ထိုမင်းသားသုံး
ယောက် ပြည်မှ ထွက်သည့်ကာလ
အတူတကွ လိုက်ပါသော ဆွေတော်
မျိုးတော် (၃၀၀၀)၊ မင်းသားတို့နှင့်
အတူ ပျော်လိုက်လိုက်ပါလိုသူ အမှုထမ်း
(၄၄၀၀)၊ အရိယာရဟန္တာ(၅၀၀)၊
ဆင်(၈၀၀)၊ မြင်း(၁၀၀၀)၊ မင်းထွက်
ဘက်မှလျှင် လိုက်ရသော သင်တိုင်း
ခိတ်မဟာဓန လေးကြီးကိုင်သူရဲ

(၁၀၀၀)၊ စူဠဓန လင်းလေးကိုင်တူရိုင်း
သားလူမျိုး(၁၀၀၀)၊ ကာစွဲသန်လျက်
ကြီးကိုင်သူရဲ(၁၀၀၀)၊ အလုံးစုံ
(၁၁၀၀၀)သော ဗိုလ်ခြေနှင့်တကွ
ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကြီးမှ ထွက်ကြ၍
စစ်အင်္ဂါလေးပါးနှင့် အပြည့်အစုံ
အရှေ့တောင်ထောင့်အရပ်သို့ ဖြည်း
ညင်းသာယာစွာ သမာဓိနတ်တို့
စောင်မ၍ ဘေးအန္တရာယ်မရှိ စခန်းများ
စွာ သုံးလကျော် လေးလခန့် ထွက်ခွာ
ရာတွင် မြို့ကြီးရွာကြီး တည်ထောင်
ပြုစုလောက်သော ဘုမ္မိနက်သန်နေရာ
တို့ကို စူးစမ်းဆင်ခြင်လျက် ဤအရပ်သို့
ရောက်သဖြင့် နှစ်သက်လောက်သော
မြေအပြင်ကို မြင်၍ ရပ်ဆိုင်းနေထိုင်
စခန်းချကုန်သည်။

ထိုအခါ ဇာလာမိက မင်းသား
အသက် (၁၅)နှစ်ရှိ၏။ ညီတော်နှစ်
ယောက်မှာ ငယ်လှသေးသည်။
(သာသနာတော် သက္ကရာဇ်ကား
(၇၃)နှစ် ရှိလေပြီ။) လေးမျက်နှာ၊

ရှစ်မျက်နှာအရပ်တို့ကို ပတ်လည်စူးစမ်း
သည်ရှိသော် အနောက်မျက်နှာ၌ သီရိ
ပပ္ဖတတောင်ပေါ်က စီးဆင်းသော နန်း
ကရင်အမည်ရှိသော ချောင်းကြီးသည်
အရှေ့အရပ်သို့ စီး၍ မြေညီရာအရပ်
သို့ရောက်လျှင် တောင်သို့ လက်ယာ
ရစ်သွား၏။

ထိုချောင်း၏ အရှေ့ဘက်အရပ်၌
မနိမ္မဝေး မနိမ္မမြင့် တောင်ကမူ
တစ်ခုထက်တွင် သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ကို
လက်ယာရစ် နွယ်ပတ်လျက်ရှိ၏။
ထို့အတူ တောင်အရပ်၊ အနောက်
အရပ်၊ မြောက်အရပ်တို့၌လည်း
သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်စီတွင် နွယ်ပတ်
လျက်ရှိကြ၏။ အလယ်ချက်မ၌တား
ညီညွတ်စွာသော မြေအပြင်ထက်တွင်
အင်ကြင်းပင်ကြီးတစ်ပင်သည် လုံးပတ်
(၁၀)တောင်၊ (၁၅)တောင်ရှိ၏။ အရပ်
အတောင်(၅၀)ရှိ၏။ ခက်မင်းဖြာ
တင့်တယ်၏။

ထိုအင်ကြင်းပင်ကြီးကို သဒ္ဓမာဝတီ
နက္ခတ္တရောင်ခြည်အရင်း ၂၀၉

အမည်ရှိသော နွယ်ပင်သည် နဂါး ရှုပ် အဆင်းကဲ့သို့ လက်ယာရစ်ပတ် လျက်ရှိ၏။ ထိုသို့ အဆန်းတကြယ် အံ့ဖွယ်ရာတို့ကို တွေ့မြင်ကြရသဖြင့် ဤအရပ်၌ မြို့နန်းတည်ထောင်ရ သော် သာသနာငါးထောင်ပတ်လုံး အခွန်ရှည်စွာ စည်ပင်လတ္တံ့ ဟု ယူဆ ကြကုန်၏။

သို့သော် မြို့တည်ရန် အခါမရောက် သေး။ အကြောင်းမှာကား လက်နန်းနှင့် တည်သောမြို့သည် မင်းသက်ရှည်၍ မြို့သက်မရှည်ရာ။ ဇော်မက်နန်းနှင့် တည်သောမြို့သည် မြို့သက်ရှည်၍ မင်းသက်မရှည်ရာ။ ထာဝရကံန်းနှင့် တည်သော မြို့သည်သာလျှင် မင်း သက်ရော မြို့သက်ပါ နှစ်ပါးလုံး ရှည် သည်ဟု ထာဝရကံန်းကို စောင့်ငံ့ လျက်...

ထိုဘုမ္မိနက်သန်နေရာနှင့် မနီးမဝေး နန်းကရင်ချောင်း အရှေ့ဘက်၌ အိမ် ခြေ(၅၀၀၀၀)ဖြင့် ရောနေတိုင်း အရိမည မြို့ဟု ယာယီခေတ္တ တည်ထောင်၍ ကြွင်းသော အိမ်ခြေတို့ကို အရှေ့ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် အရပ် လေးမျက်နှာတို့၌ မြို့ရွာပြုစု၍ လုပ် ကိုင်စားသောက် ကြစည်အားယူကြ သည်။

သာသနာသက္ကရာဇ် ၉၂ ခုနှစ်တွင် ချင်းတွင်းမြစ်အရှေ့ဘက် မဟာမြိုင် တောတွင်း၌ ကစူး ကစက် သက် ကွမ်း ရည် အစုစုရှိသော လူမျိုးတို့ကို သိမ်းရုံ၍ မဟာဝန်မြို့ဟု သမုတ်ပြီး လျှင် ညီတော်အငယ် ကိစ္စနရာဇာကို မင်းပြုစေ၏။

ထို့နောက် သာသနာသက္ကရာဇ် ၉၅ ခုနှစ်၌ ဝန်းသိုကောလင်း မိုးညှင်းအရပ် ၌ ညီတော်အလတ် ဥသိကရာဇာကို

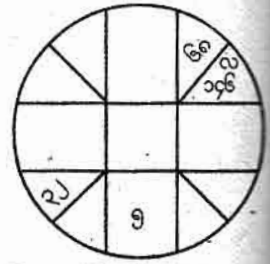
မင်းပြုစေ၏။ ဤကဲ့သို့ (၂၇)နှစ်ပတ် လုံး ပြည်ထဲရေးကို သိမ်းပိုက်ပြုစုပြီး ထာဝရကံန်းဖြစ်သော သာသနာနှစ် (၁၀၀)ပြည့် တပေါင်းလဆန်း (၁၅)ရက် စနေနေ့နံနက် အလင်းရောင်ပြုလာ သောအခါ နာရီပါဒ် (၁၃)၊ ဗိနော (၂)ပြန် ခရာပြည့်၊ ကုံလက်၊ သိဟ်စန်၊ မေထုန်ရာသီ၊ စနေကြင်း၊ မေထုန် ရာသီ၊ စနေနဝင်း လက်စီးနက္ခတ် (၂၃)လုံး (၃)ပါဒ် ထက်လက်စီးလျက် အနုရာနေက္ခတ် မွန်းမတ်သောအခါ တွင် ဇာလာမိကမင်းကြီးသည် နွယ် ပတ်မြို့ မြေကျုံး နာရီမြို့တာမြို့လျား တံခါး အစရှိသည်တို့ကို တိုင်းတာ တည်လုပ်တော်မူသည်။

မြို့တာအဝန်းကား (၅၀၃၆)တာ၊ မြို့ရပ်(၁၀)၊ တောင်မြို့ထုမြေခင်း (၂) တာ၊ မြို့ထိပ်(၁၀)တောင်၊ မြို့ရိုးနှင့် ကျုံးပတ်လျက် (၁၅)တာ၊ ကျုံးစောက် အနက် (၇)တောင်၊ မြို့တွင်း အရှေ့ အနောက်(၂၅၆၄)တာ၊ တောင်မြောက် (၁၀၁၅)တာ၊ အရှေ့မျက်နှာ ကြိမ်ခင်း တံခါး (၁၂)တာ၊ ကြိမ်ခင်းတံခါးက စည်ပေါက်တံခါးအထိ (၁၈၆)တာ...၊ စည်ပေါက်တံခါး (၁၂)တာ၊ စည် ပေါက်တံခါးမှ ကြိမ်ခင်းတံခါးအထိ (၁၁၄)တာ၊ ကြိမ်ခင်းတံခါး (၁၂)တာ၊ ကြိမ်ခင်းတံခါးမှ ဟံခင်းတံခါးအထိ (၁၁၅)တာ၊ ဟံခင်းတံခါး (၁၂)တာ၊ ဟံခင်းတံခါးမှ မြောက်မျက်နှာ ကြိမ် ခင်းတံခါးထိ (၁၀၄)တာ၊ အရှေ့မြောက် မျက်နှာ ဟံခင်းတံခါး (၁၂)တာ၊ တံခါး

မြို့ရိုးကား မညီမညွတ်ရှိသည်။ ထို သုံးထပ်မြို့ကား အုတ်မြို့မဟုတ် ရောကျောက်ပါတည်း။

* * *

နွယ်ပတ်မြို့တည်သော ဇာတာ

စင်နက္ခတ်(၁၀)လုံး (၂)ပါဒ်

- ၁။ ဇာလာမိကမင်းကြီးမှစ၍ မင်းအဆက် စိုးမိုးအုပ်ချုပ်လာခဲ့ကြ ရာ...
- ၂။ သားတော် မဟာဝန္တရာဇာ၊
- ၃။ သူ၏သားတော် မဟာသိဒ္ဓန္တရာဇာ၊
- ၄။ မဟာသိဒ္ဓန္တရာဇာ၏ ညီတော် နန္ဒရာဇာ၊
- ၅။ နန္ဒရာဇာ၏ သားတော် “လန္တဝါရာဇာ” ယင်းလန္တဝါရာဇာ၏ တက်၍ (၁၀)နှစ်အကြာ မြို့တိုက်ပါဋလိပုတ်ပြည်ကြီးမှ သိဓမ္မာသောကမင်းကြီး ဝေထေရ် သော ဓာတ်တော်တို့ကို မြို့အရှေ့ မျက်နှာ မြို့တွင်း၌ အုတ်နီ၊ အုတ်ဖြူ အုတ်ဖြူ သုံးမျိုးလုပ်စေ၍ ထိုအုတ်လုပ်သော နေရာကိုလည်း ကြီးငါးပါးဖြင့် ဆန်းကြယ်သော “စင်ရေကန်ကြီး ဖြစ်စေတော်မူ

လျှင် အရှေ့တောင်ထောင့်အရပ်၌ အုတ်သုံးမျိုးဖြင့် မဟာစေတီကို တည်ထားကိုးကွယ်တော်မူသည်။

တော်တော် မွေတော်တို့ကိုလည်း ထိုမဟာစေတီအောက်၌ မြေထဲ အတောင် (၄၀)တူး၍ နဝရတ် (၉)ပါး၊ ရတနာကြွတ်ဖြင့် ကောင်းစွာထည့်သွင်း၍ ရွှေပန်းဆိုင်၊ ငွေပန်းဆိုင်၊ ရွှေပေါက်ပေါက်၊ ငွေပေါက်ပေါက် ရတနာ(၇)ပါး ကြံမြောက်ပူဇော်၍ သွတ်သွင်းဌာပနာတော်မူ၏။ သစ္စာလေးပါးတရားကို မစောင့်သော သူတို့ ယူ၍ မရခြင်းငှာ အဓိဋ္ဌာန်တော်မူ၍ သံစက်၊ နဂါးစက်တို့ဖြင့် ခက်ခဲစွာ တားတော်မူ၏။

ဤ အကြောင်းအရာတို့သည် ကလေးမြို့၊ တိန်းညှင်းမြို့၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့ သုံးမြို့ဂိုဏ်းအုပ်ကျောက်ကာ (မုံရွာကျောက်ကာမဟုတ်) ဆရာတော်ကြီးကျောင်း ပေစာမှ နွယ်ပတ်မြို့၊ ရာဇဝင်ပါ အကြောင်းအရာ တစ်စိတ်စိတ်ဒေသ ဖြစ်ပါသည်။

လန္ဒပါလမင်းကြီးသည် တည်ထားကိုးကွယ်တော်မူခဲ့သော မဟာစေတီသည် ယခုအခါ ကလေးမြို့နယ်၊ ရာဇဂြိုဟ်ရွာ အရှေ့တောင်ထောင့်၌ "အုတ်သုံးမျိုးစေတီ" ဟု ထင်ရှားပါသည်။ ယင်းမဟာစေတီခေါ် အုတ်သုံးမျိုးစေတီတော်ကြီးနှင့် စေတီတော်ကြီး တည်ထားရန် အုတ်ဖုတ်ခဲ့သော 'ဂန္ထီရရေကန်ကြီး' တို့ တည်ရှိနေဟန် ပထမမြေပုံ အနေအထားမှာ ရာဇဂြိုဟ်ရွာတောင်ဘက် တောင်ကုန်း တောင်ကမ်းပါးစောင်းတွင် ဂန္ထီရရေကန်ကြီး ရှိသည်။

ထို တောင်ကမ်းပါးစောင်းအတိုင်း တောင်ဘက်သို့ လေးဖာလှခန့် သွား

လိုက်လျှင် မဟာစေတီခေါ် အုတ်သုံးမျိုးစေတီကို ဖူးတွေ့ရမည် ဖြစ်သည်။ ဂန္ထီရရေကန်ကြီးနှင့် စေတီကြီး၏ အရှေ့ဘက်သည် မြေနိမ့်လွင်ပြင်၊ လယ်ကွင်းများနှင့် နေရေဥရာမြစ်တို့ကို အပေါ်စီးမှ မြင်ရသည်မှာ အလွန်သာယာလှပါသည်။ ထိုနေရေဥရာမြစ်သည် နွယ်ပတ်မြို့ရာစင်ထဲမှ နန်းကရင်ချောင်းဖြစ်ပြီး ရာဇဂြိုဟ်ရွာမှာ နွယ်ပတ်မြို့ဟောင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဂန္ထီရရေကန်နှင့် စေတီကြီးကို မင်းအဆက်ဆက် နှစ်ပေါင်းနှစ်ထောင်ကျော် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ခဲ့ကြရာ ပျက်စီးယိုယွင်းလာသဖြင့် ရွာသူရွာသားများက မဟာစေတီခေါ် အုတ်သုံးမျိုးစေတီတော်ကို ပြုပြင်ကြရန် စေတီ၏ အောက်ခြေအထိ တူးဖော်ကြရာ ရေလုံးကြီး ကန်ထွက်လာခဲ့ကြသဖြင့် အံ့ဩထိတ်လန့်စွာ ဆောက်တည်ရာ မရ ဖြစ်ကြရပါသည်။

ထိုအခါမှ ဂန္ထီရရေကန်ကြီး နှင့် (၄)ဖာလှခန့်အကွာ မြောက်ဘက်မှ ဂန္ထီရရေကန်ကြီးကို ဖောက်ထုတ်လိုက်ရာ ထုတ်တော်ကြီးနေရာမှ ကန်ထွက်နေသော ထုတ်ကြီးသည် ထုထန်စွာ ရင်တန်းပွားပါးတော့သည်။

ထိုအခါမှ ရွာသူရွာသားများမှာ အောက်ခြေကို ထက်ဖောက်ကြတော့တော်တော်ကြီးကိုသာ မြန်မည်တည်ထား မွမ်းမံကြရာ ယခု ဖူးတွေ့ရသည့် အတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

ယနေ့ တိုးတက်နေသော သိပ္ပံစေတီကြီးတွင် မယုံနိုင်စရာ ဆန်း

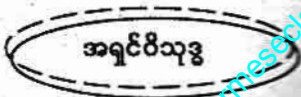
လည်း ဆန်းကြယ်လှပါပေသည်။ ရှေးခေတ်က ဘူတာဝါဟန ဂန္ထီရ အတတ်ပညာတို့ကို ဂန္ထီရရေကန်ကြီးက ယခုခေတ်လူသားတို့အား လက်တွေ့မူကံတွေ့

သက်သေပြခဲ့ပေပြီ။ ထိုကဲ့သို့ စေတီတော်ကြီးကို ပြုပြင်ခဲ့ကြသော်လည်း ဂန္ထီရရေကန်ကြီးကို ကား မပြုမပြင် ပေါက်လွတ်ပစ်ထားခဲ့ကြရာ ရှေးအခါက ပိုးချည်ခင်တစ်ဆုံး ထောက်၍မမိအောင် နက်သော ရေကန်ကြီးသည် ယခုအခါ ရေတိုက်စား၍ မြေသားပျံ့ပြီး ကောလာခဲ့သဖြင့် နေအခါ ကန်အလယ်၌သာ ရွံ့ညွှန်ကြီး ရှိပြီး ကျွဲနွားတားကျက်မြေပြင် ပကတိဖြစ်နေပေပြီ။

ကန်ပေါင်အနီး၌ အိမ်များ ဆောက်လုပ်လာကြခြင်းများလည်း ဂန္ထီရရေကန်ကြီး၏ ဘဝနိဂုံးဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။ ဘောလုံးကွင်း တစ်ကွင်းနီးပါးမျှ ရှိသော ဂန္ထီရရေကန်ဟောင်းကြီးကို ရွာသူရွာသားများ ဝိုင်းဝန်းဆည်ကြလျှင်ပင် ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

သို့သော် ဝေဠုဝန်ကျောင်းဒါယကာ မိဗ္ဗိသာရမင်းကြီး၏ အနွယ်တော်များ တည်ထားခဲ့သော 'ဂန္ထီရရေကန်ကြီး' ကို ပြုပြင်မည့် ကောင်းမှုကုသိုလ်ရှင်များ ပေါ်ပေါက်ပါစေဟု ဆုတောင်းရပါတော့သည်။

အကယ်၍ ကုသိုလ်ရှင် မပေါ်ပေါက်ပါကလည်း ဤဆောင်းပါးသည် ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် ဂန္ထီရရေကန်ကြီး တစ်ခု၏ သမိုင်းမော်ကွန်း ဖြစ်ပါစေသတည်း။

www.burmeseclassic.com

တက္ကသိုလ် မောင်လှ

နန်းခွဲစား တောလား

ဖြစ်ရပ်တို့က ဆယ်စုနှစ်လေးခု ကျော်လာခဲ့ရုံသာမက စာရေးသူမှာ အယ်လ်ဇိုင်းမားခေါ် အတိတ်မေ့ရောဂါ ကလည်း ဝင်စပြု၍နေပြီဟု ထင်မိပါ ၏။ သို့ဖြစ်၍ ကိုယ့်ဦးနှောက်ထဲက မှတ်ဉာဏ်ဆဲလ်တို့ကို အတင်းနှိုးဆွ ကြည့်သည်။

၂၉၂ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

စတင် သတိရလာသည်ကတော့ ရန်ကုန် စီးပွားရေးတက္ကသိုလ်က ၁၉၆၉ ခုနှစ်မှာ ဘွဲ့ရခဲ့သည်။ ထို့နောက် (၈-၅-၁၉၇၀)နေ့မှာ ဖောင်ကြီး ဗဟို ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းကျောင်း ဇေယျတပ်ခွဲ အပတ်စဉ်(၁)သို့ သင်တန်းတက်ရ

သည်။ ထိုသင်တန်းက သုံးလကြာမြင့် သည်။

ထို ဖောင်ကြီးသင်တန်းပြီးနောက် ရန်ကုန်မြို့ ကမ္ဘာ့အေးက ဗဟိုသမဝါယမ သင်တန်းကျောင်းမှာ တစ်လကျော်ခန့် မှာ ဆက်တက်ပြန်ပါသည်။

ထိုသင်တန်းများအားလုံး ဆင်းပြီး သည့်နောက်မှာတော့ စာရေးသူလို သင်တန်းဆင်းများကို သမဝါယမ ကောဒါများအဖြစ် ခန့်အပ်ပြီး ဘာဝန်က

ရာ မြို့နယ်များသို့ စေလွှတ်လိုက်ပါ
တော့သည်။

ထို့နောက် စာရေးသူမှာ ၁၉၇၁
ခုနှစ်တွင် ရမည်းသင်းမြို့နယ်သို့
တာဝန်ကျခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့
သမဝါယမကောဒါများ၏ အဓိက
တာဝန်မှာ ထိုအချိန်က နိုင်ငံတစ်ဝန်း
တွင် ရှိနေဆဲ လ.လ.သ.သ ခေါ်
လယ်ယာနှင့် လုပ်ငန်းပေါင်းစုံ
သမဝါယမ အသင်းဟောင်းများကို
အသစ်ပြဋ္ဌာန်းပေးလိုက်သည့် ၁၉၇၀
ပြည့်နှစ်တွင် သမဝါယမအသင်း ဥပဒေ
နှင့်အညီ ပြန်လည် ဖွဲ့စည်းပေးရန်ပင်
ဖြစ်၏။

ထိုသို့ ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းပေးရာ၌
ပါတီ၊ ကောင်စီ၊ လယ်သမား၊ အလုပ်
သမားနှင့် သမဝါယမဦးစီး စသည့်
အဖွဲ့စုံတို့ဖြင့်သာ ဆောင်ရွက်ပိုင်ခွင့်
ရှိပါ၏။ သို့ပါ၍ တာဝန်ကျရွာများသို့
ဖော်ပြပါ အဖွဲ့ဝင်များ အားလုံးဖြင့်
သာ သွားရောက်ဆောင်ရွက်ကြရပါ
သည်။

ရမည်းသင်းမြို့နယ်ထဲက နန်းခွဲ
ကျေးရွာအုပ်စုကို ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့က
တာဝန်ကျ၏။ ယင်းနန်းခွဲအုပ်စုမှာ
ရမည်းသင်းမြို့ အရှေ့မြောက်ဘက်က
တောင်ကုန်းမြင့်ကြီးပေါ်မှာ တည်ရှိ
သည်။ လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး အတူး
ခက်ခဲ၍ မြို့က လူသူအရောက်
အပေါက် နည်း၏။

ထို့ကြောင့် နန်းခွဲရွာသို့ အစိုးရ
တာဝန်ရှိသူများမှတစ်ပါး အခြား သွား
သူများ မရှိခဲ့ပါ။ လမ်းခရီးတွင် ရွာဆက်
လုံးဝမရှိ။ သို့ဖြစ်၍ နန်းခွဲခရီးစဉ်တွင်
စားသောက်နိုင်ရန် အဖွဲ့သားအားလုံး
ထမင်းထုပ်နှင့် ရေဘူးကိုယ်စီ ယူခဲ့ကြ
ရ၏။

တောင်တက်လမ်းခရီးမှာ ဝါးရုံနှင့်

ဆူးချွတ်တို့က အပင်ချင်းယှက်ပြီး ကိုင်း
ချင်းဆက်ကာ ပိတ်ဆို့ထားကြ၏။
ရှေ့ဆုံးမှ တောကျွမ်းသူက ဦးဆောင်
ကာ ကိုယ့်လမ်းကို ကိုယ်တိုင် စားဖြင့်
ယမ်းကာ ရှင်းပြီးသွားရ၏။ ရံဖန်ရံခါ
တွင် လမ်းရိုးဟောင်းက ပျောက်သွား
ပြီး မျက်စိလည်သွားသည်လည်း ရှိခဲ့
ဖူးသည်။

ကျွန်တော်တို့ နန်းခွဲရွာသွားအဖွဲ့မှာ
ရမည်းသင်းမြို့မှ နံနက်အလင်းရောင်
လာချိန်ကစ၍ မြို့အရှေ့က တောင်
ကြောပေါ်သို့ တပြည်ပြည်း တက်လာ
ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ပါ၍ နေမွန်း
တည်ချိန်မှာတော့ မောပန်းပြီး
ခွေးပြိုက်ပြိုက် ကျလာတော့၍ အားလုံး
ရပ်နားပြီး ထမင်းစားကြပါတော့သည်။

စားပြီးနောက် ရှေ့ဆက်လျှောက်ကြ
သောအခါ အမြင့်ဆုံးတောင်ကြော
ပေါ်သို့ ရောက်လာပြီဖြစ်၍ တောက
ပိုနက်လာ၏။ တောကြက်တွန်သံများ၊
ချေဟောက်သံများ၊ တောဝက်တို့၏
ကစ်ကစ်နှင့် အော်မြည်သံများကို
အတိုင်းသား ကြားလာရ၏။

အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်က သားရိုင်း
တိရစ္ဆာန်တွေ့လျှင် မကြောက်ဖို့ ထွက်
မပြေးဘဲ လက်နက်နှင့် ပြန်ခပ်ဖို့ တဖွဲ့

သတိပေးနေပါသည်။ ကျွန်တော်တို့
အားလုံး၏ ခေါင်းထဲမှာ လမ်းခုလတ်
တွင် လူနေအိမ်ခြေ လုံးဝမရှိ၊ မှောင်
သွား၍ဆိုပြီး လမ်းမှာ အိပ်နေ၍ မရပါ။
ရောက်သည့်နည်းဖြင့် ယခုည နန်းခွဲ
ရွာသို့ အရောက်သွားရေးပင် ဖြစ်ပါ
၏။

ခဏကြာတော့ အသံကြားရာသို့
ကျွန်တော် ငိုကြည့်လိုက်ရာ ဟိုအဝေး
လျှိုထဲက ဝါးရုံပင်ခြေမှာ တောဝက်
မိသားစုက မျှစ်တူးစားနေကြသည်။
ဤလမ်းမှာ တောဝက်သာမက ဝက်ဝံ
လည်း ပေါ့ပါသည်။

နန်းခွဲရွာသားတို့ နှစ်စဉ် ဝက်ဝံ
အကုတ်ခံရ၍ ရမည်းသင်းဆေးရုံသို့
ရောက်လာခဲ့သူများ ရှိခဲ့ပါသည်။
ဝက်ဝံက လူ၏ဦးခေါင်းမှ အောက်ခြေ
သို့ သူ၏ သန်မာသော လက်သည်း
ရှည်ကြီးများနှင့် တအားကုတ်ချတတ်
သည်။

ထိုအခါ ဝက်ဝံအကုတ်ခံရပြီး
ဦးခေါင်းရေလန်သွားသူများ၊ မျက်စိ
တစ်ဖက်ပါသွားသူများပင် ရှိခဲ့သည်ဟု
ဆို၏။ နောက်မကြာမီ ဆင်ချေးပုံ
အစိုပုံကြီးတစ်ပုံကို ဘွားခနဲ တွေ့လိုက်
ကြရ၍ အားလုံး ထိတ်လန့်သွားကြပါ
တော့သည်။

ထိုသို့ ထိတ်လန့်နေခိုက်မှာ သစ်ပင်
ထိပ်ဖျားမှာ ငှက်ခါးတစ်ကောင်က
သူ့အတောင်ပံကို တဖျတ်ဖျတ် ရိုက်
ခတ်၍ အော်ဟစ်ကာ အဝေးသို့ ပျံသန်း
သွားသံကိုပင် ကျွန်တော်တို့မှာ
ကြောက်ရွံ့သွားမိကြပြန်ပါသည်။

နန်းခွဲသို့ နေမဝင်မီ ရောက်လိုဇော
နှင့် တစ်နေ့လုံး တောင်တက်ခရီးပြင်း
နှင့်လာခဲ့ကြသော ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့
မှာ မိုးကြိုးစုန်းစုန်းချုပ်တော့မှ ဇီဝိန်
ကုန်းဆိုသည့် အိမ်ခြေသုံး လေးအထိ

www.burmeseclassic.com

ခန့်ခွဲ ရွာငယ်လေးကို ဘွားခနဲ တွေ့လိုက်ကြပါတော့သည်။

ထိုရွာမှ လူကြီးများက သမဝါယမဆိုင်ရှိသည့် နန်းခွဲမြောက်ရွာမှာ ရှေ့နှစ်ပိုင်ခန့် ဝေးပါသေးကြောင်း ပြောပြသည်။ ဇီးဖြူကုန်းမှာ ရေသောက်ပြီး ကျွန်တော်တို့ ရှေ့ဆက်သွားကြရန် ပြင်ဆင်ခိုက်မှာ မှောင်မိုက်လာပြီဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့အတွက် ကညင်ဆိမီးတိုင်များကို ရွာသားများက ထွန်းညှိပေးလိုက်ကြ၍ လမ်းပြမီးအိမ်များအဖြစ် အဆင်ပြေသွားကြပါတော့သည်။

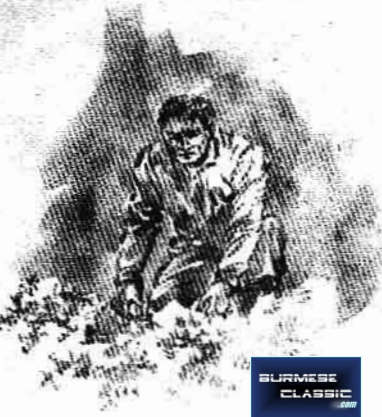
ဇီးဖြူကုန်းရွာသားများက ရမည်းသင်းအပြန်မှာ သူတို့ရွာမှာ အိပ်ဖြစ်အောင် အိပ်ပေးကြပါ။ ဧည့်ခံချင်လွန်းလို့ပါဟု တရရ မှာလိုက်ကြ၏။

ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့မှာ နန်းခွဲတောင်ရွာကိုဖြတ်ပြီးနောက် သမဝါယမဆိုင်ရှိသည့် နန်းခွဲမြောက်ရွာသို့ ညဉ့်ဦးပိုင်းတွင် ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ရောက်ရှိသွားကြပါတော့သည်။ ယောက်ျားခြေနှင့် တစ်နေ့လုံး နှင်ခဲ့ရသော ခရီးကြမ်းကို ပြန်လည် ချင်တွက်ကြည့်ပါက အနည်းဆုံး တစ်ဆယ့်ငါးပိုင်ခန့်တော့ရှိမည်အမှန်ပါ။ ပိုချင်သာပိုမည်။

ထိုနန်းခွဲကျေးရွာအုပ်စုတွင် နန်းခွဲတောင်ရွာ၊ မြောက်ရွာ၊ နတ်အင်းရွာ၊ ဇီးဖြူကုန်းရွာနှင့် ရှမ်းရိုးမနယ်စပ်က တဲအိမ်စုလေးများသာရှိသော ဆောင်ဖြူနောင်နင်းခေါ် ရွာငယ်လေးတို့ကို ပေါင်းလိုက်က ငါးရွာရှိပါ၏။

အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း အနေနှင့် တောင်ယာစပါ၊ ကိုင်းသီးနှံနှင့် ကျွဲ၊ နွား မွေးမြူရေး၊ သစ်စေး ထိုးရောင်းခြင်း စသည်တို့ကို အဓိကထား လုပ်ကိုင်ကြသည်။

နန်းခွဲမှ ရွာလူကြီးအချို့မှာ မြို့ပြသို့

BURMESE CLASSIC

ပင် မရောက်ဘူးသူများရှိကြောင်း သိရှိခဲ့ရ၏။ သူတို့ဒေသခံ အများစုမှာ အစားခြံပေါက်၊ နွားခြံပေါက် ဆိုသည့် အတိုင်း ဒေသထွက်များနှင့်သာ ရောင့်ရဲတင်းတိမ်နိုင်ကြသူတွေက များလှပါ၏။

နန်းခွဲသားများမှာ ဗမာလူမျိုးစစ်စစ်များဖြစ်ကြသော်လည်း သူတို့အရပ်က အေးလွန်းရွေ့လားမသိ စကားဝဲလွန်းကြ၍ ကျွန်တော်တို့မှာ နားလည်အောင် အတော်ပင် နားစွင့်ထောင်ကြရသည်။

ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ဝင် သမိုင်းသုတေသီတစ်ဦးက ဤနန်းခွဲအုပ်စုမှာ အနော်ရထာမင်းစော လက်ထက်က တည်ထားပေးခဲ့သော နယ်ခြားကင်းရွာဖြစ်ကြောင်း အခိုင်အမာ ပြောလာပါသည်။

နန်းခွဲရွာခြေက အရှေ့သို့ စီးဆင်းသွားခဲ့သော နန်းခွဲချောင်းကား ပေါင်းလောင်းမြစ်ဖျားထဲသို့ စီးဆင်းသွားသည်။

နန်းခွဲမြောက်ရွာရှိ သမဝါယမဆိုင်က စာရင်းများကို ကျွန်တော်တို့က စစ်ဆေးပြီးနောက် အမှုဆောင်သစ်များကိုပါ တစ်ပါတည်း ရွေးချယ်ကာ နန်းခွဲကျေးရွာ သမဝါယမအသင်းသစ်အဖြစ် အောင်မြင်စွာ ဖွဲ့စည်းပေးနိုင်ခဲ့

ပါသည်။ ထိုသို့ နှစ်ညအိပ် နှစ်ရက်တည်းနှင့် သမဝါယမမက်စွဲများကို ဆောင်ရွက်ပေးပြီးနောက် နေပိုင်းတွင် အလာတုန်းက ခေတ္တ ရပ်နားခဲ့သော ဇီးဖြူကုန်းရွာလေးသို့ နောက်ကြောင်း ပြန်ဆုတ်ခဲ့ကြသည်။

ဇီးဖြူကုန်းရွာသားများက ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ကို လှိုက်လှဲပျံ့ငှာစွာဖြင့် ကြိုဆိုကြပြီးနောက် သင့်လျော်သော အိမ်များတွင် နေရာချထားပေး၍ အဖန်ရည်ဖြင့် ဧည့်ခံထားပေးကြပါ ၏။ ထို့နောက် အသားလတ်လတ် အရပ် ပုပြတ်ပြတ်နှင့် အသက်လေးဆယ်ခန့်ရှိ ဦးညီကေးဆိုသူသည် သမဝါယမ အမှုဆောင်ဖြစ်ကြောင်း သူ့ကိုယ်သူ မိတ်ဆက်လာ၏။

ထို့နောက် ထိုဦးညီကေးကပင်... 'ဆရာတို့ကို တစ်ခါမှ မစားခဲ့ဖူးတာတွေနဲ့ ဧည့်ခံချင်လွန်းလို့ ကျွန်တော်ကို ခွင့်ပြုပါဦး'

ဟု ဆိုကာ ရွာပြင်သို့ ပြေးထွက်သွားပါတော့သည်။

ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့မှာ နန်းခွဲရွာက လက်ဆောင်ပေးလိုက်သော ဆတ်သားပြုတ်အစုံတွဲကြီးများ ကိုယ်ပိုင်ပါလာကြ၍ ထိုဆတ်သားများကို ကြော်လှော်ပြီး တစ်ရွာလုံး စားသောက်နေကြတော့သည်။

ညမီးထွန်းချိန်ရောက်တော့မှ ဦးညီကေးက သူ့လက်ထဲမှာ ဗန်းဆန်ကောကဲ့သို့ အတွဲကြီးတစ်တွဲကိုဆွဲကာ ချွေးသံတရွဲရွဲဖြင့် ပြန်ရောက်လာပါသည်။

သူက ပတူအုံကြီးဖြစ်ကြောင်း၊ ဒီအုံက အခန်းတိုင်းမှာ ပတူသားလေးပါများပါကြောင်း ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ပတူတစ်ကောင်ကို ဇွန်းနှင့် လက်တွေ့

ကော်ထုတ်ပြီး ပန်းကန်ထဲသို့ ထည့်ပြ
၏။

ခဏအကြာမှာတော့
လင်ပန်းကြီးထဲမှာ
လက်မတစ်ဆစ်ခန့်ရှိ
ဖြူဖွေးနုရွှေနေသော
ပတူသားလောင်းများကို
တွေ့လိုက်ရသည်။

ပတူဆိုသည်မှာ ပျားပိတုန်း
အနွယ်ဝင်များ ဖြစ်ကြပါ၏။ သို့သော်
ပျားအုံကဲ့သို့ ပျားရည်မရှိပါ။ ပတူအုံမှာ
ပတူသားလောင်းများသာရှိ၍ ယင်းတို့
ကိုပင် ကြော်ချက်စားကြရုံသာ ဖြစ်ပါ
သည်။

ကျွန်တော်က စိတ်ဝင်စားလှ၍ မီးဖို
သို့ သွားကြည့်၏။ ပတူအုံတွဲကြီးကား
ပုသိမ်ထီးကြီးငယ် ဆယ်ခုခန့်ကို
အထက်မှအောက်သို့ ငယ်စဉ်ကြီးလိုက်
တပ်ထားသည်နှင့် တူလှပါ၏။ တစ်
နည်းအားဖြင့် တရုတ်ဘုံကျောင်းက
အမိုးများနှင့် ဆင်တူနေပါသည်။

အောက်ဆုံးအိမ်မှာ အသက်အရင့်
ဆုံး သားလောင်းများနေ၍ အမြင့်ဆုံး
အိမ်မှာ အသက်အနုဆုံး သားလောင်း
များနေ၏။ ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ဝင်
ခုနစ်ဦးတို့မှာ ထိုညက ဇီဖြူကုန်းရွာက
တောင်ရိုးဆန်နုနှင့် ဖြူဥနေသည်
ပတူသားလောင်းကြော်တို့ကို ကြုံ
တောင့်ကြုံခဲ တွဲဖက်စားလိုက်ရပါ
သည်။

ကျွန်တော့်လျှာပေါ်မှာတော့ ဆီအိမ်
ဆင်းသွားပြီး အရသာရှိလွန်းလှပါ၏။
အကြောပေါင်းတစ်ထောင် စိမ့်သွား
သည်လားမသိ ခေတ္တမျှ လောကကြီး
ကို မေ့သွားတော့သည်။

မယုံဘူးဆိုသူတွေ ရှိလာက မကြုံ
ဘူးသေးလို့ပါဟု ဆိုရပါမည်။
ကျွန်တော်တို့ လူငယ်များက ပတူ

ကြော် စားပြီးစမှာပင် ခေါက်ခနဲ အိပ်
ပျော်သွားကြတော့သည်။

သို့သော် လူကြီးများမှာ စားပြီးပြီး
ချင်း ကိုက်ခဲလာကြတော့၍ ရွာသား
အချို့ကိုခေါ်ကာ နင်းနှိပ်ချိုးဖဲ့စေပြီး
တော့မှ အိပ်စက်နိုင်ကြပါတော့သည်။

ကျွန်တော်က မိုးလင်းလျှင်လင်းချင်း
ပတူအုံကို ကိုယ်တိုင်ဖွပ်လာခဲ့သော
ဦးညီကေးကိုခေါ်မေးကာ စာဖြင့်
မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ပါသည်။ ပတူအုံမှာ
ရွာအနောက်ဘက် တစ်မိုင်ကျော်ဝေး
သည့် ဆူးချုံအုပ်အလယ်က တောင်ပို့
တွင်းထဲမှာရှိကြောင်း...

ပတူအုံရှိရာကို လူသာမက ကျွဲနွား
တိရစ္ဆာန်များပင် မသွားဝံ့ကြကြောင်း၊
ပတူတွင်းအနီးမှာ အမြဲဝဲပျံပြီး အသေခံ
တိုက်ရဲသည့် ပတူသူရဲကောင်းများ
ကင်းလှည့် စောင့်ကြပ်နေကြ
ကြောင်း...

အကယ်၍ ပတူရှိမှန်း မသိဘဲ
မျက်စိလည်လမ်းများပြီး ရောက်သွား
တတ်သူများရှိက ထိုကင်းစစ်သူရဲ
ကောင်းတွေက အဝေးရောက်အောင်
အမြဲခြောက်လှန့်ပြီး မောင်းထုတ်နေကြ
ကြောင်း...

ယင်းကဲ့သို့ တွင်းအနီးက မြေပြင်
ကင်းသာမက ပတူအုံအပေါ်က
ကောင်းကင်အမြင့်မှာလည်း အမြဲပျံဝဲ

ပြီး အဝေးကရန်သူကိုပါ
လက်ဦးမှုရယူ တိုက်နိုင်
အောင် စောင့်ကြပ်နေသော
ကောင်းကင်က ကင်းတွေ
လည်း ရှိပါသေးကြောင်း
ပြောပြပါသည်။
ဦးညီကေးက
သူ့အတွေ့အကြုံအရ ပတူမှာ
အလွန်အဆိပ်ပြင်းကြောင်း၊

လူကို အတုပ်ခံရလျှင် ဆံပင်တွေကျွတ်
ပြီး နာတာရှည် လူနာဖြစ်ကာ ထိုလူမှာ
နာလန်မထူနိုင်တော့ကြောင်း...

များများအတုပ်ခံရလျှင် မြန်မြန်သေ
ဆုံးတတ်ကြောင်း၊ သူတို့ရန်က
ကာကွယ်နိုင်သည့်နည်းမှာ ရေထဲ
ဆင်းငုပ်နေခြင်းပင်ဖြစ်ကြောင်း...

သို့သော် ပေါ်လာက အပြီးကြီးကြီး
နှင့် အသေတုပ်တတ်ပြန်ကြောင်း၊
အကယ်၍ နွားရိုင်းတစ်ကောင်က
ပြေးလွှားနေရင်း သူတို့အုံပေါ်ကို
မတော်တဆ တက်မိပြီး ခြေကျွံဝင်သွား
၍ သူ့ခြေထောက်ကို မြေပေါ် ပြန်ဆွဲ
တင်လိုက်လျှင် အရိုးချည်းပဲ ပါလာ
တော့ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ကျွန်တော်က...
'ဒီလောက် အဆိပ်ပြင်းတဲ့ ပတူအုံ
ကို ခင်များ ဖွပ်ပုံလေးကို ရှင်းပြပါဦး'
ဆိုတော့ သူက စိတ်လိုလက်ရနှင့်
အောက်ပါအတိုင်း ဆက်ပြောပြပါ
သည်။

'ပတူဖွပ်ဖို့ အချိန်ရွေးတာက
အဓိကပါ။ အမြင်အားနည်းတဲ့ မှောင်စ
ပျိုးချိန်မှာ သစ်ရွက်ပါ ကိုင်းခြောက်နှစ်
ကိုင်းကို ကျွန်တော့်ခေါင်းပေါ်တင်ကာ
ပတူအုံရှိရာကို အမြန်ပြေးသွားရပါ
တယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ မိုးပေါ်က ဝဲပုံနေတဲ့
ပတူကင်းကောင်တွေက ကျွန်တော့်ကို

www.burmeseclassic.com

မောင်စိမ့် မြင်ချင်မှလဲမြင်မယ်။ မြင်ပြန်ရင်လဲ သစ်ကိုင်းခြောက်တွေ လေထဲ ဝဲပါနေတယ်လို့ မြင်ကြမှာပါ။

ဒီလို ကင်းကောင်တွေ လစ်ငိုက်တွေဝေနေချိန်မှာ ကျွန်တော်က အပိုင်သိထားတဲ့ ပတူတွင်းဝကို ပြေးသွားရပါတယ်။ ရောက်ရောက်ချင်းပဲ ကျွန်တော့်ခေါင်းပေါ်က သစ်ရွက်ခြောက်တွေကို အမြန်ပီးရှို့ကာ ပတူတွင်းဝကို ထိုးထည့်လိုက်ရပါတယ်။ ပတူတွင်းဝက မီးတောက်ကိုမြင်ရင် ကောင်းကင်က ပတူကင်းကောင်တွေက သူတို့အုံကို ကာကွယ်ဖို့ဆိုကာ မီးတောက်ထဲကို အသေခံပြီး ထိုးချလိုက်ပါတော့တယ်။

ဒီလိုပဲ တွင်းထဲကရော တွင်းပတ်ဝန်းကျင်က စောင့်ကြပ်နေတဲ့ ပတူကင်းစစ်သည်တွေအားလုံး အသေခံတိုက်ပွဲဝင်ကြတယ်ဆိုပြီး မီးတောက်ထဲ ထိုးဆင်းကာ သေသွားကြတယ်ဗျ။

ဒီလိုနဲ့ အဆိပ်ရှိတဲ့ ပတူတွေအားလုံး သေပြီးတော့မှ ပတူအုံကျင်းထဲကို ကျွန်တော် မီးခြစ်နဲ့ဝင်ကြည့်ပြီး စိတ်အေးလက်အေးနဲ့ ဆွဲယူလာခဲ့ရတာပေါ့ ဆရာရယ်။

ကျွန်တော် ခုလို အန္တရာယ်တွေကို ရင်ဆိုင်ပြီး ပတူအုံကို ဆွဲလာခဲ့ရတာဟာ ဆရာတို့ကို ကျွေးချင်လွန်းလို့ပါ။ ဆရာတို့အဖွဲ့ကို ဧည့်ခံခွင့်ရတာကိုပဲ ဝမ်းသာလို့ မဆုံးပါဘူးဗျာ’

ဪ... သူ့အသက်နှင့်ရင်းပြီး ကျွန်တော်တို့ကို အာဟာရဒါန ပြုပေးခဲ့သည့် ဦးညီကေးပါကလား။ ရှာမှရှားပါ၏။

ကျွန်တော် ပြန်ခါနီးမှာ ပတူအုံကို လက်တွေ့ကိုင်တွယ်ကြည့်သည်။ သူတို့၏ နှုတ်သီးအမာဖြင့် သစ်ခေါက်သစ်သားတို့ကို ကိုက်ဖဲ့ခြေမှု၍ အစေး

တစ်မျိုးဖြင့် ရောစပ်ကာ ဗိသုကာပညာအဆင့်မြင့်စွာနှင့် ဆောက်လုပ်ထားခဲ့ကြောင်း တွေ့ရသည်။

ပတူအုံအဆင့်တိုင်းကို အလယ်မှ ဒေါက်တိုင်များဖြင့် ထောက်ခံပေးထား၏။ အပေါ်ဆုံးထပ် အမိုးပေါ်ရှိ ဒေါက်တိုင်ကိုတော့ တောင်ပို့အတွင်းက မျက်နှာကြက်တွင် ခိုင်မာစွာ တွယ်ကပ်ပေးထားပါသည်။

ဦးညီကေး ပြောပြချက်အရ ပတူတို့ကင်းလဲပုံမှာ အဆင့်မြင့်လှသည်။ နောက်ကင်းလဲမည့် ကင်းကောင်ရောက်ပြီးမှ ပထမကင်းကောင်က တွင်းထဲပြန်ဝင်ကြသည်။ ပတူတို့က စစ်ဦးဘီလူး တွေသည်ရန်သူကို အသေခံကာ တိုက်ရဲကြသည်။ သေရကြသည်။ အလွန်ကြောက်စရာကောင်းပါသည်ဟုဆို၏။

ပတူအကြောင်း လေ့လာမှတ်သားခဲ့ရာမှ သူတို့စစ်ပညာနှင့် သတ္တိအရာမှာ ကျွန်ုပ်တို့ လူသားများပင် အတူယူထိုက်ကြပါသည်။ ကောင်းကင်အမြင့်က ဝဲပုံကင်းလှည့်နေခြင်းမှာ အမြင်အားကောင်း၍ အဝေးမှ ရန်သူကိုပင် ကြိုတင် ကာကွယ်ပေးနေခြင်းလည်း

ဖြစ်၏။
သို့သော် တွင်းအနီးသို့ ချဉ်းကပ်လာမည့် ရန်သူကိုလည်း မြေပြင်ကင်းက အမြဲစောင့်ကြပ် မောင်းထုတ်နေကြပါသည်။ ဤကား ပတူတို့၏ ကင်းတို့ကင်းရှည်စနစ်ကို လူသား စစ်ပညာရှင်များပင် လေ့လာမှတ်သားထိုက်ကြောင်း သိခဲ့ရပါသည်။

သို့သော် ထိုသို့ အဆိပ်ပြင်းပြီး လျင်မြန်၍ သတ္တိရှိပြီး အသေခံတိုက်ပွဲကြသော ပတူတို့ကား အဟိတ်တိရစ္ဆာန်များသာ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုတိရစ္ဆာန်တို့ထက် ဦးနှောက် ပိုကောင်းသော၊ ပိုသာသော လူသားများက ယင်းတို့၏ အားနည်းချက် အလစ်အငိုက်ကို အမိအရ ဆုပ်ကိုင်၍ စွန့်စားတိုက်ယူလိုက်ကြသောအခါ ထိုပတူတို့အညံ့ခံ၍ အရှုံးပေးလိုက်ရတော့သည်ကို လက်တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။

စာရေးသူက ရမည်းသင်းမြို့သို့ ပြန်ခါနီးမှာ ပတူတို့ထံက ဒဿနတွေများစွာရခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ်တို့ အိမ်နီးချင်း တရုတ်နိုင်ငံက စစ်သေနင်္ဂဗျူဟာကျွမ်းကျင်မှုများကို ပြုစုခဲ့သူ တရုတ်စစ်ဘုရင်ကြီး ဆွန်ဇူးမှာလည်း ဤကဲ့သို့ ပတူ စသည်သဘာဝ စစ်သဘောတရားများကို သေသေချာချာ ဂယနဏ လေ့လာဆန်းစစ်ပိုင်းခြား၍ သုတေသနပြုပြီးမှ ရေးသားနိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ရမည်ဟု ကျွန်တော် အပိုင်ယုံကြည်မိခဲ့ပါသည်။

အသက်စွန့်ပြီး ပတူဖွပ်ကျွေးခဲ့သူ ဦးညီကေးကိုလည်း ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့က ပါလာသမျှငွေကို စု၍ ဆုတွေချပေးခဲ့သည်။ ထို့နောက် ရွာသားများနှင့် အပြန်အလှန် နှုတ်ဆက်ကာ ပြန်လာကြပါတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ထူး

ဖူးတွေ့ရဖူးသူများ

ရွှေမြန်မာ
မောင်ဖြူသိန်း

BURMESE CLASSIC

တတိယညောင်တော်ခေတ်၌ စန္ဒသူရိယမင်းနှင့် မိဖုရား စန္ဒီမာလာဒေဝီ တည်ထောင်စိုးစံစဉ် မြတ်စွာဘုရားသည် နောက်ပါရဟန္တာ(၅၀၀)နှင့် တကွ ရက္ခိုင်ပြည်သို့ ကြွချီတော်မူခဲ့ပါသည်။

“ရခိုင်” ဟူသည် “ရက္ခိတ” မှ ဆင်းသက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။ အဓိပ္ပာယ်အားဖြင့် “အမျိုးနှင့် သီလ

ကို စောင့်ထိန်းသူ” ဟု သိရှိရပါသည်။ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးနှင့် နောက်ပါရဟန္တာ (၅၀၀)သည် ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကြွချီတော်မူလာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ယနေ့ချိန်ခါ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့် ကြွမြန်းသည့် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ထူး ဖူးတွေ့ရသည်ဆိုလျှင် လူတိုင်း ယုံချင်မှ ယုံကြပေမည်။ ဒါပေမယ့် “မကြုံဘူးလို့ မယုံ

ဘူး” ဆိုသူများကို စာရေးသူ သာဓက ပြဆိုပါမည်။

စာရေးသူ ငယ်စဉ်က ရွှေတိုင်လမ်း အမှတ်(၂၀၉/၆) မှာနေစဉ် ယခု ဦးစိုးညွန့် [တော်ဝင်နှင့်ဆီခြံ (Royal Rose)] ရှေ့ သာသနာ့ဗိမာန်တော်ကြီး ပြီး၍ ရေစက်ချပွဲ ကျင်းပစဉ် ဓမ္မကထိက ဆရာကြီး ဦးလှသိန်း တရားဟောကြားပါသည်။

ဘာတရားလဲဆိုလျှင် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းတရားပါ။ ဒီအချိန်မှာ စာရေးသူဘေးမှ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးက

နတ္ထရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၈၅

www.burmeseclassic.com

‘ဆရာကြီး နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ တကယ်
ရော ရှိပါသလား ခင်ဗျား’

တဲ့။ ဆရာကြီးက...

‘ကဲ ဒါဆိုရင် ခု ဆရာကြီး ရေးပြ
ထားတာကို ဟိုး ရွှေ့တိုင်မီးပွိုင့်ကနေ
ကြည့်စမ်း မြင်ရလား’

‘မမြင်ရပါဘူး ခင်ဗျား’

‘အေး ဒါဆိုရင် ရေးထားတာကော
တကယ်လား’

‘တကယ်ပါ ခင်ဗျား’

‘ဒီလိုပဲ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ မြင်တတ်
အောင်၊ မြင်ရအောင် ကြည့်မှ မြင်မှာ
ပေါ့။ မမြင်ဘူးလို့ မယုံဘူးဆိုရင် ငါ့
တပည့် မှားမနေဘူးလား’

‘မှားနေပါတယ် ခင်ဗျား။ ကျွန်တော့်
ကို ခွင့်လွှတ်ပါ ဆရာကြီး’

ဆိုပြီး ဦးချတောင်းပန်ရှာပါသည်။

ယခု တင်ပြမည့် ဖြစ်ရပ်သည် အမှန်
တကယ် ကြုံတွေ့သူများကို မေးမြန်းပြီး
အမှန်အတိုင်း ရေးသားတင်ပြပါမည်။
မမှန်မကန် ရေးသားခဲ့ပါက မဟာ
အဝီစိငရဲ၌ ကျရောက်ပါစေ။ မှန်ကန်
သော သစ္စာစကားဖြင့် ရေးသားခြင်း
ပြုပါက နိဗ္ဗာန်မရမိစိကြား အလှူကြီး
ပေးနိုင်ပြီး သန်းဆူကြီးများ ပေါက်ရပါ
စေသတည်း။

၁၉၉၆ ခုနှစ်၏ ညချမ်း (၉)နာရီတွင်
ရွှေတိုင်လမ်း အမှတ်(၄၂)ကားဂိတ်
တွင် လူအများ အုတ်အော်သောင်း
တင်း တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောသံ
ကြား၍ အိမ်တွင်းမှ ထွက်ကြည့်သူများ
မှာ ဒေါ်ခင်ဝင်းရီ၊ သမီး သက်မာဝင်း၊
ဇင်မာဝင်း ညီအစ်မနှစ်ဦးပါ။

‘ဘာဖြစ်တာလဲ၊ လူတွေလဲ လမ်း
ပေါ်မှာ မနည်းပါလား’

‘ညည်းမသိဘူးလား၊ ခုနက
ကောင်းကင်မှာ ရဟန္တာပေါ်လို့’

‘ဟင်... သမီးတို့ မဖူးလိုက်ရဘူး
နော် အမေ’

‘အေး အမေ ဆုတောင်းဆန္ဒပြု
မယ်’

‘ဘုရားတပည့်တော်မတို့သည် တစ်ခါဖူးမှု
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ထူး မတွေ့ဘူး၊ မဖူးဘူးပါ။
ဖူးထိုက်၊ ဖူးခိုက် ကြံရင် နောက်တစ်ခါ
ထပ်ထပ်ရှားရှား ပြတော်မူပါဘုရား’

ထိုစဉ် ကောင်းကင်တစ်ခုလုံး ဝင်းပ
လင်းလက်လာပြီး အရပ်တော် (၇)ပေ
ခန့်၊ တောင်ဝှေး၊ သပိတ်အစုံဖြင့်
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ထူး ဖူးတွေ့လိုက်ရပါ
သည်။

‘ဘုရားတပည့်တော် ဤအိမ်
အိမ်ငှားဘဝမှ မြန်မြန်ပြောင်းရပါစေ
ဘုရား’

ဤသို့ ဆုတောင်းသူက ဒေါ်ခင်ဝင်း
ရီ၊ သမီးနှစ်ဦးကလည်း...

တပည့်တော်တို့ အတန်းတင်
စာမေးပွဲမှန်သမျှ အောင်မြင်ပါစေ
ဘုရား’

ဆိုပြီး ဦးချအပြီး ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ထူး
ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ပါသည်။

‘အဖေ ပြန်လာတာ နောက်ကျလို့
ခုလေးတင် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ထူး သမီးတို့
ဖူးတွေ့လိုက်ရတယ်’

‘အေးကွယ် သာဓု၊ သာဓု၊ သာဓု
သမီးတို့ ဖူးရတာ အဖေလဲ ဖူးရသလို
ပါပဲကွယ်’

စာရေးသူအဖေ ဦးထွန်းကြိုင် ပြော
ဖူးပါသည်။

‘တူလေး ရဟန္တာလို ပုဂ္ဂိုလ်ထူး
ဖူးတွေ့ရရင် ဆုတစ်ဆုတည်းတောင်း
ချက်ချင်းလက်ငင်း ပြည့်စုံစေသတဲ့
ကွယ်’

ဤစကား မှန်ပါသည်။ ဇနီး ခင်ဝင်း
ရီ တောင်းသလို (၃)လအတွင်းမှာ
အိမ်ပြောင်းရသည်။ ကောင်းသော
ပြောင်းခြင်းပါ။ သမီးနှစ်ဦးလည်း
သူငယ်တန်းမှ ဘွဲ့ရသည်အထိ တစ်ခါ
မှ စာမေးပွဲမကျဘဲ သမီးကြီး သက်မာ
ဝင်းက(B.Sc Bot) အငယ်မ ဇင်မာဝင်း
က(B.A-စီးပွားရေးသိပ္ပံ)နှင့် ကျောင်း
ပြီး၍ ယခုဆို နိုင်ငံခြားမှာ အလုပ်ဝင်ပြီး
အဆင်ပြေနေပါပြီ။

စာရေးသူတို့လည်း ရွှေတောင်မြို့မှာ
ကိုယ်ပိုင်အိုးအိမ်နှင့် ခြံကျယ်ကျယ်
အိမ်ကောင်းကောင်းနဲ့ နေနိုင်ခဲ့ပါပြီ။

**ခုတီယ ကြုံတွေ့သူကတော့ ပဲခူး
တိုင်းဒေသကြီး၊ ရွှေတောင်မြို့နယ်၊
ရွှေဟင်္သာကျေးရွာမှ** ကိုတင့်ဖြစ်ပါ
သည်။ ကိုတင့်ဆိုတာ ကြံခင်းမြို့နယ်
ဘောလုံးလက်ရွေးစင်တစ်ဦးပါ။ သူ
စီးပွားရေးက ဗာဂျီးနီးယားစိုက်သည့်
အလုပ်ပါ။

၁၉၇၆ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ညနေ
နေဝင်ရီတရောအချိန်၊ သူ့ရွာရွာ ရော
ဝတီမြစ် ဟိုမှာဘက်က အငန်ဘက်ရိုးမ

www.burmeseclassic.com

ကြီး၊ တစ်ညနေလုံး ပေါင်းဆွ ဆေး
ကျေးရသဖြင့် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်၍ ခေတ္တ
မှေးခခဲ အိပ်ပျော်သွားပြီး ခဏအကြာ
မှာ မိုးကောင်းကင်ကို မော့ကြည့်လိုက်
စဉ်...

'ဟာ ဘယ်လိုပါလိမ့်၊ ဘာတွေပါ
လိမ့်၊ ငါအိပ်မက်များ မက်နေသလား။
မဟုတ်သေးပါဘူး'

မျက်လုံး ပွတ်ကြည့်ပြီး ရိုးမတောင်
တန်းကြီးတွေဘက် ကြည့်လိုက်
တော့...

'ဟာ ရဟန္တာ(၇)ပါးတောင်ပါလား။
တန်းစီပြီး တဖြည်းဖြည်း ကြွသွားလိုက်
ကြတာ။ ဖူးလို့မဝ ကြည့်လို့အားမရ
နိုင်ပါလား။ ဟာ ငါ ကန်တော့လိုက်
ဦးမှ'

စိတ်ထဲမှလည်း...

'တပည့်တော် ထိဆုကြီး ပေါက်ပါ
ရစေဘုရား'

ဟု ဆုတောင်းအပြီး ဦးချ၍ မော့
အကြည့်မှာ တစ်ပါးမျှ မရှိတော့ပါ။
နောက်တစ်နေ့ ကြခင်းထိဆိုင်မှာ
ထိသွားထိုးခဲ့ရာ အဲဒီအပါတ်မှာပဲ ထိ
(၅၀၀၀)ဆု ပေါက်ပါသည်။

အဲဒီချိန်က ရွှေတစ်ကျပ်သား
(၁၆၀၀)ကျပ်ပါ။ တစ်နေ့ ရန်ကုန်ကို
ထိဆုငွေ လာထုတ်တော့ စာရေးသူ၏
အမေးကို ဖော်ပြပါအတိုင်း ပြောဆိုခဲ့
ပါသည်။ စာရေးသူတို့ ညီအစ်ကို
လေးဦးကိုလည်း 'ဘုံကျောင်း ဟိုတယ်၊
ကုက္ကိုင်းမှာ အဝကျွေးခဲ့ပါသည်။ ကိုတင့်
ဇနီး မတွေ့မှာ စာရေးသူတို့နှင့် မောင်နှမ
ဝမ်းကွဲတွေပါ။

တတိယ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ထူး
ဖူးတွေ့ရသူကတော့ ဦးမြင့်သန်း။
ကျွန်တော်က သူ့ကို "ဒေါ်ပုံမြင့်သန်း
လေး"လေးဟု ချစ်စနိုးခေါ်သည်။

ဘာလို့လဲဆိုတော့ သူက မယ်ဒလင်
တီးကောင်းတယ်။ စာရေးသူက အဆို
ကောင်း။ သူနှင့် ကျွန်တော်က မလေး
ရှားနိုင်ပုံ ပူရွှန်း၊ ဗင်ဒါကင်ရာရာမှာတွေ့
တာ။ စက်ရုံက (C.V.S)METAL,
Ind. SDN.BHD။ တစ်နေ့ အလုပ်
ပိတ်ရက် စကားစမြည်ပြော၍ ရဟန္တာ
ပုဂ္ဂိုလ်အကြောင်း ဆွေးနွေးကြ
တော့...

'ကိုကြည့်သိန်းကို ပြောရဦးမယ်။
ကျွန်တော်က ရန်ကုန်မြို့၊ ဒေါ်ပုံမှာနေ
တုန်းက စီးပွားရေး မပြေလည်တော့
သမ္ဗန်ခတ်တယ်။ ပုဇွန်တောင်ဆိပ်က
နေ ဟိုဘက်ကမ်းကို ကူးတို့ပို့တယ်
ဆိုပါတော့ဗျာ။

တစ်ခါတလေ (၂၀၀)ကျပ်ရတယ်။
တစ်ခါတလေ ဈေးဦးတောင် မပေါက်
ဘူးဗျ။ တစ်နေ့ ၁၉၇၄ ခုနှစ်၊ လက
သီတင်းကျွတ်လ... သမ္ဗန်ခတ်မလို
လှေကြီးဖြုတ်တုန်း ကျွန်တော်နဲ့
(၃)လံလောက်အကွာ ရေပြင်ပေါ်က
နေ ဘုန်းကြီးတစ်ပါး ကောင်းကင်ပျံ
တက်သွားတယ်ဗျ။

ကျွန်တော်လဲ အံ့အားသင့်ပြီး ဟာ
ဟင် ဘာပါလိမ့်။ သေချာကြည့်တော့မှ
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ဗျ။ ကောင်းကင်ကို ဈာန်
နဲ့ကြွသွားလိုက်တာ။ မီးပုံပျံတက်သလို

မျိုးဗျ။ တရွေ့ရွေ့နဲ့ မျက်စိအောက်မှာ
တင် ပျောက်သွားပါရော'

'ဒါဆို ခင်ဗျား ဦးချဆုတောင်းလိုက်
ရောလား'

'ကျွန်တော်လဲ ပထမတော့ ကြက်
သေသေနေတာဗျ။ တစ်ခါမှ ဒါမျိုး
မြင်ဖူး၊ တွေ့ဖူးတာ မဟုတ်တော့ လန့်
သွားတယ်ဗျ။ သပိတ်တို့၊ တောင်ဝှေး
တို့ ဘာမှ မပါဘူးဗျ။ မျက်နှာတော့
သဲသဲကွဲကွဲ မမြင်ရဘူး။ ကျောခိုင်းကြွ
သွားတာဆိုတော့ ဘယ်မြင်ရမလဲ'

'ဘာဆုများ တောင်းသလဲ ပြောပါ
ဦးဗျ'

'ကျွန်တော် ဒီဘဝက လွတ်မြောက်
ပါစေလို့ ဆုတောင်းတယ်ဗျ။ ခု
ဆုတောင်းပြည့်တယ် ဆိုရမယ်ဗျ။
မိန်းမက ဒေါ်ပုံမှာ အိမ်တစ်လုံး ဝယ်ဖြစ်
တယ်။ ရွှေလဲ စုမိတယ်။ ဒါ ပုဂ္ဂိုလ်ထူး
ဖူးတွေ့ရလို့ ထင်ပါရဲ့ဗျာ'

'အေးဗျာ ခုလို ပြောပြလို့ ကျေးဇူး
တင်ပါတယ်'

သူနှင့် စာရေးသူ ခွဲခဲ့တာ ယခုဆို
(၅)နှစ်ရှိပါပြီ။ အမှတ်ရစရာလေးတွေ
ရေလိုက်ပါသည်။ ဒီစာဖတ်ရလျှင်
သတိရပါစေ။

ကဲ စာဖတ်သူအပေါင်းလည်း
ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ထူး ဖူးတွေ့နိုင်ပါစေ။
တောင်းသောဆုလည်း တစ်လုံး
တစ်ပါး ပြည့်ဝပြီး သာသနာ့အကျိုး၊
ရပ်ရွာအကျိုး၊ တိုင်းပြည်အကျိုး
သယ်ပိုးနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်
မြတ် ဖြစ်ကြပါစေသော်။

စာဖတ်သူအပေါင်း ကျန်းမာချမ်းသာ
ကြပါစေ

ရွှေမှော်မြေ မောင်ကြည်သိန်း

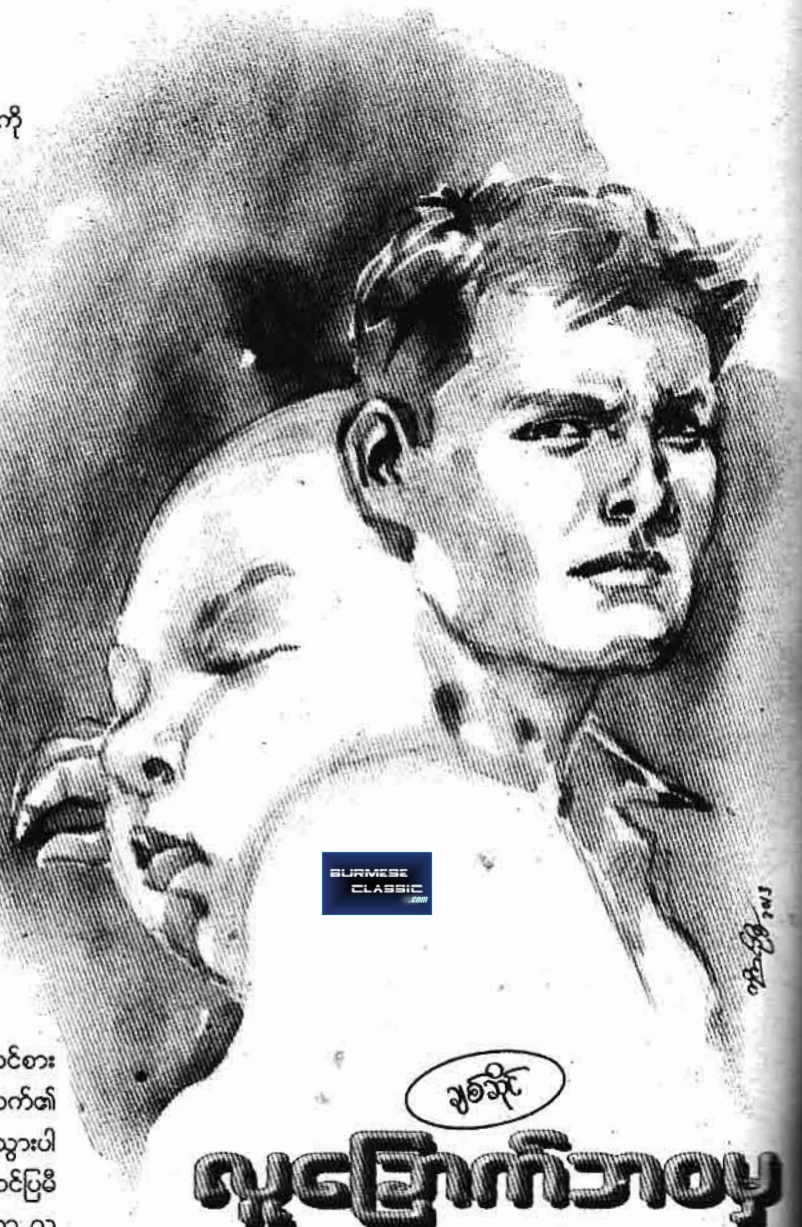
ကျွန်ုပ်သည်
 လူဝင်စားတို့၏ အကြောင်းများကို
 စာအုပ်ထဲမှာလည်း
 ဖတ်ခဲ့ဖူးပါသည်။
 အပြင်မှာလည်း လက်တွေ့
 အားဖြင့် မြင်တွေ့ခဲ့ဖူးပါ
 သည်။ ကျွန်ုပ် မြင်တွေ့
 ခဲ့ဖူးသော လူဝင်စားများမှာ
 လူ့ဘဝမှ လူ့ဘဝသို့၊
 တိရစ္ဆာန်ဘဝမှ
 လူ့ဘဝသို့၊ တစ္ဆေ
 သရဲ့ ဥစ္စာစောင့်
 အစရှိသည် ဘဝများမှ
 လူဝင်စား
 ဖြစ်ခဲ့ကြဖူးသူများကိုသာ
 ကြားခဲ့၊ မြင်ခဲ့ဖူးပါသည်။
 သို့သော်လည်း
 လူခြောက်ဘဝမှ
 လူသားဘဝသို့ လူဝင်စား
 ဖြစ်ခဲ့ဖူးသောသူများကိုဖြင့်
 မူ တစ်ခါမှ ကြားလည်း
 မကြား၊ မြင်လည်း
 မမြင်ခဲ့ဘူးပါ။ သို့သော်
 ယခုတော့ မြင်တွေ့ခဲ့ရပါပြီ။

လူခြောက်ဘဝကနေ လူဝင်စား
 ဖြစ်လာခဲ့သော သူတစ်ယောက်၏
 အကြောင်းကို ရေးသားတင်ပြသွားပါ
 မည်။ သူ့အကြောင်းကို မတင်ပြမီ
 ကျွန်ုပ် တွေ့ခဲ့၊ ကြားသိခဲ့ရသော လူ
 ခြောက်တို့၏ အကြောင်းအရာများကို
 ဦးစွာ တင်ပြလိုပါသည်။ လိုအပ်မည်
 ထင်၍ ဖြစ်ပါသည်။

* * *

ကျွန်ုပ်သည် စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသ
 ကြီး၊ ဟုမ္မလင်းမြို့နယ်၊ ရေလဲ(မြင်သာ)
 ရွာသား ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ် ငယ်စဉ်
 အခါက ကျွန်ုပ်တို့ရွာသည် သင်္ကြန်

၃၀၀ နက္ခတ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း

၁၅၁

လူခြောက်ဘဝမှ

လူဝင်စားဘဝ ဖြစ်လာသူတစ်ယောက်၏ ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ

အခါကာလသို့ ရောက်ပြီဆိုသည်နှင့်
 မိမိတို့ရွာရှိ ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင်သာ
 မကဘဲ အခြားရွာက ဘုန်းကြီးကျောင်း
 များသို့ပါ သွားပြီးကန်တော့ကြပါသည်။
 ဆိုပါစို့... ကျွန်ုပ်တို့ရွာဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်
 တို့ရွာ၏ တောင်ဘက်တွင်ရှိသော ခို
 တောင်းရွာ ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့

တစ်ရက်၊ ကျွန်ုပ်တို့ရွာ၏ အရှေ့ဘက်
 တွင်ရှိသော ငိုပင်းရွာနှင့် မြင်သာရွာ
 ဘုန်းကြီးကျောင်းများသို့ တစ်ရက်
 ကျွန်ုပ်တို့ရွာ၏ အနောက်ဘက်
 ရှိသော မယ်ဇေလီရွာ၊ ဇီးပင်သာရွာ
 နောင်ဆန်းကျင်ရွာရှိ ဘုန်းကြီးကျောင်း
 များသို့ တစ်ရက် စသည်ဖြင့် လှည့်

ပြီး သွားရောက် ကန်တော့ကြပါသည်။
ထိုနည်းတူ အခြားသော ရွာများက
လည်း ကျွန်ုပ်တို့ရွာရှိ ဘုန်းကြီးကျောင်း
သို့ လာရောက်ပြီး အတီး၊ အမှုတ်၊ အက
အခုန်တို့ဖြင့် တပျော်တပါးနှင့် လာ
ရောက် ကန်တော့ကြပါသည်။

မည်သည့်ရက်တွင် မည်သည့်
ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ မည်သည့်ရွာများ
က သွားရောက် ကန်တော့ကြမည်
စသည့် အစီအစဉ်များကိုတော့ ရွာလူ
ကြီးများက ကြိုတင်ပြီး ညှိနှိုင်းထားကြ
ရပါသည်။ သို့မှသာ ရွာခံလူများက
မိမိတို့ရွာသို့ ဘုန်းကြီး ကန်တော့ရန်
ရောက်ရှိလာကြမည့် ရွာသူရွာသား
ကလေးသူငယ်များအား ထမင်း၊ ဟင်း
မှအစ မုန့်ပဲသရေစာအဆုံး လိုလေ
သေးမရှိ ကြိုတင် စီစဉ်ထားနိုင်ရန်
ဖြစ်ပါသည်။

မည်သို့ဆိုစေ **၁၉၆၃ ခုနှစ်၏**
တစ်နေ့သော သင်္ကြန်အခါကာလတွင်
ကျွန်ုပ်က အရီးမမြိုင်နှင့်အတူ နောင်
ဆန်းကျင်ရွာအထိ ဘုန်းကြီးကျောင်း
များသို့ သွားရောက် ကန်တော့ကြစဉ်
လိုက်ပါသွားဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

နောင်ဆန်းကျင်ရွာသို့ ရောက်သော
အခါ ဘုန်းကြီးများအား ကန်တော့ကြ
ခြင်း၊ ရွာက တည်ခင်းညှိခံသော
ထမင်း၊ ဟင်းမှအစ မုန့်ပဲသရေစာ
များအဆုံး စားသောက်ကြပြီးသော
အခါ ရွာများသို့ ပြန်ရန်သာ ရှိတော့
သည်။

သို့သော် မပြန်သေးဘဲ ထိုရွာတွင်
အိမ်တစ်အိမ်က လူခြောက်ကလေး
တစ်ယောက် မွေးဖွားထားသည်ဆို၍
အများနည်းတူ သွားရောက်ကာ
ကြည့်ရှုဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ အိမ်ရှင်က
ထန်းခေါက်ဖာကလေးထဲတွင် ထည့်

BURMESE CLASSIC

ထားသော လူခြောက်ကလေးအား
ကြည့်ရှုချင်သမျှ လူများကို စိတ်ရှည်
လက်ရှည်ဖြင့် ထုတ်ပြပေးပါသည်။
လူတွေကလည်း ဝိုင်းအုံပြီး ကြည့်ကြ
ပါသည်။ ထူးဆန်း၍ ဖြစ်ပါသည်။
ကျွန်ုပ်ကလည်း အများနည်းတူ
ဝင်၍ကြည့်ဖြစ်သောအခါ အဆိုပါ
လူခြောက်ကလေးမှာ အရပ် (၆)လက်မ
ဝန်းကျင်သာ ရှိမည်ဟု ထင်ရပါသည်။
သို့ဆိုလျှင် သူ၏ ကိုယ်လုံးကိုယ်
ပေါက်ကိုတော့ဖြင့် ခန့်မှန်း၍ မြင်နိုင်ကြ
ပါပြီ။

ခန္ဓာကိုယ် သေးသေးကလေး ဖြစ်
နေသည်မှအပ တကယ့် လူသားစစ်စစ်
ကဲ့သို့အတိုင်းပဲ ဖြစ်ပါသည်။ ခြေ၊
လက်၊ မျက်စိ၊ နား၊ နှာခေါင်း၊ ပါးစပ်
စသည်များအားလုံး ပါဝင်ပါသည်။
နောက်ဆုံး ခြေသည်း၊ လက်သည်း
ကလေးများပင် ပါသည်။ အသား
အရောင်မှာ ညိုညစ်ညစ်ကလေး ဖြစ်ပါ
သည်။

ထူးခြားတာဆို၍ ဦးခေါင်းပိုင်းတွင်
မြင်တွေ့ရမည့် ဆံပင်နေရာမှာတော့
ဆံပင်များမရှိဘဲ အသားပိုများဖြင့် ရစ်
ပတ်ထားပါသည်။ ဘိုးတော်များ
ဦးခေါင်း ပေါင်းထားသကဲ့သို့ ဖြစ်နေ
သည်။ ခါးအောက်ပိုင်းနေရာလောက်
တွင်လည်း လူသားများ ပုဆိုး
ခါးတောင်းကျွတ်ထားသကဲ့သို့ အသား
ပိုများဖြင့် စုပွဲထားခြင်းကို မြင်တွေ့ခဲ့ရ

ပါသည်။
ဤသည်မှာ စာရေးသူ
ကိုယ်တိုင် မြင်တွေ့
ခဲ့ဖူးသော လူခြောက်၏
ကိုယ်နေဟန်ထား
ပုံပန်းသဏ္ဍာန်များပင်

ဖြစ်ပါတော့သည်။
ဆက်လက်၍ လူခြောက်တို့၏
လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်မှုများကိုပါ တင်ပြ
ပါဦးမည်။ သို့မှသာ ဝိ၍ ပြည့်စုံမည်
ထင်ရ၍ ဖြစ်ပါသည်။

အဆိုပါ လူခြောက်ကို မြင်တွေ့ရပြီး
သည့်နောက် ရွာသို့ ပြန်အလာတွင်မူ
လူကြီးသူမများက လူခြောက်နှင့်
ပတ်သက်ပြီး သူတို့ ကြားထားခဲ့ဖူး
သမျှကို တစ်ယောက်တစ်ပေါက်စီ
ပြောရင်း ပြန်ခဲ့ကြပါတော့သည်။ သူတို့
ပြောဆိုသမျှကို ကျွန်ုပ်က စုစည်းပြီး
ပြန်လည် ဖောက်သည်ချရသော်...

လူခြောက်တို့သည် လူသားများ
ကဲ့သို့ပင် အသက်ရှိသည်ဆို၏။
အသက်အရွယ်ကိုလိုက်ပြီး လိုအပ်
သော အဝတ်အစား၊ အသုံးအဆောင်
များကို သူ၏အိမ်ရာဘေးတွင် ထားပေး
ရသည်ဆို၏။

ဆိုပါစို့... သူသည် အသက်လေးငါး
နှစ် ကျောင်းစနေရတော့မည့်အရွယ်
ရောက်ပါလျှင် ကျောင်းဝတ်စုံနှင့်တကွ
လိုအပ်သော လွယ်အိတ်၊ ကျောက်
သင်ပုန်း(ခုခေတ်မှာတော့ စာအုပ်)၊
ခဲတံ အစရှိသည်ဖြင့် ထားပေးရသည်
ဆို၏။

ထိုနည်းတူ လူပျိုပေါက်အရွယ်
ရောက်လာလျှင်လည်း သူ၏အသက်
အရွယ်နှင့်လိုက်ပြီး အဝတ်အစားများ
ကို ဝယ်ပေးရသည်ဆို၏။ ဥပမာ နှစ်
လက်စွပ် စသည်ဖြင့် ထားပေးရသည်

www.burmeseclassic.com

ဆို၏။ မထားပေး၍ သူလိုချင်လျှင် မိဘများကို အိပ်မက်ပေးပြီး တောင်း တတ်သည်ဆို၏။ မိဘများကလည်း မတတ်နိုင်စရာမရှိဟု ဆိုပါသည်။

အကြောင်းမူကား သူက ပစ္စည်း တစ်ခုခုကို တောင်းသည်ဆိုပါစို့။ မိဘ များက ဝယ်ပေးစို့ ငွေမရှိပါဟု ပြော လိုက်ရုံနှင့် နောက်နေ့များတွင် မိဘ တို့၏ ခေါင်းအုံးအောက်တွင် ငွေက ရောက်လာတတ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် မိဘများကို ရှာပေးပြီး သူလိုချင်တာ ဝယ်ပေးပြန်လျှင်လည်း မိဘများဆီက ပစ္စည်းများကို သူက ပြန်ခိုးယူတတ်ကြောင်း ထိုအခါ မိဘ များက မွဲပြာကျသည်အထိ ဖြစ်တတ် သေးကြောင်း ပြောကြပါသည်။ အံ့ဩ ဖွယ် ကောင်းလေစွ။

ထို့အပြင် အဆိုပါ လူခြောက်တို့၏ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်မှုများမှာ အပြင် လောက (မိခင်ဝမ်းတွင်းမှာ ရှိနေစဉ်) သို့ ရောက်မလာခင်ကတည်းကပင် ဖြစ်တတ်သေးကြောင်း။ ဆိုပါစို့... ကိုယ်ဝန် လွယ်ထားရသော မိခင်မှာ တစ်ခါတစ်ရံ ပိန်လိုက်၊ တစ်ခါတစ်ရံ ဖောင်းလိုက်(ပူလိုက်) ဖြစ်တတ်သေး သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ဤသို့ ဖြစ်ရသည်မှာလည်း သူ သည် မိခင်၏ ဝမ်းဗိုက်ထဲမှာ အချိန် ပြည့်မနေ။ တစ်ခါတစ်ရံ အပြင်သို့ ထွက်လိုက်၊ ဝင်လိုက် လုပ်တတ်၍ ဤကဲ့သို့ မိခင်၏ ဝမ်းဗိုက်မှာ ပူလိုက်၊ ပိန်သွားလိုက် ဖြစ်ရသည်ဟု ဆိုပါ သည်။ မည်သို့ပင် ဖြစ်နေစေကာမူ ကိုးလလွယ် ဆယ်လ ရောက်သော အခါ သာမန်လူကဲ့သို့ မွေးဖွားလာကြ သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ပြောချင်ကြသည်မှာ လူခြောက်တို့

BURMESE CLASSIC .com

သည် မိခင်ဝမ်းတွင်းမှ မကျွတ်ခင်ကတည်းက စတင်ပြီး ထူးခြားဆန်းပြား လှပါသည်။ လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်နိုင်လှ ပါသည်ဟု၍ပင် ဖြစ်တော့သည်။

ဤသည်မှာ လူခြောက်တို့၏ သဘောသဘာဝကို ကြားဖူးခဲ့သမျှ ဖြစ်ပါသည်။

က... ယခုတော့ အဆိုပါလူခြောက် မျိုး လူ့ဘဝထဲသို့ ဝင်စားလာခဲ့သူ တစ်ယောက်၏အကြောင်းကို ဆက် ရေးပြပါတော့မည်။ ဇာတ်လမ်းက ယခုမှ စတော့မည်ဆိုပါတော့။ ဆက်ပြီး ဖတ်ကြည့်ပေးကြပါဦး။

* * *

တကယ်တော့ ကျွန်တော်ဟာ ညီအစ်ကိုမောင်နှမ ခြောက်ယောက် ရှိကြတဲ့အထဲမှာ ကျွန်တော်က အငယ် ဆုံးပါ။ မွေးချင်းကတော့ (၇)ယောက် ရှိခဲ့တယ်။ ခြောက်ယောက်မြောက် မွေးခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်ရဲ့ အထက်ကတော့ လူလောကကြီးထဲမှာ မရှိတော့ဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ မွေးလာက တည်းက လူခြောက်ပါ။

အဲဒီ လူခြောက်ကိုတော့ ကျွန်တော်

မမြင်ဖူးပါဘူး။ ကျွန်တော့်မိဘတွေရဲ့ ပြောပြချက်အရ အရပ်အမြင့် (၆) လက်မလောက်သာရှိတဲ့ လူသားက လေးပါပဲတဲ့။ ခြေလက်၊ မျက်စိ၊ နား နှာခေါင်း၊ ပါးစပ်ပေါက် အားလုံးပါ တယ်လို့ ဆိုတယ်။

အဲဒီ လူခြောက်ကလေးကို သူများ တွေက သိမ်းထားပါဆိုတော့ အဖေ အမေတွေကလဲ သိမ်းထားခဲ့ကြတာ ပေါ့။ အဲဒီလို သိမ်းထားနေစဉ်မှာပဲ ကျွန်တော့်ရဲ့ အဖေကို အိပ်မက်သုံးခါ လောက် ပေးတယ်လို့ ပြောတယ်။

ပထမဦးဆုံး အိမ်မက်ပေးတုန်းက မှောက်လျက်အနေအထားနဲ့ ကလေး ငယ်တစ်ယောက်က ကျွန်တော့်အဖေ ကိုကြည့်ပြီး 'တို့အိမ်မှာ သားရှိတယ်' ဆိုပြီး ပြောသတဲ့။

ဒုတိယအခေါက်မှာတော့ ငုတ်တုတ် ထိုင်နေတဲ့ ကလေးငယ် တစ်ယောက် က ကျွန်တော့်အဖေကို ကြည့်ပြီး 'တို့အိမ်မှာ သားရှိတယ်' ဆိုပြီး အိပ်မက်ပေးပြန်သတဲ့။

ဒီလိုနဲ့ တတိယအခေါက် အိပ်မက် အပေးမှာတော့ ဒီကလေးက မတ် တတ်ရပ်နေပြီတဲ့။ စကားပြောတာ ကတော့ ခုနကပြောခဲ့တဲ့အတိုင်းပဲပေါ့။ ဆိုချင်တာကတော့ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ကြီးပြင်းလာခဲ့ခြင်းပါပဲ။

အဲဒီနောက်မှာတော့ အိပ်မက်ပေး ခြင်း၊ ပြုခြင်း မရှိတော့လို့ သိမ်းထားတဲ့ လူခြောက်ကလေးကို သွားကြည့်ကြ တော့ ကြွက်ကိုက်၊ ဝိုးဟပ်ကိုက်နဲ့ ပျက်စီးနေတာကို တွေ့ရပြီး၊ နောက် ဆုံးမှာ မြေပြုပ်ပစ်ကြတယ်လို့ ဆိုပဲ တယ်။

အဲဒီနောက်မှာတော့ ကျွန်တော် အမေမှာလဲ နောက်ထပ် ကိုယ်ဝန်ရ

လာပြီး အချိန်တန်တော့ သားတစ်ယောက် မွေးခဲ့ရတော့တာပေါ့။ အဲဒီသားဟာ ကျွန်တော်ပါပဲ။

ကျွန်တော့်ရဲ့ အံ့ဖွယ်ဖြစ်ရပ်တွေဟာ ငယ်စဉ်ကတည်းက စ.ခွဲတယ်လို့ပဲ ပြောရမယ်ထင်တယ်။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ ကျွန်တော်ဟာ ငယ်စဉ်အခါက ဓာတ်ပုံရိုက်လို့ မရခြင်းပါပဲ။

ကျွန်တော့်ရဲ့ မိဘတွေဟာ သားသမီးတွေရဲ့ ငယ်စဉ်အခါက ဓာတ်ပုံတွေကို အမှတ်တရရိုက်ပြီး

အိမ်မှာထားလေ့ရှိတယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ အထက်က အစ်ကို့ အစ်မတွေရဲ့ ငယ်စဉ်အခါကဓာတ်ပုံတွေ အခု အိမ်မှာရှိတယ်။

ကျွန်တော့်ကိုလဲ ငယ်စဉ်အခါက ရုပ်ပုံကို ဓာတ်ပုံရိုက်ယူထားမယ်ဆိုပြီး ပထမ ကျွန်တော်တို့နေတဲ့ ဆင်တဲက ဓာတ်ပုံဆိုင်မှာ သွားရိုက်ကြသတဲ့။ ဒါပေမယ့် ဖလင်ဆေးတော့ ရုပ်ပုံမပေါ်ဘူးလို့ ဆိုပါတယ်။

အဲဒါနဲ့ပဲ ဆင်တဲရဲ့တစ်ဖက်ကမ်းမှာရှိတဲ့ ပြည်မြို့ကိုသွားပြီး ထပ်ရိုက်ကြပြန်တယ်။ ဖလင်ဆေးတော့ ပုံပေါ်ဘူး။ မကျေနပ်လို့ နောက်တစ်ခါ ထပ်ရိုက်ပြီး ဆေးပြန်တော့လဲ မပေါ်ဘူးတဲ့။

နောက်ဆုံး ဓာတ်ပုံဆရာက လက်လျှော့ခဲ့ရပြီး အခုထိ ကျွန်တော့်ရဲ့ ငယ်စဉ်အခါကဓာတ်ပုံ အိမ်မှာ မရှိခဲ့ဘူး။ ပြောချင်တာက ငယ်စဉ်အခါက ကျွန်တော့်ရဲ့ ဆန်းကြယ်မှုပါ။

အဲဒီရဲ့ နောက်မှာတော့ ကျွန်တော်ဟာ စကားတွေ စ.ပြီးပြောတတ်စ ပြုလာတယ်ဆိုရင်ပဲ “ငါက လူခြောက်ကျွ၊ လူခြောက်” ဆိုပြီး မကြာခဏ

ပြောတတ်သတဲ့။

ဒီအခါ မိဘနဲ့ အစ်ကို့ အစ်မတွေမျိုးသားချင်းတွေကလဲ အံ့ဩကြတာပေါ့။ အံ့ဩမယ်ဆိုလဲ အံ့ဩလောက်ပါတယ်။ ဒီအသက်အရွယ်ကလေးနဲ့ လူခြောက်ကို မမြင်ဘူးတဲ့သူက သူ့ကိုယ်သူ လူခြောက်ပါလို့ ပြောပြောနေတာကိုး...။

ပြီးတော့ လူခြောက်ဆိုတာက လူနာမည်မှ မဟုတ်တာ၊ ထားပါဦးတော့။ ဒီနားတစ်လျှောက်မှာ ဦးလူခြောက်၊ မောင်လူခြောက် စသည်အားဖြင့် ရှိနေလို့ သူက သူတို့ကို အားကျပြီး လိုက်ပြောတယ်ဆိုရင်လဲ တစ်မျိုးပါ။ ခုတော့ ဒီဆင်တဲတစ်ရွာလုံးမှာ လူခြောက်ဆိုပြီး မှည့်ခေါ်ထားတဲ့ သူတစ်ယောက်မှ မရှိဘူးလေ။

ဒီတစ်ခါ မိဘတွေမျိုးသားချင်းတွေက ဒါဟာ အရင်က ကြွက်ကိုက်၊ ပိုးဟပ်ကိုက်ပြီး မြေမြှုပ်ခဲ့ရတဲ့ ကျွန်တော်ရဲ့ အထက်က လူခြောက်ကလေး။ အခုတစ်ဖန် လူသားအဖြစ်နဲ့ ပြန်လာဝင်စားတာပဲဆိုပြီး ယုံကြည်သွားကြတော့တာပေါ့။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်

ဒါကလဲ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဆန်းကြယ်မှုတွေထဲက တစ်ခုပဲမဟုတ်လား။

နောက်တစ်ခုက ကျွန်တော့်ရဲ့ မိဘများဟာ ကျွန်တော် မမွေးခင်ကအထိ အိုးပိုင်၊ အိမ်ပိုင်နဲ့ မနေခဲ့ကြပါဘူး။ အိမ်ငှားဘဝ လက်လုပ်လက်စား ဘဝနဲ့ နေခဲ့ကြရတယ်။

ကျွန်တော့်ကို မွေးလာပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်းမှာတော့ လုပ်ငန်းကိုင်ငန်းတွေ အဆင်ပြေလာပြီး အိုးပိုင်အိမ်ပိုင်ဘဝနဲ့ နေလာခဲ့ရတယ်လို့ မိဘတွေက ပြောကြပါတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော်ဟာ မိသားစုအတွက် လာခြင်းကောင်းသောသူလို့ တင်စားပြီး ပြောရင် ရနိုင်တာပေါ့။

အဲ... ကျွန်တော် အသက်အရွယ်ရလာတော့ ကျောင်းနေ... စသဖြင့်ပေါ့ဗျာ။ အခုတော့ ကျောင်းလဲ ပြီးခဲ့ပြီပို့ ဆင်တဲမှာရှိတဲ့ အမှတ်(၁၆) အကြီးစား စက်ရုံမှာ အလုပ်လုပ်နေရပါပြီ။ အားလပ်တဲ့ ရက်တွေမှာတော့ အိမ်မှာ စက်ဘီးပြင်တယ်။ ဆိုင်ကယ်၊ ကယ်ရီ လိုက်တယ်။ ဆိုင်ကယ်၊ ကယ်ရီ လိုက်တယ်ဆိုလို့ ပြောရဦးမယ်။

တစ်နေ့မှာပေါ့ဗျာ... ကျွန်တော်ဟာ လူနှစ်ယောက်ကိုတင်ပြီး ပြည်ဘက်ကမ်းကို သွားပို့ပေးရတယ်။ ကျွန်တော် အပါအဝင် လူသုံးယောက်ရဲ့ အလေးချိန်က ဘယ်နည်းမှာလဲဗျာ။

အဲဒါ ပြည်ဘက်ကမ်းကိုရောက်တော့ သူတို့ကိုထားခဲ့ပြီး ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်း ဆင်တဲဘက်ကို ပြန်ကူးလာတာပေါ့။ လမ်းတစ်လျှောက်လုံး ဘာမှမဖြစ်ခဲ့ပါဘူးဗျာ။ ရှော့ရှော့ရှူရှူပါပဲ။

အဲ အိမ်ရှေ့အနားကိုလဲ ပြန်ရောက်

www.burmeseclassic.com

ရော ဖောက်က ကျီးသွားပြီး စီးမရ တော့ဘူး။ တော်သေးတာပေါ့ဗျာ။ ပြည် ဘက်ကမ်းမှာသာ ဖြစ်ခဲ့ရင် ကျွန်တော် ဘယ်လောက် ဒုက္ခရောက်ခဲ့မလဲဆို တာ။

အဆိုးဆုံးကတော့ဗျာ။ ပြန်လာစဉ် လမ်းခုလတ်မှာတင် အဲဒီလို ဖြစ်သွား ရင် ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်း... စဉ်းစားသာ ကြည့်တော့ဗျာ။

ကျွန်တော်အထင်ပြောရရင် ဟို ပြည်ဘက်ကမ်းမှာကတည်းက ဒီဆိုင် ကယ်ရဲ့ ဖောက်က ကျီးနေလောက်ပြီ ဗျာ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ဟာ ဟန် မပျက်စီးပြီး အိမ်ကို အရောက်လာနိုင် ခဲ့ပါတယ်။ အိမ်ရှေ့ရောက်ခါနီးမှပဲ ဖြစ်ရတော့တာပါ။

ကျွန်တော်ဟာ ဒီစက်ရုံမှာ အလုပ် မလုပ်ခင် ရန်ကုန်မှာ အလုပ်သွားလုပ် ခဲ့သေးတယ်။ အဲဒီမှာလဲ ထိခိုက်

ဒဏ်ရာ အနာတရတွေနဲ့ တွေ့ကြုံဖို့ ဖြစ်ခဲ့တိုင်း ပွတ်ကာသီကာလေးတွေ လွဲချော်ပေးခဲ့တာ အများကြီးပါဗျာ။

ပြောပြရရင် တစ်နေ့ကုန် ပြောလို့ မဆုံးနိုင်ပါဘူး။ တစ်ခါတစ်ရံ ဘေး အန္တရာယ်တစ်ခုခု ဖြစ်လာတော့မယ် ဆိုတာကို ကြိုသိနေသလိုမျိုး ဖြစ် တတ်တယ်။ မကြာပါဘူး ကြိုသိနေ တဲ့အတိုင်း ဖြစ်လာတာက များတယ် ဗျာ။

ကျွန်တော်ရဲ့ နာမည်က ချမ်းသာပါ။ ငွေကတော့ မချမ်းသာပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ရတဲ့လစာနဲ့ ခုနက ကျွန်တော် ပြောခဲ့ တဲ့အပြင်အလုပ်နဲ့ ပေါင်းပြီး ဟန်မပျက် စားနိုင်သောက်နိုင်တဲ့အပြင် မိဘတွေ ကိုလဲ အလုပ်အကျွေး ပြုထားနိုင်ပါ တယ်။ စိတ်ကတော့ နာမည်နဲ့လိုက် အောင်ကိုမှ ချမ်းသာနေရပါတယ်။ လောလောဆယ် က.စ.စ (၁၆)ဆင်တဲ

ပန်းတောင်းမြို့နယ်မှာပဲ နေပါတယ်။

* * *

ဤသည်တို့မှာ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် တွေ့ခဲ့ရဖူးသော လူခြောက်အစစ်တို့၏ ပုံသဏ္ဍာန်၊ အရွယ်အစားနှင့် သူတို့၏ ထူးခြားဆန်းပြားပြီး လျှို့ဝှက်ဆန်း ကြယ်မှုများအပြင် လူခြောက်ဘဝမှ လူလောကထဲသို့ လူဝင်စား ဖြစ်လာ သော လူသားတစ်ယောက်တို့၏ ခြင်္စင် ရပ်ဆန်း အကြောင်းများပင် ဖြစ်ခဲ့ တော့သည်။

နေရာမှန်၊ ဖြစ်ရပ်မှန်၊ အမည်မှန် များကို ကာယကံရှင်၏ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ခံစားရေးဖွဲ့ကြောင်း ဝန်ခံပါသည်။

ရွှင်လန်း ချမ်းမြေ့ကြပါစေ။

တက္ကသိုလ်နှင့် တက္ကသိုလ်လွန်အဆင့် ပညာရေးကိစ္စများအတွက်

- ◆ ယခုနှစ် ပညာသင်နှစ်အတွင်း ဖြေဆိုရမည့် စာမေးပွဲများတွင် အခက်အခဲမရှိဘဲ ဖြေဆိုနိုင်ပြီး အမှတ်ကောင်းကောင်း ရရှိထူးချွန်အောင်မြင်စေဖို့။
- ◆ မဟာဘွဲ့၊ ပါရဂူဘွဲ့၊ ဘွဲ့လွန်၊ ဝင်ခွင့်စာမေးပွဲတွေ အဆင်ပြေ လွယ်ကူစွာဖြေဖို့။
- ◆ ပညာသင်ယူနေစဉ်ကာလအတွင်း ငွေကြေးအခက်အခဲ၊ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ အနှောင့်အယှက်၊ အပေါင်းအသင်း၊ အပျော်အပါး၊ အသောက်အစား၊ လောင်ကစား စတဲ့ အပျက်မျိုး တွေနဲ့ ခိုက်ရန်အမှုအခင်းပြဿနာတွေ မကြုံရဘဲ ဘွဲ့ရပြီးဆုံးအောင် သင်ယူနိုင်စေဖို့။
- ◆ လက်ရှိ တက်ရောက်နေသော တက္ကသိုလ်မှ အခြား မိမိဆန္ဒရှိရာ တက္ကသိုလ်တစ်ခုခုသို့ ပြောင်းရွှေ့သင်ယူခွင့် လျှောက်ထားမည့်ကိစ္စ၊ ခက်ခဲကြန့်ကြာခြင်းမရှိဘဲ အဆင်ပြေ လွယ်ကူစွာ အမြန်ဆုံး ကျလာစေဖို့။ [ယုံကြည်အားကိုးမှသာ လာခဲ့ပါ။]

ဆရာကြီး ဦးအောဇိမြိုင်

(ဥပဒေဘွဲ့) လက္ခဏာမေဒင်ပညာသုတေသီ

အမှတ်(၈၄၃)၊ ဦးဝိစာရလမ်း၊ (၃၄)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဒဂုံမြို့နယ်၊
ဖုန်း-၀၁-၅၆၆၇၀၄၊ ၀၉-၅၀၆၂၈၄၃၊ ၀၉-၅၁၇၇၆၂၂